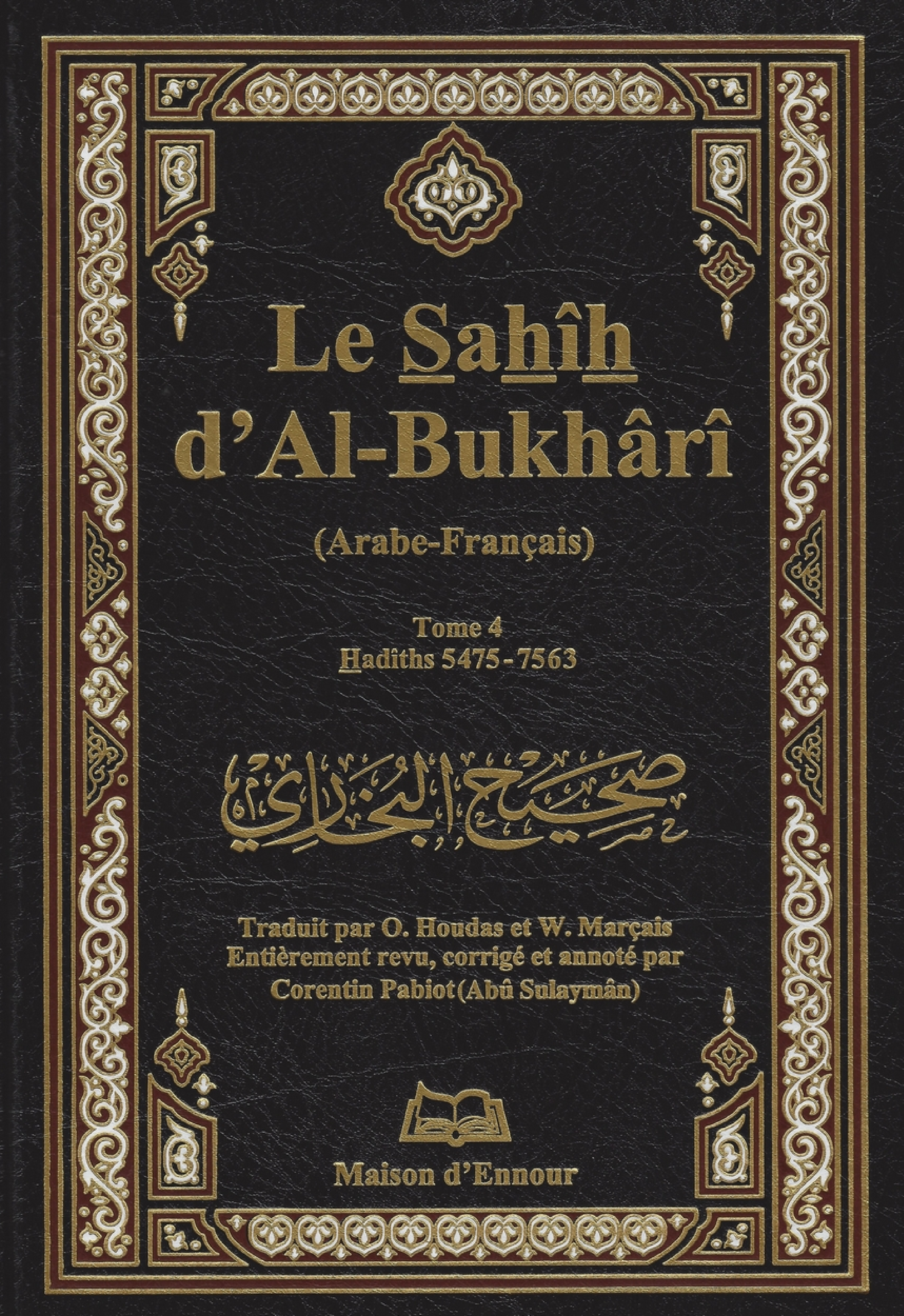

Le Sahîh
d'Al-Bukhârî
(Arabe-Français)
Tome 4
Hadîths 5475 - 7563
صحيح البخاري
Traduit par O. Houdas et W. Marçais
Entièrement revu, corrigé et annoté par
Corentin Pabiot (Abû Sulaymân)
Maison d'Ennour

صحيح البخاري

Le Sahih d'al-Bukhâry

Le Sahih d'al-Bukhâry

Les hadith authentiques
établis par
le grand traditionniste
l'Imam Abu Abdullah
Muhammad ben Ismail
Al - Bukhâry
(m. 256. h)

Traduit par
Harkat Ahmed

Volume IV

Al-Maktaba Al-A'sriyyah
Beyrouth - Saida

صحيح البخاري

تأليف

الإمام الحافظ أبي عبد الله محمد بن إسماعيل البخاري

"المتوفى سنة ٢٥٦هـ"

مراجعة وضبط وفهرسة

الشيخ محمد علي القطب — الشيخ هشام البخاري

المجلد الرابع

طبعة جديدة
الطبعة الثالثة
١٤٢٤هـ -2003 م

Nouvelle édition
troisième édition
1424 de l'héjir - 2003 a.c.

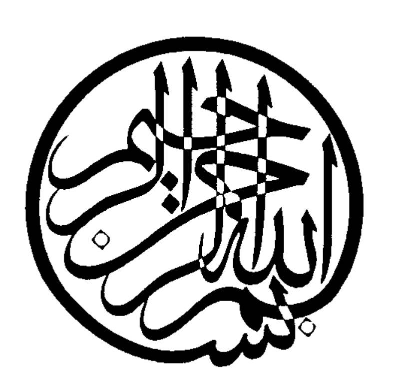
ISBN 9953 - 432-78-3

Compagnie fils Charif - Al Ansary Impression édition distribution

Librairie Al Assriyah Pour impremerie et édition
Maison d'édition Al .Namouzajieh
Imprimerie Al- Assriyah

Beyrouth - B.P. 11/8355 T.F. 009611655015
Saida - B.P 221 LIBAN T.F. 009617 720317

Au nom de Dieu, le Tout miséricorde, le Miséricordieux.

LIV - LES CLAUSES.

R. 1 - Sur les clauses permises une fois converti à l'Islam, dans les contrats et dans l'allégeance.

2711/2712 - D'après ibn Chihâb, 'Urwa ben az-Zubayr [rapporte] avoir entendu Marwân et al-Miswar ben Makhrama (r) rapporter des Compagnons du Messager de Dieu (ç) ceci: Le jour où le Prophète (ç) conclut la trêve avec Suhayl ben 'Amrû, celui-ci posa la condition suivante en disant: "Quiconque d'entre nous qui viendrait à vous, vous nous le rendrez, même s'il suit ta religion." Les fidèles n'aimèrent pas cela et le désapprouvèrent, mais Suhayl insista... Et le Prophète (ç) de lui accorder cette condition et conclut avec lui la trêve [de Ḥudaybiya]. Au même jour, il lui remit Abu Jandal. D'ailleurs, en cette période, le Prophète renvoyait tous les hommes qui venaient à lui, même s'ils étaient des musulmans.

Les Croyantes, quant à elles, émigrèrent elles aussi [à Médine](1); il y avait parmi elles Um Kalthûm bent 'Uqba ibn Abu Ma'îṭ qui était alors toute jeune. Les parents de celle-ci vinrent demander au Prophète (ç) de la leur rendre mais celui-ci refusa à cause de ce que Dieu avait révélé à ce sujet: **Vous qui croyez, si des croyantes vous arrivent en exode, soumettez-les à examen. Dieu a seul connaissance de leur foi**, jusqu'à: **... et ils ne leur sont pas licites.**(2)

2713 - 'Urwa:... 'A'icha m'a alors rapporté que le Messager de Dieu (ç) les soumettait à examen en se basant sur ces versets: **Vous qui croyez, si des croyantes vous arrivent en exode, soumettez-les à examen** jusqu'à: **Dieu est tout pardon, Miséricordieux.**(3)

---

(1) En s'enfuyant de La Mecque.

(2) *Al-Mumtaḥina*, 10.

(3) *Al-Mumtaḥina*, 10 - 12.

بسم الله الرحمن الرحيم

٥٤ - كتاب الشروط

١ - باب: مَا يَجُوزُ مِنَ الشُّرُوطِ فِي الإِسْلَامِ وَالأَحْكَامِ وَالمُبَايَعَةِ.

٢٧١١-٢٧١٢ - حدّثنا يَحْيىٰ بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ: أَنَّهُ سَمِعَ مَرْوَانَ وَالمِسْوَرَ بْنَ مَخْرَمَةَ رَضِيَ الله عَنْهُمَا: يُخْبِرَانِ عَنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللهِ ﷺ، قَالَ: لَمَّا كَاتَبَ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو يَوْمَئِذٍ، كَانَ فِيمَا ٱشْتَرَطَ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو عَلى النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ لَا يَأْتِيكَ مِنَّا أَحَدٌ، وَإِنْ كَانَ عَلَى دِينِكَ، إِلَّا رَدَدْتَهُ إِلَيْنَا وَخَلَّيْتَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ. فَكَرِهَ المُؤْمِنُونَ ذٰلِكَ وَٱمْتَعَضُوا مِنْهُ، وَأَبَى سُهَيْلٌ إِلَّا ذٰلِكَ، فَكَاتَبَهُ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى ذٰلِكَ، فَرَدَّ يَوْمَئِذٍ أَبَا جَنْدَلٍ إِلَى أَبِيهِ سُهَيْلِ بْنِ عَمْرٍو، وَلَمْ يَأْتِهِ أَحَدٌ مِنَ الرِّجَالِ إِلَّا رَدَّهُ فِي تِلْكَ المُدَّةِ وَإِنْ كَانَ مُسْلِماً، وَجَاءَ المُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ، وَكَانَتْ أُمُّ كُلْثُومٍ بِنْتُ عُقْبَةَ ٱبْنِ أَبِي مُعَيْطٍ مِمَّنْ خَرَجَ إِلَى رَسُولِ اللهِ ﷺ يَوْمَئِذٍ وَهْيَ عَاتِقٌ، فَجَاءَ أَهْلُهَا يَسْأَلُونَ النَّبِيَّ ﷺ أَنْ يَرْجِعَهَا إِلَيْهِمْ، فَلَمْ يَرْجِعْهَا إِلَيْهِمْ، لِمَا أَنْزَلَ اللهُ فِيهِنَّ: ﴿ إِذَا جَآءَكُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتُ مُهَٰجِرَٰتٍ فَٱمْتَحِنُوهُنَّ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَٰنِهِنَّ ﴾[١] - إِلَى قَوْلِهِ - ﴿ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ﴾[٢].

٢٧١٣ - قَالَ عُرْوَةُ: فَأَخْبَرَتْنِي عَائِشَةُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ كَانَ يَمْتَحِنُهُنَّ بِهٰذِهِ الآيَةِ: ﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا جَآءَكُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتُ مُهَٰجِرَٰتٍ فَٱمْتَحِنُوهُنَّ ﴾ إِلَى ﴿ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾[٣].

---

(١) و (٢) سورة الممتحنة الآية ١٠.

(٣) سورة الممتحنة الآيات ١٠ - ١١ - ١٢.

* Urwa: 'A'icha dit: «Celle d'entre elles qui acceptait cette condition, le Messager de Dieu (ç) lui disait: "[J'accepte] ton allégeance."

«C'était ainsi qu'il s'adressait aux femmes; par Dieu! sa main ne toucha jamais la main d'une femme pendant l'allégeance; il ne [recevait] leur allégeance que par le dire.»

2714 - Ziyâd ben 'Ilâqa dit: J'ai entendu Jarîr (r) dire: «Je prêtai allégeance au Messager de Dieu (ç) qui exigea de moi d'être sincère avec tout musulman.»

2715 - D'après Qays ben Abu Ḥâzim, Jarîr ben 'Abd Allâh (r) dit: «Je prêtai allégeance au Messager de Dieu (ç) sous condition de faire la prière, de payer la *zakat* et d'être sincère avec tout musulman.»

R. 2 - Sur le cas où l'on vend des palmiers déjà fécondés.

2716 - 'Abd Allâh ben 'Umar (r): Le Messager de Dieu (ç) dit: «Celui qui vend des palmiers fécondés, alors les fruits reviennent au vendeur sauf si l'acheteur exige le contraire...»

R. 3 - Sur les conditions lors d'une négoce.

2717 - 'Urwa [dit] que 'A'icha (r) lui a rapporté que Barîra, qui n'avait rien payé de son pécule, était venue la voir pour avoir une aide pour son affranchissement.

'A'icha lui avait alors dit: "Retourne voir tes maîtres! s'ils acceptent que je paye ton pécule d'affranchissement en gardant le droit de patronage, je le ferai." En effet, Barîra alla voir ses maîtres mais ils refusèrent [la proposition de 'A'icha]. Ils dirent: "Si elle veut le faire pour toi, qu'elle le fasse; [mais] le droit de patronage sera à nous." 'A'icha informa le Messager de Dieu (ç) qui lui dit: "Achète... et affranchis...! le droit de patronage revient à celui qui affranchit."

R. 4 - Sur le fait qu'il est permis que le vendeur d'une bête [de somme] pose la condition de la monter jusqu'à un endroit convenu.

2718 - D'après 'Amir, Jâbir [rapporte] qu'il était sur un chameau fatigué lorsque

قَالَ عُرْوَةُ: قَالَتْ عَائِشَةُ: فَمَنْ أَقَرَّ بِهٰذَا الشَّرْطِ مِنْهُنَّ، قَالَ لَهَا رَسُولُ اللهِ ﷺ: «قَدْ بَايَعْتُكِ». كَلاماً يُكَلِّمُهَا بِهِ، وَٱللهِ مَا مَسَّتْ يَدُهُ يَدَ ٱمْرَأَةٍ قَطُّ فِي المُبَايَعَةِ، وَمَا بَايَعَهُنَّ إِلَّا بِقَوْلِهِ.

٢٧١٤ - حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: عَنْ زِيَادِ بْنِ عِلَاقَةَ قَالَ: سَمِعْتُ جَرِيراً رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يَقُولُ: بَايَعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ، فَٱشْتَرَطَ عَلَيَّ: «وَالنُّصْحِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ».

٢٧١٥ - حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنِي قَيْسُ بْنُ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: بَايَعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالنُّصْحِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ.

٢ - باب: إِذَا بَاعَ نَخْلاً قَدْ أُبِّرَتْ.

٢٧١٦ - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ بَاعَ نَخْلاً قَدْ أُبِّرَتْ، فَثَمَرَتُهَا لِلْبَائِعِ إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ المُبْتَاعُ».

٣ - بَاب: الشُّرُوطِ فِي الْبَيْعِ.

٢٧١٧ - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ: أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا أَخْبَرَتْهُ: أَنَّ بَرِيرَةَ جَاءَتْ عَائِشَةَ تَسْتَعِينُهَا فِي كِتَابَتِهَا، وَلَمْ تَكُنْ قَضَتْ مِنْ كِتَابَتِهَا شَيْئاً، قَالَتْ لَهَا عَائِشَةُ: ٱرْجِعِي إِلَى أَهْلِكِ، فَإِنْ أَحَبُّوا أَنْ أَقْضِيَ عَنْكِ كِتَابَتَكِ وَيَكُونَ وَلَاؤُكِ لِي فَعَلْتُ، فَذَكَرَتْ ذٰلِكَ بَرِيرَةُ إِلَى أَهْلِهَا فَأَبَوْا، وَقَالُوا: إِنْ شَاءَتْ أَنْ تَحْتَسِبَ عَلَيْكِ فَلْتَفْعَلْ، وَيَكُونَ لَنَا وَلَاؤُكِ، فَذَكَرَتْ ذٰلِكَ لِرَسُولِ اللهِ ﷺ فَقَالَ لَهَا: «ٱبْتَاعِي فَأَعْتِقِي، فَإِنَّمَا الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ».

٤ - باب: إِذَا ٱشْتَرَطَ الْبَائِعُ ظَهْرَ الدَّابَّةِ إِلَى مَكَانٍ مُسَمًّى جَازَ.

٢٧١٨ - حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ: حَدَّثَنَا زَكَرِيَّاءُ قَالَ: سَمِعْتُ عَامِراً يَقُولُ: حَدَّثَنِي جَابِرٌ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّهُ كَانَ يَسِيرُ عَلَى جَمَلٍ لَهُ قَدْ أَعْيَا، فَمَرَّ النَّبِيُّ ﷺ فَضَرَبَهُ، فَدَعَا لَهُ فَسَارَ

passa le Prophète (ç) qui frappa l'animal et fit une invocation. Aussitôt, le chameau se mit à marcher à une allure qu'il n'avait jamais eue. «Puis, rapporte Jâbir, le Prophète me dit: "Vends-le-moi pour une *'uqiyya*! — Non, répondis-je. — Vends-le-moi pour une *'uqiyya*, me répéta-t-il." Je le lui vendis en posant la condition de le monter jusqu'à mon arrivée chez moi. En effet, à notre arrivée, je lui emmenai le chameau et il me paya. Je m'en allai puis il envoya quelqu'un pour m'appeler... Il me dit: "Il ne sied à moi de prendre ton chameau; prends-le! c'est ton bien."»

* Chu'ba: D'al-Mughîra, de 'Âmir, de Jâbir [qui dit]: Le Messager de Dieu (ç) me laissa monter [le chameau] jusqu'à Médine.

* Isḥâq: De Jârîr, d'al-Mughîra...: *Je le lui vendis à condition de le monter jusqu'à Médine.*

* D'après 'Aṭâ' et d'autres: *"Tu peux le monter jusqu'à Médine".*

* D'après Muḥammad ben al-Munkadir, qui se réfère à Jâbir, *il exigea de le monter jusqu'à Médine.*

* Suivant Zayd ben Aslam, qui se réfère à Jâbir, c'est: *"Nous t'accordons de le monter jusqu'à ton retour [à Médine]."*

* D'après Abu az-Zubayr, qui se réfère aussi à Jâbir, *"Nous t'accordons de le monter jusqu'à Médine".*

* Al-'A'mach: Selon Salim, en se référant à Jâbir, c'est: *"Tu peux le monter jusqu'à arriver aux tiens".*

* De 'Ubayd Allâh et ibn Isḥâq, de Wahb, de Jâbir: *Le Prophète (ç) l'acheta contre une 'uqiyya.* Cela est aussi rapporté par Zayd ben Aslam qui se réfère à son tour à Jâbir.

* D'après ibn Jurayj, qui se réfère à 'Aṭâ' et d'autres, Jâbir [dit]: *"... à quatre dinâr".* Et cela revient à dire une *'uqiyya*; c'est-à-dire si l'on considère que le *dinâr* vaut dix *dirham*.

* Quant à al-Mughîra — d'ach-Cha'by, de Jâbir — , il ne cite pas le prix. De même pour ibn al-Munkadir et Abu az-Zubayr qui se réfèrent à Jâbir.

* "...une *'uqiyya* en or", selon la version d'al-'A'mach, et ce de Sâlim, de Jâbir.

* "...deux cents *dirham*" , suivant Abu Isḥâq, et ce de Sâllim, de Jâbir.

* D'après Dâwûd ben Qays — de 'Ubayd Allâh ben Miqsim, de Jâbir — , [le

بِسَيْرٍ لَيْسَ يَسِيرُ مِثْلَهُ، ثُمَّ قَالَ: «بِعْنِيهِ بِوَقِيَّةٍ». قُلْتُ: لَا، ثُمَّ قَالَ: «بِعْنِيهِ بِوَقِيَّةٍ». فَبِعْتُهُ، فَاسْتَثْنَيْتُ حُمْلَانَهُ إِلَى أَهْلِي، فَلَمَّا قَدِمْنَا أَتَيْتُهُ بِالجَمَلِ وَنَقَدَنِي ثَمَنَهُ، ثُمَّ انْصَرَفْتُ، فَأَرْسَلَ عَلَى إِثْرِي قَالَ: «مَا كُنْتُ لِآخُذَ جَمَلَكَ، فَخُذْ جَمَلَكَ، فَهُوَ مَالُكَ».

قَالَ شُعْبَةُ، عَنْ مُغِيرَةَ، عَنْ عَامِرٍ، عَنْ جَابِرٍ: أَفْقَرَنِي رَسُولُ اللهِ ﷺ ظَهْرَهُ إِلَى المَدِينَةِ.

وَقَالَ إِسْحٰقُ، عَنْ جَرِيرٍ، عَنْ مُغِيرَةَ: فَبِعْتُهُ عَلَى أَنَّ لِي فَقَارَ ظَهْرِهِ حَتَّى أَبْلُغَ المَدِينَةَ.

وَقَالَ عَطَاءٌ وَغَيْرُهُ: «لَكَ ظَهْرُهُ إِلَى المَدِينَةِ».

وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ المُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ: شَرَطَ ظَهْرَهُ إِلَى المَدِينَةِ.

وَقَالَ زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ عَنْ جَابِرٍ: «وَلَكَ ظَهْرُهُ حَتَّى تَرْجِعَ».

وَقَالَ أَبُو الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ: «أَفْقَرْنَاكَ ظَهْرَهُ إِلَى المَدِينَةِ».

وَقَالَ الأَعْمَشُ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ جَابِرٍ: «تَبَلَّغْ عَلَيْهِ إِلَى أَهْلِكَ».

وَقَالَ عُبَيْدُ اللهِ وَابْنُ إِسْحٰقَ، عَنْ وَهْبٍ، عَنْ جَابِرٍ: اشْتَرَاهُ النَّبِيُّ ﷺ بِوَقِيَّةٍ. وَتَابَعَهُ زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ، عَنْ جَابِرٍ. وَقَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ عَطَاءٍ وَغَيْرِهِ، عَنْ جَابِرٍ: «أَخَذْتُهُ بِأَرْبَعَةِ دَنَانِيرَ». وَهٰذَا يَكُونُ وَقِيَّةً عَلَى حِسَابِ الدِّينَارِ بِعَشَرَةِ دَرَاهِم، وَلَمْ يُبَيِّنِ الثَّمَنَ مُغِيرَةُ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ جَابِرٍ. وَابْنُ المُنْكَدِرِ وَأَبُو الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ.

وَقَالَ الأَعْمَشُ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ جَابِرٍ: وَقِيَّةُ ذَهَبٍ.

وَقَالَ أَبُو إِسْحٰقَ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ جَابِرٍ: بِمِائَتَيْ دِرْهَمٍ.

وَقَالَ دَاوُدُ بْنُ قَيْسٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ مِقْسَمٍ، عَنْ جَابِرٍ:

Prophète] acheta le chameau au cours du chemin de Tabûk. Et je crois qu'il avait dit: *à quatre 'uqiyya.*

* *"Il l'acheta à vingt dinâr"*, selon Abu Nadra qui se réfère à Jâbir.

* La version d'ach-Cha'by — c'est-à-dire *"... à une 'uqiyya"* — est la plus répandue.

* Les versions où il y a mention de la condition sont plus nombreuses et plus authentiques. Cela est dit par Abu 'Abd Allâh.

R. 5 - Sur les conditions à poser lors d'un certain contrat.

2719 - Selon al-'A'raj, Abu Hurayra (r) dit: «Les Anṣâr dirent au Prophète (ç): "Partage les palmiers entre nous et nos frères. — Non, leur dit-il. — Alors, vous les entretenez et nous ferons de vous nos associés pour les fruits. — Nous sommes toute ouïe et toute obéissance, dirent les Muhâjir."»

2720 - D'après Nâfi', 'Abd Allâh ben 'Umar (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) laissa aux Juifs les terres de Khaybar à condition qu'ils s'occupent d'elles et l'ensemencent contre la moitié de la production.»

R. 6 - Sur les conditions se rapportant à la dot lors du contrat du mariage.

* 'Umar dit [à une personne]: On fixe les droits au moment de la stipulation des conditions, et, dans ce cas, tu auras droit à ce que tu as fixé...

* Al-Miswar: J'ai entendu le Prophète (ç) parler d'un gendre à lui et faire son éloge. Il a dit: "Il m'a parlé en me disant la vérité et il m'a promis et a tenu promesse."

2721 - D'après Abu al-Khayr, 'Uqba ben 'Âmir (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) dit: "Les conditions qui ont plus de droit à être observées sont celles à partir desquelles vous rendez licites les sexes."»

R. 7 - Sur les conditions se rapportant au métayage.

2722 - Suivant Ḥanẓala az-Zuraqy, Râfi' ben Khadîj (r) dit: «Des Ansar,

آشْتَرَاهُ بِطَرِيقِ تَبُوكَ، أَحْسِبُهُ قَالَ: بِأَرْبَعِ أَوَاقٍ.

وَقَالَ أَبُو نَضْرَةَ، عَنْ جَابِرٍ: آشْتَرَاهُ بِعِشْرِينَ دِينَاراً.

وَقَوْلُ الشَّعْبِيِّ بِوَقِيَّةٍ أَكْثَرُ. الِاشْتِرَاطُ أَكْثَرُ وَأَصَحُّ عِنْدِي، قَالَهُ أَبُو عَبْدِ اللهِ.

٥ - باب: الشُّرُوطِ فِي المُعَامَلَةِ.

٢٧١٩ - حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَتِ الأَنْصَارُ لِلنَّبِيِّ ﷺ: آقْسِمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ إِخْوَانِنَا النخِيلَ، قَالَ: «لَا». فَقَالَ: «تَكْفُونَنَا المَؤُونَةَ وَنُشْرِكُكُمْ فِي الثَّمَرَةِ». قَالُوا: سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا.

٢٧٢٠ - حدّثنا مُوسَى: حَدَّثَنَا جُوَيْرِيَةُ بْنُ أَسْمَاءَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: أَعْطَى رَسُولُ اللهِ ﷺ خَيْبَرَ الْيَهُودَ، أَنْ يَعْمَلُوهَا وَيَزْرَعُوهَا، وَلَهُمْ شَطْرُ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا.

٦ - باب: الشُّرُوطِ فِي المَهْرِ عِنْدَ عُقْدَةِ النِّكَاحِ.

وَقَالَ عُمَرُ: إِنَّ مَقَاطِعَ الْحُقُوقِ عِنْدَ الشُّرُوطِ، وَلَكَ مَا شَرَطْتَ.

وَقَالَ الْمِسْوَرُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ ذَكَرَ صِهْراً لَهُ، فَأَثْنَى عَلَيْهِ فِي مُصَاهَرَتِهِ فَأَحْسَنَ، قَالَ: «حَدَّثَنِي وَصَدَقَنِي، وَوَعَدَنِي فَوَفَى لِي».

٢٧٢١ - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي يَزِيدُ بْنُ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ أَبِي الْخَيْرِ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «أَحَقُّ الشُّرُوطِ أَنْ تُوفُوا بِهِ مَا آسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ».

٧ - باب: الشُّرُوطِ فِي المُزَارَعَةِ.

٢٧٢٢ - حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ قَالَ: سَمِعْتُ حَنْظَلَةَ الزُّرَقِيَّ قَالَ: سَمِعْتُ رَافِعَ بْنَ خَدِيجٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يَقُولُ: كُنَّا أَكْثَرَ الأَنْصَارِ

nous étions ceux qui avaient le plus de terres. Nous les louions [pour le produits d'une partie d'elles], mais parfois celle-ci donnait des produits tandis que l'autre partie n'en donnait rien. On nous interdit ce genre de location, mais on ne nous défendit pas [de louer] pour de l'argent.»

R. 8 - Sur les conditions qui ne sont pas permises dans le mariage.

2723 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Que le citadin ne vende pas pour le bédouin; n'usez pas de compérage..., [que l'un de vous] ne surenchérisse pas sur la vente de son frère, qu'il ne demande pas la main de celle qu'il vient de demander..., que la femme ne demande pas la répudiation de sa sœur pour "renverser son vase."»

R. 9 - Sur les conditions qui ne sont pas permises dans les *ḥad*[1]

2724/2725 - D'après 'Ubayd Allâh ben 'Abd Allâh ben 'Utba ben Mas'ûd, Abu Hurayra et Zayd ben Khâlid al-Jahny (r) dirent: «Un bédouin vint voir le Messager de Dieu (ç) et lui dit: "O Messager de Dieu! Je te conjure par Dieu de juger en mon cas suivant le Livre de Dieu!" Et son adversaire, qui était plus éloquent, d'intervenir: "Oui, juge entre nous suivant le Livre de Dieu [mais] permets-moi de parler... — Parle, lui dit le Messager de Dieu (ç). — Mon fils était un salarié chez cet homme et il a forniqué avec sa femme. Informé que mon fils doit subir la peine de lapidation, je lui rachetai sa vie contre cent moutons et une esclave. J'interrogeai ensuite les gens de la science et ils me dirent que mon fils doit plutôt subir cent coups de fouet plus un exil d'une année. Quant à la femme de cet homme, elle doit subir la lapidation. — Par Celui qui tient mon âme dans sa Main, je vais juger entre vous selon le Livre de Dieu! L'esclave et les moutons doivent être rendus; ton fils doit subir cent coups de fouet plus un exil d'une année... O 'Unays, va chez la femme de cet homme et si elle avoue lapide-la!"

«En effet, 'Unays alla la voir. Elle avoua et le Messager de Dieu (ç) donna l'ordre... et on la lapida.»

---

(1) Voir note de *Les Témoignages*, R.8.

حقْلاً، فَكُنَّا نُكْرِي الأَرْضَ فَرُبَّمَا أَخْرَجَتْ هٰذِهِ وَلَمْ تُخْرِجْ ذِهِ، فَنُهِينَا عَنْ ذٰلِكَ، وَلَمْ نُنْهَ عَنِ الْوَرِقِ.

٨ - باب: مَا لَا يَجُوزُ مِنَ الشُّرُوطِ فِي النِّكَاحِ.

٢٧٢٣ - **حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ**: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَبِعْ حَاضِرٌ لِبَادٍ، وَلَا تَنَاجَشُوا، وَلَا يَزِيدَنَّ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ، وَلَا يَخْطُبَنَّ عَلَى خِطْبَتِهِ، وَلَا تَسْأَلِ الْمَرْأَةُ طَلَاقَ أُخْتِهَا لِتَسْتَكْفِئَ إِنَاءَهَا».

٩ - باب: الشُّرُوطِ الَّتِي لَا تَحِلُّ فِي الْحُدُودِ.

٢٧٢٤ - ٢٧٢٥ - **حدّثنا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ**: حَدَّثَنَا لَيْثٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ ٱللهِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا أَنَّهُمَا قَالَا: إِنَّ رَجُلًا مِنَ الأَعْرَابِ أَتَى رَسُولَ ٱللهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، أَنْشُدُكَ ٱللهَ إِلَّا قَضَيْتَ لِي بِكِتَابِ ٱللهِ، فَقَالَ الْخَصْمُ الآخَرُ، وَهُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ: نَعَمْ، فَٱقْضِ بَيْنَنَا بِكِتَابِ ٱللهِ، وَٱئْذَنْ لِي، فَقَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «قُلْ». قَالَ: إِنَّ ٱبْنِي كَانَ عَسِيفاً عَلَى هٰذَا، فَزَنَى بِٱمْرَأَتِهِ، وَإِنِّي أُخْبِرْتُ أَنَّ عَلَى ٱبْنِي الرَّجْمَ، فَٱفْتَدَيْتُ مِنْهُ بِمِائَةِ شَاةٍ وَوَلِيدَةٍ، فَسَأَلْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ، فَأَخْبَرُونِي: أَنَّمَا عَلَى ٱبْنِي جَلْدُ مَائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ، وَأَنَّ عَلَى ٱمْرَأَةِ هٰذَا الرَّجْمَ، فَقَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَأَقْضِيَنَّ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ ٱللهِ، الْوَلِيدَةُ وَالْغَنَمُ رَدٌّ، وَعَلَى ٱبْنِكَ جَلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ، ٱغْدُ يَا أُنَيْسُ إِلَى ٱمْرَأَةِ هٰذَا، فَإِنِ ٱعْتَرَفَتْ فَٱرْجُمْهَا». قَالَ: فَغَدَا عَلَيْهَا فَٱعْتَرَفَتْ، فَأَمَرَ بِهَا رَسُولُ ٱللهِ ﷺ فَرُجِمَتْ.

R. 10 - Sur ce qui est permis des conditions du *mukâtab* s'il accepte la vente plutôt que d'être affranchi.

2726 - Directement de Khallâd ben Yaḥya, directement de 'Abd-al-Wâḥid ben 'Ayman al-Makky, de son père qui dit: «J'entrai chez 'A'icha (r) et elle me dit: Barîra, qui était alors *mukâtiba*, entra chez moi et me dit: "O Mère des Croyants! achète-moi! car mes maîtres veulent me vendre..., et affranchis-moi! — Certainement, dit 'A'icha. — Mes maîtres ne me vendront qu'à la condition qu'ils gardent le droit de patronage. — Dans ce cas je n'ai nul besoin de toi."

«Ayant entendu parler de cela, ou informé, le Prophète (ç) interrogea 'A'icha: "Que se passe-t-il avec Barîra?"... Il dit ensuite: "Achète-la et affranchis-la! et qu'ils exigent ce qu'ils veulent."

«'A'icha: "En effet, je l'achetai et je l'affranchis; et ses maîtres d'exiger de garder le droit de patronage; mais le Prophète (ç) dit: *le droit de patronage revient à celui qui affranchit, même s'ils exigent cent conditions."»*

R. 11 - Sur les conditions se rapportant au divorce.

* Ibn al-Musayyab, al-Ḥasan et 'Aṭâ' sont d'avis que celui qui lie le divorce à une condition en commençant ou en terminant par le [mot] *divorce* a plus de droit quant à [l'interprétation] de cette condition.

2727 - Abu Hurayra (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) défendit d'aller [à la rencontre des caravanes avant qu'elles n'arrivent aux marchés], que le Muḥajir vende pour le bédouin, qu'une femme exige la répudiation de sa sœur, qu'un homme [simule] de donner un prix supérieur à celui de son frère.

«Il défendit aussi le compérage et à gonfler le pis d'une bête [pour avoir plus que son prix].»

* Rapporté aussi par Mu'âdh et 'Abd-as-Samad, et ce de Chu'ba.

* Ghundar et 'Abd-ar-Raḥmân rapportent: *On défendit...* Quant à an-Naḍr et Ḥajjâj ben Minhâl, ils rapportent: *Il défendit...*

R. 12 - Sur les conditions faites oralement avec les gens.

2728 - Directement de 'Ibrâhîm ben Mûsa, directement de Hichâm: directement d'ibn Jurayj, directement de Ya'lâ ben Muslim et 'Amrû ben Dinâr,

١٠ - باب: مَا يَجُوزُ مِنْ شُرُوطِ المُكَاتَبِ إِذَا رَضِيَ بِالْبَيْعِ عَلَى أَنْ يُعْتَقَ.

٢٧٢٦ - حَدَّثَنَا خَلَّادُ بْنُ يَحْيَى: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ أَيْمَنَ المَكِّيُّ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَتْ عَلَيَّ بَرِيرَةُ وَهْيَ مُكَاتَبَةٌ، فَقَالَتْ يَا أُمَّ المُؤْمِنِينَ ٱشْتَرِينِي، فَإِنَّ أَهْلِي يَبِيعُونَنِي، فَأَعْتِقِينِي، قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَتْ: إِنَّ أَهْلِي لَا يَبِيعُونَنِي حَتَّى يَشْتَرِطُوا وَلَائِي، قَالَتْ: لَا حَاجَةَ لِي فِيكِ، فَسَمِعَ ذٰلِكَ النَّبِيُّ ﷺ أَوْ بَلَغَهُ، فَقَالَ: «مَا شَأْنُ بَرِيرَةَ». فَقَالَ: «ٱشْتَرِيهَا فَأَعْتِقِيهَا، وَلْيَشْتَرِطُوا مَا شَاؤُوا». قَالَتْ: فَٱشْتَرَيْتُهَا، فَأَعْتَقْتُهَا، وَٱشْتَرَطَ أَهْلُهَا وَلَاءَهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ، وَإِنْ ٱشْتَرَطُوا مِائَةَ شَرْطٍ».

١١ - باب: الشُّرُوطِ فِي الطَّلَاقِ.

وَقَالَ ابْنُ المُسَيَّبِ وَالحَسَنُ وَعَطَاءٌ: إِنْ بَدَا بِالطَّلَاقِ أَوْ أَخَّرَ فَهُوَ أَحَقُّ بِشَرْطِهِ.

٢٧٢٧ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَرْعَرَةَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى رَسُولُ ٱللهِ ﷺ عَنِ التَّلَقِّي، وَأَنْ يَبْتَاعَ المُهَاجِرُ لِلأَعْرَابِيِّ، وَأَنْ تَشْتَرِطَ المَرْأَةُ طَلَاقَ أُخْتِهَا، وَأَنْ يَسْتَامَ الرَّجُلُ عَلَى سَوْمِ أَخِيهِ، وَنَهَى عَنِ النَّجْشِ، وَعَنِ التَّصْرِيَةِ.

تَابَعَهُ مُعَاذٌ وَعَبْدُ الصَّمَدِ عَنْ شُعْبَةَ. وَقَالَ غُنْدَرٌ وَعَبْدُ الرَّحْمٰنِ: نُهِيَ. وَقَالَ آدَمُ: نُهِينَا. وَقَالَ النَّضْرُ وَحَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ: نَهَى.

١٢ - باب: الشُّرُوطِ مَعَ النَّاسِ بِالْقَوْلِ.

٢٧٢٨ - حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى: أَخْبَرَنَا هِشَامٌ: أَنَّ ابْنَ جُرَيْجٍ أَخْبَرَهُ قَالَ: أَخْبَرَنِي يَعْلَى بْنُ مُسْلِمٍ وَعَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، يَزِيدُ أَحَدُهُمَا عَلَى صَاحِبِهِ،

de Sa'îd ben Jubayr — l'un rapporte des rajouts qu'on ne trouve pas chez l'autre. Et j'ai entendu d'autres traditionnistes qui rapportaient ce hadîth de Sa'îd ben Jubayr — qui dit: «Nous étions chez ibn 'Abbâs (r) lorsqu'il dit: "Ubay ben Ka'b m'a rapporté ceci en disant: Le Messager de Dieu (ç) dit: *Moïse, le messager de Dieu...*" Et il cita le reste du *hâdîth* [où l'on trouve]: "... Il lui dit(1): **Ne t'avais-je pas prévenu qu'avec moi tu n'aurais patience?** (A la première fois, ce fut un oubli [de la part de Moïse; à la seconde fois Moïse avait manqué à une condition; à la troisième, il avait agi avec préméditation) **Moïse dit: «Ne me tiens pas rigueur d'avoir oublié. Oh! n'accable pas mon sort à force de rigueur!** [Puis]: **ils trouvèrent un jeune homme, que l'autre tua.** Enfin, **tous deux poursuivirent [leur chemin]** (...) **Ils y virent un mur menaçant ruine. L'autre le redressa(2).**"

«Au lieu de *warâ'ahum malikun*, ibn 'Abbâs récita: *'amâmahum malikun.*»

R. 13 - Sur les conditions se rapportant au patronage.

2729 - 'A'icha dit: «Barîra vint me voir et me dit: "Je viens de faire avec mes maîtres un contrat d'affranchissement contre neuf *'uqiyya*, pour chaque année une *'uqiyya*. Veux-tu m'aider? — S'ils veulent que je les paye en un seul versement à condition que je garde le droit de patronage, je ferai cela." Sur ce, Barîra se rendit chez ses maîtres et leur fit cette proposition mais ils refusèrent. Elle arriva de chez eux au moment où le Messager de Dieu (ç) était assis... Elle dit: "Je leur ai fait la proposition mais ils ont refusé, ils veulent garder le droit de patronage." Le Prophète (ç) entendit cela...»

[De plus], 'A'icha le mit au courant. Il dit alors à celle-ci: "Prends-la et exige d'eux d'avoir le droit de patronage! car le patronage revient à celui qui affranchit." En effet, 'A'icha fit la chose puis le Messager de Dieu (ç) se leva au milieu des gens. Il loua Dieu et le glorifia puis il dit: "Qu'ont-ils, certains hommes, à exiger des conditions qui ne se trouvent pas dans le Livre de Dieu? Toute condition qui ne se trouve pas dans le Livre de Dieu sera nulle, même s'il s'agit de cent conditions... Le jugement de Dieu a plus de droit [à être observé] et la condition de Dieu est plus ferme. Quant au droit de patronage, il revient à celui qui affranchit."

(1) C.-à-d. al-Khadir à Moïse.

(2) *Al-Kahf*, 72 - 77.

وَغَيْرُهُمَا، قَدْ سَمِعْتُهُ يُحَدِّثُهُ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: إِنَّا لَعِنْدَ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا، قَالَ: حَدَّثَنِي أُبَيُّ بْنُ كَعْبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «مُوسَى رَسُولُ ٱللهِ». فَذَكَرَ الحَدِيثَ. قَالَ ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾(١): كَانَتِ الأُولَى نِسْيَاناً، وَالوُسْطَى شَرْطاً، وَالثَّالِثَةُ عَمْداً، ﴿قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا﴾(٢)، ﴿لَقِيَا غُلَٰمًا فَقَتَلَهُۥ﴾(٣)، ﴿فَٱنطَلَقَا. فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَن يَنقَضَّ فَأَقَامَهُۥ﴾.(٤) قَرَأَهَا ابْنُ عَبَّاسٍ: أَمَامَهُمْ مَلِكٌ.

١٣ ـ باب: الشُّرُوطِ فِي الْوَلَاءِ.

٢٧٢٩ ـ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: جَاءَتْنِي بَرِيرَةُ فَقَالَتْ: كَاتَبْتُ أَهْلِي عَلَى تِسْعِ أَوَاقٍ، فِي كُلِّ عَامٍ أُوقِيَّةٌ، فَأَعِينِينِي، فَقَالَتْ: إِنْ أَحَبُّوا أَنْ أَعُدَّهَا لَهُمْ وَيَكُونَ وَلَاؤُكِ لِي فَعَلْتُ، فَذَهَبَتْ بَرِيرَةُ إِلَى أَهْلِهَا، فَقَالَتْ لَهُمْ فَأَبَوْا عَلَيْهَا، فَجَاءَتْ مِنْ عِنْدِهِمْ وَرَسُولُ ٱللهِ ﷺ جَالِسٌ. فَقَالَتْ: إِنِّي قَدْ عَرَضْتُ ذٰلِكَ عَلَيْهِمْ فَأَبَوْا إِلَّا أَنْ يَكُونَ الْوَلَاءُ لَهُمْ، فَسَمِعَ النَّبِيُّ ﷺ، فَأَخْبَرَتْ عَائِشَةُ النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: «خُذِيهَا وَٱشْتَرِطِي لَهُمُ الْوَلَاءَ، فَإِنَّمَا الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ». فَفَعَلَتْ عَائِشَةُ، ثُمَّ قَامَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ فِي النَّاسِ، فَحَمِدَ ٱللهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «مَا بَالُ رِجَالٍ يَشْتَرِطُونَ شُرُوطاً لَيْسَتْ فِي كِتَابِ ٱللهِ، مَا كَانَ مِنْ شَرْطٍ لَيْسَ فِي كِتَابِ ٱللهِ فَهُوَ بَاطِلٌ، وَإِنْ كَانَ مِائَةَ شَرْطٍ، قَضَاءُ ٱللهِ أَحَقُّ، وَشَرْطُ ٱللهِ أَوْثَقُ، وَإِنَّمَا الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ».

---

(١) سورة الكهف الآية ٧٢.
(٢) سورة الكهف الآية ٧٣.
(٣) سورة الكهف الآية ٧٤.
(٤) سورة الكهف الآية ٧٧.

R. 14 - Sur le cas où l'on pose dans le contrat de métayage cette condition: "Je te ferai sortir, si je le veux."

2730 - D'après Nâfi', ibn 'Umar (r) dit: [Lorsque les habitants de Khaybar luxèrent à 'Abd Allâh ben 'Umar les membres, 'Umar se leva et dit: "Le Messager de Dieu (ç) accepta de laisser les Juifs de Khaybar à cultiver leurs domaines en leur disant: *Nous vous laisserons tant que Dieu le veut.* Or, en se dirigeant vers son domaine à Khaybar, 'Abd Allâh ben 'Umar fut attaqué de nuit et on lui a luxé les mains et les pieds. A part eux, nous n'avons aucun ennemi là-bas. C'est eux que nous accusons. D'ailleurs, je suis d'avis de les expulser".

«Lorsque 'Umar avait décidé cela, l'un des béni Abu al-Ḥaqayq vint lui dire: "O Commandeur des Croyants! vas-tu nous expluser bien que Muḥammad a accepté de nous laisser exploiter nos domaines en nous fixant des conditions?

— Crois-tu, répliqua 'Umar, que j'ai oublié les paroles du Messager de Dieu (ç) à ton sujet: *Qu'adviendra-t-il de toi lorsqu'on te fera sortir de Khaybar et que ta chamelle t'emportera de nuit?* — C'était seulement une plaisanterie de la part d'Abu al-Qâcim! — Tu mens, ennemi de Dieu!"

«'Umar les explusa en leur donnant contre leurs récoltes de l'argent, des chameaux et [d'autres] biens en nature, tels que bâts, cordes et autres choses.»

* Rapporté en résumé par Ḥammâd ben Salama, de 'Ubayd Allâh qui le rapporte, je crois, de Nâfi', d'ibn 'Umar, de 'Umar, du Prophète (ç).

R. 15 - Sur les conditions se rapportant au combat pour la cause de Dieu, et à la trêve avec les ennemis. — Sur la rédaction des conditions.

2731/2732 - Ma'mar: «Az-Zuhry m'a dit: D'après 'Urwa ben az-Zubayr, al-Miswar ben Makhrama et Marwân [ben al-Hakam], dont le récit de l'un confirme celui de l'autre, rapportent ceci: Durant [les évènements] d'al-Hudaybiya, le Prophète (ç) quitta [Médine]... Une fois les Musulmans en cours de route, le Prophète (ç) dit: "Khâlid ben al-Walîd est à al-Ghamîm avec une avant-garde de cavaliers quraychites. Prenez donc votre droite!" Par Dieu, Khâlid ne s'était aperçu de la présence des Musulmans qu'une fois la poussière noire causée par ceux-ci attira son attention. Il s'élança tout de suite prévenir Quraych.

١٤ - باب: إِذَا ٱشْتَرَطَ فِي الْمُزَارَعَةِ: إِذَا شِئْتُ أَخْرَجْتُكَ.

٢٧٣٠ - حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، أَبُو غَسَّانَ الْكِنَانِيُّ: أَخْبَرَنَا مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَمَّا فَدَعَ أَهْلُ خَيْبَرَ عَبْدَ ٱللهِ بْنَ عُمَرَ، قَامَ عُمَرُ خَطِيباً فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ كَانَ عَامَلَ يَهُودَ خَيْبَرَ عَلَى أَمْوَالِهِمْ، وَقَالَ: «نُقِرُّكُمْ مَا أَقَرَّكُمُ ٱللهُ». وَإِنَّ عَبْدَ ٱللهِ بْنَ عُمَرَ خَرَجَ إِلَى مَالِهِ هُنَاكَ، فَعُدِيَ عَلَيْهِ مِنَ اللَّيْلِ، فَفُدِعَتْ يَدَاهُ وَرِجْلاَهُ، وَلَيْسَ لَنَا هُنَاكَ عَدُوٌّ غَيْرُهُمْ، هُمْ عَدُوُّنَا وَتُهْمَتُنَا، وَقَدْ رَأَيْتُ إِجْلاَءَهُمْ. فَلَمَّا أَجْمَعَ عُمَرُ عَلَى ذٰلِكَ أَتَاهُ أَحَدُ بَنِي أَبِي الْحُقَيْقِ، فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَتُخْرِجُنَا وَقَدْ أَقَرَّنَا مُحَمَّدٌ ﷺ، وَعَامَلَنَا عَلَى الأَمْوَالِ، وَشَرَطَ ذٰلِكَ لَنَا. فَقَالَ عُمَرُ: أَظَنَنْتَ أَنِّي نَسِيتُ قَوْلَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ: «كَيْفَ بِكَ إِذَا أُخْرِجْتَ مِنْ خَيْبَرَ تَعْدُو بِكَ قَلُوصُكَ لَيْلَةً بَعْدَ لَيْلَةٍ». فَقَالَ: كَانَتْ هٰذِهِ هُزَيْلَةً مِنْ أَبِي الْقَاسِمِ، قَالَ: كَذَبْتَ يَا عَدُوَّ ٱللهِ، فَأَجْلاَهُمْ عُمَرُ، وَأَعْطَاهُمْ قِيمَةَ مَا كَانَ لَهُمْ مِنَ الثَّمَرِ، مَالاً وَإِبِلاً وَعُرُوضاً مِنْ أَقْتَابٍ وَحِبَالٍ وَغَيْرِ ذٰلِكَ.

رَوَاهُ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ عُبَيْدِ ٱللهِ - أَحْسِبُهُ - عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنُ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: ٱخْتَصَرَهُ.

١٥ - باب: الشُّرُوطِ فِي ٱلْجِهَادِ، وَالْمُصَالَحَةِ مَعَ أَهْلِ الحَرْبِ، وَكِتَابَةِ الشُّرُوطِ.

٢٧٣١-٢٧٣٢ - حدّثني عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ قَالَ: أَخْبَرَنِي الزُّهْرِيُّ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ، عَنِ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ وَمَرْوَانَ، يُصَدِّقُ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا حَدِيثَ صَاحِبِهِ، قَالاَ: خَرَجَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ زَمَنَ الْحُدَيْبِيَةِ، حَتَّى كَانُوا بِبَعْضِ الطَّرِيقِ، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ بِالْغَمِيمِ، فِي خَيْلٍ لِقُرَيْشٍ طَلِيعَةً، فَخُذُوا ذَاتَ الْيَمِينِ». فَوَٱللهِ مَا شَعَرَ بِهِمْ خَالِدٌ حَتَّى إِذَا هُمْ بِقَتَرَةِ الجَيْشِ، فَٱنْطَلَقَ يَرْكُضُ نَذِيراً

«Quant au Prophète (ç), il [continua] sa marche jusqu'au col dominant [al-Hudaybiya] où sa chamelle s'agenouilla. Et les fidèles d'essayer de la faire bouger en criant: "*Hal! hal!*"[1] Mais la chamelle ne bougea pas; ce qui poussa les fidèles à dire: "Al-Qaṣwâ'[2] est devenue rétive! Al-Qaṣwâ' est devenue rétive! — Al-Qaṣwâ' n'est pas devenue rétive, expliqua le Prophète (ç), cela n'est pas de son habitude; mais on l'a empêchée [de rentrer à La Mecque] par la [même chose] qui avait empêché [auparavant] l'éléphant [d'Abraha d'y entrer]."

«"Par Celui qui tient mon âme dans Sa Main! continua le Prophète (ç), j'accepterai d'eux[3] toute proposition par laquelle ils marquent leur vénération envers ce qui [est rendu] sacré par Dieu." Sur ce, il stimula la chamelle qui se releva aussitôt.

«Il s'éloigna alors des Mecquois et alla installer le camp tout près d'une mare ne contenant que peu d'eau. Bien que les Musulmans faisaient de leur mieux pour ne pas épuiser cette mare, la chose arriva avant même qu'ils ne la quittassent. Comme on se plaignit de la soif auprès du Prophète (ç), celui-ci retira une flèche de son carquois et donna l'ordre de la mettre dans la mare. Par Dieu! celle-ci ne cessa de fournir de l'eau en bouillant qu'après que les Musulmans l'avaient laissée. A ce moment arriva Budayl ben Warqâ' le Khuza'îte avec quelques-uns des siens (Parmi les habitants de Tihâma, les Khuza'îtes étaient les plus sincères envers le Messager de Dieu) et dit: "Je viens de laisser les Ka'b et les 'Âmir ben Lu'ay accompagnés de [leurs] chamelles laitières[4]; ils vont sûrement te livrer bataille et t'empêcher d'arriver au Temple. — Nous ne sommes pas venus pour combattre qui que ce soit, répondit le Prophète (ç) ; nous sommes venus pour le pèlerinage. De plus, les Quraychites sont épuisés par la guerre; une guerre qui leur a d'ailleurs causé beaucoup de mal. S'ils le veulent, je suis prêt à conclure avec eux une trêve pour une certaine durée, et ce en ne s'interposant pas entre moi et les gens; et s'il m'arrive d'avoir le dessus, ils auront deux choix: accepter ce que accepteront\aient les gens, ou [me combattre après] avoir retrouvé leur force. S'ils refusent [tout cela], alors je jure, par Celui qui tient mon âme dans Sa Main, je les combattrai pour ma cause-ci même si je reste tout seul à le faire... Certes, Dieu donnera le

(1) Un cri qu'on poussait pour faire marcher la chamelle.
(2) Al-Qaṣwâ' est le nom qu'on donnait à la chamelle du Prophète (ç).
(3) Les Quraychites.
(4) Ou: "accompagnés de [leurs] femmes et enfants." Dans les deux cas, il s'agit là de la détermination des Mecquois à livrer bataille contre le Prophète.

لِقُرَيْشٍ ، وَسَارَ النَّبِيُّ ﷺ حَتَّى إِذَا كَانَ بِالثَّنِيَّةِ الَّتِي يُهْبَطُ عَلَيْهِمْ مِنْهَا، بَرَكَتْ بِهِ رَاحِلَتُهُ، فَقَالَ النَّاسُ: حَلْ حَلْ، فَأَلَحَّتْ، فَقَالُوا خَلأَتِ الْقَصْوَاءُ، خَلأَتِ القَصْوَاءُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَا خَلأَتِ الْقَصْوَاءُ، وَمَا ذَاكَ لَهَا بِخُلُقٍ، وَلٰكِنْ حَبَسَهَا حَابِسُ الْفِيلِ». ثُمَّ قَالَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لاَ يَسْأَلُونَنِي خُطَّةً يُعَظِّمُونَ فِيهَا حُرُمَاتِ ٱللهِ إِلَّا أَعْطَيْتُهُمْ إِيَّاهَا». ثُمَّ زَجَرَهَا فَوَثَبَتْ، قَالَ: فَعَدَلَ عَنْهُمْ حَتَّى نَزَلَ بِأَقْصَى الحُدَيْبِيَةِ عَلَى ثَمَدٍ قَلِيلِ المَاءِ، يَتَبَرَّضُهُ النَّاسَ تَبَرُّضاً، فَلَمْ يُلَبِّثْهُ النَّاسُ حَتَّى نَزَحُوهُ، وَشُكِيَ إِلَى رَسُولِ ٱللهِ ﷺ الْعَطَشُ، فَٱنْتَزَعَ سَهْماً مِنْ كِنَانَتِهِ، ثُمَّ أَمَرَهُمْ أَنْ يَجْعَلُوهُ فِيهِ، فَوَٱللهِ مَا زَالَ يَجِيشُ لَهُمْ بِالرِّيِّ حَتَّى صَدَرُوا عَنْهُ، فَبَيْنَمَا هُمْ كَذٰلِكَ إِذْ جَاءَ بُدَيْلُ بْنُ وَرْقَاءَ الخُزَاعِيُّ فِي نَفَرٍ مِنْ قَوْمِهِ مِنْ خُزَاعَةَ، وَكَانُوا عَيْبَةَ نُصْحِ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ مِنْ أَهْلِ تِهَامَةَ، فَقَالَ: إِنِّي تَرَكْتُ كَعْبَ بْنَ لُؤَيٍّ وَعَامِرَ بْنَ لُؤَيٍّ نَزَلُوا أَعْدَادَ مِيَاهِ الحُدَيْبِيَةِ، وَمَعَهُمُ الْعُوذُ المَطَافِيلُ، وَهُمْ مُقَاتِلُوكَ وَصَادُّوكَ عَنِ الْبَيْتِ، فَقَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «إِنَّا لَمْ نَجِىءْ لِقِتَالِ أَحَدٍ، وَلٰكِنَّا جِئْنَا مُعْتَمِرِينَ، وَإِنَّ قُرَيْشاً قَدْ نَهِكَتْهُمُ الحَرْبُ، وَأَضَرَّتْ بِهِمْ، فَإِنْ شَاؤُوا مَادَدْتُهُمْ مُدَّةً، وَيُخَلُّوا بَيْنِي وَبَيْنَ النَّاسِ ، فَإِنْ أَظْهَرْ: فَإِنْ شَاؤُوا أَنْ يَدْخُلُوا فِيمَا دَخَلَ فِيهِ النَّاسُ فَعَلُوا، وَإِلَّا فَقَدْ جَمُّوا، وَإِنْ هُمْ أَبَوْا، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لأُقَاتِلَنَّهُمْ عَلَى أَمْرِي هٰذَا حَتَّى تَنْفَرِدَ سَالِفَتِي، وَلَيُنْفِذَنَّ ٱللهُ أَمْرَهُ». فَقَالَ بُدَيْلٌ:

dessus à Son Ordre. — Je leur transmettrai ce que tu viens de dire, répondit Budayl."

«En effet, Budayl se dirigea vers les Quraychites et leur dit: "Nous venons d'arriver de chez cet homme et nous l'avons entendu dire quelques paroles; si vous voulez que nous vous les exposions, nous ferons la chose." A ses mots, les plus insensés d'entre eux dirent: "Nous n'avons nul besoin que tu nous informes quoi que ce soit sur lui." Quant aux plus sages, ils dirent: "Dis ce que tu as entendu! — Je l'ai entendu dire telle et telle choses," s'exécuta Budayl qui leur transmit les paroles du Prophète (ç). Et 'Urwa ben az-Zubayr de se lever pour dire: "O peuple! n'êtes-vous pas considérés comme un père? — Si, répondirent-ils. — Ne suis-je pas aussi considéré comme un fils? — Si, affirmèrent-ils. — Doutez-vous de ma sincérité envers vous? — Non. — N'êtes-vous pas au courant que j'ai [essayé] de regrouper les habitants du 'Ukâz et, une fois leur refus manifesté, je vous ai emmené mes proches, mes fils et tous ceux qui m'obéissent? — Certes oui, reconnurent les Quraychites. — Eh bien! celui-là vient de vous faire une propositon sensée; acceptez-la et laissez-moi partir le voir. — Tu peux aller le voir, dirent-ils."

«[En arrivant], 'Urwa parla au Prophète (ç) qui lui redit ce qu'il avait déjà dit à Budayl. "O Muhammad! reprit 'Urwa, qu'en sera-t-il si tu extermines ton peuple; as-tu entendu parler d'un Arabe qui avait auparavant complètement exterminé son peuple?... Si c'est l'autre chose qui arrive, eh bien! ce que je vois là ne sont que des visages..., je ne vois qu'un mélange de gens qui te laisseront certainement tout seul en prenant la fuite." Là, intervint Abu Bakr en s'adressant à 'Urwa: "Va sucer le clitoris d'al-Lât! est-ce nous qui allons fuir et le laisser? — Qui est-ce [qui vient de parler]? demanda 'Urwa. — C'est Abu Bakr, répondirent les présents. — Par Celui qui tient mon âme dans Sa Main! si ce n'est le service que tu m'as rendu jadis et dont je ne me suis pas encore acquitté, je t'aurais répondu" dit 'Urwa à Abu Bakr avant de se remettre à parler avec le Prophète (ç) en essayant de le tenir par la barbe. A ce geste, al-Mughîra ben Chu'ba, qui se tenait debout près du Prophète (ç), ayant à la main une épée et sur la tête un casque [lui couvrant le visage], réagissait en frappant la main de 'Urwa par le poignet de l'épée et en lui disant: "Eloigne ta main de la barbe du Messager de Dieu (ç)." Et 'Urwa de lever la tête [vers al-Mughîra] en demandant: "Qui est-ce? — C'est al-Mughîra ben Chu'ba, lui dirent les présents. — Traître que tu es! [éclata] 'Urwa en s'adressant à al-Mughîra, n'est-ce pas moi qui ai fait de mon

سَأُبَلِّغُهُمْ مَا تَقُولُ، قَالَ: فَانْطَلَقَ حَتَّى أَتَى قُرَيْشاً، قَالَ: إِنَّا قَدْ جِئْنَاكُمْ مِنْ هٰذَا الرَّجُلِ، وَسَمِعْنَاهُ يَقُولُ قَوْلاً، فَإِنْ شِئْتُمْ أَنْ نَعْرِضَهُ عَلَيْكُمْ فَعَلْنَا، فَقَالَ سُفَهَاؤُهُمْ: لَا حَاجَةَ لَنَا أَنْ تُخْبِرَنَا عَنْهُ بِشَيْءٍ، وَقَالَ ذَوُو الرَّأْيِ مِنْهُمْ: هَاتِ مَا سَمِعْتَهُ يَقُولُ، قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ كَذَا وَكَذَا، فَحَدَّثَهُمْ بِمَا قَالَ النَّبِيُّ ﷺ، فَقَامَ عُرْوَةُ بْنُ مَسْعُودٍ فَقَالَ: أَيْ قَوْمِ، أَلَسْتُمْ بِالْوَالِدِ؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: أَوَ لَسْتُ بِالْوَلَدِ؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: فَهَلْ تَتَّهِمُونَنِي؟ قَالُوا: لَا، قَالَ: أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنِّي ٱسْتَنْفَرْتُ أَهْلَ عُكَاظٍ، فَلَمَّا بَلَّحُوا عَلَيَّ جِئْتُكُمْ بِأَهْلِي وَوَلَدِي وَمَنْ أَطَاعَنِي؟ قَالُوا: بَلَى، فَإِنَّ هٰذَا قَدْ عَرَضَ لَكُمْ خُطَّةَ رُشْدٍ، ٱقْبَلُوهَا وَدَعُونِي آتِيه، قَالُوا: آئْتِهِ، فَأَتَاهُ، فَجَعَلَ يُكَلِّمُ النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ نَحْواً مِنْ قَوْلِهِ لِبُدَيْلٍ، فَقَالَ عُرْوَةُ عِنْدَ ذٰلِكَ: أَيْ مُحَمَّدُ، أَرَأَيْتَ إِنْ ٱسْتَأْصَلْتَ أَمْرَ قَوْمِكَ، هَلْ سَمِعْتَ بِأَحَدٍ مِنَ الْعَرَبِ ٱجْتَاحَ أَهْلَهُ قَبْلَكَ، وَإِنْ تَكُنِ الْأُخْرَى، فَإِنِّي وَٱللهِ لَأَرَى وُجُوهاً، وَإِنِّي لَأَرَى أَشْوَاباً مِنَ النَّاسِ خَلِيقاً أَنْ يَفِرُّوا وَيَدَعُوكَ، فَقَالَ لَهُ أَبُو بَكْرٍ: ٱمْصُصْ بِبَظْرِ اللَّاتِ، أَنَحْنُ نَفِرُّ عَنْهُ وَنَدَعُهُ؟ فَقَالَ: مَنْ ذَا؟ قَالُوا: أَبُو بَكْرٍ، قَالَ: أَمَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْلَا يَدٌ كَانَتْ لَكَ عِنْدِي لَمْ أَجْزِكَ بِهَا لَأَجَبْتُكَ، قَالَ: وَجَعَلَ يُكَلِّمُ النَّبِيَّ ﷺ، فَكُلَّمَا تَكَلَّمَ أَخَذَ بِلِحْيَتِهِ، وَالمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِ النَّبِيِّ ﷺ، وَمَعَهُ السَّيْفُ وَعَلَيْهِ الْمِغْفَرُ، فَكُلَّمَا أَهْوَى عُرْوَةُ بِيَدِهِ إِلَى لِحْيَةِ النَّبِيِّ ﷺ، ضَرَبَ يَدَهُ بِنَعْلِ السَّيْفِ، وَقَالَ لَهُ: أَخِّرْ يَدَكَ عَنْ لِحْيَةِ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، فَرَفَعَ عُرْوَةُ رَأْسَهُ، فَقَالَ: مَنْ هٰذَا؟ قَالُوا: المُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ، فَقَالَ: أَيْ غُدَرُ أَلَسْتُ أَسْعَى

possible pour te tirer des conséquences de ta traîtrise?" ('Urwa fait allusion à l'affaire suivante: Durant la période de l'Ignorance, al-Mughîra avait tué des gens au cours d'un voyage qu'il faisait avec eux; il avait pris leurs biens et s'était dirigé vers [Médine]... Le Prophète (ç) lui dit alors: "J'accepte ta conversion à l'Islam; mais pour les biens, je les refuse.)

«Après cela, 'Urwa se mit à regarder les Compagnons du Prophète (ç). Il remarqua qu'à chaque fois que celui-ci lançait un crachat, ils [tendaient] les mains pour le rattrapper et s'en frotter ensuite le visage et la peau, qu'ils s'empressaient d'exécuter ses ordres, qu'ils se bousculaient pour recueillir [le reste de] l'eau de ses ablutions, qu'ils baissaient la voix lorsqu'il parlait et que, par vénération, ils ne fixaient jamais le regard sur lui.

«A son retour chez [ses alliés quraychites], 'Urwa leur dit: "O mon peuple! j'en jure par Dieu que j'ai été en députation auprès de plusieurs rois tels que Héraclius, Chosroës et le Négus; mais, à part Muhammad, je n'ai jamais vu un personnage plus vénéré par ses compagnons: lorsqu'il crache, ses compagnons tendent leurs mains pour attrapper son crachat pour s'en essuyer ensuite le visage et la peau; lorsqu'il donne un ordre, ils s'empressent pour l'exécuter; lorsqu'il termine ses ablutions, ils se battent pour le reste de son eau; lorsqu'il parle, ils baissent [tous] la voix; enfin, par vénération, ils ne fixent jamais le regard sur lui... Il vous offre une propositon assez raisonnable; acceptez-la!" Sur ce, intervint un hommes des béni Kinâna: "Laissez-moi partir le voir! — Va, lui dirent les Mecquois."

«Au moment où ce Kinânite fut en vue du Prophète (ç) et de ses Compagnons, le Messager de Dieu (ç) dit: "C'est Un tel, il fait partie d'un peuple qui vénère [le rite du sacrifice] des bêtes-offrandes; montrez-les-lui!" On lui envoya les bêtes [destinées au sacrifice] et les fidèles l'accueillirent en prononçant la *talbiya*. A la vue de tout cela, il s'écria: "Que c'est étrange! il n'est point convenable d'empêcher ces gens-là d'arriver au Temple." A son retour auprès de ses alliés, il leur dit: "J'ai vu des offrandes enguirlandées et marquées...; je crois qu'il ne sied guère de les repousser."... Un homme d'entre eux, appelé Mikraz ben Hafṣ, se leva et dit: "Laissez-moi partir le voir. — Va, lui dirent-ils." Au moment où il fut en vue des Musulmans, le Prophète (ç) dit: "Voici Mikraz, c'est un homme perfide." Mikraz se mit à parler au Prophète (ç); et, au moment où il l'entretenait, arriva Suhayl ben 'Amrû.

فِي غَدْرَتِكَ، وَكَانَ المُغِيرَةُ صَحِبَ قَوْماً فِي الجَاهِلِيَّةِ فَقَتَلَهُمْ، وَأَخَذَ أَمْوَالَهُمْ، ثُمَّ جَاءَ فَأَسْلَمَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَمَّا الإِسْلَامَ فَأَقْبَلُ، وَأَمَّا المَالَ فَلَسْتُ مِنْهُ فِي شَيْءٍ». ثُمَّ إِنَّ عُرْوَةَ جَعَلَ يَرْمُقُ أَصْحَابَ النَّبِيِّ ﷺ بِعَيْنَيْهِ، قَالَ: فَوَٱللهِ مَا تَنَخَّمَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ نُخَامَةً إِلَّا وَقَعَتْ فِي كَفِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ، فَدَلَكَ بِهَا وَجْهَهُ وَجِلْدَهُ، وَإِذَا أَمَرَهُمْ ٱبْتَدَرُوا أَمْرَهُ، وَإِذَا تَوَضَّأَ كَادُوا يَقْتَتِلُونَ عَلَى وَضُوئِهِ، وَإِذَا تَكَلَّمَ خَفَضُوا أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَهُ، وَمَا يُحِدُّونَ إِلَيْهِ النَّظَرَ تَعْظِيماً لَهُ، فَرَجَعَ عُرْوَةُ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: أَيْ قَوْمِ، وَٱللهِ لَقَدْ وَفَدْتُ عَلَى المُلُوكِ، وَوَفَدْتُ عَلَى قَيْصَرَ وَكِسْرَى وَالنَّجَاشِيِّ، وَٱللهِ إِنْ رَأَيْتُ مَلِكاً قَطُّ يُعَظِّمُهُ أَصْحَابُهُ مَا يُعَظِّمُ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ مُحَمَّداً، وَٱللهِ إِنْ تَنَخَّمَ نُخَامَةً إِلَّا وَقَعَتْ فِي كَفِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ فَدَلَكَ بِهَا وَجْهَهُ وَجِلْدَهُ، وَإِذَا أَمَرَهُمْ ٱبْتَدَرُوا أَمْرَهُ، وَإِذَا تَوَضَّأَ كَادُوا يَقْتَتِلُونَ عَلَى وَضُوئِهِ، وَإِذَا تَكَلَّمَ خَفَضُوا أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَهُ، وَمَا يُحِدُّونَ إِلَيْهِ النَّظَرَ تَعْظِيماً لَهُ، وَإِنَّهُ قَدْ عَرَضَ عَلَيْكُمْ خُطَّةَ رُشْدٍ فَٱقْبَلُوهَا، فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي كِنَانَةَ: دَعُونِي آتِيهِ، فَقَالُوا ٱئْتِهِ، فَلَمَّا أَشْرَفَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَأَصْحَابِهِ، قَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «هٰذَا فُلَانٌ، وَهْوَ مِنْ قَوْمٍ يُعَظِّمُون الْبُدْنَ، فَٱبْعَثُوهَا لَهُ». فَبُعِثَتْ لَهُ، وَٱسْتَقْبَلَهُ النَّاسُ يُلَبُّونَ، فَلَمَّا رَأَى ذٰلِكَ قَالَ: سُبْحَانَ ٱللهِ، مَا يَنْبَغِي لِهٰؤُلَاءِ أَنْ يُصَدُّوا عَنِ الْبَيْتِ، فَلَمَّا رَجَعَ إِلَى أَصْحَابِهِ قَالَ: رَأَيْتُ الْبُدْنَ قَدْ قُلِّدَتْ وَأُشْعِرَتْ، فَمَا أَرَى أَنْ يُصَدُّوا عَنْ الْبَيْتِ، فَقَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ، يُقَالُ لَهُ مِكْرَزُ بْنُ حَفْصٍ، فَقَالَ: دَعُونِي آتِيهِ، فَقَالُوا ٱئْتِهِ، فَلَمَّا أَشْرَفَ عَلَيْهِمْ، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «هٰذَا مِكْرَزٌ، وَهْوَ رَجُلٌ فَاجِرٌ». فَجَعَلَ يُكَلِّمُ النَّبِيَّ ﷺ، فَبَيْنَمَا هُوَ يُكَلِّمُهُ إِذْ جَاءَ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو.

«Ayyûb, continua Ma'mar, m'a rapporté de 'Ikrima ceci: Alors le Prophète (ç) dit [aux présents]: "Votre affaire [commence à] devenir plus facile."»

Ma'mar: «Dans sa version, az-Zuhry dit: Ensuite arriva Suhayl ben 'Amrû qui dit [au Prophète (ç)]: "Signons une convention!" Sur ce, le Prophète (ç) convoqua le scribe et [dicta] ceci: *Au nom de Dieu, le Tout miséricorde(raḥmân), le Miséricordieux....* Mais Suhayl s'opposa en disant: "Pour ce qui est de *Tout mésiricorde*, j'en jure par Dieu que je ne connais pas cela." [Il s'adressa ensuite au scribe et lui dit: "Ecris plutôt ceci: *De par ton nom, Seigneur!* et ce, comme tu le faisais dans le passé." Et les Musulmans de dire: "Par Dieu! nous n'écrirons pas cela, c'est: *Au nom de Dieu, le Tout miséricorde, le Miséricordieux.*" Mais le Prophète (ç) intervint en disant [au scribe]: "Ecris: *De par ton nom Seigneur!*" avant de reprendre: *Ceci est ce qui a été convenu entrê Muhammad, Messager de Dieu...*" Et Suhayl de l'interrompre: "Par Dieu! si nous savions que tu es le Messager de Dieu (ç), nous ne t'aurions pas empêché d'arriver au Temple ou combattu. Ecris plutôt ceci: *Muhammad fils de 'Abd Allâh.* — Par Dieu! dit le Prophète (ç), je suis le messager de Dieu, même si vous ne me croyez pas. Ecris: *Muhammad fils de 'Abd Allâh.*" (Az-Zuhry: Il accepta cela parce qu'il avait déjà dit: *Par Celui qui tient mon âme dans Sa Main! j'accepterai d'eux toute proposition par laquelle ils marquent leur vénération envers ce qui [est rendu] sacré par Dieu.*).

«Le Prophète (ç) ajouta: "... A la condition de nous laisser arriver au Temple et d'y faire autour le *tawâf.* — Par Dieu! nous ne donnerons jamais l'occasion [au reste] des Arabes de dire que nous avons été forcés d'accepter cela... Cela, vous le ferez l'année prochaine." On rédigea cette clause puis Suhayl reprit: "Et que tout homme qui vient à vous, vous nous le renvoyez, même s'il suit ta religion." A ces mots, les Musulmans s'exclamèrent: "Comment le renvoyer aux Polythéistes s'il vient en musulman?" Les discussions se rapportant à ce point ne s'étaient pas encore terminées quand arriva Abu Jundul ben 'Amrû traînant dans ses chaînes après avoir pu s'échapper du bas de La Mecque pour venir se refugier chez les Musulmans. "Et celui-ci, s'écria Suhayl, est le premier que je te demande de me le remettre. — Mais nous n'avons pas encore conclu le document, répondit le Prophète (ç). — Si tu refuses, par Dieu! je ne concluerai rien que ce soit avec toi. — Fais-moi don de son cas! — Je ne te l'accorde pas. — Mais si, fais-le! — Je ne le ferai pas" , s'obstina Suhayl avant que Mikraz n'intervînt en disant [au Prophète (ç)]: "Mais si, nous te faisons don de son cas."...

قَالَ مَعْمَرٌ: فَأَخْبَرَنِي أَيُّوبُ، عَنْ عِكْرِمَةَ: أَنَّهُ لَمَّا جَاءَ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَقَدْ سَهُلَ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ». قَالَ مَعْمَرٌ: قَالَ الزُّهْرِيُّ فِي حَدِيثِهِ: فَجَاءَ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو فَقَالَ: هَاتِ اكْتُبْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَاباً، فَدَعَا النَّبِيُّ ﷺ الْكَاتِبَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ». قَالَ سُهَيْلٌ: أَمَّا الرَّحْمٰنُ فَوَاللهِ مَا أَدْرِي مَا هُوَ، وَلٰكِنِ اكْتُبْ بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ كَمَا كُنْتَ تَكْتُبُ، فَقَالَ الْمُسْلِمُونَ: وَاللهِ لَا نَكْتُبُهَا إِلَّا بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «اكْتُبْ بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ». ثُمَّ قَالَ: «هٰذَا مَا قَاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ». فَقَالَ سُهَيْلٌ: وَاللهِ لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ أَنَّكَ رَسُولُ اللهِ مَا صَدَدْنَاكَ عَنِ الْبَيْتِ وَلَا قَاتَلْنَاكَ، وَلٰكِنِ اكْتُبْ: مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «وَاللهِ إِنِّي لَرَسُولُ اللهِ وَإِنْ كَذَّبْتُمُونِي، اكْتُبْ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ». قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَذٰلِكَ لِقَوْلِهِ: «لَا يَسْأَلُونَنِي خُطَّةً يُعَظِّمُونَ فِيهَا حُرُمَاتِ اللهِ إِلَّا أَعْطَيْتُهُمْ إِيَّاهَا». فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «عَلَى أَنْ تُخَلُّوا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْبَيْتِ فَنَطُوفَ بِهِ». فَقَالَ: سُهَيْلٌ: وَاللهِ لَا تَتَحَدَّثُ الْعَرَبُ أَنَّا أُخِذْنَا ضُغْطَةً، وَلٰكِنْ ذٰلِكَ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ، فَكَتَبَ، فَقَالَ سُهَيْلٌ: وَعَلَى أَنَّهُ لَا يَأْتِيكَ مِنَّا رَجُلٌ، وَإِنْ كَانَ عَلَى دِينِكَ إِلَّا رَدَدْتَهُ إِلَيْنَا. قَالَ الْمُسْلِمُونَ: سُبْحَانَ اللهِ، كَيْفَ يُرَدُّ إِلَى الْمُشْرِكِينَ وَقَدْ جَاءَ مُسْلِماً، فَبَيْنَمَا هُمْ كَذٰلِكَ إِذْ دَخَلَ أَبُو جَنْدَلِ بْنُ سُهَيْلِ بْنِ عَمْرٍو يَرْسُفُ فِي قُيُودِهِ، وَقَدْ خَرَجَ مِنْ أَسْفَلِ مَكَّةَ حَتَّى رَمَى بِنَفْسِهِ بَيْنَ أَظْهُرِ الْمُسْلِمِينَ، فَقَالَ سُهَيْلٌ: هٰذَا يَا مُحَمَّدُ أَوَّلُ مَا أُقَاضِيكَ عَلَيْهِ أَنْ تَرُدَّهُ إِلَيَّ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّا لَمْ نَقْضِ الْكِتَابَ بَعْدُ». قَالَ: فَوَاللهِ إِذاً لَمْ أُصَالِحْكَ عَلَى شَيْءٍ أَبَداً، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «فَأَجِزْهُ لِي». قَالَ: مَا أَنَا بِمُجِيزِهِ لَكَ، قَالَ: «بَلَى فَافْعَلْ». قَالَ: مَا أَنَا بِفَاعِلٍ، قَالَ مِكْرَزٌ: بَلْ قَدْ أَجَزْنَاهُ لَكَ، قَالَ أَبُو جَنْدَلٍ: أَيْ مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ، أُرَدُّ إِلَى

«Abu Jundul: "O Musulmans! est-ce concevable qu'on me renvoie aux Polythéistes alors que je suis venu en musulman? ne voyez-vous pas ce que j'ai enduré?" (Il a été atrocement torturé pour la cause de Dieu).

«'Umar ben al-Khaṭṭâb dira ensuite: *J'allai alors voir le Prophète (ç) et lui dis: "N'es-tu pas le prophète de Dieu? — Certes oui, répondit le Prophète (ç). — Ne sommes-nous pas dans [la voie] de la vérité et notre ennemi dans l'erreur? — Certes oui. — Pourquoi alors se montrer faible lorsqu'il s'agit de notre religion? — Je suis le Messager de Dieu; je ne le désobéirai jamais et Il me donnera le dessus. — Ne nous disais-tu pas que nous viendrions au Temple et que nous ferions autour de lui le tawâf. — Certes oui" , affirma le Prophète (ç) avant de demander: "T'ai-je dit que cela se produirait cette année-ci? — Non, reconnut 'Umar. — Mais tu y viendras sûrement et tu feras le tawâf autour."*

«*J'allai voir ensuite Abu Bakr, continua 'Umar, et je lui dis: "O Abu Bakr! ne s'agit-il pas là vraiment du prophète de Dieu? — Mais si, rétorqua Abu Bakr. — Ne suivons-nous pas la vérité tandis que que notre ennemi est dans l'erreur? — Certes oui. — Et pourquoi alors se montrer faible quant à notre religion. — O homme! fut la réplique d'Abu Bakr, il est vraiment le messager de Dieu, et il ne désobéira jamais à son Seigneur et Il lui donnera sûrement le dessus. Soumets-toi donc à ses ordres; par Dieu! il est dans la vérité. — Mais ne nous disait-il pas que nous viendrions au Temple et que nous ferions autour le tawâf ? — Certes oui, mais t'a-t-il dit que cela se produirait cette année-ci? — Non. — Mais tu y viendras sûrement et tu feras le tawâf."*

Az-Zuhry: «'Umar poursuivit en disant: *[Plus tard, et en guise d'expiation], je ferai plusieurs [bonnes] œuvres...*

«*Après la signature du document, le Messager de Dieu (ç)dit à ses Compagnons: "Levez-vous, faites le sacrifice et rasez-vous!" Mais aucun homme d'entre eux ne se leva; même après que le Prophète (ç) avait répété [l'ordre] par trois fois. Alors, il entra chez Um Salama et lui parla de la réaction des fidèles. Et Um Salama de lui dire: "O prophète de Dieu! si tu aimes que cela se produise tu n'as qu'à sortir sans dire mot à aucun d'entre eux avant que tu n'immoles tes offrandes et n'appelles ton coiffeur pour te raser les cheveux [devant eux]." En effet, le Prophète (ç) sortit et ne dit mot à aucun d'entre eux avant qu'il n'ait fait la chose: il immola ses bêtes-offrandes et convoqua son coiffeur qui lui rasa [les cheveux]. En voyant cela, les fidèles se levèrent, immolèrent leurs bêtes-offrandes et se mirent à se raser [les cheveux] les uns aux autres; ils faillirent même s'écraser les uns les autres.*

الْمُشْرِكِينَ وَقَدْ جِئْتُ مُسْلِماً، أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ لَقِيتُ؟ وَكَانَ قَدْ عُذِّبَ عَذَاباً شَدِيداً فِي اللهِ.

قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: فَأَتَيْتُ نَبِيَّ آللهِ ﷺ فَقُلْتُ: أَلَسْتَ نَبِيَّ آللهِ حَقّاً؟ قَالَ: «بَلَى». قُلْتُ: أَلَسْنَا عَلَى الْحَقِّ وَعَدُوُّنَا عَلَى الْبَاطِلِ؟ قَالَ: «بَلَى». قُلْتُ: فَلِمَ نُعْطِي آلدَّنِيَّةَ فِي دِينِنَا إِذاً؟ قَالَ: «إِنِّي رَسُولُ آللهِ، وَلَسْتُ أَعْصِيهِ، وَهْوَ نَاصِرِي». قُلْتُ: أَوَ لَيْسَ كُنْتَ تُحَدِّثُنَا أَنَّا سَنَأْتِي الْبَيْتَ فَنَطُوفُ بِهِ؟ قَالَ: «بَلَى، فَأَخْبَرْتُكَ أَنَّا نَأْتِيهِ العَامَ». قَالَ: قُلْتُ: لَا، قَالَ: «فَإِنَّكَ آتِيهِ وَمُطَّوِّفٌ بِهِ». قَالَ: فَأَتَيْتُ أَبَا بَكْرٍ فَقُلْتُ: يَا أَبَا بَكْرٍ، أَلَيْسَ هَذَا نَبِيَّ آللهِ حَقّاً، قَالَ: بَلَى، قُلْتُ: أَلَسْنَا عَلَى الْحَقِّ وَعَدُوُّنَا عَلَى الْبَاطِلِ؟ قَالَ: بَلَى، قُلْتُ: فَلِمَ نُعْطِي آلدَّنِيَّةَ فِي دِينِنَا إِذاً؟ قَالَ: أَيُّهَا الرَّجُلُ، إِنَّهُ لَرَسُولُ آللهِ ﷺ، وَلَيْسَ يَعْصِي رَبَّهُ، وَهْوَ نَاصِرُهُ، فَآسْتَمْسِكْ بِغَرْزِهِ، فَوَآللهِ إِنَّهُ عَلَى الْحَقِّ، قُلْتُ: أَلَيْسَ كَانَ يُحَدِّثُنَا أَنَّا سَنَأْتِي الْبَيْتَ وَنَطُوفُ بِهِ؟ قَالَ: بَلَى، أَفَأَخْبَرَكَ أَنَّكَ تَأْتِيهِ العَامَ؟ قُلْتُ: لَا، قَالَ: فَإِنَّكَ آتِيهِ وَمطَّوِّفٌ بِهِ.

قَالَ الزُّهْرِيُّ: قَالَ عُمَرُ: فَعَمِلْتُ لِذٰلِكَ أَعْمَالاً، قَالَ: فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ قَضِيَّةِ الْكِتَابِ، قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ لِأَصْحَابِهِ: «قُومُوا فَآنْحَرُوا ثُمَّ آحْلِقُوا». قَالَ: فَوَاللهِ مَا قَامَ مِنْهُمْ رَجُلٌ حَتَّى قَالَ ذٰلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا لَمْ يَقُمْ مِنْهُمْ أَحَدٌ دَخَلَ عَلَى أُمِّ سَلَمَةَ، فَذَكَرَ لَهَا مَا لَقِيَ مِنَ النَّاسِ، فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: يَا نَبِيَّ اللهِ، أَتُحِبُّ ذٰلِكَ، آخْرُجْ لَا تُكَلِّمْ أَحَداً مِنْهُمْ كَلِمَةً، حَتَّى تَنْحَرَ بُدْنَكَ، وَتَدْعُوَ حَالِقَكَ فَيَحْلِقَكَ. فَخَرَجَ فَلَمْ يُكَلِّمْ أَحَداً مِنْهُمْ حَتَّى فَعَلَ ذٰلِكَ، نَحَرَ بُدْنَهُ، وَدَعَا حَالِقَهُ فَحَلَقَهُ، فَلَمَّا رَأَوْا ذٰلِكَ قَامُوا فَنَحَرُوا وَجَعَلَ بَعْضُهُمْ يَحْلِقُ بَعْضاً،

«Arrivèrent ensuite des femmes croyantes, d'où Dieu révéla ceci: **O vous qui croyez ! quand des croyantes viennent chez vous en exode, soumettez-les à examen**...jusqu'à: **Ne vous cramponnez pas aux [liens du mariage des] dénégatrices**[1]. Alors, 'Umar répudia deux de ses épouses qu'ils avait épousées durant la période du polythéisme. Mu'âwiyya épousera ensuite l'une et Ṣafwân ben 'Umayya l'autre.

«Le Prophète (ç) retourna ensuite à Médine. Alors, arriva Abu Baṣîr; c'était un Quraychite qui avait embrassé l'Islam. A sa poursuite, les Mecquois envoyèrent deux hommes qui, [à leur arrivée à Médine], dirent au Prophète (ç): "Il y a un engagement que tu nous a donné..." Sur ce, le Prophète (ç) le leur livra et les deux hommes l'emmenèrent avec eux. A leur arrivée à dhu-l-Ḥulayfa, ils firent halte et se mirent à manger quelques dattes qu'ils avaient avec eux. Et Abu Baçîr de dire à l'un des deux hommes: "Par Dieu! je vois que ton épée-ci est magnifique. — Certainement", répondit l'homme en tirant son épée et en reprenant: "Par Dieu! elle est magnifique; je l'ai essayée à maintes reprises. — Montre-la-moi! demanda Abu Baçîr." [Mais en la lui montrant], l'homme donna à Abu Baçîr l'occasion de saisir l'arme et de le frapper en le laisssant raide mort. Quant à l'autre homme, il prit la fuite et put regagner Médine. Il entra à la mosquée en courant.

«En l'apercevant, le Messager de Dieu (ç) dit: "Cet homme vient de voir quelque chose d'effrayant." Et une fois devant le Prophète (ç), l'homme dit: "Par Dieu! mon compagnon vient d'être abattu,... et je vais sûrement subir le même sort!" Arriva alors Abu Baçîr qui dit à son tour: "O prophète de Dieu! par Dieu! tu viens de respecter ton engagement; tu m'a livré à eux mais c'est Dieu qui vient de me sauver d'eux." A ces mots, le Prophète (ç) s'écria: "Malheur à sa mère! il serait un tisonnier de guerre s'il avait quelques-uns avec lui." En entendant cela, Abu Baçîr sut que le Prophète (ç) va le livrer de nouveau aux Mecquois. Il quitta sur-le-champ Médine et se dirigea vers le littoral.

«D'un autre côté, Abu Jundul ben Suhayl put aussi s'échapper [de nouveau] et vint rejoindre Abu Baçîr. De plus, chaque fois qu'un [converti] à l'Islam quittait Quraych, il rejoignait Abu Baçîr. Ainsi, un groupe important se forma. Par Dieu! à chaque fois que les membres de ce groupe entendaient parler de la sortie vers la Syrie d'une caravane appartenant à Quraych, ils l'attaquaient et tuaient ces

(1) *Al-Mumtaḥina*, 10.

حَتَّى كَادَ بَعْضُهُمْ يَقْتُلُ بَعْضُهُمْ غَمّاً، ثُمَّ جَاءَهُ نِسْوَةٌ مُؤْمِنَاتٌ، فَأَنْزَلَ ٱللهُ تَعَالَى: ﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا جَآءَكُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتُ مُهَٰجِرَٰتٍ فَٱمْتَحِنُوهُنَّ ﴾ حَتَّى بَلَغَ - ﴿ بِعِصَمِ ٱلْكَوَافِرِ ﴾(١). فَطَلَّقَ عُمَرُ يَوْمَئِذٍ ٱمْرَأَتَيْنِ، كَانَتَا لَهُ فِي الشِّرْكِ فَتَزَوَّجَ إِحْدَاهُمَا مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ، وَالأُخْرَى صَفْوَانُ بْنُ أُمَيَّةَ، ثُمَّ رَجَعَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَى المَدِينَةِ فَجَاءَهُ أَبُو بَصِيرٍ، رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ وَهْوَ مُسْلِمٌ، فَأَرْسَلُوا فِي طَلَبِهِ رَجُلَيْنِ، فَقَالُوا: الْعَهْدَ الَّذِي جَعَلْتَ لَنَا، فَدَفَعَهُ إِلَى الرَّجُلَيْنِ، فَخَرَجَا بِهِ حَتَّى بَلَغَا ذَا الحُلَيْفَةِ، فَنَزَلُوا يَأْكُلُونَ مِنْ تَمْرٍ لَهُمْ، فَقَالَ أَبُو بَصِيرٍ لِأَحَدِ الرَّجُلَيْنِ: وَاللهِ إِنِّي لأَرَى سَيْفَكَ هٰذَا يَا فُلَانُ جَيِّداً، فَٱسْتَلَّهُ الآخَرُ، فَقَالَ: أَجَلْ، وَاللهِ إِنَّهُ لَجَيِّدٌ، لَقَدْ جَرَّبْتُ بِهِ، ثُمَّ جَرَّبْتُ، فَقَالَ أَبُو بَصِيرٍ: أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْهِ، فَأَمْكَنَهُ مِنْهُ، فَضَرَبَهُ حَتَّى بَرَدَ، وَفَرَّ الآخَرُ حَتَّى أَتَى المَدِينَةَ، فَدَخَلَ المَسْجِدَ يَعْدُو، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ حِينَ رَآهُ: «لَقَدْ رَأَى هٰذَا ذُعْراً». فَلَمَّا ٱنْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: قُتِلَ وَاللهِ صَاحِبِي وَإِنِّي لَمَقْتُولٌ، فَجَاءَ أَبُو بَصِيرٍ: فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللهِ، قَدْ وَاللهِ أَوْفَى اللهُ ذِمَّتَكَ، قَدْ رَدَدْتَنِي إِلَيْهِمْ، ثُمَّ أَنْجَانِي اللهُ مِنْهُمْ، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «وَيْلُ أُمِّهِ، مِسْعَرَ حَرْبٍ، لَوْ كَانَ لَهُ أَحَدٌ». فَلَمَّا سَمِعَ ذٰلِكَ عَرَفَ أَنَّهُ سَيَرُدُّهُ إِلَيْهِمْ، فَخَرَجَ حَتَّى أَتَى سِيفَ الْبَحْرِ، قَالَ: وَيَنْفَلِتُ مِنْهُمْ أَبُو جَنْدَلِ بْنُ سُهَيْلٍ، فَلَحِقَ بِأَبِي بَصِيرٍ، فَجَعَلَ لَا يَخْرُجُ مِنْ قُرَيْشٍ رَجُلٌ قَدْ أَسْلَمَ إِلَّا لَحِقَ بِأَبِي بَصِيرٍ، حَتَّى اجْتَمَعَتْ مِنْهُمْ عِصَابَةٌ، فَوَاللهِ مَا يَسْمَعُونَ بِعِيرٍ خَرَجَتْ لِقُرَيْشٍ إِلَى الشَّأْمِ إِلَّا ٱعْتَرَضُوا

---

(١) سورة الممتحنة الآية ١٠.

hommes avant de s'emparer de leurs biens... Quraych envoya alors au Prophète (ç) quelqu'un le conjurer au nom de Dieu et des liens de parenté d'accepter toute personne qui viendrait à lui. Le Prophète (ç) envoya aussitôt aux hommes [d'Abu Baçîr]... C'est en ces circonstances que Dieu révéla ceci: **C'est Lui qui contient sur vous leurs mains et sur eux les vôtres au bas de La Mecque, après qu'Il vous eut donné sur eux l'avantage**, et ce jusqu'à: **la virulence**[1], **la virulence de l'Ignorance**[2]. Cette virulence se manifesta en ne voulant pas reconnaître que le Prophète (ç) était vraiment le prophète de Dieu, en refusant: *Au nom de Dieu, le Tout miséricorde, le Miséricordieux* et en empêchant les fidèles d'arriver au Temple.»

* Abu 'Abd Allâh: Le mot *ma'rra* vient d'*al-'ur* qui veut dire «gale».

* *tazawwalû:* distinguer. * *ḥamaytu* veut dire «défendre». * *'aḥmaytu al-ḥimâ* a le sens de «défendre l'accès...»

2733 - De 'Uqayl, d'az-Zuhry, de 'Urwa qui dit: «'A'icha m'a alors rapporté que le Messager de Dieu (ç) soumettait à examen les femmes [refugiées].»

Az-Zuhry: «Il nous est parvenu qu'après que Dieu avait révélé de rendre aux Polythéistes les dots des épouses refugiées et interdit aux Musulmans de garder leurs femmes polythéistes, 'Umar répudia deux de ses épouses: l'une était Qarîba la fille d'Abu 'Umayya et l'autre était la fille de Jarwel al-Khuzâ'y.

«Mu'âwiya épousa Qarîba; quant à l'autre, c'était Abu Jahm qui se maria avec elle.

«Et lorsque les Mécréants refusèrent de reconnaître les dots données par les Musulmans à leurs femmes [polythéistes répudiées], Dieu, le Très-Haut, révéla: **Si quelqu'une vous échappe d'entre vos épouses [pour passer] aux dénégateurs, et que vous ayez établi un tour de compensation**[3] (*fa-'âqabtum*)

«Le *'aqb* est ce que donnaient les Musulmans aux Polythéistes dont les épouses avaient émigré. Dieu ordonna de donner à celui des Musulmans dont l'épouse rejoindrait les Polythéistes ce qu'il avait donné comme dot. Enfin, nous ne connaissons aucune des femmes émigrées qui ont apostasié après avoir eu la foi.

---

(1) Ou: "le fanatisme", selon Si Boubakeur Hamza.

(2) *Al-Fatḥ*, 24 - 26.

(3) *Al-Mumtaḥina*, 11, Et: ***établir un tour de compensation*** est la traduction de: *'âqabtum* dont le nom d'action est *'aqib*.

لَهَا، فَقَتَلُوهُمْ وَأَخَذُوا أَمْوَالَهُمْ، فَأَرْسَلَتْ قُرَيْشٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ تُنَاشِدُهُ بِاللهِ وَالرَّحِمِ: لَمَّا أَرْسَلَ: فَمَنْ أَتَاهُ فَهْوَ آمِنٌ، فَأَرْسَلَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَيْهِمْ، فَأَنْزَلَ اللهُ تَعَالَى: ﴿ وَهُوَ ٱلَّذِى كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنۢ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ﴾(١) - حَتَّى بَلَغَ - ﴿ ٱلْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ ﴾(٢). وَكَانَتْ حَمِيَّتُهُمْ أَنَّهُمْ لَمْ يُقِرُّوا أَنَّهُ نَبِيُّ ٱللهِ، وَلَمْ يُقِرُّوا بِبِسْمِ ٱللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ، وَحَالُوا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْبَيْتِ.

قَالَ أَبُو عَبْدِ ٱللهِ: «مَعَرَّةٌ» الْعُرُّ الْجَرَبُ. تَزَيَّلُوا: تَمَيَّزُوا. وَحَمَيْتُ الْقَوْمَ: مَنَعْتُهُمْ حِمَايَةً، وَأَحْمَيْتُ الْحِمَى: جَعَلْتُهُ حِمًى لَا يُدْخَلُ.

٢٧٣٣ - وَقَالَ عُقَيْلٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ: قَالَ عُرْوَةُ: فَأَخْبَرَتْنِي عَائِشَةُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ كَانَ يَمْتَحِنُهُنَّ، وَبَلَغَنَا أَنَّهُ لَمَّا أَنْزَلَ اللهُ تَعَالَى: أَنْ يَرُدُّوا إِلَى الْمُشْرِكِينَ مَا أَنْفَقُوا عَلَى مَنْ هَاجَرَ مِنْ أَزْوَاجِهِمْ، وَحَكَمَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ أَنْ لَا يُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ، أَنَّ عُمَرَ طَلَّقَ ٱمْرَأَتَيْنِ قَرِيبَةَ بِنْتَ أَبِي أُمَيَّةَ، وَٱبْنَةَ جَرْوَلٍ الْخُزَاعِيِّ، فَتَزَوَّجَ قَرِيبَةَ مُعَاوِيَةُ، وَتَزَوَّجَ الْأُخْرَى أَبُو جَهْمٍ، فَلَمَّا أَبَى الْكُفَّارُ أَنْ يُقِرُّوا بِأَدَاءِ مَا أَنْفَقَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَنْزَلَ اللهُ تَعَالَى: ﴿ وَإِن فَاتَكُمْ شَىْءٌ مِّنْ أَزْوَٰجِكُمْ إِلَى ٱلْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ ﴾(٣). وَالْعَقْبُ مَا يُؤَدِّي الْمُسْلِمُونَ إِلَى مَنْ هَاجَرَتِ ٱمْرَأَتُهُ مِنَ الْكُفَّارِ، فَأَمَرَ أَنْ يُعْطَى مَنْ ذَهَبَ لَهُ زَوْجٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ مَا أَنْفَقَ مِنْ صَدَاقِ نِسَاءِ الْكُفَّارِ اللَّائِي هَاجَرْنَ، وَمَا نَعْلَمُ أَحَداً مِنَ الْمُهَاجِرَاتِ ٱرْتَدَّتْ بَعْدَ إِيمَانِهَا.

---

(١) سورة الفتح الآية ٢٤.
(٢) سورة الفتح الآية ٢٦.
(٣) سورة الممتحنة الآية ١١.

«Aussi, il nons est parvenu que durant la période de la trêve, Abu Baṣîr ben 'Asîd aṯh-Thaqafy avait émigré et était venu voir le Prophète (ç) et que al-'Akhnas ben Churayq était venu le réclamer.» Et az-Zuhry rapporta le reste du *ḥadîth*.

R. 16 - Sur les conditions se rapportant au prêt.

2734 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) parla d'un homme qui avait demandé à un Israélite de lui prêter mille *dinar* et que celui-ci lui avait remis la somme pour un délai convenu.

* Ibn 'Umar (r) et 'Aṭâ' sont d'avis qu'il est permis que [le créancier] accorde un délai supplémentaire pour le payement du prêt.

R. 17 - Sur le *mukâtab*. — Sur les conditions qui ne sont pas permises et qui sont contraires au Livre de Dieu.

* Jâbir ben 'Abd Allâh (r) dit au sujet du *mukâtab*: "Les conditions seront fixées par les deux parties."

* Ibn 'Umar, ou 'Umar, dit: "Toute condition contraire au Livre de Dieu est nulle, même si on pose cent conditions."

Abu 'Abd Allâh: "Cela est rapporté des deux: de 'Umar et d'ibn 'Umar."

2735 - D'après 'Amra, 'A'icha (r) qui dit que Barîra était venue la voir pour qu'elle l'aide au sujet de son contrat d'affranchissement et qu'elle lui avait dit: "Si tu veux, je payerai tes maîtres et je garderai le droit de patronage."

«Quand le Messager de Dieu (ç) arriva, je le mis au courant, dit 'A'icha. Il me dit: "Achète-la et affranchis-la! car le droit de patronage revient à celui qui affranchit." Puis, le Messager de Dieu (ç) monta sur le minbar et dit: "Qu'ont-ils, certains gens, à poser des conditions qui ne se trouvent pas dans le Livre de Dieu? Celui qui pose une condition ne se trouvant pas dans le Livre de Dieu ne l'aura pas, même s'il pose cent conditions."»

R. 18 - Sur ce qui est permis des conditions et des exceptions se rapportant à un aveu. — Sur les conditions reconnues par l'usage. — Sur le cas où l'on dit: "Cent, sauf une ou deux."

* Ibn 'Awr, en se référant à ibn Sirîn, dit: «Un homme dit à un loueur [de bêtes de somme]: "Prépare ta monture, et si je ne voyage pas avec toi le jour tel, tu

وَبَلَغَنَا أَنَّ أَبَا بَصِيرِ بْنَ أَسِيدٍ الثَّقَفِيَّ قَدِمَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ مُؤْمِناً مُهَاجِراً فِي المُـدَّةِ، فَكَتَبَ الأَخْنَسُ بْنُ شَرِيقٍ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ يَسْأَلُهُ أَبَا بَصِيرٍ، فَذَكَرَ الحَدِيثَ.

١٦ ـ باب: الشُّرُوطِ فِي الْقَرْضِ.

٢٧٣٤ ـ وَقَالَ اللَّيْثُ: حَدَّثَنِي جَعْفَرُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ هُرْمُزَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللهِ ﷺ: أَنَّهُ ذَكَرَ رَجُلاً سَأَلَ بَعْضَ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يُسْلِفَهُ أَلْفَ دِينَارٍ، فَدَفَعَهَا إِلَيْهِ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى.

وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا وَعَطَاءٌ: إِذَا أَجَّلَهُ فِي الْقَرْضِ جَازَ.

١٧ ـ باب: الْمُكَاتَبِ،
وَمَا لَا يَحِلُّ مِنَ الشُّرُوطِ الَّتِي تُخَالِفُ كِتَابَ اللهِ.

وَقَالَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: فِي الْمُكَاتَبِ: شُرُوطُهُمْ بَيْنَهُمْ.

وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ، أَوْ عُمَرُ: كُلُّ شَرْطٍ خَالَفَ كِتَابَ اللهِ فَهْوَ بَاطِلٌ وَإِنِ ٱشْتَرَطَ مِائَةَ شَرْطٍ.
وَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ: يُقَالُ عَنْ كِلَيْهِمَا: عَنْ عُمَرَ وَابْنِ عُمَرَ.

٢٧٣٥ ـ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ يَحْيَى، عَنْ عَمْرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَتَتْهَا بَرِيرَةُ تَسْأَلُهَا فِي كِتَابَتِهَا، فَقَالَتْ: إِنْ شِئْتِ أَعْطَيْتُ أَهْلَكِ وَيَكُونُ الْوَلَاءُ لِي، فَلَمَّا جَاءَ رَسُولُ اللهِ ﷺ ذَكَّرَتْهُ ذٰلِكَ، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ٱبْتَاعِيهَا فَأَعْتِقِيهَا، فَإِنَّمَا الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ». ثُمَّ قَامَ رَسُولُ اللهِ ﷺ عَلَى الْمِنْبَرِ، فَقَالَ: «مَا بَالُ أَقْوَامٍ يَشْتَرِطُونَ شُرُوطاً لَيْسَتْ فِي كِتَابِ اللهِ، مَنِ ٱشْتَرَطَ شَرْطاً لَيْسَ فِي كِتَابِ اللهِ فَلَيْسَ لَهُ، وَإِنِ ٱشْتَرَطَ مِائَةَ شَرْطٍ».

١٨ ـ باب: مَا يَجُوزُ مِنَ الِاشْتِرَاطِ وَالثُّنْيَا فِي الإِقْرَارِ،
وَالشُّرُوطِ الَّتِي يَتَعَارَفُهَا النَّاسُ بَيْنَهُمْ،
وَإِذَا قَالَ مِائَةٌ إِلَّا وَاحِدَةً أَوْ ثِنْتَيْنِ.

وَقَالَ ابْنُ عَوْنٍ عَنِ ابْنِ سِيرِينَ: قَالَ رَجُلٌ لِكَرِيِّهِ: أَدْخِلْ رِكَابَكَ، فَإِنْ لَمْ أَرْحَلْ مَعَكَ يَوْمَ

auras cent *dirham.*" Mais cet homme ne se présenta pas. Alors, Churayḥ dit: "Celui qui s'impose une condition, de son plein gré et sans être contraint, doit la remplir."»

* Ayyûb rapporte d'ibn Sirîn ceci: Un homme vendit des subsistances à un autre qui lui dit: "Si je ne viens pas le mercredi, alors il n'y aura pas de vente entre moi et toi." L'acheteur ne se présenta pas.Mais Churayḥ lui dit: "C'est toi qui as manqué [au rendez-vous]" Et il rendit un jugement contre lui.»

2736 - Abu Hurayra (r): Le Messager de Dieu (ç) dit: «Dieu a quatre-vingt-dix neuf Noms, c'est-à-dire cent moins un. Celui qui les connaîtra [par l'acte et la parole] entrera au Paradis.»

R. 19 - Sur les conditions se rapportant au *waqf*.

2737 - Ibn 'Umar (r): Ayant obtenu une terre à Khaybar, 'Umar ben al-Khaṭâb vint voir le Prophète (ç) pour connaître ses ordres. Il dit: "O Messager de Dieu! je viens d'avoir une terre à Khaybar, et je n'ai jamais obtenu un bien aussi précieux, que m'ordonnes-tu de faire? — Si tu veux, lui dit le Prophète, tu réserveras le fonds et tu feras des aumônes." En effet, 'Umar laissa cette terre pour les aumônes en posant la condition qu'elle ne sera ni vendue, ni offerte, ni héritée. Ses aumônes étaient destinées aux pauvres, aux proches parents, à l'affranchissement des esclaves, au combat pour la cause de Dieu, au voyageur, à l'hôte. De plus, il décida qu'il n'y aura aucun mal à ce que celui qui s'occupe de ce *waqf* mange de ses produits avec mesure et qu'il en donne à manger à d'autres sans toutefois considérer cela comme une propriété personnelle (*ghayra mutamawilin).*

* Ibn 'Awn: Je rapportai cela à ibn Sîrîn et il me dit: "... sans considérer cela comme une source d'enrichissement" (*ghayra muta'aththilin mâlan).*

كَذَا وَكَذَا، فَلَكَ مِائَةُ دِرْهَمٍ ، فَلَمْ يَخْرُجْ، فَقَالَ شُرَيْحٌ : مَنْ شَرَطَ عَلَى نَفْسِهِ طَائِعاً غَيْرَ مُكْرَهٍ فَهوَ عَلَيْهِ.

وَقَالَ أَيُّوبُ: عَنِ ابْنِ سِيرِينَ: إِنَّ رَجُلاً بَاعَ طَعَاماً، وَقَالَ: إِنْ لَمْ آتِكَ الأَرْبِعَاءَ فَلَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَيْعٌ، فَلَمْ يَجِيءْ، فَقَالَ شُرَيْحٌ لِلْمُشْتَرِي: أَنْتَ أَخْلَفْتَ، فَقَضَى عَلَيْهِ.

٢٧٣٦ ـ حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ ، عَن أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ الله ﷺ قَالَ: «إِنَّ لله تِسْعَةً وَتِسْعِينَ آسْماً، مِائَةً إِلَّا وَاحِداً، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ».

١٩ ـ باب: الشُّرُوطِ فِي الْوَقْفِ.

٢٧٣٧ ـ حدَّثنا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الله الأَنْصَارِيُّ: حَدَّثَنَا ابْنُ عَوْنٍ قَالَ: أَنْبَأَنِي نَافِعٌ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ الله عَنْهُمَا: أَن عُمَرَ بْنَ الخَطَّابِ أَصَابَ أَرْضاً بِخَيْبَرَ، فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ يَسْتَأْمِرُهُ فِيهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ الله، إِنِّي أَصَبْتُ أَرْضاً بِخَيْبَرَ، لَمْ أُصِبْ مَالاً قَطُّ أَنْفَسَ عِنْدِي مِنْهُ، فَمَا تَأْمُرُ بِهِ؟ قَالَ: «إِنْ شِئْتَ حَبَسْتَ أَصْلَهَا وَتَصَدَّقْتَ بِهَا». قَالَ: فَتَصَدَّقَ بِهَا عُمَرُ: أَنَّهُ لَا يُبَاعُ وَلَا يُوهَبُ وَلَا يُورَثُ، وَتَصَدَّقَ بِهَا فِي الْفُقَرَاءِ، وَفِي الْقُرْبَى، وَفِي الرِّقَابِ، وَفِي سَبِيلِ الله، وَآبْنِ السَّبِيلِ ، وَالضَّيْفِ، لَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ وَلِيَهَا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا بِالمَعْرُوفِ، وَيُطْعِمَ غَيْرَ مُتَمَوِّلٍ. قَالَ: فَحَدَّثْتُ بِهِ ابْنَ سِيرِينَ، فَقَالَ: غَيْرَ مُتَأَثِّلٍ مَالاً.

Au nom de Dieu, le Tout miséricorde, le Miséricordieux.

LV - LES TESTAMENTS

R. 1 - Sur les testaments. — Sur ces paroles du Prophète (ç): "Le testament de l'homme [doit] être écrit chez lui."

* Sur ces paroles du Très-Haut: **Il vous est prescrit, quand la mort se présente à l'un de vous et qu'il laisse du bien, de tester en faveur de ses père et mère et de ses plus proches, selon les convenances: obligation pour quiconque se prémunit.**

Qui modifie l'acte après l'avoir entendu, son péché ne retombe que sur les modificateurs... Dieu est Entendant, Connaissant.

Qui, redoutant de la part d'un testateur partialité ou péché, opère à une conciliation entre ayants droit, nul péché pour lui... Dieu est Tout pardon, Miséricordieux.[1]

Le terme *janafan* signifie: *penchant*[2]. D'ailleurs *mutajânif*[3] veut dire: *qui penche*.

2738 - 'Abd Allâh ben 'Umar (r): Le Messager de Dieu (ç) dit: «Le musulman qui possède un objet sujet au testament n'a pas le droit de passer deux nuits [consécutives] sans que son testament ne soit écrit avec lui.»

* Rapporté aussi par Muhammad ben Muslim, et ce de 'Amrû, d'ibn 'Umar, du Prophète (ç).

2739 - D'après Abu 'Ishâq, 'Amrû ben al-Hârith (le beau-frère du Messager de Dieu, c'est-à-dire, frère de Juwayriya bent al-Hârith) dit: «A part sa mule

(1) *Al-Baqara*, 180 - 182.

(2) *Partialité*, dans la traduction du verset.

(3) Qu'on trouve dans la sourate d'*al-Mâ'ida*, verset 3.

بسم الله الرحمن الرحيم

٥٥ ـ كتاب الوصايا

١ ـ باب: الْوَصَايَا، وَقَوْلِ النَّبِيِّ ﷺ: «وَصِيَّةُ الرَّجُلِ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ».

وَقَوْلِ اللهِ تَعَالَى: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ فَمَنْ خَافَ مِن مُّوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾[1]. جَنَفاً: مَيْلاً. ﴿مُتَجَانِفٍ﴾[2]: مائِلٌ.

٢٧٣٨ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قالَ: «مَا حَقُّ امْرِىءٍ مُسْلِمٍ، لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ، يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ».

تَابَعَهُ مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ عَمْرٍو، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

٢٧٣٩ ـ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الحَارِثِ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا زُهَيْرُ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْجُعْفِيُّ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحٰقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الحَارِثِ، خَتَنِ رَسُولِ اللهِ ﷺ، أَخِي جُوَيْرِيَةَ بِنْتِ الحَارِثِ، قَالَ: مَا تَرَكَ رَسُولُ اللهِ ﷺ عِنْدَ مَوْتِهِ دِرْهَماً، وَلَا دِينَاراً، وَلَا عَبْداً،

---

(١) سورة البقرة الآيات ١٨٠ ـ ١٨٢.

(٢) سورة المائدة الآية ٣.

blanche, ses armes et une terre qu'il laissa comme aumône, le Messager de Dieu (ç) ne laissa à sa mort ni *dirham*, ni *dinar*, ni *esclave*, ni aucune autre chose.»

2740 - Ṭalḥa ben Muṣarrif dit: «J'interrogeai 'Abd Allâh ben Abu 'Awfâ (r) en lui disant: "Est-ce que le Prophète (ç) avait testé? — Non, me répondit-il. — Et comment a-t-on prescrit (ou: ordonné) aux gens le testament? — Il avait testé [de suivre] le Livre de Dieu."»

2741 - Al-'Aswad dit: «Comme on disait auprès de 'A'icha que 'Ali (r) bénéficiait d'un Testamemt [de la part du Prophète]. "Quand est-ce qu'il lui a testé! s'exclama-t-elle, il (ç) était appuyé contre ma poitrine — ou: mon giron — au moment où il demanda une écuelle... Il se courba alors dans mon giron sans s'apercevoir qu'il était déjà mort. Quand est-ce qu'il lui a testé?"»

R. 2 - Laisser ses héritiers riches vaut mieux que de les laisser demander l'aide des gens.

2742 - Sa'd ben Abu Waqqâṣ (r) dit: «Le Prophète (ç), qui détestait mourir à la terre de laquelle il avait émigré[1], vint me visiter alors que j'étais malade à La Mecque. Il dit: "Que Dieu accorde sa miséricorde à ibn 'Afrâ'! — O Messager de Dieu! lui dis-je, dois-je faire un testament à propos de tous mes biens? — Non. — De la moitié? — Non. — Le tiers? — Le tiers...! soit, et le tiers en est beaucoup. Que tu laisses tes héritiers riches vaut mieux de les laisser pauvres et réduits à tendre les mains aux gens. [Et sache] que toute dépense faite par toi est une aumône, même la bouchée que tu portes à la bouche de ton épouse... Et puisse Dieu t'accorder une longue vie! alors des gens tireront bénéfice de ton existence et d'autres subiront dommage."

«A cette époque, Sa'd n'avait qu'une fille.»

R. 3 - Sur le fait que le testament [se rapporte] au tiers [des biens].

* Al-Ḥasan: Le citoyen non musulman ne lui sera permis de tester que du tiers.

(1) Il se peut que le sujet de "détester" soit Sa'd; dans ce cas il s'agit d'un *'iltifât* (changement brusque de sujet).

وَلَا أَمَةً، وَلَا شَيْئاً، إِلَّا بَغْلَتَهُ الْبَيْضَاءَ، وَسِلَاحَهُ، وَأَرْضاً جَعَلَهَا صَدَقَةً.

٢٧٤٠ ـ **حَدَّثَنَا** خَلَّادُ بْنُ يَحْيَىٰ: حَدَّثَنَا مالِكٌ، هُوَ ابْنُ مِغْوَلٍ: حَدَّثَنَا طَلْحَةُ بْنُ مُصَرِّفٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَبْدَ ٱللهِ بْنَ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: هَلْ كانَ النَّبِيُّ ﷺ أَوْصَى؟ فَقَالَ: لَا، فَقُلْتُ: كَيْفَ كُتِبَ عَلَى النَّاسِ الْوَصِيَّةُ، أَوْ أُمِروا بِالْوَصِيَّةِ؟ قَالَ: أَوْصَى بِكِتَابِ ٱللهِ.

٢٧٤١ ـ **حَدَّثنا** عَمْرُو بْنُ زُرارَةَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ، عَنِ ابْنِ عَوْنٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ قَالَ: ذَكَرُوا عِنْدَ عائِشَةَ: أَنَّ عَلِيّاً ـ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا ـ كان وَصِيّاً، فَقَالَتْ: مَتَى أَوْصَى إِلَيْهِ، وَقَدْ كُنْتُ مُسْنِدَتَهُ إِلَى صَدْرِي، أَوْ قالَتْ: حِجْرِي، فَدَعا بِالطَّسْتِ، فَلَقَدِ ٱنْخَنَثَ في حِجْرِي، فَمَا شَعَرْتُ أَنَّهُ قَدْ ماتَ، فَمَتَى أَوْصَى إِلَيْهِ؟

٢ ـ باب: أَنْ يَتْرُكَ وَرَثَتَهُ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مَنْ أَنْ يَتَكَفَّفُوا النَّاسَ.

٢٧٤٢ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو نُعَيْمٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عامِرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ النَّبِيُّ ﷺ يَعُودُنِي وَأَنَا بِمَكَّةَ، وَهْوَ يَكْرَهُ أَنْ يَمُوتَ بِالْأَرْضِ الَّتِي هَاجَرَ مِنْهَا، قَالَ: «يَرْحَمُ ٱللهُ ابْنَ عَفْرَاءَ». قُلْتُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، أُوصِي بِمَالِي كُلِّهِ؟ قَالَ: «لَا». قُلْتُ: فَٱلشَّطْرُ؟ قَالَ: «لَا». قُلْتُ: الثُّلُثُ؟ قَالَ: «فَٱلثُّلُثُ، وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ، إِنَّكَ أَنْ تَدَعَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ، خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَدَعَهُمْ عالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ في أَيْدِيهِمْ، وَإِنَّكَ مَهْمَا أَنْفَقْتَ مِنْ نَفَقَةٍ فَإِنَّهَا صَدَقَةٌ، حَتَّى اللُّقْمَةَ الَّتِي تَرْفَعُهَا إِلَى فِيِّ ٱمْرَأَتِكَ، وَعَسَى ٱللهُ أَنْ يَرْفَعَكَ، فَيَنْتَفِعَ بِكَ نَاسٌ وَيُضَرَّ بِكَ آخَرُونَ». وَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا ٱبْنَةٌ.

٣ ـ باب: الْوَصِيَّةِ بِالثُّلُثِ.

وَقَالَ الحَسَنُ: لَا يَجُوزُ لِلذِّمِّيِّ وَصِيَّةٌ إِلَّا الثُّلُثُ.

* Dieu dit: **Juge entre eux selon ce que Dieu a révélé**[1]

2743 - Ibn ‘Abbâs (r) dit: «Si seulement les gens arrivent au quart..., car le Messager de Dieu (ç) avait dit: “Le tiers, et le tiers en est beaucoup (ou: *grand*).”»

2744 - D’après ‘Amir ben Sa‘d, son père (r) dit: Je tombai malade et le Prophète (ç) vint me faire une visite. Je lui dis: “O Messager de Dieu! prie Dieu pour que *je ne revienne pas sur mes pas.* — Il se peut que Dieu te donnera une longue vie, dit le Prophète, et fera bénéficier quelques gens de ton existence. — Je veux faire un testament, mais je n’ai qu’une fille... Puis-je le faire pour la moitié? — La moitié c’est beaucoup. — Alors le tiers. — Soit, le tiers... et le tiers c’est beaucoup (ou: *grand*).”

Les gens faisaient alors leurs testaments pour le tiers; cela leur était permis.

R. 4 - Sur ces paroles du testateur au tuteur testamentaire: “Occupe-toi de mon enfant!” — Sur les réclamations permises au tuteur testamentaire.

2745 - ‘A’icha (r), l’épouse du Prophète (ç), dit: «‘Utba ben Abu Waqqâṣ avait testé à son frère Sa‘d ben Abu Waqqâṣ en lui disant: “Le fils de l’esclave de Zam‘a est de moi, prends-le avec toi!” En effet, pendant la conquête de La Mecque, Sa‘d prit l’enfant avec lui en disant: “C’est le fils de mon frère qui m’avait fait un testament pour que je le prenne avec moi.” Et ‘Abd ben Zum‘a de dire: “C’est mon frère et le fils de l’esclave de mon père!”

«Le Messager de Dieu (ç) dit alors: “Il est à toi, ô ‘Abd ben Zum‘a... L’enfant appartient au lit [conjugal]; quant à l’adultère, il aura droit aux pierres.” Puis il dit à Sawda bent Zum‘a: “Voile-toi devant lui”, et ce à cause de la ressemblance qu’il vit entre lui et ‘Utba. En effet, l’enfant ne vit jamais Sawda avant de mourir.»

R. 5 - Il est permis que le malade fait un signe de tête pour dire une chose bien précise.

2746 - ’Anas (r): Un Juif contusionna la tête d’une femme entre deux pierres. On demanda à celle-ci: “Qui t’a fait cela? est-ce Un tel? est-ce Un tel?...” On continua ainsi à l’interroger jusqu’au moment où l’on cita le nom du Juif. Elle fit

(1) *Al-Mâ’ida*, 49.

وَقَالَ ٱللهُ عزَّ وجلَّ: ﴿ وأَنِ ٱحْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ ﴾(١).

٢٧٤٣ - حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَوْ غَضَّ النَّاسُ إِلَى الرُّبْعِ، لِأَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قَالَ: «الثُّلُثُ، وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ، أَوْ كَبِيرٌ».

٢٧٤٤ - حدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحِيمِ: حَدَّثَنَا زَكَرِيَّاءُ بْنُ عَدِيٍّ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ، عَنْ هَاشِمِ بْنِ هَاشِمٍ، عَنْ عامِرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: مَرِضْتُ، فَعَادَنِي النَّبِيُّ ﷺ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، ٱدْعُ ٱللهَ أَنْ لا يَرُدَّنِي عَلَى عَقِبِي، قَالَ: «لَعَلَّ ٱللهَ يَرْفَعُكَ، وَيَنْفَعُ بِكَ نَاساً». قُلْتُ: أُرِيدُ أَنْ أُوصِيَ وَإِنَّمَا لِي ٱبْنَةٌ، قُلْتُ: أُوصِي بِالنِّصْفِ؟ قَالَ: «النِّصْفُ كَثِيرٌ». قُلْتُ: فَالثُّلُثِ؟ قالَ: «الثُّلُثُ، وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ، أَوْ كَبِيرٌ». قالَ: فَأَوْصَى النَّاسُ بِالثُّلُثِ، فَجَازَ ذٰلِكَ لَهُمْ.

٤ - باب: قَوْلِ المُوصِي لِوَصِيِّهِ: تَعَاهَدْ وَلَدِي، وَما يَجُوزُ لِلْوَصِيِّ مِنَ ٱلدَّعْوَى.

٢٧٤٥ - حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عائِشَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا - زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ - أَنَّهَا قَالَتْ: كانَ عُتْبَةُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ عَهِدَ إِلَى أَخِيهِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ: أَنَّ ابْنَ وَلِيدَةِ زَمْعَةَ مِنِّي، فَٱقْبِضْهُ إِلَيْكَ، فَلَمَّا كانَ عامُ الْفَتْحِ أَخَذَهُ سَعْدٌ، فَقَالَ: ابْنُ أَخِي قَدْ كانَ عَهِدَ إِلَيَّ فِيهِ، فَقَامَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ فَقَالَ: أَخِي وَابْنُ أَمَةِ أَبِي، وُلِدَ عَلَى فِرَاشِهِ، فَتَسَاوَقَا إِلَى رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، فَقَالَ سَعْدٌ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، ابْنُ أَخِي، كانَ عَهِدَ إِلَيَّ فِيهِ، فَقَالَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ: أَخِي وَابْنُ وَلِيدَةِ أَبِي، وَقَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «هُوَ لَكَ يَا عَبْدُ بْنَ زَمْعَةَ، الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ وَلِلْعَاهِرِ الحَجَرُ». ثُمَّ قَالَ لِسَوْدَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ: «ٱحْتَجِبِي مِنْهُ». لِمَا رَأَى مِنْ شَبَهِهِ بِعُتْبَةَ، فَمَا رَآهَا حَتَّى لَقِيَ ٱللهَ.

٥ - باب: إِذَا أَوْمَأَ المَرِيضُ بِرَأْسِهِ إِشَارَةً بَيِّنَةً جازَتْ.

٢٧٤٦ - حَدَّثَنَا حَسَّانُ بْنُ أَبِي عَبَّادٍ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ يَهُودِيّاً رَضَّ رَأْسَ جَارِيَةٍ بَيْنَ حَجَرَيْنِ، فَقِيلَ لَهَا: مَنْ فَعَلَ بِكِ، أَفُلَانٌ، أَوْ فُلَانٌ،

(١) سورة المائدة الآية ٤٩.

alors un signe positif de la tête. On amena ce Juif... qui finit par avouer. Le Prophète (ç) donna alors l'ordre... et on lui contusionna la tête entre deux pierres.

R. 6 - L'héritier n'a pas droit au legs.

2747 - D'après 'Aṭâ, ibn 'Abbâs (r) dit: «Au début..., les biens du défunt appartenaient au fils et les deux parents bénéficiaient d'un legs; mais Dieu abrogea de cela ce qu'Il lui plut. Il accorda au mâle une part égale à celle de deux femmes; à chacun des deux parents, le sixième [de la succession]; à la femme, le huitième ou le quart; à l'époux, la moitié ou le quart.

R. 7 - Sur l'aumône faite à l'article de la mort.

2748 - D'après Abu Zur'a, Abu Hurayra (r) dit: «Un homme interrogea le Prophète (ç): "O Messager de Dieu! quelle est la meilleure des aumônes? — C'est ce que tu fais en restant en bon état et en étant attaché [à la vie], en espérant la richesse et en craignant la pauvreté... Ne [la] retarde pas jusqu'au moment où [le dernier souffle] arrive au gosier pour dire: *Un tel aura tant et Un tel tant; quant à Un tel, il a déjà une part [de la succession]."*»

R. 8 - Sur ces paroles de Dieu: ... déduction faite de chose testée ou due[1]...

* On rapporte que Churayḥ, 'Umar ben 'Abd-al-'Azîz, Ṭâwus, 'Aṭâ' et 'Udhayna étaient d'avis d'accepter la reconnaissance d'une dette par le malade.

* Al-Ḥasan: L'aumône qui doit être la plus observée est celle qu'on peut faire le jour où l'on quitte la vie de l'Ici-bas pour l'Au-delà.

* Ibrahîm et al-Ḥakam dirent: L'héritier est désengagé de payer la dette [revenant au défunt] au cas où celui-ci a accepté de le faire...

* Râfi' ben Khudayj fit le testament de ne pas compter avec la succession ce que contenait la maison de son épouse fazarite.

* Al-Hasan: Si, à l'article de la mort, on dit à son esclave: "Je t'ai affranchi", alors cela est valable.

---

(1) *An-Nisâ'*,11.

حَتَّى سُمِّيَ الْيَهُودِيُّ، فَأَوْمَأَتْ بِرَأْسِهَا، فَجِيءَ بِهِ، فَلَمْ يَزَلْ حَتَّى ٱعْتَرَفَ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ فَرُضَّ رَأْسُهُ بِالْحِجَارَةِ.

٦ - باب: لَا وَصِيَّةَ لِوَارِثٍ.

٢٧٤٧ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، عَنْ وَرْقَاءَ، عَنِ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: كانَ المَالُ لِلْوَلَدِ، وَكانَتِ الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ، فَنَسَخَ ٱللهُ مِنْ ذٰلِكَ، ما أَحَبَّ، فَجَعَلَ لِلذَّكَرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ، وَجَعَلَ لِلأَبَوَيْنِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسَ، وَجَعَلَ لِلْمَرْأَةِ الثُّمُنَ وَالرُّبُعَ، وَلِلْزَّوْجِ الشَّطْرَ وَالرُّبُعَ.

٧ - باب: الصَّدَقَةِ عِنْدَ المَوْتِ.

٢٧٤٨ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عُمَارَةَ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ ﷺ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، أَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَحِيحٌ حَرِيصٌ، تَأْمُلُ الْغِنَى، وَتَخْشَى الْفَقْرَ، وَلَا تُمْهِلْ، حَتَّى إِذَا بَلَغَتِ الحُلْقُومَ، قُلْتَ: لِفُلَانٍ كَذَا، وَلِفُلَانٍ كَذَا، وَقَدْ كانَ لِفُلَانٍ».

٨ - باب: قَوْلِ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ:

﴿ مِنۢ بَعۡدِ وَصِيَّةٖ يُوصِي بِهَآ أَوۡ دَيۡنٍۗ ﴾[1].

وَيُذْكَرُ: أَنَّ شُرَيْحاً وَعُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ وَطَاوُساً وَعَطَاءً وَابْنَ أُذَيْنَةَ: أَجَازُوا إِقْرَارَ المَرِيضِ بِدَيْنٍ.

وَقَالَ الحَسَنُ: أَحَقُّ ما تَصَدَّقَ بِهِ الرَّجُلُ آخِرَ يَوْمٍ مِنَ ٱلدُّنْيا وَأَوَّلَ يَوْمٍ مِنَ الآخِرَةِ.

وَقَالَ إِبْرَاهِيمُ وَالحَكَمُ: إِذَا أَبْرَأَ الْوَارِثَ مِنَ ٱلدَّيْنِ بَرِئَ.

وَأَوْصَى رَافِعُ بْنُ خَدِيجٍ: أَنْ لَا تُكْشَفَ ٱمْرَأَتُهُ الْفَزَارِيَّةُ عَمَّا أُغْلِقَ عَلَيْهِ بَابُهَا.

وَقَالَ الحَسَنُ: إِذَا قَالَ لِمَمْلُوكِهِ عِنْدَ المَوْتِ: كُنْتُ أَعْتَقْتُكَ، جَازَ.

---

(١) سورة النساء الآية ١١.

* Ach-Cha'by: Il est permis qu'à l'article de la mort, la femme dise: "Mon mari m'avait payé, et j'avais reçu de lui [mon dû]."

* Un certain homme est d'avis que l'aveu du moribond n'est pas permis s'il est fait au profit des héritiers, car cela est sujet à suspicion.

Mais plus tard, il trouva bon de dire: Son aveu est permis s'il s'agit de dépôt, d'une marchandise ou d'une *mudaraba*[1]

Le Prophète (ç) dit: "Evitez la suspicion, car la suspicion mène à avoir les plus mensongères des paroles."

* Les biens des Musulmans ne sont pas licites [à être pris][2]; car le Prophète (ç) dit: "Le signe de l'hypocrite est qu'il trahit lorsqu'on lui fait confiance."

Dieu, le Très-Haut dit: **Dieu vous commande de remettre les dépôts à leurs ayants droit.**[3] Et il n'a pas précisé que cela s'applique pour un héritier ou pour une autre personne. Enfin, le hadîth de l'hypocrite, est rapporté par 'Abd Allâh ben 'Amrû, et ce du Prophète (ç).

2749 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Le signe de l'hypocrite est formé de trois choses: il ment lorsqu'il parle; il trahit lorsqu'on lui fait confiance; il ne tient pas parole s'il promet.»

R. 9 - Sur l'interprétation des paroles suivantes du Très-Haut: ... déduction faite de chose testée ou due...

* On rapporte que le Prophète (ç) institua de commencer par la dette, avant le testament.

* Sur: **Dieu vous commande de remettre les dépôts à leurs ayants droit.**

Donc remettre le dépôt est plus important que de faire un testament surérogatoire.

* Le Prophète (ç) dit: "Il n'y a d'aumône que si l'on n'est pas dans le besoin."

* Ibn 'Abbâs: L'esclave ne peut tester qu'après le consentement de ses maîtres.

* Le Prophète (ç) dit: "L'esclave est le berger des biens de son maître."

(1) La *mudâraba* est un contrat où l'on fait des affaires pour le compte de quelqu'un à condition d'avoir une part dans les bénéfices.

(2) A cause de l'aveu du moribond.

(3) *An-Nisâ'*, 58.

وَقَالَ الشَّعْبِيُّ: إِذَا قَالَتِ المَرْأَةُ عِنْدَ موْتِهَا: إِنَّ زَوْجِي قَضَانِي وَقَبَضْتُ مِنْهُ، جَازَ. وَقَالَ بَعْضُ النَّاسِ: لَا يَجُوزُ إِقْرَارُهُ لِسُوءِ الظنِّ بِهِ لِلْوَرَثَةِ، ثُمَّ ٱسْتَحْسَنَ فَقَالَ: يَجُوزُ إِقْرَارُهُ بِالْوَدِيعَةِ وَالْبِضَاعَةِ وَالمُضَارَبَةِ. وَقَدْ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الحَدِيثِ».

وَلَا يَحِلُّ مالُ المُسْلِمِينَ، لِقَوْلِ النَّبِيِّ ﷺ: «آيَةُ المُنَافِقِ: إِذَا ٱؤْتُمِنَ خانَ». وَقَالَ ٱللهُ تَعَالَى: ﴿ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تُؤَدُّواْ ٱلْأَمَـٰنَـٰتِ إِلَىٰٓ أَهْلِهَا ﴾. فَلَمْ يَخُصَّ وَارِثاً وَلَا غَيْرَهُ. فِيهِ عَبْدُ ٱللهِ بْنُ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

٢٧٤٩ ـ **حَدَّثَنَا** سُلَيْمانُ بْنُ دَاوُدَ أَبُو الرَّبِيعِ: حَدَّثَنَا إِسْماعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ: حَدَّثَنَا نَافِعُ ابْنُ مالِكِ بْنِ أَبِي عامِرٍ أَبُو سُهَيْلٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «آيَةُ المُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا ٱؤْتُمِنَ خانَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ».

٩ ـ باب: تَأْوِيلِ قَوْلِهِ تَعَالَى:
﴿ مِنۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِى بِهَآ أَوْ دَيْنٍ ﴾[١].

وَيُذْكَرُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَضَى بِٱلدَّيْنِ قَبْلَ الْوَصِيَّةِ.

وَقَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تُؤَدُّواْ ٱلْأَمَـٰنَـٰتِ إِلَىٰٓ أَهْلِهَا ﴾[٢].

فَأَدَاءُ الأَمانَةِ أَحَقُّ مِنْ تَطَوُّعِ الْوَصِيَّةِ، وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا صَدَقَةَ إِلَّا عَنْ ظَهْرِ غِنًى».

وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: لَا يُوصِي الْعَبْدُ إِلَّا بِإِذْنِ أَهْلِهِ، وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «الْعَبْدُ رَاعٍ فِي مالِ سَيِّدِهِ».

---

(١) سورة النساء الآية ١١.

(٢) سورة النساء الآية ٥٨.

2750 - Ḥakim ben Ḥizâm (r) dit: «Je demandai au Messager de Dieu (ç)... et il me donna. Je lui demandai de nouveau... et il me donna. Après quoi, il me dit: "O Ḥâkîm! ce bien-là est verdoyant et délicieux; celui qui le prend avec une âme généreuse, aura ce bien béni; tandis que celui qui en prend avec une âme avide, il ne lui sera pas béni, il sera comme celui qui mange sans se rassasier. De plus, la main de dessus est mieux que la main de dessous."

«Je dis alors: "O Messager de Dieu! Par Celui qui t'a envoyé avec la vérité, dorénavant je ne demanderai plus rien de qui que ce soit, jusqu'au jour où je quitterai la vie de l'ici-bas.»

En effet, il arrivait qu'Abu Bakr convoquait Ḥakîm pour lui donner quelque chose mais Ḥakîm refusait de prendre quoi que ce soit.

'Umar le convoqua aussi mais il refusa. Ce qui poussa 'Umar à dire: "O Musulmans! je lui est remis son droit de ce butin que Dieu le lui a accordé mais il a refusé."

Après la mort du Prophète (ç), Ḥakîm ne demanda aucune chose à qui que ce soit, et ce jusqu'à sa mort (que Dieu ait pitié de son âme).

2751 - D'après Sâlim, ibn 'Umar (r) dit: J'ai entendu le Messager de Dieu (ç) dire: "Vous êtes tous des bergers et vous serez tous interrogés sur vos troupeaux. L'Imâm est berger et sera interrogé sur son troupeau. L'homme est berger au sein des siens et sera interrogé sur son troupeau. La femme est bergère dans la maison de son mari et sera interrogée sur son troupeau. Le serviteur est berger des biens de son maître et sera interrogé sur son troupeau."

Je crois qu'il dit aussi ceci: "L'homme est berger des biens de son père."

R. 10 - Sur le cas où l'on affecte ses biens à l'usage des proches parents ou qu'on leur fait un legs. — Qui sont les proches parents?

* De Thâbit, de 'Anas: Le Prophète (ç) dit à Abu Ṭalḥa: "Affecte-la[1] à l'usage tes proches pauvres!" En effet, Abu Ṭalḥa l'affecta à l'usage de Ḥassân et de Ubay ben Ka'b.

---

(1) Il s'agit d'une terre.

٢٧٥٠ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا الأَوْزَاعِيُّ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ المُسَيَّبِ وَعُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ: أَنَّ حَكِيمَ بْنَ حِزَامٍ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ آللهِ ﷺ فَأَعْطَانِي، ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَأَعْطَانِي، ثُمَّ قَالَ لِي: «يَا حَكِيمُ، إِنَّ هٰذَا المَالَ خَضِرٌ حُلْوٌ، فَمَنْ أَخَذَهُ بِسَخَاوَةِ نَفْسٍ بُورِكَ لَهُ فِيهِ، وَمَنْ أَخَذَهُ بِإِشْرَافِ نَفْسٍ لَمْ يُبَارَكْ لَهُ فِيهِ، وَكانَ كالَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَشْبَعُ، وَالْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ اليَدِ السُّفْلَى». قَالَ حَكِيمٌ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ آللهِ، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ، لا أَرْزَأُ أَحَداً بَعْدَكَ شَيْئاً، حَتَّى أُفارِقَ آلدُّنْيَا. فَكانَ أَبُو بَكْرٍ يَدْعُو حَكِيماً لِيُعْطِيَهُ الْعَطَاءَ فَيَأْبَى أَنْ يَقْبَلَ مِنْهُ شَيْئاً، ثُمَّ إِنَّ عُمَرَ دعاهُ لِيُعْطِيَهُ فَأَبَى أَنْ يَقْبَلَهُ، فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ المُسْلِمِينَ، إِنِّي أَعْرِضُ عَلَيْهِ حَقَّهُ الَّذِي قَسَمَ آللهُ لَهُ مِنْ هٰذَا الْفَيْءِ فَيَأْبَى أَنْ يَأْخُذَهُ. فَلَمْ يَرْزَأْ حَكِيمٌ أَحداً مِنَ النَّاسِ بَعْدَ النَّبِيِّ ﷺ حَتَّى تُوُفِّيَ رَحِمَهُ آللهُ.

٢٧٥١ ـ حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ السَّخْتِيَانِيُّ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ آللهِ: أَخْبَرَنَا يُونُسُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَالِمٌ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ آللهِ ﷺ يَقُولُ: «كُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْؤُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالإِمامُ رَاعٍ وَمَسْؤُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ في أَهْلِهِ وَمَسْؤُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالمَرْأَةُ في بَيْتِ زَوْجِها رَاعِيَةٌ وَمَسْؤُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِها، وَالْخَادِمُ في مالِ سَيِّدِهِ رَاعٍ وَمَسْؤُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ». قَالَ: وَحَسِبْتُ أَنْ قَدْ قالَ: «وَالرَّجُلُ رَاعٍ في مالِ أَبِيهِ».

١٠ ـ باب: إِذا وَقَفَ أَوْ أَوْصَى لِأَقارِبِهِ، وَمَنِ الأَقارِبُ؟

وَقالَ ثابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِأَبِي طَلْحَةَ: «آجْعَلْها لِفُقَرَاءِ أَقَارِبِك». فَجَعَلَها لِحَسَّانَ وَأُبَيِّ بْنِ كَعْبٍ.

* Al-Ansâry dit: «Mon père m'a rapporté — de Thumâma, de 'Anas — un *hadîth* similaire à celui de Thâbit, et où le Prophète dit [à AbuṬalḥa]: "Affecte-la à l'usage de tes proches qui sont pauvres."

«Anas: Il l'affecta alors à l'usage de Ḥassân et de 'Ubay ben Ka'b car ils lui étaient plus proches que moi.»

La parenté de Ḥassân et de 'Ubay à Abu Ṭalḥa [s'explique comme suit]: le vrai nom d'Abu Ṭalḥa est Zayd ben Sahl, fils d'al-'Aswad, fils de **Ḥarâm,** fils de 'Amrû, fils de Zayd Manât, fils de 'Ady, fils de 'Amrû, fils de Najjâr. Quant à Ḥassân, il est le fils de Thâbit, fils d'al-Mundhir, fils de **Ḥarâm**. Donc, Ḥarâm est le troisième ancêtre d'Abu Thalḥa et de Hassân.

D'autre part, Harâm est fils de 'Amru, fils de Zayd Manât, fils de 'Ady, fils de **'Amrû, fils de Mâlik, fils d'an-Najjâr** qui est aussi l'ancêtre commun de Hassân est d'Abu Ṭalḥa.

Pour ce qui est de 'Ubay, c'est à la sixième génération qu'il a le même ancêtre qu'Abu Ṭalḥa; car il est 'Ubay fils de Ka'b, fils de Qays, fils de 'Ubayd ben Zayd, fils de Mu'âwiya, **fils de 'Amrû, fils de Mâlik, fils d'an-Najjâr**. Donc 'Amrû ben Mâlik est le premier ancêtre commun de Ḥassân, d'Abu Ṭalḥa et de 'Ubay.

* Quelques-uns sont de l'avis suivant: Si l'on fait un testament au profit des proches parents, dans ce cas l'objet du testament reviendra à ceux qui ont les même aïeux musulmans que le défunt.

2752 - 'Isḥâq ben 'Abd Allâh ben Abu Ṭalḥa [rapporte] avoir entendu 'Anas (r) dire: «Le Prophète (ç) dit à Abu Ṭalḥa: "Je crois que tu dois l'affecter à l'usage des proches parents. — Je ferai cela, ô Messager de Dieu!" répondit Abu Ṭalḥa qui affecta ensuite le lopin de terre à l'usage de ses proches.»

* Ibn 'Abbâs: Après la révélation de: **Donne l'alarme au cercle le plus proche de ton groupement**[1], le Prophète (ç) se mit à appeler les clans de Quraych: "O béni Fihr! ô béni 'Ady!..."

* Abu Hurayra: Après la révélation de: **Donne l'alarme au cercle le plus proche de ton groupement,** le Prophète (ç) s'écria: "O Quraychites!"

(1) *Ach-Chu'arâ'*, 214.

وَقَالَ الأَنْصَارِيُّ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ ثُمَامَةَ، عَنْ أَنَسٍ: مِثْلَ حَدِيثِ ثَابِتٍ، قَالَ: «آجْعَلْهَا لِفُقَرَاءِ قَرَابَتِكَ». قَالَ أَنَسٌ: فَجَعَلَهَا لِحَسَّانَ وَأُبَيِّ بْنِ كَعْبٍ، وَكَانَا أَقْرَبَ إِلَيْهِ مِنِّي، وَكَانَ قَرَابَةُ حَسَّانٍ وَأُبَيٍّ مِنْ أَبِي طَلْحَةَ، وَآسْمُهُ زَيْدُ بْنُ سَهْلِ بْنِ الأَسْوَدِ بْنِ حَرَامِ بْنِ عَمْرِو ابْنِ زَيْدِ مَنَاةَ بْنِ عَدِيِّ بْنِ عَمْرِو بْنِ مالِكِ بْنِ النَّجَّارِ. وَحَسَّانُ بْنُ ثَابِتِ بْنِ المُنْذِرِ بْنِ حَرَامٍ، فَيَجْتَمِعَانِ إِلَى حَرَامٍ، وَهْوَ الأَبُ الثَّالِثُ، وَحَرَامُ بْنُ عَمْرِو بْنِ زَيْدِ مَنَاةَ بْنِ عَدِيِّ بْنِ عَمْرِو آبْنِ مالِكِ بْنِ النَّجَّارِ، وَهُوَ يُجَامِعُ حَسَّانَ وَأَبَا طَلْحَةَ وَأُبَيّاً إِلَى سِتَّةِ آبَاءٍ إِلَى عَمْرِو بْنِ مالِكٍ. وَهْوَ أُبَيُّ بْنُ كَعْبِ بْنِ قَيْسِ بْنِ عُبَيْدِ بْنِ زَيْدِ بْنِ مُعَاوِيَةَ بْنِ عَمْرِو بْنِ مالِكِ بْنِ النَّجَّارِ، فَعَمْرُو بْنُ مالِكٍ يَجْمَعُ حَسَّانَ وَأَبَا طَلْحَةَ وَأُبَيّاً.

وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا أَوْصَى لِقَرَابَتِهِ فَهُوَ إِلَى آبَائِهِ فِي الإِسْلَامِ.

٢٧٥٢ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ آللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مالِكٌ، عَنْ إِسْحَقَ بْنِ عَبْدِ آللهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ: أَنَّهُ سَمِعَ أَنَساً رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِأَبِي طَلْحَةَ: «أَرَى أَنْ تَجْعَلَهَا فِي الأَقْرَبِينَ». فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ: أَفْعَلُ يَا رَسُولَ آللهِ، فَقَسَمَهَا أَبُو طَلْحَةَ فِي أَقَارِبِهِ وَبَنِي عَمِّهِ.

وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ ٱلْأَقْرَبِينَ﴾[1]. جَعَلَ النَّبِيُّ ﷺ يُنَادِي: «يَا بَنِي فِهْرٍ، يَا بَنِي عَدِيٍّ». لِبُطُونِ قُرَيْشٍ.

وَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ ٱلْأَقْرَبِينَ﴾. قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ».

R. 11 - Est-ce que les femmes et les enfants sont comptés avec les proches parents?

2753 - Abu Salama ben 'Abd-ar-Rahmân: Abu Hurayra (r) dit: «Après que Dieu, Puissant et Majestueux, avait révélé: **Avertis tes proches**, le Prophète s'écria: "O Quraychites (ou un terme similaire)! sauvez vos âmes! car, devant Dieu, je ne peux rien faire pour vous. O les 'Abd Manâf! je ne peux rien pour vous devant Dieu. O 'Abbâs ben 'Abd-al-Mutalib! je ne peux rien pour toi devant Dieu. O Safiyya! tante paternelle du messager de Dieu, je ne peux rien pour toi devant Dieu. O Fâtima, fille de Muhammad, demande-moi ce que tu veux de mes propres biens... car je ne peux rien pour toi devant Dieu."»

* Rapporté aussi par 'Asbahy, d'ibn Wahb, de Yûnus, d'ibn Chihâb.

R. 12 - Est-ce que celui qui affecte un bien à un certain usage peut jouir lui aussi de ce bien?

* 'Umar (r) posa la condition que celui qui se charge du bien peut en manger.

Et il se peut que celui qui se charge de gérer le bien affecté est le propriétaire lui-même.

* De même pour toute personne qui offre à Dieu une bête ou autre chose, elle peut en tirer profit comme toute autre personne, et ce même si elle n'avait pas posé de condition allant dans ce sens.

2754 - 'Anas (r): Ayant vu un homme conduire une bête-offrande, le Messager de Dieu (ç) lui dit: "Monte-la! — Mais, Messager de Dieu! s'étonna l'homme, c'est une offrande. — Malheur à toi, monte-la!" insista le Prophète pour la deuxième ou la troisième reprise.

2755 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç), ayant vu un homme conduire une bête-offrande, lui dit: «Monte-la! — O Messager de Dieu! c'est une offrande! répondit l'homme. — Monte-la! *malheur à toi*», lui redit le Prophète à la deuxième ou la troisième fois.

R. 13 - Il est permis d'affecter un objet à un certain usage avant de le remettre à autrui.

Car 'Umar (r) affecta un certain bien à un certain usage et dit: "Il n'y a aucun

١١ ـ باب: هَلْ يَدْخُلُ النِّسَاءُ وَالْوَلَدُ في الأَقَارِبِ.

٢٧٥٣ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ وَأَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَامَ رَسُولُ اللهِ ﷺ حِينَ أَنْزَلَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾. قَالَ: «يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ ـ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا ـ اشْتَرُوا أَنْفُسَكُمْ، لَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللهِ شَيْئاً، يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ لَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللهِ شَيْئاً، يَا عَبَّاسُ بْنَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللهِ شَيْئاً، وَيَا صَفِيَّةُ عَمَّةَ رَسُولِ اللهِ لَا أُغْنِي عَنْكِ مِنَ اللهِ شَيْئاً، وَيَا فَاطِمَةُ بِنْتَ مُحمَّدٍ، سَلِينِي ما شِئْتِ مِنْ مالِي، لَا أُغْنِي عَنْكِ مِنَ اللهِ شَيْئاً».

تَابَعَهُ أَصْبَغُ، عَنِ ابْنِ وَهْبٍ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ.

١٢ ـ باب: هَلْ يَنْتَفِعُ الْوَاقِفُ بِوَقْفِهِ.

وَقَدِ اشْتَرَطَ عُمَرُ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: لَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ وَلِيَهُ أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا. وَقَدْ يَلِي الْوَاقِفُ وَغَيْرُهُ. وَكَذٰلِكَ كُلُّ مَنْ جَعَلَ بَدَنَةً أَوْ شَيْئاً للهِ، فَلَهُ أَنْ يَنْتَفِعَ بِهَا كما يَنْتَفِعُ بِهَا غَيْرُهُ، وَإِنْ لَمْ يَشْتَرِطْ.

٢٧٥٤ ـ **حَدَّثَنَا** قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَأَى رَجُلاً يَسُوقُ بَدَنَةً، فَقَالَ لَهُ: «ارْكَبْهَا». فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ إِنَّهَا بَدَنَةٌ، فَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ: «ارْكَبْهَا وَيْلَكَ، أَوْ: وَيْحَكَ».

٢٧٥٥ ـ **حَدَّثَنَا** إِسْماعِيلُ: حَدَّثَنَا مالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ رَأَى رَجُلاً يَسُوقُ بَدَنَةً، فَقَالَ: «ارْكَبْهَا». قَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّهَا بَدَنَةٌ، قَالَ: «ارْكَبْهَا وَيْلَكَ». فِي الثَّانِيَةِ أَوْ في الثَّالِثَةِ.

١٣ ـ باب: إِذَا وَقَفَ شَيْئاً قَبْلَ أَنْ يَدْفَعَهُ إِلَى غَيْرِهِ فَهُوَ جَائِزٌ.

لِأَنَّ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَوْقَفَ، وَقَالَ:

(١) سورة الشعراء الآية ٢١٤.

mal à ce que l'administrateur de ce bien en mange." Il ne précisa pas si l'administrateur était 'Umar ou une autre personne.

* Le Prophète (ç) dit à Abu Ṭalḥa: "Je crois que tu dois la laisser aux proches. — Je ferai cela," répondit Abu Ṭalḥa qui la partagea entre ses proches.

R. 14 - Si l'on dit: "Ma maison est une aumône en vue de Dieu" sans préciser si elle est pour les pauvres ou pour d'autres personnes, dans ce cas cela est valable, et on peut la donner alors aux proches parents ou à qui on veut.

* Lorsque Abu Ṭalḥâ' avait dit: "Bayraḥâ' est mon domaine que j'aime le plus et il est une aumône en vue de Dieu", le Prophète (ç) autorisa cela.

* Un certain homme dit que cela ne peut être valable que si l'on précise à qui doit être l'aumône. Mais l'avis précédent est plus correct.

R. 15 - Si l'on dit: "Ma terre ou mon jardin est une aumône en vue de Dieu et à la place de ma mère", cela est valable, même si on ne précise pas à qui.

2756 - Ibn 'Abbâs (r): La mère de Sa'd ben 'Ubada (r) mourut le jour où il était absent. Il dit au Prophète: "O Messager de Dieu! ma mère vient de mourir et j'étais absent. Est-ce qu'il lui sera utile que je fasse une aumône à sa place? — Oui, répondit le Prophète. — Je te prends donc à témoin que mon jardin, al-Mikhrâf, est une aumône [que je fais] à sa place."

R. 16 - Si l'on fait une aumône ou qu'on affecte une partie de ses biens, de ses esclaves ou de ses bêtes, à un certain usage, cela est valable.

2757 - 'Abd-ar-Raḥmân ben 'Abd Allâh ben Ka'b ben Mâlik: 'Abd Allâh ben Ka'b dit: J'ai entendu Ka'b ben Mâlik (r) dire: «Je dis: "O Messager de Dieu! [la preuve] de mon repentir est que je vais laisser mes biens comme aumône en vue de Dieu et de son Messager (ç) — Garde une partie de tes biens! lui dit le Prophète, cela vaut mieux pour toi. — Je garde alors ma part qui est à Khaybar."»

لَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ وَلِيَهُ أَنْ يَأْكُلَ، وَلَمْ يَخُصَّ إِنْ وَلِيَهُ عُمَرُ أَوْ غَيْرُهُ.

قَالَالنَّبِيُّ ﷺ لِأَبِي طَلْحَةَ: «أَرَى أَنْ تَجْعَلَهَا فِي الْأَقْرَبِينَ». فَقَالَ: أَفْعَلُ، فَقَسَمَهَا فِي أَقَارِبِهِ وَبَنِي عَمِّهِ.

١٤ ـ باب: إِذَا قَالَ: دَارِي صَدَقَةٌ لله، وَلَمْ يُبَيِّنْ لِلْفُقَرَاءِ أَوْ غَيْرِهِمْ، فَهُوَ جَائِزٌ. وَيُعْطِيهَا لِلأَقْرَبِينَ أَوْ حَيْثُ أَرَادَ.

قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِأَبِي طَلْحَةَ حِينَ قَالَ: أَحَبُّ أَمْوَالِي إِلَيَّ بَيْرَحاءُ، وَإِنَّهَا صَدَقَةٌ لله، فَأَجازَ النَّبِيُّ ﷺ ذٰلِكَ.

وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا يَجُوزُ حَتَّى يُبَيِّنَ لِمَنْ، وَالأَوَّلُ أَصَحُّ.

١٥ ـ باب: إِذَا قَالَ: أَرْضِي أَوْ بُسْتَانِي صَدَقَةٌ لِلَّهِ عَنْ أُمِّي فَهُوَ جَائِزٌ. وَإِنْ لَمْ يُبَيِّنْ لِمَنْ ذٰلِكَ.

٢٧٥٦ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ: أَخْبَرَنَا مَخْلَدُ بْنُ يَزِيدَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي يَعْلَى: أَنَّهُ سَمِعَ عِكْرِمَةَ يَقُولُ: أَنْبَأَنَا ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ تُوُفِّيَتْ أُمُّهُ وَهُوَ غائِبٌ عَنْهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّ أُمِّي تُوُفِّيَتْ وَأَنَا غائِبٌ عَنْهَا، أَيَنْفَعُها شَيْءٌ إِنْ تَصَدَّقْتُ بِهِ عَنْهَا؟ قَالَ: «نَعَمْ». قَالَ: فَإِنِّي أُشْهِدُكَ أَنَّ حائِطِيَ المِخْرَافَ صَدَقَةٌ عَلَيْهَا.

١٦ ـ باب: إِذَا تَصَدَّقَ، أَوْقَفَ بَعْضَ مالِهِ، أَوْ بَعْضَ رَقِيقِهِ، أَوْ دَوابِّهِ، فَهُوَ جائِزٌ.

٢٧٥٧ ـ حَدَّثَنَا يَحْيىٰ بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ عَبْدَ اللهِ بْنَ كَعْبٍ قَالَ: سَمِعْتُ كَعْبَ ابْنَ مالِكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يَقُولُ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ أَنْخَلِعَ مِنْ مالِي صَدَقَةً إِلَى اللهِ وَإِلَى رَسُولِهِ ﷺ؟ قَالَ: «أَمْسِكْ عَلَيْكَ بَعْضَ مالِكَ، فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ». قُلْتُ: فَإِنِّي أُمْسِكُ سَهْمِي الَّذِي بِخَيْبَرَ.

R. 17 - Sur celui qui fait une aumône à son mandataire et que celui-là la rende

2658 - De 'Ismâ'îl, directement de 'Abd-al-'Azîz ben 'Abd Allâh ben Abu Salama, de 'Isḥâq ibn 'Abd Allâh ben Abu Ṭalḥa qui rapporte, que je sache, ce hadîth de 'Anas qui dit «Après la révélation de: **Vous n'atteindrez à la vertu qu'en faisant dépense sur ce que vous aimez**(1), Abu Ṭalḥa vint dire au Messager de Dieu (ç): "O Messager de Dieu! Dieu, béni et exalté soit-il, dit dans son Livre: **Vous n'atteindrez à la vertu qu'en faisant dépense sur ce que vous aimez...** Eh bien! parmi mes biens que j'aime le plus, il y a le domaine de Bayraḥâ' (c'était un jardin où le Messager de Dieu se rendait souvent pour se mettre à l'ombre et boire de son eau) que je laisse à Dieu, le Puissant, le Majestueux, et à son Messager (ç) en espérant que cela me servira plus tard. O Messager de Dieu! dispose de ce bien comme Dieu te l'indiquera! — Que cela est bien ! ô Abu Ṭalḥa! ce bien est un gain... Nous l'acceptons de toi et nous te le rendons, laisse-le à [tes] proches!" Sur ce, Abu Ṭalḥa fit de ce bien une aumône en faveur de ses proches utérins.

«Parmi ces derniers, il y avait 'Ubay et Hassân. Et comme celui-ci avait vendu sa part à Mu'âwiya, on lui dit: "Tu veux l'aumône d'Abu Talḥa? — Ne dois-je pas vendre un *ṣâ'* de datte pour un *ṣa'* d'argent?"

«Enfin, ce jardin était situé à l'endroit où se trouvait le palais des béni Ḥudayla qui fut édifié par Mu'âwiya.»

R. 18 - Sur ces paroles de Dieu: Quand les proches assisteront au partage, et les orphelins et les indigents, prélevez de quoi leur en attribuer...(2)

2759 - D'après Sa'îd ben Jubayr, ibn 'Abbâs (r) dit: «Il y a des gens qui prétendent que ce verset est abrogé. Non, je jure par Dieu qu'il n'a pas été abrogé! Mais c'est là un cas de la négligence des gens. Il y a en fait deux genres de proches: le proche héritier, et c'est celui qui attribue; et un proche qui n'hérite pas, et c'est celui qui tient *un langage convenable* [cité dans le verset].»

(1) *'Âl-'Imrân*, 92.

(2) *An-Nisâ'*, 8.

١٧ ـ باب: مَنْ تَصَدَّقَ إِلَى وَكِيلِهِ، ثُمَّ رَدَّ الْوَكِيلُ إِلَيْهِ.

٢٧٥٨ ـ وَقَالَ إِسْمَاعِيلُ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ آللهِ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ إِسْحٰقَ آبْنِ عَبْدِ آللهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، لَا أَعْلَمُهُ إِلَّا عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿لَن تَنَالُوا۟ ٱلْبِرَّ حَتَّىٰ تُنفِقُوا۟ مِمَّا تُحِبُّونَ﴾[1]. جاءَ أَبُو طَلْحَةَ إِلَى رَسُولِ آللهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ آللهِ، يَقُولُ آللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ: ﴿لَن تَنَالُوا۟ ٱلْبِرَّ حَتَّىٰ تُنفِقُوا۟ مِمَّا تُحِبُّونَ﴾. وَإِنَّ أَحَبَّ أَمْوَالِي إِلَيَّ بَيْرَحاءُ ـ قَالَ: وَكانَتْ حَدِيقَةً، كانَ رَسُولُ آللهِ ﷺ يَدْخُلُهَا وَيَسْتَظِلُّ بِهَا، وَيَشْرَبُ مِنْ مائِهَا ـ فَهِيَ إِلَى آللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِلَى رَسُولِهِ ﷺ، أَرْجُو بِرَّهُ وَذُخْرَهُ، فَضَعْهَا أَيْ رَسُولَ آللهِ حَيْثُ أَرَاكَ آللهُ، فَقَالَ رسُولُ آللهِ ﷺ: «بَخْ يَا أَبَا طَلْحَةَ، ذٰلِكَ مالٌ رَابحٌ، قَبِلْنَاهُ مِنْكَ، وَرَدَدْنَاهُ عَلَيْكَ، فَآجْعَلْهُ فِي الأَقْرَبِينَ». فَتَصَدَّقَ بِهِ أَبُو طَلْحَةَ عَلَى ذَوِي رَحِمِهِ، قَالَ: وَكانَ مِنْهُمْ أُبَيٌّ وَحَسَّانُ، قَالَ: وَبَاعَ حَسَّانُ حِصَّتَهُ مِنْهُ مِنْ مُعَاوِيَةَ، فَقِيلَ لَهُ: تَبِيعُ صَدَقَةَ أَبِي طَلْحَةَ؟ فَقَالَ: أَلَا أَبِيعُ صَاعاً مِنْ تَمْرٍ بِصَاعٍ مِنْ دَرَاهِمَ؟. قَالَ: وَكانَتْ تِلْكَ الحَدِيقَةُ فِي مَوْضِعِ قَصْرِ بَنِي حُدَيْلَةَ الَّذِي بَنَاهُ مُعَاوِيَةُ.

١٨ ـ باب: قَوْلِ آللهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَإِذَا حَضَرَ ٱلْقِسْمَةَ أُو۟لُوا۟ ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينُ فَٱرْزُقُوهُم مِّنْهُ﴾[2].

٢٧٥٩ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْفَضْلِ أَبُو النُّعْمَانِ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ أَبِي بِشْرٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ آللهُ عَنْهُمَا قَالَ: إِنَّ نَاساً يَزْعُمُونَ أَنَّ هٰذِهِ الآيَةَ نُسِخَتْ، وَلَا وَآللهِ ما نُسِخَتْ، وَلٰكِنَّهَا مِمَّا تَهَاوَنَ النَّاسُ، هُمَا وَالِيَانِ: وَالٍ يَرِثُ، وَذَاكَ الَّذِي يَرْزُقُ، وَوَالٍ لَا يَرِثُ، فَذَاكَ الَّذِي يَقُولُ بِالمَعْرُوفِ، يَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ أَنْ أُعْطِيَكَ.

---

(١) سورة آل عمران الآية ٩٢.

(٢) سورة النساء الآية ٨.

R. 19 - Sur l'aumône qu'on recommande de faire au nom de celui qui meurt subitement. — Sur le fait d'accomplir les vœux à la place du défunt.

2760 - 'A'icha (r): Un homme dit au Prophète (ç): «Ma mère vient de mourir subitement, et je sais que si elle avait pu parler, elle aurait fait une aumône; puis-je faire une aumône en son nom? — Oui, répondit le Prophète, fais une aumône en son nom!"»

2761 - 'Ubayd Allâh ben 'Abd Allâh, d'ibn 'Abbâs (r): Sa'd ben 'Ubâda (r) interrogea le Messager de Dieu (ç) en disant: "Ma mère vient de mourir et elle avait fait un vœu... — Fais-le à sa place, lui dit le Prophète."

R. 20 - Sur le fait de faire assister des témoins au sujet de l'aumône ou de l'affectation d'un bien à un certain usage

2762 - D'après 'Ikrima, l'affranchi d'ibn 'Abbâs, ibn 'Abbâs dit: «La mère de Sa'd ben 'Ubâda (r) mourut durant l'absence de celui-ci. Il vint alors voir le Prophète (ç) et lui dit: "O Messager de Dieu! Ma mère vient de mourir pendant mon absence; lui serait-il utile que je fasse l'aumône en son nom?

— Oui, répondit le Prophète.

— Je te porte alors à témoin que mon jardin al-Mikhrâf est une aumône en son nom."»

R. 21 - Sur ces paroles de Dieu, le Très-Haut: Rendez aux orphelins leurs biens: ne substituez pas l'infâme à ce qui est bon, ne mangez pas de leur bien ajouté au vôtre; ce serait un grand crime. Si vous craignez de n'être pas équitables en matière d'orphelins... alors épousez ce qui vous plaira d'entre les femmes[1].

2763 - Az-Zuhry dit: «'Urwa ben az-Zubayr rapportait qu'il avait interrogé 'A'icha (r) sur: **si vous craignez de n'être pas équitables en matière d'orphelins...**

(1) *An-Nisâ'*, 2 - 3.

١٩ ـ باب: مَا يُسْتَحَبُّ لِمَنْ يُتوفَّى فَجْأَةً أَنْ يَتَصَدَّقُوا عَنْهُ، وَقَضاءِ النُّذُورِ عَنِ المَيِّتِ.

٢٧٦٠ ـ **حَدَّثَنَا** إِسْماعِيلُ قَالَ: حَدَّثَني مالِكٌ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا: أَنَّ رَجُلاً قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: إِنَّ أُمِّي ٱفْتُلِتَتْ نَفْسُهَا، وَأُرَاهَا لَوْ تَكَلَّمَتْ تَصَدَّقَتْ، أَفَأَتَصَدَّقُ عَنْهَا؟ قَالَ: «نَعَمْ، تَصَدَّقْ عَنْهَا».

٢٧٦١ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ ٱللهِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، ٱسْتَفْتَى رَسُولَ ٱللهِ ﷺ فَقَالَ: إِنَّ أُمِّي ماتَتْ وَعَلَيْهَا نَذْرٌ، فَقَالَ: «ٱقْضِهِ عَنْهَا».

٢٠ ـ باب: الإِشْهَادِ في الْوَقْفِ وَالصَّدَقَةِ.

٢٧٦٢ ـ **حَدَّثَنَا** إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى: أَخْبَرَنَا هِشَامُ بْنُ يُوسُفَ: أَنَّ ابْنَ جُرَيْجٍ أَخْبَرَهُمْ قَالَ: أَخْبَرَنِي يَعْلَى: أَنَّهُ سَمِعَ عِكْرِمَةَ مَوْلَى ٱبْنِ عَبَّاسٍ يَقُولُ: أَنْبَأَنَا ابْنُ عَبَّاسٍ: أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، أَخا بَنِي سَاعِدَةَ، تُوُفِّيَتْ أُمُّهُ وَهُوَ غائِبٌ عَنْهَا، فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، إِنَّ أُمِّي تُوُفِّيَتْ وَأَنَا غائِبٌ عَنْهَا، فَهَلْ يَنْفَعُهَا شَيْءٌ إِنْ تَصَدَّقْتُ بِهِ عَنْهَا؟ قَالَ: «نَعَمْ». قَالَ: فَإِنِّي أُشْهِدُكَ أَنَّ حائِطِي الْمِخْرَافَ صَدَقَةٌ عَلَيْهَا.

٢١ ـ باب: قَوْلِ ٱللهِ تَعَالَى:

﴿ وَءَاتُوا۟ ٱلْيَتَـٰمَىٰٓ أَمْوَٰلَهُمْ ۖ وَلَا تَتَبَدَّلُوا۟ ٱلْخَبِيثَ بِٱلطَّيِّبِ ۖ وَلَا تَأْكُلُوٓا۟ أَمْوَٰلَهُمْ إِلَىٰٓ أَمْوَٰلِكُمْ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا۟ فِى ٱلْيَتَـٰمَىٰ فَٱنكِحُوا۟ مَا طَابَ لَكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ ﴾[1].

٢٧٦٣ ـ **حَدَّثَنَا** أَبو الْيَمانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: كانَ عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ يُحَدِّثُ: أَنَّهُ سَأَلَ عائِشَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا: ﴿ **وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا۟ فِى ٱلْيَتَـٰمَىٰ فَٱنكِحُوا۟ مَا**

(١) سورة النساء الآيتان ٢ ـ ٣.

alors épousez ce qui vous plaira d'entre les femmes et qu'elle avait répondu en disant: “Cela s'applique pour la pupille dont le tuteur veut se marier avec elle, du fait de sa beauté et de ses biens, en lui donnant une dot inférieure à celle de ses pareilles. On défendit donc ce genre de mariage — exception faite du cas où l'on est équitable en matière de dot — et on commanda aux Musulmans de se marier avec d'autres femmes.

«“Les gens interrogèrent après cela le Messager de Dieu (ç)... d'où Dieu, Puissant et Majestueux, révéla: **Ils te demandent d'opiner quant aux femmes. Dis: «Dieu vous dictera des préceptes à leur sujet**[1]...

«“Dans ce verset, Dieu montre qu'à cause de sa beauté et de sa fortune, il y avait des gens qui aimaient se marier avec la pupille sans lui donner la dot en entier, suivant l'usage. Quant à la pupille qui n'était pas belle ou riche, ils la laissaient et allaient chercher d'autres femmes pour se marier. Donc, et d'après le verset, et de la même manière qu'ils n'aimaient pas se marier avec ces pupilles, ils ne doivent pas non plus les prendre comme épouses une fois qu'ils les désirent, sauf s'ils leur accordent une dot parfaite et leur donnent leurs droits.”»

R. 22 - Sur ces paroles de Dieu, le Très-Haut: Mettez les orphelins à l'épreuve jusqu'à leur nubilité. Si vous distinguez en eux un droit jugement, rendez-leur leur bien sans l'avoir mangé en dissipations pour prévenir leur majorité: que le riche s'en fasse scrupule; que le nécessiteux en mange en toute honnêteté; quand vous leur rendrez leur bien, requérez-en contre eux témoignage. Et Dieu suffise comme comptable!
Aux hommes une quotité de ce qu'auront laissé leurs père et mère et leurs proches. Aux femmes une quotité de ce qu'auront laissé leurs père et mère et leurs proches. Peu ou beaucoup, c'est une quotité obligatoire.[2]

* Le terme: *ḥasîb*[3] veut dire: *Celui qui suffit.*

(1) *An-Nisâ'*, 127.
(2) *An-Nisâ'*, 6 - 7.
(3) *Comptable*, dans la traduction du verset.

﴿طَابَ لَكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ﴾[١]. قَالَتْ: هِيَ الْيَتِيمَةُ في حَجرِ وَلِيِّهَا، فَيَرْغَبُ في جَمَالِهَا وَمالِهَا، وَيُرِيدُ أَنْ يَتَزَوَّجَهَا بِأَدْنَى مِنْ سُنَّةِ نِسَائِهَا فَنُهُوا عَنْ نِكَاحِهِنَّ، إلاَّ أَنْ يُقْسِطُوا لَهُنَّ في إِكْمَالِ الصَّدَاقِ، وَأُمِرُوا بِنِكَاحِ مَنْ سِوَاهُنَّ مِنَ النِّسَاءِ.

قَالَتْ عائِشَةُ: ثُمَّ ٱسْتَفْتَى النَّاسُ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ بَعْدُ، فَأَنْزَلَ ٱللهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي ٱلنِّسَآءِ قُلِ ٱللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ﴾[٢]. قالَتْ: فَبَيَّنَ ٱللهُ في هٰذِهِ أَنَّ الْيَتِيمَةَ إِذَا كانَتْ ذَاتَ جَمَالٍ وَمالٍ رَغِبُوا في نِكاحِهَا، وَلَمْ يُلْحِقُوهَا بِسُنَّتِهَا بِإِكْمَالِ الصَّداقِ، فَإِذَا كانَتْ مَرْغُوبَةً عَنْهَا في قِلَّةِ المَالِ وَالْجَمَالِ تَرَكُوهَا وَالْتَمَسُوا غَيْرَهَا مِنَ النِّسَاءِ، قالَ: فَكَمَا يَتْرُكُونَهَا حِينَ يَرْغَبُونَ عَنْهَا، فَلَيْسَ لَهُمْ أَنْ يَنْكِحُوهَا إِذَا رَغِبُوا فِيهَا، إِلاَّ أَنْ يُقْسِطُوا لَهَا الأَوْفَى مِنَ الصَّدَاقِ، وَيُعْطُوهَا حَقَّهَا.

٢٢ ـ باب: قَوْلِ ٱللهِ تَعَالَى:

﴿وَٱبْتَلُواْ ٱلْيَتَـٰمَىٰ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغُواْ ٱلنِّكَاحَ فَإِنْ ءَانَسْتُم مِّنْهُمْ رُشْدًا فَٱدْفَعُوٓاْ إِلَيْهِمْ أَمْوَٰلَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَآ إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبَرُواْ وَمَن كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِٱلْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَٰلَهُمْ فَأَشْهِدُواْ عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبًا لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ ٱلْوَٰلِدَانِ وَٱلْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ ٱلْوَٰلِدَانِ وَٱلْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾[٣]. حَسِيباً: يَعْنِي كافِياً.

---

(١) سورة النساء الآية ٣.

(٢) سورة النساء الآية ١٢٧.

(٣) سورة النساء الآيتان ٦ ـ ٧.

R... Sur l'administration des biens de l'orphelin par le tuteur testamentaire et sur ce qu'il peut en prélever du fait de ses services.

2764 - Ibn 'Umar (r): Du vivant du Messager de Dieu (ç), 'Umar fit aumône d'un certain bien qu'il possédait (Il s'agissait de la palmeraie appelée Thamgh): il dit au Prophète: "O Messager de Dieu! je viens d'avoir un certain bien qui m'est très cher et je veux en faire une aumône. — Fais aumône de son fonds, lui dit le Prophète; et on ne doit ni le vendre, ni l'offrir, ni le laisser comme héritage. On doit tout simplement faire dépense de ses produits." En effet, 'Umar fit aumône de cette palmeraie. Et son aumône-ci était considérée comme étant pour la cause de Dieu, pour l'affranchissement des escalves, pour le besoin des nécessiteux, de l'hôte, du voyageur, des proches. De plus, il n'y avait aucun mal à ce que l'adminstrateur de ce bien en mange modérément ou que son ami en mange aussi sans toutefois considérer cela comme une propriété personnelle.

2765 - 'A'icha (r) dit que: **que le riche s'en fasse scrupule; que le nécessiteux en mange en toute honnêteté**[1] fut révélé au sujet du tuteur de l'orphelin qui doit, en cas de besoin, prélever du bien de celui-ci un taux qui va avec la totalité de ce bien et d'une manière convenable.

R. 23 - Sur ces paroles de Dieu, le Très-Haut: Ceux qui mangent du bien des orphelins, dans l'iniquité, mangent du feu dans leur ventre: ils brûleront en Enfer[2]

2766 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Evitez les sept calamités! — O Messager de Dieu! demandèrent les présents, quelles sont-elles? — Ce sont: le fait d'associer à Dieu...; la sorcellerie; le fait de tuer une âme que Dieu a rendue sacrée, sauf si cela est légitime; le fait de manger de l'usure; le fait de manger les biens de l'orphelin; fuir le jour du combat; calomnier les femmes préservées, croyantes et naïves.»

---

(1) *An-Nisâ'*, 6.

(2) *An-Nisâ'*, 10.

باب: وَما لِلْوَصِيِّ أَنْ يَعْمَلَ في مالِ الْيَتِيمِ، وَما يَأْكُلُ مِنْهُ بِقَدْرِ عُمَالَتِهِ.

٢٧٦٤ ـ حَدَّثَنَا هارُونُ بْنُ الأَشْعَثِ: حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ، مَوْلَى بَنِي هَاشِمٍ: حَدَّثَنَا صَخْرُ بْنُ جُوَيْرِيَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ عُمَرَ تَصَدَّقَ بِمَالٍ لَهُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، وَكانَ يُقَالُ لَهُ ثَمْغٌ، وَكانَ نَخْلاً، فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ إِنِّي ٱسْتَفَدْتُ مالاً، وَهُوَ عِنْدِي نَفِيسٌ، فَأَرَدْتُ أَنْ أَتَصَدَّقَ بِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «تَصَدَّقْ بِأَصْلِهِ، لاَ يُبَاعُ وَلاَ يُوهَبُ وَلاَ يُورَثُ، وَلٰكِنْ يُنْفَقُ ثَمَرُهُ». فَتَصَدَّقَ بِهِ عُمَرُ، فَصَدَقَتُهُ تِلْكَ في سَبِيلِ ٱللهِ، وَفي الرِّقَابِ، وَالمَسَاكِينِ، وَالضَّيْفِ، وَٱبْنِ السَّبِيلِ، وَلِذِي الْقُرْبَى، وَلاَ جُنَاحَ عَلَى مَنْ وَلِيَهُ أَنْ يَأْكُلَ مِنْهُ بِالمَعْرُوفِ، أَوْ يُؤْكِلَ صَدِيقَهُ غَيْرَ مُتَمَوِّلٍ بِهِ.

٢٧٦٥ ـ حَدَّثَنَا عُبَيْدُ بْنُ إِسْماعِيلَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عائِشَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا: ﴿ وَمَن كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِٱلْمَعْرُوفِ ﴾[1]. قَالَتْ: أُنْزِلَتْ في وَالِي الْيَتِيمِ: أَنْ يُصِيبَ مِنْ مالِهِ إِذَا كانَ مُحْتاجاً، بِقَدْرِ مالِهِ بالمَعْرُوفِ.

٢٣ ـ باب: قَوْلِ ٱللهِ تَعَالَى: ﴿ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَٰلَ ٱلْيَتَـٰمَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِى بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴾[2].

٢٧٦٦ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي سُلَيْمانُ بْنُ بِلَالٍ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ زَيْدٍ المَدَنِيِّ، عَنْ أَبِي الْغَيْثِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قالَ: «ٱجْتَنِبُوا السَّبْعَ المُوبِقَاتِ». قَالُوا: يَا رَسُولَ ٱللهِ، وَما هُنَّ؟ قَالَ: «الشِّرْكُ بِاللهِ، وَالسِّحْرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ ٱللهُ إِلاَّ بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبا، وَأَكْلُ مالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلِّي يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ المُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ».

---

(١) سورة النساء الآية ٦.

(٢) سورة النساء الآية ١٠.

R. 24 - Sur ces paroles de Dieu, le Très-Haut: Ils t'interrogent sur les orphelins. Dis: «Améliorer leur sort, c'est bien. Si vous les mêlez à vous, ils deviennent vos frères.» Dieu distingue l'homme d'amélioration de l'homme de dégât. S'il voulait, il vous accablerait. Dieu est Puissant et Sage.(1)

* L'expression *la "natakum* veut dire: "Il vous accablerait". Quant à: *'anati*(2), il est synonyme de *khaẓa'at*(3).

2767 - Directement de Sulaymân ben Ḥarb, directement de Ḥammâd, de 'Ayyûb, de Nâfi' qui dit: «Ibn 'Umar ne refusait jamais à quelqu'un d'être tuteur testamentaire.»

*Lorsqu'il s'agissait des biens d'un orphelin, ibn Sirîn aimait se réunir avec ses conseillers et ses proches pour choisir le plus avantageux à faire.

* A chaque fois qu'on l'interrogeait sur les orphelins, Ṭâwûs récitait ceci: ... **Dieu distingue l'homme d'amélioration de l'homme de dégât**(4).

* 'Aṭâ' dit au sujet des orphelins, jeunes et âgés [réunis]: "Le tuteur doit dépenser pour chacun d'eux à partir de la part qui lui revient et suivant sa condition."

R. 25 - Sur le fait de prendre à son service un orphelin, en étant en voyage ou résident; si cela est de son intérêt. — Sur le fait que la mère... ou le mari de celle-ci s'occupent des intérêts de l'orphelin

2768 - D'après 'Abd-al-'Azîz, 'Anas (r) dit: «A son arrivée à Médine, le Messager de Dieu (ç) n'avait pas [encore] de serviteur. Alors, Abu Ṭalḥa me prit par la main et me conduisit vers lui. Il lui dit: "O Messager de Dieu! 'Anas est un garçon espiègle, prends-le à ton service!" En effet, je le servis en voyage et en résidence; il ne me dit jamais: "Pourquoi as-tu fait cela ainsi?" ou: "Pourquoi n'as-tu pas fait cela de cette manière?"»

---

(1) *Al-Baqara*, 220.

(2) *Ṭâ-Hâ*, 111.

(3) se soumettre.

(4) *Al-Baqara*, 220.

٢٤ ـ باب: قَوْلِ ٱللهِ تَعالَى:

﴿ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْيَتَـٰمَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِن تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَٰنُكُمْ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ ٱلْمُفْسِدَ مِنَ ٱلْمُصْلِحِ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾(١). لَأَعْنَتَكُمْ: لَأَحْرَجَكُمْ وَضَيَّقَ عَلَيْكُمْ.

﴿ وَعَنَتِ ﴾(٢): خَضَعَتْ.

٢٧٦٧ ـ وَقَالَ لَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ قَالَ: ما رَدَّ ابْنُ عُمَرَ عَلَى أَحَدٍ وَصِيَّتَهُ.

وَكانَ ابْنُ سِيرِينَ: أَحَبُّ الأَشْيَاءِ إِلَيْهِ في مالِ الْيَتِيمِ أَنْ يَجْتَمِعَ إِلَيْهِ نُصَحَاؤُهُ وَأَوْلِيَاؤُهُ، فَيَنْظُرُوا الَّذِي هُوَ خَيْرٌ لَهُ.

وَكانَ طَاوُسٌ: إِذَا سُئِلَ عَنْ شَيْءٍ مِنْ أَمْرِ الْيَتَامَى قَرَأَ: ﴿ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ ٱلْمُفْسِدَ مِنَ ٱلْمُصْلِحِ ﴾(٣).

وَقَالَ عَطَاءٌ في يَتَامَى الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ: يُنْفِقُ الْوَلِيُّ عَلَى كُلِّ إِنْسَانٍ بِقَدْرِهِ مِنْ حِصَّتِهِ.

٢٥ ـ باب: ٱسْتِخْدَامِ الْيَتِيمِ في السَّفَرِ وَالحَضَرِ، إِذا كانَ صَلاحاً لَهُ، وَنَظَرِ الأُمِّ وَزَوْجِها لِلْيَتِيمِ.

٢٧٦٨ ـ حَدَّثَنا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ كَثِيرٍ: حَدَّثَنا ابْنُ عُلَيَّةَ: حَدَّثَنا عَبْدُ الْعَزِيزِ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ المَدِينَةَ لَيْسَ لَهُ خادِمٌ، فَأَخَذَ أَبُو طَلْحَةَ بِيَدِي، فَانْطَلَقَ بِي إِلَى رَسُولِ ٱللهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، إِنَّ أَنَساً غُلَامٌ كَيِّسٌ فَلْيَخْدُمْكَ، قَالَ: فَخَدَمْتُهُ في السَّفَرِ وَالحَضَرِ، ما قَالَ لِي لِشَيْءٍ صَنَعْتُهُ لِمَ صَنَعْتَ هٰذَا هٰكَذَا، وَلَا لِشَيْءٍ لَمْ أَصْنَعْهُ لِمَ لَمْ تَصْنَعْ هٰذَا هٰكَذَا.

---

(١) سورة البقرة الآية ٢٢٠.

(٢) سورة طه الاية ١١١.

(٣) سورة البقرة الآية ٢٢٠.

R. 26 - Si on affecte une terre à un certain usage sans en indiquer les limites, cela est valable. De même pour l'aumône.

2769 - Directement de 'Abd Allâh ben Maslama, de Mâlik, de 'Ishâq ben 'Abd Allâh ben Abu Talha [qui rapporte] avoir entendu 'Anas ben Mâlik (r) dire: «Abu Talha était l'Ansarite qui avait le plus de palmeraies à Médine. Et la palmeraie de Bayruhâ', qui était située en face de la mosquée, était la plus chère pour lui. De plus, le Prophète (ç) y entrait pour boire de son eau douce.

«Après la révélation de: **Vous n'atteindrez à la vertu qu'en faisant dépense sur ce que vous aimez**[1], Abu Talha dit: "O Messager de Dieu! Dieu dit: **Vous n'atteindrez la vertu qu'en faisant dépense sur ce que vous aimez**; et Bayrûhâ' est mon bien que j'aime le plus, c'est une aumône en vue de Dieu! J'espère avoir à sa place une Récompense de la part de Dieu; dispose de ce bien de la façon que Dieu t'indiquera. — Que cela est bien! dit le Prophète, cela est un bien *râbih*[2] (ou: *râ'ih*, le doute vient d'ibn Maslama). J'ai entendu ce que tu viens de dire et je crois que tu dois donner ce bien à tes proches. — Je ferai cela, ô Messager de Dieu!" dit Abu Talha qui partagea ensuite [la palmeraie] entre ses proches.»

* 'Ismâ'îl et 'Abd Allâh ben Yûsuf rapportent la version de *râ'ih*, et ce de Yahya ben Yahya, de Mâlik.

2770 - Ibn 'Abbâs (r): Un homme dit au Messager de Dieu (ç) que sa mère venait de mourir "Si je fais l'aumône en son nom, continua-t-il, est-ce que cela lui sera utile? — Oui, répondit le Prophète. — Eh bien! j'ai [la palmeraie] de Mikhrâf; je te porte à témoin que j'en fais aumône en son nom."

R. 27 - Sur le fait qu'il est valable qu'un groupe affecte une terre en commun à un certain usage.

2771 - Selon Abu at-Tayyâh, 'Anas (r) dit: «Le Prophète (ç) donna l'ordre de construire la mosquée et dit: "O les béni an-Najjâr! fixez-moi un prix pour votre verger-ci. — Non, répondirent-ils, par Dieu, nous ne demandons son prix qu'à Dieu!"»

---

(1) *'Âl-'Imrân*, 92.

(2) Lit. *gagnant*; et on peut traduire par: source de réussite.

٢٦ - باب: إِذَا وَقَفَ أَرْضاً وَلَمْ يُبَيِّنِ الحُدُودَ فَهْوَ جائِزٌ، وَكَذٰلِكَ الصَّدَقَةُ.

٢٧٦٩ - **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مالِكٍ، عَنْ إِسْحٰقَ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ: أَنَّهُ سَمِعَ أَنَسَ بْنَ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ يَقُولُ: كانَ أَبُو طَلْحَةَ أَكْثَرَ أَنْصارِيٍّ بِالمَدِينَةِ مالاً مِنْ نَخْلٍ، وَكانَ أَحَبَّ مالِهِ إِلَيْهِ بِيْرَحاءُ، مُسْتَقْبِلَةَ المَسْجِدِ، وَكانَ النَّبِيُّ ﷺ يَدْخُلُها وَيَشْرَبُ مِنْ ماءٍ فِيهَا طَيِّبٍ. قَالَ أَنَسٌ فَلَمَّا نَزَلَتْ: ﴿لَنْ تَنالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾[1]. قَامَ أَبُو طَلْحَةَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، إِنَّ ٱللهَ يَقُولُ: ﴿لَنْ تَنالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾. وَإِنَّ أَحَبَّ أَمْوَالِي إِلَيَّ بِيْرُحاءُ، وَإِنَّهَا صَدَقَةٌ للهِ، أَرْجُو بِرَّهَا وَذُخْرَهَا عِنْدَ ٱللهِ، فَضَعْهَا حَيْثُ أَرَاكَ ٱللهُ، فَقَالَ: «بَخْ، ذٰلِكَ مَالٌ رَابِحٌ، أَوْ رَايِحٌ شَكَّ ابْنُ مَسْلَمَةَ - وَقَدْ سَمِعْتُ ما قُلْتَ، وَإِنِّي أَرَى أَنْ تَجْعَلَهَا فِي الأَقْرَبِينَ». قَالَ أَبُو طَلْحَةَ: أَفْعَلُ ذٰلِكَ يَا رَسُولَ ٱللهِ. فَقَسَمَهَا أَبُو طَلْحَةَ فِي أَقارِبِهِ وَفِي بَنِي عَمِّهِ.

وَقَالَ إِسْماعِيلُ وَعَبْدُ ٱللهِ بْنُ يُوسُفَ، وَيَحْيَىٰ بْنُ يَحْيَىٰ، عَنْ مالِكٍ: «رَايِحٌ».

٢٧٧٠ - **حَدَّثَنِي** مُحمّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحِيمِ: أَخْبَرَنَا رَوْحُ بْنُ عُبادَةَ، حَدَّثَنَا زَكَرِيَّاءُ بْنُ إِسْحٰقَ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلاً قالَ لِرَسُولِ ٱللهِ ﷺ: إِنَّ أُمَّهُ تُوُفِّيَتْ، أَيَنْفَعُهَا إِنْ تَصَدَّقْتُ عَنْهَا؟ قَالَ: «نَعَمْ». قَالَ: فَإِنَّ لِي مِخْرَافاً، فَأَنَا أُشْهِدُكَ أَنِّي قَدْ تَصَدَّقْتُ بِهِ عَنْهَا.

٢٧ - باب: إِذَا أَوْقَفَ جَمَاعَةٌ أَرْضاً مُشَاعاً فَهْوَ جائِزٌ.

٢٧٧١ - **حَدَّثَنَا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، عَنْ أَبِي التَّيَّاحِ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: أَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ بِبِنَاءِ المَسْجِدِ، فَقَالَ: «يَا بَنِي النَّجَّارِ، ثَامِنُونِي بِحَائِطِكُمْ هٰذَا». قَالُوا: لَا وَٱللهِ، لَا نَطْلُبُ ثَمَنَهُ إِلَّا إِلَى ٱللهِ.

---

(١) سورة آل عمران الآية ٩٢.

R. 28 - Comment doit-on rédiger le contrat où l'on affecte un bien à un certain usage?

2772 - D'après Nâfi', ibn 'Umar (r) dit: «'Umar eut une terre à Khaybar. Il vint alors dire au Prophère (ç): "Je viens d'avoir à Khaybar une terre, et je n'ai jamais eu un bien aussi précieux. Que me recommandes-tu de faire d'elle? — Si tu veux, répondit le Prophète, tu peux garder son fonds et faire aumône [de ce qu'elle contient]."

«En effet, 'Umar fait aumône de cette terre en posant la condition qu'elle ne serait ni vendue, ni offerte, ni héritée, qu'elle serait pour le pauvre, les proches, l'affranchissement des esclaves, pour la cause de Dieu, pour l'hôte et le voyageur, et que son administrateur pourrait en manger d'une manière modérée ou en donner à manger à un ami sans toutefois considérer la chose comme une propriété personnelle.»

R. 29 - Sur le fait d'affecter un bien à l'usage d'un riche, d'un pauvre ou d'un hôte.

2773 - Ibn 'Umar: Ayant eu un bien à Khaybar, 'Umar (r) vint informer le Prophète (ç) qui lui dit: "Si tu veux, tu peux en faire une aumône." En effet, 'Umar fit de ce bien une aumône au profit des pauvres, des indigents, des proches et des hôtes.

R. 30 - Sur le fait d'affecter un terrain à un usage se rapportant à une mosquée.

2774 - 'Anas ben Mâlik (r): A son arrivée à Médine, le Messager de Dieu (ç) donna l'ordre de construire la mosquée et dit: "O les béni an-Najjâr! fixez-moi le prix de votre verger-ci! — Non, répondirent-ils, nous ne demandons son prix qu'à Dieu."

R. 31 - Sur le fait d'affecter à un certain usage les bêtes [de somme], les chevaux, les biens en nature et les biens en denier.

*Az-Zuhry — au sujet de celui qui affecte mille *dinâr* pour la cause de Dieu et remet cette somme à son esclave dans le but de l'investir dans un certain commerce avec l'intention de laisser le bénéfice aux indigents et à ses

٢٨ - باب: الْوَقْفُ كَيْفَ يُكْتَبُ.

٢٧٧٢ - **حَدَّثَنَا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ: حَدَّثَنَا ابْنُ عَوْنٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَصَابَ عُمَرُ بِخَيْبَرَ أَرْضاً، فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: أَصَبْتُ أَرْضاً، لَمْ أُصِبْ مالاً قَطُّ أَنْفَسَ مِنْهُ، فَكَيْفَ تَأْمُرُنِي بِهِ؟ قَالَ: «إِنْ شِئْتَ حَبَسْتَ أَصْلَهَا وَتَصَدَّقْتَ بِهَا». فَتَصَدَّقَ عُمَرُ: أَنَّهُ لَا يُبَاعُ أَصْلُهَا، وَلَا يُوهَبُ، وَلَا يُورَثُ، فِي الْفُقَرَاءِ، وَالْقُرْبَى، وَالرِّقَابِ، وَفِي سَبِيلِ اللهِ، وَالضَّيْفِ، وَابْنِ السَّبِيلِ، لَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ وَلِيَهَا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا بِالمَعْرُوفِ، أَوْ يُطْعِمَ صَدِيقاً غَيْرَ مُتَمَوِّلٍ فِيهِ.

٢٩ - باب: الْوَقْفِ لِلْغَنِيِّ وَالْفَقِيرِ وَالضَّيْفِ.

٢٧٧٣ - **حَدَّثَنَا** أَبُو عاصِمٍ: حَدَّثَنَا ابْنُ عَوْنٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ: أَنَّ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ وَجَدَ مالاً بِخَيْبَرَ، فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَأَخْبَرَهُ، قَالَ: «إِنْ شِئْتَ تَصَدَّقْتَ بِهَا». فَتَصَدَّقَ بِهَا فِي الْفُقَرَاءِ وَالمَسَاكِينِ، وَذِي الْقُرْبَى، وَالضَّيْفِ.

٣٠ - باب: وَقْفِ الأَرْضِ لِلْمَسْجِدِ.

٢٧٧٤ - **حَدَّثَنِي** إِسْحٰقُ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي: حَدَّثَنَا أَبُو التَّيَّاحِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَنَسُ بْنُ مالِكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: لَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللهِ ﷺ المَدِينَةَ أَمَرَ بِالمَسْجِدِ، وَقَالَ: «يَا بَنِي النَّجَّارِ، ثَامِنُونِي بِحَائِطِكُمْ هٰذَا». فَقَالُوا: لَا وَاللهِ، لَا نَطْلُبُ ثَمَنَهُ إِلَّا إِلَى اللهِ.

٣١ - باب: وَقْفِ الدَّوَابِّ وَالْكُرَاعِ وَالْعُرُوضِ وَالصَّامِتِ.

وَقَالَ الزُّهْرِيُّ: فِيمَنْ جَعَلَ أَلْفَ دِينَارٍ فِي سَبِيلِ اللهِ، وَدَفَعَهَا إِلَى غُلَامٍ لَهُ تَاجِرٍ يَتَّجِرُ بِهَا، وَجَعَلَ رِبْحَهُ صَدَقَةً لِلْمَسَاكِينِ وَالأَقْرَبِينَ، هَلْ لِلرَّجُلِ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ رِبْحِ ذٰلِكَ الأَلْفِ

proches...Est-ce que cet homme peut dépenser du bénéfice de ces mille *dinâr*, même s'il ne fait pas du montant du bénéfice une aumône au profit des indigents? — dit: "Il n'a pas à en dépenser."

2775 - Ibn 'Umar (r): 'Umar donna son cheval pour qu'ils soit monté pour la cause de Dieu. En fait, il le donna au Messager de Dieu (ç) pour que celui-ci le donnât comme monture à un certain homme.

Plus tard, 'Umar fut informé que l'homme en question avait mis le cheval en vente. Alors, il alla voir le Messager de Dieu (ç) pour lui demander s'il pouvait l'acheter. "Ne l'achète pas! lui dit le Prophète, et ne reviens pas sur ton aumône!"

R. 32 - Sur le salaire de l'administrateur du bien affecté à un certain usage.

2776 - Abu Hurayra (r): Le Messager de Dieu (ç) dit: "Mes héritiers ne partageront ni *dinar* ni *dirham*; ce que je laisse, après prélèvement des pensions de mes épouses et du salaire de mon agent, sera une aumône."

2777 - Ibn 'Umar (r): 'Umar stipula dans son *waqf* que l'administrateur pourrait manger et laisser son ami manger du bien de ce waqf sans toutefois le considérer comme une propriété personnelle.

R. 33 - Sur le cas où l'on affecte une terre ou un puits à un certain usage; ou qu'on exige une part[1] similaire à la part de tout autre musulman.

* 'Anas qui avait affecté une maison à un certain usage, y descendait chaque fois qu'il venait...

* Az-Zubayr fit de ses maisons une aumône et dit à sa fille répudiée d'habiter en l'une d'elles sans léser et sans être lésée et qu'elle n'aurait plus de droit si elle pouvait s'en passer en se remariant.

* Ibn 'Umar fit de sa part de la maison de 'Umar un lieu d'habitation à ceux qui en avaient besoin de la famille de 'Abd Allâh.

2778 - Abu 'Abd-ar-Raḥmân: Lorsque 'Uthmân (r) fut assiégé, il se montra aux assiégeants et dit: «Je vous conjure par Dieu! et je ne conjure que les

(1) Dans le texte, on trouve *dilâ'* (seau).

شَيْئاً، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ جَعَلَ رِبْحَهَا صَدَقَةً في المَسَاكِينِ، قَالَ: لَيْسَ لَهُ أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا.

٢٧٧٥ ـ حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ ٱللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي نَافِعٌ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ عُمَرَ حَمَلَ عَلَى فَرَسٍ لَهُ في سَبِيلِ ٱللهِ، أَعْطَاهَا رَسُولَ ٱللهِ ﷺ لِيَحْمِلَ عَلَيْهَا رَجُلاً، فَأُخْبِرَ عُمَرُ أَنَّهُ قَدْ وَقَفَهَا يَبِيعُهَا، فَسَأَلَ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ أَنْ يَبْتَاعَهَا، فَقَالَ: «لَا تَبْتَعْهَا، وَلَا تَرْجِعَنَّ في صَدَقَتِكَ».

٣٢ ـ باب: نَفَقَةِ القَيِّمِ لِلْوَقْفِ.

٢٧٧٦ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَقْتَسِمُ وَرَثَتِي دِينَاراً، وَلَا دِرْهَماً، مَا تَرَكْتُ بَعْدَ نَفَقَةِ نِسَائِي وَمَؤُونَةِ عامِلِي، فَهْوَ صَدَقَةٌ».

٢٧٧٧ ـ حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ عُمَرَ ٱشْتَرَطَ في وَقْفِهِ: أَنْ يَأْكُلَ مَنْ وَلِيَهُ وَيُؤْكِلَ صَدِيقَهُ، غَيْرَ مُتَمَوِّلٍ مالاً.

٣٣ ـ باب: إِذَا وَقَفَ أَرْضاً أَوْ بِئْراً، أَوْ ٱشْتَرَطَ لِنَفْسِهِ مِثْلَ دِلَاءِ المُسْلِمِينَ.

وَأَوْقَفَ أَنَسٌ دَاراً، فَكانَ إِذَا قَدِمَ نَزَلَهَا.

وَتَصَدَّقَ الزُّبَيْرُ بِدُورِهِ، وَقَالَ: لِلْمَرْدُودَةِ مِنْ بَنَاتِهِ أَنْ تَسْكُنَ غَيْرَ مُضِرَّةٍ وَلَا مُضَرٍّ بِهَا، فَإِنِ ٱسْتَغْنَتْ بِزَوْجٍ فَلَيْسَ لَهَا حَقٌّ.

وَجَعَلَ ابْنُ عُمَرَ نَصِيبَهُ مِنْ دَارِ عُمَرَ سُكْنىٰ لِذَوِي الحَاجَاتِ مِنْ آلِ عَبْدِ ٱللهِ.

٢٧٧٨ ـ وَقَالَ عَبْدَانُ: أَخْبَرَنِي أَبِي، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمٰنِ: أَنَّ عُثْمانَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ حَيْثُ حُوصِرَ، أَشْرَفَ عَلَيْهِمْ، وَقَالَ: أَنْشُدُكُمُ ٱللهَ، وَلَا

Compagnons du Prophète (ç), n'êtes-vous pas au courant que le Messager de Dieu (ç) avait dit: "Celui qui creuse [le puits] de Rûma aura le Paradis"? Or c'est moi qui l'ai creusé... N'êtez-vous pas au courant qu'il avait aussi dit ceci: "Celui qui équipe l'armée d'al-'Usra aura le Paradis"? Or c'est moi qui l'ai équipée.» Et les Compagnons le crurent.

* 'Umar dit au sujet de son *waqf*: «Il n'y a aucun mal que son administrateur en mange...» Or son administrateur peut être celui qui a fait le *waqf* comme il peut être une autre personne.

R. 34 - Sur le fait qu'il est valable que celui qui accorde un *waqf* dit: "Nous ne demandons son prix qu'à Dieu".

2779 - 'Anas (r): Le Prophète (ç) dit: «O les béni an-Najjâr! fixez-moi un prix pour votre verger! — Nous ne demandons son prix qu'à Dieu, lui dirent-il.»

R. 35 - Sur ces paroles de Dieu: Vous qui croyez, le témoignage [valable] entre vous, quand la mort se présente à l'un des vôtres, [sera], au moment de tester, [celui de] deux personnes honorables prises parmi vous, ou de deux autres prises ailleurs, si vous-mêmes étiez en déplacement et que vous atteignît alors l'accident de la mort. Vous retenez ces deux personnes après la prière, de sorte qu'en cas d'un doute par vous émis, elles jurent: «A aucun prix, nous ne vendrons notre témoignage, fût-ce à l'un de nos proches; et nous ne dissimulerons pas le témoignage de Dieu, sans quoi nous serions des pécheurs entre tous» en conséquence, si l'on tombe sur des faits établissant un péché de ces deux-là, on leur substituera, dans leur rôle, deux autres témoins pris parmi les victimes du péché établi, les deux ayants droit propriétaires, et à qui l'on fera jurer: «Par Dieu, notre témoignage est plus véritable que le leur. Nous n'avons pas commis de transgression: sans quoi nous serions des iniques entre tous» tel sera le moyen le plus propre à inciter les premiers à porter un témoignage intégral, de crainte que des serments, après les leurs, ne soient référés à autrui.

أَنْشُدُ إِلَّا أَصْحَابَ النَّبِيِّ ﷺ، أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ حَفَرَ رُومَةَ فَلَهُ الْجَنَّةُ»؟. فَحفرْتُهَا، أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ جَهَّزَ جَيْشَ الْعُسْرَةِ فَلَهُ الْجَنَّةُ»؟. فَجَهَّزْتُهُ، قَالَ: فَصَدَّقُوهُ بِمَا قَالَ.

وَقَالَ عُمَرُ فِي وَقْفِهِ: لَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ وَلِيَهُ أَنْ يَأْكُلَ. وَقَدْ يَلِيهِ الْوَاقِفُ وَغَيْرُهُ، فَهُوَ وَاسِعٌ لِكُلٍّ.

٣٤ ـ باب: إِذَا قَالَ الْوَاقِفُ: لَا نَطْلُبُ ثَمَنَهُ إِلَّا إِلَى ٱللهِ فَهُوَ جَائِزٌ.

٢٧٧٩ ـ حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، عَنْ أَبِي التَّيَّاحِ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «يَا بَنِي النَّجَّارِ، ثَامِنُونِي بِحَائِطِكُمْ». قَالُوا: لَا نَطْلُبُ ثَمَنَهُ إِلَّا إِلَى ٱللهِ.

٣٥ ـ باب: قَوْلِ ٱللهِ تَعَالَى:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ شَهَٰدَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ حِينَ ٱلْوَصِيَّةِ ٱثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي ٱلْأَرْضِ فَأَصَٰبَتْكُم مُّصِيبَةُ ٱلْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا مِنۢ بَعْدِ ٱلصَّلَوٰةِ فَيُقْسِمَانِ بِٱللَّهِ إِنِ ٱرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِۦ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَٰدَةَ ٱللَّهِ إِنَّآ إِذًا لَّمِنَ ٱلْءَاثِمِينَ فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰٓ أَنَّهُمَا ٱسْتَحَقَّآ إِثْمًا فَـَٔاخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْأَوْلَيَٰنِ فَيُقْسِمَانِ بِٱللَّهِ لَشَهَٰدَتُنَآ أَحَقُّ مِن شَهَٰدَتِهِمَا وَمَا ٱعْتَدَيْنَآ إِنَّآ إِذًا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يَأْتُواْ بِٱلشَّهَٰدَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَآ

Prémunissez-vous envers Dieu; écoutez... Dieu ne guide pas un peuple de scélérats.[1]

Le terme de *'uthira* est synonyme de *ḍuhira* [qui veut dire: *on découvre*[2]. Donc, *'a'thanna*[3] veut dire: *'aḍharna.*

2780 - Ibn 'Abbâs (r) dit: «Un jour, un homme des béni Sahm accompagna Tamîm ad-Dâry et 'Ady ben Baddâ' dans un voyage. En cours de route, le Sahmite mourut dans une région où il n'y avait pas de Musulmans.

«Au retour de Tamîm et de 'Ady, on constata la disparition d'un gobelet d'argent couvert en or [qui se trouvait dans le bagage du Sahmite]. Et le Messager de Dieu (ç) de leur demander de prêter serment... Mais après cela on trouva le gobelet à La Mecque. Les gens qui l'avaient dirent: "Nous l'avons acheté de Tamîm et de 'Ady." A ces mots, deux des proches du Sahmite se levèrent et jurèrent que leur témoignage était plus vrai que le témoignage de Tamîm et de 'Ady et que le gobelet est bel et bien celui de leur parent.

«D'ailleurs, c'est à leur sujet que fut révélé ce verset: **Vous qui croyez, le témoignage [valable] entre vous, quand la mort se présente à l'un des vôtres**[4]**...»**

R. 36 - Sur le fait que le tuteur testamentaire paye les dettes du défunt sans la présence des héritiers.

2781 - Ach-Cha'by dit: Jâbir ben 'Abd Allâh al-'Anṣâry (r) m'a rapporté que son père était tombé *chahîd* à la bataille de 'Uḥud en laissant six filles. Il laissa aussi des dettes.

«A la saison de la cueillette des dattes, m'a-t-il dit, j'allai voir le Messager de Dieu (ç) et je lui dis: "O Messager de Dieu! tu sais bien que mon père était tombé comme *chahîd* à la bataille de 'Uḥud en laissant beaucoup de dettes. Je voudrais bien que les créanciers viennent te voir... — Va, répondit le Prophète, et mets chaque qualité de datte en un tas séparé!" En effet, je fis la chose puis je l'appelai. Quant aux créanciers, ils devinrent plus insistants (*'ughrû bî*) en apercevant le Prophète. Et lui, en remarquant leur comportement, de venir faire trois tours

(1) *Al-Mâ'ida*, 106 - 108.

(2) Dans la traduction de J. Bercque, on trouve: *tomber sur des faits établissant.*

(3) V. *Al-Kahf, 21.*

(4) *Al-Mâ'ida*, 106.

﴿أَوْ يَخَافُوٓا۟ أَن تُرَدَّ أَيْمَٰنٌۢ بَعْدَ أَيْمَٰنِهِمْ ۗ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱسْمَعُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ﴾[١]. عُثِر: ظُهِرَ. ﴿أَعْثَرْنَا﴾[٢]: أَظْهَرْنَا.

٢٧٨٠ ـ وَقالَ لِي عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ بْنُ آدَمَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي الْقَاسِمِ، عَنْ عَبْدِ المَلِكِ بْنِ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَهْمٍ مَعَ تَمِيمٍ ٱلدَّارِيِّ وَعَدِيِّ بْنِ بَدَّاءٍ، فَمَاتَ السَّهْمِيُّ بِأَرْضٍ لَيْسَ بِهَا مُسْلِمٌ، فَلَمَّا قَدِمَا بِتَرِكَتِهِ فَقَدُوا جاماً مِنْ فِضَّةٍ مُخَوَّصاً مِنْ ذَهَبٍ، فَأَحْلَفَهُمَا رَسُولُ ٱللهِ ﷺ، ثُمَّ وُجِدَ الجَامُ بِمَكَّةَ، فَقَالُوا: ٱبْتَعْنَاهُ مِنْ تَمِيمٍ وَعَدِيٍّ، فَقَامَ رَجُلَانِ مِنْ أَوْلِيَاءِ السَّهْمِيِّ، فَحَلَفَا: لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا، وَإِنَّ الجَامَ لِصَاحِبِهِمْ. قَالَ: وَفِيهِمْ نَزَلَتْ هٰذِهِ الآيَةُ: ﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ شَهَٰدَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ﴾[٣].

٣٦ ـ باب: قَضَاءِ الْوَصِيِّ دُيُونَ المَيِّتِ بِغَيْرِ مَحْضَرٍ مِنَ الْوَرَثَةِ.

٢٧٨١ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَابِقٍ ـ أَوِ الْفَضْلُ بْنُ يَعْقُوبَ عَنْهُ ـ حَدَّثَنَا شَيْبَانُ أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ فِرَاسٍ قَالَ: قَالَ الشَّعْبِيُّ: حَدَّثَنِي جَابِرُ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ الأَنْصَارِيُّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ أَبَاهُ ٱسْتُشْهِدَ يَوْمَ أُحُدٍ وَتَرَكَ سِتَّ بَنَاتٍ، وَتَرَكَ عَلَيْهِ دَيْناً، فَلَمَّا حَضَرَ جِدَادُ النَّخْلِ، أَتَيْتُ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، قَدْ عَلِمْتَ أَنَّ وَالِدِي ٱسْتُشْهِدَ يَوْمَ أُحُدٍ، وَتَرَكَ عَلَيْهِ دَيْناً كَثِيراً، وَإِنِّي أُحِبُّ أَنْ يَرَاكَ الْغُرَمَاءُ، قَالَ: «ٱذْهَبْ فَبَيْدِرْ كُلَّ تَمْرٍ عَلَى نَاحِيَتِهِ». فَفَعَلْتُ، ثُمَّ دَعَوْتُهُ، فَلَمَّا نَظَرُوا إِلَيْهِ أُغْرُوا بِي تِلْكَ السَّاعَةَ، فَلَمَّا رَأَى ما يَصْنَعُونَ أَطَافَ حَوْلَ أَعْظَمِهَا بَيْدَراً ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ جَلَسَ عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «ٱدْعُ أَصْحَابَكَ». فَمَا زَالَ

---

(١) سورة المائدة الآيات ١٠٦ ـ ١٠٨.

(٢) سورة الكهف الآية ٢١.

(٣) سورة المائدة الآية ١٠٦.

autour du tas le plus grand puis s'asseoir dessus. Il me dit ensuite: "Appelle tes créanciers", et il se mit à leur mesurer des dattes jusqu'à ce que Dieu ait payé le dépôt que m'avait laissé mon père. Quant à moi, je jure par Dieu que j'aurais été satisfait que Dieu payerait les dettes de mon père sans avoir une seule datte à rapporter à mes sœurs. Mais, et j'en jure par Dieu, tous les tas restèrent intacts au point où il me sembla que le tas sur lequel était assis le Messager de Dieu (ç) n'avait diminué d'aucune datte.»

* Abu 'Abd Allâh: L'expression: "*'ughrû bî*" veut dire: *s'excitèrent [contre] moi.* Voir. le verset suivant: *fa 'aghraynâ baynahumu-l-'adâwata wa-l-baghzâ'a* **(Donc entre eux Nous suscitâmes/excitâmes l'inimité et la haine[1]).**

(1) *Al-Mâ'ida*, 14.

يَكِيلُ لَهُمْ حَتَّى أَدَّى آللهُ أَمَانَةَ وَالِدِي، وَأَنَا وَآللهِ رَاضٍ أَنْ يُؤَدِّيَ آللهُ أَمَانَةَ وَالِدِي، وَلاَ أَرْجِعُ إِلَى أَخَوَاتِي بِتَمْرَةٍ، فَسَلِمَ وَآللهِ الْبَيَادِرُ كُلُّهَا، حَتَّى أَنِّي أَنْظُرُ إِلَى الْبَيْدَرِ الَّذِي عَلَيْهِ رَسُولُ آللهِ ﷺ كَأَنَّهُ لَمْ يَنْقُصْ تَمْرَةً وَاحِدَةً.

قَالَ أَبُو عَبْدِ آللهِ: أَغْرُوا بي: يَعْنِي هِيجُوا بِي. ﴿فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ ٱلْعَدَاوَةَ وَٱلْبَغْضَآءَ﴾[1].

(١) سورة المائدة الآية ١٤.

Au nom de Dieu, le Tout Miséricorde, le Miséricordieux

LVI - LE COMBAT [POUR LA CAUSE DE DIEU].

R. 1 - Sur le mérite du combat [pour la cause de Dieu]

* Sur ces paroles de Dieu, le Très-Haut: **Dieu a acheté aux croyants leur personne et leurs biens en échange du Paradis. Ils combattent sur le chemin de Dieu jusqu'à tuer, ou bien être tués, contre une promesse à quoi Dieu s'engage dans la Torah et l'Evangile et le Coran. Qui plus fidèlement s'acquitterait de son pacte que Dieu? réjouissez-vous donc de la réciprocité que vous avez conclue. C'est là le triomphe grandiose**, jusqu'à: **annonce [la bonne nouvelle] aux croyants.**[1]

* Ibn 'Abbâs: Le terme: *hudûd* (les limites) fait allusion à l'obéissance [qu'on doit à Dieu].

2782 - 'Abd Allâh ben Mas'ûd (r) a dit: «J'interrogeai le Messager de Dieu (ç) en disant: "O Messager de Dieu! quelle est la meilleure œuvre?

— La prière en son temps, répondit-il.

— Et quoi ensuite?

— La piété filiale.

— Et quoi ensuite?

— Le combat pour la cause de Dieu." Là, j'arrêtai de l'interroger; [mais] il m'aurait dit plus si je lui avais demandé cela.»

2783 - D'après Tâwus, ibn 'Abbâs (r) dit: Le Messager de Dieu (ç) dit: "Il n'y a plus d'hégire après la Victoire[2]; cependant, il ne reste que le combat [pour la cause de Dieu] et les bonnes intentions [précédant les œuvres des gens]. Si on vous appelle à combattre [pour la cause de Dieu], répondez favorablement."»

(1) *At-Tawba, 111 - 112.*

(2) C.-à-d. la prise de La Mecque.

بسم الله الرحمن الرحيم

٥٦ - كتاب الجهاد والسير

١ - باب: فَضْلِ الْجِهَادِ وَالسِّيَرِ.

وَقَوْلِ ٱللهِ تَعَالَى: ﴿ إِنَّ ٱللَّهَ ٱشْتَرَىٰ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَٰلَهُم بِأَنَّ لَهُمُ ٱلْجَنَّةَ ۚ يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِى ٱلتَّوْرَىٰةِ وَٱلْإِنجِيلِ وَٱلْقُرْءَانِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِۦ مِنَ ٱللَّهِ ۚ فَٱسْتَبْشِرُوا۟ بِبَيْعِكُمُ ٱلَّذِى بَايَعْتُم بِهِۦ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ - إِلَى قَوْلِهِ - وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴾[1]. قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: الحُدُودُ الطَّاعَةُ.

٢٧٨٢ - **حَدَّثَنَا** الحَسَنُ بْنُ صَبَّاحٍ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَابِقٍ، حَدَّثَنَا مالِكُ بْنُ مِغْوَلٍ قَالَ: سَمِعْتُ الْوَلِيدَ بْنَ الْعَيْزَارِ: ذَكَرَ عَنْ أَبِي عَمْرٍو الشَّيْبَانِيِّ قَالَ: قَالَ عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مَسْعُودٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: سَأَلْتُ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «الصَّلَاةُ عَلَى مِيقَاتِهَا». قُلْتُ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: «ثُمَّ بِرُّ الْوَالِدَيْنِ». قُلْتُ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: «الْجِهَادُ في سَبِيلِ ٱللهِ». فَسَكَتُّ عَنْ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، وَلَوِ ٱسْتَزَدْتُهُ لَزَادَنِي.

٢٧٨٣ - **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنَا يَحْيَىٰ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَنْصُورٌ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ طَاوُسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ، وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ، وَإِذَا ٱسْتُنْفِرْتُمْ فَٱنْفِرُوا».

---

(١) سورة التوبة الآيتان ١١١ - ١١٢.

2784 - ‘A’icha bent Ṭalḥa [rapporte] que ‘A’icha (r) avait dit: «O Messager de Dieu! on considère que le combat [pour la cause de Dieu est la meilleure œuvre; ne pourrions-nous pas le faire? — Pour vous les femmes, le meilleur combat [pour la cause de Dieu] est un pèlerinage parfaitement accompli.»

2785 - D’après Dhakwân, Abu Hurayra (r) dit: «Un homme vint voir le Messager de Dieu (ç) et lui dit: “Montre-moi une œuvre égalant le combat [pour la cause de Dieu]. — Je n’en trouve pas, répondit le Prophète... [Mais] pourrais-tu, après le départ du combattant [pour la cause de Dieu], rester debout à faire la prière dans ton oratoire sans te fatiguer et à observer le jeûne sans l’interrompre? — Mais qui pourrait faire cela!”...

«[En effet], lorsque le cheval du combattant [pour la cause de Dieu] galope çà et là le long de la [distance que lui laisse] la corde qui le retient, eh bien! cela sera compté comme une bonne œuvre.»

R. 2 - Le meilleur des gens est le croyant qui combat par son âme et ses biens pour la cause de Dieu.

* Sur ces paroles du Très-Haut: **Vous qui croyez, vous guiderai-je à un négoce qui vous sauve d’un châtiment douloureux?**

Croire en Dieu et à son envoyé, faire effort de vos biens et de votre personne sur le chemin de Dieu: voilà pour vous le meilleur parti, si vous pouviez savoir...

Il vous pardonnerait vos péchés, vous ferait entrer dans des Jardins de sous lesquels les ruisseaux coulent, gîtes délicieux dans les jardins d’Eden. Voilà le triomphe insigne.(1)

2786 - Abu Sa‘îd al-Khudry (r) dit: «On demanda au Prophète: “O Messager de Dieu! quel est le meilleur homme entre les gens? — C’est le croyant, répondit le Messager de Dieu (ç), qui combat pour la cause de Dieu par sa propre personne et ses biens. — Et qui ensuite? — Le croyant [retiré] dans un sentier pour adorer(2) Dieu et en laissant les gens [loin] de son mal.”»

2787 - Abu Hurayra dit: «J’ai entendu le Messager de Dieu (ç) dire: “La semblance du combattant pour la cause de Dieu — et Dieu est plus informé de celui qui combat pour sa cause — est celle de l’homme qui jeûne et qui prie [la

(1) *Aṣ-Ṣaf*, 10 - 12.

(2) Dans le texte on trouve: *craindre*.

٢٧٨٤ ـ **حَدَّثَنَا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا خالِدٌ: حَدَّثَنَا حَبِيبُ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ طَلْحَةَ، عَنْ عائِشَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، تُرَى الْجِهَادَ أَفْضَلَ الْعَمَلِ، أَفَلَا نُجَاهِدُ؟ قَالَ: «لَكِنَّ أَفْضَلُ الْجِهَادِ حَجٌّ مَبْرُورٌ».

٢٧٨٥ ـ **حَدَّثَنَا** إِسْحَقُ بْنُ مَنْصُورٍ: أَخْبَرَنَا عَفَّانُ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جُحَادَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو حَصِينٍ: أَنَّ ذَكْوَانَ حَدَّثَهُ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ حَدَّثَهُ قَالَ: جاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ ٱللهِ ﷺ فَقَالَ: دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ يَعْدِلُ الْجِهَادَ، قَالَ: «لَا أَجِدُهُ». قَالَ: «هَلْ تَسْتَطِيعُ إِذَا خَرَجَ الْمُجَاهِدُ أَنْ تَدْخُلَ مَسْجِدَكَ، فَتَقُومَ وَلَا تَفْتُرَ، وَتَصُومَ وَلَا تُفْطِرَ». قَالَ: وَمَنْ يَسْتَطِيعُ ذٰلِكَ. قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: إِنَّ فَرَسَ الْمُجَاهِدِ لَيَسْتَنُّ فِي طِوَلِهِ، فَيُكْتَبُ لَهُ حَسَنَاتٍ.

٢ ـ باب: أَفْضَلُ النَّاسِ مُؤْمِنٌ مُجاهِدٌ بِنَفْسِهِ وَمالِهِ في سَبِيلِ ٱللهِ.

وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾[1].

٢٧٨٦ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي عَطَاءُ بْنُ يَزِيدَ اللَّيْثِيُّ: أَنَّ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ حَدَّثَهُ قَالَ: قِيلَ يَا رَسُولَ ٱللهِ، أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «مُؤْمِنٌ يُجَاهِدُ في سَبِيلِ ٱللهِ بِنَفْسِهِ وَمالِهِ». قَالُوا: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «مُؤْمِنٌ في شِعْبٍ مِنَ الشِّعَابِ، يَتَّقِي ٱللهَ، وَيَدَعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ».

٢٧٨٧ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ: **أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ يَقُولُ: «مَثَلُ الْمُجَاهِدِ في سَبِيلِ ٱللهِ، ـ وَٱللهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُجَاهِدُ في سَبِيلِهِ ـ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ، وَتَوَكَّلَ ٱللهُ لِلْمُجَاهِدِ في سَبِيلِهِ**

(١) سورة الصف الآيات ١٠ ـ ١٢.

nuit]... Et Dieu se porte garant de faire entrer dans le Paradis le Combattant pour sa cause, s'il recueille [son âme], ou de le faire revenir sain et sauf avec une Récompense ou un butin."»

R. 3 - Sur le fait de demander [à Dieu] la participation au Combat ou la *Chahâda*[1] pour les hommes et les femmes.

* 'Umar dit: O Dieu! accorde-moi une *chahâda* dans la ville de ton Messager!

2788/2789 - 'Isḥâq ben 'Abd Allâh ben Abu Ṭalḥa [rapporte] avoir entendu 'Anas ben Mâlik (r) dire: «Des fois le Messager de Dieu (ç) entrait chez Um Ḥarâm bent Milḥân qui lui donnait à manger. Elle était mariée à 'Ubâda ben aṣ-Ṣâmit.

« Un jour, il entra chez elle. Elle lui donna à manger puis elle se mit à lui dépouiller la tête. Le Messager de Dieu (ç) s'endormit puis se réveilla en souriant. "Quelle est la chose qui te fait rire? ô Messager de Dieu! lui demanda-t-elle.

— Des gens de ma Nation qu'on vient de me faire voir [en rêve]... Ils ont pris la mer pour partir en expédition, ils étaient des rois sur des trônes (ou: *comme des rois sur des trônes*, le doute vient de 'Isḥaq).

— O Messager de Dieu! prie Dieu pour que je sois avec eux!"

«En effet, le Messager de Dieu (ç) pria pour elle puis posa la tête [pour un deuxième somme]. Il se réveilla de nouveau en souriant. Et elle de lui dire: "Quelle est la chose qui te fait rire? Messager de Dieu!

— Des gens de ma Nation, répondit-il de la même manière que précédemment, qu'on vient de me faire voir [en rêve] et qui étaient en expédition pour la cause de Dieu...

— O Messager de Dieu! prie Dieu pour que je sois avec eux!

— [Mais] tu seras avec les premiers."

«Plus tard, au temps de Mu'âwiya ibn Abu Sufyân, Um Ḥarâm prit la mer; et, après le débarquement, elle tomba de sa monture et en mourut.»

(1) Le terme *chahîd*, qu'on traduit des fois par "martyr", vient de *chahâda* ("martyre" dans la plupart des traductions). Plusieurs avis sont avancés quant à la cause de cette appellation; mais l'essentiel à retenir est qu'il est question de vision (*muchâhada*), de témoignage (*chahâda*) ou de marque (*châhid*).

بِأَنْ يَتَوَفَّاهُ: أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، أَوْ يَرْجِعَهُ سَالِماً مَعَ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ».

٣ ـ باب: ٱلدُّعاءِ بِٱلْجِهَادِ وَالشَّهَادَةِ لِلرِّجالِ وَالنِّساءِ.

وَقالَ عُمَرُ: اللَّهُمَّ ٱرْزُقْنِي شَهَادَةً في بَلَدِ رَسُولِكَ.

٢٧٨٨ ـ ٢٧٨٩ ـ حَدَّثَنا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ يُوسُفَ، عَنْ مالِكٍ، عَنْ إِسْحٰقَ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَهُ يَقُولُ: كانَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ يَدْخُلُ عَلَى أُمِّ حَرَامٍ بِنْتِ مِلْحَانَ فَتُطْعِمُهُ، وَكانَتْ أُمُّ حَرَامٍ تَحْتَ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، فَدَخَلَ عَلَيْهَا رَسُولُ ٱللهِ ﷺ فَأَطْعَمَتْهُ، وَجَعَلَتْ تَفْلِي رَأْسَهُ، فَنَامَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ ثُمَّ ٱسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ، قالَتْ: فَقُلْتُ: وَما يُضْحِكُكَ يَا رَسُولَ ٱللهِ؟ قالَ: «نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي، عُرِضُوا عَلَيَّ غُزَاةً في سَبِيلِ ٱللهِ، يَرْكَبُونَ ثَبَجَ هٰذَا الْبَحْرِ مُلُوكاً عَلَى الأَسِرَّةِ ـ أَوْ: مِثْلَ المُلُوكِ عَلَى الأَسِرَّةِ». شَكَّ إِسْحٰقُ ـ قالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، ٱدْعُ ٱللهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، فَدَعَا لَهَا رَسُولُ ٱللهِ ﷺ، ثُمَّ وَضَعَ رَأْسَهُ ثُمَّ ٱسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ، فَقُلْتُ: وَما يُضْحِكُكَ يَا رَسُولَ ٱللهِ؟ قالَ: «نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي، عُرِضُوا عَلَيَّ غُزَاةً في سَبِيلِ ٱللهِ» ـ كما قال في الأَوَّلِ ـ قالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، ٱدْعُ ٱللهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، قالَ: «أَنْتِ مِنَ الأَوَّلِينَ». فَرَكِبَتِ الْبَحْرَ في زَمانِ مُعَاوِيَةَ ٱبْنِ أَبِي سُفْيَانَ، فَصُرِعَتْ عَنْ دَابَّتِهَا حِينَ خَرَجَتْ مِنَ الْبَحْرِ، فَهَلَكَتْ.

R. 4 - Sur les degrés des combattants pour la cause de Dieu.

* Le terme: *sabîly* (ma voie) peut-être au masculin comme il peut être au féminin.

* Abu 'Abd Allâh: Le singulier de: *ghuzzâ* est: *ghâzin*(1) (être en expédition). D'autre part, *hum darajât*(2) veut dire: *ils ont plusieurs degrés.*

2790 - Abu Hurayra (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) dit: "Celui qui croit en Dieu et en son Messager, accomplit la prière et jeûne le mois de *ramaḍân*, Dieu se verra en devoir de le faire entrer au Paradis, que cet homme combat pour la cause de Dieu ou reste dans son pays natal. — O Messager de Dieu! s'écrièrent les présents, ne devons-nous pas annoncer cette bonne nouvelle aux gens? — Il y a dans le Paradis cent degrés que Dieu a réservés aux combattants pour Sa cause; et la différence entre deux rangs [consécutifs] est comparable à la différence qui sépare ciel et terre. Donc, lorsque vous invoquez Dieu, demandez-lui de vous accorder le Firdaws, car [cet endroit] est le plus étendu et le plus élevé du Paradis (*Et au-dessus de lui,* rapporte Yaḥya avec un certain doute, *il y a le Trône du Tout miséricorde*), et c'est de lui que jaillissent les rivières du Paradis."»

* Muḥammad ben Fulayḥ rapporte de son père [ce rajout]: *Et au-dessus de lui, il y a le Trône du Tout miséricorde.*

2791 - Samura: Le Prophète (S. B. sur lui) dit: «Cette nuit, j'ai vu deux hommes venir vers moi. Ils m'ont fait monter l'arbre puis m'ont fait entrer dans une maison plus belle et meilleure; je n'ai jamais vu de plus belle. Il m'ont dit: "Quant à cette demeure, c'est la demeure des *chahîd.*"»

R. 5 - Sur le fait de sortir le matin ou le soir pour la cause de Dieu. — Sur: "L'équivalent de la coudée de l'un d'entre vous au Paradis..."

2792 - D'après 'Anas ben Mâlik (r), le Prophète (ç) dit: «Partir, de matin ou de soir, pour la cause de Dieu vaut mieux que le bas monde et ce qu'il contient.»

2793 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Une coudée dans le Paradis vaut mieux que là où se lève le soleil et se couche.» Il dit aussi: «Partir, de

(1) Allusion au verset 156 de la sourate de *'Âl-'Imrân.*

(2) *'Âl-'Imrân*, 163.

٤ - باب: دَرَجاتِ الْمُجاهِدِينَ في سَبِيلِ آللهِ.

يُقالُ: هٰذِهِ سَبِيلِي وَهٰذا سَبِيلِي.

قَالَ أَبُو عَبْدِ آللهِ: ﴿غُزًّى﴾[1]: وَاحِدُهَا غَازٍ. ﴿هُمْ دَرَجَٰتٌ﴾[2]: لَهُمْ دَرَجَاتٌ.

٢٧٩٠ - **حَدَّثَنا** يَحْيىٰ بْنُ صَالِحٍ: حَدَّثَنا فُلَيْحٌ، عَنْ هِلَالِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ آللهِ ﷺ: «مَنْ آمَنَ بِآللهِ وَبِرَسُولِهِ، وَأَقَامَ الصَّلَاةَ، وَصَامَ رَمَضَانَ، كانَ حَقّاً عَلَى آللهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، جاهَدَ في سَبِيلِ آللهِ، أَوْ جَلَسَ في أَرْضِهِ الَّتِي وُلِدَ فِيهَا». فَقَالُوا: يَا رَسُولَ آللهِ، أَفَلَا نُبَشِّرُ النَّاسَ؟ قَالَ: «إِنَّ في الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ، أَعَدَّهَا آللهُ لِلْمُجاهِدِينَ في سَبِيلِ آللهِ، ما بَيْنَ آلدَّرَجَتَيْنِ كما بَيْنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ آللهَ فَأَسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ، وَأَعْلَى الْجَنَّةِ - أُرَاهُ قَالَ - وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمٰنِ، وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الجَنَّةِ».

قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ فُلَيْحٍ، عَنْ أَبِيهِ: «وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمٰنِ».

٢٧٩١ - **حَدَّثَنا** مُوسَىٰ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ: حَدَّثَنا أَبُو رَجاءٍ، عَنْ سَمُرَةَ، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «رَأَيْتُ اللَّيْلَةَ رَجُلَيْنِ أَتَيَانِي، فَصَعِدَا بِي الشَّجَرَةَ، فَأَدْخَلَانِي دَاراً هِيَ أَحْسَنُ وَأَفْضَلُ، لَمْ أَرَ قَطُّ أَحْسَنَ مِنْهَا، قَالَا: أَمَّا هٰذِهِ آلدَّارُ فَدَارُ الشُّهَدَاءِ».

٥ - باب: الْغَدْوَةِ وَالرَّوْحَةِ في سَبِيلِ آللهِ، وَقابِ قَوْسِ أَحَدِكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ.

٢٧٩٢ - **حَدَّثَنا** مُعَلَّى بْنُ أَسَدٍ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ: حَدَّثَنَا حُمَيْدٌ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَغَدْوَةٌ في سَبِيلِ آللهِ أَوْ رَوْحَةٌ، خَيْرٌ مِنَ آلدُّنْيَا وَما فِيهَا».

٢٧٩٣ - **حَدَّثَنا** إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُلَيْحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ هِلَالِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَقَابُ قَوْسٍ في الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِمَّا تَطْلُعُ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَتَغْرُبُ. وَقالَ: لَغَدْوَةٌ أَوْ

(١) سورة آل عمران الآية ١٥٦.
(٢) سورة آل عمران الآية ١٦٣.

matin ou de soir, pour la cause de Dieu vaut mieux que là ou se lève le soleil et se couche.»

2794 - Selon Sahl ben Sa'd (r), le Prophète (ç) dit: «Partir de matin ou de soir pour la cause de Dieu vaut mieux que le bas monde et ce qu'il contient.»

R. 6 - Sur les houris. — Sur leur aspect qui étonne le regard et que la noirceur et la blancheur de leurs yeux sont très vives.

* *Zawwajnâhum*(1) veut dire: *nous les avons mariés*

2795 - D'après Abu 'Isḥâq, Ḥumayd dit: «J'ai entendu 'Anas be Mâlik (r) rapporter que le Prophète (ç) avait dit: "Il n'y a pas d'homme qui, après trépas, et du fait du bien que Dieu lui réserve, aime revenir au bas monde et l'avoir en sa possession, ainsi que ce qu'il contient; sauf le *chahîd*, et ce à cause du mérite qu'il constate pour la *chahâda*; pour cela il aime revenir au bas monde pour y être tué une deuxième fois."»

2796 - «Je l'ai aussi entendu rapporter que le Prohète (ç) avait dit: "Partir, de matin ou de soir, pour la cause de Dieu vaut mieux que le bas monde et ce qu'il contient... L'équivalent de la coudée de l'un de vous au Paradis ou l'emplacement du *qîd* — C'est-à-dire, le fouet — vaut mieux que le bas monde et ce qu'il contient. Et si une femme des gens du Paradis apparaissait aux gens de la terre, elle illuminerait l'espace qui les sépare et le remplirait de senteur. D'ailleurs, le fichu qui est sur sa tête vaut mieux que le bas monde et ce qu'il contient."»

R. 7 - Sur le fait de souhaiter la *chahâda*.

2797 - Abu Hurayra (r) dit: «J'ai entendu le Prophète (ç) dire: "Par Celui qui tient mon âme dans sa Main, s'il n'y avait pas parmi les croyants des hommes qui n'aiment pas rester sans m'accompagner mais pour qui je ne trouve pas de monture, s'il n'y avait pas cela, je ne me serais jamais absenté d'une expédition qui combat pour la cause de Dieu... Par Celui qui tient mon âme dans sa Main, j'aime bien être tué pour la cause de Dieu puis revivifié, puis tué encore, et revivifié une autre fois, et tué encore, puis revivifié, et encore tué."»

---

(1) *Ad-Dukhân*, 54.

رَوْحَةٌ في سَبِيلِ ٱللهِ خَيْرٌ مِمَّا تَطْلُعُ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَتَغْرُبُ».

٢٧٩٤ - حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الرَّوحةُ وَالْغَدْوَةُ في سَبِيلِ ٱللهِ أَفْضَلُ مِنَ ٱلدُّنْيَا وَما فِيهَا».

٦ - باب: الحُورِ الْعِينِ: وَصِفَتُهُنَّ يُحَارُ فِيهَا الطَّرْفُ، شَدِيدَةُ سَوَادِ العَيْنِ، شَدِيدَةُ بَيَاضِ العَيْنِ.

﴿وَزَوَّجْنَٰهُم﴾[1]: أَنْكَحْنَاهُمْ.

٢٧٩٥ - حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرٍو: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحٰقَ، عَنْ حُمَيْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ عَبْدٍ يَمُوتُ، لَهُ عِنْدَ ٱللهِ خَيْرٌ، يَسُرُّهُ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى ٱلدُّنْيَا، وَأَنَّ لَهُ ٱلدُّنْيَا وَما فِيهَا، إِلَّا الشَّهِيدُ، لِمَا يَرَى مِنْ فَضْلِ الشَّهَادَةِ، فَإِنَّهُ يَسُرُّهُ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى ٱلدُّنْيَا، فَيُقْتَلَ مَرَّةً أُخْرَى».

٢٧٩٦ - قَالَ: وَسَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «لَرَوْحَةٌ في سَبِيلِ ٱللهِ، أَوْ غَدْوَةٌ، خَيْرٌ مِنَ ٱلدُّنْيَا وَما فِيهَا، وَلَقَابُ قَوْسِ أَحَدِكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ، أَوْ مَوْضِعُ قِيدٍ - يَعْنِي سَوْطَهُ - خَيْرٌ مِنَ ٱلدُّنْيَا وَما فِيهَا، وَلَوْ أَنَّ ٱمْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ٱطَّلَعَتْ إِلَى أَهْلِ الأَرْضِ لَأَضَاءَتْ ما بَيْنَهُمَا، وَلَمَلأَتْهُ رِيحاً، وَلَنَصِيفُهَا عَلَى رَأْسِهَا خَيْرٌ مِنَ ٱلدُّنْيَا وَما فِيهَا».

٧ - باب: تَمَنِّي الشَّهَادَةِ.

٢٧٩٧ - حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ المُسَيَّبِ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «وَٱلَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْلَا أَنَّ رِجالاً مِنَ المُؤْمِنِينَ، لَا تَطِيبُ أَنْفُسُهُمْ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنِّي، وَلَا أَجِدُ ما أَحْمِلُهُمْ عَلَيْهِ، ما تَخَلَّفْتُ عَنْ سَرِيَّةٍ تَغْزُو في سَبِيلِ ٱللهِ، وَٱلَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوَدِدْتُ أَنِّي أُقْتَلُ في سَبِيلِ ٱللهِ ثُمَّ أُحْيَا، ثُمَّ أُقْتَلُ ثُمَّ أُحْيَا، ثُمَّ أُقْتَلُ ثُمَّ أُحْيَا، ثُمَّ أُقْتَلُ».

---

(١) سورة الدخان الآية ٥٤.

2798 - D'après Ḥumayd ben Hilâl, 'Anas ben Mâlik (r) dit: «Le Prophète (ç) fit un discours en disant: "Zayd a pris l'étendard et a été tué, après lui c'est Ja'far qui l'a pris et a été aussi tué, puis c'est 'Abd Allâh ben Rawâḥa qui l'a pris et qui a été tué à son tour. Alors Khâlid ben al-Walîd l'a pris sans être désigné comme chef auparavant et il a eu la victoire." Cela dit, il ajouta, larmes aux yeux: "Mais nous ne serons pas contents de les voir avec nous! (ou, d'après 'Ayyûb, *ils ne seront pas contents d'être avec nous*)."»

R. 8 - Sur le mérite de celui qui tombe pour la cause de Dieu et meurt et qu'il sera compté des combattants [pour la cause de Dieu].

* Sur: **Qui fait exode sur le chemin de Dieu trouvera vaste et ample engagement. Qui sort de sa maison en exode vers Dieu et son Envoyé, et puis que l'atteigne la mort, son salaire incombe à Dieu.**[1]

Le mot *waqa'a* veut dire:*wajaba*[2]

2799/2800 - Selon 'Anas ben Mâlik, sa tante maternelle, Um Ḥarâm bent Milḥân dit: «Le Prophète (ç) s'endormit près de moi puis il se réveilla en souriant. Je lui ai demandé: "Qu'est-ce qui t'a fait rire? — Des gens de ma Nation, répondit-il, qu'on vient de me faire voir [en rêve]. Ils prenaient la mer *verte* et étaient comme des rois sur des trônes. — Prie Dieu pour que je sois avec eux!"»

En effet, il pria Dieu pour elle puis se rendormit. Il fit ensuite la même chose que précédemment et elle de poser la même question pour laquelle elle eut la même réponse de la part du Prophète. «Prie Dieu, dit-elle une deuxième fois, pour que je sois avec eux! — Mais tu seras avec les premiers, lui répondit-il."

Plus tard, dès la première fois où les Musulmans prirent la mer du temps de Mu'âwiya, Um Ḥarâm accompagna son mari dans une expédition. Après la fin de cette expédition, les combattants retournèrent en Syrie. On approcha à Um Ḥarâm une bête pour la monter mais celle-ci la renversa, et elle mourut directement après cela.

(1) *An-Nisâ'*, 100.

(2) Dans la traduction: *incombe.*

٢٧٩٨ ـ حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ يَعْقُوبَ الصَّفَّارُ: حَدَّثَنَا إِسْماعِيلُ بْنُ عُلَيَّةَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ هِلَالٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: خَطَبَ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: «أَخَذَ الرَّايَةَ زَيْدٌ فَأُصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَهَا جَعْفَرٌ فَأُصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَهَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ رَوَاحَةَ فَأُصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَهَا خالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ عَنْ غَيْرِ إِمْرَةٍ فَفُتِحَ لَهُ، وَقالَ: ما يَسُرُّنَا أَنَّهُمْ عِنْدَنَا». قالَ أَيُّوبُ: أَوْ قَالَ: «ما يَسُرُّهُمْ أَنَّهُمْ عِنْدَنَا». وَعَيْنَاهُ تَذْرِفانِ.

٨ - باب: فَضْلِ مَنْ يُصْرَعُ في سَبِيلِ ٱللهِ فَماتَ فَهُوَ مِنْهُمْ.

وَقَوْلِ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَمَن يَخْرُجْ مِنۢ بَيْتِهِۦ مُهَاجِرًا إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ يُدْرِكْهُ ٱلْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِ﴾(١). وَقَعَ: وَجَبَ.

٢٧٩٩-٢٨٠٠ ـ حَدَّثَنا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ يُوسُفَ قالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ: حَدَّثَنا يَحْيىٰ، عَنْ مُحَمَّدِ ٱبْنِ يَحْيىٰ بْنِ حَبَّانَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ، عَنْ خالَتِهِ أُمِّ حَرامٍ بِنْتِ مِلْحانَ قالَتْ: نامَ النَّبِيُّ ﷺ يَوْماً قَرِيباً مِنِّي، ثُمَّ ٱسْتَيْقَظَ يَتَبَسَّمُ، فَقُلْتُ: ما أَضْحَكَكَ؟ قالَ: «أُناسٌ مِنْ أُمَّتِي عُرِضُوا عَلَيَّ، يَرْكَبُونَ هٰذَا الْبَحْرَ الأَخْضَرَ، كالمُلُوكِ عَلَى الأَسِرَّةِ». قالَتْ: فَٱدْعُ ٱللهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، فَدَعا لَهَا، ثُمَّ نامَ الثَّانِيَةَ، فَفَعَلَ مِثْلَهَا، فَقالَتْ مِثْلَ قَوْلِهَا، فَأَجابَهَا مِثْلَها، فَقالَتْ: ٱدْعُ ٱللهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، فَقالَ: «أَنْتِ مِنَ الأَوَّلِينَ». فَخَرَجَتْ مَعَ زَوْجِها عُبادَةَ بْنِ الصَّامِتِ غازِياً، أَوَّلَ ما رَكِبَ المُسْلِمُونَ الْبَحْرَ مَعَ مُعاوِيَةَ، فَلَمَّا ٱنْصَرَفُوا مِنْ غَزْوِهِمْ قافِلِينَ فَنَزَلُوا الشَّأْمَ، فَقُرِّبَتْ إِلَيْهَا دابَّةٌ لِتَرْكَبَها فَصَرَعَتْها فَماتَتْ.

---

(١) سورة النساء الآية ١٠٠.

R. 9 - Sur le blessé dans le sang est versé pour la cause de Dieu.

2801 - 'Anas (r) dit: «Le Prophète (ç) envoya un jour aux béni 'Âmir soixante-dix hommes faisant partie des béni Sulaym. A l'arrivée de ceux-ci, mon oncle maternel leur dit: "Je vais vous précéder; s'ils me donnent l'aman, je leur transmettrai [l'Islam à la place] du Messager de Dieu (ç), mais dans le cas contraire, vous serez de toute façon tout près de moi."

«En effet, il précéda les siens et eut l'aman de la part des béni 'Âmir. Mais, pendant qu'il leur parlait du Prophète (ç), ils firent un signe à l'un d'eux qui l'abattit aussitôt avec une lance en lui transperçant le corps. "J'ai triomphé par le Seigneur de la Ka'ba! s'écria mon oncle [avant de s'écrouler]." Quant aux autres Musulmans, les béni 'Âmir les abattirent tous, sauf un homme boiteux qui put se sauver en grimpant la montagne.

«Après cela, Gibrîl (que le Salut soit sur lui) informa le Prophète (ç) que ces Musulmans avaient rejoint leur Seigneur qui fut satisfait d'eux et les avait rendus satisfaits. D'ailleurs, nous récitions ces paroles: *Transmettez aux nôtres que nous avons rejoint notre Seigneur et qu'Il fut satisfait de nous et nous avait rendus satisfaits*. Par la suite ces paroles furent abrogées. Quant au Prophète, il invoqua Dieu contre les [agresseurs] durant quarante jours: contre Ri'l, Dhakwân, les béni Lihyân et les béni 'Uṣayya qui se montrèrent rebelles à Dieu et à son Messager.»

2802 - Jundub ben Sufyân: Lors d'une bataille, le Messager de Dieu (ç) eut un doigt blessé qui se mit à saigner. Il dit alors: "Tu n'es qu'un doigt atteint d'une blessure saignante et c'est pour la cause de Dieu ce que tu endures."

R. 10 - Sur celui qui est blessé pour la cause de Dieu, Puissant et Majestueux

2803 - Abu Huryara (r): Le Messager de Dieu (ç) dit: «Par celui qui tient mon âme dans sa main, personne ne sera blessé pour la cause de Dieu — et Dieu connaît mieux celui qui est blessé pour sa cause — sans venir, le Jour de la Résurrection, [avec une blessure] ayant la couleur du sang; quant à la senteur; elle sera celle du musc.»

٩ ـ باب: مَنْ يُنْكَبُ في سَبِيلِ آللهِ.

٢٨٠١ ـ حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ الحَوْضِيُّ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ إِسْحٰقَ، عَنْ أَنسٍ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قَالَ: بَعَثَ النَّبِيُّ ﷺ أَقْوَاماً مِنْ بَنِي سُلَيْمٍ إِلَى بَنِي عامِرٍ في سَبْعِينَ، فَلَمَّا قَدِمُوا: قَالَ لَهُمْ خالِي: أَتقَدَّمُكُمْ، فَإِنْ أَمَّنُونِي حَتَّى أُبَلِّغَهُمْ عَنْ رَسُولِ آللهِ ﷺ، وَإِلَّا كُنْتُمْ مِنِّي قَرِيباً، فَتَقَدَّمَ فَأَمَّنُوهُ، فَبَيْنَما يُحَدِّثُهُمْ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ إِذْ أَوْمَؤُوا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ فَطَعَنَهُ فَأَنْفَذَهُ، فَقَالَ: آللهُ أَكْبَرُ، فُزْتُ وَرَبِّ الْكَعْبَةِ، ثُمَّ مالُوا عَلَى بَقِيَّةِ أَصْحَابِهِ فَقَتَلُوهُمْ إِلَّا رَجُلاً أَعْرَجَ صَعِدَ الْجَبَلَ ـ قَالَ هَمَّامٌ: فَأُرَاهُ آخَرَ مَعَهُ ـ فَأَخْبَرَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلاَمُ النَّبِيَّ ﷺ: أَنَّهُمْ قَدْ لَقُوا رَبَّهُمْ، فَرَضِيَ عَنْهُمْ وَأَرْضَاهُمْ، فَكُنَّا نَقْرَأُ: أَنْ بَلِّغُوا قَوْمَنَا، أَنْ قَدْ لَقِينَا رَبَّنَا، فَرَضِيَ عَنَّا وَأَرْضَانَا. ثُمَّ نُسِخَ بَعْدُ، فَدَعَا عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ صَباحاً، عَلَى رِعْلٍ، وَذَكْوَانَ، وَبَنِي لِحْيَانَ، وَبَنِي عُصَيَّةَ، الَّذِينَ عَصَوُا آللهَ تَعالى وَرَسُولَهُ ﷺ.

٢٨٠٢ ـ حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْماعِيلَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ الأَسْوَدِ ـ هُوَ آبْنِ قَيْسٍ ـ عَنْ جُنْدُبِ بْنِ سُفْيَانَ: أَنَّ رَسُولَ آللهِ ﷺ كانَ في بَعْضِ المَشَاهِدِ، وَقَدْ دَمِيَتْ إِصْبَعُهُ، فَقَالَ: «هَلْ أَنْتِ إِلَّا إِصْبَعٌ دَمِيتِ، وَفي سَبِيلِ آللهِ مَا لَقِيتِ».

١٠ ـ باب: مَنْ يُجْرَحُ في سَبِيلِ آللهِ عَزَّ وَجَلَّ.

٢٨٠٣ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ آللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ آللهِ ﷺ قَالَ: «وَآلَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لاَ يُكْلَمُ أَحَدٌ في سَبِيلِ آللهِ ـ وَآللهُ أَعْلَمُ بِمَن يُكْلَمُ في سَبِيلِهِ ـ إِلَّا جاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاللَّوْنُ لَوْنُ آلدَّمِ، وَالرِّيحُ رِيحُ الْمِسْكِ».

R. 11 - Sur ces paroles de Dieu: Dis: «Pouvez-vous guetter en nous rien d'autre que l'une ou l'autre des deux splendeurs?[1]... — Sur le fait que la guerre a des alternatives

2804 - 'Abd Allâh ben 'Abbâs: Abu Sufyân ben Harb [rapporte] qu'Héraclius lui avait dit: «Je t'ai demandé comment étaient les combats entre vous et lui, et tu m'as avancé que la guerre avait des alternatives, eh bien! [sache que] les Messager aussi subissent des épreuves, mais le dessus leur appartient en fin de compte.»

R. 12 - Sur ces paroles de Dieu: Il est des hommes parmi les croyants qui ont tenu leurs engagements envers Dieu. Certains d'entre eux ont accompli leur destin. D'autres attendent [leur tour], mais sans le moindre gauchissement.[2]

2805 - 'Anas (r) dit: «S'étant absenté pendant la bataille de Badr, mon oncle paternel, 'Anas ben an-Nadr, dit au Prophète (ç): "O Messager de Dieu! je viens de m'absenter dès la première bataille que tu as livrée aux Polythéistes. Si Dieu me fait assister aux futurs combats contre ces Polythéistes, Il verra ce que je ferai."

«En effet, le jour de la bataille de 'Uhud, il dit, en voyant les Musulmans s'enfuir: "O Dieu! je te demande pardon de ce que ceux-ci — c'est-à-dire, ses compagnons — sont en train de faire, et je me déclare innoncent devant Toi de ce que ceux-là — c'est-à-dire, les Polythéistes — ont commis!" Puis il avança [en direction de l'ennemi] et rencontra Sa'd ben Mu'âdh [qui prenait la fuite]. "O Sa'd! s'écria-t-il, c'est le Paradis..., j'en jure par Dieu, je suis en train de sentir son odeur en deçà de 'Uhud"

«[Plus tard], Sa'd dira au Prophète: "O Messager de Dieu! je n'ai pu faire ce qu'il a fait." Effectivement, [à la fin de la bataille], nous trouvâmes plus de quatre-vingt blessures sur son corps causées soit par des épés, soit par des lances, soit par des flèches. Nous le trouvâmes mutilé par les Polythéistes; et personne ne put le reconnaître à part sa sœur; c'était grâce au bout de son doigt.

«Enfin, nous estimions — ou: *croyions* — que le verset suivant fut révélé à son sujet et au sujet de ceux qui étaient de son cas: **Il est des hommes parmi les**

(1) *At-Tawba*, 52.
(2) *Al-'Ahzâb*, 23.

١١ - باب: قَوْلِ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ:
﴿ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَآ إِلَّآ إِحْدَى ٱلْحُسْنَيَيْنِ ﴾[١].
وَالحَرْبُ سِجَالٌ.

٢٨٠٤ - **حَدَّثَنَا** يَحْيىٰ بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي يُونُسُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ ٱللهِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ: أَنَّ عَبْدَ ٱللهِ بْنَ عَبَّاسٍ أَخْبَرَهُ: أَنَّ أَبَا سُفْيَانَ بْنَ حَرْبٍ أَخْبَرَهُ: أَنَّ هِرَقْلَ قَالَ لَهُ: سَأَلْتُكَ كَيْفَ كانَ قِتَالُكُمْ إِيَّاهُ، فَزَعَمْتَ أَنَّ الحَرْبَ سِجَالٌ وَدُوَلٌ، فَكَذٰلِكَ الرُّسُلُ تُبْتَلَى، ثُمَّ تَكُونُ لَهُمُ الْعَاقِبَةُ.

١٢ - باب: قَوْلِ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ:
﴿ مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا۟ مَا عَٰهَدُوا۟ ٱللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُۥ وَمِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا۟ تَبْدِيلًا ﴾[١].

٢٨٠٥ - **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ سَعِيدٍ الْخُزَاعِيُّ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الأَعْلَى، عَنْ حُمَيْدٍ قَالَ: سَأَلْتُ أَنَساً. ح حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ زُرَارَةَ: حَدَّثَنَا زِيَادٌ قَالَ: حَدَّثَنِي حُمَيْدٌ الطَّوِيلُ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: غابَ عَمِّي أَنَسُ بْنُ النَّضْرِ عَنْ قِتَالِ بَدْرٍ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، غِبْتُ عَنْ أَوَّلِ قِتَالٍ قاتَلْتَ المُشْرِكِينَ، لَئِنِ ٱللهُ أَشْهَدَنِي قِتَالَ المُشْرِكِينَ لَيَرَيَنَّ ٱللهُ ما أَصْنَعُ. فَلَمَّا كانَ يَوْمَ أُحُدٍ، وَٱنْكَشَفَ المُسْلِمُونَ، قَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَذِرُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ هٰؤُلَاءِ، يَعْنِي أَصْحَابَهُ، وَأَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ هٰؤُلَاءِ، يَعْنِي المُشْرِكِينَ. ثُمَّ تَقَدَّمَ فَٱسْتَقْبَلَهُ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ، فَقَالَ: يَا سَعْدُ بْنَ مُعَاذٍ الْجَنَّةَ وَرَبِّ النَّضْرِ، إِنِّي أَجِدُ رِيحَهَا مِنْ دُونِ أُحُدٍ، قَالَ سَعْدٌ: فَمَا ٱسْتَطَعْتُ يَا رَسُولَ ٱللهِ ما صَنَعَ. قَالَ أَنَسٌ: فَوَجَدْنَا بِهِ بِضْعاً وَثَمَانِينَ: ضَرْبَةً بِالسَّيْفِ أَوْ طَعْنَةً بِرمْحٍ أَوْ رَمْيَةً بِسَهْمٍ، وَوَجَدْنَاهُ قَدْ قُتِلَ وَقَدْ مَثَّلَ بِهِ المُشْرِكُونَ، فَمَا عَرَفَهُ أَحَدٌ إِلَّا أُخْتُهُ بِبَنَانِهِ. قَالَ أَنَسٌ: كُنَّا نُرَى - أَوْ نَظُنُّ - أَنَّ هٰذِهِ الآيَةَ نَزَلَتْ فِيهِ وَفي أَشْبَاهِهِ: ﴿ مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ

(١) سورة التوبة الآية ٥٢.

croyants qui ont tenu leur engagement envers Dieu... (V.le verset jusqu'à sa fin).»

2806 - 'Anas dit aussi que sa sœur, ar-Rabî', avait cassé une dent incisive à une femme. Le Messager de Dieu (ç) donna alors l'ordre d'appliquer le talion d'où 'Anas conjura en disant: "O Messager de Dieu! par celui qui t'a envoyé avec la Vérité, qu'on ne lui casse pas sa dent!" En effet, [les proches de la victime] acceptèrent un dédommagement et n'exigèrent plus l'application du talion. Alors, le Messager de Dieu (ç) dit: "Il y a des hommes à qui Dieu accepte la conjuration qu'ils lui adressent."

2807 - Zayd ben Thâbit (r) dit: «En recopiant les *ṣuḥuf* dans les *musḥah*, je ne trouvai pas un verset de la sourate d'al-'Aḥzâb que j'avais l'habitude d'entendre le Messager de Dieu (ç) réciter et que je ne trouvai enfin de compte qu'avec Khuzayma ben Thâbit al-Anṣâry dont le témoignage a été considéré par le Messager de Dieu (ç) comme équivalent au témoignage de deux hommes. Il s'agit de ces paroles de Dieu: **Il est des hommes parmi les croyants qui ont tenu leur engagement envers Dieu.»**

R. 13 - Sur "[Faites] une bonne œuvre avant le combat..."

* Abu ad-Dardâ': Vous ne combattez que par vos œuvres.

* Sur: **Vous qui croyez, pourquoi dites-vous ce que vous ne faites pas?**

C'est chose grandement haïssable à Dieu que de dire ce que vous ne faites pas.

Dieu aime ceux qui combattent sur son chemin, en ligne, pareils à un mur scellé de plomb.[1]

2808 - Abu 'Isḥâq dit: J'ai entendu al-Barâ' (r) dire: «Un homme, portant un casque en fer, vint trouver le Prophète (ç) et lui dit: "O Messager de Dieu! dois-je combattre puis embrasser l'Islam? — Embrasse l'Islam, lui répondit le Prophète, puis va combattre." En effet, l'homme embrassa l'Islam puis alla combattre et fut en fin de compte abattu. Alors, le Messager de Dieu (ç) dit: "Il a peu œuvré mais il vient d'avoir une grande Récompense."»

---

(1) *Aṣ-Ṣaf*, 2 - 4.

﴿رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ . إِلَى آخِرِ الآيَةِ .

٢٨٠٦ ـ وَقَالَ : إِنَّ أُخْتَهُ ـ وَهِيَ تُسَمَّى الرُّبَيِّعَ ـ كَسَرَتْ ثَنِيَّةَ امْرَأَةٍ ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللهِ ﷺ بِالْقِصَاصِ ، فَقَالَ أَنَسٌ : يَا رَسُولَ اللهِ ، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالحَقِّ ، لاَ تُكْسَرُ ثَنِيَّتُهَا ، فَرَضُوا بِالأَرْشِ وَتَرَكُوا الْقِصَاصَ ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : «إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللهِ مَنْ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللهِ لأَبَرَّهُ» .

٢٨٠٧ ـ حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ : أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ ، عَنِ الزُّهْرِيِّ : (ح) وَحَدَّثَنِي إِسْمَاعِيلُ قَالَ : حَدَّثَنِي أَخِي ، عَنْ سُلَيْمَانَ أُرَاهُ ـ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي عَتِيقٍ ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ ، عَنْ خَارِجَةَ بْنِ زَيْدٍ : أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ : نَسَخْتُ الصُّحُفَ فِي المَصَاحِفِ ، فَفَقَدْتُ آيَةً مِنْ سُورَةِ الأَحْزَابِ ، كُنْتُ أَسْمَعُ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقْرَأُ بِهَا ، فَلَمْ أَجِدْهَا إِلَّا مَعَ خُزَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ الأَنْصَارِيِّ ، الَّذِي جَعَلَ رَسُولُ اللهِ ﷺ شَهَادَتَهُ شَهَادَةَ رَجُلَيْنِ ، وَهُوَ قَوْلُهُ : ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾[2] .

١٣ ـ باب : عَمَلٌ صَالِحٌ قَبْلَ الْقِتَالِ .

وَقَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ : إِنَّمَا تُقَاتِلُونَ بِأَعْمَالِكُمْ .

وَقَوْلُهُ : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ﴾[3] .

٢٨٠٨ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحِيمِ : حَدَّثَنَا شَبَابَةُ بْنُ سَوَّارٍ الْفَزَارِيُّ : حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ قَالَ : سَمِعْتُ البَرَاءَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يَقُولُ : أَتَى النَّبِيَّ ﷺ رَجُلٌ مُقَنَّعٌ بِالحَدِيدِ ، فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللهِ ، أُقَاتِلُ وَأُسْلِمُ ؟ قَالَ : «أَسْلِمْ ثُمَّ قَاتِلْ» . فَأَسْلَمَ ثُمَّ قَاتَلَ فَقُتِلَ ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : «عَمِلَ قَلِيلاً وَأُجِرَ كَثِيراً» .

---

(١) سورة الأحزاب الآية ٢٣ .

(٢) سورة الأحزاب الاية ٢٣ .

(٣) سورة الصف الايات ٢ ـ ٤

R. 14 - Sur celui qui meurt atteint d'une flèche perdue.

2809 - 'Anas ben Mâlik: Um ar-Rabî' bent al-Barâ', qui n'est autre qu'Um Ḥâritha ben Surâqa, vint voir le Prophète (ç) et lui dit: «O prophète de Dieu! ne veux-tu pas me parler de Hâritha (Hâritha avait été abattu à Badr par une flèche perdue), car s'il est au Paradis, je patienterai; sinon, je le pleurerai de toutes mes forces — O Um Hâritha, lui dit le Prophète, il y a dans le Paradis plusieurs jardins, et ton fils est dans le plus haut degré du Firdaws.»

R. 15 - Sur celui qui combat pour que la parole de Dieu soit au-dessus de tout.

2810 - Abu Mûsa (r) dit: «Un homme vint trouver le Prophète (ç) et lui dit: "Il y a celui qui combat pour le butin, celui qui combat pour la gloire et celui qui le fait par ostentation; mais qui est-ce qui combat pour la cause de Dieu? — Celui qui combat, répondit le Prophète, pour que la parole de Dieu soit au-dessus de tout, celui-là combat pour la cause de Dieu."»

R. 16 - Sur celui qui a les pieds empoussiérés pour la cause de Dieu.

* Sur: **Il n'appartient ni aux Médinois ni aux Bédouins d'alentour de rester en arrière de l'Envoyé de Dieu,** jusqu'à: **Dieu ne laisse pas perdre la rétribution des bel-agissants.**(1)

2811 - Abu 'Abs (il s'agit de 'Abd-ar-Raḥmân ben Jabr): Le Messager de Dieu (ç) dit: «Il n'y a pas d'homme dont les pieds s'empoussièrent pour la cause de Dieu et qui soit touché par le Feu.»

R. 17 - Sur le fait d'essuyer la poussière qui touche les gens lors [du combat] pour la cause [de Dieu]

2812 - 'Ikrima [rapporte] qu'ibn 'Abbâs lui avait dit, ainsi qu'à 'Ali ben 'Abd Allâh: «Allez voir Abu Sa'îd et écoutez [un peu] de ses *hadîth.*»

(1) *At-Tawba*, 120.

١٤ - باب: مَنْ أَتَاهُ سَهْمٌ غَرْبٌ فَقَتَلَهُ.

٢٨٠٩ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ أَبُو أَحْمَدَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ قَتَادَةَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مالِكٍ: أَنَّ أُمَّ الرُّبَيِّعِ بِنْتَ الْبَرَاءِ، وَهْيَ أُمُّ حارِثَةَ بْنِ سُرَاقَةَ، أَتَتِ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَتْ: يَا نَبِيَّ ٱللهِ، أَلَا تُحَدِّثُنِي عَنْ حارِثَةَ - وَكانَ قُتِلَ يَوْمَ بَدْرٍ، أَصَابَهُ سَهْمٌ غَرْبٌ - فَإِنْ كانَ فِي الجَنَّةِ صَبَرْتُ، وَإِنْ كانَ غَيْرَ ذٰلِكَ، ٱجْتَهَدْتُ عَلَيْهِ فِي الْبُكاءِ؟ قَالَ: «يَا أُمَّ حارِثَةَ، إِنَّهَا جِنَانٌ فِي الجَنَّةِ، وَإِنَّ ٱبْنَكِ أَصَابَ الْفِرْدَوْسَ الأَعْلَى».

١٥ - باب: مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ ٱللهِ هِيَ الْعُلْيا.

٢٨١٠ - حَدَّثَنَا سُلَيْمانُ بْنُ حَرْبٍ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: الرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلْمَغْنَمِ، وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلذِّكْرِ، وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيُرَى مَكَانُهُ، فَمَنْ فِي سَبِيلِ ٱللهِ؟ قَالَ: «مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ ٱللهِ هِيَ الْعُلْيَا، فَهُوَ فِي سَبِيلِ ٱللهِ».

١٦ - باب: مَنِ ٱغْبَرَّتْ قَدَماهُ فِي سَبِيلِ ٱللهِ.

وَقَوْلِ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ ٱلْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُم مِّنَ ٱلْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا۟ عَن رَّسُولِ ٱللَّهِ - إلى قَوْلِهِ - إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ﴾[1].

٢٨١١ - حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ المُبَارَكِ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَمْزَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي يَزِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ: أَخْبَرَنَا عَبَايَةُ بْنُ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو عَبْسٍ، هُوَ عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ جَبْرٍ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قَالَ: «ما اغْبَرَّتْ قَدَما عَبْدٍ فِي سَبِيلِ ٱللهِ فَتَمَسَّهُ النَّارُ».

١٧ - باب: مَسْحِ الْغُبَارِ عَنِ النَّاسِ فِي السَّبِيلِ.

٢٨١٢ - حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ: حَدَّثَنَا خالِدٌ، عَنْ عِكْرِمَةَ: أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ قَالَ لَهُ وَلِعَلِيِّ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ: ٱئْتِيَا أَبَا سَعِيدٍ فَٱسْمَعَا مِنْ حَدِيثِهِ، فَأَتَيْنَاهُ وَهُوَ

---

(١) سورة التوبة الآية ١٢٠.

«En effet, dit 'Ikrima, nous allâmes le voir et le trouvâmes avec son frère en train d'arroser un verger qui leur appartenait. Lorsqu'il nous aperçut, il s'approcha [de nous], prit place, et dit: "Nous transportions les briques de la mosquée une par une tandis que 'Ammar les transportait deux par deux. De passage près de lui, le Prophète (ç) lui essuya la poussière de la tête et dit: "Quel sort frappera 'Ammâr! c'est le groupe des injustes qui le tuera... 'Ammâr les appellera au bien tandis qu'eux l'appelleront au Feu."»

R. 18 - Sur les ablutions après le combat et [après] s'être couvert de poussière.

2813 - 'A'icha (r): Après son retour, le jour du Fossé, le Messager de Dieu (ç) posa les armes et fit des ablutions. Et [l'archange] Gabriel, tête couverte de poussière, de venir lui dire: "Tu as déposé les armes! par Dieu, je ne les ai pas encore déposées.

— Et où [seront les prochains combats]? demanda le Messager de Dieu

— Là-bas, répondit Gabriel en désignant [le territoire] des béni Qurayḍa."

'Â'icha: «En effet, le Messager de Dieu (ç) se dirigea sur eux.»

R. 19 - Sur le mérite de ces paroles de Dieu, le Très-Haut: Ne pense pas que ceux qui furent tués pour la cause de Dieu sont morts. Oh non! ils vivent auprès de leur Seigneur, à jouir de l'attribution joyeux de ce qu'Il leur dispense de Sa grâce, et d'avance contents pour ceux de leurs émules qui ne les ont pas encore rejoints: point de crainte à se faire sur eux, non plus qu'ils n'ont de mélancolie d'avance contents d'un bonheur venant de Dieu et d'une grâce insigne et que Dieu ne laisse pas perdre la rétribution des croyants.[1]

2814 - 'Anas ben Mâlik (r) dit: Le Messager de Dieu (ç) invoqua Dieu durant

(1) *'Âl-'Imraǹ*, 169 - 171.

وَأَخُوهُ في حائِطٍ لَهُمَا يَسْقِيَانِهِ، فَلَمَّا رَآنَا جاءَ فَاحْتَبَى وَجَلَسَ، فَقَالَ: كُنَّا نَنْقُلُ لَبِنَ المَسْجِدِ لَبِنَةً لَبِنَةً، وكانَ عَمَّارٌ يَنْقُلُ لَبِنَتَيْنِ لَبِنَتَيْنِ، فَمَرَّ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ وَمَسَحَ عَنْ رَأْسِهِ الْغُبَارَ، وَقَالَ: «وَيْحَ عَمَّارٍ، تَقْتُلُهُ الْفِئَةُ الْبَاغِيَةُ، عَمَّارٌ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللهِ، وَيَدْعُونَهُ إِلَى النَّارِ».

١٨ ـ باب: الْغُسْلِ بَعْدَ الحَرْبِ وَالْغُبَارِ.

٢٨١٣ ـ **حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ**: أَخْبَرَنَا عَبْدَةُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ لَمَّا رَجَعَ يَوْمَ الخَنْدَقِ، وَوَضَعَ السِّلَاحَ وَاغْتَسَلَ، فَأَتَاهُ جِبْرِيلُ وَقَدْ عَصَبَ رَأْسَهُ الْغُبَارُ، فَقَالَ: وَضَعْتَ السِّلَاحَ، فَوَاللهِ ما وَضَعْتُهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «فَأَيْنَ؟». قَالَ: هَا هُنَا، وَأَوْمَأَ إِلَى بَنِي قُرَيْظَةَ. قَالَتْ: فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللهِ ﷺ.

١٩ ـ باب: فَضْلِ قَوْلِ اللهِ تَعَالَى:

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِم مِّنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾[١].

٢٨١٤ ـ **حَدَّثَنَا** إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَبْدِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي مالِكٌ، عَنْ إِسْحٰقَ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: دَعا رَسُولُ اللهِ ﷺ عَلَى الَّذِينَ قَتَلوا

(١) سورة آل عمران الآيات ١٦٩ ـ ١٧١.

trente matinées contre ceux qui avaient tué les hommes de Bi'r-Ma'ûna; c'est-à-dire, contre Ri'l, Dhakwân et 'Uṣaya qui désobéirent à Dieu et à son Messager.

Anas: Il y eut du Coran révélé et que nous récitions au sujet de ceux qui avaient été tués à Bi'r-Ma'ûna puis il fut abrogé. Il s'agit de: *Transmettez à notre peuple que nous avons rencontré notre Seigneur qui s'est montré satisfait de nous et nous a laissé satisfaits.*

2815 - Directement de 'Ali ben 'Abd Allâh, directement de Sufyân, de 'Amrû qui entendit Jâbir ben 'Abd Allâh (r) dire: «Il y eut des gens qui burent du vin le jour [de la bataille] de 'Uḥud puis furent tués [et tombèrent] en *chahid.*»

On demanda alors à Sufyân: «A la fin dudit jour? — Cela n'est pas cité dans le ḥadîth.»

R. 20 - Sur l'ombre des anges au-dessus du *Chahîd.*

2816 - Directement de Ṣadaqa ben al-Faḍl directement d'ibn 'Uyayna, directement de Muḥammad ben al-Munkadir: qui entendit Jâbir dire: «Après avoir été mutilé, le corps de mon père fut apporté et posé devant le Prophète (ç). J'allai alors découvrir son visage lorsque les miens m'en empêchèrent. Ensuite, le Prophète entendit les lamentations d'une femme. "C'est la fille (ou: la sœur) de 'Amrû, lui dit-on. — Pourquoi pleure-t-elle (ou: elle ne doit pas pleurer), rétorqua-t-il; les anges n'ont pas cessé de le couvrir de leurs ailes."»

Je dis alors à Sadaqa: «Y a-t-il [à la fin de] ce *hadîth*: *et ce, jusqu'au moment où il fut soulevé*? — Il se peut, me répondit-il, qu'il[1] avait dit cela.»

R. 21 - Sur le fait que le Combattant souhaite revenir au bas monde.

2817 - D'après 'Anas ben Mâlik (r), le Prophète (ç) dit: «Il n'y a aucun individu qui aime revenir au bas monde et avoir tout ce qu'il contient après être entré au Paradis, sauf le *chahîd*; il aime retourner au bas monde et [y] être abattu par dix reprises, et ce à cause de l'Honneur qu'il remarque.»

(1) Jâbir ou le Prophète.

أَصْحَابَ بِئْرِ مَعُونَةَ ثَلَاثِينَ غَدَاةً، عَلَى رِعْلٍ وَذَكْوَانَ وَعُصَيَّةَ، عَصَتِ ٱللهَ وَرَسُولَهُ.

قَالَ أَنَسٌ: أُنْزِلَ فِي ٱلَّذِينَ قُتِلُوا بِبِئْرِ مَعُونَةَ قُرْآنٌ قَرَأْنَاهُ، ثُمَّ نُسِخَ بَعْدُ: بَلِّغُوا قَوْمَنَا، أَنْ قَدْ لَقِينَا رَبَّنَا، فَرَضِيَ عَنَّا وَرَضِينَا عَنْهُ.

٢٨١٥ - **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرٍو: سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: ٱصْطَبَحَ نَاسٌ الخَمْرَ يَوْمَ أُحُدٍ، ثُمَّ قُتِلُوا شُهَدَاءَ، فَقِيلَ لِسُفْيَانَ: مِنْ آخِرِ ذٰلِكَ الْيَوْمِ؟ قَالَ: لَيْسَ هٰذَا فِيهِ.

٢٠ - باب: ظِلِّ المَلَائِكَةِ عَلَى الشَّهِيدِ.

٢٨١٦ - **حَدَّثَنَا** صَدَقَةُ بْنُ الْفَضْلِ قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ قَالَ: سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ الْمُنْكَدِرِ: أَنَّهُ سَمِعَ جَابِراً يَقُولُ: جِيءَ بِأَبِي إِلَى النَّبِيِّ ﷺ وَقَدْ مُثِّلَ بِهِ، وَوُضِعَ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَذَهَبْتُ أَكْشِفُ عَنْ وَجْهِهِ، فَنَهَانِي قَوْمِي، فَسَمِعَ صَوْتَ نَائِحَةٍ، فَقِيلَ ٱبْنَةُ عَمْرٍو: أَوْ أُخْتُ عَمْرٍو، فَقَالَ: «لِمَ تَبْكِي - أَوْ: لَا تَبْكِي - ما زَالَتِ المَلَائِكَةُ تُظِلُّهُ بِأَجْنِحَتِهَا». قُلْتُ لِصَدَقَةَ: أَفِيهِ: «حَتَّى رُفِعَ». قَالَ: رُبَّمَا قَالَهُ.

٢١ - باب: تَمَنِّي الْمُجَاهِدِ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى ٱلدُّنْيَا.

٢٨١٧ - **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنَا غُنْدَرٌ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ: سَمِعْتُ قَتَادَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «ما أَحَدٌ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ، يُحِبُّ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى ٱلدُّنْيَا، وَلَهُ ما عَلَى الأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا الشَّهِيدُ، يَتَمَنَّى أَنْ يَرْجِعَ إِلَى ٱلدُّنْيَا فَيُقْتَلَ عَشْرَ مَرَّاتٍ، لِمَا يَرَى مِنَ الْكَرَامَةِ».

R. 22 - Le Paradis est sous l'éclat des épées.

* Al-Mughîra ben Chu'ba: Notre Prophète (ç) nous a transmis de la part de notre Seigneur que celui d'entre nous qui serait tué entrerait au Paradis.

* 'Umar dit au Prophète (ç): «Nos morts ne sont-il pas au Paradis tandis que les leurs sont au Feu? — Certainement, répondit le Prophète.»

2818 - Sâlim Abu an-Naẓr, l'affranchi de 'Umar ben 'Ubayd Allâh — il était son scribe —, rapporte que 'Abd Allâh ben Abu 'Awfâ (r) a écrit à 'Umar ben 'Ubayd Allâh que le Messager de Dieu (ç) avait dit: «... Et sachez que le Paradis est sous l'ombre des épées.»

* Rapporté aussi par al-'Uwaysy, et ce d'ibn Abu az-Zinâd, de Mûsa ben 'Uqba.

R. 23 - Sur celui qui veut avoir des enfants pour le Combat

2819 - Layth: Directement de Ja'far ben Rabî'a, de 'Abd-ar-Raḥmân ben Hurmuz qui dit: J'ai entendu Abu Hurayra (r) rapporter ceci du Messager de Dieu (ç): Salomon, fils de David (que le Salut soit sur eux), dit une fois: "Cette nuit, je vais commercer avec cent — ou: quatre-vingt-dix-neuf — femmes, et chacune d'elles enfantera d'un cavalier qui combattra pour la cause de Dieu." Son compagnon lui dit alors: "Dis: *S'il plaît à Dieu.*" Mais il ne le dit pas, d'où il n'y eut qu'une seule femme qui devint enceinte. Elle enfanta d'une moitié d'un homme. Par Celui qui tient l'âme de Muḥammad dans sa Main, s'il avait dit: *s'il plaît à Dieu*, ils auraient tous combattu pour la cause de Dieu comme des cavaliers.

R. 24 - Sur le courage et la lâcheté pendant la guerre.

2820 - 'Anas (r) dit: «Le Prophète (ç) était le meilleur, le plus courageux et le plus généreux des hommes.

«Une fois, les gens de Médine furent saisis de peur [d'être attaqués par

٢٢ - باب: الْجَنَّةُ تَحْتَ بَارِقَةِ السُّيُوفِ.

وَقَالَ المُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ: أَخْبَرَنَا نَبِيُّنَا ﷺ، عَنْ رِسَالَةِ رَبِّنَا: «مَنْ قُتِلَ مِنَّا صَارَ إِلَى الْجَنَّةِ».

وَقَالَ عُمَر لِلنَّبِيِّ ﷺ: أَلَيْسَ قَتْلانَا فِي الْجَنَّةِ وَقَتْلاهُمْ فِي النَّارِ؟ قَالَ: «بَلَى».

٢٨١٨ - **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرٍو: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحٰقَ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ سَالِمٍ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ ٱللهِ - وَكانَ كاتِبَهُ - قَالَ: كَتَبَ إِلَيْهِ عَبْدُ ٱللهِ بْنُ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قَالَ: «وَٱعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيوفِ».

تَابَعَهُ الْأُوَيْسِيُّ، عَنِ ابْنِ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ.

٢٣ - باب: مَنْ طَلَبَ الْوَلَدَ لِلْجِهَادِ.

٢٨١٩ - وَقَالَ اللَّيْثُ: حَدَّثَنِي جَعْفَرُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ هُرْمُزَ قَالَ: **سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ قَالَ: «قَالَ سُلَيْمانُ بْنُ دَاوُدَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ: لَأَطُوفَنَّ اللَّيْلَةَ عَلَى مِائَةِ ٱمْرَأَةٍ - أَوْ تِسْعٍ وَتِسْعِينَ - كُلُّهُنَّ يَأْتِي بِفَارِسٍ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ ٱللهِ، فَقَالَ لَهُ صَاحِبُهُ: قُلْ: إِنْ شَاءَ ٱللهُ، فَلَمْ يَقُلْ: إِنْ شَاءَ ٱللهُ، فَلَمْ يَحْمِلْ مِنْهُنَّ إِلَّا ٱمْرَأَةٌ وَاحِدَةٌ، جاءَتْ بِشِقِّ رَجُلٍ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَوْ قَالَ: إِنْ شَاءَ ٱللهُ، لَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ ٱللهِ فُرْسَاناً أَجْمَعُونَ».**

٢٤ - باب: الشَّجَاعَةِ فِي الحَرْبِ وَالجُبْنِ.

٢٨٢٠ - **حَدَّثَنَا** أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ المَلِكِ بْنِ وَاقِدٍ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: كانَ النَّبِيُّ ﷺ أَحْسَنَ النَّاسِ وَأَشْجَعَ النَّاسِ وَأَجْوَدَ النَّاسِ، وَلَقَدْ

l'ennemi]. Et le Prophète (ç) de les précéder sur un cheval... [A son retour], il (ç) dit [à propos du cheval]: "Nous l'avons trouvé très rapide."»

2821 - Muḥammad ben Jubayr dit: «Jubayr ben Muṭ'im m'a rapporté qu'il revint de Ḥunayn avec le Messager de Dieu (ç) qui était alors accompagné des gens. Ceux-ci se mirent à lui adresser des demandes au point où il le poussèrent [à reculer] vers un arbre épineux, auquel s'accrocha son manteau. Le Prophète (ç) s'arrêta alors et dit: "Donnez-moi mon manteau...! si j'avais des bestiaux dont le nombre est égal à celui de ces arbres épineux, je les aurais partagés entre vous. Vous ne me trouverez jamais ni avare ni menteur ni lâche."»

R. 25 - Sur le fait de demander refuge contre la lâcheté.

2822 - 'Abd-ul-Malik ben 'Umayr dit: «J'ai entendu 'Amrû ben Maymûn al-'Awdy dire: "Sa'd apprenait à ses enfants les paroles suivantes à la manière d'un instituteur qui apprend l'écriture aux enfants, et il disait que le Messager de Dieu (ç) demandait par elles refuge [auprès de Dieu] après la prière; il s'agit de ces paroles: Dieu je te demande refuge contre la lâcheté; je te demande refuge contre le fait d'être ramené à la déchéance de l'âge; je te demande refuge conte la tentation du bas monde; je te demande refuge contre les supplices de la tombe."

«J'ai rapporté cela à Muṣ'ab et il l'a cru.»

2823 - Directement de Musaddad, directement de Mu'tamir qui dit: J'ai entendu mon père dire: «J'ai entendu 'Anas ben Mâlik (r) dire: Le Prophète (ç) disait: "Dieu! je te demande refuge contre la faiblesse, la paresse, la lâcheté et la décrépitude; je te demande refuge contre la tentation de la vie et de la mort; je te demande refuge contre les supplices de la tombe."»

R. 26 - Sur celui qui parle de ce qu'il a vu pendant la guerre.

* Rapporté par Abu 'Uthmân, et ce de Sa'd.

2824 - As-Sâ'ib ben Yazîd dit: «J'ai fréquenté Ṭalḥa ben 'Ubayd Allâh, Sa'd, al-Muqdâd ben al-'Aswad et 'Abd-ar-Raḥmân ben 'Awf (r) et je n'ai entendu aucun d'eux rapporter des *hadîth* du Messager de Dieu (ç); cependant, j'ai entendu Ṭalḥa parler du jour [de la bataille] de 'Uḥud.»

فَزِعَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ، فَكانَ النَّبِيُّ ﷺ سَبَقَهُمْ عَلَى فَرَسٍ، وَقالَ: «وَجَدْنَاهُ بَحْراً».

٢٨٢١ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمانِ: أَخْبَرَنا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قالَ: أَخْبَرَنِي عُمَرُ بْنُ مُحَمَّدِ ابْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ: أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ جُبَيْرٍ قالَ: أَخْبَرَنِي جُبَيْرُ بْنُ مُطْعِمٍ: أَنَّهُ بَيْنَما يَسِيرُ هُوَ مَعَ رَسُولِ اللهِ ﷺ وَمَعَهُ النَّاسُ، مَقْفَلَهُ مِنْ حُنَيْنٍ، فَعَلِقَهُ النَّاسُ يَسْأَلُونَهُ، حَتَّى اضْطَرُّوهُ إِلَى سَمُرَةٍ فَخَطِفَتْ رِداءَهُ، فَوَقَفَ النَّبِيُّ ﷺ فَقالَ: «أَعْطُونِي رِدَائِي، لَوْ كانَ لِي عَدَدُ هٰذِهِ الْعِضَاهِ نَعَماً لَقَسَمْتُهُ بَيْنَكُمْ، ثُمَّ لا تَجِدُونِي بَخِيلاً، وَلاَ كَذُوباً، وَلاَ جَبَاناً».

٢٥ ـ باب: ما يُتَعَوَّذُ مِنَ الجُبْنِ.

٢٨٢٢ ـ **حَدَّثَنَا** مُوسَى بْنُ إِسْماعِيلَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوانَةَ: حَدَّثَنا عَبْدُ المَلِكِ بْنُ عُمَيْرٍ: سَمِعْتُ عَمْرَو بْنَ مَيْمُونٍ الأَوْدِيَّ قالَ: كانَ سَعْدٌ يُعَلِّمُ بَنِيهِ هٰؤُلاَءِ الْكَلِمَاتِ، كما يُعَلِّمُ الْمُعَلِّمُ الْغِلْمَانَ الْكِتابَةَ، وَيَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ كانَ يَتَعَوَّذُ مِنْهُنَّ دُبُرَ الصَّلاَةِ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ». فَحَدَّثْتُ بِهِ مُصْعَباً فَصَدَّقَهُ.

٢٨٢٣ ـ **حَدَّثَنَا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنا مُعْتَمِرٌ قالَ: سَمِعْتُ أَبِي قالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مالِكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قالَ: كانَ النَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالمَمَاتِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ».

٢٦ ـ باب: مَنْ حَدَّثَ بِمَشَاهِدِهِ فِي الحَرْبِ.

قالَهُ أَبُو عُثْمانَ، عَنْ سَعْدٍ.

٢٨٢٤ ـ **حَدَّثَنَا** قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنا حاتِمٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يُوسُفَ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ قالَ: صَحِبْتُ طَلْحَةَ بْنَ عُبَيْدِ اللهِ، وَسَعْداً، وَالمِقْدَادَ بْنَ الأَسْوَدِ، وَعَبْدَ الرَّحْمٰنِ بْنَ عَوْفٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ، فَمَا سَمِعْتُ أَحَداً مِنْهُمْ يُحَدِّثُ عَنْ رَسُولِ اللهِ ﷺ، إِلاَّ أَنِّي سَمِعْتُ طَلْحَةَ يُحَدِّثُ عَنْ يَوْمِ أُحُدٍ.

R. 27 - Sur l'obligation de la mobilisation. — Sur ce qui est obligatoire quant au Combat et à l'intention...

* Sur: **Mobilisez-vous, [avec un équipement] lourd ou léger, efforcez-vous de vos biens et de votre personne sur le chemin de Dieu. En quoi réside pour vous un bien, pour peu que vous sachiez**

S'il se fût agi d'un casuel facile et d'un parcours restreint, ils t'auraient suivi. Mais la distance leur parut lointaine. Ils jureront par Dieu[1]**...**

* Sur: **Vous qui croyez, qu'aviez-vous, quand il vous fut dit de vous mobiliser sur le chemin de Dieu, à traîner sur place? Etait-ce par contentement de la vie d'ici-bas, de préférence à la vie derrière?** jusqu'à: **est Omnipotent**[2]**.**

* On rapporte d'ibn 'Abbâs que: *fa-nfirû thubâtin*[3] veut dire: *[Mobilisez-vous] par troupes dispersées.* Et on avance que le singulier de *thubât* est *thubata.*

2825 - Ibn 'Abbâs (r): Le jour de la Victoire, le Prophète (ç) dit: "Point d'hégire après la Victoire, mais [il reste] le Combat et [la bonne] intention... Et si on vous demande de vous mobiliser, mobilisez-vous."

R. 28 - Sur le cas où l'infidèle tue le Musulman puis embrasse l'Islam, se comporte avec droiture et est enfin tué à son tour.

2826 - Abu Hurayra (r): Le Messager de Dieu (ç) dit: «Dieu *sourit* à deux hommes dont l'un tue l'autre..., ils entreront tous les deux au Paradis: l'un combat pour la cause de Dieu et est tué..., puis Dieu accepte le repentir du tueur qui tombe ensuite comme *chahîd.*»

2827 - Selon 'Anbasa ben Sa'îd, Abu Hurayra (r) dit: «J'allai voir le Messager de Dieu (ç) qui se trouvait à Khaybar après sa chute et je lui dis: "O Messager de Dieu! accorde-moi une part [du butin]. — Ne lui accorde aucune part, ô Messager de Dieu! dit l'un des béni Sa'îd ben al-'Âṣ. — Mais c'est le meurtrier d'ibn Qawqal! fut la réaction d'Abu Hurayra." A ces mots ibn Sa'îd ben al-'Âṣ dit: "Que c'est étonnant de voir une vermine descendre du sommet de Ẓa'n pour me

(1) *At-Tawba*, 41 - 42.
(2) *At-Tawba*, 38 - 39.
(3) *An-Nisâ'*, 71.

٢٧ - باب: وُجُوبِ النَّفِيرِ، وَما يَجِبُ مِنَ الْجِهَادِ والنِّيَّةِ.

وَقَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ انفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ ﴾[1].

وَقَوْلِهِ: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُم بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ - إِلَى قَوْلِهِ - عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾[2].

يُذْكَرُ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: ﴿ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ ﴾[3]: سَرَايَا مُتَفَرِّقِينَ وَيُقَالُ: وَاحِدُ الثُّبَاتِ ثُبَةٌ.

٢٨٢٥ - **حَدَّثَنَا** عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَنْصُورٌ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ طَاوُسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ آللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ يَوْمَ الْفَتْحِ: «لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ، وَلٰكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ، وَإِذَا آسْتُنْفِرْتُمْ فَآنْفِرُوا».

٢٨ - باب: الْكَافِرِ يَقْتُلُ الْمُسْلِمَ، ثُمَّ يُسْلِمُ، فَيُسَدِّدُ بَعْدُ وَيُقْتَلُ.

٢٨٢٦ - **حَدَّثَنَا** عَبْدُ آللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ آللهِ ﷺ قَالَ: «يَضْحَكُ آللهُ إِلَى رَجُلَيْنِ، يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الآخَرَ، يَدْخُلَانِ الجَنَّةَ: يُقَاتِلُ هٰذَا فِي سَبِيلِ آللهِ فَيُقْتَلُ، ثُمَّ يَتُوبُ آللهُ عَلَى الْقَاتِلِ، فَيُسْتَشْهَدُ».

٢٨٢٧ - **حَدَّثَنَا** الحُمَيْدِيُّ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: حَدَّثَنَا الزُّهْرِيُّ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَنْبَسَةُ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ آللهِ ﷺ وَهُوَ بِخَيْبَرَ بَعْدَ ما آفْتَتَحُوهَا، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ آللهِ، أَسْهِمْ لِي، فَقَالَ بَعْضُ بَنِي سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ: لَا تُسْهِمْ لَهُ يَا رَسُولَ آللهِ، فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: هٰذَا قَاتِلُ ابْنِ قَوْقَلٍ، فَقَالَ ابْنُ سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ: وَاعَجَباً لِوَبْرٍ، تَدَلَّى

---

(١) سورة التوبة الآيتان ٤١ - ٤٢.

(٢) سورة التوبة الآيتان ٣٨ - ٣٩.

(٣) سورة النساء الآية ٧١.

reprocher la mort d'un musulman que Dieu a honoré par mes mains sans toutefois m'humilier par ses mains!»

«Et je ne sais pas, ajoute l'un des *râwi,* si le Prophète accorda ou non une part à Abu Hurayra.»

* Sufyân: Ce ḥadîth m'a été aussi rapporté par as-Sa'îdy, et ce de son grand-père, d'Abu Hurayra...

Abu 'Abd Allâh: As-Sa'îdy n'est autre que 'Amrû ben Yaḥya ben Sa'îd ben 'Amrû ben Sa'îd ben al-'Âṣ.

R. 29 - Sur celui qui préfère le combat au jeûne.

2828 - Thâbit al-Bunâny dit: «J'ai entendu 'Anas ben Mâlik (r) dire: "Du vivant du Prophète (ç), et à cause des combats, Abu Ṭalḥa ne jeûnait pas. [Mais] après la mort du Prophète (ç), je ne le vis jamais laisser le jeûne, sauf les jours de la Rupture et du Sacrifice."»

R. 30 - A part le fait d'être abattu, il y a sept genres de *chahâda.*

2829 - Abu Hurayra (r): Le Messager de Dieu (ç) dit: «Il y a cinq genres de *chahîd*: celui qui succombe à la peste, celui qui meurt d'un mal de ventre, celui qui meurt noyé, celui qui meurt sous les décombres, et le *chahîd* pour la cause de Dieu.»

2830 - D'après 'Anas ben Mâlik (r), le Prophète (ç) dit: «La peste est une *chahâda* pour tout musulman.»

R. 31 - Sur ces paroles de Dieu:

Ceux des croyants qui demeurent [sans risque] dans leurs foyers exception faite des [physiquement] déficients ne sont pas égaux [en mérite] aux croyants qui combattent pour la cause de Dieu en exposant leurs biens et leurs personnes. Ceux qui combattent en exposant leurs biens et leurs personnes, Dieu, sur ceux qui demeurent..., les favorisera d'un degré. Et tous Dieu fait promesse de splendeur, mais

عَلَيْنَا مِنْ قَدُومِ ضَأْنٍ، يَنْعَى عَلَيَّ قَتْلَ رَجُلٍ مُسْلِمٍ، أَكْرَمَهُ ٱللهُ عَلَى يَدَيَّ، وَلَمْ يُهِنِّي عَلَى يَدَيْهِ. قَالَ: فَلَا أَدْرِي أَسْهَمَ لَهُ أَمْ لَمْ يُسْهِمْ لَهُ.

قَالَ سُفْيَانُ: وَحَدَّثَنِيهِ السَّعِيدِيُّ، عَنْ جَدِّهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. قَالَ أَبُو عَبْدِ ٱللهِ: السَّعِيدِيُّ هُوَ عَمْرُو بْنُ يَحْيَىٰ بْنِ سَعِيدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ.

٢٩ - باب: مَنِ ٱخْتَارَ الْغَزْوَ عَلَى الصَّوْمِ.

٢٨٢٨ - **حَدَّثَنَا** آدَمُ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ: حَدَّثَنَا ثابِتٌ الْبُنَانِيُّ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: كانَ أَبُو طَلْحَةَ لَا يَصُومُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ مِنْ أَجْلِ الْغَزْوِ، فَلَمَّا قُبِضَ النَّبِيُّ ﷺ لَمْ أَرَهُ مُفْطِراً إِلَّا يَوْمَ فِطْرٍ أَوْ أَضْحَى.

٣٠ - باب: الشَّهَادَةُ سَبْعٌ سِوَى الْقَتْلِ.

٢٨٢٩ - **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مالِكٌ، عَنْ سُمَيٍّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قَالَ: «الشُّهَدَاءُ خَمْسَةٌ: المَطْعُونُ، وَالمَبْطُونُ، وَالْغَرِقُ، وَصَاحِبُ الْهَدْمِ، وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ ٱللهِ».

٢٨٣٠ - **حَدَّثَنَا** بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ ٱللهِ: أَخْبَرَنَا عاصِمٌ، عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ سِيرِينَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الطَّاعُونُ شَهَادَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ».

٣١ - باب: قَوْلِ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ:

﴿لَّا يَسْتَوِي ٱلْقَـٰعِدُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُو۟لِى ٱلضَّرَرِ وَٱلْمُجَـٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ فَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلْمُجَـٰهِدِينَ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ عَلَى ٱلْقَـٰعِدِينَ دَرَجَةً ۚ وَكُلًّا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ وَفَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلْمُجَـٰهِدِينَ عَلَى ٱلْقَـٰعِدِينَ

il avantage ceux qui combattent sur ceux qui demeurent... jusqu'à: **Dieu est Tout pardon, Miséricordieux.**(1)

2831 - Directement d'Abu al-Walîd, directement de Chu'ba, d'Abu 'Isḥaq qui dit: «J'ai entendu al-Barâ' (r) dire: "A la révélation de: *Ceux des croyants qui demeurent [sans risque] dans leurs foyers ne sont pas égaux [en mérite]...,* le Messager de Dieu (ç) convoqua Zayd qui arriva avec une omoplate et écrivit le verset. Alors ibn Um Maktûm se plaigna de sa cessité, d'où fut révélé: **Ceux des croyants qui demeurent [sans risque] dans leurs foyers exception faite des [physiquement] déficients ne sont pas égaux [en mérite]**..."»

2832 - Sahl ben Sa'd as-Sâ'idy dit: «En voyant Marwân ben al-Ḥakam assis à l'intérieur de la mosquée, j'allai m'asseoir près de lui.

«Il nous rapporta que Zayd ben Thâbit lui avait rapporté ceci: le Messager de Dieu (ç) lui avait dicté: *Ceux des croyants qui demeurent [sans risque] dans leurs foyers ne sont pas égaux [en mérite] à ceux qui combattent pour la cause de Dieu.*" Et ibn Um Maktûm, avait-il ajouté, de venir le voir alors qu'il était en train de me dicter ces paroles. Il dit: *O Messager de Dieu! si je le pouvais, j'aurais combattu.* Il était aveugle. Sur ce, Dieu révéla [du Coran] à son Messager (ç), dont la cuisse, qui était sur la mienne, prenait du poids au point où j'eus peur que celle-ci ne fût contusionnée. Dieu, Puissant et Majestueux, révéla alors: **exception faite des [physiquement] déficients.**"»

R. 32 - Sur l'endurance pendant le combat.

2833 - Sâlim Abu an-Naẓr [dit]: «'Abd Allâh ben Abu 'Awfâ écrivit..., et moi j'ai lu que le Messager de Dieu (ç) avait dit: "Montrez de l'endurance lorsque vous les rencontrerez!"»

R. 33 - Sur le fait d'inciter au Combat.

* Sur: **... incite les croyants [à participer] au combat**(2)

2834 - D'après Abu 'Isḥâq, Ḥumayd dit: «J'ai entendu 'Anas (r) dire: «Le Messager de Dieu (ç) se dirigea vers le fossé [et trouva] les Muḥâjir et les Anṣâr en

(1) *An-Nisâ'*, 95 - 96.

(2) *Al-'Anfâl*, 65.

- إِلَى قَوْلِهِ - غَفُورًا رَّحِيمًا ﴾[1].

٢٨٣١ - حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ قَالَ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ يَقُولُ: لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿ لَّا يَسْتَوِي ٱلْقَٰعِدُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴾[2]. دَعَا رَسُولُ ٱللهِ ﷺ زَيْداً، فَجاءَ بِكَتِفٍ فَكَتَبَهَا، وَشَكَا ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ ضَرَارَتَهُ، فَنَزَلَتْ: ﴿ لَّا يَسْتَوِي ٱلْقَٰعِدُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُوْلِي ٱلضَّرَرِ ﴾[3].

٢٨٣٢ - حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ الزُّهْرِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي صَالِحُ بْنُ كَيْسَانَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ أَنَّهُ قَالَ: رَأَيْتُ مَرْوَانَ بْنَ الحَكَمِ جالِساً في المَسْجِدِ، فَأَقْبَلْتُ حَتَّى جَلَسْتُ إِلَى جَنْبِهِ، فَأَخْبَرَنَا أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثابِتٍ أَخْبَرَهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ أَمْلَى عَلَيْهِ: ﴿ لَّا يَسْتَوِي ٱلْقَٰعِدُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُجَٰهِدُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ﴾[4]. قَالَ: فَجاءَهُ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ وَهُوَ يُمِلُّهَا عَلَيَّ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، لَوْ أَسْتَطِيعُ الْجِهَادَ لَجاهَدْتُ - وَكانَ رَجُلاً أَعْمَى - فَأَنْزَلَ ٱللهُ تَبارَكَ وَتَعالَى عَلَى رَسُولِهِ ﷺ، وَفَخِذُهُ عَلَى فَخِذِي، فَثَقُلَتْ عَلَيَّ حَتَّى خِفْتُ أَنْ تُرَضَّ فَخِذِي، ثُمَّ سُرِّيَ عَنْهُ، فَأَنْزَلَ ٱللهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ غَيْرُ أُوْلِي ٱلضَّرَرِ ﴾[5].

٣٢ - باب: الصَّبْرِ عِنْدَ الْقِتَالِ.

٢٨٣٣ - حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرٍو: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحٰقَ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ سَالِمٍ أَبِي النَّضْرِ: أَنَّ عَبْدَ ٱللهِ بْنَ أَبِي أَوْفَى كَتَبَ، فَقَرَأْتُهُ: إِنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا».

٣٣ - باب: التَّحْرِيضِ عَلَى الْقِتَالِ.

وَقَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ حَرِّضِ ٱلْمُؤْمِنِينَ عَلَى ٱلْقِتَالِ ﴾[6].

٢٨٣٤ - حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرٍو: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحٰقَ، عَنْ حُمَيْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَساً رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ يَقُولُ: خَرَجَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ إِلَى الخَنْدَقِ، فَإِذَا

---

(١) سورة النساء الآيتان ٩٥ - ٩٦.

(٢) و(٣) و(٤) و(٥) سورة النساء الآية ٩٥.

(٦) سورة الأنفال الآية ٦٥.

train de creuser par une matinée froide; ils n'avaient pas d'esclaves pour leur faire ce travail. En remarquant leur fatigue et leur faim, le Prophète dit: "Dieu! la vraie vie est celle de l'au-delà... Pardonne aux Anṣâr et aux Muhâjir!" Et eux de lui répondre [par ce vers]:

C'est nous qui avons prêté allégeance à Muḥammad sur le Combat, tant que nous vivons.»

R. 34 - Sur le creusement du Fossé.

2835 - Anas (r) dit: «Les Muhâjir et les Anṣâr se sont mis à creuser un fossé autour de Médine; ils transportaient le sable sur leurs dos et disaient:

C'est nous qui avons prêté allégeance à Muḥammad sur l'Islam tant que nous vivons.

«Le Prophète (ç), quant à lui, leur répondait en disant: "Dieu! la vraie vie est celle de l'au-delà; pardonne aux Anṣâr et aux Muhâjir!".»

2836 - Directement d'Abu al-Walîd, directement de Chu'ba, d'Abu 'Isḥâq [qui dit]: «J'ai entendu al-Barâ' (r) dire: "Le Prophète (ç) transportait... et disait: *Si ce n'était Toi, nous n'aurions pas [connu] la guidance."»*

2837 - Directement de Ḥafṣ ben 'Umar, directement de Chu'ba, d'Abu 'Isḥâq, d'al-Barâ' (r) qui dit: «Le jour des Coalisés, je vis le Messager de Dieu (ç) transporter du sable qui cachait alors la blancheur de son ventre. Il disait: "Si ce n'était Toi, nous n'aurions [connu] ni guidance ni aumône ni prière... Fais donc descendre sur nons la sérénité et affermis nos pas lors de la rencontre [de l'ennemi]... Lorsque ceux qui sont injustes envers nous aspirent à une subversion, nous [la] refusons."»

R. 35 - Sur celui qui est retenu du combat pour une certaine excuse.

2838 - Directement de Aḥmad ben Yûnus, directement de Zuhayr, directement de Ḥumayd: directement de 'Anas qui dit: Nous revînmes de l'expédition de Tabûk avec le Prophète (ç)...

2839 - Directement de Sulaymân ben Ḥarb, directement de Ḥammâd — il s'agit d'ibn Zayd —, de Ḥumayd, de 'Anas (r): Etant dans une expédition, le

المُهَاجِرُونَ وَالأَنْصَارُ يَحْفِرُونَ في غَدَاةٍ بَارِدَةٍ، فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ عَبِيدٌ يَعْمَلُونَ ذٰلِكَ لَهُمْ، فَلَمَّا رَأَى ما بِهِمْ مِنَ النَّصَبِ وَالجوعِ، قَالَ: «اللَّهُمَّ إِنَّ الْعَيْشَ عَيْشُ الآخِرَهْ. فَاغْفِرْ لِلأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَهْ». فَقَالُوا مُجِيبِينَ لَهُ:

نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدا * عَلَى الْجِهَادِ ما بَقِينَا أَبَدَا

٣٤ - باب: حَفْرِ الخَنْدَقِ.

٢٨٣٥ - **حَدَّثَنَا** أَبُو مَعْمَرٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: جعَلَ المُهَاجِرُونَ وَالأَنْصَارُ يَحْفِرُونَ الخَنْدَقَ حَوْلَ المَدِينَةِ، وَيَنْقُلُونَ التُّرَابَ عَلَى مُتُونِهِمْ، وَيَقُولُونَ:

نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدَا * عَلَى الإِسْلَامِ ما بَقِينَا أَبَدَا

وَالنَّبِيُّ ﷺ يُجِيبُهُمْ، وَيَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرَ الآخِرَهْ. فَبَارِكْ فِي الأَنْصَارِ وَالمُهَاجِرَهْ».

٢٨٣٦ - **حَدَّثَنَا** أَبُو الْوَلِيدِ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ، سَمِعْتُ الْبَرَاءَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ يَقُول: كانَ النَّبِيُّ ﷺ يَنْقُلُ وَيَقُولُ: «لَوْلَا أَنْتَ ما ٱهْتَدَيْنَا».

٢٨٣٧ - **حَدَّثَنَا** حَفْصُ بْنُ عُمَرَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ، عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ يَوْمَ الأَحْزَابِ يَنْقُلُ التُّرَابَ - وَقَدْ وَارَى التُّرَابُ بَيَاضَ بَطْنِهِ - وَهُوَ يَقُولُ: «لَوْلَا أَنْتَ ما ٱهْتَدَيْنَا، وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا، فَأَنْزِلِ السَّكِينَةَ عَلَيْنَا، وَثَبِّتِ الأَقْدَامَ إِنْ لَاقَيْنَا، إِنَّ الأُلَى قَدْ بَغَوْا عَلَيْنَا، إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَبَيْنَا».

٣٥ - باب: مَنْ حَبَسَهُ الْعُذْرُ عَنِ الْغَزْوِ.

٢٨٣٨ - **حَدَّثَنَا** أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ: حَدَّثَنَا حُمَيْدٌ: أَنَّ أَنَساً حَدَّثَهُمْ قَالَ: رَجَعْنَا مِنْ غَزْوَةِ تَبُوكَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ.

٢٨٣٩ - **حَدَّثَنَا** سُلَيْمانُ بْنُ حَرْبٍ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ - هُوَ ابْنُ زَيْدٍ - عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ

Prophète (ç) dit: «Il y a derrière nous, à Médine, des gens qui sont avec nous à chaque fois que nous parcourons une vallée ou un sentier; ils ont été retenus par une excuse.''

* De Mûsa, directement de Ḥammâd, de Ḥumayd, de Mûsa ben 'Anas, de son père: Le Prophète (ç) dit...

* Abu 'Abd Allâh: Le premier *'isnâd* est plus authentique.

R. 36 - Sur le mérite du jeûne dans le Chemin de Dieu.

2840 - Abu Sa'îd al-Khudry (r) dit: «J'ai entendu le Prophète (ç) dire: "Celui qui jeûne un jour dans le chemin de Dieu, Dieu éloignera sa face du Feu [d'une distance] de soixante-dix automnes..."»

R. 37 - Sur le mérite de la dépense faite dans le Chemin de Dieu.

2841 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Celui qui dépense une paire de choses dans le chemin de Dieu, les gardiens, de toutes les portes du Paradis l'appelleront en disant: *Hé! Un tel, par ici!* — O Messager de Dieu! dit Abu Bakr, c'est en cela où il n'y a nulle perte.

— J'espère que tu seras d'eux, reprit le Prophète (ç).»

2842 - Abu Sa'îd al-Khudry (r): Le Messager de Dieu (ç) se leva sur le minbar et dit: «Ce que je crains pour vous après ma [mort] est ce qui vous sera accordé des *bénédictions* de la terre.'' Il parla ensuite du clinquant des choses du bas monde.

«Un homme se leva alors et dit: "O Messager de Dieu! est-ce que le bien peut apporter du mal?'' Le Prophète (ç) garda le silence au point où nous nous dîmes qu'il était en train de recevoir la Révélation. Les gens se tinrent silencieux *comme si des oiseaux s'étaient posés sur leurs têtes.* Après quoi, le Prophète essuya la sueur de son visage et dit: "Où est celui qui vient d'interroger? Est-ce que [le clinquant de l'ici-bas] est vraiment du bien? (il répéta cela par trois fois); le bien n'apporte que du bien...Tout ce que fait pousser l'eau des ruisseaux peut causer la mort par gonflement du ventre ou mettre en danger de mort; exception faite de la bête qui mange les herbes vertes [à racines bien enfoncées dans la terre]: chaque fois qu'elle en mange et remplit le ventre, elle se met au soleil, fiente, urine puis se remet à

رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كانَ في غَزَاةٍ، فَقَالَ: «إِنَّ أَقْوَاماً بِالْمَدِينَةِ خَلْفَنَا، ما سَلَكْنَا شِعْباً وَلَا وَادِياً إِلَّا وَهُمْ مَعَنَا فِيهِ، حَبَسَهُمُ الْعُذْرُ».

وَقَالَ مُوسَى: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَبِيهِ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ. قَالَ أَبُو عَبْدِ ٱللهِ: الأَوَّلُ أَصَحُّ.

٣٦ - باب: فَضْلِ الصَّوْمِ في سَبِيلِ ٱللهِ.

٢٨٤٠ - حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ بْنُ نَصْرٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي يَحْيَىٰ بْنُ سَعِيدٍ وَسُهَيْلُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ: أَنَّهُمَا سَمِعَا النُّعْمَانَ بْنَ أَبِي عَيَّاشٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ صَامَ يَوْماً في سَبِيلِ ٱللهِ بَعَّدَ ٱللهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفاً».

٣٧ - باب: فَضْلِ النَّفَقَةِ في سَبِيلِ ٱللهِ.

٢٨٤١ - حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ حَفْصٍ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ يَحْيَىٰ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ: أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَنْفَقَ زَوْجَيْنِ في سَبِيلِ ٱللهِ، دَعَاهُ خَزَنَةُ الْجَنَّةِ، كُلُّ خَزَنَةِ بَابٍ: أَيْ فُلُ هَلُمَّ». قَالَ أَبُو بَكْرٍ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، ذَاكَ الَّذِي لَا تَوَى عَلَيْهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ».

٢٨٤٢ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سِنَانٍ: حَدَّثَنَا فُلَيْحٌ: حَدَّثَنَا هِلَالٌ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قَامَ عَلَى الْمِنْبَرِ، فَقَالَ: «إِنَّمَا أَخْشَى عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِي ما يُفْتَحُ عَلَيْكُمْ مِنْ بَرَكَاتِ الأَرْضِ». ثُمَّ ذَكَرَ زَهْرَةَ الدُّنْيَا، فَبَدَأَ بِإِحْدَاهُمَا وَثَنَّى بِالأُخْرَى، فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، أَوَ يَأْتِي الْخَيْرُ بِالشَّرِّ؟ فَسَكَتَ عَنْهُ النَّبِيُّ ﷺ، قُلْنَا: يُوحَى إِلَيْهِ، وَسَكَتَ النَّاسُ كَأَنَّ عَلَى رُؤُوسِهِمُ الطَّيْرَ، ثُمَّ إِنَّهُ مَسَحَ عَنْ وَجْهِهِ الرُّحَضَاءَ، فَقَالَ: «أَيْنَ السَّائِلُ آنِفاً، أَوَ خَيْرٌ هُوَ - ثَلَاثاً - إِنَّ الْخَيْرَ لَا يَأْتِي إِلَّا بِالْخَيْرِ، وَإِنَّهُ كُلُّ مَا يُنْبِتُ الرَّبِيعُ ما يَقْتُلُ حَبَطاً أَوْ يُلِمُّ، إِلَّا آكِلَةَ الْخَضِرِ كُلَّما أَكَلَتْ، حَتَّى إِذَا ٱمْتَلَأَتْ خَاصِرَتَاهَا، ٱسْتَقْبَلَتِ الشَّمْسَ، فَثَلَطَتْ وَبَالَتْ ثُمَّ رَتَعَتْ، وَإِنَّ هٰذَا الْمَالَ خَضِرَةٌ حُلْوَةٌ،

paître...Et [sachez que] ces biens sont verdoyants et doux; et quel bon compagnon est pour le musulman qui les acquiert suivant des moyens justes et les affecte ensuite pour la cause de Dieu, au profit des orphelins et des indigents. Mais celui qui ne les acquiert pas suivant des moyens justes, celui-là sera comme celui qui mange sans se rassasier; de plus, ces biens témoigneront contre lui le Jour de la Résurrection."»

R. 38 - Sur le mérite de celui qui équipe un combattant ou le remplace dans le bien [pendant son absence].

2843 - Zayd ben Khâlid (r): Le Messager de Dieu (ç) dit: «Celui qui équipe un combattant pour la cause de Dieu est considéré avoir participé au Combat. Celui qui remplace dans le bien un combattant pour la cause de Dieu est considéré comme avoir participé au Combat.»

2844 - 'Anas (r): Hormis chez ses épouses, le Prophète (ç) n'entrait dans aucune autre maison de Médine, sauf celle d'Um Sulaym. On l'interrogea sur la chose et il répondit: "J'ai une certaine compassion envers elle, son frère a été abattu avec mes [hommes]."

R. 39 - Sur l'embaument pour le combat.

2845 - Mûsa ben 'Anas parla du jour d'al-Yamâma[1] en disant: «'Anas ben Mâlik alla voir Thâbit ben Qays et le trouva, cuisses découvertes, en train de s'embaumer. "O mon oncle! demanda 'Anas, qu'est-ce qui te retient? — C'est maitenant [que je vais partir]", répondit Thâbit qui continua à s'embaumer. Ensuite, il prit place [dans les rangs].

«Anas rapporta ensuite qu'il y eut des Musulmans qui se replièrent, d'où Thabit avait dit: "Ecartez-vous afin que nous puissions combattre l'ennemi! ce n'est pas ainsi que nous nous comportions avec le Messager de Dieu (ç)... Quelle mauvaise habitude vous êtes en train de donner à vos adversaires!"»

* Ḥammâd le rapporte de Thâbit qui le tient de 'Anas.

(1) Il s'agit d'une bataille qui eut lieu contre Musaylima l'Imposteur durant le califat d'Abu Bakr.

وَنِعْمَ صَاحِبُ المُسْلِمِ لِمَنْ أَخَذَهُ بِحَقِّهِ فَجَعَلَهُ في سَبِيلِ ٱللهِ وَالْيَتَامَى وَالمَسَاكِينِ، وَمَنْ لَمْ يَأْخُذْهُ بِحَقِّهِ فَهْوَ كالآكلِ الَّذِي لَا يَشْبَعُ، وَيَكُونُ عَلَيْهِ شَهِيداً يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

٣٨ - باب: فَضْلِ مَنْ جَهَّزَ غازِياً أَوْ خَلَفَهُ بِخَيْرٍ.

٢٨٤٣ - **حَدَّثَنَا** أَبُو مَعْمَرٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ: حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ قَالَ: حَدَّثَنِي يَحْيَى قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو سَلَمَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي بُسْرُ بْنُ سَعِيدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي زَيْدُ بْنُ خالِدٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ جَهَّزَ غازِياً في سَبِيلِ ٱللهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَفَ غازِياً في سَبِيلِ ٱللهِ بِخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا».

٢٨٤٤ - **حَدَّثَنَا** مُوسَى بْنُ إِسْماعِيلَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ إِسْحٰقَ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمْ يَكُنْ يَدْخُلُ بَيْتاً بِالمَدِينَةِ غَيْرَ بَيْتِ أُمِّ سُلَيْمٍ إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِ، فَقِيلَ لَهُ، فَقَالَ: «إِنِّي أَرْحَمُهَا، قُتِلَ أَخُوهَا مَعِي».

٣٩ - باب: التَّحَنُّطِ عِنْدَ الْقِتَالِ.

٢٨٤٥ - **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ عَبْدِ الْوَهَّابِ: حَدَّثَنَا خالِدُ بْنُ الحَارِثِ: حَدَّثَنَا ابْنُ عَوْنٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ أَنَسٍ قَالَ - وَذَكَرَ يَوْمَ الْيَمَامَةِ - قَالَ: أَتَى أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ ثَابِتَ بْنَ قَيْسٍ، وَقَدْ حَسَرَ عَنْ فَخِذَيْهِ وَهْوَ يَتَحَنَّطُ، فَقَالَ: يَا عَمِّ، مَا يَحْبِسُكَ أَنْ لَا تَجِيءَ؟ قَالَ: الآنَ يَا ٱبْنَ أَخِي، وَجَعَلَ يَتَحَنَّطُ - يَعْنِي مِنَ الحَنُوطِ - ثُمَّ جَاءَ فَجَلَسَ، فَذَكَرَ فِي الحَدِيثِ ٱنْكِشَافاً مِنَ النَّاسِ، فَقَالَ هَكَذَا عَنْ وُجُوهِنَا حَتَّى نُضَارِبَ الْقَوْمَ، ما هَكَذَا كُنَّا نَفْعَلُ مَعَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، بِئْسَ ما عَوَّدْتُمْ أَقْرَانَكُمْ. رَوَاهُ حَمَّادٌ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ.

R. 40 - Sur le mérite de l'éclaireur.

2846 - Jâbir (r) dit: «Le jour des Coalisés, le Prophète (ç) dit: "Qui est-ce qui peut m'apporter des nouvelles sur l'ennemi? — Moi, s'écria az-Zubayr." "Qui est-ce qui peut m'apporter des nouvelles sur l'ennemi? interrogea le Prophète une deuxième fois. — Moi, s'écria de nouveau az-Zubayr." Le Prophète (ç) dit alors: "Chaque prophète a un *ḥawâry*[1], le mien est az-Zubayr."»

R. 41 - Peut-on envoyer une seule personne comme étant un éclaireur?

2847 - Directement de Ṣadaqa, directement d'ibn 'Uyayna, directement d'ibn al-Munkadir [qui rapporte] avoir entendu Jâbir ben 'Abd Allâh (r) dire: «Le Prophète (ç) appela — Je crois, dit Ṣadaqa, que cela se passait le jour de Fossé — les gens, et c'était az-Zubayr qui répondit à l'appel. Le Prophète fit un deuxième appel et ce fut aussi az-Zubayr qui répondit favorablement. Pour la troisième fois, le Prophète appela les gens et de nouveau az-Zubayr répondit à son appel. Alors, le Prophète (ç) dit: "Chaque prophète a un *hawâry*, le mien est az-Zubayr ben al-'Awâm."»

R. 42 - Sur le voyage de deux personnes...

2848 - Mâlik ben al-Ḥuwayrith dit: «Nous, moi et un individu qui m'accompagnait, quittâmes pour un voyage le Prophète (ç) qui nous avait alors dit: "Faites le *'adhân* et la *'iqâma* [pour la prière] et que le plus âgé d'entre vous la préside!"»

R. 43 - Le bien est accroché aux toupets des chevaux jusqu'au jour de la Résurrection.

2849 - 'Abd Allâh ben 'Umar (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) dit: "Le bien est aux toupets des chevaux jusqu'au jour de la Résurrection."»

---

(1) Plusieurs avis entourent le terme *ḥawâry*: celui qui soutient, le sincère, l'ami intime, le combattant, le compagnon d'un personnage illustre, celui qui a l'aptitude d'être un chef, etc.

٤٠ - باب: فَضْلِ الطَّلِيعَةِ.

٢٨٤٦ - حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ يَأْتِينِي بِخَبَرِ الْقَوْمِ». يَوْمَ الأَحْزَابِ، قَالَ الزُّبَيْرُ: أَنَا، ثُمَّ قَالَ: «مَنْ يَأْتِينِي بِخَبَرِ الْقَوْمِ». قَالَ الزُّبَيْرُ: أَنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيّاً، وَحَوَارِيَّ الزُّبَيْرُ».

٤١ - باب: هَلْ يُبْعَثُ الطَّلِيعَةُ وَحْدَهُ.

٢٨٤٧ - حَدَّثَنَا صَدَقَةُ: أَخْبَرَنَا ٱبْنُ عُيَيْنَةَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُنْكَدِرِ: أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَدَبَ النَّبِيُّ ﷺ النَّاسَ - قَالَ صَدَقَةُ: أَظُنُّهُ - يَوْمَ الخَنْدَقِ، فَانْتَدَبَ الزُّبَيْرُ، ثُمَّ نَدَبَ النَّاسَ، فَانْتَدَبَ الزُّبَيْرُ، ثُمَّ نَدَبَ النَّاسَ، فَانْتَدَبَ الزُّبَيْرُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيّاً، وَإِنَّ حَوَارِيَّ الزُّبَيْرُ بْنُ الْعَوَّامِ».

٤٢ - باب: سَفَرِ الاِثْنَيْنِ.

٢٨٤٨ - حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ: حَدَّثَنَا أَبُو شِهَابٍ، عَنْ خَالِدٍ الحَذَّاءِ، عَنْ أَبِي قِلابَةَ، عَنْ مَالِكِ بْنِ الحُوَيْرِثِ قَالَ: ٱنْصَرَفْتُ مِنْ عِنْدِ النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ لَنَا -: أَنَا وَصَاحِبٌ لِي -: «أَذِّنَا وَأَقِيمَا، وَلْيَؤُمَّكُمَا أَكْبَرُكُمَا».

٤٣ - باب: الْخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

٢٨٤٩ - حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «الْخَيْلُ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ».

2850 - D'après 'Urwa ben al-Ja'd, le Prophète (ç) dit: «Le bien est accroché aux toupets des chevaux jusqu'au jour de la Résurrection.»

* Sulaymân rapporte cela de Chu'ba, et ce de 'Urwa ben Abu al-Ja'd.(1)

* Rapporté aussi par Muṣaddad, et ce de Huchaym, de Ḥuṣayn, d'ach-Cha'by, de 'Urwa ben Abu al-Ja'd.

2851 - Selon Abu at-Tayyâḥ, 'Anas ben Mâlik (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) dit: "La bénédiction est dans les toupets des chevaux."»

R. 44 - Le Combat se fait avec un Imâm juste ou injuste,(2)

car le Prophète (ç) dit: "Le bien restera accroché aux toupets des chevaux jusqu'au jour de la Résurrection."

2852 - 'Urwa al-Bâriqy: Le Prophète (ç) dit: «Le bien, la Rétribution ou le butin, restera accroché aux toupets des chevaux jusqu'au jour de la Résurrection.»

R. 45 - Sur celui qui retient un cheval pour la cause de Dieu.

* Dieu, le Très-Haut, dit: **... et de chevaux en alerte**(3)

2853 - Sa'îd al-Maqbury rapporte avoir entendu Abu Hurayra (r) dire: «Le Prophète (ç) dit: "Celui qui, par foi en Dieu et en sa promesse, retient un cheval pour la cause de Dieu, aura, dans sa Balance, le jour de la Résurrection], [la Récompense équivalente] à l'étanchement, au rassasiement, au crottin et à l'urine de ce cheval."»

R. 46 - Sur le fait de donner un nom à un cheval ou à un âne

2854 - Directement de Muḥammad ben Abu Bakr, directement de Fuḍayl ben Sulaymân, d'Abu Ḥâzim, de 'Abd Allâh ben Abu Qatâda, de son père qui [rapporte] être sorti avec le Prophète (ç)...

Abu Qatâda qui n'était pas en état de sacralisation, contrairement à ses

(1) Au lieu de 'Urwa ben al-Ja'd tout court.

(2) Autre traduction: Le Combat doit être fait soit par le pieux soit par le perfide.

(3) *Al-Anfâl*, 60. Le verset commence par: **préparez contre eux** (les ennemis) **ce que vous pouvez réunir d'armement et de chevaux...**

٢٨٥٠ - حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ حُصَيْنٍ وَابْنِ أَبِي السَّفَرِ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الجَعْدِ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ».

قَالَ سُلَيْمانُ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ أَبِي الجَعْدِ. تَابَعَهُ مُسَدَّدٌ، عَنْ هُشَيْمٍ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ أَبِي الجَعْدِ.

٢٨٥١ - حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي التَّيَّاحِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «الْبَرَكَةُ فِي نَوَاصِي الخَيْلِ».

٤٤ - باب: الْجِهَادُ ماضٍ مَعَ الْبَرِّ وَالْفَاجِرِ.

لِقَوْلِ النَّبِيِّ ﷺ: «الخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ».

٢٨٥٢ - حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ: حَدَّثَنَا زَكَرِيَّاءُ، عَنْ عامِرٍ: حَدَّثَنَا عُرْوَةُ الْبَارِقِيُّ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ: الأَجْرُ وَالمَغْنَمُ».

٤٥ - باب: مَنِ ٱحْتَبَسَ فَرَساً فِي سَبِيلِ اللَّهِ.

لِقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَمِن رِّبَاطِ ٱلْخَيْلِ﴾[1].

٢٨٥٣ - حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حَفْصٍ: حَدَّثَنَا ابْنُ المُبَارَكِ: أَخْبَرَنَا طَلْحَةُ بْنُ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: سَمِعْتُ سَعِيداً المَقْبُرِيَّ يُحَدِّثُ: أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنِ ٱحْتَبَسَ فَرَساً فِي سَبِيلِ ٱللهِ، إِيمَاناً بِٱللهِ، وَتَصْدِيقاً بِوَعْدِهِ، فَإِنَّ شِبَعَهُ وَرِيَّهُ وَرَوْثَهُ وَبَوْلَهُ فِي مِيزَانِهِ يَوْمَ القِيَامَةِ».

٤٦ - باب: ٱسْمِ الْفَرَسِ وَالْحِمَارِ.

٢٨٥٤ - حَدَّثَنَا مُحَمدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ: حَدَّثَنَا فُضَيْلُ بْنُ سُلَيْمانَ، عَنْ أَبِي حازِمٍ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ: أَنَّهُ خَرَجَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، فَتَخَلَّفَ أَبُو قَتَادَةَ مَعَ بَعْضِ

---

(١) سورة الأنفال الآية ٦٠

compagnons, demeura avec ceux-ci en arrière. Ils aperçurent un âne sauvage avant qu'Abu Qatâda ne l'aperçût. Ils le laissèrent jusqu'au moment ou Abu Qatâda l'aperçut et se mit sur le dos de son cheval Jarâda. Il leur demanda de lui passer sa cravache mais ils refusèrent. Il la ramassa alors tout seul puis attaqua l'âne et put l'abattre. Après quoi, il en mangea de sa chair; et ses compagnons d'en manger aussi. Ils continuèrent [ensuite leur chemin]. Lorsqu'ils rejoignirent le Prophète, celui-ci leur dit: "En avez-vous encore une partie? — Il nous reste son pied, répondirent-ils." Le Prophète (ç) le prit alors et le mangea.

2855 - Directement de 'Ali ben 'Abd Allâh ben Ja'far, directement de Ma'n ben 'Isa, directement de 'Ubay ben 'Abbâs ben Sahl, de son père, de son grand-père qui dit: «Le Prophète (ç) avait dans notre verger un cheval qu'on appelait Luḥayf.»

* Abu 'Abd Allâh: Suivant certains, c'est Lukhayf.

2856 - D'après 'Amrû ben Maymûn, Mu'âdh (r) dit: «J'étais monté en croupe du Prophète (ç) sur un âne qu'on appelait 'Ufayr. Il [me] dit: "O Mu'adh! connais-tu le droit de Dieu sur ses serviteurs et le droit des serviteurs sur Dieu? — Dieu et son Messager en sont plus informés, répondis-je. — Et bien! le droit de Dieu sur les serviteurs est de l'adorer sans rien lui associer et le droit des serviteurs sur Dieu est de ne pas châtier celui qui ne lui associe aucune chose. — O Messager de Dieu ! est-ce que je peux annoncer cette bonne nouvelle aux gens? — Ne l'annonce pas, sinon ils se reposeront entièrement là-dessus."»

2857 - Selon Qatâda, 'Anas ben Mâlik (r) dit: «Il y eut une peur de l'ennemi à Médine, d'où le Prophète (ç) emprunta un cheval qui nous appartenait et qu'on appelait Mandûb... [A son retour], le Prophète dit: "Nous n'avons remarqué aucun ennemi. Cependant, nous avons trouvé ce cheval très rapide."»

R. 47 - Sur ce qui est dit du mauvais augure du cheval.

2858 - Sâlim ben 'Abd Allâh: 'Abd Allâh ben 'Umar (r) dit: «J'ai entendu le Prophète (ç) dire: "[Pour les gens], le mauvais augure n'est qu'en trois choses: le cheval, la femme et la maison."»

2859 - Sahl ibn Sa'd as-Sâ'idy (r): Le Messager de Dieu (ç) dit: «S'il reste [encore des gens qui croient] au mauvais augure, ce sera dans la femme, le cheval et l'habitation.»

أَصْحَابِهِ، وَهُمْ مُحْرِمُونَ وَهُوَ غَيْرُ مُحْرِمٍ، فَرَأَوْا حِمَاراً وَحْشِيّاً قَبْلَ أَنْ يَرَاهُ، فَلَمَّا رَأَوْهُ تَرَكُوهُ حَتَّى رَآهُ أَبُو قَتَادَةَ، فَرَكِبَ فَرَساً لَهُ يُقَالُ لَهُ الجَرَادَةُ، فَسَأَلَهُمْ أَنْ يُنَاوِلُوهُ سَوْطَهُ فَأَبَوْا، فَتَنَاوَلَهُ فَحَمَلَ فَعَقَرَهُ، ثُمَّ أَكَلَ فَأَكَلُوا، فَقَدِمُوا، فَلَمَّا أَدْرَكُوهُ قَالَ: «هَلْ مَعَكُمْ مِنْهُ شَيْءٌ». قَالَ: مَعَنَا رِجْلُهُ، فَأَخَذَهَا النَّبِيُّ ﷺ فَأَكَلَهَا.

٢٨٥٥ - حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ جَعْفَرٍ: حَدَّثَنَا مَعْنُ بْنُ عِيسَى: حَدَّثَنِي أُبَيُّ بْنُ عَبَّاسِ بْنِ سَهْلٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: كَانَ لِلنَّبِيِّ ﷺ فِي حَائِطِنَا فَرَسٌ يُقَالُ لَهُ اللُّحَيْفُ.

قَالَ أَبُو عَبْدِ ٱللهِ: وَقَالَ بَعْضُهُمْ: اللُّخَيْفُ.

٢٨٥٦ - حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: سَمِعَ يَحْيىٰ بْنَ آدَمَ: حَدَّثَنَا أَبُو الأَحْوَصِ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ رِدْفَ النَّبِيِّ ﷺ عَلَى حِمَارٍ يُقَالُ لَهُ عُفَيْرٌ، فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ، هَلْ تَدْرِي حَقَّ ٱللهِ عَلَى عِبَادِهِ، وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى ٱللهِ». قُلْتُ: ٱللهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّ حَقَّ ٱللهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ، وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئاً، وَحَقَّ العِبَادِ عَلَى ٱللهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً». فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، أَفَلَا أُبَشِّرُ بِهِ النَّاسَ؟ قَالَ: «لَا تُبَشِّرْهُمْ فَيَتَّكِلُوا».

٢٨٥٧ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنَا غُنْدَرٌ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ: سَمِعْتُ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ ابْنِ مَالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ فَزَعٌ بِالْمَدِينَةِ، فَٱسْتَعَارَ النَّبِيُّ ﷺ فَرَساً لَنَا يُقَالُ لَهُ مَنْدُوبٌ، فَقَالَ: «مَا رَأَيْنَا مِنْ فَزَعٍ، وَإِنْ وَجَدْنَاهُ لَبَحْراً».

٤٧ - باب: مَا يُذْكَرُ مِنْ شُؤْمِ الفَرَسِ.

٢٨٥٨ - حَدَّثَنَا أَبُو اليَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَالِمُ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: أَنَّ عَبْدَ ٱللهِ بْنَ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّمَا الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ: فِي الْفَرَسِ، وَالمَرْأَةِ، وَٱلدَّارِ».

٢٨٥٩ - حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي حَازِمِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سَهْلِ ابْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قَالَ: «إِنْ كَانَ فِي شَيْءٍ: فَفِي المَرْأَةِ، وَالْفَرَسِ، وَالمَسْكَنِ».

R. 48 - Sur le fait que les chevaux peuvent être [possédés] pour trois choses.

* Sur: **... et les chevaux, les mulets, les ânes pour les monter et pour l'apparat. Et il crée d'autres choses que vous ne savez pas...**[1]

2860 - Abu Hurayra (r): Le Messager de Dieu (ç) dit: «Les chevaux [peuvent être] pour trois personnes: une récompense pour tel homme; une protection pour tel autre et une charge pour un autre encore. Celui pour lequel ils sont une récompense est l'homme qui les attache pour la cause de Dieu puis leur lâche la corde dans une prairie (ou: un pré); ce que les chevaux atteignent le long de leurs cordes dans la prairie (ou: le pré) lui sera compté comme bonne œuvre; et si les cordes se coupent et que les chevaux galopent pour une tournée ou deux, alors leurs traces et leurs crottins lui seront aussi comptés comme bonne œuvre; et s'ils passent près d'une rivière et y boivent, sans que le propriétaire ne voulût les abreuver, cela lui sera encore compté comme bonne œuvre. Il y a aussi l'homme[2] qui les entrave par vanité, par ostentation et par animosité contre les musulmans; pour cet homme, les chevaux sont une charge.»

Interrogé sur les ânes, le Messager de Dieu (ç) dit: «A leur sujet rien ne m'a été révélé, sinon ce seul verset qui est à portée générale: **qui aura fait un atome de bien le verra et qui aura fait un atome de mal le verra**[3].»

R. 49 - Sur celui qui frappe l'animal d'autrui lors du combat.

2861 - Directment de Muslim, directement d'Abu 'Aqîl, directement d'Abu al-Mutawakkil an-Nâjy qui dit: «J'allai voir Jâbir ibn 'Abd Allâh al-'Anṣâry et je lui dis: "Rapporte-moi ce que tu as entendu du Messager de Dieu (ç)!" Il dit alors: Je fus avec lui dans l'un de ses déplacements (Abu 'Aqîl: Je ne sais s'il s'agissait d'une expédition ou d'un pèlerinage) et à notre retour, le Prophète (ç) dit: "Celui qui veut vite revenir chez les siens, qu'il parte vite!"

«Jâbir dit ensuite: Nous arrivâmes, et moi j'étais sur un chameau rouge tirant vers le noir, ne comportant aucun défaut; les gens étaient derrière moi. Soudain, le chameau s'arrêta. Le Prophète (ç) me dit alors: "O Jâbir! tiens-toi bien!" et, avec

(1) *An-Naḥl*, 8.

(2) C'est la version des Ṣaḥîḥ. Quant à Qastalâni, on trouve: *Quant à l'homme pour lequel ce sont un fardeau, c'est un homme...*

(3) *Az-Zalzala*, 7 - 8.

٤٨ ـ باب: الخَيْلُ لِثَلاثَةٍ.

وَقَوْلُ اللّهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ وَٱلْخَيْلَ وَٱلْبِغَالَ وَٱلْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾[١].

٢٨٦٠ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قَالَ: «الخَيْلُ لِثَلاثَةٍ: لِرَجُلٍ أَجْرٌ، وَلِرَجُلٍ سِتْرٌ، وَعَلَى رَجُلٍ وِزْرٌ، فَأَمَّا الَّذِي لَهُ أَجْرٌ فَرَجُلٌ رَبَطَهَا في سَبِيلِ ٱللهِ، فَأَطَالَ في مَرْجٍ أَوْ رَوْضَةٍ، فَمَا أَصَابَتْ في طِيَلِهَا ذٰلِكَ مِنَ المَرْجِ أَوِ الرَّوْضَةِ كانَتْ لَهُ حَسَنَاتٍ، وَلَوْ أَنَّهَا قَطَعَتْ طِيَلَهَا، فَٱسْتَنَّتْ شَرَفاً أَوْ شَرَفَيْنِ، كانَتْ أَرْوَاثُهَا وَآثَارُهَا حَسَنَاتٍ لَهُ، وَلَوْ أَنَّها مَرَّتْ بِنَهَرٍ فَشَرِبَتْ مِنْهُ وَلَمْ يُرِدْ أَنْ يَسْقِيَهَا كانَ ذٰلِكَ حَسَنَاتٍ لَهُ. وَرَجُلٌ[٢] رَبَطَهَا فَخْراً وَرِئَاءً وَنِوَاءً لِأَهْلِ الإِسْلَامِ فَهْيَ وِزْرٌ عَلَى ذٰلِكَ». وَسُئِلَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ عَنِ الحُمُرِ، فَقَالَ: «مَا أُنْزِلَ عَلَيَّ فِيهَا إِلَّا هٰذِهِ الآيَةُ الجَامِعَةُ الْفَاذَّةُ: ﴿ فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝ وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴾[٣]».

٤٩ ـ باب: مَنْ ضَرَبَ دَابَّةَ غَيْرِهِ فِي الْغَزْوِ.

٢٨٦١ ـ **حَدَّثَنَا** مُسْلِمٌ: حَدَّثَنَا أَبُو عَقِيلٍ: حَدَّثَنَا أَبُو المُتَوَكِّلِ النَّاجِيُّ قَالَ: أَتَيْتُ جابِرَ ابْنَ عَبْدِ ٱللهِ الأَنْصَارِيَّ فَقُلْتُ لَهُ: حَدِّثْنِي بِمَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، قَالَ: سَافَرْتُ مَعَهُ فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ ـ قَالَ أَبُو عَقِيلٍ: لَا أَدْرِي غَزْوَةً أَوْ عُمْرَةً ـ فَلَمَّا أَنْ أَقْبَلْنَا، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَتَعَجَّلَ إِلَى أَهْلِهِ فَلْيُعَجِّلْ». قَالَ جابِرٌ: فَأَقْبَلْنَا وَأَنَا عَلَى جَمَلٍ لِي أَرْمَكَ، لَيْسَ فِيهِ شِيَةٌ، وَالنَّاسُ خَلْفِي، فَبَيْنَا أَنَا كَذٰلِكَ، إِذْ قَامَ عَلَيَّ، فَقَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ: «يَا جابِرُ، ٱسْتَمْسِكْ». فَضَرَبَهُ بِسَوْطِهِ ضَرْبَةً فَوَثَبَ الْبَعِيرُ مَكَانَهُ، فَقَالَ: «أَتَبِيعُ

---

(١) سورة النحل الآية ٨.

(٢) كذا في الصحاح وفي القسطلاني «وأما الرجل الذي عليه وزر فهو رجل. . .».

(٣) سورة الزلزلة الآيتان ٧ ـ ٨.

sa cravache, il lui donna un coup qui le poussa à bondir. "Veux-tu vendre ton chameau? [me] dit le Prophète ensuite. — Oui, répondis-je." Et à notre retour à Médine et après que le Prophète (ç) était entré à la mosquée avec quelques-uns de ses Compagnons, j'entrai le voir. Quant au chameau, je l'attachai à un coin de la cour. Je lui dis: "Voilà ton chameau." Sur ce, le Prophète sortit et se mit à tourner autour du chameau en disant: "[C'est vrai que] ce chameau est le nôtre." Il envoya ensuite chercher des *uqiyya* d'or, et dit: "Donnez-les à Jâbir!" Puis il [me] dit: "As-tu reçu le prix en entier? — Oui, répondis-je. — Eh bien! le prix et le chameau sont à toi."»

R. 50 - Sur le fait de monter sur les bêtes difficiles et sur les étalons.

* Râchid ben Sa'd: Les Anciens préféraient les étalons car ils sont plus rapides et plus robustes.

2862 - 'Anas ben Mâlik dit: «Il y eut à Médine une peur de l'ennemi, d'où le Prophète emprunta un cheval appartenant à Abu Ṭalḥa et qu'on appelait Mandûb. Il le monta, [et après son retour] il dit: "Nous n'avons vu aucun ennemi; cependant nous avons trouvé ce cheval très rapide."»

R. 51 - Sur les parts du cheval.

2863 - Ibn 'Umar (r): Le Messager de Dieu (ç) accorda au cheval deux parts et à son propriétaire une seule part.

* Mâlik: On [doit] réserver une part aux chevaux. Et le cheval qui n'est pas de race en fait partie, car Dieu dit: **... et les chevaux, les mulets, les ânes pour les monter**. On n'accorde pas de part à plus d'un cheval.

R. 52 - Sur celui qui conduit l'animal d'autrui pendant la guerre.

2864 - Abu 'Isḥâq: Un homme dit à Barâ' ben 'Âzib (r): «Avez-vous fui en laissant le Messager de Dieu (ç) le jour de Ḥunayn? — Mais le Messager de Dieu (ç), répondit Barâ', n'a pas fui. En fait, Hawâzin était une tribu qui avait de bons

(1) Il s'agit d'Abu Sufyân ibn al-Hârith ibn 'Abd-ul-Muṭalib.

الجَمَلَ». قُلْتُ: نَعَمْ، فَلَمَّا قَدِمْنَا المَدِينَةَ وَدَخَلَ النَّبِيُّ ﷺ المَسْجِدَ في طَوَائِفِ أَصْحَابِهِ، فَدَخَلْتُ إِلَيْهِ، وَعَقَلْتُ الجَمَلَ في نَاحِيَةِ الْبَلَاطِ، فَقُلْتُ لَهُ: هٰذَا جَمَلُكَ، فَخَرَجَ فَجَعَلَ يُطِيفُ بِالجَمَلِ وَيَقُولُ: «الجَمَلُ جَمَلُنَا». فَبَعَثَ النَّبِيُّ ﷺ أَوَاقٍ مِنْ ذَهَبٍ، فَقَالَ: «أَعْطُوهَا جَابِراً». ثُمَّ قَالَ: «آسْتَوْفَيْتَ الثَّمَنَ؟». قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: «الثَّمَنُ وَالجَمَلُ لَكَ».

٥٠ ـ باب: الرُّكُوبِ عَلَى ٱلدَّابَّةِ الصَّعْبَةِ وَالْفُحُولَةِ مِنَ الخَيْلِ.

وَقَالَ رَاشِدُ بْنُ سَعْدٍ: كانَ السَّلَفُ يَسْتَحِبُّونَ الْفُحُولَةَ، لِأَنَّهَا أَجْرَى وَأَجْسَرُ.

٢٨٦٢ ـ **حَدَّثَنَا** أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ ٱللهِ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: كانَ بِالمَدِينَةِ فَزَعٌ، فَٱسْتَعَارَ النَّبِيُّ ﷺ فَرَساً لِأَبِي طَلْحَةَ يُقَالُ لَهُ مَنْدُوبٌ، فَرَكِبَهُ، وَقَالَ: «مَا رَأَيْنَا مِنْ فَزَعٍ، وَإِنْ وَجَدْنَاهُ لَبَحْراً».

٥١ ـ باب: سِهَامِ الفَرَسِ.

٢٨٦٣ ـ **حَدَّثَنَا** عُبَيْدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ أَبِي أُسَامَةَ، عَنْ عُبَيْدِ ٱللهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ جَعَلَ لِلفَرَسِ سَهْمَيْنِ وَلِصَاحِبِهِ سَهْماً.

وَقَالَ مالِكٌ: يُسْهَمُ لِلْخَيْلِ، وَالْبَرَاذِينُ مِنْهَا، لِقَوْلِهِ: ﴿وَٱلْخَيْلَ وَٱلْبِغَالَ وَٱلْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا﴾[1].

وَلَا يُسْهَمُ لِأَكْثَرَ مِنْ فَرَسٍ.

٥٢ ـ باب: مَنْ قَادَ دَابَّةَ غَيْرِهِ في الحَرْبِ.

٢٨٦٤ ـ **حَدَّثَنَا** قُتَيْبَةُ: حَدَّثَنَا سَهْلُ بْن يُوسُفَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ: قَالَ رَجُلٌ لِلبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَفَرَرْتُمْ عَنْ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ يَوْمَ حُنَيْنٍ؟ قَالَ: لٰكِنَّ رَسُولَ ٱللهِ لَمْ يَفِرَّ، إِنَّ هَوَازِنَ كَانُوا قَوْماً رُمَاةً، وَإِنَّا لَمَّا لَقِينَاهُمْ حَمَلْنَا عَلَيْهِمْ فَٱنْهَزَمُوا، فَأَقْبَلَ

---

(١) سورة النحل الآية ٨.

archers. A leur rencontre, nous les attaquâmes et ils subirent une défaite. Après quoi, les Musulmans se lancèrent pour ramasser le butin. Leurs archers saisirent alors l'occasion et nous attaquèrent par leurs flèches. Et malgré cela, le Messager de Dieu (ç) ne prit pas la fuite. Je le vis sur son mulet blanc dont Abu Sufyân saisissait la bride. Il disait:

C'est moi le Prophète sans nul mensonge

C'est moi le fils de 'Abd-ul-Muṭalib.»

R. 53 - Sur l'étrier de l'animal.

2865 - Selon ibn 'Umar (r), le Prophète (ç), en introduisant le pied dans l'étrier et après que sa chamelle se mettait debout, prononçait la *talbiya* à partir de la mosquée de dhu-l-Ḥulayfa.

R. 54 - Sur le fait de monter un cheval à poil.

2866 - 'Anas (r): Le Prophète (ç) [alla] les rencontrer montant un cheval à poil, sans selle. Il y avait une épée suspendue à son cou.

R. 55 - Sur le cheval qui a le pas serré.

2867 - 'Anas ben Mâlik (r): Une fois, les habitants de Médine eurent peur d'une attaque de l'ennemi. Alors, le Prophète (ç) monta sur un cheval qui appartenait à Abu Talḥa et qui courrait en serrant le pas — ou: qui avait le pas serré.

A son retour, le Prophète dit: «Nous avons trouvé votre cheval-ci très rapide.» Après cela, ce cheval ne fut jamais dépassé en course.

R. 56 - Sur la course entre des chevaux.

2868 - Ibn 'Umar (r) dit: «Le Prophète (ç) fit courir, de Ḥafyâ' à Thaniyyat-al-Wadâ', les chevaux qui avaient suivi un régime. Quant aux chevaux qui n'avaient pas suivi de régime, il les fit courir d'ath-Taniyyat jusqu'à la mosquée des béni Zurayq.

«Et j'étais parmi ceux qui avaient participé à la course.»

* 'Abd Allâh: Directement de Sufyân, directement de 'Ubayd Allâh: Sufyân a dit: «Entre Ḥayfâ' et Thaniyyat-al-Wadâ' il y a cinq ou six *mayl*. Quant à la

الْمُسْلِمُونَ عَلَى الْغَنَائِمِ فَاسْتَقْبَلُونَا بِالسِّهَامِ، فَأَمَّا رَسُولُ اللهِ ﷺ فَلَمْ يَفِرَّ، فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ وَإِنَّهُ لَعَلَى بَغْلَتِهِ الْبَيْضَاءِ، وَإِنَّ أَبَا سُفْيَانَ آخِذٌ بِلِجَامِهَا وَالنَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ: «أَنَا النَّبِيُّ لاَ كَذِبْ، أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبْ».

٥٣ - باب: الرِّكَابِ وَالْغَرْزِ لِلدَّابَّةِ.

٢٨٦٥ - **حَدَّثَنَا** عُبَيْدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: عَنْ أَبِي أُسَامَةَ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ كانَ إِذَا أَدْخَلَ رِجْلَهُ في الغَرْزِ، وَاسْتَوَتْ بِهِ نَاقَتُهُ قَائِمَةً، أَهَلَّ مِنْ عِنْدِ مَسْجِدِ ذِي الحُلَيْفَةِ.

٥٤ - باب: رُكُوبِ الْفَرَسِ العُرْيِ.

٢٨٦٦ - **حَدَّثَنَا** عَمْرُو بْنُ عَوْنٍ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: اسْتَقْبَلَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى فَرَسٍ عُرْيٍ، ما عَلَيْهِ سَرْجٌ، في عُنُقِهِ سَيْفٌ.

٥٥ - باب: الْفَرَسِ القَطُوفِ.

٢٨٦٧ - **حَدَّثَنَا** عَبْدُ الأَعْلَى بْنُ حَمَّادٍ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ: حَدَّثَنَا سَعِيدٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّ أَهْلَ المَدِينَةِ فَزِعُوا مَرَّةً، فَرَكِبَ النَّبِيُّ ﷺ فَرَساً لأَبِي طَلْحَةَ كانَ يَقْطِفُ - أَوْ كانَ فِيهِ قِطَافٌ - فَلَمَّا رَجَعَ قَالَ: «وَجَدْنَا فَرَسَكُمْ هٰذَا بَحْراً». فَكانَ بَعْدَ ذٰلِكَ لاَ يُجارَى.

٥٦ - باب: السَّبْقِ بَيْنَ الخَيْلِ.

٢٨٦٨ - **حَدَّثَنَا** قَبِيصَةُ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَجْرَى النَّبِيُّ ﷺ ما ضُمِّرَ مِنَ الخَيْلِ مِنَ الحَفْيَاءِ إِلَى ثَنِيَّةِ الْوَدَاعِ، وَأَجْرَى ما لَمْ يُضَمَّرْ مِنَ الثَّنِيَّةِ إِلَى مَسْجِدِ بَنِي زُرَيْقٍ، قَالَ ابْنُ عُمَرَ: وَكُنْتُ فِيمَنْ أَجْرَى.

قَالَ عَبْدُ اللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَان قالَ: حَدَّثَنِي عُبَيْدُ اللهِ قَالَ سُفْيَانُ: بَيْنَ الحَفْيَاءِ إِلَى ثَنِيَّةِ الْوَدَاعِ خَمْسَةُ أَمْيَالٍ أَوْ سِتَّةٌ،

distance qui sépare ath-Thaniyyat et la mosquée des béni Zurayq, elle est d'un *mayl.*»

R. 57 - Sur le fait de faire subir aux chevaux un régime pour la course.

2869 - 'Abd Allâh (r): Le Messager de Dieu (ç) organisa une course de chevaux qui n'avaient pas suivi de régime. Le trajet de la course était compris entre ath-Thaniyyat et la mosquée des béni Zurayq.

'Abd Allâh ben 'Umar participa à cette course.

* Abu 'Abd Allâh: Le mot *'amad*[1] veut dire: *terme.* [On trouve dans le verset]: *wa ṭâla 'alayhim al-'amad.*[2]

R. 58 - Le terme de la course des chevaux qui ont suivi un régime.

2870 - Directement de 'Abd Allâh ben Muḥammad, directement de Mu'âwiya, directement d'Abu 'Isḥâq, de Mûsa ben 'Uqba, de Nâfi', d'ibn 'Umar (r) qui dit: «Le Messager de Dieu (ç) organisa une course de chevaux qui avaient suivi un régime. Le départ était à al-Ḥayfâ' et l'arrivée à Thaniyyat-al-Wadâ'. ([Abu 'Ishâq]: Je dis à Mûsa: "Quelle était la distance? — De six ou sept *mayl.")*.

«Il organisa aussi une course de chevaux qui n'avaient pas suivi de régime. Le départ cette fois était à Thaniyyat-al-Wadâ'; quant à l'arrivée, elle était à la mosquée des béni Zurayq ([Abu 'Ishâq: De combien était la distance? — Environ un *mayl*, répondit Mûsa. De plus, ibn 'Umar était parmi les participants à cette course.).»

R. 59 - Sur la chamelle du Prophète (ç)

* Ibn 'Umar: Le Prophète (ç) fit monter en croupe 'Usâma sur [sa chamelle] al-Qaṣwâma.

* Al-Miswar: Le Prophète (ç) dit: "Al-Qaṣwâ' n'est pas devenue rétive."

---

(1) Que nous avons traduit par: *trajet.*

(2) **Le terme leur parut long.** (*Al-Hadîd*, 16).

وَبَيْنَ ثَنِيَّةَ إِلَى مَسْجِدِ بَنِي زُرَيْقٍ مِيلٌ.

٥٧ - باب: إِضْمَارِ الْخَيْلِ لِلسَّبْقِ.

٢٨٦٩ - **حَدَّثَنَا** أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ سَابَقَ بَيْنَ الخَيْلِ الَّتِي لَمْ تُضَمَّرْ، وَكانَ أَمَدُهَا مِنَ الثَّنِيَّةِ إِلَى مَسْجِدِ بَنِي زُرَيْقٍ، وَأَنَّ عَبْدَ ٱللهِ بْنَ عُمَرَ كانَ سَابَقَ بِهَا.

قَالَ أَبُو عَبْدِ ٱللهِ: أَمَداً: غَايَةً. ﴿ فَطَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْأَمَدُ ﴾[1].

٥٨ - باب: غَايَةِ السِّبَاقِ لِلْخَيْلِ الْمُضَمَّرَةِ.

٢٨٧٠ - **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا مُعاوِيَةُ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحٰقَ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَابَقَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ بَيْنَ الخَيْلِ الَّتِي قَدْ أُضْمِرَتْ، فَأَرْسَلَهَا مِنَ الحَفْيَاءِ، وَكانَ أَمَدُهَا ثَنِيَّةَ الْوَدَاعِ - فَقُلْتُ لِمُوسَى: فَكَمْ كانَ بَيْنَ ذٰلِكَ؟ قَالَ: سِتَّةُ أَمْيَالٍ أَوْ سَبْعَةٌ - وَسَابَقَ بَيْنَ الخَيْلِ الَّتِي لَمْ تُضَمَّرْ، فَأَرْسَلَهَا مِنْ ثَنِيَّةِ الْوَدَاعِ، وَكانَ أَمَدُهَا مَسْجِدَ بَنِي زُرَيْقٍ - قُلْتُ: فَكَمْ بَيْنَ ذٰلِكَ؟ قَالَ: مِيلٌ أَوْ نَحْوُهُ - وَكانَ ابْنُ عُمَرَ مِمَّنْ سَابَقَ فِيهَا.

٥٩ - باب: نَاقَةِ النَّبِيِّ ﷺ.

قَالَ ابْنُ عُمَرَ: أَرْدَفَ النَّبِيُّ ﷺ أُسَامَةَ عَلَى الْقَصْوَاءِ.

وَقَالَ الْمِسْوَرُ: قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ما خَلأَتِ الْقَصْوَاءُ».

---

(١) سورة الحديد الآية ١٦.

2871 - Ḥumayd dit: «J'ai entendu 'Anas (r) dire: "La chamelle du Prophète (ç) s'appelait al-'Aẓbâ'."»

2872 - D'après Ḥumayd, 'Anas (r) dit: «Le Prophète (ç) avait une chamelle qui s'appelait al-'Aẓbâ' et qu'on ne pouvait jamais dépasser en course (Ḥumayd: "Ou: *qu'on ne pouvait qu'à peine dépasser)*.

«Un jour, un bédouin arriva sur un chameau de somme qui put dépasser al-'Aẓbâ'. Cela fut pénible pour les musulmans au point où le Prophète remarqua la chose. Il dit alors: "Dieu se doit de rabaisser toute chose qui s'élève dans le bas monde."»

* Mûsa rapporte une version plus longue, et ce de Ḥammad, de Thâbit, de 'Anas, du Prophète (ç).

R. 60 - Le combat sur des ânes.

R. 61 - Sur la mule blanche du Prophète (ç)

* Rapporté par 'Anas.

* Abu Ḥumayd: Le roi de 'Ayla offrit au Prophète (ç) une mule blanche.

2873 - Abu 'Isḥâq dit: «J'ai entendu 'Amrû ben al-Ḥârith dire: "Le Prophète (ç) ne laissa que sa mule blanche, ses armes et une terre qu'il avait laissée comme aumône."»

2874 - D'après Abu 'Isḥâq, un homme dit à al-Barâ' (r): O Abu 'Umâra, avez-vous pris la fuite le jour de Ḥunayn? — Non, j'en jure par Dieu, répondit al-Barâ', le Prophète (ç) n'avait pas pris la fuite. C'est plutôt ceux qui étaient pressés qui avaient reculé. Les Hawâzin les avaient alors accueillis avec des tirs de flèches.

Quant au Prophète (ç), il était sur sa mule blanche dont Abu Sufyân ben Hârith tenait la bride. Le Prophète (ç) disait:

C'est moi le prophète sans nul mensonge. C'est moi le fils de 'Abd-ul-Muṭṭalib.

R. 62 - Sur le Combat des femmes.

2875 - D'après 'A'icha bent Ṭalḥa, 'Â'icha, la Mère des Croyants (r), dit: «Comme je demandai au Prophète (ç) de me donner la permission de participer au Combat, il me dit: "Votre combat, vous les femmes, consiste à faire le *ḥaj*."»

٢٨٧١ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا مُعاوِيَةُ: حَدَّثَنا أَبُـو إِسْحٰقَ، عَنْ حُمَيْدٍ قالَ: سَمِعْتُ أَنَساً رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ يَقُولُ: كانَتْ ناقَةُ النَّبِيِّ ﷺ يُقالُ لَها الْعَضْباءُ.

٢٨٧٢ ـ **حَدَّثَنَا** مالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: كانَ لِلنَّبِيِّ ﷺ ناقَةٌ تُسَمَّى الْعَضْباءَ، لَا تُسْبَقُ ـ قالَ حُمَيْدٌ: أَوْ لَا تَكادُ تُسْبَقُ ـ فَجاءَ أَعْرَابِيٌّ عَلَى قَعُودٍ فَسَبَقَها، فَشَقَّ ذٰلِكَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ حَتَّى عَرَفَهُ، فَقَالَ: «حَقٌّ عَلَى ٱللهِ أَنْ لَا يَرْتَفِعَ شَيْءٌ مِنَ ٱلدُّنْيا إِلَّا وَضَعَهُ». طَوَّلَهُ مُوسٰى، عَنْ حَمَّادٍ، عَنْ ثابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

٦٠ ـ باب: الغَزْوِ عَلَى الحَمِيرِ.

٦١ ـ باب: بَغْلَةِ النَّبِيِّ ﷺ الْبَيْضاء.

قَالَهُ أَنَسٌ. وَقَالَ أَبُو حُمَيْدٍ: أَهْدَى مَلِكُ أَيْلَةَ لِلنَّبِيِّ ﷺ بَغْلَةً بَيْضاءَ.

٢٨٧٣ ـ **حَدَّثَنَا** عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو إِسْحٰقَ قَالَ: سَمِعْتُ عَمْرَو بْنَ الحارِثِ قَالَ: ما تَرَكَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَّا بَغْلَتَهُ الْبَيْضاءَ، وَسِلاحَهُ، وَأَرْضاً تَرَكَها صَدَقَةً.

٢٨٧٤ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سُفْيَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو إِسْحٰقَ، عَنْ الْبَرَاءِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، قَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا أَبَا عُمَارَةَ وَلَّيْتُمْ يَوْمَ حُنَيْنٍ؟ قَالَ: لَا وَٱللهِ ما وَلَّى النَّبِيُّ ﷺ، وَلٰكِنْ وَلَّى سَرَعانُ النَّاسِ، فَلَقِيَهُمْ هَوَازِنُ بِالنَّبْلِ، وَالنَّبِيُّ ﷺ عَلَى بَغْلَتِهِ الْبَيْضَاءِ، وَأَبُو سُفْيَانَ بْنُ الحَارِثِ آخِذٌ بِلِجَامِهَا، وَالنَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ: «أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبْ، أَنَا ابْنُ عَبْدِ المُطَّلِبْ».

٦٢ ـ باب: جِهَادِ النِّسَاءِ.

٢٨٧٥ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ إِسْحٰقَ، عَنْ عائِشَةَ بِنْتِ طَلْحَةَ، عَنْ عائِشَةَ أُمِّ المُؤْمِنِينَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا قَالَتْ: ٱسْتَأْذَنْتُ النَّبِيَّ ﷺ في الجِهَادِ، فَقَالَ: «جِهَادُكُنَّ الحَجُّ».

* 'Abd Allâh ben Al-Walîd: Sufyân nous a rapporté cela de Mu'âwiya.

2876 - Selon 'Â'icha, la Mère des croyants, interrogé par ses femmes au sujet du combat, le Prophète (ç) dit: "Quel bon Combat est le *haj*!"

R. 63 - Sur la participation de la femme dans un combat de mer.

2877/2878 - 'Abd Allâh ben 'Abd-ar-Raḥmân al-'Anṣâry dit: «J'ai entendu 'Anas (r) dire: Le Messager de Dieu (ç) entra chez bint Milḥân où il fit un somme puis [se réveilla] en souriant. "Pourquoi souris-tu? ô Messager de Dieu! lui demanda-t-elle. — Des gens de ma Nation répondit-il, qui prendront la mer pour la cause de Dieu, leur semblance est celle de rois sur des trônes. — O Messager de Dieu! prie Dieu pour que je sois avec eux." Sur ce, le Prophète dit: "Dieu! fais qu'elle soit avec eux!" puis il se remit à sourire. Et bint Milḥân de lui dire la même — Ou: "Pourquoi cela?" — chose [que précédemment]. Le Prophète lui donna alors la même réponse. "Prie Dieu, lui demanda-t-elle, pour que je sois avec eux! — Tu fais [déjà] partie, lui dit-il, des premiers, et tu n'es pas des derniers."

«'Anas: Elle se maria ensuite à 'Ubâda ben aṣ-Sâmit puis elle prit la mer avec bint Qaraḍa. A son retour, elle enfourcha sa monture qui la fit chuter et elle mourut.»

R. 64 - Sur le cas où, à l'exclusion de ses autres épouses, l'homme emmène avec lui au Combat une seule d'entre elles.

2879 - Az-Zuhry dit: «J'ai entendu 'Urwa ben az-Zubayr, Sa'îd ben al-Mussayyab, 'Alqama ben Waqqâṣ et 'Ubayd Allâh ben 'Abd Allâh rapporter le *hadîth* de 'Â'icha. Et tous m'ont rapporté une partie du *hadîth*.

«Elle dit: Lorsqu'il décidait de faire un déplacement, le Prophète (ç) procédait au tirage au sort entre ses épouses pour désigner laquelle d'entre elles l'accompagnerait. Une fois, il fit entre nous le tirage au sort et j'y gagnai. J'accompagnai alors le Prophète (ç), après la révélation [du verset] du *ḥijâb*.»

R. 65 - Sur la participation des femmes dans le combat et leur accrochage avec les hommes.

2880 - 'Anas (r): Le jour de 'Uḥud, les gens prirent la fuite en laissant le Prophète (ç).

وَقَالَ عَبْدُ ٱللهِ بْنُ الْوَلِيدِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُعَاوِيَةَ: بِهٰذَا.

٢٨٧٦ ـ **حَدَّثَنَا** قَبِيصَةُ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بِهٰذَا. وَعَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ عائِشَةَ بِنْتِ طَلْحَةَ، عَنْ عائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: سَأَلَهُ نِسَاؤُهُ عَنِ الْجِهَادِ، فَقَالَ: «نِعْمَ الْجِهَادُ الحَجُّ».

٦٣ ـ باب: غَزْوِ الْمَرْأَةِ فِي الْبَحْرِ.

٢٨٧٧-٢٨٧٨ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرٍو: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحٰقَ ـ هو الفَزَارِيُّ ـ عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ الأَنْصَارِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَساً رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ يَقُولُ: دَخَلَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ عَلَى ٱبْنَةِ مِلْحَانَ فَٱتَّكَأَ عِنْدَها، ثُمَّ ضَحِكَ، فَقَالَتْ: لِمَ تَضْحَكُ يَا رَسُولَ ٱللهِ، فَقَالَ: «نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي يَرْكَبُونَ الْبَحْرَ الأَخْضَرَ فِي سَبِيلِ ٱللهِ، مَثَلُهُمْ مَثَلُ المُلُوكِ عَلَى الأَسِرَّةِ». فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، ٱدْعُ ٱللهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ. قَالَ: «اللَّهُمَّ ٱجْعَلْهَا مِنْهُمْ». ثُمَّ عادَ فَضَحِكَ، فَقَالَتْ لَهُ مِثْلَ ـ أَوْ مِمَّ ـ ذٰلِكَ؟ فَقَالَ لَهَا مِثْلَ ذٰلِكَ، فَقَالَتْ: ٱدْعُ ٱللهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ. قَالَ: «أَنْتِ مِنَ الأَوَّلِينَ، وَلَسْتِ مِنَ الآخِرِينَ». قالَ: قَالَ أَنَسٌ: فَتَزَوَّجَتْ عُبَادَةَ بْنَ الصَّامِتِ، فَرَكِبَتِ الْبَحْرَ مَعَ بِنْتِ قَرَظَةَ، فَلَمَّا قَفَلَتْ، رَكِبَتْ دابَّتَهَا، فَوَقَصَتْ بِهَا، فَسَقَطَتْ عَنْهَا فَمَاتَتْ.

٦٤ ـ باب: حَمْلِ الرَّجُلِ ٱمْرَأَتَهُ فِي الْغَزْوِ دُونَ بَعْضِ نِسَائِهِ.

٢٨٧٩ ـ **حَدَّثَنَا** حَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ عُمَرَ النُّمَيْرِيُّ: حَدَّثَنَا يُونُسُ قَالَ: سَمِعْتُ الزُّهْرِيَّ قَالَ: سَمِعْتُ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ، وَسَعِيدَ بْنَ المُسَيَّبِ، وَعَلْقَمَةَ بْنَ وَقَّاصٍ، وَعُبَيْدَ ٱللهِ بْنَ عَبْدِ ٱللهِ، عَنْ حَدِيثِ عائِشَةَ، كُلٌّ حَدَّثَنِي طَائِفَةً مِنَ الحَدِيثِ، قَالَتْ: كانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَأَيَّتُهُنَّ يَخْرُجُ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا النَّبِيُّ ﷺ، فَأَقْرَعَ بَيْنَنَا فِي غَزْوَةٍ غَزَاهَا، فَخَرَجَ فِيهَا سَهْمِي، فَخَرَجْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ بَعْدَ ما أُنْزِلَ الْحِجَابُ.

٦٥ ـ باب: غَزْوِ النِّسَاءِ وَقِتَالِهِنَّ مَعَ الرِّجَالِ.

٢٨٨٠ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو مَعْمَرٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا كانَ يَوْمُ أُحُدٍ ٱنْهَزَمَ النَّاسُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: وَلَقَدْ رَأَيْتُ عائِشَةَ بِنْتَ أَبِي

"Je vis, dit 'Anas, 'A'icha bent Abu Bakr et Um Sulaym retroussées... Je pus alors apercevoir les bracelets à leurs jambes. Elles laissaient basculer[1] les outres — Ou: Elles déplaçaient[2] les outres — sur leurs dos puis donnaient à boire aux Musulmans pour ensuite revenir les remplir et retourner de nouveau donner à boire aux Musulmans."

R. 66 - Sur le fait que les femmes transportent les outres aux gens dans le combat.

2881 - Tha'laba ben Mâlik rapporte que 'Umar ben al-Khaṭṭâb (r) distribua des vêtements entre quelques femmes de Médine et qu'à la fin du partage, il resta un beau vêtement. Quelques-uns, de ceux qui étaient chez lui, lui dirent alors: "O Commandeur des croyants! donne-le à la [petite] fille du Messager de Dieu (ç) avec qui tu es marié! (Ils faisaient allusion à Um Kalthûm bent 'Ali).

— Um Saliṭ en a plus de droit, dit 'Umar (Um Salît était une Ansarite qui avait prêté allégeance au Messager de Dieu). Elle nous apportait (*tazfiru*) des outres [d'eau] le jour de 'Uḥud."

* Abu 'Abd Allâh: Le terme *tazfiru* veut dire: *coudre.*[3]

R. 67 - Sur le fait que les femmes soignent les blessés lors du combat.

2882 - Ar-Rabi' bent Mu'awadh dit: «Nous donnions à boire aux blessés et nous les soignions [durant notre participation aux combats] avec le Prophète (ç). De plus, nous ramenions les blessés et les morts à Médine.»

R. 68 - Sur le fait que les femmes ramènent les blessés et les morts.

2883 - Ar-Rabî' bent Mu'awidh dit: «Nous participions aux expéditions du Prophète (ç) où nous donnions à boire aux combattants et nous les servions. De plus, nous ramenions les blessés et les morts à Médine.»

---

(1) En arabe, *tanquzân.*

(2) *Tanqulân*, dans le texte.

(3) Cela est contesté. V. *Fatḥu-l-Bâry.*

بَكْرٍ وَأُمَّ سُلَيْمٍ، وَإِنَّهُمَا لَمُشَمِّرَتَانِ، أَرَى خَدَمَ سُوقِهِمَا، تَنْقُزَانِ الْقِرَبَ - وَقَالَ غَيْرُهُ: تَنْقُلَانِ الْقِرَبَ - عَلَى مُتُونِهِمَا، ثُمَّ تُفْرِغَانه في أَفْوَاهِ الْقَوْمِ، ثُمَّ تَرْجِعَانِ فَتَمْلآنِهَا، ثُمَّ تَجِيئَانِ فَتُفْرِغَانِهَا في أَفْوَاهِ الْقَوْمِ.

٦٦ - باب: حَمْلِ النِّسَاءِ الْقِرَبَ إِلَى النَّاسِ فِي الْغَزْوِ.

٢٨٨١ - **حَدَّثَنَا عَبْدَانُ**: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ: أَخْبَرَنَا يُونُسُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ: قَالَ ثَعْلَبَةُ بْنُ أَبِي مَالِكٍ، إِنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَسَمَ مُرُوطاً بَيْنَ نِسَاءٍ مِنْ نِسَاءِ الْمَدِينَةِ، فَبَقِيَ مِرْطٌ جَيِّدٌ، فَقَالَ لَهُ بَعْضُ مَنْ عِنْدَهُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَعْطِ هٰذَا ابْنَةَ رَسُولِ اللهِ ﷺ الَّتِي عِنْدَكَ - يُرِيدُونَ أُمَّ كُلْثُوم بِنْتَ عَلِيٍّ - فَقَالَ عُمَرُ: أُمُّ سَلِيطٍ أَحَقُّ. وَأُمُّ سَلِيطٍ مِنْ نِسَاءِ الأَنْصَارِ، مِمَّنْ بَايَعَ رَسُولَ اللهِ ﷺ. قَالَ عُمَرُ: فَإِنَّهَا كَانَتْ تَزْفِرُ لَنَا الْقِرَبَ يَوْمَ أُحُدٍ. قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ: تَزْفِرُ تَخِيطُ.

٦٧ - باب: مُدَاوَاةِ النِّسَاءِ الجَرْحَى في الْغَزْوِ.

٢٨٨٢ - **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ: حَدَّثَنَا خالِدُ بْنُ ذَكْوَانَ، عَنِ الرُّبَيِّعِ بِنْتِ مُعَوِّذٍ قَالَتْ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ نَسْقِي وَنُدَاوِي الجَرْحَى، وَنَرُدُّ الْجَرْحَى وَالْقَتْلَى إِلَى الْمَدِينَةِ.

٦٨ - باب: رَدِّ النِّسَاءِ الجَرْحَى وَالْقَتْلَى.

٢٨٨٣ - **حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ**: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ خالِدِ بْنِ ذَكْوَانَ، عَنِ الرُّبَيِّعِ بِنْتِ مُعَوِّذٍ قالَتْ: كُنَّا نَغْزُو مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، فَنَسْقِي الْقَوْمَ، وَنَخْدُمُهُمْ، وَنَرُدُّ الجَرْحَى وَالْقَتْلَى إِلَى الْمَدِينَةِ.

R. 69 - Sur le fait d'enlever une flèche du corps.

2884 - Abu Mûsa (r) dit: «Abu 'Âmir fut blessé d'une flèche au genou. Je me dirigeai alors vers lui et il me dit: "Arrache cette flèche!" En effet, je l'arrachai et un liquide se mit alors à sortir. J'entrai ensuite chez le Prophète (ç) et je le mis au courant. "Dieu! dit-il, pardonne à 'Ubayd Abu 'Amir!"»

R. 70 - Sur la garde durant une expédition faite pour la cause de Dieu.

2885 - 'Abd Allâh ben 'Âmir ben Rabî'a dit: «J'ai entendu 'Â'icha (r) dire: Une fois, le Prophète (ç) veilla la nuit. A son retour à Médine, il dit: "Plaise à Dieu que je trouve un homme vertueux de mes Compagnons qui puisse me servir de garde cette nuit." A ces mots, nous entendîmes un bruit d'armes. "Qui va là? s'écria le Prophète. — C'est moi, Sa'd ben Abu Waqqâṣ, je suis venu pour te servir de garde." Sur ce, le Prophète (ç) s'endormit.»

2886 - Directement de Yaḥya ben Yûsuf, directement d'Abu Bakr, d'Abu Ḥaṣîn, d'Abu Ṣâliṣ, d'Abu Hurayra (r), le Prophète dit: «Malheur à l'escalve du *dinâr*, du *dirham*, de la *qatîfa* et de la *khamîsa*[1]! Si on lui donne..., il se montre satisfait sinon il ne l'est pas.»

* 'Isrâ'îl et Muḥammad ben Juḥâd ne font pas remonter ce *hadîth* jusqu'Abu Ḥaṣîn.

2887 - 'Amrû nous a ajouté ceci: Directement de 'Abd-ur-Raḥmân ben 'Abd Allâh ben Dinâr, de son père, d'Abu Ṣâliḥ, d'Abu Hurayra, du Prophète (ç) qui dit: «Malheur à l'esclave du *dinâr*, à l'esclave du *dirham* et l'esclave de la *khamîṣa*! Si on lui donne..., il se montre satisfait, et si on ne lui donne pas..., il se révolte. Qu'il soit malheureux et désappointé! qu'on *ne le débarasse jamais des épines qui le piqueraient!...* [Mais] heureux soit le serviteur qui tient la bride de son cheval dans le chemin de Dieu! tout en ayant les cheveux hirsutes et les pieds empoussiérés! [Il aura la Récompense] de celui qui est en garde s'il monte la garde. Et s'il est aux

(1) La *qatîfa* est un manteau fait à la haute laine. Quant à la *khamîsa*, c'est un manteau à motif qui peut être en soie.

٦٩ - باب: نَزْعِ السَّهْمِ مِنَ الْبَدَنِ.

٢٨٨٤ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: رُمِيَ أَبُو عامِرٍ فِي رُكْبَتِهِ، فَٱنْتَهَيْتُ إِلَيْهِ، قَالَ: ٱنْزِعْ هٰذَا السَّهْمَ، فَنَزَعْتُهُ، فَنَزَا مِنْهُ المَاءُ، فَدَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ ٱغْفِرْ لِعُبَيْدٍ أَبِي عامِرٍ».

٧٠ - باب: الْحِرَاسَةِ فِي الْغَزْوِ فِي سَبِيلِ ٱللهِ.

٢٨٨٥ - حَدَّثَنَا إِسْماعِيلُ بْنُ خَلِيلٍ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ: أَخْبَرَنَا يَحْيَىٰ بْنُ سَعِيدٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ عامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ قَالَ: سَمِعْتُ عائِشَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا تَقُولُ: كانَ النَّبِيُّ ﷺ سَهِرَ، فَلَمَّا قَدِمَ المَدِينَةَ، قَالَ: «لَيْتَ رَجُلاً مِنْ أَصْحَابِي صَالِحاً يَحْرُسُنِي اللَّيْلَةَ». إِذْ سَمِعْنَا صَوْتَ سِلَاحٍ، فَقَالَ: «مَنْ هٰذَا؟». فَقَالَ: أَنَا سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ جِئْتُ لِأَحْرُسَكَ، وَنَامَ النَّبِيُّ ﷺ.

٢٨٨٦ - حَدَّثَنَا يَحْيَىٰ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا أَبُو بَكْرٍ، عَنْ أَبِي حَصِينٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «تَعِسَ عَبْدُ ٱلدِّينَارِ، وَٱلدِّرْهَمِ، وَالْقَطِيفَةِ، وَالخَمِيصَةِ، إِنْ أُعْطِيَ رَضِيَ، وَإِنْ لَمْ يُعْطَ لَمْ يَرْضَ».

لَمْ يَرْفَعْهُ إِسْرَائِيلُ وَمُحَمَّدُ بْنُ جُحَادَةَ عَنْ أَبِي حَصِينٍ.

٢٨٨٧ - وَزَادَنَا عَمْرٌو قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «تَعِسَ عَبْدُ ٱلدِّينَارِ، وَعَبْدُ ٱلدِّرْهَمِ، وَعَبْدُ الخَمِيصَةِ، إِنْ أُعْطِيَ رَضِيَ، وَإِنْ لَمْ يُعْطَ سَخِطَ، تَعِسَ وَٱنْتَكَسَ، وَإِذَا شِيكَ فَلَا ٱنْتَقَشَ، طُوبَىٰ لِعَبْدٍ آخِذٍ بِعِنَانِ فَرَسِهِ فِي سَبِيلِ ٱللهِ، أَشْعَثٍ رَأْسُهُ، مُغْبَرَّةٍ قَدَمَاهُ، إِنْ كانَ فِي ٱلْحِرَاسَةِ كانَ فِي ٱلْحِرَاسَةِ،

arrières-lignes, il [aura la Récompense de celui qui] est aux arrières-lignes; [c'est celui-là même qui], s'il demande une permission, on ne la lui accorde pas; et s'il intercède, on refuse son intercession.»

* Abu 'Abd Allâh: 'Isrâ'îl et Muḥammad ben Juḥâda ne le font pas remonter jusqu'à Abu Ḥaṣîn.

* Dire: *ta'san*(1) c'est comme le fait de dire: *Que Dieu les renverse!*(2).

Quant à *ṭûbâ*(3), qui a la forme de *fu'lâ*, il s'applique pour tout ce qui est bon (*tayib*). La lettre *yâ'* (y) est transformée en *wâw* (u). Donc le mot dérive de *yaṭîb*.

R. 71 - Sur le mérite de servir dans une expédition.

2888 - 'Anas ben Mâlik (r) dit: «J'ai accompagné Jarîr ben 'Abd Allâh et il me servait (Il était plus âgé que 'Anas). Il dit: "J'ai vu les Anṣâr faire de très bonnes choses [à l'égard du Prophète]. J'honorerai tout individu d'entre eux que je rencontrerai."»

2889 - 'Amrû ben Abu 'Amrû, l'affranchi d'al-Muṭalib ben Ḥanṭab, [rapporte] avoir entendu 'Anas ben Mâlik (r) dire: «Je me dirigeai vers Khaybar avec le Messager de Dieu (ç) pour le servir. A son retour, il vit 'Uḥud et dit: "Cela est une montagne qui nous aime et que nous aimons." Puis il fit un signe de la main en direction de Médine et dit: "O mon Dieu! je déclare sacré ce qui se trouve entre ses deux pierrailles, comme Abraham a déclaré auparavant La Mecque sacrée. O mon Dieu! bénis notre *sâ'* et notre *mud*!"»

2890 - 'Anas (r) dit: «Nous étions avec le Prophète (ç) et la majorité d'entre nous cherchait l'ombre: qui de son manteau,...

«Ceux qui jeûnaient ne firent rien, tandis que ceux qui n'observaient pas le jeûne s'occupaient des chameaux et des membres de l'expédition. Alors, le Prophète dit: "Ceux qui n'ont pas jeûné ont accaparé aujourd'hui la plus grande Récompense."»

---

(1) Malheur.
(2) C.-à-d. les anéantir, les maudire, etc.
(3) Traduit par: *Heureux soit...*

وَإِنْ كانَ في السَّاقَةِ كانَ في السَّاقَةِ، إِنْ ٱسْتَأْذَنَ لَمْ يُؤْذَنْ لَهُ، وَإِنْ شَفَعَ لَمْ يُشَفَّعْ».

قَالَ أَبُو عَبْدِ ٱللهِ: لَمْ يَرْفَعْهُ إِسْرَائِيلُ، وَمُحَمَّدُ بْنُ جُحَادَةَ، عَنْ أَبِي حَصِينٍ.

وَقَالَ: «تَعْساً» كَأَنَّهُ يَقُولُ: فَأَتْعَسَهُمُ ٱللهُ. «طُوبَى» فُعْلَى مِنْ كُلِّ شَيْءٍ طَيِّبٍ، وَهْيَ يَاءٌ حُوِّلَتْ إِلَى الْوَاوِ، وَهْيَ مِنْ يَطِيبُ.

٧١ - باب: فَضْلِ ٱلْخِدْمَةِ في الْغَزْوِ.

٢٨٨٨ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَرْعَرَةَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يُونُسَ بْنِ عُبَيْدٍ، عَنْ ثَابِتٍ الْبُنَانِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: صَحِبْتُ جَرِيرَ بْنَ عَبْدِ ٱللهِ، فَكانَ يَخْدُمُنِي وَهْوَ أَكْبَرُ مِنْ أَنَسٍ، قَالَ جَرِيرٌ: إِنِّي رَأَيْتُ الأَنْصَارَ يَصْنَعُونَ شَيْئاً، لَا أَجِدُ أَحَداً مِنْهُمْ إِلَّا أَكْرَمْتُهُ.

٢٨٨٩ - حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، مَوْلَى المُطَّلِبِ بْنِ حَنْطَبٍ: أَنَّهُ سَمِعَ أَنَسَ بْنَ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ يَقُولُ: خَرَجْتُ مَعَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ إِلَى خَيْبَرَ أَخْدُمُهُ، فَلَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ رَاجِعاً وَبَدَا لَهُ أُحُدٌ، قَالَ: «هٰذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ». ثُمَّ أَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى المَدِينَةِ، قَالَ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أُحَرِّمُ ما بَيْنَ لَابَتَيْهَا، كَتَحْرِيمِ إِبْرَاهِيمَ مَكَّةَ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا في صَاعِنَا وَمُدِّنَا».

٢٨٩٠ - حَدَّثَنَا سُلَيْمانُ بْنُ دَاوُدَ أَبُو الرَّبِيعِ، عَنْ إِسْماعِيلَ بْنِ زَكَرِيَّاءَ: حَدَّثَنَا عاصِمٌ، عَنْ مُوَرِّقٍ العِجْلِيِّ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، أَكْثَرُنَا ظِلّاً الَّذِي يَسْتَظِلُّ بِكِسَائِهِ، وَأَمَّا الَّذِينَ صَامُوا فَلَمْ يَعْمَلُوا شَيْئاً، وَأَمَّا الَّذِينَ أَفْطَرُوا فَبَعَثُوا الرِّكَابَ وَٱمْتَهَنُوا وَعالَجُوا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ذَهَبَ المُفْطِرُونَ الْيَوْمَ بِالأَجْرِ».

R. 72 - Sur le mérite de celui qui porte les bagages de son compagnon lors d'un déplacement.

2891 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Pour chaque articulation... il y a une aumône, et chaque jour où l'on apporte à un homme une aide, se rapportant [fût-ce] à sa monture, est une aumône, qu'on l'aide à la monter ou à porter ses bagages sur elle. La bonne parole et chaque pas fait en se dirigeant vers la prière sont une aumoñe. Et montrer le chemin à autrui est une aumoñe.»

R. 73 - Sur le mérite d'un jour au front pour la cause de Dieu.

* Sur: **Vous qui croyez, soyez patients, rivalisez de patience, tenez-vous en alerte, prémunissez-vous envers Dieu, dans l'espoir d'être des triomphants.**

2892 - Sahl ben Sad as-Sâ'idy (r): Le Messager de Dieu (ç) dit: «Etre au front pendant un jour pour la cause de Dieu vaut mieux que le bas monde et ce qu'il contient. L'endroit [équivalent au] fouet de l'un de vous au Paradis vaut mieux que le bas monde et ce qu'il contient. La marche que le serviteur [de Dieu] fait matin ou soir, pour la cause de Dieu, vaut mieux que le bas monde et ce qu'il contient.»

R. 74 - Sur le fait d'emmener en expédition avec soi un jeune serviteur.

2893 - 'Anas ben Mâlik (r) [qui dit]: Le Prophète (ç) dit à Abu Ṭalḥa: «Cherche-moi un de vos jeunes garçons pour me servir lors de mon déplacement sur Kahybar!" Alors, Abu Ṭalḥa m'emmena en croupe derrière lui. J'étais alors un garçon sur le point d'atteindre la puberté. Donc, je servais le Messager de Dieu (ç) lorsqu'il faisait un arrêt. Je l'entendais souvent dire: "O mon Dieu! je demande refuge auprès de Toi contre l'anxiété, la tristesse, l'incapacité, la fainéantise, l'avarice, la lâcheté, le fardeau des dettes et l'asservissement/ la contrainte des hommes."

«Nous arrivâmes ensuite à Khaybar. Et après que Dieu lui accorda la chute du fortin, on lui parla de la beauté de Ṣafiya bent Ḥuyay ben Akhṭab (son mari fut abattu, et elle était alors une nouvelle mariée). Le Messager de Dieu (ç) la choisit pour sa propre personne. Il l'emmena avec lui et à notre arrivée à la

٧٢ - باب: فَضْلِ مَنْ حَمَلَ مَتَاعَ صَاحِبِهِ في السَّفَرِ.

٢٨٩١ - **حَدَّثَنَا** إِسْحٰقُ بْنُ نَصْرٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «كُلُّ سُلاَمَى عَلَيْهِ صَدَقَةٌ، كُلَّ يَوْمٍ، يُعِينُ الرَّجُلَ في دَابَّتِهِ، يُحَامِلُهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَرْفَعُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ، وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ، وَكُلُّ خُطْوَةٍ يَمْشِيهَا إِلَى الصَّلاَةِ صَدَقَةٌ، وَدَلُّ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ».

٧٣ - باب: فَضْلِ رِبَاطِ يَوْمٍ في سَبِيلِ ٱللهِ.

وَقَوْلِ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱصْبِرُوا۟ وَصَابِرُوا۟ وَرَابِطُوا۟ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾[1]

٢٨٩٢ - **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُنِيرٍ: سَمِعَ أَبَا النَّضْرِ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قَالَ: «رِبَاطُ يَوْمٍ في سَبِيلِ ٱللهِ خَيْرٌ مِنَ ٱلدُّنْيَا وَما عَلَيْهَا، وَمَوْضِعُ سَوْطِ أَحَدِكُمْ مِنَ الجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ ٱلدُّنْيَا وَما عَلَيْهَا، وَالرَّوْحَةُ يَرُوحُهَا الْعَبْدُ في سَبِيلِ ٱللهِ، أَوِ الْغَدْوَةُ، خَيْرٌ مِنَ ٱلدُّنْيَا وَما عَلَيْهَا».

٧٤ - باب: مَنْ غَزَا بِصَبِيٍّ لِلْخِدْمَةِ.

٢٨٩٣ - **حَدَّثَنَا** قُتَيْبَةُ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ، عَنْ عَمْرٍو، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِأَبِي طَلْحَةَ: «ٱلْتَمِسْ لَنَا غُلَاماً مِنْ غِلْمَانِكُمْ يَخْدُمُنِي حَتَّى أَخْرُجَ إِلَى خَيْبَرَ». فَخَرَجَ بِي أَبو طَلْحَةَ مُرْدِفِي، وَأَنَا غُلَامٌ رَاهَقْتُ الْحُلُمَ، فَكُنْتُ أَخْدُمُ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ إِذَا نَزَلَ، فَكُنْتُ أَسْمَعُهُ كَثِيراً يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالحَزَنِ، وَالعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ ٱلدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ». ثُمَّ قَدِمْنَا خَيْبَرَ، فَلَمَّا فَتَحَ ٱللهُ عَلَيْهِ ٱلْحِصْنَ ذُكِرَ لَهُ جَمَالُ صَفِيَّةَ بِنْتِ حُيَيِّ بْنِ أَخْطَبَ - وَقَدْ قُتِلَ زَوْجُهَا، وَكَانَتْ عَرُوساً - فَٱصْطَفَاهَا رَسُولُ ٱللهِ ﷺ لِنَفْسِهِ، فَخَرَجَ بِهَا حَتَّى بَلَغْنَا سَدَّ الصَّهْبَاءِ حَلَّتْ فَبَنَى بِهَا، ثُمَّ

---

(١) سورة آل عمران الآية ٢٠٠.

vallée[1] de Ṣahbâ', Safiya *devint licite...* et le Prophète consomma alors le mariage avec elle. Après quoi, il prépara du *hays*[2] dans une petite natte et [me] dit: "Invite ceux qui seront auprès de toi!" et ce fut là le repas du mariage du Messager de Dieu (ç) avec Ṣafiya.

«Nous nous dirigeâmes ensuite vers Médine. Je vis alors le Messager de Dieu (ç) qui préparait , avec son manteau, une place pour Ṣafiya derrière lui. Il s'assit / s'accroupit près de son chameau et présenta le genou; quant à Ṣafiya, elle posa son pied sur le genou du Prophète et monta. Nous continuâmes notre route et à notre arrivée aux alentours de Médine, le Prophète regarda 'Uḥud et dit: "Cela est une montagne qui nous aime et que nous aimons." Puis, il lança le regard vers Médine et dit: "O mon Dieu! je déclare sacré ce qui se trouve entre ses pierrailles de la même manière qu'Abraham avait déclaré La Mecque sacrée. O mon Dieu! bénis-leur *leur mud* et leur *ṣâ'*!"»

R. 75 - Sur le fait de prendre la mer.

2894 / 2895 - 'Anas ben Mâlik (r) dit: «Um Ḥarâm m'a rapporté que le Prophète (ç) passa une fois la sieste dans sa maison et qu'il se réveilla en souriant. "O Messager de Dieu! lui dit-elle, qu'est-ce qui te fait sourire? — Je suis étonné [de voir] des gens de ma Nation, répondit-il, qui prendront la mer comme des rois sur des trônes. — O Messager de Dieu! prie Dieu pour qu'Il me mette avec eux! — Tu es/seras avec eux." Puis, il se rendormit et se réveilla de nouveau en souriant. Il redit alors, par deux ou trois fois, la même chose que précédemment.

«Um Harâm: Je lui dis alors: "O Messager de Dieu! prie Dieu pour qu'Il me mette avec eux! — Tu fais déjà partie des premiers, répondit le Prophète."

«Plus tard, 'Ubâda ben aṣ-Sâmit se maria avec elle et l'emmena avec lui en expédition. A son retour, on lui rapprocha une monture pour qu'elle la monte mais elle tomba et se tordit le cou.»

R. 76 - Sur celui qui sollicite l'aide des faibles et des vertueux pendant la guerre.

* Ibn 'Abbâs: Abu Sufyân m'a rapporté ceci: «Héraclius m'a dit: "Je t'ai

(1) Ou: La montagne

(2) Le *ḥays* est un mets à base de dattes et de beurre.

صَنَعَ حَيْساً في نِطَعٍ صَغِيرٍ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «آذِنْ مَنْ حَوْلَكَ». فَكانَتْ تِلْكَ وَلِيمَةَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ عَلَى صَفِيَّةَ. ثُمَّ خَرَجْنَا إِلَى المَدِينَةِ، قالَ: فَرَأَيْتُ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ يُحَوِّي لَهَا وَرَاءَهُ بِعَبَاءَةٍ، ثُمَّ يَجْلِسُ عِنْدَ بَعِيرِهِ، فَيَضَعُ رُكْبَتَهُ، فَتَضَعُ صَفِيَّةُ رِجْلَهَا عَلَى رُكْبَتِهِ حَتَّى تَرْكَبَ، فَسِرْنَا حَتَّى إِذَا أَشْرَفْنَا عَلَى المَدِينَةِ نَظَرَ إِلَى أُحُدٍ، فَقَالَ: «هٰذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ». ثُمَّ نَظَرَ إِلَى المَدِينَةِ فَقَالَ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أُحَرِّمُ ما بَيْنَ لَابَتَيْهَا بِمِثْلِ ما حرمَ ابْرَاهِيمُ مَكَّةَ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ في مُدِّهِمْ وَصَاعِهِمْ».

٧٥ ـ باب: رُكُوبِ الْبَحْرِ.

٢٨٩٤ ـ ٢٨٩٥ ـ حَدَّثَنَا أَبُو النُّعْمَانِ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ: عَنْ يَحْيىٰ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيىٰ بْنِ حَبَّانَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَتْنِي أُمُّ حَرَامٍ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ يَوْماً في بَيْتِهَا، فَٱسْتَيْقَظَ وَهْوَ يَضْحَكُ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ ٱللهِ ما يُضْحِكُكَ، قَالَ: «عَجِبْتُ مِنْ قَوْمٍ مِنْ أُمَّتِي يَرْكَبُونَ الْبَحْرَ كالمُلُوكِ عَلَى الأَسِرَّةِ». فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، ٱدْعُ ٱللهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، فَقَالَ: «أَنْتِ مَعَهُمْ». ثُمَّ نَامَ فَٱسْتَيْقَظَ وَهْوَ يَضْحَكُ، فَقَالَ مِثْلَ ذٰلِكَ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثاً، قُلْتُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، ٱدْعُ ٱللهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، فَيَقُولُ: «أَنْتِ مِنَ الأَوَّلِينَ». فَتَزَوَّجَ بِهَا عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ، فَخَرَجَ بِهَا إِلَى الْغَزْوِ، فَلَمَّا رَجَعَتْ قُرِّبَتْ دَابَّةٌ لِتَرْكَبَهَا، فَوَقَعَتْ فَٱنْدَقَّتْ عُنُقُهَا.

٧٦ ـ باب: مَنِ ٱسْتَعَانَ بِالضُّعَفَاءِ وَالصَّالِحِينَ فِى الحَرْبِ.

وَقَالَ ٱبْنُ عَبَّاسٍ: أَخْبَرَنِي أَبُو سُفْيَانَ: قَالَ لِي قَيْصَرُ: سَأَلْتُكَ:

demandé si c'était les nobles ou les faibles d'entre les gens qui le suivaient et tu m'as dit que c'étaient les faibles. Eh bien! ce sont eux qui suivent les Messagers."»

2896 - Muṣ'ab ibn Sa'd dit: «Comme Sa'd croyait avoir plus de mérite que ceux qui étaient de moindre [rang], le Prophète (ç) dit: "Ce n'est que par vos faibles que vous êtes soutenus et qu'on pourvoit [à votre besoin]."»

2897 - D'après Abu Sa'îd al-Khudry (r), le Prophète (ç) dit: «Il viendra un temps où des groupes de gens partiront en expédition... Ou leur demandera: "Y a-t-il parmi vous quelqu'un qui a accompagné le Prophète (ç)? — Oui, répondra-t-on." Alors, on leur accordera la victoire.

«Il viendra ensuite un temps où on demandera: "Y a-t-il parmi vous quelqu'un qui a accompagné les Compagnons du Prophète (ç)? — Oui, répondra-t-on", d'où la victoire.

«Il viendra après cela un temps où l'on demandera: "Y a-t-il parmi vous quelqu'un qui a accompagné les compagnons des Compagnons du Prophète (ç)? — Oui", répondra-t-on. On leur accordera alors la victoire.»

R. 77 - On ne dit pas qu'Un tel est un *chahîd.*

* D'Abu Hurayra, du Prophète (ç): «Dieu en est plus informé de celui qui combat pour Sa cause, et Dieu en est plus informé de celui qui est blessé pour Sa cause.»

2898 - Sahl ben Sa'd as-Sâ'idy (r): A la rencontre du Messager de Dieu (ç) et des Polythéistes, il y eut combat. Après le retrait du Messager de Dieu (ç) vers son camp et le retrait des Polythéistes vers le leur, il y eut parmi les Compagnons du Messager de Dieu (ç) un homme qui attaquait à l'épée tout ennemi isolé. Les musulmans se dirent. "Personne n'a combattu aujourd'hui comme Un tel." A ces mots, le Messager de Dieu (ç) dit: "Et pourtant il sera des gens du Feu." L'un des présents dit alors: "Je suis son homme." Il quitta aussitôt les lieux et se mit à poursuivre ledit homme [discrètement] en s'arrêtant chaque fois que celui-ci s'arrêtait et en poursuivant sa marche chaque fois qu'il marchait.

«En cours de route, l'homme se blessa grièvement. Il se hâta alors de mettre fin à sa vie: il posa le poignet de son épée à terre en plaçant sa pointe entre les

أَشْرَافُ النَّاسِ ٱتَّبَعُوهُ أَمْ ضُعَفَاؤُهُمْ؟، فَزَعَمْتَ ضُعَفَاءَهُمْ، وَهُمْ أَتْبَاعُ الرُّسُلِ.

٢٨٩٦ ـ **حَدَّثَنَا** سُلَيْمانُ بْنُ حَرْبٍ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ طَلْحَةَ، عَنْ طَلْحَةَ، عَنْ مُصْعَبِ ابْنِ سَعْدٍ قَالَ: رَأَى سَعْدٌ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ أَنَّ لَهُ فَضْلاً عَلَى مَنْ دُونَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «هَلْ تُنْصَرُونَ وَتُرْزَقُونَ إِلاَّ بِضُعَفَائِكُمْ».

٢٨٩٧ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرٍو: سَمِعَ جابِراً، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الخُدْرِيِّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمْ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قالَ: «يَأْتِي زَمانٌ يَغْزُو فِئَامٌ مِنَ النَّاسِ، فَيُقَالُ: فِيكُمْ مَنْ صَحِبَ النَّبِيَّ ﷺ؟ فَيُقَالُ: نَعَمْ، فَيُفْتَحُ عَلَيْهِ، ثُمَّ يَأْتِي زَمانٌ، فَيُقَالُ: فِيكُمْ مَنْ صَحِبَ أَصْحَابَ النَّبِيِّ ﷺ؟ فَيُقَالُ: نَعَمْ، فَيُفْتَحُ، ثُمَّ يَأْتِي زَمانٌ، فَيُقَالُ: فِيكُمْ مَنْ صَحِبَ صَاحِبَ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ؟ فَيُقَالُ: نَعَمْ، فَيُفْتَحُ».

٧٧ ـ باب: لَا يَقُولُ فُلَانٌ شَهِيدٌ.

قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «ٱللهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُجَاهِدُ في سَبِيلِهِ، وَٱللهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُكْلَمُ في سَبِيلِهِ».

٢٨٩٨ ـ **حَدَّثَنَا** قُتَيْبَةُ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ، عَنْ أَبِي حازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ ٱلْتَقَى هُوَ وَالمُشْرِكُونَ فَٱقْتَتَلُوا، فَلَمَّا مالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ إِلَى عَسْكَرِهِ، وَمالَ الآخَرُونَ إِلَى عَسْكَرِهِمْ، وَفي أَصْحَابِ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ رَجُلٌ، لَا يَدَعُ لَهُمْ شَاذَّةً وَلَا فَاذَّةً إِلاَّ ٱتَّبَعَهَا يَضْرِبُهَا بِسَيْفِهِ، فَقَالُوا: ما أَجْزَأَ مِنَّا الْيَوْمَ أَحَدٌ كما أَجْزَأَ فُلانٌ، فَقَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «أَمَا إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ». فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَنَا صَاحِبُهُ، قَالَ: فَخَرَجَ مَعَهُ كُلَّما وَقَفَ وَقَفَ مَعَهُ، وَإِذَا أَسْرَعَ أَسْرَعَ مَعَهُ، قَالَ: فَجُرِحَ الرَّجُلُ جُرْحاً شَدِيداً، فَٱسْتَعْجَلَ المَوْتَ، فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ بِالأَرْضِ، وَذُبَابَهُ بَيْنَ ثَدْيَيْهِ، ثُمَّ تَحَامَلَ

mamelles et poussa son corps en se donnant ainsi la mort. Et le poursuivant de revenir dire au Messager de Dieu (ç): "J'atteste que tu es vraiment le messager de Dieu. — Qu'y a-t-il? demanda le Prophète. — L'homme dont tu as dis qu'il serait des gens du Feu, ce qui a laissé les gens voir cela comme terrible, d'où je leur ai dit que j'étais leur homme... Eh bien! je l'ai poursuivi... Grièvement blessé, il s'est hâté de mourir: il a posé le poignet de son épée à terre en plaçant sa pointe entre les mamelles puis il a poussé son corps en se donnant ainsi la mort." Sur ce, le Messager de Dieu (ç) dit: "Il se peut qu'un homme accomplisse, aux yeux des gens, des œuvres des gens du Paradis mais qui est en réalité des gens du Feu. Il se peut [aussi] qu'un homme accomplisse, aux yeux des gens, des œuvres des gens du Feu mais qui fait partie en réalité des gens du Paradis."»

R. 78 - Sur l'incitation à tirer à l'arc.

* Sur: **Préparez contre eux ce que vous pouvez réunir d'armement et de chevaux en alerte, pour épouvanter l'ennemi de Dieu, le vôtre[1]...**

2899 - Yazîd ben Abu 'Ubayd dit: J'ai entendu Salama ben al-'Akwa' (r) dire: «De passage auprès de quelques 'Aslamites qui se rivalisaient au tir à l'arc, le Prophète (ç) leur dit: "Tirez! o béni 'Ismâ'îl! votre père était un [bon] tireur... tirez et je suis avec les béni Un tel." A ces mots, l'une des deux équipes cessa de tirer. Alors le Messager de Dieu (ç) leur dit: "Pourquoi ne tirez-vous pas? — Mais comment pourrons-nous tirer, répondirent-ils, alors que tu es avec eux? — Tirez! je suis avec vous tous."»

2900 - D'après Ḥamza ben Abu 'Usayd, son père dit: «Le jour de Bard, lorsque nous nous étions mis en rang contre les Quraychites et eux de faire de même, le Prophète (ç) dit: "S'ils s'approchent..., faites usage des flèches!"»

R. 79 - Sur le fait de se distraire avec des lances ou des [armes] similaires.

2901 - D'après ibn al-Musayyab, Abu Hurayra (r) dit: «Tandis que des Abyssins jouaient avec leurs lances chez le Prophète (ç), entra 'Umar qui ramassa des pierres et les lança contre eux. "Laisse-les! ô 'Umar! lui dit le Prophète."»

---

(1) *Al-'Anfâl*, 60.

عَلَى سَيْفِهِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ، فَخَرَجَ الرَّجُلُ إِلَى رَسُولِ ٱللهِ ﷺ فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ ٱللهِ، قَالَ: «وما ذاكَ». قَالَ: الرَّجُلُ الَّذِي ذَكَرْتَ آنِفاً أَنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَأَعْظَمَ النَّاسُ ذٰلِكَ، فَقُلْتُ: أَنَا لَكُمْ بِهِ، فَخَرَجْتُ فِي طَلَبِهِ، ثُمَّ جُرِحَ جُرْحاً شَدِيداً، فَٱسْتَعْجَلَ المَوْتَ، فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ فِي الأَرْضِ، وَذُبَابَهُ بَيْنَ ثَدْيَيْهِ، ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَيْهِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ، فَقَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ عِنْدَ ذٰلِكَ: «إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ الجَنَّةِ، فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ، وَهْوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ النَّارِ، فِيما يَبْدُو لِلنَّاسِ، وَهْوَ مِنْ أَهْلِ الجَنَّةِ».

٧٨ ـ باب: التَّحْرِيضِ عَلَى الرَّمْيِ.

وَقَوْلِ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا ٱسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ ٱلْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِۦ عَدُوَّ ٱللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾[1].

٢٨٩٩ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ: حَدَّثَنَا حاتِمُ بْنُ إِسْماعِيلَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي عُبَيْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ سَلَمَةَ بْنَ الأَكْوَعِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى نَفَرٍ مِنْ أَسْلَمَ يَنْتَضِلُونَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ٱرْمُوا بَنِي إِسْماعِيلَ، فَإِنَّ أَبَاكُمْ كانَ رَامِياً، ٱرْمُوا وَأَنَا مَعَ بَنِي فُلاَنٍ». قَالَ: فَأَمْسَكَ أَحَدُ الْفَرِيقَيْنِ بِأَيْدِيهِمْ، فَقَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «ما لَكُمْ لاَ تَرْمُونَ؟». قَالُوا: كَيْفَ نَرْمِي وَأَنْتَ مَعَهُمْ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ٱرْمُوا فَأَنَا مَعَكُمْ كُلِّكُمْ».

٢٩٠٠ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو نُعَيْمٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ الْغَسِيلِ، عَنْ حَمْزَةَ بْنِ أَبِي أُسَيْدٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ يَوْمَ بَدْرٍ، حِينَ صَفَفْنَا لِقُرَيْشٍ وَصَفُّوا لَنَا: «إِذَا أَكْثَبُوكُمْ فَعَلَيْكُمْ بِالنَّبْلِ».

٧٩ ـ باب: اللَّهْوِ بِٱلْحِرَابِ وَنَحْوِهَا.

٢٩٠١ ـ **حَدَّثَنَا** إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى: أَخْبَرَنَا هِشَامٌ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ ابْنِ المُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: بَيْنَا الحَبَشَةُ يَلْعَبُونَ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ بِحِرَابِهِمْ دَخَلَ عُمَرُ، فَأَهْوَى إِلَى الحَصَى فَحَصَبَهُمْ بِهَا، فَقَالَ: «دَعْهُمْ يا عُمَرُ».

---

(١) سورة الأنفال الآية ٦٠.

* 'Ali ajoute dans sa version: ... *dans la mosquée*, et ce en rapportant cela directement de 'Abd-ar-Razzâq, directement de Ma'mar.

R. 80 - Sur le bouclier (*mijan*) et sur celui qui se protège avec le bouclier (*turs*) de son compagnon.

2902 - 'Anas ben Mâlik (r) dit: «Abu Ṭalḥa se protégeait avec le Prophète (ç) avec un seul bouclier (*turs*)... Et comme il était habile au tir à l'arc, le Prophète (ç) se haussait pour voir où arrivaient les flèches tirées par Abu Ṭalḥa.»

2903 - Sahl dit: «Lorsque le casque du Prophète (ç) fut brisé sur sa tête, le sang coula sur son visage et une [de ses] dents se cassa. Alors, 'Ali se mit à apporter de l'eau dans le bouclier, tandis que Fâṭima lavait la blessure.Mais en voyant que le sang coulait de plus en plus et devenait plus abondant que l'eau, elle prit une natte et la brûla. Après quoi, elle l'appliqua sur la blessure, ce qui arrêta le sang.»

2904 - 'Umar (r) dit: «Les biens des béni an-Naḍîr faisaient partie des prises de guerre que Dieu avait attribuées à son Messager (ç) sans que les Musulmans aient à faire courir chevaux ou autres montures. Donc, ces biens revenaient spécialement au Messager de Dieu (ç) qui avait l'habitude, [dans de telles circonstances], de dépenser une part pour les siens pour une durée d'une année. Quant au reste, il le réservait aux armes et aux bêtes pour les préparer pour la cause de Dieu.»

2905 - 'Abd Allâh ben Chaddâd dit: «J'ai entendu 'Ali (r) dire: "Après Sa'd, je n'ai jamais vu le Prophète (ç) prononcer la formule de *fidâ'* pour quiconque. Je l'ai entendu lui dire: "Tire! que ma mère et mon père puissent être sacrifiés pour toi!"»

R. 81 - Sur le *daraq*.(1)

2906 - 'A'icha (r): «En entrant chez moi, le Messager de Dieu (ç) trouva deux jeunes filles qui étaient en train de chanter des chansons se rapportant aux évènements de Bu'âth. Il s'allongea sur le lit et tourna le visage. Puis arriva Abu Bakr qui me réprimanda en disant: "Comment! les chants de Satan chez le

(1) Sorte de bouclier.

وَزَادَ عَلِيٌّ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ: في الْمَسْجِدِ.

٨٠ ـ باب: الْمِجَنِّ وَمَنْ يَتَّرَّسُ بِتُرْسِ صَاحِبِهِ.

٢٩٠٢ ـ **حَدَّثَنَا** أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ ٱللهِ: أَخْبَرَنَا الْأَوْزَاعِيُّ، عَنْ إِسْحٰقَ ابْنِ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: كانَ أَبُو طَلْحَةَ يَتَتَرَّسُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ بِتُرْسٍ وَاحِدٍ، وَكانَ أَبُو طَلْحَةَ حَسَنَ الرَّمْيِ، فَكانَ إِذَا رَمٰى تَشَرَّفَ النَّبِيُّ ﷺ فَيَنْظُرُ إِلَى مَوْضِعِ نَبْلِهِ.

٢٩٠٣ ـ **حَدَّثَنَا** سَعِيدُ بْنُ عُفَيْرٍ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ، عَنْ أَبِي حازِمٍ، عَنْ سَهْلٍ قَالَ: لَمَّا كُسِرَتْ بَيْضَةُ النَّبِيِّ ﷺ عَلَى رَأْسِهِ، وَأُدْمِيَ وَجْهُهُ، وَكُسِرَتْ رَبَاعِيَتُهُ، وَكانَ عَلِيٌّ يَخْتَلِفُ بِالْمَاءِ في الْمِجَنِّ، وَكانَتْ فاطِمَةُ تَغْسِلُهُ، فَلَمَّا رَأَتِ ٱلدَّمَ يَزِيدُ عَلَى الْمَاءِ كَثْرَةً، عَمَدَتْ إِلَى حَصِيرٍ فَأَحْرَقَتْها، وَأَلْصَقَتْها عَلَى جُرْحِهِ، فَرَقَأَ ٱلدَّمُ.

٢٩٠٤ ـ **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرٍو، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ مالِكِ ٱبْنِ أَوْسِ بْنِ الحَدَثَانِ، عَنْ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: كانَتْ أَمْوَالُ بَنِي النَّضِيرِ مِمَّا أَفاءَ ٱللهُ عَلَى رَسُولِهِ ﷺ، مِمَّا لَمْ يُوجِفِ الْمُسْلِمُونَ عَلَيْهِ بِخَيْلٍ وَلَا رِكابٍ، فَكانَتْ لِرَسُولِ ٱللهِ ﷺ خاصَّةً، وَكانَ يُنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ نَفَقَةَ سَنَتِهِ، ثُمَّ يَجْعَلُ ما بَقِيَ في السِّلَاحِ وَالْكُرَاعِ، عُدَّةً في سَبِيلِ ٱللهِ.

٢٩٠٥ ـ **حَدَّثَنَا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيٰى، عَنْ سُفْيَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ شَدَّادٍ، عَنْ عَلِيٍّ.

حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ ٱللهِ بْنُ شَدَّادٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيّاً رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ يَقُولُ: ما رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يُفَدِّي رَجُلاً بَعْدَ سَعْدٍ، سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «ٱرْمِ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي».

٨١ ـ باب: ٱلدَّرَقِ.

٢٩٠٦ ـ **حَدَّثَنَا** إِسْماعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ وَهْبٍ: قَالَ عَمْرٌو: حَدَّثَنِي أَبُو الْأَسْوَدِ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عائِشَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ وَعِنْدِي جارِيَتَانِ تُغَنِّيانِ بِغِنَاءِ بُعَاثَ، فَٱضْطَجَعَ عَلَى الْفِرَاشِ وَحَوَّلَ وَجْهَهُ، فَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ فَٱنْتَهَرَنِي وَقَالَ: مِزْمارَةُ

Messager de Dieu (ç)!" Et le Messager de Dieu (ç) de s'adresser à lui pour lui dire: "Laisse-les!" Puis, pendant qu'il n'y prenait pas garde, je leur fis signe et elles sortirent.

2907 - C'était un jour de fête, des hommes noirs étaient en train de jouer avec des boucliers et des lances. Et, soit que je demandai la chose au Messager de Dieu (ç), soit que c'était lui qui me dit: "Tu aimes [les] voir? — Oui." Alors, il me plaça derrière lui, ma joue était contre la sienne, et dit: "Allez! les béni 'Arfida!" Puis, quand j'en eus assez, il me dit: "Est-ce que cela te suffit? — Oui, répondis-je. — Va-t-en alors."»

* Abu 'Abd Allâh: 'Ahmad rapporte d'ibn Wahb ceci:... *pendant qu'il n'y prenait pas garde.*

R. 82 - Sur l'usage du ceinturon[1] et le fait de suspendre une épée au cou.

2908 - 'Anas (r) dit: «Le Prophète (ç) était le meilleur et le plus courageux des gens. Une nuit, les habitants de Médine eurent peur [d'une attaque ennemie à cause d'un cri qu'ils avaient entendu]. Ils se dirigèrent alors vers la source du cri. Le Prophète (ç), épée au cou, et qui était sur un cheval à poil appartenant à Abu Ṭalha, les rencontra après avoir tiré les choses au clair. Il leur dit: "N'ayez aucune crainte! N'ayez aucune crainte!" Puis il dit; "Nous avons trouvé ce cheval très rapide (Ou: *Il est très rapide.*)."»

R. 83 - Sur ce qui a été dit à propos des ornements des sabres

2909 - Abu 'Umâma dit: «Les Conquêtes ont été l'œuvre de gens dont les sabres n'étaient pas ornementés d'or ou d'argent; au contraire, leurs ornements étaient faits de nerfs de chameau, de plomb ou de fer.»

R. 84 - Sur celui qui, en voyage, suspend son sabre à un arbre pendant la sieste.

2910 - Jabir ben 'Abd Allâh (r) dit qu'il avait pris part avec le Messager de

(1) Pour accrocher l'épée.

الشَّيْطَانِ عِنْدَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ. فَأَقْبَلَ عَلَيْهِ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ فَقَالَ: «دَعْهُمَا». فَلَمَّا غَفَلَ غَمَزْتُهُمَا فَخَرَجَتَا.

٢٩٠٧ ـ قَالَتْ: وَكَانَ يَوْمَ عِيدٍ، يَلْعَبُ السُّودَانُ بِالدَّرَقِ وَالْحِرَابِ، فَإِمَّا سَأَلْتُ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ، وَإِمَّا قَالَ: «تَشْتَهِينَ تَنْظُرِينَ». فَقَالَتْ: نَعَمْ، فَأَقَامَنِي وَرَاءَهُ، خَدِّي عَلَى خَدِّهِ، وَيَقُولُ: «دُونَكُمْ بَنِي أَرْفِدَةَ». حَتَّى إِذَا مَلِلْتُ، قَالَ: «حَسْبُكِ»؟. قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: «فَاذْهَبِي». قَالَ أَبُو عَبْدِ ٱللهِ: قَالَ أَحْمَدُ، عَنِ ابْنِ وَهْبٍ: فَلَمَّا غَفَلَ.

٨٢ ـ باب: الحَمَائِلِ وَتَعْلِيقِ السَّيْفِ بِالْعُنُقِ.

٢٩٠٨ ـ حَدَّثَنَا سُلَيْمانُ بْنُ حَرْبٍ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: كانَ النَّبِيُّ ﷺ أَحْسَنَ النَّاسِ، وَأَشْجَعَ النَّاسِ، وَلَقَدْ فَزِعَ أَهْلُ المَدِينَةِ لَيْلَةً، فَخَرَجُوا نَحْوَ الصَّوْتِ، فَاسْتَقْبَلَهُمْ النَّبِيُّ ﷺ وَقَدِ ٱسْتَبْرَأَ الْخَبَرَ، وَهْوَ عَلَى فَرَسٍ لِأَبِي طَلْحَةَ عُرْيٍ، وَفِي عُنُقِهِ السَّيْفُ، وَهْوَ يَقُولُ: «لَمْ تُرَاعُوا، لَمْ تُرَاعُوا». ثُمَّ قَالَ: «وَجَدْنَاهُ بَحْراً». أَوْ قالَ: «إِنَّهُ لَبَحْرٌ».

٨٣ ـ باب: مَا جَاءَ فِي حِلْيَةِ السُّيُوفِ.

٢٩٠٩ ـ حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ ٱللهِ: أَخْبَرَنَا الأَوْزَاعِيُّ قَالَ: سَمِعْتُ سُلَيْمانَ بْنَ حَبِيبٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا أُمامَةَ يَقُولُ: لَقَدْ فَتَحَ الْفُتُوحَ قَوْمٌ، ما كانَتْ حِلْيَةُ سُيُوفِهِم ٱلذَّهَبَ وَلَا الْفِضَّةَ، إِنَّمَا كانَتْ حِلْيَتُهُمُ الْعَلَابِيَّ وَالآنُكَ وَالحَدِيدَ.

٨٤ ـ باب: مَنْ عَلَّقَ سَيْفَهُ بِالشَّجَرِ فِي السَّفَرِ عِنْدَ الْقَائِلَةِ.

٢٩١٠ ـ حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي سِنَانُ بْنُ أَبِي سِنَانٍ ٱلدُّؤَلِيُّ وَأَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ: أَنَّ جابِرَ بْنَ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا أَخْبَرَ: أَنَّهُ

Dieu (ç) à une expédition du côté de Najd, et qu'il était revenu avec le Messager de Dieu (ç). Sur le chemin du retour, la canicule coïncida avec leur arrivée dans une vallée où il y avait de grands arbres épineux. Alors, le Messager de Dieu (ç) mit pied à terre, ainsi que les musulmans qui s'étaient éparpillés sous l'ombre des arbres. Le Messager de Dieu (ç) s'était installé, [lui aussi], sous un arbre auquel il avait accroché son sabre. «Et nous nous sommes endormis, dit Jabir, puis nous avons entendu le Messager de Dieu (ç).. et nous avons vu devant lui un bédouin.

«"Celui-là a tiré mon sabre alors que je dormais, [a dit le Messager de Dieu (ç)], je me suis réveillé alors qu'il le tenait nu à la main et il a dit: *Qui pourra te protéger de moi?* Je lui dis: *Dieu!* par trois fois." Après quoi, il ne l'avait pas puni et il s'était assis.»

R. 85 - Sur le port du casque

2911 - Directement de 'Abd Allâh bem Maslama, directement de 'Abd-al-'Azîz ben Abû Ḥazim, de son père, de Sahl (r) qu'on interrogea à propos de la blessure du Prophète (ç) à 'Uḥud et qui répondit: «Le Prophète (ç) a été blessé au visage, il a eu une incisive cassée et le casque fracassé sur la tête. Fâṭima (salut sur elle) lui lavait le sang, tandis que Ali présentait l'eau. Quand elle a vu que le sang ne faisait qu'augmenter, elle a pris une natte et l'a brûlée. Et lorsque cette natte est devenue des cendres, elle les a appliquées sur la blessure. Alors le sang s'est arrêté de couler.»

R. 86 - Sur celui qui ne juge pas bon de briser les armes après la mort.

2912 - 'Amrû ben al-Ḥârith dit: «Le Prophète (ç) n'a laissé que ses armes, une mule blanche, et une terre à Khaybar, qu'il a mise en aûmone.»

R. 87 - Sur les gens qui, au moment de la canicule, se dispersent à l'écart du chef et vont sous l'ombre des arbres.

2913 - Jabir ben'Abd Allâh (r) rapporte qu'il était allé en expédition avec le Prophète (ç). La canicule ayant coïncidé avec leur arrivée dans une vallée où il y avait de grands arbres épineux, les musulmans s'étaient éparpillés à l'ombre des

غَزَا مَعَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ قِبَلَ نَجْدٍ، فَلَمَّا قَفَلَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ قَفَلَ مَعَهُ، فَأَدْرَكَتْهُمُ الْقَائِلَةُ في وَادٍ كَثِيرِ الْعِضَاهِ، فَنَزَلَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ وَتَفَرَّقَ النَّاسُ يَسْتَظِلُّونَ بِالشَّجَرِ، فَنَزَلَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ تَحْتَ شَجَرَةٍ وَعَلَّقَ بِهَا سَيْفَهُ، وَنِمْنَا نَوْمَةً، فَإِذَا رَسُولُ ٱللهِ ﷺ يَدْعُونَا، وَإِذَا عِنْدَهُ أَعْرَابِيٌّ، فَقَالَ: «إِنَّ هٰذَا ٱخْتَرَطَ عَلَيَّ سَيْفِي وَأَنَا نَائِمٌ، فَٱسْتَيْقَظْتُ وَهُوَ في يَدِهِ صَلْتاً، فَقَالَ: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ فَقُلْتُ: ٱللهُ ـ ثَلاَثاً». وَلَمْ يُعَاقِبْهُ وَجَلَسَ.

٨٥ ـ باب: لُبْسِ الْبَيْضَةِ.

٢٩١١ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ العَزِيزِ بْنُ أَبِي حازِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سَهْلٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ جُرْحِ النَّبِيِّ ﷺ يَوْمَ أُحُدٍ، فَقَالَ: جُرِحَ وَجْهُ النَّبِيِّ ﷺ، وَكُسِرَتْ رَبَاعِيَتُهُ، وَهُشِمَتْ الْبَيْضَةُ عَلَى رَأْسِهِ، فَكانَتْ فاطِمَةُ عَلَيْهَا السَّلاَمُ تَغْسِلُ ٱلدَّمَ وَعَلِيٌّ يُمْسِكُ، فَلَمَّا رَأَتْ أَنَّ ٱلدَّمَ لاَ يَزِيدُ إِلَّا كَثْرَةً، أَخَذَتْ حَصِيراً فَأَحْرَقَتْهُ حَتَّى صَارَ رَماداً، ثُمَّ أَلْزَقَتْهُ، فَٱسْتَمْسَكَ ٱلدَّمُ.

٨٦ ـ باب: مَنْ لَمْ يَرَ كَسْرَ السِّلَاحِ عِنْدَ المَوْتِ.

٢٩١٢ ـ **حَدَّثَنَا** عَمْرُو بْنُ عَبَّاسٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمٰنِ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الحَارِثِ قَالَ: ما تَرَكَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَّا سِلاَحَهُ، وَبَغْلَةً بَيْضَاءَ، وَأَرْضاً بِخَيْبَرَ جَعَلَهَا صَدَقَةً.

٨٧ ـ باب: تَفَرُّقِ النَّاسِ عَنِ الإِمَامِ عِنْدَ الْقَائِلَةِ، وَالاِسْتِظْلَالِ بِالشَّجَرِ.

٢٩١٣ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمانَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ: حَدَّثَنَا سِنَانُ بْنُ أَبِي سِنَانٍ وَأَبُو سَلَمَةَ: أَنَّ جابِراً أَخْبَرَهُ.

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ أَسْماعِيلَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ: أَخْبَرَنَا ابْنُ شِهَابٍ، عَنْ سِنَانِ بْنِ أَبِي سِنَانٍ ٱلدُّؤَلِيِّ: أَنَّ جابِرَ بْنَ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا أَخْبَرَهُ: أَنَّهُ غَزَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، فَأَدْرَكَتْهُمُ الْقَائِلَةُ في وَادٍ كَثِيرِ الْعِضَاهِ، فَتَفَرَّقَ النَّاسُ في العِضَاهِ يَسْتَظِلُّونَ بِالشَّجَرِ، فَنَزَلَ

arbres. Le Prophète (ç) s'était installé [lui aussi] sous un arbre auquel il avait accroché son sabre, puis s'était endormi. En se réveillant, il vit [devant lui] un homme dont il n'avait pas remarqué la présence. «Celui-là, a tiré mon sabre, avait dit le Prophète (ç), et m'a demandé: "Qui peut te protéger? — Dieu! ai-je répondu." Là-dessus, il a rangé le sabre, et le voilà assis.» Après quoi, le Prophète (ç) ne l'avait pas puni.

R. 88 - Sur ce qui a été dit à propos des lances.

* On rapporte d'ibn 'Umar que le Prophète (ç) avait dit: «Ma subsistance a été mise à l'ombre de ma lance; le dédain et l'abaissement incombent à ceux qui contredisent ma cause.»

2914 - Directement de 'Abd Allâh ben Yûsuf, directement de Mâlik, d'Abû an-Naṣr, l'affranchi de 'Umar ben 'Ubayd Allâh, de Nâfi', l'affranchi de Qatâda al-Anṣâry, d'Abû Qatadâ (r) qui était avec le Messager de Dieu (ç) en route vers La Mecque. Quelque part sur la route, il avait accusé un retard avec des compagnons à lui, qui étaient en état d'ihrâm, alors que lui ne l'était pas. Et, à la vue d'un âne sauvage, il s'était redressé en selle et avait demandé à ses compagnons de lui donner son fouet, mais ces derniers avaient refusé; alors il leur avait demandé sa lance. Ils lui avaient refusé de nouveau. Alors, il la prit, courut à l'âne et le tua. Certains des compagnons du Prophète (ç) en avaient mangé, mais d'autres s'étaient abstenus. Et, lorsqu'ils rejoingnirent le Messager de Dieu (ç), ils lui soumirent la question. «C'est plutôt, leur avait-il dit, une nourriture que Dieu vous a accordée.»

* Et de Zayd ben Aslam, de 'Aṭâ' ben Yâsâr, d'Abu Qatâdâ: le même ḥadîth que celui d'Abu an-Naẓr a été rapporté avec ce supplément: ... [le Prophète] avait dit: «Vous reste-t-il un peu de sa viande?»

R. 89 - Sur ce qui a été dit à propos de la cuirasse du Prophète (ç) et de l'emploi de la cotte [de mailles] au champ de bataille.

* Et le Prophète (ç) a dit: «Quant à Khâlid, il a destiné ses cuirasses pour la cause de Dieu.»

النَّبيُّ ﷺ تَحْتَ شَجَرَةٍ فَعَلَّقَ بِهَا سَيْفَهُ، ثُمَّ نَامَ، فَٱسْتَيْقَظَ وَعِنْدَهُ رَجُلٌ وَهْوَ لاَ يَشْعُرُ بِهِ، فَقَالَ النَّبيُّ ﷺ: «إِنَّ هَذَا ٱخْتَرَطَ سَيْفِي، فَقَالَ: مَنْ يَمْنَعُكَ؟ قُلْتُ: ٱللهُ، فَشَامَ السَّيْفَ، فَهَا هُوَ ذَا جَالِسٌ». ثُمَّ لَمْ يُعَاقِبْهُ.

٨٨ - باب: ما قِيلَ في الرِّماحِ.

وَيُذْكَرُ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «جُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي، وَجُعِلَ ٱلذِّلَّةُ وَالصَّغَارُ عَلَى مَنْ خَالَفَ أَمْرِي».

٢٩١٤ - حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مالِكٌ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ ٱللهِ، عَنْ نَافِعٍ، مَوْلَى أَبِي قَتَادَةَ الأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّهُ كانَ مَعَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، حَتَّى إِذَا كانَ بِبَعْضِ طَرِيقِ مَكَّةَ، تَخَلَّفَ مَعَ أَصْحَابٍ لَهُ مُحْرِمِينَ، وَهْوَ غَيْرُ مُحْرِمٍ، فَرَأَى حِمَاراً وَحْشِيّاً، فَٱسْتَوَى عَلَى فَرَسِهِ، فَسَأَلَ أَصْحَابَهُ أَنْ يُنَاوِلُوهُ سَوْطَهُ فَأَبَوْا، فَسَأَلَهُمْ رُمْحَهُ فَأَبَوْا، فَأَخَذَهُ ثُمَّ شَدَّ عَلَى ٱلْحِمَارِ فَقَتَلَهُ، فَأَكَلَ مِنْهُ بَعْضُ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَأَبَى بَعْضٌ، فَلَمَّا أَدْرَكُوا رَسُولَ ٱللهِ ﷺ سَأَلُوهُ عَنْ ذٰلِكَ، قَالَ: «إِنَّمَا هِيَ طُعْمَةٌ أَطْعَمَكُمُوهَا ٱللهُ».

وَعَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ: في ٱلْحِمَارِ الْوَحْشِيِّ، مِثْلَ حَدِيثِ أَبِي النَّضْرِ، قالَ: «هَلْ مَعَكُمْ مِنْ لَحْمِهِ شَيْءٌ».

٨٩ - باب: ما قِيلَ في دِرْعِ النَّبِيِّ ﷺ وَالْقَمِيصِ في الحَرْبِ.

وَقالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَمَّا خالِدٌ فَقَدِ ٱحْتَبَسَ أَدْرَاعَهُ في سَبِيلِ ٱللهِ».

2915 - Ibn 'Abbâs (r) rapporte: «Le Prophète (ç), alors qu'il était sous une tente, répétait: "Dieu! je conjure en toi Ton engagement et Ta promesse! Dieu, si tu veux ne plus être adoré après ce jour... — Cela te suffit, ô Messager de Dieu, lui dit alors Abu Bakr en lui tenant la main, tu as beaucoup insisté auprès de ton Seigneur." Le Prophète qui portait une cuirasse sortit en disant: "La troupe va être vaincue et ils vont retourner sur leurs talons, mais l'Heure sera leur rendez-vous, et l'Heure sera plus terrible et plus amère."»

* Par ailleurs, Wuhayb dit: Khâlid nous a rapporté: «C'était le jour de Badr.»

2916 - 'A'icha (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) mourut alors que sa cuirasse était en gage chez un Juif pour trente *ṣâ'* d'orge.»

* Ya'lâ dit: Al-'A'mach nous a rapporté: «C'était une cotte de mailles de fer.»

* Mu'allâ dit: 'Abd-al-Wâḥid nous a rapporté directement d'al-'A'mach: «Il avait mis en gage, chez [le Juif], une cuirasse en fer.»

2917 - Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «L'avare et celui qui fait l'aumône peuvent être comparés à deux hommes qui portent deux tuniques de fer et dont les bras sont serrés jusqu'aux clavicules. Chaque fois que le charitable s'apprête à faire l'aumône, sa tunique s'élargit si bien que les pans effacent les traces de ses pas. Et toutes les fois que l'avare retient une aumône, chaque anneau se serre à son pair, si bien que la tunique se contracte sur lui, obligeant ainsi ses bras à se coller aux clavicules.» Et il avait entendu le Prophète (ç) dire: «... Alors, il fournit des efforts pour l'élargir, mais celle-ci ne s'élargit pas.»

R. 90 - Sur le port de la tunique en voyage et en guerre.

2918 - D'après Masrûq, al-Mughîra ben Chu'ba rapporte: «Le Messager de Dieu (ç) s'est éloigné pour satisfaire un besoin puis est revenu. Je l'ai reçu avec [un vase] d'eau. Il était alors vêtu d'une tunique syrienne. Il s'est rincé la bouche, a reniflé de l'eau, s'est lavé le visage, mais ne pouvant pas découvrir ses bras par les manches, qui étaient étroits, il les a retirés par-dessous la tunique, et les a lavés, Après quoi, il s'est essuyé la tête et le dessus des bottines.»

R. 91 - Sur le port d'habits de soie à la guerre.

2919 - Qatada: Anas nous a rapporté que le Prophète (ç) avait permis à 'Abd-

٢٩١٥ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ: حَدَّثَنَا خالِدٌ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ وَهْوَ في قُبَّةٍ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْشُدُكَ عَهْدَكَ وَوَعْدَكَ، اللَّهُمَّ إِنْ شِئْتَ لَمْ تُعْبَدْ بَعْدَ اليَوْمِ». فَأَخَذَ أَبُو بَكْرٍ بِيَدِهِ فَقَالَ: حَسْبُكَ يَا رَسُولَ ٱللهِ، فَقَدْ أَلْحَحْتَ عَلَى رَبِّكَ، وَهْوَ في ٱلدِّرْعِ، فَخَرَجَ وَهْوَ يَقُولُ: «سَيُهْزَمُ الجَمْعُ وَيُوَلُّونَ ٱلدُّبُرَ. بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهى وَأَمَرُّ». وَقالَ وُهَيْبٌ: حَدَّثَنَا خالِدٌ: يَوْمَ بَدْرٍ.

٢٩١٦ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الأَسْوَدِ، عَنْ عائِشَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا قَالَتْ: تُوُفِّيَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ وَدِرْعُهُ مَرْهُونَةٌ عِنْدَ يَهُودِيٍّ، بِثَلاثِينَ صَاعاً مِنْ شَعِيرٍ.

وَقالَ يَعْلَى: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ: دِرْعٌ مِنْ حَدِيدٍ. وَقالَ مُعَلًّى: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ وَقالَ: رَهَنَهُ دِرْعاً مِنْ حَدِيدٍ.

٢٩١٧ ـ حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ: حَدَّثَنَا ابْنُ طَاوُسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَثَلُ الْبَخِيلِ وَالمُتَصَدِّقِ مَثَلُ رَجُلَيْنِ عَلَيْهِمَا جُبَّتَانِ مِنْ حَدِيدٍ، قَدِ ٱضْطَرَّتْ أَيْدِيَهُمَا إِلَى تَرَاقِيهِمَا، فَكُلَّمَا هَمَّ المُتَصَدِّقُ بِصَدَقَتِهِ ٱتَّسَعَتْ عَلَيْهِ حَتَّى تُعَفِّيَ أَثَرَهُ، وَكُلَّمَا هَمَّ الْبَخِيلُ بِالصَّدَقَةِ ٱنْقَبَضَتْ كُلُّ حَلْقَةٍ إِلَى صَاحِبَتِهَا وَتَقَلَّصَتْ عَلَيْهِ، وَٱنْضَمَّتْ يَدَاهُ إِلَى تَرَاقِيهِ ـ فَسَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ ـ فَيَجْتَهِدُ أَنْ يُوَسِّعَهَا فَلا تَتَّسِعُ».

٩٠ ـ باب: الجُبَّةِ في السَّفَرِ وَالحَرْبِ.

٢٩١٨ ـ حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ، عَنْ أَبِي الضُّحى مُسْلِمٍ ـ هُوَ ٱبْنُ صُبَيْحٍ ـ عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: حَدَّثَنِي المُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ قَالَ: ٱنْطَلَقَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ لِحَاجَتِهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ فَلَقِيتُهُ بِمَاءٍ ـ وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ شَامِيَّةٌ ـ فَمَضْمَضَ وَٱسْتَنْشَقَ وَغَسَلَ وَجْهَهُ، فَذَهَبَ يُخْرِجُ يَدَيْهِ مِنْ كُمَّيْهِ، فَكانَا ضَيِّقَيْنِ، فَأَخْرَجَهُمَا مِنْ تَحْتُ فَغَسَلَهُمَا وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ، وَعَلَى خُفَّيْهِ.

٩١ ـ باب: الحَرِيرِ في الحَرْبِ.

٢٩١٩ ـ حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ المِقْدَامِ: حَدَّثَنَا خالِدُ بْنُ الحَارِثِ: حَدَّثَنَا سَعِيدٌ، عَنْ قَتَادَةَ: أَنَّ أَنَساً حَدَّثَهُمْ:

ar-Rahmân ben 'Awf et à az-Zubayr de porter un habit de soie à cause du prurit qu'ils avaient.

2920 - Anas (r): 'Abd-ar-Raḥmân ben 'Awf et az-Zubayr s'étaint plaints au Prophète (ç) des poux qu'ils avaient. Alors, ils leur avaient permis de porter des habits de soie. «Et, ajoute Anas, je les ai vus alors, en expédition, habillés de soie.»

2921 - Selon Anas, le Prophète (ç) a permis à 'Abd-ar-Rahmân ben 'Awf et az-Zubayr ben al-'Awâm de porter des habits de soie.

2922 - Anas: Le Prophète (ç) leur avait accordé la permission — ou il leur avait été accordé une permission — à cause du prurit qu'ils avaient.

R. 92 - Sur ce qui a été dit à propos du couteau.

2923 - Selon Ja'far ben 'Amrû ben Umaya aẓ-Ẓamry, son père dit: «J'ai vu le Prophète (ç) manger d'une épaule; dont il coupait des morceaux. Puis, on l'a appelé à la prière; il a fait à la prière sans re[faire] les ablutions.»

* Directement d'Abu al-Yamân, directement de Chu'ayb, d'az-Zuhry qui rapporte le même hadith avec ce supplément: «et il a jeté le couteau.»

R. 93 - Sur ce qui a été dit à propos du combat contre les Byzantins.

2924 - 'Umayr ben al-'Aswad al-'Ansy rapporte lorsque il était allé trouver 'Ubada ben aṣ-Ṣamit à Emese, dans une maison à lui, Um Ḥarâm qui était chez lui.

'Umayr:Um Ḥarâm nous a alors rapporté qu'elle avait entendu le Prophète (ç) dire ceci: «La première armée de ma Nation qui partira en expédition en mer.., [ses combattants] auront le Paradis. — O Messager de Dieu, avait demandé Um Ḥâram, est-ce que je serai parmi eux? — Oui, tu seras parmi eux.» Puis, le Prophète (ç) avait dit: «La première armée de ma Nation qui partira en expédition sur la ville d'Héraclius, [ses combattants] verront [leurs péchés] pardonnés.

— Serai-je parmi eux. — Non.»

R. 94 - Sur le combat mené contre les Juifs.

2925 - 'Abd Allâh ben 'Umar (r) rapporte que le Messager de Dieu (ç) avait

أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَخَّصَ لِعَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ عَوْفٍ وَالزُّبَيْرِ في قَمِيصٍ مِنْ حَرِيرٍ، مِنْ حِكَّةٍ كانَتْ بِهِمَا.

٢٩٢٠ - حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ.

حَدَّثَنَا مُحَمدُ بْنُ سِنَانٍ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمٰنِ بْنَ عَوْفٍ وَالزُّبَيْرَ: شَكَوَا إِلَى النَّبِيِّ ﷺ - يَعْنِي الْقَمْلَ - فَأَرْخَصَ لَهُمَا في الحَرِيرِ، فَرَأَيْتُهُ عَلَيْهِمَا في غَزَاةٍ.

٢٩٢١ - حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ عَنْ شُعْبَةَ: أَخْبَرَنِي قَتَادَةُ: أَنَّ أَنساً حَدَّثَهُمْ قَالَ: رَخَّصَ النَّبِيُّ ﷺ لِعَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ عَوْفٍ وَالزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ في حَرِيرٍ.

٢٩٢٢ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنَا غُنْدَرٌ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ: سَمِعْتُ قَتَادَةَ، عَنْ أَنسٍ: رَخَّصَ، أَوْ رُخِّصَ لَهُمَا لِحِكَّةٍ بِهِمَا.

٩٢ - باب: ما يُذْكَرُ في السِّكِّينِ.

٢٩٢٣ - حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي إِبْـرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ الضَّمْرِي، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَأْكُلُ مِنْ كَتِفٍ يَحْتَزُّ مِنْهَا، ثُمَّ دُعِيَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ.

حَدَّثَنا أَبُو الْيَمانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، وَزَادَ: فَأَلْقَى السِّكِّينَ.

٩٣ - باب: ما قِيلَ في قِتَالِ الرُّومِ.

٢٩٢٤ - حَدَّثَنِي إِسْحٰقُ بْنُ يَزِيدَ ٱلدِّمَشْقِيُّ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ بْنُ حَمْزَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي ثَوْرُ ٱبْنُ يَزِيدَ، عَنْ خالِدِ بْنِ مَعْدَانَ: أَنَّ عُمَيْرَ بْنَ الأَسْوَدِ الْعَنْسِيَّ حَدَّثَـهُ: أَنَّهُ أَتَى عُبَـادَةَ بْنَ الصَّامِتِ، وَهْوَ نَازِلٌ في سَاحَةِ حِمْصَ، وَهْوَ في بِنَـاءٍ لَهُ، وَمَعَـهُ أُمُّ حَرَامٍ، قَـالَ عُمَيْرٌ: فَحَدَّثَتْنَا أُمُّ حَرَامٍ: أَنَّهَا سَمِعَتِ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «أَوَّلُ جَيْشٍ مِنْ أُمَّتِي يَغْزُونَ الْبَحْرَ قَدْ أَوْجَبُـوا». قالَتْ أُمُّ حَـرَامٍ: قُلْتُ: يَا رَسُـولَ ٱللهِ أَنَا فِيهِمْ؟ قَـالَ: «أَنْتِ فِيهِمْ». ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَوَّلُ جَيْشٍ مِنْ أُمَّتِي يَغْزُونَ مَدِينَةَ قَيْصَرَ مَغْفُورٌ لَهُمْ». فَقُلْتُ: أَنَا فِيهِمْ يَا رَسُولَ ٱللهِ؟ قَالَ: «لَا».

٩٤ - باب: قِتَالِ الْيَهُودِ.

٢٩٢٥ - حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْفَرْوِيُّ: حَدَّثَنَا مالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قالَ:

dit: «Vous combattrez les Juifs si bien que si l'un d'eux se cache derrière une pierre, la pierre dira: "Serviteur de Dieu! voici un Juif derrière moi, tue-le!"»

2926 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «Ne viendra l'Heure que lorsque vous combattrez les Juifs, que lorsque la pierre derrière laquelle se cache le Juif dira: "Musulman! Voici un Juif derrière moi, tue-le!"»

R. 95 - Sur le combat mené contre les Turks[1].

2927 - 'Amrû ben Taghlib rapporte: Le Prophète (ç) a dit: «Des signes de l'Heure, ceci: vous combattrez un peuple qui chausse des sandales de poils tressés. Des signes de l'Heure, ceci: vous combattrez un peuple aux visages larges, comme si leurs visages sont semblables aux boucliers faits de grosse peau.»

2928 - Abu Hurayra (r) rapporte que le Messager de Dieu (r) avait dit: «L'Heure ne viendra que lorsque vous combattrez les Turks aux petits yeux, aux visages roux et aux nez courts et aplatis, comme si leurs visages sont semblables aux boucliers de grosse peau, et l'Heure ne viendra que lorsque vous combattrez un peuple dont les chaussures sont de poils tressés.»

R. 96 - Sur le combat livré contre ceux dont les chaussures sont faites de poils tressés.

2929 - Selon Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «L'Heure ne viendra que lorsque vous combattrez un peuple [dont les hommes] ont des visages ressemblant aux boucliers faits de grosse peau.»

* Sufyan: En se référant à al-'A'raj qui se réfère, à son tour, à Abu Hurayra, Abu az-Zinâd ajoute ceci: «... aux petits yeux, aux nez courts et aplatis, comme si leurs visages sont semblables aux boucliers de grosse peau.»

R. 97 - Sur celui qui organise ses compagnons en rangs lors de la défaite, et descend de sa monture puis demande appui.

2930 - Abu Isḥaq, un homme interrogea al-Barâ': «O Abu 'Umara, avez-vous fui à Ḥunayn? — Par Dieu, non, répliqua al-Barâ', le Messager de Dieu (ç) n'a pas

---

(1) Non "Turcs", de Turquie; il y a divergence quant à l'origine de ces Turks-ci

«تُقَاتِلُونَ الْيَهُودَ، حَتَّى يَخْتَبِىءَ أَحَدُهُمْ وَرَاءَ الحَجَرِ، فَيَقُولُ: يَا عَبْدَ ٱللهِ، هٰذَا يَهُودِيٌّ وَرَائِي فَٱقْتُلْهُ».

٢٩٢٦ ـ حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: أَخْبَرَنَا جَرِيرٌ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ الْقَعْقَاعِ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا الْيَهُودَ، حَتَّى يَقُولَ الحَجَرُ وَرَاءَهُ الْيَهُودِيُّ: يَا مُسْلِمُ، هٰذَا يَهُودِيٌّ وَرَائِي فَٱقْتُلْهُ».

٩٥ ـ باب: قِتَالِ التُّرْكِ.

٢٩٢٧ ـ حَدَّثَنَا أَبُو النُّعْمَانِ: حَدَّثَنَا جَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ قَالَ: سَمِعْتُ الحَسَنَ يَقُولُ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ تَغْلِبَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ تُقَاتِلُوا قَوْماً يَنْتَعِلُونَ نِعَالَ الشَّعَرِ، وَإِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ تُقَاتِلُوا قَوْماً عِرَاضَ الْوُجُوهِ، كَأَنَّ وُجُوهَهُمُ الْمَجَانُّ الْمُطْرَقَةُ».

٢٩٢٨ ـ حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ صَالِحٍ، عَنِ الأَعْرَجِ قَالَ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: قَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «لَا تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا التُّرْكَ، صِغَارَ الأَعْيُنِ، حُمْرَ الْوُجُوهِ، ذُلْفَ الأُنُوفِ، كَأَنَّ وُجُوهَهُم الْمجَانُّ الْمُطْرَقَةُ، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْماً نِعَالُهُمُ الشَّعَرُ».

٩٦ ـ باب: قِتَالِ الَّذِينَ يَنْتَعِلُونَ الشَّعَرَ.

٢٩٢٩ ـ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: قَالَ الزُّهْرِيُّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ المُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْماً نِعَالُهُمُ الشَّعَرُ، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْماً كَأَنَّ وُجُوهَهُمُ الْمَجانُّ الْمُطْرَقَةُ».

قَالَ سُفْيَانُ: وَزَادَ فِيهِ أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رِوَايَةً: «صِغَارَ الأَعْيُنِ، ذُلْفَ الأُنُوفِ، كَأَنَّ وُجُوهَهُمُ الْمَجانُّ الْمُطْرَقَةُ».

٩٧ ـ باب: مَنْ صَفَّ أَصْحَابَهُ عِنْدَ الْهَزِيمَةِ، وَنَزَلَ عَنْ دَابَّتِهِ وَٱسْتَنْصَرَ.

٢٩٣٠ ـ حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ خَالِدٍ الحَرَّانِيُّ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحٰقَ قَالَ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ ـ وَسَأَلَهُ رَجُلٌ: أَكُنْتُمْ فَرَرْتُمْ يَا أَبَا عُمَارَةَ يَوْمَ حُنَيْنٍ؟ ـ قَالَ: لَا وَٱللهِ، مَا وَلَّى رَسُولُ ٱللهِ ﷺ،

reculé. Mais il était arrivé que les jeunes d'entre ses Compagnons et ceux équipés légèrement étaient sortis sans cuirasses et étaient allés au devant d'un groupement d'archers, des gens de Hawâzin et de banû Naṣr. Ces archers leur décochaient les flèches avec vigueur, sans faillir manquer leur but. Alors ils s'étaient portés plus loin vers le Prophète (ç) qui était sur sa mule blanche, conduite par son cousin Abu Sufyân ben Al-Ḥârith ben 'Abd-ul-Muṭṭalib. Après quoi, il descendit et demanda appui; il avait dit: "C'est moi le Prophète, sans mensonge! C'est moi le fils de 'Abd-ul-Muṭṭalib!" Puis il avait organisé ses compagnons en rangs.»

R. 98 - Sur le fait d'invoquer Dieu contre les polythéistes pour qu'Il envoie sur eux défaite et tremblement.

2931 - D'après 'Abîda, 'Ali (r) dit: Lors du siège des Coalisés, le Messager de Dieu (ç) dit: «Que Dieu remplisse de feu leurs demeures et leurs tombes! ils nous ont empêchés de faire la prière médiane jusqu'au moment où le soleil a disparu.»

2932 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) avait répété dans son *qunût* l'invocation suivante: «O Dieu! sauve Salama ben Hichâm, ô Dieu! sauve al-Walîd ben al-Walîd, ô Dieu! sauve 'Ayach ben Abu Rabî'a, ô Dieu! sauve les faibles d'entre les croyants, ô Dieu! dirige vigoureusement Ton poids sur Muḍar, ô Dieu! fais tomber sur eux des années comme celles de Yûsuf.»

2933 - 'Abd Allâh ben Abu Awfa (r) rapporte: Lors du siège des Coalisés, le Messager de Dieu (ç) fit l'invocation suivante contre les Polyhtéïstes: «O Dieu! Descendeur du Livre, Prompt justicier, ô Dieu! mets en déroute les Coalisés! ô Dieu! [inflige-leur] défaite et tremblement!»

2934 - 'Abd Allâh (r) dit: «Le Prophète (ç) priait à l'ombre de la Ka'ba. Alors Abu Jahl et certains Quraychites s'étaient passé le mot. Et on égorgea une chamelle dans les alentours de La Mecque. Ils avaient donc envoyé chercher les entrailles de la bête puis les avaient répandues sur lui. Fâṭima vint et jeta l'ordure. "O Dieu! dit le Prophète (ç), à Toi Quraych, ô Dieu! à Toi Quraych, ô Dieu! à toi Quraych." C'était contre Abu Jahl ben Hicham, 'Utba ben Rabî'a, Chayba ben Rabî'a, al-Walîd ben 'Utba, 'Ubay ben Khalef, 'Uqba ben Abu Mu'ayṭ. Je les ai alors vus morts dans le puits de Badr.»

Abu Isḥâq: «J'ai oublié le septième individu.»

Mais Yûsuf ben Abu Isḥâq, en se référant à Abu Isḥâq, dit: «C'est Umaya

وَلٰكِنَّهُ خَرَجَ شُبَّانُ أَصْحَابِهِ وَأَخِفَّاؤُهُمْ حُسَّراً لَيْسَ بِسِلاحٍ ، فَأَتَوْا قَوْماً رُماةً، جَمْعَ هَوازِنَ وَبَني نَصْرٍ، ما يَكادُ يَسْقُطُ لَهُمْ سَهْمٌ، فَرَشَقُوهُمْ رَشْقاً ما يَكادُون يُخْطِئُونَ، فَأَقْبَلُوا هُنالِكَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهْوَ عَلَى بَغْلَتِهِ الْبَيْضَاء، وَابْنُ عَمِّهِ أَبُو سُفْيَانَ بْنُ الحَارِث بْنِ عَبْدِ المُطَّلِبِ يَقُودُ بِهِ، فَنَزَلَ وَآسْتَنْصَرَ، ثُمَّ قَالَ: «أَنَا النَّبِيُّ لا كَذِبْ، أَنَا آبْنُ عَبْدِ المُطَّلِبْ». ثُمَّ صَفَّ أَصْحَابَهُ.

٩٨ ـ باب: آلدُّعاءِ عَلَى المُشْرِكِينَ بِالْهَزِيمَةِ وَالزَّلْزَلَةِ.

٢٩٣١ ـ **حَدَّثَنا** إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسٰى: أَخْبَرَنَا عِيسٰى: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبِيدَةَ، عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا كانَ يَوْمُ الأَحْزَابِ، قَالَ رَسُولُ آللهِ ﷺ: «مَلأَ آللهُ بُيُوتَهُمْ وَقُبُورَهُمْ ناراً، شَغَلُونَا عَنِ الصَّلاةِ الْوُسْطَى حَتَّى غابَتِ الشَّمْسُ».

٢٩٣٢ ـ **حَدَّثَنا** قَبِيصَةُ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ آبْنِ ذَكْوَانَ، عَنِ الأَعْرَجِ ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قَالَ: كانَ النَّبِيُّ ﷺ يَدْعُو في الْقُنُوتِ: «اللَّهُمَّ أَنْجِ سَلَمَةَ بْنَ هِشَامٍ ، اللَّهُمَّ أَنْجِ الْوَلِيدَ بْنَ الْوَلِيدِ، اللَّهُمَّ أَنْجِ عَيَّاشَ بْنَ أَبِي رَبِيعَةَ، اللَّهُمَّ أَنْجِ المُسْتَضْعَفِينَ مِنَ المُؤْمِنِينَ، اللَّهُمَّ آشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَى مُضَرَ، اللَّهُمَّ سِنِينَ كَسِنِي يُوسُفَ».

٢٩٣٣ ـ **حَدَّثَنا** أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ آللهِ: أَخْبَرَنَا إِسْماعِيلُ بْنُ أَبِي خالِدٍ: أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ آللهِ بْنَ أَبِي أَوْفى رَضِيَ آللهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: دَعا رَسُولُ آللهِ ﷺ يَوْمَ الأَحْزَابِ عَلَى المُشْرِكِينَ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اللَّهُمَّ آهْزِمِ الأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ آهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ».

٢٩٣٤ ـ **حَدَّثَنا** عَبْدُ آللهِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ عَوْنٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ عَبْدِ آللهِ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قَالَ: كانَ النَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّي فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ، فَقَالَ أَبُو جَهْلٍ وَنَاسٌ مِنْ قُرَيْشٍ ، وَنُحِرَتْ جَزُورٌ بِنَاحِيَةِ مَكَّةَ، فَأَرْسَلُوا فَجَاؤُوا مِنْ سَلاهَا وَطَرَحُوهُ عَلَيْهِ، فَجَاءَتْ فاطِمَةُ فَأَلْقَتْهُ عَنْهُ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِقُرَيْشٍ ، اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِقُرَيْشٍ ، اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِقُرَيْشٍ». لأَبِي جَهْلِ بْنِ هِشَامٍ ، وَعُتْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ، وَشَيْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ، وَالْوَلِيدِ بْنِ عُتْبَةَ، وَأُبَيِّ بْنِ خَلَفٍ، وَعُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ. قَالَ عَبْدُ آللهِ: فَلَقَدْ رَأَيْتُهُمْ فِي قَلِيبِ بَدْرٍ قَتْلَى. قَالَ أَبُو إِسْحٰقَ: وَنَسِيتُ السَّابِعَ. وَقَالَ يُوسُفُ بْنُ أَبِي إِسْحٰقَ، عَنْ أَبِي

ben Khalef.» Cependant Chu'ba dit: «C'est Umaya ou Ubay.» Mais ce qui est plus authentique c'est qu'il s'agit de Umaya.

2935 - D'après ben Abu Mulayka, 'Â'icha (r) rapporta: Des Juifs sont entrés et ont dit au Prophète (ç): «Que le *sâm*(1) soit sur toi.» Alors je les ai maudits. «Qu'est-ce que tu as? m'a-t-il dit. — N'as-tu pas entendu ce qu'ils ont dit? ai-je répliqué. — Alors, m'a-t-il dit, tu n'as pas entendu ce que j'ai dit: de même pour vous.»

R. 99 - Le Musulman peut-il conseiller les Gens du Livre ou leur apprendre le Livre?

2936 - 'Abd Allâh ben 'Abbas (r) dit: Le Messager de Dieu (ç) envoya à Héraclius un message où il dit: «Et si tu te détournes, tu assumeras le péché commis contre les Ariens.»

R. 100 - Sur l'invocation faite pour les polythéistes afin qu'ils soient guidés vers la bonne Voie et pour que leurs cœurs soient gagnés.

2937 - D'après Abu Hurayra (r), Tufayl ben'Amrû ad-Dawsy et ses compagnons étaient venus trouver le Prophète (ç) et lui avaient dit: «O Messager de Dieu, la tribu de Daws s'est montrée rebelle et a refusé... Invoque Dieu contre elle.» A ses mots, on s'était dit: «Daws va périr.» Mais le Prophète avait dit: «O Dieu! guide les Daws vers la bonne Voie et amène-les.»

R. 101 - Sur l'appel lancé à l'adresse des Juifs et des Chrétiens; pourquoi on les combat; sur ce qu'écrivit le Prophète (ç) à Cosroës et à Héraclius; sur l'appel à l'Islâm lancé avant les combats.

2938 - 'Anas (r) rapporte: «Lorsque le Prophète (ç) avait décidé d'écrire aux Byzantins, on lui avait dit qu'ils ne lisaient jamais une lettre, à moins qu'elle ne soit marquée d'un sceau. Alors il avait adapté un sceau d'argent — C'est comme si

(1) Phonétiquement, السام (*sâm*, la mort) se rapproche de السلام (*salâm*, la paix)

إِسْحٰقَ: أُمَيَّةُ بْنُ خَلَفٍ. وَقالَ شُعْبَةُ: أُمَيَّةُ أَوْ أُبَيٌّ. وَالصَّحِيحُ أُمَيَّةُ.

٢٩٣٥ ـ حَدَّثَنَا سُلَيمانُ بْنُ حَرْبٍ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عائِشَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا: أَنَّ اليَهُودَ دَخَلُوا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقالُوا: السَّامُ عَلَيْكَ، فَلَعَنْتُهُمْ، فَقَالَ: «ما لَكِ». قُلْتُ: أَوَ لَمْ تَسْمَعْ ما قالُوا؟ قالَ: «فَلَمْ تَسْمَعِي ما قُلْتُ: وَعَلَيْكُمْ».

٩٩ ـ باب: هَلْ يُرْشِدُ المُسْلِمُ أَهْلَ الْكِتَابِ أَوْ يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ.

٢٩٣٦ ـ حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ: أَخْبَرَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَخِي آبْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَمِّهِ قالَ: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ ٱللهِ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ: أَنَّ عَبْدَ ٱللهِ بْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا أَخْبَرَهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ كَتَبَ إِلَى قَيْصَرَ وَقالَ: «فَإِنْ تَوَلَّيْتَ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الأَرِيسِيِّينَ».

١٠٠ ـ باب: ٱلدُّعاءِ لِلْمُشْرِكِينَ بِالْهُدَى لِيَتَأَلَّفَهُمْ.

٢٩٣٧ ـ حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ: أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمٰنِ قالَ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: قَدِمَ طُفَيْلُ بْنُ عَمْرٍو ٱلدَّوْسِيُّ وَأَصْحَابُهُ، عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقالُوا: يَا رَسُولَ ٱللهِ، إِنَّ دَوْساً عَصَتْ وَأَبَتْ، فَٱدْعُ ٱللهَ عَلَيْهَا، فَقِيلَ: هَلَكَتْ دَوْسٌ، قالَ: «اللَّهُمَّ ٱهْدِ دَوْساً وَأْتِ بِهِمْ».

١٠١ ـ باب: دَعْوَةِ الْيَهُودِ وَالنَّصارَى، وَعَلَى ما يُقَاتِلُونَ عَلَيْهِ، وَما كَتَبَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَى كِسْرَى وَقَيْصَرَ، وَٱلدَّعْوَةِ قَبْلَ الْقِتالِ.

٢٩٣٨ ـ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الجَعْدِ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَساً رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ يَقُولُ: لَمَّا أَرادَ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يَكْتُبَ إِلَى الرُّومِ، قيلَ لَهُ: إِنَّهُمْ لَا يَقْرَؤُونَ كِتاباً إِلَّا

je vois encore maintenant sa blancheur dans sa main. Sur ce sceau, il avait gravé "Muḥammad, Messager de Dieu".»

2939 - D'après 'Abd Allâh ben 'Abbâs le Messager de Dieu (ç) envoya sa lettre à Cosroës. Il avait chargé l'envoyé de la remettre au seigneur d'al-Baḥrayn et celui-ci de la remettre à Cosroës. Quand Cosroës la lut, il la fit déchirer.

Je crois que Sa'îd ben al-Musayab a dit: «Alors le Prophète (ç) avait invoqué [Dieu] contre eux pour qu'ils soient complètement *déchirés*.»

R. 102 - L'appel du Prophète (ç) à l'Islam et [aux commandements de] la Prophétie et que les uns ne doivent pas prendre les autres pour des dieux à la place de Dieu.

* Sur: **Aucun humain n'a droit d'aller, ayant reçu de Dieu**(1)... jusqu'à la fin du verset.

2940 - 'Abd-ul-Lâb ben 'Abbâs (r): Le Messager de Dieu (ç) écrivit à Héraclius l'appelant à embrasser l'Islâm; il lui avait envoyé sa lettre avec Diḥya al-Kalby. Le Messager de Dieu (ç) avait recommandé à l'envoyé de remettre la missive au seigneur de Buṣrâ qui le remettra à Héraclius.

Héraclius, pour qui Dieu avait mis en déroute les soldats de Perse, s'était déplacé de Émèse à Jérusalem, pour remercier Dieu de la faveur qu'Il lui avait accordée. Quand il reçut la lettre du Messager de Dieu (ç), il la lut puis demanda aussitôt: Cherchez-moi quelque part ici quelqu'un de son peuple que je puisse interroger au sujet du Messager de Dieu...

2941 - Ibn 'Abbâs: Abû Sufyân ben Ḥarb m'a informé que, dans la trêve qui était entre le Messager de Dieu (ç) et les Polythéistes de Quraych, il était allé avec quelques hommes de Quraych en tant que marchands. «Le messager d'Héraclius nous a trouvés quelque part en Syrie, a dit Abu Sufyân, et on nous a emmenés, moi et mes compagnons, à Jérusalem. Alors on nous a introduits auprès de lui, et voilà qu'il est assis avec la cour de son royaume; il était paré de sa couronne et il avait autour de lui les seigneurs des Byzantins. "Demande-leur, a-t-il dit à son interprète, lequel d'entre eux est le plus proche de cet homme qui prétend être prophète. — Moi, ai-je répondu, je suis le plus proche de lui qu'eux. — Quel est le

(1) *'Âl-'Imrân*, 79.

أَنْ يَكُونَ مَخْتُوماً، فَاتَّخَذَ خاتِماً مِنْ فِضَّةٍ، فَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى بَيَاضِهِ فِي يَدِهِ، وَنَقَشَ فِيهِ: مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ.

٢٩٣٩ - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي عُقَيْلٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُتْبَةَ: أَنَّ عَبْدَ اللهِ بْنَ عَبَّاسٍ أَخْبَرَهُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ بَعَثَ بِكِتَابِهِ إِلَى كِسْرَى، فَأَمَرَهُ أَنْ يَدْفَعَهُ إِلَى عَظِيمِ الْبَحْرَيْنِ، يَدْفَعُهُ عَظِيمُ الْبَحْرَيْنِ إِلَى كِسْرَى، فَلَمَّا قَرَأَهُ كِسْرَى حَرَّقَهُ، فَحَسِبْتُ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ قَالَ: فَدَعَا عَلَيْهِمِ النَّبِيُّ ﷺ: «أَنْ يُمَزَّقُوا كُلَّ مُمَزَّقٍ».

١٠٢ - باب: دُعَاءِ النَّبِيِّ ﷺ إِلَى الْإِسْلَامِ وَالنُّبُوَّةِ، وَأَنْ لَا يَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضاً أَرْبَاباً مِنْ دُونِ اللهِ.

وَقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُؤْتِيَهُ ٱللَّهُ ﴾[1]. إِلَى آخِرِ الآيَةِ.

٢٩٤٠ - حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ حَمْزَةَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُتْبَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ أَخْبَرَهُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ كَتَبَ إِلَى قَيْصَرَ يَدْعُوهُ إِلَى الْإِسْلَامِ، وَبَعَثَ بِكِتَابِهِ إِلَيْهِ مَعَ دِحْيَةَ الْكَلْبِيِّ، وَأَمَرَهُ رَسُولُ اللهِ ﷺ أَنْ يَدْفَعَهُ إِلَى عَظِيمِ بُصْرَى لِيَدْفَعَهُ إِلَى قَيْصَرَ، وَكَانَ قَيْصَرُ لَمَّا كَشَفَ اللهُ عَنْهُ جُنُودَ فَارِسَ، مَشَى مِنْ حِمْصَ إِلَى إِيلِيَاءَ شُكْراً لِمَا أَبْلَاهُ اللهُ، فَلَمَّا جَاءَ قَيْصَرَ كِتَابُ رَسُولِ اللهِ ﷺ، قَالَ حِينَ قَرَأَهُ: الْتَمِسُوا لِي هَا هُنَا أَحَداً مِنْ قَوْمِهِ، لِأَسْأَلَهُمْ عَنْ رَسُولِ اللهِ ﷺ.

٢٩٤١ - قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَأَخْبَرَنِي أَبُو سُفْيَانَ بْنُ حَرْبٍ: أَنَّهُ كَانَ بِالشَّأْمِ فِي رِجَالٍ مِنْ قُرَيْشٍ قَدِمُوا تِجَاراً، فِي الْمُدَّةِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَ رَسُولِ اللهِ ﷺ وَبَيْنَ كُفَّارِ قُرَيْشٍ، قَالَ أَبُو سُفْيَانَ: فَوَجَدَنَا رَسُولُ قَيْصَرَ بِبَعْضِ الشَّأْمِ، فَانْطُلِقَ بِي وَبِأَصْحَابِي، حَتَّى قَدِمْنَا إِيلِيَاءَ فَأُدْخِلْنَا عَلَيْهِ، فَإِذَا هُوَ جَالِسٌ فِي مَجْلِسِ مُلْكِهِ، وَعَلَيْهِ التَّاجُ، وَإِذَا حَوْلَهُ عُظَمَاءُ الرُّومِ، فَقَالَ لِتَرْجُمَانِهِ: سَلْهُمْ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ نَسَباً إِلَى هٰذَا الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ، قَالَ أَبُو سُفْيَانَ: فَقُلْتُ: أَنَا أَقْرَبُهُمْ إِلَيْهِ نَسَباً،

---

(١) سورة آل عمران الآية ٧٩.

lien de parenté entre vous deux? — C'est mon cousin paternel, ai-je répliqué. (Il est vrai qu'à ce moment-là, il n'y avait, à part moi, aucun des banû Abd-Manaf dans la caravane). — Qu'on le fasse rapprocher!" ordonna Héraclius qui demanda aussi de rapprocher mes compagnons qu'on a placés derrière mon dos, juste près de mon épaule. Puis il a dit à son interprète: "Dis à ses compagnons que je vais interroger cet homme au sujet de celui qui prétend être un prophète. S'il ment, démentez-le!"

Par Dieu, avait dit Abû Sufyan, si ce n'était, ce jour-là, la honte de voir mes compagnons signaler mes mensonges, j'aurais certainement menti lorsqu'il m'interrogea sur lui. Mais j'ai eu honte qu'ils signaleraient mes mensonges, alors je lui ai dit la vérité.

Après quoi, il a dit à son interprète: "Demande-lui quel est le lignage de cet homme parmi vous?

— Chez nous, il est de haut lignage, ai-je répondu. — Y a-t-il quelqu'un parmi vous qui a tenu avant lui de tels propos? — Non. — L'avez-vous accusé de mensonge avant qu'il ne dise ce qu'il a dit? — Non. — L'un de ses grands-parents était-il un roi? — Non. — Est-ce alors les nobles qui le suivent ou les faibles? — C'est plutôt les faibles. — Est-ce que leur nombre augmente ou est-ce qu'il diminue? — Leur nombre s'accroît plutôt. — Y en a-t-il qui apostasie après avoir embrassé sa religion? — Non. — Trahit-il ses engagements? — Non, cependant nous sommes actuellement en trêve avec lui et nous craignons qu'il ne trahisse." Ce mot avait été le seul où j'avais pu glisser quelque chose qui puisse l'amoindrir sans craindre de la voir prise sur mon compte. "L'avez-vous combattu, a repris Héraclius, ou vous a-t-il combattu? — Oui. — Comment étaient alors sa guerre et votre guerre? — C'était à chacun son tour. Une fois c'est lui qui prend le dessus et une fois c'est nous qui prenons le dessus. — Et que vous recommande-t-il d'observer? — Il nous recommande d'adorer Dieu seul sans lui rien associer et il nous interdit ce qu'adoraient nos pères. Il nous recommande d'observer la prière, l'aumône, d'être chastes, de respecter les engagements et de rendre les dépôts confiés."

Après que je lui ai ainsi parlé, il s'est adressé à son interprète: "Dis-lui que je t'ai interrogé sur son lignage et tu as dit qu'il était d'un haut lignage; eh bien! c'est ainsi que sont envoyés les messagers; ils sont choisis dans le haut lignage de leurs peuples; je t'ai demandé si quelqu'un parmi vous avait tenu avant lui les mêmes propos et tu as dit que non. Alors je me suis dit que si quelqu'un parmi vous avait

قَالَ: ما قَرَابَةُ ما بَيْنَك وَبَيْنَهُ؟ فَقُلْتُ: هُوَ ٱبْنُ عَمِّي، وَلَيْسَ في الرَّكْبِ يَوْمَئِذٍ أَحَدٌ مِنْ بَني عَبْدِ مَنافٍ غَيْرِي، فَقَالَ قَيْصَرُ: أَدْنُوهُ وَأَمَرَ بِأَصْحَابِي فَجُعِلُوا خَلْفَ ظَهْرِي عِنْدَ كَتِفِي، ثُمَّ قالَ لِتَرْجُمَانِهِ: قُلْ لأَصْحَابِهِ: إِنِّي سَائِلٌ هٰذَا الرَّجُلَ عَنِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ، فَإِنْ كَذَبَ فَكَذِّبُوهُ، قَالَ أَبُو سُفْيَانَ: وَٱللهِ لَوْلاَ الحَيَاءُ يَوْمَئِذٍ، مِنْ أَنْ يَأْثُرَ أَصْحَابِي عَنِّي الْكَذِبَ، لَكَذَبْتُهُ حِينَ سَأَلَنِي عَنْهُ، وَلٰكِنِّي ٱسْتَحْيَيْتُ أَنْ يَأْثُرُوا الْكَذِبَ عَنِّي فَصَدَقْتُهُ، ثُمَّ قَالَ لِتَرْجُمَانِهِ: قُلْ لَهُ كَيْفَ نَسَبُ هٰذَا الرَّجُلِ فِيكُمْ؟ قُلْتُ: هُوَ فِينَا ذُو نَسَبٍ، قَالَ: فَهَلْ قالَ هٰذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ مِنْكُمْ قَبْلَهُ؟ قُلْتُ: لاَ، فَقَالَ: كُنْتُمْ تَتَّهِمُونَهُ عَلَى الْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ ما قَالَ؟ قُلْتُ: لاَ، قَالَ: فَهَلْ كانَ مِنْ آبَائِهِ مِنْ مَلِكٍ؟ قُلْتُ: لاَ، قالَ: فَأَشْرَافُ النَّاسِ يَتَّبِعُونَهُ أَمْ ضُعَفَاؤُهُمْ؟ قُلْتُ: بَلْ ضُعَفَاؤُهُمْ، قَالَ: فَيَزِيدُونَ أَوْ يَنْقُصُونَ؟ قُلْتُ: بَلْ يَزِيدُونَ، قَالَ: فَهَلْ يَرْتَدُّ أَحَدٌ سَخْطَةً لِدِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَ فِيهِ؟ قُلْتُ: لاَ، قالَ: فَهَلْ يَغْدِرُ؟ قُلْتُ: لاَ، وَنَحْنُ ٱلآنَ مِنْهُ في مُدَّةٍ نَحْنُ نَخافُ أَنْ يَغْدِرَ ـ قالَ أَبُو سُفْيَانَ: وَلَمْ يُمْكِنِّي كَلِمَةٌ أُدْخِلُ فِيهَا شَيْئاً أَنْتَقِصُهُ بِهِ لاَ أَخافُ أَنْ تُؤْثَرَ عَنِّي غَيْرُهَا ـ قَالَ: فَهَلْ قاتَلْتُمُوهُ أَوْ قاتَلَكُمْ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قالَ: فَكَيْفَ كانَتْ حَرْبُهُ وَحَرْبُكُمْ؟ قُلْتُ: كانَتْ دُوَلاً وَسِجَالاً، يُدَالُ عَلَيْنَا المَرَّةَ وَنُدَالُ عَلَيْهِ الأُخْرَى، قَالَ: فَمَاذَا يَأْمُرُكُمْ؟ قَالَ: يَأْمُرُنَا أَنْ نَعْبُدَ ٱللهَ وَحْدَهُ لاَ نُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً، وَيَنْهَانَا عَمَّا كانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا، وَيَأْمُرُنَا بِالصَّلاَةِ، وَالصَّدَقَةِ، وَالْعَفَافِ، وَالْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ، وَأَدَاءِ الأَمَانَةِ. فَقَالَ لِتَرْجُمَانِهِ حِينَ قُلْتُ ذٰلِكَ لَهُ: قُلْ لَهُ: إِنِّي سَأَلْتُكَ عَنْ نَسَبِهِ فِيكُمْ فَزَعَمْتَ أَنَّهُ ذُو نَسَبٍ، وَكَذٰلِكَ الرُّسُلُ تُبْعَثُ في نَسَبِ قَوْمِهَا، وَسَأَلْتُكَ: هَلْ قالَ أَحَدٌ مِنْكُمْ هٰذَا الْقَوْلَ قَبْلَهُ، فَزَعَمْتَ أَنْ لاَ، فَقُلْتُ: لَوْ كانَ أَحَدٌ مِنْكُمْ قَالَ هٰذَا الْقَوْلَ قَبْلَهُ، قُلْتُ

tenu avant lui les mêmes propos, j'aurais pensé qu'il est un homme qui veut être un chef avec des propos qui ont été dits avant lui; je t'ai demandé si vous l'aviez accusé de mensonge avant qu'il n'avance ce qu'il a dit et tu as dit que non. Alors j'ai compris que s'il ne soutient pas de mentir aux gens, il ne peut mentir sur le compte de Dieu; je t'ai demandé si l'un de ses grands-pères était roi, et tu as dit que non. Alors je me suis dit que si l'un de ses grands-pères était roi, il aurait voulu le trône de ses grand-pères; je t'ai demandé si c'était les nobles des gens ou leurs faibles qui le suivent et tu as dit que c'était leurs faibles; et ce sont eux les partisans des prophètes; je t'ai demandé si leur nombre s'accroissait ou s'il diminuait, et tu as dit que leur nombre allait croissant, et c'est ainsi le propre de la foi qui s'accroit jusuq'à son triomphe; je t'ai demandé s'il y en avait qui apostasiait après avoir embrassé sa religion, et tu as dit que non, et c'est ainsi le propre de la foi quand sa douceur se mélange aux cœurs: aucun ne la prend en aversion; je t'ai demandé s'il trahissait ses engagements et tu m'as dit que non, et c'est ainsi que sont les prophètes: ils ne trahissent jamais leurs engagements; je t'ai demandé si vous l'aviez combattu et s'il vous avait combattu et tu as dit qu'il l'avait fait, que votre guerre et sa guerre avaient eu des alternatives, qu'une fois il prenait le dessus et qu'une fois vous preniez le dessus, et c'est ainsi les prophètes: ils sont mis à l'épreuve mais l'issue finale est à eux; je t'ai demandé ce qu'il vous recommandait et tu as dit d'adorer Dieu sans rien Lui associer, qu'il vous interdisait ce qu'adoraient vos pères et qu'il vous recommandait d'observer la prière, l'aumône, d'être chaste, de respecter les engagements et de rendre les dépôts confiés. Et ceci est le portrait des prophètes, je savais qu'il allait apparaître, cependant je ne croyais pas qu'il serait de vous. Si ce que tu as dit est vrai, il est sur le point de s'emparer de l'endroit où j'ai mes pieds. Si je pouvais parvenir jusuq'à lui, j'aurais tout fait pour aller à sa rencontre; et si j'étais auprès de lui, je lui aurais lavé les pieds."

Après quoi, Héraclius a demandé la lettre du Messager de Dieu (ç), laquelle lettre a été lue. Elle contenait: *Au nom de Dieu, le Tout miséricorde, le Miséricordieux. De Muḥammad, le serviteur de Dieu et Son messager, à Héraclius, le grand chef des Byzantins. Que la paix soit sur celui qui est sur la voie de la Guidance.*

Cela dit, je t'appelle selon la formule de l'Islam: embrasse l'Islam et tu seras sauvé, embrasse l'Islam et Dieu te fera part d'une double récompense. Et si tu refuses, tu assumeras les péchés de tes sujets... **O vous qui avez reçu l'Ecriture!**

رَجُلٌ يَأْتَمُّ بِقَوْلٍ قَدْ قِيلَ قَبْلَهُ، وَسَأَلْتُكَ: هَلْ كُنْتُمْ تَتَّهِمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ ما قَالَ، فَزَعَمْتَ أَنْ لا، فَعَرَفْتُ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لِيَدَعَ الْكَذِبَ عَلَى النَّاسِ وَيَكْذِبَ عَلَى آللهِ، وَسَأَلْتُكَ: هَلْ كانَ مِنْ آبَائِهِ مِنْ مَلِكٍ، فَزَعَمْتَ أَنْ لا، فَقُلْتُ لَوْ كانَ مِنْ آبَائِهِ مَلِكٌ، قُلْتُ يَطْلُبُ مُلْكَ آبَائِهِ، وَسَأَلْتُكَ: أَشْرَافُ النَّاسِ يَتَّبِعُونَهُ أَمْ ضُعَفَاؤُهُمْ، فَزَعَمْتَ أَنَّ ضُعَفَاءَهُمْ آتَّبَعُوهُ، وَهُمْ أَتْبَاعُ الرُّسُلِ، وسَأَلْتُكَ، هَلْ يَزِيدُونَ أَوْ يَنْقُصُونَ، فَزَعَمْتَ أَنَّهُمْ يَزِيدُونَ، وَكَذٰلِكَ الْإِيمَانُ حَتَّى يَتِمَّ، وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَرْتَدُّ أَحَدٌ سَخْطَةً لِدِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَ فِيهِ، فَزَعَمْتَ أَنْ لا، فَكَذٰلِكَ الْإِيمَانُ حِينَ تَخْلِطُ بَشَاشَتُهُ الْقُلُوبَ لا يَسْخَطُهُ أَحَدٌ، وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَغْدِرُ، فَزَعَمْتَ أَنْ لا، وَكَذٰلِكَ الرُّسُلُ لا يَغْدِرُونَ، وَسَأَلْتُكَ: هَلْ قاتَلْتُمُوهُ وَقاتَلَكُمْ، فَزَعَمْتَ أَنْ قَدْ فَعَلَ، وَأَنَّ حَرْبَكُمْ وَحَرْبَهُ تَكُونُ دُوَلاً، وَيُدَالُ عَلَيْكُمُ المَرَّةَ وَتُدَالُونَ عَلَيْهِ الْأُخْرَى، وَكَذٰلِكَ الرُّسُلُ تُبْتَلَى وَتَكُونُ لَهَا العَاقِبَةُ، وَسَأَلْتُكَ: بِمَاذَا يَأْمُرُكُمْ، فَزَعَمْتَ أَنَّهُ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَعْبُدُوا آللهَ وَلاَ تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئاً، وَيَنْهَاكُمْ عَمَّا كانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ، وَيَأْمُرُكُمْ بِالصَّلاَةِ، وَالصِّدْقِ، وَالْعَفَافِ، وَالْوَفَاءِ بِالعَهْدِ، وَأَدَاءِ الأَمانَةِ، قالَ: وَهٰذِهِ صِفَةُ النَّبِيِّ، قَدْ كُنْتُ أَعْلَمُ أَنَّهُ خارِجٌ، وَلٰكِنْ لَمْ أَظُنَّ أَنَّهُ مِنْكُمْ، وَإِنْ يَكُ ما قُلْتَ حَقّاً، فَيُوشِكُ أَنْ يَمْلِكَ مَوْضِعَ قَدَمَيَّ هَاتَيْنِ، وَلَوْ أَرْجُو أَنْ أَخْلُصَ إِلَيْهِ لَتَجَشَّمْتُ لِقَاءَهُ، وَلَوْ كُنْتُ عِنْدَهُ لَغَسَلْتُ قَدَمَيْهِ. قالَ أَبُو سُفْيَانَ: ثُمَّ دَعَا بِكِتَابِ رَسُولِ آللهِ ﷺ فَقُرِىءَ فَإِذَا فِيهِ: «بِسْمِ آللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ آللهِ وَرَسُولِهِ، إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلاَمٌ عَلَى مَنِ آتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدِعَايَةِ الإِسْلاَمِ، أَسْلِمْ تَسْلَمْ، وَأَسْلِمْ يُؤْتِكَ آللهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، فَإِنْ تَوَلَّيْتَ فَعَلَيْكَ إِثْمُ الأَرِيسِيِّينَ، وَ: ﴿ يَـٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَـٰبِ تَعَالَوْا۟ إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍ

adoptons une formule valable pour nous et pour vous [impliquant] que nous n'adorerons que Dieu, que nous ne Lui associerons rien d'autre, que nous ne prendrons point les uns parmi les autres des maîtres en dehors de Dieu. S'ils refusent dites-[leur]: "Soyez témoins qu'à la volonté de Dieu nous sommes soumis."[1]

Et une fois la lecture de la lettre terminée, les voix des seigneurs byzantins qui étaient présents se sont élevées et un grand tumulte s'en est suivi. Je ne sais ce qu'ils ont dit; on a donné l'ordre et nous a fait sortir. Lorsque je me suis trouvé dehors avec mes compagnons et que je me suis trouvé à l'écart avec eux, je leur ai dit: "L'affaire d'ibn Abu Kabcha a pris de l'importance. Voilà le roi des banû al-'Aṣfar qui le redoute."

Par Dieu! je suis demeuré humblement convaincu que sa cause prendrait le dessus jusqu'au moment où Dieu a amené l'Islam dans mon cœur malgré ma répugnance.»

2942 - Sahl ben Sa'd (r) [rapporte] avoir entendu le Prophète (ç) dire lors de Khaybar: «Je donnerai l'étendard à un homme par la main de qui Dieu nous donnera la victoire!» Alors les présents se retirèrent, chacun avec l'espoir de se voir donner l'étendard.. A leur arrivée, le Prophète demanda: «Où est Ali? — Il souffre de ses yeux, lui répondit-on.» Alors il ordonna de le convoquer; et quand celui-ci arriva, le Prophète (ç) lui cracha dans les yeux. Il guérit sur place au point où comme s'il n'avait eu aucun de mal. «Les Combattrons-nous jusqu'à ce qu'ils deviennent comme nous? demanda Ali. — Du calme, jusqu'à ton arrivée à leur camp, répondit le Prophète (ç), d'où tu les appelleras à l'Islam. Et Informe-les de ce qu'ils ont comme devoir. Par Dieu! Qu'un seul homme mis, par l'intermédiaire de ta personne, sur la voie de la guidance vaut mieux pour toi que la meilleure des richesses.[2]»

2943 - D'après Ḥumayd, 'Anas (r) dit: «Quand il partait en expédition contre un ennemi, le Messager de Dieu (ç) n'attaquait qu'après le lever du jour. S'il entendait l'appel à la prière, il s'arrêtait et s'il n'entendait pas l'appel, il déclenchait l'attaque après le lever du jour... Nous arrivâmes à Khaybar pendant la nuit.»

2944 - Anas (r): Quand le Prophète (ç) nous dirigeait en expédition...

2945 - Anas (r): Le Prophète (ç) sortit sur Kahybar et y arriva la nuit. Il avait

(1) *'Âl-'Imrân, 64.*

(2) Dans le hadith: la meilleure des richesses est l'équivalent de "rougeoyants des chameaux.

بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْـًٔا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُولُوا۟ ٱشْهَدُوا۟ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴾[1]». قَالَ أَبُو سُفْيَانَ: فَلَمَّا أَنْ قَضَى مَقَالَتَهُ عَلَتْ أَصْوَاتُ الَّذِينَ حَوْلَهُ مِنْ عُظَمَاءِ الرُّومِ، وَكَثُرَ لَغَطُهُمْ، فَلا أَدْرِي مَاذَا قَالُوا، وَأُمِرَ بِنَا فَأُخْرِجْنَا، فَلَمَّا أَنْ خَرَجْتُ مَعَ أَصْحَابِي وَخَلَوْتُ بِهِمْ، قُلْتُ لَهُمْ: لَقَدْ أَمِرَ أَمْرُ ٱبْنِ أَبِي كَبْشَةَ، هٰذَا مَلِكُ بَنِي الأَصْفَرِ يَخَافُهُ، قَالَ أَبُو سُفْيَانَ: وَٱللهِ ما زِلْتُ ذَلِيلاً مُسْتَيْقِناً بِأَنَّ أَمْرَهُ سَيَظْهَرُ، حَتَّى أَدْخَلَ ٱللهُ قَلْبِي الإِسْلَامَ وَأَنَا كارِهٌ.

٢٩٤٢ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ القَعْنَبِيُّ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي حازِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ يَوْمَ خَيْبَرَ: «لأُعْطِيَنَّ الرَّايَةَ رَجُلاً يَفْتَحُ ٱللهُ عَلَى يَدَيْهِ؟». فَقَامُوا يَرْجُونَ لِذٰلِكَ أَيُّهُمْ يُعْطَى، فَغَدَوْا وَكُلُّهُمْ يَرْجُو أَنْ يُعْطَى، فَقالَ: «أَيْنَ عَلِيٌّ». فَقِيلَ: يَشْتَكِي عَيْنَيْهِ، فَأَمَرَ فَدُعِيَ لَهُ، فَبَصَقَ في عَيْنَيْهِ، فَبَرَأَ مَكانَهُ حَتَّى كَأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ بِهِ شَيْءٌ، فَقالَ: نُقَاتِلُهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا؟ فَقالَ: «عَلَى رِسْلِكَ، حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الإِسْلَامِ، وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ، فَوَٱللهِ لأَنْ يُهْدَى بِكَ رَجُلٌ وَاحِدٌ خَيْرٌ لَكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ».

٢٩٤٣ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرٍو: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحٰقَ، عَنْ حُمَيْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَساً رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ يَقُولُ: كانَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ إِذَا غَزَا قَوْماً لَمْ يُغِرْ حَتَّى يُصْبِحَ، فَإِنْ سَمِعَ أَذَاناً أَمْسَكَ، وَإِنْ لَمْ يَسْمَعْ أَذَاناً أَغارَ بَعْدَ ما يُصْبِحُ، فَنَزَلْنَا خَيْبَرَ لَيْلاً.

٢٩٤٤ ـ **حَدَّثَنَا** قُتَيْبَةُ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كانَ إِذَا غَزَا بِنَا.

٢٩٤٥ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مالِكٍ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَرَجَ إِلَى خَيْبَرَ، فَجَاءَهَا لَيْلاً ـ وَكانَ إِذَا جَاءَ قَوْماً بِلَيْلٍ لَا يُغِيرُ عَلَيْهِمْ حَتَّى

(١) سوره ال عمران الايه ٦٤.

l'habitude, lorsqu'il arrivait de nuit devant un ennemi, de ne pas s'attaquer à lui avant le lever du jour. Au matin, des Juifs qui sortaient avec pelles et paniers le virent et s'écrièrent: «Par Dieu! C'est Muhammed! Voilà Muḥammad avec toute son armée!» Alors le Prophète (ç) dit: «Dieu est le plus grand! Khaybar est perdu! Nous! si nous descendons sur la place de certaines gens, mauvais est le réveil des avertis du châtiment.»

2946 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «J'ai reçu l'ordre de combattre les gens jusqu'à ce qu'ils disent qu'il n'y a de dieu que Dieu. Celui qui dit qu'il n'y a de dieu que Dieu s'est prémuni de moi dans sa personne et ses biens, sauf en cas de droit... Quant à son compte, cela est du ressort de Dieu.»

* 'Umar et Ibn 'Umar rapportent aussi ce ḥadîth du Prophète (ç).

R. 103 - Sur celui qui décide d'une expédition mais simule une autre, ainsi que sur celui qui aime sortir le jeudi.

2947 - 'Abd Allâh ben Ka'b (r), qui servait de guide à son père, dit: «J'ai entendu Ka'b ben Mâlik, [après] qu'il avait fait défection au Messager de Dieu (ç), [dire]: Le Messager de Dieu (ç), lorsqu'il décidait d'une expédition, il la dissimulait par une autre.»

2948 - Directement de Aḥmad ben Muḥammad, directement de 'Abd Allâh, directement de Yûnus, d'az-Zuhry, directement de 'Abd-ur-Raḥmân ben 'Abd Allâh ben Ka'b ben Mâlik qui dit: «J'ai entendu Ka'b ben Mâlik (r) dire: "Le Messager de Dieu (ç) dissimulait souvent l'objectif de ses expéditions. Mais lorsque ce fut l'expédition de Tabûk, qui eut lieu dans une période de grande chaleur, qu'il fallait traverser un trajet long et périlleux pour l'atteindre et faire face à un ennemi ayant un grand nombre de guerriers, il préféra dévoiler les choses aux Musulmans afin qu'ils puissent bien se préparer [contre] l'ennemi. Il leur annonça donc la destination véritable de l'expédition.»

2949 - ... Et de Yûnus [aussi], d'az-Zuhry, directement de 'Abd-ur-Raḥmân ben Ka'b ben Mâlik: Ka'b ben Mâlik (r) disait: «En voulant faire un déplacement, rares étaient les fois où le Messager de Dieu (ç) ne sortait pas le jeudi.»

2950 - d'après 'Abd-ur-Raḥmân ben Ka'b ben Mâlik, son père (r) [dit]: Le Prophète (ç) sortit le jeudi pour l'expédition de Tabûk. Il aimait sortir le jeudi.

يُصْبِحَ-فَلَمَّا أَصْبَحَ خَرَجَتْ يَهُودُ بِمَسَاحِيهِمْ وَمَكَاتِلِهِمْ، فَلَمَّا رَأَوْهُ قَالُوا: مُحَمَّدٌ وَٱللهِ، مُحَمَّدٌ وَالْخَمِيسُ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ٱللَّهُ أَكْبَرُ، خَرِبَتْ خَيْبَرُ، إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ».

٢٩٤٦ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمانِ، أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا ٱللهُ، فَمَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا ٱللهُ فَقَدْ عَصَمَ مِنِّي نَفْسَهُ وَمَالَهُ إِلَّا بِحَقِّهِ، وَحِسَابُهُ عَلَى ٱللهِ».

رَوَاهُ عُمَرُ وَٱبْنُ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

١٠٣ - باب: مَنْ أَرَادَ غَزْوَةً فَوَرَّى بِغَيْرِهَا، وَمَنْ أَحَبَّ الْخُرُوجَ يَوْمَ الْخَمِيسِ.

٢٩٤٧ ـ **حَدَّثَنَا** يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ عَبْدَ ٱللهِ بْنَ كَعْبٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ ـ وَكَانَ قَائِدَ كَعْبٍ مِنْ بَنِيهِ ـ قَالَ: سَمِعْتُ كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ، حِينَ تَخَلَّفَ عَنْ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، وَلَمْ يَكُنْ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ يُرِيدُ غَزْوَةً إِلَّا وَرَّى بِغَيْرِهَا.

٢٩٤٨ ـ **حَدَّثَنَا** أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ ٱللهِ: أَخْبَرَنَا يُونُسُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: سَمِعْتُ كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ قَلَّمَا يُرِيدُ غَزْوَةً يَغْزُوهَا إِلَّا وَرَّى بِغَيْرِهَا، حَتَّى كَانَتْ غَزْوَةُ تَبُوكَ، فَغَزَاهَا رَسُولُ ٱللهِ ﷺ فِي حَرٍّ شَدِيدٍ، وَٱسْتَقْبَلَ سَفَراً بَعِيداً وَمَفَازاً، وَٱسْتَقْبَلَ غَزْوَ عَدُوٍّ كَثِيرٍ، فَجَلَّى لِلْمُسْلِمِينَ أَمْرَهُمْ، لِيَتَأَهَّبُوا أُهْبَةَ عَدُوِّهِمْ، وَأَخْبَرَهُمْ بِوَجْهِهِ الَّذِي يُرِيدُ.

٢٩٤٩ ـ وَعَنْ يُونُسَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ كَانَ يَقُولُ: لَقَلَّمَا كَانَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ، يَخْرُجُ، إِذَا خَرَجَ فِي سَفَرٍ، إِلَّا يَوْمَ الْخَمِيسِ.

٢٩٥٠ ـ حَدَّثَنِي عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَرَجَ يَوْمَ الْخَمِيسِ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، وَكَانَ يُحِبُّ أَنْ يَخْرُجَ يَوْمَ الْخَمِيسِ.

R. 104 - Sur la sortie après le *ḍuhr*.

2951 - 'Anas (r): Le Prophète (ç) pria le *ḍuhr* à Médine en faisant quatre *rak'a*, et le *'aṣr* à dhu-l-Ḥulayfa en faisant deux *rak'a*. "Je les entendis, dit 'Anas, élever la voix [en prononçant la *talbiya* du *ḥajj* et de la *'umra*]."

R. 105 - Sur la sortie à la fin du mois.

* Kurayb: D'après ibn 'Abbâs (r), le Prophète (ç) quitta Médine cinq jours avant la fin de *dhu-l-qi'da* et il arriva à La Mecque après quatre nuits passées de *dhu-l-ḥijja*.

2952 - 'Amra bent 'Abd-ar-Raḥmân [rapporte] avoir entendu 'Â'icha (r) dire: «Nous sortîmes avec le Messager de Dieu (ç) cinq jours avant la fin de *dhu-l-qi'da*. Nous ne pensions qu'au *ḥajj*.

«A notre approche de La Mecque, le Messager de Dieu (ç) ordonna à ceux qui n'avaient pas de *hady* de se désacraliser une fois avoir fait les tournées autour du Temple et la course entre Ṣafâ et Marwa.

«Le jour du Sacrifice, continue 'A'icha, on nous fit entrer de la viande de bœuf. Je dis: "C'est quoi cela? — Le Messager de Dieu (ç) vient de faire un sacrifice à la place de ses épouses, me dit-on."»

Yahya: Comme je rapportai ce *ḥadîth* à al-Qâcim ben Muḥammad, il me dit: "Par Dieu, elle t'a bien transmis ce *hadîth*."

R. 106 - Sur la sortie pendant le mois de ramaḍân.

2953 - D'après 'Ubayd Allâh, ibn 'Abbâs (r) dit: «Le Prophète (ç) sortit pendant *ramaḍân*... Il observa le jeûne jusqu'à Kadîd où il le rompit.»

* Sufyân rapporte ce ḥadîth d'az-Zuhry, et ce directement de 'Ubayd Allâh, d'ibn 'Abbâs.

R. 107 - Sur les adieux

2954 - Selon Sulaymân ben Yasâr, Abu Hurayra (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) nous désigna d'aller avec une patrouille. Il nous dit: "Si vous trouvez Un tel et Un tel — deux hommes de Quraych qu'il nomma —, brûlez-les avec du feu!" Plus tard, nous nous présentâmes devant lui avant le départ pour lui faire nos

١٠٤ ـ باب: الخُرُوجِ بَعْدَ الظُّهْرِ.

٢٩٥١ ـ حَدَّثَنا سُلَيْمانُ بْنُ حَرْبٍ: حَدَّثَنا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ صلَّى بِالْمَدِينَةِ الظُّهْرَ أَرْبَعاً، وَالْعَصْرَ بِذِي الحُلَيْفَةِ رَكْعَتَيْنِ، وَسَمِعْتُهُمْ يَصْرُخُونَ بِهِمَا جَمِيعاً.

١٠٥ ـ باب: الخُرُوجِ آخِرَ الشَّهْرِ.

وَقَالَ كُرَيْبٌ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: ٱنْطَلَقَ النَّبِيُّ ﷺ مِنَ المَدِينَةِ لِخَمْسٍ بَقِينَ مِنْ ذِي الْقَعْدَةِ، وَقَدِمَ مَكَّةَ لأَرْبَعِ لَيَالٍ خَلَوْنَ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ.

٢٩٥٢ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مالِكٍ، عَنْ يَحْيىٰ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ: أَنَّهَا سَمِعَتْ عائِشَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا تَقُولُ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ لِخَمْسِ لَيَالٍ بَقِينَ مِنْ ذِي الْقَعْدَةِ، وَلاَ نَرَى إِلَّا الحَجَّ، فَلَمَّا دَنَوْنَا مِنْ مَكَّةَ، أَمَرَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ مَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ هَدْيٌ، إِذَا طَافَ بِالْبَيْتِ وَسَعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالمَرْوَةِ، أَنْ يَحِلَّ، قَالَتْ عائِشَةُ: فَدُخِلَ عَلَيْنَا يَوْمَ النَّحْرِ بِلَحْمِ بَقَرٍ، فَقُلْتُ: ما هٰذَا؟ فَقَالَ: نَحَرَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ عَنْ أَزْوَاجِهِ.

قَالَ يَحْيىٰ: فَذَكَرْتُ هٰذَا الحَدِيثَ لِلقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، فَقَالَ: أَتَتْكَ وَٱللهِ بِالحَدِيثِ عَلَى وَجْهِهِ.

١٠٦ ـ باب: الخُرُوجِ فِي رَمَضَانَ.

٢٩٥٣ ـ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ: حَدَّثَنِي الزُّهْرِيُّ، عَنْ عُبَيْدِ ٱللهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ فِي رَمَضَانَ، فَصَامَ حَتَّى بَلَغَ الكَدِيدَ أَفْطَرَ.

قَالَ سُفْيَانُ: قَالَ الزُّهْرِيُّ: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ ٱللهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: وَسَاقَ الحَدِيثَ.

١٠٧ ـ باب: التَّوْدِيعِ.

٢٩٥٤ ـ وَقَالَ ابْنُ وَهْبٍ: أَخْبَرَنِي عَمْرٌو، عَنْ بُكَيْرٍ، عَنْ سُلَيْمانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ ٱللهِ ﷺ فِي بَعْثٍ، وَقَالَ لَنَا: «إِنْ لَقِيتُمْ فُلَاناً وَفُلَاناً ـ لِرَجُلَيْنِ مِنْ قُرَيْشٍ سَمَّاهُمَا ـ فَحَرِّقُوهُمَا بِالنَّارِ». قَالَ: ثُمَّ أَتَيْنَاهُ نُوَدِّعُهُ حِينَ أَرَدْنَا

adieux. “Je vous ai donné l’ordre, nous dit-il, de brûler avec du feu Un tel et Un tel, mais il n’y a que Dieu qui châtie avec le feu; cependant, si vous les trouvez tuez-les!”»

R. 108 - Sur le fait d’écouter et d’obéir à l’Imâm.

2955 - D’après ibn ‘Umar (r), le Prophète (ç) dit: «Écouter et obéir... est un droit[1] tant qu’on n’ordonne pas de commettre un péché; donc si on ordonne de commettre un péché il n’y a ni à écouter ni à obéir.»

R. 109 - Sur le fait de combattre auprès de l’Imâm et de se protéger auprès de lui.

2956 - Al-’A‘raj [rapporte] avoir entendu Abu Hurayra (r) [dire] qu’il entendit à son tour le Messager de Dieu (ç) dire: «Nous sommes les derniers...[mais nous serons les] premiers.»

2957 - Et avec le même *'isnâd*: «Celui qui m’obéit aura obéi à Dieu et celui qui me désobéit aura désobéi à Dieu. Celui qui obéit au chef [que je désigne] m’aura obéi et celui qui lui désobéit m’aura désobéi... L’Imâm est un bouclier: on combat près de lui et on se protège par lui s’il ordonne de craindre de Dieu et est juste, il aura pour cela une Récompense; mais s’il juge autrement, il assumera une partie des fâcheuses conséquences de ce jugement.»

R. 110 - Sur le serment d’allégeance prêté, pendant la guerre, de ne pas prendre la fuite. Mais suivant quelques-uns: ... *de [combattre même] jusqu’à la mort,*

Car Dieu dit: **Dieu fut content des croyants quand sous l’arbre ils te rendaient allégeance.**[2]

2958 - Directement de Mûsa ben 'Ismâ‘îl, directement de Juwayriya qui dit: «D’après Nâfi‘, ibn ‘Umar (r) dit: “... Nous retournâmes l’année suivante et il n’y eut pas deux d’entre nous qui s’accordèrent sur l’endroit de l’arbre, c’était une miséricorde de la part de Dieu.”

(1) Ou: un devoir.

(2) *Al-Fatḥ*, 18.

الخُرُوجَ، فَقَالَ: «إِنِّي كُنْتُ أَمَرْتُكُمْ أَنْ تُحَرِّقُوا فُلَاناً وَفُلَاناً بِالنَّارِ، وَإِنَّ النَّارَ لَا يُعَذِّبُ بِهَا إِلَّا ٱللهُ، فَإِنْ أَخَذْتُمُوهُما فَاقْتُلُوهُما».

١٠٨ ـ باب: السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ لِلْإِمامِ.

٢٩٥٥ ـ **حَدَّثَنا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ، عَنْ عُبَيْدِ ٱللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي نَافِعٌ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ. وَحَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ صَبَّاحٍ: حَدَّثَنَا إِسْماعِيلُ بْنُ زَكَرِيَّاءَ، عَنْ عُبَيْدِ ٱللهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ حَقٌّ ما لَمْ يُؤْمَرْ بِالمَعْصِيَةِ، فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ».

١٠٩ ـ باب: يُقَاتَلُ مِنْ وَرَاءِ الْإِمامِ وَيُتَّقى بِهِ.

٢٩٥٦ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ: حَدَّثَنا أَبُو الزِّنَادِ: أَنَّ الأَعْرَجَ حَدَّثَهُ: أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ يَقُولُ: «نَحْنُ الآخِرُونَ السَّابِقُونَ».

٢٩٥٧ ـ وَبِهٰذَا الإِسْنَادِ: «مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ ٱللهَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى ٱللهَ، وَمَنْ يُطِعِ الأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ يَعْصِ الأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي، وَإِنَّمَا الإِمامُ جُنَّةٌ، يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ، فَإِنْ أَمَرَ بِتَقْوَى ٱللهِ، وَعَدَلَ فَإِنَّ لَهُ بِذٰلِكَ أَجْراً، وَإِنْ قَالَ بِغَيْرِهِ فَإِنَّ عَلَيْهِ مِنْهُ».

١١٠ ـ باب: الْبَيْعَةِ فِي الحَرْبِ أَنْ لَا يَفِرُّوا، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: عَلَى المَوْتِ.

لِقَوْلِ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿لَّقَدْ رَضِيَ ٱللَّهُ عَنِ ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ ٱلشَّجَرَةِ﴾[1].

٢٩٥٨ ـ **حَدَّثَنَا** مُوسَى بْنُ إِسْماعِيلَ: حَدَّثَنَا جُوَيْرِيَةُ، عَنْ نَافِعٍ قَالَ: قَالَ ٱبْنُ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: رَجَعْنَا مِنَ الْعَامِ المُقْبِلِ، فَمَا ٱجْتَمَعَ مِنَّا ٱثْنَانِ عَلَى الشَّجَرَةِ الَّتِي بَايَعْنَا تَحْتَهَا، كانَتْ رَحْمَةً مِنَ ٱللهِ.

---

(١) سورة الفتح الآية ١٨.

«J'interrogeai ensuite Nâfi': "Sur quoi le Prophète acceptait d'eux l'allégeance? Sur la mort? — Non, répondit-il, c'était plutôt sur l'endurance."»

2959 - D'après 'Abbâd ben Tamîm, 'Abd Allâh ben Zayd (r), dit que durant les évènements d'al-Ḥarra un homme était venu le voir et lui dire: «Ibn Hanẓala demande aux gens de lui prêter allégeance sur la mort. — Après le Messager de Dieu (ç), je ne prêterai jamais ce genre d'allégeance à aucune personne.»

2960 - Directement d'al-Makky ben 'Ibrâhîm, directement de Yazîd ben Abu 'Ubayd qui dit: «Salama (r) dit: "Je prêtai allégeance au Prophète (ç) puis je me mis sous l'ombre de l'arbre. Lorsque le nombre des gens avait diminué, le Prophète me dit: *O ibn al-'Akwa'! ne veux-tu prêter allégeance? — O Messager de Dieu! j'ai prêté allégeance. — Encore une fois.* Sur ce, je lui prêtai allégeance une deuxième fois."

«Après cela, je dis: "O Abu Muslim! sur quoi prêtiez-vous allégeance lors de ce jour? — Sur la mort, répondit-il."»

2961 - Directement de Ḥafṣ ben 'Umar, directement de Chu'ba, de Ḥumayd qui dit: «J'ai entendu 'Anas (r) dire: "Le jour du Fossé, les Anṣâr disaient: *C'est nous qui avons prêté allégeance à Muḥammad de combattre [avec lui] tant que nous vivons.*

«Quant au Prophète (ç), il leur répondit:

O mon Dieu! il n'y a de vraie vie que dans l'Au-delà; honore les Anṣâr et les Muḥajir."»

2962/2963 - Mujâchi' (r) dit: «J'allai avec mon frère dire au Prophète (ç): "Accepte de nous allégeance sur l'Expatriation...

— L'Expatriation, répondit le Prophète, est passée; elle était pour ceux qui l'avaient faite. — Sur quoi accepteras-tu de nous allégeance? — Sur l'Islam et le Combat..."»

R. 111 - Sur le fait que l'Imâm presse les gens pour qu'ils fassent ce qui est en leur pouvoir.

2964 - Abu Wâ'il dit: «'Abd Allâh (r) a dit: Un homme est venu me voir aujourd'hui et m'a interrogé sur une chose mais je n'ai pas su comment lui répondre. Il m'a dit: "Que dis-tu d'un homme bien armé et dispos qui sort avec

فَسَأَلْتُ نَافِعاً: عَلَى أَيِّ شَيْءٍ بَايَعَهُمْ، عَلَى المَوْتِ؟ قَالَ: لاَ، بَلْ بَايَعَهُمْ عَلَى الصَّبْرِ.

٢٩٥٩ ـ **حَدَّثَنَا** مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ يَحْيَى، عَنْ عَبَّادِ بْنِ تَمِيمٍ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا كَانَ زَمَنُ الحَرَّةِ أَتَاهُ آتٍ فَقَالَ لَهُ: إِنَّ ٱبْنَ حَنْظَلَةَ يُبَايِعُ النَّاسَ عَلَى المَوْتِ، فَقَالَ: لَا أُبَايِعُ عَلَى هٰذَا أَحَداً بَعْدَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ.

٢٩٦٠ ـ **حَدَّثَنَا** المَكِّيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ أَبِي عُبَيْدٍ: عَنْ سَلَمَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: بَايَعْتُ النَّبِيَّ ﷺ ثُمَّ عَدَلْتُ إِلَى ظِلِّ الشَّجَرَةِ، فَلَمَّا خَفَّ النَّاسُ قَالَ: «يَا ٱبْنَ الأَكْوَعِ أَلاَ تُبَايِعُ». قَالَ: قُلْتُ: قَدْ بَايَعْتُ يَا رَسُولَ ٱللهِ، قَالَ: «وَأَيْضاً». فَبَايَعْتُهُ الثَّانِيَةَ. فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا مُسْلِمٍ، عَلَى أَيِّ شَيْءٍ كُنْتُمْ تُبَايِعُونَ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: عَلَى المَوْتِ.

٢٩٦١ ـ **حَدَّثَنَا** حَفْصُ بْنُ عُمَرَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ حُمَيْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَساً رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ يَقُولُ: كَانَتِ الأَنْصَارُ يَوْمَ الخَنْدَقِ تَقُولُ:

نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدا   عَلَى الْجِهَادِ مَا حَيِينَا أَبَدَا

فَأَجَابَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: «اللَّهُمَّ لاَ عَيْشَ إِلَّا عَيْشُ الآخِرَه. فَأَكْرِمِ الأَنْصَارَ وَالمُهَاجِرَهْ».

٢٩٦٢ ـ ٢٩٦٣ ـ **حَدَّثَنَا** إِسْحٰقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: سَمِعَ مُحَمَّدَ بْنَ فُضَيْلٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ، عَنْ مُجَاشِعٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَنَا وَأَخِي فَقُلْتُ: بَايِعْنَا عَلَى الْهِجْرَةِ، فَقَالَ: «مَضَتِ الْهِجْرَةُ لِأَهْلِهَا». فَقُلْتُ: عَلَامَ تُبَايِعُنَا؟ قَالَ: «عَلَى الْإِسْلَامِ وَالْجِهَادِ».

١١١ ـ باب: عَزْمِ الإِمامِ عَلَى النَّاسِ فِيما يُطِيقُونَ.

٢٩٦٤ ـ **حَدَّثَنَا** عُثْمانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ قَالَ: قَالَ عَبْدُ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: لَقَدْ أَتَانِي الْيَوْمَ رَجُلٌ، فَسَأَلَنِي عَنْ أَمْرٍ ما دَرَيْتُ ما أَرُدُّ عَلَيْهِ، فَقَالَ: أَرَأَيْتَ رَجُلاً مُؤْدِياً نَشِيطاً، يَخْرُجُ مَعَ أُمَرَائِنَا في المَغَازِي، فَيَعْزِمُ عَلَيْنَا في أَشْيَاءَ لَا

nos chefs pour des expéditions et qui voit [le chef] nous presser de faire ce que nous ne pouvons...? — Par Dieu, lui ai-je répondu, je ne sais quoi te dire. Mais, nous étions avec le Prophète (ç), et il ne lui arrivait de nous presser qu'une seule fois pour faire une chose. [De toute façon], l'un de vous est dans le bien tant qu'il craint Dieu. S'il lui arrive d'avoir un doute dans son for intérieur au sujet d'une certaine chose qu'il interroge un homme [capable] de le guérir de ce doute; mais vous êtes sur le point de ne plus trouver ce genre d'homme. Par Celui en dehors de qui il n'y a nul autre dieu, il ne reste du bas monde qu'une chose qui ressemble à un ruisseau ombragé duquel on a bu l'eau douce en laissant l'eau trouble."»

R. 112 - Lorsque le Prophète (ç) ne livrait pas bataille au début de la journée, il retardait les accrochages jusqu'à ce que le soleil commence à pencher [vers l'autre côté du ciel].

2965 - Sâlim ben Abu an-Naḍr, l'affranchi de 'Umar ben 'Ubayd Allâh et son scribe, dit: «'Abd Allâh ben Abu 'Awfa écrivit à 'Umar ben 'Ubayd Allâh une lettre que je pus lire et qui contenait ceci: Dans l'une de ses batailles, le Messager de Dieu (ç) attendit jusqu'à ce que le soleil ait commencé à pencher...

2966 - «Il se leva ensuite faire ce discours aux présents: "O gens! ne souhaitez pas la rencontre de l'ennemi, demandez plutôt à Dieu d'avoir la paix. Mais s'il y a accrochage, soyez endurants et sachez que le Paradis est sous les ombres des épées." Puis il dit: "O Dieu! Toi qui a fait descendre le Livre, Toi qui fais courir les nuages, Toi qui a vaincu les Coalisés! laisse-les vaincus et accorde-nous la victoire conte eux!"»

R. 113 - Sur le fait de demander la permission... à l'Imâm.

Car Dieu dit: **Seulement les croyants, ceux qui croient en Dieu et à Son Envoyé, s'ils sont avec ce dernier pour une affaire commune, qu'ils ne partent qu'après lui en avoir demandé la permission. Ceux qui t'en auront demandé la permission**[1]**...**, etc. jusqu'à la fin du verset.

2967 - Jâbir ben 'Abd Allâh (r) dit: «Je participai une fois avec le Messager de

(1) *An-Nûr*, 62.

نُحْصِيهَا؟ فَقُلْتُ لَهُ: وَٱللهِ ما أَدْرِي ما أَقُولُ لَكَ، إِلَّا أَنَّا كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، فَعَسَى أَنْ لَا يَعْزِمَ عَلَيْنَا فِي أَمْرٍ إِلَّا مَرَّةً حَتَّى نَفْعَلَهُ، وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَنْ يَزَالَ بِخَيْرٍ ما ٱتَّقَى ٱللهَ، وَإِذَا شَكَّ فِي نَفْسِهِ شَيْءٌ سَأَلَ رَجُلًا فَشَفَاهُ مِنْهُ، وَأَوْشَكَ أَنْ لَا تَجِدُوهُ، وَالَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ، ما أَذْكُرُ ما غَبَرَ مِنَ ٱلدُّنْيَا إِلَّا كَالثَّغْبِ، شُرِبَ صَفْوُهُ وَبَقِيَ كَدَرُهُ.

١١٢ - باب: كانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذا لَمْ يُقاتِلْ أَوَّلَ النَّهارِ أَخَّرَ الْقِتالَ حَتَّى تَزُولَ الشَّمْسُ.

٢٩٦٥ - حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرٍو: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحٰقَ - هُوَ الْغَزَارِيُّ - عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ سَالِمٍ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ ٱللهِ، وَكَانَ كَاتِباً لَهُ، قَالَ: كَتَبَ إِلَيْهِ عَبْدُ ٱللهِ بْنُ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا فَقَرَأْتُهُ: إِنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ فِي بَعْضِ أَيَّامِهِ الَّتِي لَقِيَ فِيهَا، ٱنْتَظَرَ حَتَّى مالَتِ الشَّمْسُ.

٢٩٦٦ - ثُمَّ قَامَ فِي النَّاسِ خَطِيباً قَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ، لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، وَسَلُوا ٱللهَ الْعَافِيَةَ، فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَٱصْبِرُوا، وَٱعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ. ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، وَمُجْرِيَ السَّحَابِ، وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ، ٱهْزِمْهُمْ وَٱنْصُرْنَا عَلَيْهِمْ».

١١٣ - باب: ٱسْتِئْذانِ الرَّجُلِ الْإِمامَ.

لِقَوْلِهِ: ﴿إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَإِذَا كَانُوا۟ مَعَهُۥ عَلَىٰٓ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا۟ حَتَّىٰ يَسْتَـْٔذِنُوهُ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسْتَـْٔذِنُونَكَ﴾[1]. إِلَى آخِرِ الآيَةِ.

٢٩٦٧ - حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: أَخْبَرَنَا جَرِيرٌ، عَنِ الْمُغِيرَةِ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، قَالَ: فَتَلَاحَقَ بِي

(١) سورة النور الآية ٦٢.

Dieu (ç) dans une expédition. Il me rejoignit alors que j'étais sur un chameau de somme qui était fatigué, qui ne pouvait qu'à peine marcher. "Qu'a donc ton chameau? me demanda le Prophète. — Il est fatigué, répondis-je." Alors le Messager de Dieu (ç) recula, stimula le chameau et lui fit une prière, ce qui l'aida à rester à la tête de tous les autres chameaux. Le Prophète me dit alors: "Comment trouves-tu [maintenant] ton chameau? — Très bien, répondis-je, c'est ta bénédiction qui l'a touché. — Veux-tu me le vendre?" me dit-il.

«Cette demande, dit Jâbir, me laissa confus; nous n'avions pas un autre chameau de somme. [Mais] je répondis par oui. "Vends-le-moi donc!" me dit-il. Je le lui vendis sous la condition de l'utiliser comme monture jusqu'à mon arrivée à Médine, puis je lui dis: "O Messager de Dieu! je suis un nouveau marié..." Je lui demandai alors la permission de partir et il me l'accorda. En effet, j'arrivai avant les autres à Médine où mon oncle maternel me croisa et m'interrogea sur le chameau. Je le mis au courant de ce que j'avais fait et il me reprocha la chose.»

Jâbir: «Lorsque j'avais demandé la permission au Messager de Dieu (ç), il me demanda: "Tu t'es marié avec une vierge ou avec une femme antérieurement mariée? — une femme antérieurement mariée, répondis-je. — Et pourquoi pas une vierge avec qui tu te divertis et qui se divertit à son tour avec toi. — O Messager de Dieu! c'est que mon père vient de mourir (ou: de tomber en *chahîd*) et j'ai des sœurs qui sont de jeunes filles. C'est pour cela que je n'ai pas voulu me marier à une femme qui leur ressemble, car dans ce cas elle ne saurait les éduquer ou prendre soin d'elles. Je me suis marié donc à une femme ayant été déjà mariée pour qu'elle puisse [mieux] les éduquer et prendre soin d'elles."

«Enfin, à l'arrivée du Messager de Dieu (ç) à Médine, je lui amenai le chameau. Mais il me donna son prix et me le rendit.»

* Al-Mughîra: Selon notre Droit, il n'y a aucun mal à cela.

R. 114 - Sur celui qui part en expédition alors qu'il est un nouveau marié.

* Il y a à ce sujet le *hadîth* rapporté par Jâbir du Prophète (ç).

R. 115 - Sur celui qui est d'avis qu'on peut consommer le mariage puis partir en expédition.

* Il y a à ce sujet le *hadîth* rapporté par Abu Hurayra du Prophète (ç).

النَّبِيُّ ﷺ، وَأَنَا عَلَى نَاضِحٍ لَنَا قَدْ أَعْيَا، فَلاَ يَكَادُ يَسِيرُ، فَقَالَ لِي: «ما لِبَعِيرِكَ». قَالَ: قُلْتُ: عَيِيَ، قالَ: فَتخلَّفَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ فَزَجَرَهُ وَدَعَا لَهُ، فَمَا زَالَ بَيْنَ يَدَيِ الْإِبِلِ قُدَّامَهَا يَسِيرُ، فَقَالَ لِي: «كَيْفَ تَرى بَعِيرَكَ». قَالَ: قُلْتُ: بِخَيْرٍ، قَدْ أَصَابَتْهُ بَرَكَتُكَ، قَالَ: «أَفَتَبِيعُنِيهِ». قالَ: فَٱسْتَحْيَيْتُ، وَلَمْ يَكُنْ لَنَا نَاضِحٌ غَيْرُهُ، قَالَ: فَقُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: «فَبِعْنِيهِ». فَبِعْتُهُ إِيَّاهُ عَلَى أَنَّ لِي فَقَارَ ظَهْرِهِ حَتَّى أَبْلُغَ المَدِينَةَ، قَالَ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، إِنِّي عَرُوسٌ، فَٱسْتَأْذَنْتُهُ فَأَذِنَ لِي، فَتَقَدَّمْتُ النَّاسَ إِلَى المَدِينَةِ حَتَّى أَتَيْتُ المَدِينَةَ، فَلَقِيَنِي خالِي، فَسَأَلَنِي عَنِ الْبَعِيرِ، فَأَخْبَرْتُهُ بِمَا صَنَعْتُ بِهِ، فَلاَمَنِي، قالَ: وَقَدْ كانَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ قالَ لِي حِينَ ٱسْتَأْذَنْتُهُ: «هَلْ تَزَوَّجْتَ بِكْراً أَمْ ثَيِّباً». فَقُلْتُ: تَزَوَّجْتُ ثَيِّباً، فَقَالَ: «هَلاَّ تَزَوَّجْتَ بِكْراً تُلاَعِبُهَا وَتُلاَعِبُكَ». قُلْتُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، تُوُفِّيَ وَالِدِي، أَوِ ٱسْتُشْهِدَ، وَلِي أَخَوَاتٌ صِغَارٌ، فَكَرِهْتُ أَنْ أَتزَوَّجَ مِثْلَهُنَّ فَلاَ تُؤَدِّبُهُنَّ وَلاَ تَقُومُ عَلَيْهِنَّ، فَتزَوَّجْتُ ثَيِّباً لِتَقُومَ عَلَيْهِنَّ وَتُؤَدِّبَهُنَّ، قالَ: فَلَمَّا قَدِمَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ المَدِينَةَ، غَدَوْتُ عَلَيْهِ بِالْبَعِيرِ، فَأَعْطَانِي ثَمَنَهُ وَرَدَّهُ عَلَيَّ.

قَالَ المُغِيرَةُ: هٰذَا فِي قَضَائِنَا حَسَنٌ لاَ نَرَى بِهِ بَأْساً.

١١٤ ـ باب: مَنْ غزَا وَهُوَ حَدِيثُ عَهْدٍ بِعُرْسِهِ.

فِيهِ جابِرٌ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

١١٥ ـ باب: مَنِ ٱخْتَارَ الْغَزْوَ بَعْدَ الْبِنَاءِ.

فِيهِ أَبُو هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

R. 116 - Sur l'initiative prise par l'Imâm lors d'un danger.

2968 - D'après Qatâda, 'Anas ben Mâlik (r) dit: Il y eut à Médine une panique. Le Messager de Dieu (ç) monta alors sur un cheval appartenant à Abu Ṭalha... [A son retour], il dit: "Nous n'avons rien vu. [Quant à ce cheval], nous l'avons trouvé très rapide."»

R. 117 - Sur la rapidité et la course pendant le danger.

2969 - D'après Muḥammad, 'Anas ben Mâlik (r) dit: «Les gens eurent peur [de l'ennemi]. Alors, le Messager de Dieu (ç) monta sur un cheval d'Abu Ṭalḥa et qui était lent; d'où, il sortit tout seul et se mit à courir. Les gens prirent leurs montures et coururent après lui. [A son retour], le Prophète dit: "N'ayez pas peur... [Quant au cheval], il sera très rapide."

«Après ce jour, on ne put jamais dépasser ce cheval.»

R. 118 - Sur le fait de sortir tout seul lors d'un danger

R. 119 - Sur le fait de donner un bien ou une monture pour la cause de Dieu.

* Mujâhid: Je dis à ibn 'Umar: «[Je veux partir] en expédition. — Je veux alors t'aider par une partie de mes biens, me dit-il. — Dieu s'est montré large envers moi. — Ta richesse est à toi tandis que moi je veux qu'une partie de mes biens soit pour cette cause.»

* 'Umar: Il y a des gens qui prennent de ces biens dans le but de combattre [pour la cause de Dieu] mais ne font rien. Eh bien! celui qui agit ainsi, nous en aurions plus de droit à disposer de ses biens, et ce jusqu'à ce qu'il rende ce qu'il a pris.

* Ṭâwus et Mujâhid: Si on te donne quelque chose pour que tu te diriges vers [un combat] pour la cause de Dieu, tu peux en faire ce que tu veux [ou] le laisser chez les tiens.

١١٦ ـ باب: مُبَادَرَةِ الإمامِ عِنْدَ الْفَزَعِ.

٢٩٦٨ ـ حَدَّثَنا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ، عَنْ شُعْبَةَ: حَدَّثَنِي قَتَادَةُ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: كانَ بِالمَدِينَةِ فَزَعٌ، فَرَكِبَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ فَرَساً لِأَبِي طَلْحَةَ، فَقَالَ: «ما رَأَيْنَا مِنْ شَيْءٍ، وَإِنْ وَجَدْنَاهُ لَبَحْراً».

١١٧ ـ باب: السُّرْعَةِ وَالرَّكْضِ في الْفَزَعِ.

٢٩٦٩ ـ حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ سَهْلٍ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا جَرِيرُ بْنُ حازِمٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: فَزِعَ النَّاسُ، فَرَكِبَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ فَرَساً لِأَبِي طَلْحَةَ بَطِيئاً، ثُمَّ خَرَجَ يَرْكُضُ وَحْدَهُ، فَرَكِبَ النَّاسُ يَرْكُضُونَ خَلْفَهُ، فَقَالَ: «لَمْ تُرَاعُوا، إِنَّهُ لَبَحْرٌ». فَمَا سُبِقَ بَعْدَ ذٰلِكَ اليَوْمِ.

١١٨ ـ باب: الخُرُوجِ فِي الفَزَعِ وَحْدَهُ

١١٩ ـ باب: الجَعَائِلِ وَالحُمْلَانِ في السَّبِيلِ.

وَقَالَ مُجاهِدٌ: قُلْتُ لِابْنِ عُمَرَ: الْغَزْوَ، قَالَ: إِنِّي أُحِبُّ أَنْ أُعِينَكَ بِطَائِفَةٍ مِنْ مَالِي، قُلْتُ: أَوْسَعَ ٱللهُ عَلَيَّ، قَالَ: إِنَّ غِنَاكَ لَكَ، وَإِنِّي أُحِبُّ أَنْ يَكُونَ مِنْ مالِي في هٰذَا الْوَجْهِ.

وَقَالَ عُمَرُ: إِنَّ نَاساً يَأْخُذُونَ مِنْ هٰذَا المَالِ لِيُجَاهِدُوا، ثُمَّ لَا يُجَاهِدُونَ، فَمَنْ فَعَلَهُ فَنَحْنُ أَحَقُّ بِمَالِهِ حَتَّى نَأْخُذَ مِنْهُ ما أَخَذَ.

وَقَالَ طَاوُسٌ وَمُجَاهِدٌ: إِذَا دُفِعَ إِلَيْكَ شَيْءٌ تَخْرُجُ بِهِ في سَبِيلِ ٱللهِ، فَٱصْنَعْ بِهِ ما شِئْتَ، وَضَعْهُ عِنْدَ أَهْلِكَ.

2970 - Directemet d'al-Ḥumaydy, directement de Sufyân qui dit: J'ai entendu Mâlik ben 'Anas interroger Zayd ben 'Aslam... qui [a répondu] en disant: J'ai entendu mon père dire: «'Umar ben al-Khaṭṭâb (r) dit: "Je donnai un cheval pour qu'il soit monté dans le chemin de Dieu puis je le vis en vente. J'interrogeai alors le Prophète (ç): "Puis-je l'acheter? — Ne l'achète pas! dit-il, et ne reviens pas sur ton aumône!"»

2971 - 'Abd Allâh ben 'Umar (r): 'Umar ben al-Khaṭṭâb donna un cheval pour qu'il soit monté dans le chemin de Dieu puis le trouva en vente. Comme il voulait l'acheter, il interrogea le Messager de Dieu (ç) qui lui dit: "Ne l'achète pas et ne reviens pas sur ton aumône!"

2972 - Abu Ṣâliḥ dit: «J'ai entendu Abu Hurayra (r) dire: Le Messager de Dieu (ç) dit: "Si ce n'était trop exiger de ma Nation, je ne me serais jamais absenté d'une patrouille. [Mais il y a des gens pour lesquels] je ne trouve ni équipements ni montures et il m'est pénible qu'ils restent derrière moi.. J'espère tant que je combatte pour la cause de Dieu et que je sois abattu puis revivifié ensuite abattu puis encore revivifié."»

R. 120 - Sur la personne engagée..

* Al-Ḥasan et ibn Sirîn: La personne engagée lui sera réservé une part du butin

* 'Aṭiyya ben Qays prit un cheval à condition de donner [à son propriétaire] la moitié [de la part]... En effet, le cheval eut une part égale à quatre cents *dinâr*. 'Aṭiyya garda deux cents et donna au propriétaire deux cents.

2973 - D'après Ṣafwân ben Ya'lâ, son père (r) dit: «Je participai avec le Messager de Dieu (ç) dans l'expédition de Tabûk. Je donnai alors un chameau. Ce fut à mes yeux la plus sûre de mes actions. J'engageai en outre un homme qui se mit ensuite à se battre avec un autre homme. L'un mordit l'autre qui, en retirant la main, arracha à son adversaire une dent. Ce dernier alla se plaindre auprès du Prophète (ç) en laissant tomber la dent. "Comment se fait-il? lui dit le Prophète, qu'en tendant sa main en ta direction, tu la lui croques comme [si tu étais] un étalon!"»

٢٩٧٠ ـ حَدَّثَنَا الحُمَيْدِيُّ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قالَ: سَمِعْتُ مالِكَ بْنَ أَنَسٍ سَأَلَ زَيْدَ بن أَسْلَمَ، فَقالَ زَيْدٌ: سَمِعْتُ أَبِي يَقُولُ: قالَ عُمَرُ بْنُ الخَطَّابِ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ: حَمَلْتُ عَلَى فَرَسٍ في سَبِيلِ آللهِ، فَرَأَيْتُهُ يُبَاعُ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ: آشْتَرِيهِ؟ فَقَالَ: «لَا تَشْتَرِهِ، وَلَا تَعُدْ في صَدَقَتِكَ».

٢٩٧١ ـ حَدَّثَنَا إِسْماعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ آللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الخَطَّابِ حَمَلَ عَلَى فَرَسٍ في سَبِيلِ آللهِ، فَوَجَدَهُ يُبَاعُ، فَأَرَادَ أَنْ يَبْتَاعَهُ، فَسَأَلَ رَسُولَ آللهِ ﷺ فَقالَ: «لَا تَبْتَعْهُ، وَلَا تَعُدْ في صَدَقَتِكَ».

٢٩٧٢ ـ حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ يَحْيىٰ بْنِ سَعِيدٍ الأَنْصارِيِّ قالَ: حَدَّثَنِي أَبُو صَالِحٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ رَسُولُ آللهِ ﷺ: «لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي ما تَخَلَّفْتُ عَنْ سَرِيَّةٍ، وَلٰكِنْ لَا أَجِدُ حَمُولَةً، وَلَا أَجِدُ ما أَحْمِلُهُمْ عَلَيْهِ، وَيَشُقُّ عَلَيَّ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنِّي، وَلَوَدِدْتُ أَنِّي قاتَلْتُ في سَبِيلِ آللهِ فَقُتِلتُ، ثُمَّ أُحْيِيتُ ثُمَّ قُتِلْتُ، ثُمَّ أُحْيِيتُ».

١٢٠ ـ باب: الأَجِيرِ.

وَقالَ الحَسَنُ وَآبْنُ سِيرِينَ: يُقْسَمُ لِلأَجِيرِ مِنَ المَغْنَمِ. وَأَخَذَ عَطِيَّةُ بْنُ قَيْسٍ فَرَساً عَلَى النِّصْفِ، فَبَلَغَ سَهْمُ الْفَرَسِ أَرْبَعَمِائَةِ دِينَارٍ، فَأَخَذَ مَائَتَيْنِ، وَأَعْطَى صَاحِبَهُ مِائَتَيْنِ.

٢٩٧٣ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ آللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: حَدَّثَنَا آبْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ يَعْلَى، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قَالَ: غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ آللهِ ﷺ غَزْوَةَ تَبُوكَ، فَحَمَلْتُ عَلَى بَكْرٍ، فَهُوَ أَوْثَقُ أَعْمَالِي في نَفْسِي، فَآسْتَأْجَرْتُ أَجِيراً، فَقَاتَلَ رَجُلاً، فَعَضَّ أَحَدُهُمَا الآخَرَ، فَآنْتَزَعَ يَدَهُ مِنْ فِيهِ وَنَزَعَ ثَنِيَّتَهُ، فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَأَهْدَرَهَا، فَقَالَ: «أَيَدْفَعُ يَدَهُ إِلَيْكَ فَتَقْضَمُهَا كما يَقْضَمُ الْفَحْلُ؟».

R. 121 - Sur ce qui a été dit au sujet de l'étendard du Prophète (ç)

2974 - Tha'laba ben Abu Mâlik al-Qurady: Ayant voulu faire le pèlerinage, Qays ben Sa'd al-'Ansâry (r), qui était chargé de tenir l'étendard du Messager de Dieu (ç), se peigna...

2975 - Salama ben al-'Akwa' (r) dit: «'Ali (r), qui était atteint d'un mal d'yeux [pendant] Khaybar, s'absenta loin du Prophète (ç). Alors, il se dit: "Est-ce moi qui vais m'absenter loin du Messager de Dieu (ç)!" Il sortit aussitôt et rejoignit le Prophète (ç).

«A la nuit qui précéda le matin de la chute [de Khaybar], le Messager de Dieu (ç) dit: "Je donnerai l'étendard — ou: *[Un homme] prendra [l'étendard]* —, demain, à un homme aimé par Dieu et par son Messager — Ou: *qui aime Dieu et son Messager* — et grâce à qui Dieu [nous] accordera la victoire." A ces mots, arriva subitement 'Ali que nous n'attendions même pas. Les présents dirent alors: "Voici 'Ali." Le Messager de Dieu (ç) lui donna alors [l'étendard] et grâce à lui, Dieu accorda la victoire...»

2976 - Nâfi' ben Jubayr dit: «J'ai entendu al-'Abbâs dire à az-Zubayr (r): "C'est là que le Prophète (ç) t'a donné l'ordre de planter l'étendard..."

R. 122 - Sur ces paroles du Prophète (ç): "On m'a accordé la victoire grâce à l'épouvante, à une distance d'un mois de marche."

* Sur: **Nous lancerons dans le cœur des dénégateurs l'épouvante d'avoir associé à Dieu**[1]**...**

* Le *hadîth* a été [aussi] rapporté par Jâbir, du Prophète (ç).

2977 - Abu Hurayra (r): Le Messager de Dieu (ç) dit: «J'étais envoyé avec les paroles substantielles; et par l'épouvante, on m'a accordé la victoire. Et, pendant que je dormais, on m'a donné les Clés des Trésors de la terre et on les a mises dans ma main.»

Abu Hurayra: [Certes], le Messager de Dieu (ç) est mort, [mais] vous êtes en train de puiser [de ses Trésors].

---

(1) *'Âl-'Imrân*, 151.

١٢١ - باب: ما قِيلَ في لِوَاءِ النَّبِيِّ ﷺ.

٢٩٧٤ - **حَدَّثَنَا** سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ قالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ قالَ: أَخْبَرَنِي عُقَيْلٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي ثَعْلَبَةُ بْنُ أَبِي مالِكٍ الْقُرَظِيُّ: أَنَّ قَيْسَ بْنَ سَعْدٍ الأَنْصَارِيَّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، وَكانَ صَاحِبَ لِوَاءِ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، أَرادَ الحَجَّ فَرَجَّلَ.

٢٩٧٥ - **حَدَّثَنا** قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنا حاتِمُ بْنُ إِسْماعِيلَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي عُبَيْدٍ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الأَكْوَعِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ عَلِيٌّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ تَخَلَّفَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ في خَيْبَرَ، وَكانَ بِهِ رَمَدٌ، فَقَالَ: أَنَا أَتَخَلَّفُ عَنْ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، فَخَرَجَ عَلِيٌّ فَلَحِقَ بِالنَّبِيِّ ﷺ، فَلَمَّا كانَ مَسَاءُ اللَّيْلَةِ الَّتِي فَتَحَها في صَبَاحِهَا، فَقَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «لأُعْطِيَنَّ الرَّايَةَ - أَوْ قالَ: لَيَأْخُذَنَّ - غداً رَجُلاً يُحِبُّهُ ٱللهُ وَرَسُولُهُ، أَوْ قَالَ: يُحِبُّ ٱللهَ وَرَسُولَهُ، يَفْتَحُ ٱللهُ عَلَيْهِ». فَإِذَا نَحْنُ بِعَلِيٍّ وَما نَرْجُوهُ، فَقَالُوا: هٰذَا عَلِيٌّ، فَأَعْطَاهُ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ، فَفَتَحَ ٱللهُ عَلَيْهِ.

٢٩٧٦ - **حَدَّثَنا** مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: سَمِعْتُ الْعَبَّاسَ يَقُولُ لِلزُّبَيْرِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: هَا هُنَا أَمَرَكَ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ تَرْكُزَ الرَّايَةَ.

١٢٢ - باب: قَوْلِ النَّبِيِّ ﷺ: «نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ».

وَقَوْلِ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلرُّعْبَ بِمَآ أَشْرَكُواْ بِٱللَّهِ﴾[1] قالَهُ جابِرٌ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

٢٩٧٧ - **حَدَّثَنا** يَحْيىٰ بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قالَ: «بُعِثْتُ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ، وَنُصِرْتُ بِالرُّعْبِ، فَبَيْنَا أَنَا نَائِمٌ أُتِيتُ بِمَاتِيحِ خَزَائِنِ الأَرْضِ فَوُضِعَتْ في يَدِي». قالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَقَدْ ذَهَبَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ وَأَنْتُمْ تَنْتَثِلُونَهَا.

---

(١) سورة آل عمران الآية ١٥١.

2978 - D'après ibn 'Abbâs (r), Abu Sufyân rapporta ceci: Héraclius le convoqua alors qu'ils[1] étaient à 'Ilyâ' (Jérusalem). Ensuite, il demanda de faire venir la missive du Messager de Dieu (ç). A la fin de la lecture de la lettre, «il y eut un grand bruit, dit Abu Sufyân, les voix s'élevèrent et on nous fit sortir. Je dis alors à mes compagnons: "L'affaire d'ibn Abu Kabcha devient grave! voilà que le roi des béni al-'Aṣfar le redoute!"»

R. 123 - Sur le transport du viatique lors d'une expédition.

* Sur: **Faites-en votre viatique. Le meilleur viatique consiste à se prémunir**[2]

2979 - Hichâm dit: Mon père, ainsi que Fâṭima, m'a rapporté que 'Asmâ' (r) avait dit: «Je préparai les vivres du Messager de Dieu (ç) dans la maison d'Abu Bakr, et ce lorsqu'il avait décidé de s'expatrier à Médine. Mais nous ne trouvâmes pas de quoi lui lier son sac de provision et sa gourde. Je dis alors à Abu Bakr: "Par Dieu, à part mon ceinturon, je ne trouve pas de quoi les lier! — Fends-le en deux, me dit-il, et lie avec un des morceaux l'outre et avec l'autre le sac à provision." En effet, je fis la chose. D'ailleurs, c'est pour cela qu'on me surnomma *Thât-an-niṭâqayn*[3]

2980 - Selon 'Amrû, 'Aṭâ' entendit Jâbir be 'Abd Allâh (r) dire: «[De retour] vers Médine, et du vivant du Prophète (ç), nous emportions avec nous comme provisions la viande des bêtes de sacrifice.»

2981 - Suwayd ben an-Nu'mân (r) rapporte être sorti avec le Prophète (ç) en l'an de Khaybar et qu'une fois à Ṣahbâ', situé en deçà Khaybar, les Musulmans accomplirent la prière du *'aṣr*. Après quoi, le Prophète (ç) demanda d'apporter les provisions, mais on ne lui apporta que de la bouillie.

"Nous marchâmes..., dit Suwayd, nous mangeâmes et nous bûmes; puis le Prophète (ç) se leva et se rinça [la bouche]. Nous rinçâmes aussi la bouche puis nous priâmes."

(1) Abu Sufyân et ses compagnons ou Héraclius et les quelques hautes personnalités de Byzance.
(2) *Al-Baqara*, 197.
(3) La femme aux deux ceinturons.
(4) C.-à-d. les Musulmans

٢٩٧٨ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمانِ: أَخْبَرَنا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قالَ: أَخْبرَنِي عُبَيْدُ ٱللهِ بْنُ عَبْدِ اللهِ: أَنَّ ٱبْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا أَخْبَرَهُ: أَنَّ أَبَا سُفْيَانَ أَخْبَرَهُ: أَنَّ هِرَقْلَ أَرْسَلَ إِلَيْهِ وَهُمْ بِإِيلِيَاءَ - ثُمَّ دَعا بِكِتَابِ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ قِرَاءَةِ الْكِتَابِ كَثُرَ عِنْدَهُ الصَّخَبُ، فَٱرْتَفَعَتِ الأَصْوَاتُ وَأُخْرِجْنَا، فَقُلْتُ لأَصْحَابِي حِينَ أُخْرِجْنَا: لَقَدْ أَمِرَ أَمْرُ ٱبْنِ أَبِي كَبْشَةَ إِنَّهُ يَخَافُهُ مَلِكُ بَنِي الأَصْفَرِ.

١٢٣ - باب: حَمْلِ الزَّادِ في الْغَزْوِ.

وَقَوْلِ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى﴾[١].

٢٩٧٩ ـ **حَدَّثَنَا** عُبَيْدُ بْنُ إِسْماعِيلَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ هِشَامٍ قالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي - وَحَدَّثَتْنِي أَيْضاً فاطِمَةُ - عَنْ أَسْماءَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا قالَتْ: صَنَعْتُ سُفْرَةَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ في بَيْتِ أَبِي بَكْرٍ، حِينَ أَرَادَ أَنْ يُهَاجِرَ إِلَى المَدِينَةِ، قالَتْ: فَلَمْ نَجِدْ لِسُفْرَتِهِ، وَلَا لِسِقَائِهِ ما نَرْبِطُهُمَا بِهِ، فَقُلْتُ لأَبِي بَكْرٍ: وَٱللهِ ما أَجِدُ شَيْئاً أَرْبِطُ بِهِ إِلَّا نِطَاقِي، قالَ: فَشُقِّيهِ بِٱثْنَيْنِ فَٱرْبِطِيهِ: بِوَاحِدٍ السِّقَاءَ وَبِالآخَرِ السُّفْرَةَ، فَفَعَلْتُ، فَلِذٰلِكَ سُمِّيَتْ: ذَاتَ النِّطَاقَيْنِ.

٢٩٨٠ ـ **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرٍو قَالَ: أَخْبَرَنِي عَطَاءٌ: سَمِعَ جابِرَ بْنَ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قالَ: كُنَّا نَتَزَوَّدُ لُحُومَ الأَضَاحِيِّ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ إِلَى المَدِينَةِ.

٢٩٨١ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ المُثَنَّى: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ قَالَ: سَمِعْتُ يَحْيَىٰ قَالَ: أَخْبَرَنِي بُشَيْرُ بْنُ يَسَارٍ: أَنَّ سُوَيْدَ بْنَ النُّعْمَانِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ أَخْبَرَهُ: أَنَّهُ خَرَجَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ عَامَ خَيْبَرَ، حَتَّى إِذَا كَانُوا بِالصَّهْبَاءِ - وَهِيَ أَدْنَى خَيْبَرَ - فَصَلُّوا الْعَصْرَ، فَدَعَا النَّبِيُّ ﷺ بِالأَطْعِمَةِ، فَلَمْ يُؤْتَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَّا بِسَوِيقٍ، فَلُكْنَا فَأَكَلْنَا وَشَرِبْنَا، ثُمَّ قَامَ النَّبِيُّ ﷺ فَمَضْمَضَ وَمَضْمَضْنَا وَصَلَّيْنَا.

---

(١) سورة البقرة الآية ١٩٧.

2982 - D'après Yazîf ben Abu 'Ubayd, Salama (r) dit: «Le viatique des gens[1] s'était réduit. [D'ailleurs], ceux-ci [sentirent] ce manque et allèrent au Prophète (ç) pour lui demander de leur accorder d'égorger leurs chamelles. En effet, il leur accorda la permission. Ensuite, ils croisèrent 'Umar et le mirent au courant de tout cela. "Et comment pourriez-vous survivre, après la disparition de vos chamelles!" s'exclama 'Umar puis entra chez le Prophète (ç) pour lui dire: "O Messager de Dieu! comment peuvent-ils survivre après la disparition de leurs chamelles?

— Appelle les gens, commanda le Messager de Dieu (ç), afin qu'ils apportent ce qui reste de leur viatique!"

«[On fit la chose] puis le Prophète pria... et bénit les vivres. Après quoi, il invita les présents d'apporter leurs sacs à provisions. Ils arrivèrent et se mirent à ramasser à poignée jusqu'au moment où ils terminèrent. Alors le Messager de Dieu (ç) dit: "J'atteste qu'il n'y a de dieu que Dieu et que je suis le Messager de Dieu!"

R. 124 - Sur le fait de porter le viatique sur les épaules.

2983 - Wahb ben Kaysân: Jâbir (r) dit: «Nous partîmes alors que nous étions trois cents personnes; nous portions nos provisions sur nos épaules. [Mais ensuite] ses provisions s'épuisèrent au point où l'un de nous n'en mangeait qu'une seule datte par jour.»

Un homme interrogea alors: «O Abu 'Abd Allâh! comment une datte pouvait-elle suffire à un homme? — Et pourtant, répondit Jâbir, nous avons ressenti son efficacité lorsqu'elle est venue à manquer! [Cependant], à notre arrivée à la mer, nous avons aperçu une baleine rejetée par les eaux. Nous en avons mangé durant dix-huit jours et autant que nous voulions.»

R. 125 - Sur le cas où la femme monte en croupe derrière son frère.

2984 - D'après ibn Abu Mulayka, 'Â'icha (r) dit: «O Messager de Dieu! tes Compagnons vont revenir avec la Récompense du *ḥajj* et de la *'umra* tandis que moi je n'ai fait que le *ḥajj*! — [Tu peux] partir, lui répondit le Prophète, et que

٢٩٨٢- حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مَرْحُومٍ: حَدَّثَنَا حاتِمُ بْنُ إِسْماعِيلَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي عُبَيْدٍ، عَنْ سَلَمَةَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قالَ: خَفَّتْ أَزْوَادُ النَّاسِ وَأَمْلَقُوا، فَأَتَوُا النَّبِيَّ ﷺ في نَحْرِ إِبِلِهِمْ فَأَذِنَ لَهُمْ، فَلَقِيَهُمْ عُمَرُ فَأَخْبَرُوهُ، فَقالَ: ما بَقاؤُكُمْ بَعْدَ إِبِلِكُمْ، فَدَخَلَ عُمَرُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقالَ: يَا رَسُولَ آللهِ، ما بَقاؤُهُمْ بَعْدَ إِبِلِهِمْ؟ قَالَ رَسُولُ آللهِ ﷺ: «نادِ في النَّاسِ يَـأْتُونَ بِفَضْلِ أَزْوَادِهِمْ». فَدَعَا وَبَرَّكَ عَلَيْهِ، ثُمَّ دَعاهُمْ بِأَوْعِيَتِهِمْ، فَاحْتَثَى النَّاسُ حَتَّى فَرَغُوا، ثُمَّ قالَ رَسُولُ آللهِ ﷺ: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا آللهُ، وَأَنِّي رَسُولُ آللهِ».

١٢٤ - باب: حَمْلِ الزَّادِ عَلَى الرِّقابِ.

٢٩٨٣ - حَدَّثَنَا صَدَقَةُ بْنُ الْفَضْلِ: أَخْبَرَنَا عَبْدَةُ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ وَهْبِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ جابِرٍ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجْنَا وَنَحْنُ ثَلاثُمِائَةٍ نَحْمِلُ زَادَنَا عَلَى رِقابِنَا، فَفَنِيَ زَادُنَا، حَتَّى كانَ الرَّجُلُ مِنَّا يَأْكُلُ في كُلِّ يَوْمٍ تَمْرَةً، قَالَ رَجُلٌ: يَا أَبَا عَبْدِ آللهِ، وَأَيْنَ كانَتِ التَّمْرَةُ تَقَعُ مِنَ الرَّجُلِ؟ قالَ: لَقَدْ وَجَدْنَا فَقْدَهَا حِينَ فَقَدْنَاهَا، حَتَّى أَتَيْنَا الْبَحْرَ، فَإِذَ حُوتٌ قَدْ قَذَفَهُ الْبَحْرُ، فَأَكَلْنَا مِنْهُ ثَمَانِيَةَ عَشَرَ يَوْماً ما أَحْبَبْنَا.

١٢٥ - باب: إِرْدَافِ الْمَرْأَةِ خَلْفَ أَخِيهَا.

٢٩٨٤ - حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ: حَدَّثَنَا أَبُو عاصِمٍ: حَدَّثَنَا عُثْمانُ بْنُ الأَسْوَدِ: حَدَّثَنَا آبْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عائِشَةَ رَضِيَ آللهُ عَنْهَا أَنَّهَا قالَتْ: يَا رَسُولَ آللهِ، يَرْجِعُ أَصْحَابُكَ بِأَجْرِ حَجٍّ وَعُمْرَةٍ، وَلَمْ أَزِدْ عَلَى الحَجِّ؟ فَقَالَ لَهَا: «آذْهَبِي، وَلْيُرْدِفْكِ عَبْدُ الرَّحْمٰنِ». فَأَمَرَ عَبْدَ

'Abd-ar-Rḥmân te fasse monter en croupe derrière lui!» En effet, le Prophète donna l'ordre à 'Abd-ar-Raḥmân d'accompagner 'Â'icha pour qu'elle accomplisse la *'umra* à partir d'at-Tan'îm.

Le Messager de Dieu, quant à lui, attendit son retour en haut de La Mecque.

2985 - Selon 'Amrû ben 'Aws, 'Abd-ar-Raḥmân ben Abu Bakr aṣ-Ṣiddîq (r) dit: «Le Prophète (ç) me donna l'ordre de faire monter 'A'icha en croupe derrière moi et de l'accompagner pour qu'elle fasse la *'umra* à partir d'at-Tan'îm.»

R. 126 - Sur le fait de monter en croupe pendant une expédition ou le *ḥajj*.

2986 - D'après Abu Qilâba, 'Anas (r) dit: «J'étais en croupe derrière Abu Ṭalḥa; les fidèles prononçaient à haute voix [la formule] des deux [rites]: le *ḥajj* et la *'umra*.»

R. 127 - Sur le fait de monter en croupe [derrière un homme], sur un âne.

2987 - 'Usâma ben Zayd (r): Le Messager de Dieu (ç) monta sur un âne muni d'un bât sur lequel il y avait une couverture à frange puis il fit monter 'Usâma en croupe derrière lui.

2988 - 'Abd Allâh (r): Le jour de la Victoire, le Messager de Dieu (ç) arriva sur sa monture du côté haut de La Mecque. Il y avait 'Usâma ben Zayd monté en croupe derrière lui. De plus, il était accompagné de Bilâl et de 'Uthmân ben Ṭalḥa qui faisait partie des Gardiens [de La Ka'ba]. [A son arrivée], il fit agenouiller sa chamelle dans l'Oratoire puis demanda à 'Uthmân d'apporter la clé de la Demeure... En effet, il l'ouvrit. Ensuite, le Messager de Dieu (ç) y entra, accompagné de 'Usâma, de Bilâl et de 'Uthmân. Il y resta pendant [une longue période] de la journée puis sortit. Sur ce, les gens se hâtèrent pour y entrer.

'Abd Allâh ben 'Umar était le premier à y entrer et y trouva Bilâl debout derrière la porte. Il l'interrogea sur l'endroit où avait prié le Messager de Dieu (ç) et Bilâl de le lui montrer.

'Abd Allâh: «Mais j'ai oublié de lui demander combien de *sajda* il avait faites.»

الرَّحْمٰنِ أَنْ يُعْمِرَهَا مِنَ التَّنْعِيمِ ، فَانْتَظَرَهَا رَسُولُ ٱللهِ ﷺ بِأَعْلَى مَكَّةَ حَتَّى جاءَتْ.

٢٩٨٥ - حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا ٱبْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَوْسٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ أَبِي الصِّدِّيقِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَمَرَنِي النَّبِيُّ ﷺ أَنْ أُرْدِفَ عائِشَةَ، وَأُعْمِرَهَا مِنَ التَّنْعِيمِ.

١٢٦ - باب: الِٱرْتِدَافِ فِي الْغَزْوِ وَالحَجِّ.

٢٩٨٦ - حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ رَدِيفَ أَبِي طَلْحَةَ، وَإِنَّهُمْ لَيَصْرُخُونَ بِهِمَا جَمِيعاً: الحَجِّ وَالْعُمْرَةِ.

١٢٧ - باب: الرِّدْفِ عَلَى ٱلْحِمَارِ.

٢٩٨٧ - حَدَّثَنا قُتَيْبَةُ: حَدَّثَنَا أَبُو صَفْوَانَ، عَنْ يُونُسَ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ رَكِبَ عَلَى حِمَارٍ، عَلَى إِكافٍ عَلَيْهِ قَطِيفَةٌ، وَأَرْدَفَ أُسَامَةَ وَرَاءَهُ.

٢٩٨٨ - حَدَّثَنَا يَحْيىٰ بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ: قَالَ يُونُسُ: أَخْبَرَنِي نَافِعٌ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ أَقْبَلَ يَوْمَ الْفَتْحِ مِنْ أَعْلَى مَكَّةَ عَلَى رَاحِلَتِهِ، مُرْدِفاً أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ، وَمَعَهُ بِلَالٌ، وَمَعَهُ عُثْمانُ بْنُ طَلْحَةَ مِنَ الحَجَبَةِ، حَتَّى أَنَاخَ فِي المَسْجِدِ، فَأَمَرَهُ أَنْ يَأْتِيَ بِمِفْتَاحِ الْبَيْتِ فَفَتَحَ، وَدَخَلَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ وَمَعَهُ أُسَامَةُ وَبِلَالٌ وَعُثْمانُ، فَمَكَثَ فِيهَا نَهَاراً طَوِيلاً، ثُمَّ خَرَجَ، فَٱسْتَبَقَ النَّاسُ، وَكانَ عَبْدُ ٱللهِ بْنُ عُمَرَ أَوَّلَ مَنْ دَخَلَ، فَوَجَدَ بِلَالاً وَرَاءَ الْبَابِ قائِماً، فَسَأَلَهُ أَيْنَ صَلَّى رَسُولُ ٱللهِ ﷺ؟ فَأَشَارَ لَهُ إِلَى المكانِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ. قَالَ عَبْدُ ٱللهِ: فَنَسِيتُ أَنْ أَسْأَلَهُ كَمْ صَلَّى مِنْ سَجْدَةٍ.

R. 128 - Sur le fait de tenir pour quelqu'un l'étrier ou de rendre un service analogue.

2989 - Abu Hurayra (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) dit: "Pour chaque articulation [du corps] il y a une aumône en chaque jour qui voit le soleil se lever: être équitable envers deux personnes est une aumône; aider un homme à monter ou à faire monter ses bagages sur sa monture est une aumône; la bonne parole est une aumône; chaque pas fait pour se rendre à la prière [en groupe] est une aumône; écarter du chemin ce qui est nuisible est une aumône."»

R. 129 - Sur le fait qu'il est réprouvé de voyager avec des *muṣḥaf* dans les terres de l'ennemi.

* Cela est rapporté par Muḥammad ben Bichr, et ce de 'Ubayd Allâh, de Nâfi', d'ibn 'Umar, du Prophète (ç). Rapporté aussi par ibn 'Ibn 'Isḥâq, et ce de Nâfi', d'ibn 'Umar, du Prophète.

* Le Prophète (ç) et ses Compagnons se déplacèrent dans les terres de l'ennemi bien qu'ils savaient le Coran.

2990 - 'Abd Allâh ben 'Umar (r): Le Messager de Dieu (ç) défendit de voyager avec le Coran dans les terres de l'ennemi.

R. 130 - Sur le fait de prononcer le *tekbîr* durant la guerre.

2991 - D'après Muḥammad, 'Anas (r) dit: «Le Prophète (ç) arriva à Khaybar au matin. Ses habitants étaient sortis pelle sur l'épaule. En voyant le Prophète, ils se dirent [en criant]: "Voici Muḥammad et [son] armée!... Muḥammad et l'armée!..." avant de se refugier à l'intérieur du fort. Quant au Prophète (ç), il leva les mains et dit: "Dieu est plus grand! Khaybar est vaincue[1]... Quand nous nous abattons sur l'aire d'une peuplade, mauvais matin sera-ce pour ceux à qui aura été donnée l'alarme!"

«Puis, nous capturâmes des ânes et nous en fîmes cuire la viande; mais l'héraut du Prophète (ç) vint crier: "Dieu est son Messager vous défendent [de manger de] la viande d'âne." Sur ce, on renversa les marmites.»

* Rapporté aussi par 'Ali, de Sufyân: ... *Le Prophète (ç) leva les mains...*

---

(1) Mot à mot: *détruite.*

١٢٨ ـ باب: مَنْ أَخَذَ بِالرِّكابِ وَنَحْوِهِ.

٢٩٨٩ ـ حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: قَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ، كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ، يَعْدِلُ بَيْنَ الاِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ، وَيُعِينُ الرَّجُلَ عَلَى دَابَّتِهِ فَيَحْمِلُ عَلَيْهَا ـ أَوْ يَرْفَعُ عَلَيْهَا ـ مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ، وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ خُطْوَةٍ يَخْطُوهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَيُمِيطُ الأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ».

١٢٩ ـ باب: كَرَاهِيَةِ السَّفَرِ بِالمَصَاحِفِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ.

وَكَذٰلِكَ يُرْوَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ بِشْرٍ، عَنْ عُبَيْدِ ٱللهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ. وَتَابَعَهُ ابْنُ إِسْحٰقَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

وَقَدْ سَافَرَ النَّبِيُّ ﷺ وَأَصْحَابُهُ فِي أَرْضِ الْعَدُوِّ، وَهُمْ يَعْلَمُونَ الْقُرْآنَ.

٢٩٩٠ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ نَهَى أَنْ يُسَافَرَ بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ العَدُوِّ.

١٣٠ ـ باب: التَّكْبِيرِ عِنْدَ الحَرْبِ.

٢٩٩١ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: صَبَّحَ النَّبِيُّ ﷺ خَيْبَرَ، وَقَدْ خَرَجُوا بِالمَسَاحِي عَلَى أَعْنَاقِهِمْ، فَلَمَّا رَأَوْهُ قَالُوا: هٰذَا مُحَمَّدٌ وَالخَمِيسُ، مُحَمَّدٌ وَالخَمِيسُ. فَلَجَؤُوا إِلَى الْحِصْنِ، فَرَفَعَ النَّبِيُّ ﷺ يَدَيْهِ وَقَالَ: «ٱللهُ أَكْبَرُ، خَرِبَتْ خَيْبَرُ، إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ المُنْذَرِينَ». وَأَصَبْنَا حُمُراً فَطَبَخْنَاهَا، فَنَادَى مُنَادِي النَّبِيِّ ﷺ: إِنَّ ٱللهَ وَرَسُولَهُ يَنْهَيَانِكُمْ عَنْ لُحُومِ الحُمُرِ، فَأُكْفِئَتِ الْقُدُورُ بِمَا فِيهَا.

تَابَعَهُ عَلِيٌّ، عَنْ سُفْيَانَ: رَفَعَ النَّبِيُّ ﷺ يَدَيْهِ.

R. 131 - Sur le cas où il est réprouvé d'élever la voix en prononçant le *tekbîr*.

2992 - D'après Abu 'Uthmân, Abu Mûsa al-'Ach'ary (r) dit: «Nous étions avec le Messager de Dieu (ç)... Ayant surmonté une vallée, nous nous étions mis à prononcer le *tahlîl* et le *tekbîr* en élevant la voix, d'où le Prophète (ç) nous dit: "O gens! prenez patience! vous n'êtes pas en train d'invoquer un sourd ou un absent; Il est avec vous, Il est Entendant, Tout proche... Béni soit son Nom et très haute soit Sa gloire!"»

R. 132 - Sur le *tesbîḥ* lorsqu'on descend dans une vallée.

2993 - D'après Sâlim ben Abu al-Ja'd, Jâbir ben 'Abd Allâh (r) dit: «Nous prononcions le *tekbîr* lorsque nous montions et nous prononcions le *tesbîh* en descendant.»

R. 133 - Sur le *tekbîr* lorsqu'on monte une colline.

2994 - Selon Sâlim, Jâbir (r) dit: «Nous prononcions le *tekbîr* en montant, et le *tesbîh* en descendant.»

2995 - D'après Sâlim ben 'Abd Allâh, 'Abd Allâh ben 'Umar (r) dit: «Le Prophète, à chaque fois qu'il revenait d'un *ḥajj*, d'une *'umra* — et je crois, ajoute l'un des *râwi* qu'il dit aussi: ... *ou d'une expédition* —, prononçait par trois fois le *tekbîr* en montant une colline puis disait: "Nul dieu que Dieu, seul, sans associé..., à Lui la Royauté et les louanges... Il est Omnipotent... Nous revenons [pour] le repentir, l'adoration, la prosternation; et à notre Seigneur nous [faisons] des louanges... Dieu a tenu ses promesses, il a donné le dessus à son Adorateur et a vaincu les Coalisés tout seul."»

Sâliḥ: «J'ai dit alors à [Sâlim]: "Abd Allâh, n'a-t-il pas rapporté[1]: *si Dieu le veut?* — Non, m'a-t-il répondu."»

R. 134 - Sur le cas où l'on accorde au voyageur [la Récompense] qu'on lui inscrivait pendant qu'il œuvrait lors de son séjour.

2996 - 'Ibrâhîm Abu 'Ismâ'îl as-Saksaky dit: «J'ai entendu Abu Burda... Il

(1) Dans le texte, *dit*.

١٣١ - باب: ما يُكْرَهُ مِنْ رَفْعِ الصَّوْتِ في التَّكْبِيرِ.

٢٩٩٢ - حَدَّثَنا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنا سُفْيَانُ، عَنْ عاصِمٍ، عَنْ أَبِي عُثْمانَ، عَنْ أَبِي مُوسى الأَشْعَرِيِّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، فَكُنَّا إِذَا أَشْرَفْنَا عَلَى وادٍ، هَلَّلْنَا وَكَبَّرْنَا ٱرْتَفَعَتْ أَصْوَاتُنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ ٱرْبَعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غائِباً، إِنَّهُ مَعَكُمْ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ، تَبارَكَ ٱسْمُهُ وَتَعَالَى جَدُّهُ».

١٣٢ - باب: التَّسْبِيحِ إِذَا هَبَطَ وَادِياً.

٢٩٩٣ - حَدَّثَنا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنا سُفْيَانُ، عَنْ حُصَيْنِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الجَعْدِ، عَنْ جابِرِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قالَ: كُنَّا إِذَا صَعِدْنَا كَبَّرْنَا، وَإِذَا نَزَلْنَا سَبَّحْنَا.

١٣٣ - باب: التَّكْبِيرِ إِذَا عَلا شَرَفاً.

٢٩٩٤ - حَدَّثَنا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنا ٱبْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ جابِرٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا إِذَا صَعِدْنَا كَبَّرْنَا، وَإِذَا تَصَوَّبْنَا سَبَّحْنَا.

٢٩٩٥ - حَدَّثَنا عَبْدُ ٱللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قالَ: كانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا قَفَلَ مِنَ الحَجِّ أَوِ الْعُمْرَةِ - وَلَا أَعْلَمُهُ إِلَّا قالَ الْغَزْوِ - يَقُولُ: كُلَّمَا أَوْفَى عَلَى ثَنِيَّةٍ أَوْ فَدْفَدٍ كَبَّرَ ثَلَاثاً، ثُمَّ قالَ: «لَا إِلٰهَ إِلَّا ٱللهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ المُلْكُ وَلَهُ الحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. آيِبُونَ تَائِبُونَ عابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حامِدُونَ. صَدَقَ ٱللهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

قالَ صَالِحٌ: فَقُلْتُ لَهُ: أَلَمْ يَقُلْ عَبْدُ ٱللهِ: إِنْ شَاءَ ٱللهُ، قَالَ: لَا.

١٣٤ - باب: يُكْتَبُ لِلْمُسَافِرِ مِثْلُ ما كانَ يَعْمَلُ في الإِقامَةِ.

٢٩٩٦ - حَدَّثَنا مَطَرُ بْنُ الْفَضْلِ: حَدَّثَنا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ: حَدَّثَنا الْعَوَّامُ: حَدَّثَنا إِبْرَاهِيمُ أَبُو إِسْمَاعِيلَ السَّكْسَكِيُّ قالَ: سَمِعْتُ أَبَا بُرْدَةَ، وَٱصْطَحَبَ هُوَ وَيَزِيدُ بْنُ أَبِي كَبْشَةَ في سَفَرٍ،

avait accompagné Yazîd ben Abu Kabcha dans un voyage durant lequel ce dernier observait le jeûne. Abu Burda lui avait alors dit: "J'ai entendu Abu Mûsa dire à maintes reprises ceci: Le Messager de Dieu (ç) dit: *Lorsque l'homme tombe malade ou voyage, on lui inscrit la même chose qu'il avait l'habitude d'accomplir alors qu'il était résident et sain.*"»

R. 135 - Sur le fait de marcher seul.

2997 - Muḥammad ben al-Munkadir dit: J'ai entendu Jâbir ben 'Abd Allâh (r) dire: «Le jour du Fossé, le Prophète (ç) fit un appel aux gens et az-Zubayr répondit à l'appel. Il fit un deuxième appel et az-Zubayr répondit aussi à cet appel. Il fit un troisième et, de nouveau, az-Zubayr se présenta. Alors, le Prophète (ç) dit: "Chaque prophète a un *ḥawâry*, le mien est az-Zubayr."»

* Sufyân: Le *ḥawâry* est celui qui soutient...

2998 - D'après ibn 'Umar, le Prophète (ç) dit: «Si les gens savaient ce que je sais de la solitude, personne(1) n'aurait marché seul pendant la nuit.»

R. 136 - Sur le fait de marcher vite.

* Abu Ḥumayd: Le Prophète (ç) dit: "Je vais me hâter [à revenir] à Médine. Que celui qui veut se hâter avec moi, le fasse."

2999 - Yaḥya: D'après Hichâm, son père dit: «Interrogé sur la marche du Prophète (ç) pendant le pèlerinage de l'Adieu, 'Usâma ben Zayd — [Muḥammad ben al-Muthanna]: Yaḥya disait: *tandis que j'entendais*, mais, par inadvertance de ma part, cela ne fut pas rappporté. — dit: "Il marchait avec une allure de *'anaq*(2) mais une fois dans un chemin spacieux, il marchait à une allure *naṣ*."»

Le *naṣ* est au-dessus du *'anaq*.

3000 - Selon Zayd — Il s'agit d'ibn 'Aslam —, son père dit: «J'étais avec 'Abd Allâh ben 'Umar (r) sur le chemin menant à La Mecque quand il reçut des informations disant que Ṣaffiya bent Abu 'Ubayd souffrait beaucoup. Sur ce, il se mit à marcher rapidement jusqu'après le coucher du crépuscule. Il s'arrêta alors et

(1) Dans le texte: *Aucune personne sur une monture.*

(2) C.-à-d. à pas rapide et large.

فَكانَ يَزِيدُ يَصُومُ في السَّفَرِ، فَقَالَ لَهُ أَبُو بُرْدَةَ: سَمِعْتُ أَبَا مُوسى مِراراً يَقُولُ: قالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «إِذَا مَرِضَ الْعَبْدُ، أَوْ سَافَرَ، كُتِبَ لَهُ مِثْلُ ما كانَ يَعْمَلُ مُقِيماً صَحِيحاً».

١٣٥ ـ باب: السَّيْرِ وَحْدَهُ.

٢٩٩٧ ـ **حَدَّثَنَا** الحُمَيْدِيُّ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ قالَ: سَمِعْتُ جابِرَ بْنَ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: نَدَبَ النَّبِيُّ ﷺ النَّاسَ يَوْمَ الخَنْدَقِ، فَٱنْتَدَبَ الزُّبَيْرُ، ثُمَّ نَدَبَهُمْ فَٱنْتَدَبَ الزُّبَيْرُ، ثُمَّ نَدَبَهُمْ فَٱنْتَدَبَ الزُّبَيْرُ، قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيّاً، وَحَوارِيَّ الزُّبَيْرُ». قالَ سُفْيَانُ: الحَوارِيُّ النَّاصِرُ.

٢٩٩٨ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْوَلِيدِ: حَدَّثَنَا عاصِمُ بْنُ مُحَمَّدٍ قالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ: حَدَّثَنَا عاصِمُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْدِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قالَ: «لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ ما فِي الْوَحْدَةِ ما أَعْلَمُ، ما سَارَ رَاكِبٌ بِلَيْلٍ وَحْدَهُ».

١٣٦ ـ باب: السُّرْعَةِ في السَّيْرِ.

وقالَ أَبُو حُمَيْدٍ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنِّي مُتَعَجِّلٌ إِلَى المَدِينَةِ، فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَتَعَجَّلَ مَعِي فَلْيَتَعَجَّلْ».

٢٩٩٩ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى: حَدَّثَنَا يَحيىٰ، عَنْ هِشَامٍ قالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي قَالَ: سُئِلَ أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا ـ كانَ يَحيىٰ يَقُولُ، وَأَنَا أَسْمَعُ، فَسَقَطَ عَنِّي ـ عَنْ مَسِيرِ النَّبِيِّ ﷺ في حَجَّةِ الْوَدَاعِ قالَ: فَكانَ يَسِيرُ الْعَنَقَ، فَإِذَا وَجَدَ فَجْوَةً نَصَّ. وَالنَّصُّ فَوْقَ الْعَنَقِ.

٣٠٠٠ ـ **حَدَّثَنَا** سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي زَيْدٌ ـ هُوَ ٱبْنُ أَسْلَمَ ـ عَنْ أَبِيهِ قالَ: كُنْتُ مَعَ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا بِطَرِيقِ مَكَّةَ، فَبَلَغَهُ عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ أَبِي عُبَيْدٍ شِدَّةُ وَجَعٍ، فَأَسْرَعَ السَّيْرَ، حَتَّى إِذَا كانَ بَعْدَ غُرُوبِ الشَّفَقِ، ثُمَّ

fit la prière du *maghrib* et celle de la *'atama* ensemble. Puis, il dit: "J'ai vu le Prophète (ç) retarder la prière du *maghrib* et la faire avec celle du *'ichâ'* lorsqu'il avait besoin de marcher rapidement.»

3001 - Abu Hurayra (r): Le Messager de Dieu (ç) dit: «Le voyage est une partie du châtiment: il empêche l'un de vous de [bien] dormir, de [bien] manger et de [bien] boire... Donc, lorsque l'un de vous termine ses affaires [pendant le voyage], qu'il fasse vite pour revenir chez lui!»

R. 137 - Sur le cas où l'on donne un cheval pour qu'il soit monté [pour la cause de Dieu] et qu'on voit ensuite en vente.

3002 - 'Abd Allâh ben 'Umar (r): 'Umar ben al-Khaṭṭâb avait donné un cheval pour qu'il soit monté dans le chemin de Dieu et le trouva par la suite mis en vente. Ayant voulu l'acheter, il interrogea d'abord le Messager de Dieu (ç) qui lui dit: "Ne l'achète pas! et ne reviens pas sur ton aumône!"»

3003 - Aslam dit: J'ai entendu 'Umar ben al-Khaṭṭâb (r) dire: «J'avais donné un cheval pour qu'il soit monté dans le chemin de Dieu [mais] celui qui l'avait, le mit en vente (*'ibtâ'ahu*) — ou: *le négligea ('aḍâ'ahu)*. Je voulus alors l'acheter, je pensais qu'il allait le vendre à bas prix; toutefois, j'interrogeai tout d'abord le Prophète (ç) qui me dit: "Ne l'achète pas, fut-ce à un *dirham*! Car celui qu revient sur sa donation est comme un chien qui revient à sa vomissure."»

R. 138 - Le *jihâd* ne se fait qu'après la permission des deux parents.

3004 - Ḥabîb ben Abu Thâbit dit: J'ai entendu Abu al-'Abbâs ach-Châ'ir[1] — on ne l'accusait jamais dans ses paroles — dire: J'ai entendu 'Abd Allâh ben 'Amrû (r) dire: «Un homme vint voir le Prophète (ç) et lui demanda l'autorisation de participer au *jihâd*. Mais celui-ci lui demanda: "Tes deux parents sont-ils vivants? — Oui, répondit l'homme. — Eh bien! fait le *jihâd* auprès d'eux!"»

(1) Le poète.

نَزَلَ فَصَلَّى المَغْرِبَ وَالْعَتَمَةَ يَجْمَعُ بَيْنَهُمَا، وَقَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ إِذَا جَدَّ بِهِ السَّيْرُ أَخَّرَ المَغْرِبَ، وَجَمَعَ بَيْنَهُمَا.

٣٠٠١ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ آللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مالِكٌ، عَنْ سُمَيٍّ مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ آللهِ ﷺ قَالَ: «السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ نَوْمَهُ وَطَعَامَهُ وَشَرَابَهُ، فَإِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ نَهْمَتَهُ فَلْيُعَجِّلْ إِلَى أَهْلِهِ».

١٣٧ ـ باب: إِذَا حَمَلَ عَلَى فَرَسٍ فَرَآهَا تُبَاعُ.

٣٠٠٢ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ آللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مالِكٌ، عَنْ نافِعٍ، عَنْ عَبْدِ آللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الخَطَّابِ حَمَلَ عَلَى فَرَسٍ فِي سَبِيلِ آللهِ، فَوَجَدَهُ يُبَاعُ، فَأَرَادَ أَنْ يَبْتَاعَهُ، فَسَأَلَ رَسُولَ آللهِ ﷺ فَقَالَ: «لَا تَبْتَعْهُ، وَلَا تَعُدْ فِي صَدَقَتِكَ».

٣٠٠٣ ـ **حَدَّثَنَا** إِسْماعِيلُ: حَدَّثَنِي مالِكٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ قالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الخَطَّابِ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ يَقُولُ: حَمَلْتُ عَلَى فَرَسٍ فِي سَبِيلِ آللهِ، فَآبْتَاعَهُ ـ أَوْ فَأَضَاعَهُ ـ الَّذِي كانَ عِنْدَهُ، فَأَرَدْتُ أَنْ أَشْتَرِيَهُ، وَظَنَنْتُ أَنَّهُ بَائِعُهُ بِرُخْصٍ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: «لَا تَشْتَرِهِ وَإِنْ بِدِرْهَمٍ، فَإِنَّ الْعَائِدَ فِي هِبَتِهِ كالْكَلْبِ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ».

١٣٨ ـ باب: آلْجِهَادِ بِإِذْنِ الأَبَوَيْنِ.

٣٠٠٤ ـ **حَدَّثَنَا** آدَمُ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ: حَدَّثَنَا حَبِيبُ بْنُ أَبِي ثَابِتٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الْعَبَّاسِ الشَّاعِرَ ـ وَكانَ لَا يُتَّهَمُ فِي حَدِيثِهِ ـ قالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ آللهِ بْنَ عَمْرٍو رَضِيَ آللهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: جاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَآسْتَأْذَنَهُ فِي آلْجِهَادِ، فَقَالَ: «أَحَيٌّ وَالِدَاكَ؟». قالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ».

R. 139 - Sur ce qui a été dit au sujet des cloches, ou quelque chose de similaire, qu'on accroche au cou des chameaux.

3005 - 'Abbâd ben Tamîm: Abu Bachîr al-'Anṣâry (r) rapporte qu'il était avec le Messager de Dieu (ç) dans l'un de ses déplacements ('Abd Allâh: Je crois qu'il avait rapporté [aussi] ceci: *Les gens étaient alors dans leurs campements*). Il (ç) dépêcha alors un émissaire pour dire: "Toute guirlande faite avec une corde d'arc — ou, tout simplement: *guirlande* — et accrochée au cou d'un chameau doit être coupée!"»

R. 140 - Celui inscrit avec [les membres de] l'armée et dont l'épouse voyage pour un certain besoin ou qui a une excuse, peut-on lui accorder la permission[1]...?

3006 - Ibn 'Abbâs (r) [rapporte] avoir entendu le Prophète (ç) dire: «Qu'aucun homme ne reste seul avec une femme... Et aucune femme ne doit voyager sans qu'il y ait avec elle un proche parent qui lui est interdit en mariage.» Sur ce, un homme se leva et dit: «Ô Messager de Dieu! je suis inscrit dans telle expédition et ma femme est sortie pour le *ḥajj*... — Va, lui dit le Prophète, et fais le *ḥajj* avec ta femme!»

R. 141 - Sur l'espion (*al-jasûs*)

* Sur: **gardez-vous de pactiser avec Mes ennemis qui sont les vôtres**[2]...

* Le *tajassus* veut dire: *se renseigner sur*[3]

3007 - Directement de 'Ali ben 'Abd Allâh, directement de Sufyân qui dit: 'Amrû ben Dinâr nous a rapporté, je l'ai entendu par deux fois, en disant: Hasan ben Muḥammad m'a rapporté en disant: J'ai entendu 'Ali (r) dire: «Le Prophète (ç) m'envoya [en mission] avec az-Zubayr et al-Muqdâd ben al-'Aswad.Il [nous] dit: "Allez vers la mare de Khâkh, il y a là-bas une femme qui a avec elle une missive. Prenez d'elle cette lettre !"

«En effet, nous démarrâmes au galop de nos chevaux. A notre arrivée à la

(1) De ne pas partir avec l'armée pour aller réjoindre sa femme.

(2) *Al-Mumtaḥina*, 1.

(3) D'après ibn Ḥajar, il s'agit là de l'explication d'Abu 'Ubayda.

١٣٩ ـ باب: ما قِيلَ في الجَرَسِ وَنَحْوِهِ في أَعْنَاقِ الإِبِلِ.

٣٠٠٥ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مالِكٌ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ تَمِيمٍ: أَنَّ أَبَا بَشِيرٍ الأَنْصارِيَّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ أَخْبَرَهُ: أَنَّهُ كانَ مَعَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ في بَعْضِ أَسْفَارِهِ، قَالَ عَبْدُ ٱللهِ: حَسِبْتُ أَنَّهُ قالَ: وَالنَّاسُ في مَبِيتِهِمْ، فَأَرْسَلَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ رَسُولاً أَنْ: «لَا يَبْقَيَنَّ في رَقَبَةِ بَعِيرٍ قِلَادَةٌ مِنْ وَتَرٍ ـ أَوْ قِلَادَةٌ ـ إِلَّا قُطِعَتْ».

١٤٠ ـ باب: مَنِ ٱكْتُتِبَ فِي جَيْشٍ فَخَرَجَتِ ٱمْرَأَتُهُ حاجَّةً، أَوْ كانَ لَهُ عُذْرٌ، هَلْ يُؤْذَنُ لَهُ.

٣٠٠٦ ـ **حَدَّثَنَا** قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي مَعْبَدٍ، عَنِ ٱبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَخْلُوَنَّ رَجُلٌ بِٱمْرَأَةٍ، وَلَا تُسَافِرَنَّ ٱمْرَأَةٌ إِلَّا وَمَعَهَا مَحْرَمٌ». فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، ٱكْتُتِبْتُ في غَزْوَةِ كَذَا وَكَذَا، وَخَرَجَتِ ٱمْرَأَتِي حاجَّةً، قالَ: «ٱذْهَبْ فَٱحْجُجْ مَعَ ٱمْرَأَتِكَ».

١٤١ ـ باب: الجَاسُوسِ.

وَقَوْلِ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾[1]. التَّجَسُّسُ: التَّبَحُّثُ.

٣٠٠٧ ـ **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، سَمِعْتُهُ مِنْهُ مَرَّتَيْنِ قالَ: أَخْبَرَنِي حَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ ٱللهِ بْنُ أَبِي رَافِعٍ قالَ: سَمِعْتُ عَلِيّاً رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ يَقُولُ: بَعَثَنِي رَسُولُ ٱللهِ ﷺ أَنَا وَالزُّبَيْرَ وَالْمِقْدَادَ بْنَ الأَسْوَدِ، قالَ: «ٱنْطَلِقُوا حَتَّى تَأْتُوا رَوْضَةَ خاخٍ، فَإِنَّ بِهَا ظَعِينَةً، وَمَعَهَا كِتَابٌ فَخُذُوهُ مِنْهَا». فَٱنْطَلَقْنَا تَعَادَى بِنَا

---

(١) سورة الممتحنة الآية ١.

mare, nous trouvâmes la femme. Nous lui dîmes alors: "Sors la lettre! — Je n'ai pas de lettre! nia-t-elle. — Soit que tu sors la lettre soit que nous allons *jeter les vêtements*[(1)]!" Sur ce, elle retira la missive du cordon de ses cheveux [et nous la remit]. Nous l'apportâmes alors au Messager de Dieu (ç); c'était un message de Hâṭib ben Abu Balta'a à quelques gens polythéistes de La Mecque par lequel il les informait de quelques décisions du Messager de Dieu (ç). Ce dernier [le convoqua alors et] lui dit: "O Hâṭib! qu'est-ce que cela? — O Messager de Dieu! répondit Hâṭib, ne me juge pas à la hâte!... En fait, j'étais un individu *collé*[(2)] à Quraych, je ne faisais pas partie d'elle. Quant aux [autres] Muhâjir qui sont avec toi, ils ont plusieurs liens de parenté à La Mecque par lesquels ils pourraient défendre leurs parentèles et leurs biens. Donc, puisque je n'ai pas cet avantage, j'ai voulu *avoir chez eux une main* par laquelle ils défendraient ma parentèle. Et je n'ai pas fait cela par infidélité ou par apostasie..., ni par préférence à l'infidélité après l'Islam...

— Il vous a dit la vérité, dit le Messager de Dieu (ç).

— O Messager de Dieu! intervint 'Umar, laisse-moi couper le coup de cet hypocrite!

— [Mais] il a assisté à [la bataille de] Badr, opposa le Prophète; et qu'en sais-tu? il se peut que Dieu ait bien vu les combattants de Badr et dit: *Faites ce que vous voulez, Je vous pardonne [d'avance]."*»

Sufyân: Quel [magnifique] *'isnâd*!

R. 142 - Sur le fait de vêtir les prisonniers.

3008 - Directement de 'Abd Allâh ben Muḥammad, directement d'ibn 'Uyayna, de 'Amrû qui entendit Jâbir ben 'Abd Allâh (r) dire: «Le jour de Badr, on amena les prisonniers. On amena aussi al-'Abbâs qui était alors sans vêtements. Le Prophète (ç) [demanda] de lui chercher une tunique. On remarqua alors que la tunique de 'Abd Allâh ben 'Ubay lui allait bien. Et le Prophète (ç) d'en revêtir al-'Abbâs. D'ailleurs, c'est pour cela que le Prophète (ç) enleva sa tunique et la remit à 'Abd Allâh ben 'Ubay.»

Ibn 'Uyayna: Il[(3)] avait rendu service au Prophète (ç) et celui-ci voulut le récompenser en signe de reconnaissance.»

---

(1) Autrement dit, *nous allons te fouiller*.

(2) C.-à-d. qu'il n'était pas un vrai Quraychite.

(3) 'Abd Allâh ben 'Ubay.

خَيْلُنا، حَتَّى ٱنْتَهَيْنَا إِلَى الرَّوْضَةِ، فَإِذَا نَحْنُ بِالظَّعِينَةِ، فَقُلْنَا: أَخْرِجِي الْكِتَابَ، فَقَالَتْ: ما مَعِي مِنْ كِتَابٍ، فَقُلْنَا لَتُخْرِجِنَّ الْكِتَابَ أَوْ لَنُلقِيَنَّ الثِّيَابَ، فَأَخْرَجَتْهُ مِنْ عِقَاصِهَا، فَأَتَيْنَا بِهِ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ فَإِذَا فِيهِ: مِنْ حاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ إِلَى أُنَاسٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ، يُخْبِرُهُمْ بِبَعْضِ أَمْرِ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، فَقَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «يَا حاطِبُ ما هٰذَا؟». قالَ: يَا رَسُولَ ٱللهِ لَا تَعْجَلْ عَلَيَّ، إِنِّي كنْتُ ٱمْرَأً مُلْصَقاً في قُرَيْشٍ، وَلَمْ أَكُنْ مِنْ أَنْفُسِهَا، وَكانَ مَنْ مَعَكَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ لَهُمْ قَرَابَاتٌ بِمَكَّةَ، يَحْمُونَ بِهَا أَهْلِيهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ، فَأَحْبَبْتُ إِذْ فاتَنِي ذٰلِكَ مِنَ النَّسَبِ فِيهِمْ، أَنْ أَتَّخِذَ عِنْدَهُمْ يَداً يَحْمُونَ بِهَا قَرَابَتِي، وَما فَعَلْتُ كُفْراً وَلَا ٱرْتِدَاداً، وَلَا رِضاً بِالْكُفْرِ بَعْدَ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «لَقَدْ صَدَقَكُمْ». قالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، دَعْنِي أَضْرِبْ عُنُقَ هٰذَا الْمُنَافِقِ، قالَ: «إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْراً، وَما يُدْرِيكَ لَعَلَّ ٱللهَ أَنْ يَكُونَ قَدِ ٱطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ: ٱعْمَلُوا ما شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ». قَالَ سُفْيَانُ: وَأَيُّ إِسْنَادٍ هٰذَا.

١٤٢ - باب: الْكِسْوَةِ لِلْأُسَارَى.

٣٠٠٨ - حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا ٱبْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرٍو: سَمِعَ جابِرَ بْنَ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قالَ: لَمَّا كانَ يَوْم بَدْرٍ، أُتِيَ بِأُسَارَى، وَأُتِيَ بِالْعَبَّاسِ، وَلَمْ يَكُنْ عَلَيْهِ ثَوْبٌ، فَنَظَرَ النَّبِيُّ ﷺ لَهُ قَمِيصاً، فَوَجَدُوا قَمِيصَ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ أُبَيٍّ يَقْدُرُ عَلَيْهِ، فَكَسَاهُ النَّبِيُّ ﷺ إِيَّاهُ، فَلِذٰلِكَ نَزَعَ النَّبِيُّ ﷺ قَمِيصَهُ الَّذِي أَلْبَسَهُ، قَالَ ٱبْنُ عُيَيْنَةَ: كانَتْ لَهُ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ يَدٌ، فَأَحَبَّ أَنْ يُكَافِئَهُ.

R. 143 - Sur le mérite de celui grâce à qui un individu embrasse l'Islam.

3009 - Sahl: Le jour de Khaybar, le Prophète (ç) dit: «Je donnerai demain l'étendard à un homme grâce à qui Dieu [nous] accordera la victoire, il aime Dieu et Son Messager et Dieu et Son Messager l'aiment [aussi].» A ces mots, les présents se demandèrent qui était cet homme et au matin ils eurent tous envie d'avoir [l'étendard]. Mais le Prophète dit: «Où est 'Ali ? — Il souffre des yeux..., répondit-on.»... Le Prophète cracha alors sur ses yeux et pria pour lui. [Soudain], 'Ali devint comme s'il n'avait jamais souffert... Alors, il lui donna l'étendard. «Dois-je les combattre, demanda 'Ali, jusqu'à ce qu'ils deviennent comme nous ? — Va tout doucement jusqu'à ce que tu arrives dans leur territoire puis appelle-les à l'Islam et renseigne-les au sujet de ce qu'ils doivent observer... Par Dieu, que Dieu guide [à la bonne voie] un homme par ton intermédiaire vaut mieux pour toi que les *chamelles rousses*.»

R. 144 - Sur les prisonniers dans les chaînes.

3010 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Dieu sera satisfait de quelques gens qui entreront au Paradis dans des chaînes.»

R. 145 - Sur le mérite de la conversion à l'Islam d'un homme appartenant aux Gens du Livre.

3011 - Abu Burda rapporte avoir entendu son père dire que le Prophète (ç) avait dit: «Il y a trois individus qui auront une double Récompense: celui qui a une esclave et qui l'instruit et l'éduque bien comme il faut puis l'affranchit pour l'épouser; le croyant qui fait partie des Gens du Livre qui, étant déjà Croyant, croit [ensuite] en le Prophète (ç); et enfin l'esclave qui observe le droit de Dieu et est sincère envers son maître.»

Après cela ach-Cha'by dit: «Je t'ai donné cette tradition sans recevoir aucune chose, alors que, pour d'autres moins difficiles à avoir, on voyageait vers Médine.»

١٤٣ ـ باب: فَضْلِ مَنْ أَسْلَمَ عَلَى يَدَيْهِ رَجُلٌ.

٣٠٠٩ ـ **حَدَّثَنَا** قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ ٱبْنِ عَبْدٍ الْقَارِيُّ، عَنْ أَبِي حازِمٍ قالَ: أَخْبَرَنِي سَهْلٌ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، يَعْنِي ٱبْنَ سَعْدٍ، قالَ: قالَ النَّبِيُّ ﷺ يَوْمَ خَيْبَرَ: «لأُعْطِيَنَّ الرَّايَةَ غداً رَجُلاً يَفْتَحُ ٱللهُ عَلَى يَدَيْهِ، يُحِبُّ ٱللهَ وَرَسُولَهُ وَيُحِبُّهُ ٱللهُ وَرَسُولُهُ». فَبَاتَ النَّاسُ لَيْلَتَهُمْ: أَيُّهُمْ يُعْطَى، فَغَدَوْا كُلُّهُمْ يَرْجُونَهُ، فَقَالَ: «أَيْنَ عَلِيٌّ؟». فَقِيلَ: يَشْتَكِي عَيْنَيْهِ، فَبَصَقَ فِي عَيْنَيْهِ وَدَعَا لَهُ، فَبَرَأَ كَأَنْ لَمْ يَكُنْ بِهِ وَجَعٌ، فَأَعْطَاهُ، فَقَالَ: أُقَاتِلُهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا؟ فَقَالَ: «ٱنْفُذْ عَلَى رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ، ثُمَّ ٱدْعُهُمْ إِلَى الإِسْلَامِ، وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ، فَوَٱللهِ لأَنْ يَهْدِيَ ٱللهُ بِكَ رَجُلاً، خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ».

١٤٤ ـ باب: الأُسَارَى فِي السَّلَاسِلِ.

٣٠١٠ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنَا غُنْدَرٌ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «عَجِبَ ٱللهُ مِنْ قَوْمٍ يَدْخُلُونَ الجَنَّةَ فِي السَّلَاسِلِ».

١٤٥ ـ باب: فَضْلِ مَنْ أَسْلَمَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابَيْنِ.

٣٠١١ ـ **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ: حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ حَيٍّ أَبُو حَسَنٍ قالَ: سَمِعْتُ الشَّعْبِيَّ يَقُولُ: حَدَّثَنِي أَبُو بُرْدَةَ: أَنَّهُ سَمِعَ أَبَاهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «ثَلَاثَةٌ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ: الرَّجُلُ تَكُونُ لَهُ الأَمَةُ، فَيُعَلِّمُهَا فَيُحْسِنُ تَعْلِيمَهَا، وَيُؤَدِّبُهَا فَيُحْسِنُ أَدَبَهَا، ثُمَّ يُعْتِقُهَا فَيَتَزَوَّجُهَا فَلَهُ أَجْرَانِ، وَمُؤْمِنُ أَهْلِ الْكِتَابِ، الَّذِي كانَ مُؤْمِناً، ثُمَّ آمَنَ بِالنَّبِيِّ ﷺ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَالْعَبْدُ الَّذِي يُؤَدِّي حَقَّ ٱللهِ وَيَنْصَحُ لِسَيِّدِهِ».

ثُمَّ قالَ الشَّعْبِيُّ: وَأَعْطَيْتُكَهَا بِغَيْرِ شَيْءٍ وَقَدْ كانَ الرَّجُلُ يَرْحَلُ فِي أَهْوَنَ مِنْهَا إِلَى المَدِينَةِ.

R. 146 - Sur le fait que des enfants soient touchés lors d'une attaque de nuit.

* *Bayâtan*[1]*:* de nuit.

3012 - D'après ibn 'Abbâs, aṣ-Ṣa'b ben Jathâma dit «Une fois, le Prophète (ç) passa près de moi a al-Abwa' — Ou: a Waddan. On l'interrogea alors sur le fait d'attaquer les Polythéistes de nuit et de toucher à leurs enfants et à leurs femmes. "Ils font partie d'eux, expliqua-t-il." D'autre part, je l'entendis dire: «Il n'y a d'enclos réservé qu'à Dieu et à son Messager (ç)

3013 - Et d'az-Zuhry [qui rapporte] avoir entendu 'Ubayd Allâh rapporter qu'ibn 'Abbâs dit: As-Sa'b nous a rapporté au sujet des enfants... Directement de 'Amrû d'ibn Chihab, du Prophète (ç)... Nous avons entendu [ce hadîth] d'Azuhry qui dit: Directement de 'Ubayd Allâh, d'ibn 'Abbâs, d'as-Sa'b qui rapporta ceci: «Ils font partie d'eux.» Il ne rapporta [donc] pas la version de 'Amrû, à savoir: *Ils sont de leurs pères.*

R. 147 - Sur le fait de tuer des enfants pendant la guerre.

3014 - 'Abd Allâh: Dans l'une des expéditions du Prophète (ç), on remarqua la dépouille d'une femme abattue... Alors, le Messager de Dieu fut contre le fait de tuer les femmes et les enfants.

R. 148 - Sur le fait de tuer des femmes durant la guerre.

3015 - Ibn Umar (r) dit: Dans l'une des expéditions du Messager de Dieu (ç), on trouva une femme tuée, d'où celui-ci interdit de tuer les femmes et les enfants.

R. 149 - Sur le fait qu'on ne doit pas châtier par ce que Dieu châtie.

3016 - Abu Hurayra (r) dit: Le Messager de Dieu (ç) nous envoya dans une expédition et nous dit: «Si vous trouvez Un tel et Un tel brûlez-les avec du

(1) *Al-'A'râf*, 4. L'auteur cite d'autre mots de même racine que *bayâtan*.

١٤٦ ـ باب: أَهْلِ ٱلدَّارِ يُبَيَّتُونَ، فَيُصابُ الْوِلْدَانُ وَالذَّرارِيُّ.

﴿بَيَٰتًا﴾(١): لَيْلًا. ﴿لَنُبَيِّتَنَّهُۥ﴾(٢): لَيْلًا. ﴿بَيَّتَ﴾(٣): لَيْلًا.

٣٠١٢ ـ حَدَّثَنا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنا سُفْيَانُ: حَدَّثَنا الزُّهْرِيُّ، عَنْ عُبَيْدِ ٱللهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ الصَّعْبِ بْنِ جَثَّامَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمْ قالَ: مَرَّ بِيَ النَّبِيُّ ﷺ بِالأَبْوَاءِ ـ أَوْ بِوَدَّانَ ـ وَسُئِلَ عَنْ أَهْلِ ٱلدَّارِ يُبَيَّتُونَ مِنَ المُشْرِكِينَ، فَيُصَابُ مِنْ نِسَائِهِمْ وَذَرارِيِّهِمْ، قَالَ: «هُمْ مِنْهُمْ». وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «لَا حِمَى إِلَّا للهِ تَعَالَى وَلِرَسُولِهِ ـ ﷺ ـ».

٣٠١٣ ـ وَعَنْ الزُّهْرِيِّ أَنَّهُ سَمِعَ عُبَيْدَ ٱللهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: حَدَّثَنَا الصَّعْبُ في ٱلذَّرارِيِّ: كانَ عَمْرٌو يُحَدِّثُنَا، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ. فَسَمِعْنَاهُ مِنَ الزُّهْرِيِّ قالَ: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ ٱللهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ الصَّعْبِ، قالَ: «هُمْ مِنْهُمْ». وَلَمْ يَقُلْ كما قالَ عَمْرٌو: «هُمْ مِنْ آبَائِهِمْ»

١٤٧ ـ باب: قَتْلِ الصِّبْيَانِ في الحَرْبِ.

٣٠١٤ ـ حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ: أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ: أَنَّ عَبْدَ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ أَخْبَرَهُ: أَنَّ ٱمْرَأَةً وُجِدَتْ في بَعْضِ مَغَازِي النَّبِيِّ ﷺ مَقْتُولَةً، فَأَنْكَرَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ قَتْلَ النِّسَاءِ وَالصِّبْيَانِ.

١٤٨ ـ باب: قَتْلِ النِّسَاءِ في الحَرْبِ.

٣٠١٥ ـ حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ قالَ: قُلْتُ لِأَبِي أُسَامَةَ: حَدَّثَكُمْ عُبَيْدُ ٱللهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قالَ: وُجِدَتِ ٱمْرَأَةٌ مَقْتُولَةً في بَعْضِ مَغَازِي رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، فَنَهَى رَسُولُ ٱللهِ ﷺ، عَنْ قَتْلِ النِّسَاءِ وَالصِّبْيَانِ.

١٤٩ ـ باب: لَا يُعَذَّبُ بِعَذَابِ ٱللهِ.

٣٠١٦ ـ حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ بُكَيْرٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ أَنَّهُ قالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ ٱللهِ ﷺ في بَعْثٍ فَقَالَ: «إِنْ وَجَدْتُمْ فُلَانًا

---

(١) سورة الأعراف الآية ٤.
(٢) سورة النمل الآية ٤٩.
(٣) سورة النساء الآية ٨١.

feu...!»Mais au moment de notre départ, il nous dit: «Je vous ai donné l'ordre de brûler Un tel et Un tel, mais il n'y a que Dieu qui châtie par le feu. Cependant, tuez-les si vous les trouvez!»

3017 - D'après 'Ikrima, une fois Ali (r) brûla quelques gens. Informé, ibn 'Abbâs dit: «Si c'était moi je ne les aurais pas brûlés; car le Prophète (ç) a dit: "Ne châtiez pas par le châtiment que Dieu utilise!" Mais je les aurais tués de toute façon, car le Prophète (ç) a aussi dit: "Celui qui change sa religion, tuez-le!"»

R. 150 - Sur:... après quoi, faire grâce ou rançonner...(1)

* Il y à ce sujet, le hadîth rapporté par Thumâma...

* Sur: **Il n'appartient à un prophète de faire prisonnier que le gisant à terre, meurtri. Vous voulez le casuel de cette terre(2).** (Voir le reste du verset)

R. 151 - Est-ce que le prisonnier peut tuer ou tromper ceux qui l'emprisonnent afin qu'il puisse s'échapper des dénégateurs?

Il y a, à ce sujet, le hadîth de Miswar qui le rapporte du Prophète (ç).

R. 152 - Est-ce qu'on peut brûler le mécréant au cas où lui-même brûle un musulman?

3018 - D'après Abu Qilaba, Anas ben Malik [rapporte] qu'un groupe de huit 'Uqalites étaient venus voir le Prophète (ç). Mais se trouvant mal à Médine, ils dirent à celui-ci: "O Messager de Dieu!aide-nous à avoir du lait! — Je ne trouve pour vous que ce moyen: aller auprès des chamelles." En effet, ils se rendirent [sur-le-champ] à l'endroit indiqué et là-bas ils purent boire du lait et de l'urine des chamelles. D'ailleurs, ils se rétablirent et prirent du poids grâce à ce régime...; et alors, ils tuèrent le berger, s'emparèrent des chamelles, et de l'Islam retombèrent dans la mécréance. Après quoi, un cri de secours arriva jusqu'aux [oreilles du] Prophète (ç)... Il envoya alors à leur poursuite; et le jour ne s'était pas encore levé lorsqu'on les ramena. Il donna ensuite l'ordre de leur couper les mains et les pieds puis ordonna aussi d'apporter des clous et de les chauffer pour les faire passer sur

---

(1) *Muḥammad*, 4.

(2) *Al-'Anfâl*, 67

وَفُلَاناً فَأَحْرِقُوهُما بِالنَّارِ». ثُمَّ قالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ حِينَ أَرَدْنَا الخُرُوجَ: «إِنِّي أَمَرْتُكُمْ أَنْ تُحْرِقُوا فُلَاناً وَفُلَاناً، وَإِنَّ النَّارَ لَا يُعَذِّبُ بِهَا إِلَّا ٱللهُ، فَإِنْ وَجَدْتُمُوهُما فَاقْتُلُوهُما».

٣٠١٧ ـ **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عِكْرِمَةَ: أَنَّ عَلِيّاً رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ حَرَّقَ قَوْماً، فَبَلَغَ ابْنَ عَبَّاسٍ فَقَالَ: لَوْ كُنْتُ أَنَا لَمْ أُحَرِّقْهُمْ، لِأَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَا تُعَذِّبُوا بِعَذَابِ ٱللهِ». وَلَقَتَلْتُهُمْ، كما قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ».

١٥٠ ـ باب: ﴿فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَآءً﴾[1].

فِيهِ حَدِيثُ ثُمَامَةَ.

وَقَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُۥٓ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِى ٱلْأَرْضِ﴾ - يَعْنِي: يَغْلِبَ في الأَرْضِ - ﴿تُرِيدُونَ عَرَضَ ٱلدُّنْيَا﴾[2]. الآيَةَ.

١٥١ ـ باب: هَلْ لِلْأَسِيرِ أَنْ يَقْتُلَ أَوْ يَخْدَعَ. الَّذِينَ أَسَرُوهُ حَتَّى يَنْجُوَ مِنَ الْكَفَرَةِ.

فِيهِ الْمِسْوَرُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

١٥٢ ـ باب: إِذَا حَرَّقَ الْمُشْرِكُ الْمُسْلِمَ هَلْ يُحَرَّقُ.

٣٠١٨ ـ **حَدَّثَنَا** مُعَلَّى بْنُ أَسَدٍ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَنَسِ ابْنِ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَهْطاً مِنْ عُكْلٍ، ثَمَانِيَةً، قَدِمُوا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَاجْتَوَوُا المَدِينَةَ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ ٱللهِ ٱبْغِنَا رِسْلاً، قَالَ: «ما أَجِدُ لَكُمْ إِلَّا أَنْ تَلْحَقُوا بِٱلذَّوْدِ». فَانْطَلَقُوا فَشَرِبُوا مِنْ أَبْوَالِهَا وَأَلْبَانِهَا، حَتَّى صَحُّوا وَسَمِنُوا، وَقَتَلُوا الرَّاعِيَ وَٱسْتَاقُوا ٱلذَّوْدَ، وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ، فَأَتَى الصَّرِيخُ النَّبِيَّ ﷺ، فَبَعَثَ الطَّلَبَ، فَمَا تَرَجَّلَ النَّهَارُ حَتَّى أُتِيَ بِهِمْ، فَقَطَّعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ، ثُمَّ أَمَرَ بِمَسَامِيرَ فَأُحْمِيَتْ فَكَحَلَهُمْ بِهَا، وَطَرَحَهُمْ بِالحَرَّةِ،

---

(١) سورة محمد الآية ٤.

(٢) سورة الأنفال الآية ٦٧.

leurs yeux. Enfin, il les laissa à Harra où ils demandèrent à boire sans que personne ne les abreuva.

* Abu Qilaba: Ils avaient tué, volé, et combattu Dieu et son Messager (ç) ; ils s'étaient démenés à faire dégât sur la terre.

r. 153/3019 - Abu Hurayra (r) dit: «J'ai entendu le Messager de Dieu (ç) dire: "Piqué par une fourmi, l'un des prophètes donna l'ordre de brûler la fourmilière. Alors Dieu lui révéla: *Une [seule] fourmi t'a piqué et tu brûles toute une communauté qui glorifie Dieu!"»*

R. 154 - Sur le fait de brûler les maisons et les palmeraies.

3020 - Jarîr dit: «Le Messager de Dieu (ç) me dit: "Ne vas-tu pas me débarrasser de thu-l-Khalaṣa?" (c'était un temple situé dans le territoire de Khath'am et qu'on appelait: la Ka'ba des Yéménites). Je me disposai alors à partir avec cent cinquante cavaliers ahmasites; c'étaient de bons cavaliers, tandis que moi je n'étais pas ferme en selle. Mais le Prophète me frappa sur la poitrine et dit: "O Dieu! affermis-le... et fais de lui un guide bien guidé!"» Jarir se dirigea ensuite sur thu-l-Khalasa..., le démolit et l'incendia. Après quoi, il dépêcha informer le Messager de Dieu (ç)... Le messager de Jarir dit: "Par Celui qui t'a envoyé avec la Vérité, je ne suis venu qu'après avoir laissé le temple pareil à un chameau *'ajwaf* (creux) — ou: *'ajrab* (galeux) —

Il (?) dit: Alors le Prophète bénit Aḥmas et ses hommes par cinq fois.

3021 - Ibn 'Umar dit: «Le Prophète fit mettre du feu aux palmeraies des béni an-Nadir.»

R. 155 - Sur le fait de tuer un Associant pendant qu'il dort.

3022 - D'après Abu 'Ishaq, al-Bara' ben 'Azib (r) dit: «Le Messager de Dieu envoya un groupe d'Ansarites vers Abu Rafi' afin de l'exécuter... L'un d'eux laissa le groupe et entra dans le fortin [de l'ennemi]. Le voilà qui rapporte les faits: J'entrai dans un enclos de bêtes à eux... Ils fermèrent le portail du fortin, mais

يَسْتَسْقُونَ فَمَا يُسْقَوْنَ، حَتَّى ماتُوا.

قالَ أَبُو قِلابَةَ: قَتَلُوا وَسَرَقُوا وَحارَبُوا ٱللهَ وَرَسُولَهُ ﷺ وَسَعَوْا في الأَرْضِ فَساداً.

١٥٣ ـ باب• ٣٠١٩ ـ **حدَّثنا** يَحْيىٰ بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ ابْنِ شِهابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ المُسَيَّبِ وَأَبِي سَلَمَةَ: أَنَّ أَبا هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ يَقُولُ: «قَرَصَتْ نَمْلَةٌ نَبِيّاً مِنَ الأَنْبِياءِ، فَأَمَرَ بِقَرْيَةِ النَّمْلِ فَأُحْرِقَتْ، فَأَوْحىٰ ٱللهُ إِلَيْهِ: أَنْ قَرَصَتْكَ نَمْلَةٌ أَحْرَقْتَ أُمَّةً مِنَ الأُمَمِ تُسَبِّحُ اللَّهَ».

١٥٤ ـ باب: حَرْقِ الدُّورِ وَالنَّخِيلِ.

٣٠٢٠ ـ **حدَّثنا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ، عَنْ إِسْماعِيلَ قالَ: حَدَّثَنِي قَيْسُ بْنُ أَبِي حازِمٍ قالَ: قالَ لِي جَرِيرٌ: قالَ لِي رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «أَلَا تُرِيحُنِي مِنْ ذِي الخَلَصَةِ» ـ وَكانَ بَيْتاً في خَثْعَمَ يُسَمَّى كَعْبَةَ الْيَمانِيَةِ ـ قالَ: فَٱنْطَلَقْتُ في خَمْسِينَ وَمِائَةِ فارِسٍ مِنْ أَحْمَسَ، وَكانُوا أَصْحابَ خَيْلٍ، قالَ: وَكُنْتُ لَا أَثْبُتُ عَلَى الخَيْلِ، فَضَرَبَ في صَدْرِي حَتَّى رَأَيْتُ أَثَرَ أَصابِعِهِ في صَدْرِي وَقالَ: «اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ، وَٱجْعَلْهُ هادِياً مَهْدِيّاً». فَٱنْطَلَقَ إِلَيْها فَكَسَرَها وَحَرَّقَها، ثُمَّ بَعَثَ إِلَى رَسُولِ ٱللهِ ﷺ يُخْبِرُهُ، فَقالَ رَسُولُ جَرِيرٍ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالحَقِّ، ما جِئْتُكَ حَتَّى تَرَكْتُها كَأَنَّها جَمَلٌ أَجْوَفُ، أَوْ أَجْرَبُ. قالَ: فَبارَكَ في خَيْلِ أَحْمَسَ وَرِجالِها خَمْسَ مَرَّاتٍ.

٣٠٢١ ـ **حدَّثنا** مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ: أَخْبَرَنا سُفْيانُ، عَنْ مُوسىٰ بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ نافِعٍ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُما قالَ: حَرَّقَ النَّبِيُّ ﷺ نَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ.

١٥٥ ـ باب: قَتْلِ النَّائِمِ المُشْرِكِ.

٣٠٢٢ ـ **حدَّثنا** عَلِيُّ بْنُ مُسْلِمٍ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ بْنُ زَكَرِيَّاءَ بْنِ أَبِي زائِدَةَ قالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ، عَنِ الْبَراءِ بْنِ عازِبٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُما قالَ: بَعَثَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ رَهْطاً مِنَ الأَنْصارِ إِلَى أَبِي رافِعٍ لِيَقْتُلُوهُ، فَٱنْطَلَقَ رَجُلٌ مِنْهُمْ فَدَخَلَ حِصْنَهُمْ، قالَ: فَدَخَلْتُ في مَرْبِطِ دَوابَّ لَهُمْ، قالَ: وَأَغْلَقُوا بابَ ٱلحِصْنِ، ثُمَّ إِنَّهُمْ فَقَدُوا حِماراً لَهُمْ، فَخَرَجُوا

n'ayant pas trouvé l'un de leurs ânes, ils sortirent pour le chercher. Et moi de saisir l'occasion en me mêlant à eux, faisant ainsi semblant de chercher avec eux l'âne. Enfin, ayant trouvé l'âne, ils entrèrent et moi de faire de même. De nuit, ils refermèrent de nouveau le portail. Quant aux clés, ils les posèrent dans une niche, là où je pouvais les voir. Puis, lorsqu'ils furent endormis, je pris ces clés et aussitôt j'ouvris la porte... J'entrai alors chez Abu Rafi' et l'appelai: "Hé, Abu Rafi'!" Quand il répondit à mon appel je le frappai en suivant la direction de la voix. Il poussa alors un cri et moi de sortir [tout de suite]. Mais je ne tardai pas à revenir. Cette fois je me présentai comme si j'étais un secoureur en lui disant, après avoir changé ma voix: "O Abu Rafi'... ! — Qu'as-tu...? me dit-il, que le malheur frappe ta mère! — Que t'arrive-t-il? fis-je semblant de lui demander. — Je ne sais pas..., qui est-ce qui est entré et m'a frappé?"... Je plantai alors mon épée dans son ventre et je l'enfonçai en m'appuyant dessus jusqu'à ce qu'elle eût atteint les os. Ce n'est qu'après cela que je sortis, mais tout hébété. Je pris ensuite une échelle pour descendre et de laquelle je tombai; d'ailleurs j'eus une luxation au pied. Mais j'arrivai quand même à sortir et à rejoindre mes compagnons à qui je dis: "Je ne partirai qu'après avoir entendu le héraut funèbre..." En effet, je ne quittai l'endroit qu'après avoir entendu l'annonce de la mort d'Abu Rafi', le grand marchand des gens du Hidjaz. Sur ce, je me levai, sans ressentir nulle fatigue. Nous arrivâmes auprès du Prophète et nous le mîmes au courant de ce qui s'était passé.»

3023 - D'après Abu 'Ishaq, al-Bara' Ben 'Azib (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) envoya contre Abu Rafi' un groupe d'Ansarites. C'était 'Abd Allâh ben 'Utayk qui entra chez lui de nuit et le tua alors qu'il dormait.»

R. 156 - "Ne souhaitez pas la rencontre de l'ennemi..."

3024 - D'après Musa ben 'Uqba, Salim Abu an-Nadr, l'affranchi de 'Umar ben "Ubayd Allâh, dit: «J'étais secrétaire de 'Umar ben "Ubayd Allâh. Lorse qu'il était sorti pour combattre les Hururites, 'Abd Allâh ben Abu Awf lui envoya une lettre que je pus lire. Elle contenait ceci: *Durant l'une des journées où il avait rencontré l'ennemi, le Messager de Dieu (ç) attendit le déclin du soleil...*

3025 - *«Puis il se leva pour dire aux présents: "O gens! ne souhaitez pas la rencontre de l'ennemi! demandez plutôt à Dieu la paix. Cependant, soyez patients*

يَطْلُبُونَهُ، فَخَرَجْتُ فِيمَنْ خرجَ، أُرِيهِمْ أَنَّنِي أَطْلُبُهُ مَعَهُمْ، فَوَجَدُوا الْحِمَارَ فَدَخَلُوا وَدَخَلْتُ، وَأَغْلَقُوا بَابَ الْحِصْنِ لَيْلاً، فَوَضَعُوا المَفَاتِيحَ في كُوَّةٍ حَيْثُ أَرَاهَا، فَلَمَّا نَامُوا أَخَذْتُ المَفَاتِيحَ، فَفَتَحْتُ بَابَ الْحِصْنِ، ثُمَّ دَخَلْتُ عَلَيْهِ فَقُلْتُ: يَا أَبَا رَافِعٍ، فَأَجابَنِي، فَتَعَمَّدْتُ الصَّوْتَ فَضَرَبْتُهُ فَصَاحَ، فَخَرَجْتُ ثُمَّ جِئْتُ، ثُمَّ رَجَعْتُ كَأَنِّي مُغِيثٌ، فَقُلْتُ: يَا أَبَا رَافِعٍ، وَغَيَّرْتُ صَوْتِي، فَقَالَ: ما لَكَ لِأُمِّكَ الْوَيْلُ، قُلْتُ: ما شَأْنُكَ؟ قالَ: لَا أَدْرِي مَنْ دَخَلَ عَلَيَّ فَضَرَبَنِي، قالَ: فَوَضَعْتُ سَيْفِي في بَطْنِهِ، ثُمَّ تَحَامَلْتُ عَلَيْهِ حَتَّى قَرَعَ الْعَظْمَ، ثُمَّ خَرَجْتُ وَأَنَا دَهِشٌ، فَأَتَيْتُ سُلَّماً لَهُمْ لِأَنْزِلَ مِنْهُ فَوَقَعْتُ، فَوُثِئَتْ رِجْلِي، فَخَرَجْتُ إِلَى أَصْحَابِي فَقُلْتُ: ما أَنَا بِبَارِحٍ حَتَّى أَسْمَعَ النَّاعِيَةَ، فَمَا بَرِحْتُ حَتَّى سَمِعْتُ نَعَايَا أَبِي رَافِعٍ تَاجِرِ أَهْلِ الْحِجَازِ، قالَ: فَقُمْتُ وَما بِي قَلَبَةٌ، حَتَّى أَتَيْنَا النَّبِيَّ ﷺ فَأَخْبَرْنَاهُ.

٣٠٢٣ ـ حَدَّثَنِي عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا يَحْيَىٰ بْنُ آدَمَ: حَدَّثَنَا يَحْيَىٰ بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عازِبٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قالَ: بَعَثَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ رَهْطاً مِنَ الأَنْصَارِ إِلَى أَبِي رَافِعٍ فَدَخَلَ عَلَيْهِ عَبْدُ ٱللهِ بْنُ عَتِيكٍ بَيْتَهُ لَيلاً، فَقَتَلَهُ وَهْوَ نائِمٌ.

١٥٦ - باب: لَا تَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ.

٣٠٢٤ ـ **حَدَّثَنَا** يُوسُفُ بْنُ مُوسَى: حَدَّثَنَا عاصِمُ بْنُ يُوسُفَ الْيَرْبُوعِيُّ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحٰقَ الْفَزَارِيُّ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ قالَ: حَدَّثَنِي سَالِمٌ أَبُو النَّضْرِ، مولى عمر بن عُبَيْدِ ٱللهِ كنتُ كَاتِباً لَهُ، قَالَ: كَتَبَ إليهِ عَبْدُ ٱللهِ بْنُ أَبِي أَوْفَى، حِينَ خَرَجَ إِلَى الحَرُورِيَّةِ، فَقَرَأْتُهُ فَإِذَا فِيهِ: إِنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ في بَعْضِ أَيَّامِهِ الَّتِي لَقِيَ فِيهَا الْعَدُوَّ، انْتَظَرَ حَتَّى مالَتِ الشَّمْسُ.

٣٠٢٥ ـ ثُمَّ قامَ في النَّاسِ فَقَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ، لَا تَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، وَسَلُوا ٱللهَ

une fois que vous le rencontrez! et sachez que le Paradis est sous l'ombre des sabres." Ensuite il dit: "O Dieu! Toi qui as fait descendre le Livre et qui fais courir les nuages, vaincs-les et accorde-nous la victoire contre eux!"»

* Musa ben 'Uqba: Salim Abu an-Nadr m'a rapporté [en disant]: «Jétais secrétaire de de 'Abd Allâh ben Abu Awfa (r). Une fois, il reçut de 'Umar ben 'Ubayd Allâh une lettre disant que le Messager de Dieu (ç) avait dit: "Ne souhaitez pas la rencontre de l'ennemi!"»

3026 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Ne souhaitez pas la rencontre de l'ennemi! Mais soyez patients une fois que vous le rencontrez.»

R. 157 - La guerre est tromperie.

3027 - D'après Ab Hurayra, le Prophète dit: "Khosro vient de périr et il n'y aura aucun autre Khosro après lui. De même, Héraclius périra et il n'y aura aucun autre Héraclius après lui... Vous vous partagerez sûrement leurs trésors, dans la voie de Dieu."

3028 - En outre, il nomma la guerre tromperie.

3029 - Abu Hurayra dit: «Le Prophète nomma la guerre tromperie.»

3030 - D'après Jâbir ben 'Abd Allâh, le Prophète dit: "La guerre est tromperie."

R. 158 - Sur le fait de mentir pendant la guerre.

3031 - D'après Jâbir ben 'Abd Allâh, le Prophète dit: "Qui est-ce qui se charge de Ka'b ben al-Achraf? il vient de blesser Dieu et son Messager. — O Messager de Dieu! dit Muhammad ben Maslama, veux-tu que je le tue? — Oui." Ben Maslama alla alors chez Ka'b et lui dit: "Cet homme (c'est-à-dire, le Prophète) nous accable: il vient de nous demander de payer l'Aumône. — A ce point! s'exclama Ka'b, par Dieu, vous allez en avoir marre de lui. — C'est que nous l'avons suivi et nous ne voulons pas le laisser avant de voir ce qu'il adviendra de son affaire." Il resta à lui parler jusqu'au moment où il put l'abattre.

الْعَافِيَةَ، فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ الجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ. ثُمَّ قالَ: اللّٰهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، وَمُجْرِيَ السَّحَابِ، اهْزِمْهُمْ وَانْصُرْنَا عَلَيْهِمْ».

مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ: حَدَّثَنِي سَالِمٌ أَبُو النَّضْرِ: كُنْتُ كاتِباً لِعُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللهِ، فَأَتَاهُ كِتَابُ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قالَ: «لَا تَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ».

٣٠٢٦ ـ وَقَالَ أَبُو عَامِرٍ: حَدَّثَنَا مُغِيرَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قالَ: «لَا تَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا».

١٥٧ ـ باب: الحَرْبُ خُدْعَةٌ.

٣٠٢٧ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قالَ: «هَلَكَ كِسْرَى، ثُمَّ لَا يَكُونُ كِسْرَى بَعْدَهُ، وَقَيْصَرُ لَيَهْلِكَنَّ ثُمَّ لَا يَكُونُ قَيْصَرُ بَعْدَهُ، وَلَتُقْسَمَنَّ كُنُوزُهُمَا فِي سَبِيلِ ٱللهِ».

٣٠٢٨ ـ وَسَمَّى الحَرْبَ خُدْعَةً.

٣٠٢٩ ـ حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَصْرَمَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ ٱللهِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: سَمَّى النَّبِيُّ ﷺ الحَرْبَ خُدْعَةً.

٣٠٣٠ ـ حَدَّثَنَا صَدَقَةُ بْنُ الْفَضْلِ: أَخْبَرَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرٍو: سَمِعَ جابِرَ بْنَ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قالَ: قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «الحَرْبُ خُدْعَةٌ».

١٥٨ ـ باب: الْكَذِبِ فِي الحَرْبِ.

٣٠٣١ ـ حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ جابِرِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قالَ: «مَنْ لِكَعْبِ بْنِ الأَشْرَفِ، فَإِنَّهُ قَدْ آذَى ٱللهَ وَرَسُولَهُ» قالَ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ: أَتُحِبُّ أَنْ أَقْتُلَهُ يَا رَسُولَ ٱللهِ؟ قالَ: «نَعَمْ». قالَ: فَأَتَاهُ فَقَالَ: إِنَّ هٰذَا ـ يَعْنِي النَّبِيَّ ﷺ ـ قَدْ عَنَّانَا وَسَأَلَنَا الصَّدَقَةَ، قالَ: وَأَيْضاً، وَٱللهِ لَتَمَلُّنَّهُ، قالَ: فَإِنَّا قَدِ ٱتَّبَعْنَاهُ فَنَكْرَهُ أَنْ نَدَعَهُ، حَتَّى نَنْظُرَ إِلَى ما يَصِيرُ أَمْرُهُ، قالَ: فَلَمْ يَزَلْ يُكَلِّمُهُ حَتَّى ٱسْتَمْكَنَ مِنْهُ فَقَتَلَهُ.

R. 159 - Sur le fait de tuer en secret [les éléments qui préparent] la guerre.

3032 - D'après Jâbir, le Prophète dit: "Qui se charge de Ka'b ben al-Achraf? — Tu veux que je le tue? demanda Muhammad ben Maslama. — Oui. — Permets-moi alors de dire [ce que je veux avec lui]. — Tu as cette permission."

R. 160 - Sur ce qui est permis comme ruse et précaution avec celui dont on craint un certain mal.

3033 - 'Abd Allâh ben 'Umar: Le Messager de Dieu alla avec Ubay ben Ka'b vers ibn as-Sayyâd, qui, d'après ce qui se disait, se trouvait dans une palmeraie. Quand il y fut entré, le Messager de Dieu essaya d'avancer avec discrétion en se mettant derrière les arbres. Quant à ibn as-Sayyâd, il était envelppé dans une couverture qui avait des franges. La mère de celui-ci, ayant aperçu le Messager de Dieu, s'écria: "O Ṣâf! voilà Muhammad." Aussitot, il bondit. Et le Messager de Dieu de dire: "Si elle l'avait laissé, il aurait montré [sa vraie nature]."

R. 161 - Sur le fait de dire du *rajaz* au cours des combats et d'élever la voix en creusant un fossé.

* Il y a à ce sujet le hadîth de Sahl et Anas qui le rapportent du Prophète.

* Il y a aussi Yazîd qui le rapporte de Salam.

3034 - Al-Barâ' dit: «Le jour du Fossé, je vis le Prophète qui transportait du sable, au point où celui-ci lui couvrit les poils de sa poitrine — il était très velu — , en répétant, à haute voix, le *rajaz* de 'Abd Allâh ben Rawaha: *O mon Dieu! sans Toi nous n'aurions pas connu la guidance. Nous n'aurions fait ni aumône ni prière. Fais descendre sur nous la paix; Et affermis nos pas lors de la rencontre... Les ennemis se sont montrés injustes envers nous; Mais nous, nous refusons la subversion si eux la désirent.*»

R. 162 - Sur celui qui ne peut se tenir bien comme il faut à cheval.

3035 - Jarir dit: «Le Prophète ne s'est jamais dérobé à moi, depuis que je suis devenu musulman ; et à chaque fois qu'il me voyait, il me souriait.

١٥٩ ـ باب: الْفَتْكِ بِأَهْلِ الحَرْبِ.

٣٠٣٢ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرٍو، عَنْ جابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قالَ: «مَنْ لِكَعْبِ بْنِ الأَشْرَفِ». فَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ: أَتُحِبُّ أَنْ أَقْتُلَهُ؟ قالَ: «نَعَمْ». قالَ: فَأْذَنْ لِي فَأَقُولَ، قالَ: «قَدْ فَعَلْتُ».

١٦٠ ـ باب: ما يَجُوزُ مِنَ الاِحْتِيَالِ وَالحَذَرِ، مَعَ مَنْ تُخْشَى مَعَرَّتُهُ.

٣٠٣٣ ـ قالَ اللَّيْثُ: حَدَّثَنِي عُقَيْلٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ قالَ: ٱنْطَلَقَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ وَمَعَهُ أُبَيُّ بْنُ كَعْبٍ، قِبَلَ ابْنِ صَيَّادٍ، فَحُدِّثَ بِهِ في نَخْلٍ، فَلَمَّا دَخلَ عَلَيْهِ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ النَّخْلَ، طَفِقَ يَتَّقِي بِجُذُوعِ النَّخْلِ، وَابْنُ صَيَّادٍ في قَطِيفَةٍ لَهُ فِيهَا رَمْرَمَةٌ، فَرَأَتْ أُمُّ ابْنِ صَيَّادٍ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ، فَقالَتْ: يَا صَافِ هٰذَا مُحَمَّدٌ، فَوَثَبَ ابْنُ صَيَّادٍ، فَقَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «لَوْ تَرَكَتْهُ بَيَّنَ».

١٦١ ـ باب: الرَّجَزِ في الحَرْبِ وَرَفْعِ الصَّوْتِ في حَفْرِ الخَنْدَقِ.

فِيهِ سَهْلٌ وَأَنَسٌ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.
وَفِيهِ يَزِيدُ عَنْ سَلَمَةَ.

٣٠٣٤ ـ **حَدَّثَنَا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا أَبُو الأَحْوَصِ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحٰقَ، عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَوْمَ الخَنْدَقِ، وَهُوَ يَنْقُلُ التُّرَابَ حَتَّى وَارَى التُّرَابُ شَعَرَ صَدْرِهِ، ـ وَكانَ رَجُلاً كَثِيرَ الشَّعَرِ ـ وَهْوَ يَرْتَجِزُ بِرَجَزِ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ رَوَاحَةَ:

ٱللَّهُمَّ لَوْلَا أَنْتَ مَا ٱهْتَدَيْنَا * وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا
فَأَنْزِلَنْ سَكِينَةً عَلَيْنَا * وَثَبِّتِ الأَقْدَامَ إِنْ لَاقَيْنَا
إِنَّ ٱلاَعْدَا قَدْ بَغَوْا عَلَيْنَا * إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَبَيْنَا

يَرْفَعُ بِهَا صَوْتَهُ.

١٦٢ ـ باب: مَنْ لَا يَثْبُتُ عَلَى الخَيْلِ.

٣٠٣٥ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ نُمَيْرٍ: حَدَّثَنَا ابْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ إِسْماعِيلَ، عَنْ قَيْسٍ، عَنْ جَرِيرٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: ما حَجَبَنِي النَّبِيُّ ﷺ مُنْذُ أَسْلَمْتُ، وَلَا رَآنِي إِلَّا تَبَسَّمَ في وَجْهِي.

3036 - «Je me plaignis une fois auprès de lui de ne pas pouvoir me tenir bien comme il faut à cheval. Il me frappa alors avec la main en disant: "O Dieu! affermis-le et fais de lui un guide bien guidé!"»

R. 163 - Sur le fait de soigner une blessure avec une natte calcinée; qu'une femme lave le sang du visage de son père. — Sur le fait d'emmener de l'eau dans un bouclier.

3037 - Abu Hazim dit: On interrogea Sahl ibn Sa'd as-Sâ'idy (r): «Par quoi a-t-on soigné la blessure du Prophète? — Il ne reste plus personne, répondi-il, qui connait cela mieux que moi; eh bien! 'Ali apportait de l'eau dans son bouclier et elle (c'est-à-dire, Fatima), elle lavait le sang de son visage. On prit ensuite une natte et on la calcina puis on en tamponna la blessure du Messager de Dieu (ç).»

R. 164 - Sur ce qui est réprouvé de la discorde et de la divergence pendant la guerre. — Sur le châtiment de celui qui désobéit à son Imâm.

* Sur: **ne disputez pas de sorte à mollir et votre souffle ne retombe.**[1] Il s'agit là de la guerre. D'après Qatâda, "souffle" ici est une allusion à la guerre.

3038 - D'après le grand-père de Sa'îd ben Abu Burda, le Prophète envoya Mu'ath et Abu Musa au Yémen et leur dit: «Rendez les choses faciles et ne les rendez pas difficiles, annoncez la bonne nouvelle et ne faites pas fuir [les gens], soyez en entente et ne divergez pas!»

3039 - Al-Bara' ben 'Azib: Le jour de la bataille d'Uhud, le Prophète désigna 'Abd Allâh ben Jubayr à la tête des fantassins dont le nombre montait à cinquante hommes. Il leur dit: «Ne quittez pas vos postes, même si vous nous voyez subir une défaite, et ce jusqu'à ce que je vous envoie [quelqu'un vous le dire]. De même si vous nous voyez infliger à l'ennemi une grande défaite!» C'était les Musulmans qui emportèrent la victoire. Et al-Bara' de continuer: «Je jure que je vis les femmes courir en relevant leurs robes qui laissaient apparaître leurs jambes. Quant aux compagnons de 'Abd Allâh ben Jubayr, ils se dirent: "Au butin! hé vous, au butin! les Musulmans sont vainqueurs, qu'attendons-nous? — Avez-vous oublié ce que

---

(1) *Al-'Anfâl*, 46.

٣٠٣٦ ـ وَلَقَدْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ أَنِّي لَا أَثْبُتُ عَلَى الخَيْلِ، فَضَرَبَ بِيَدِهِ في صَدْرِي وَقالَ: «اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ، وَٱجْعَلْهُ هَادِياً مَهْدِيّاً».

١٦٣ ـ باب: دَوَاءِ الجُرْحِ بِإِحْرَاقِ الحَصِيرِ، وَغَسْلِ المَرْأَةِ عَنْ أَبِيهَا ٱلدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ، وَحَمْلِ المَاءِ في التُّرْسِ.

٣٠٣٧ ـ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: حَدَّثَنَا أَبُو حازِمٍ قالَ: سَأَلُوا سَهْلَ ابْنَ سَعْدٍ السَّاعِدِيَّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: بِأَيِّ شَيْءٍ دُووِيَ جُرْحُ النَّبِيِّ ﷺ؟ فَقالَ: ما بَقِيَ مِنَ النَّاسِ أَحَدٌ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، كانَ عَلِيٌّ يَجِيءُ بِالمَاءِ في تُرْسِهِ، وَكانَتْ ـ يَعْنِي فاطِمَةَ ـ تَغْسِلُ ٱلدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ، وَأُخِذَ حَصِيرٌ فَأُحْرِقَ، ثُمَّ حُشِيَ بِهِ جُرْحُ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ.

١٦٤ ـ باب: ما يُكْرَهُ مِنَ التَّنَازُعِ وَالاِخْتِلَافِ في الحَرْبِ، وَعُقُوبَةِ مَنْ عَصَى إِمامَهُ.

وَقالَ ٱللهُ تَعالَى: ﴿وَلَا تَنَٰزَعُواْ فَتَفْشَلُواْ وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ﴾[1]. يَعْنِي الحَرْبَ.

قالَ قَتَادَةُ: الرِّيحُ الحَرْبُ.

٣٠٣٨ ـ حَدَّثَنا يَحْيَى: حَدَّثَنا وَكِيعٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَعَثَ مُعاذاً وَأَبا مُوسَى إِلَى الْيَمَنِ، قالَ: «يَسِّرَا وَلَا تُعَسِّرَا، وَبَشِّرَا وَلَا تُنَفِّرَا، وَتَطَاوَعا وَلَا تَخْتَلِفَا».

٣٠٣٩ ـ حَدَّثَنا عَمْرُو بْنُ خالِدٍ: حَدَّثَنا زُهَيْرٌ: حَدَّثَنا أَبُو إِسْحٰقَ قالَ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ ابْنَ عازِبٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا يُحَدِّثُ قالَ: جَعَلَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى الرَّجَّالَةِ يَوْمَ أُحُدٍ ـ وَكانُوا خَمْسِينَ رَجُلاً ـ عَبْدَ ٱللهِ بْنَ جُبَيْرٍ فَقالَ: «إِنْ رَأَيْتُمُونا تَخْطَفُنَا الطَّيْرُ فَلَا تَبْرَحُوا مَكانَكُمْ هٰذَا حَتَّى أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ، وَإِنْ رَأَيْتُمُونا هَزَمْنَا الْقَوْمَ وَأَوْطَأْنَاهُمْ، فَلَا تَبْرَحُوا حَتَّى أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ». فَهَزَمُوهُمْ، قالَ: فَأَنَا وَٱللهِ رَأَيْتُ النِّسَاءَ يَشْتَدِدْنَ، قَدْ بَدَتْ خَلَاخِلُهُنَّ وَأَسْوُقُهُنَّ، رَافِعَاتٍ ثِيَابَهُنَّ. فَقالَ أَصْحَابُ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ جُبَيْرٍ: الْغَنِيمَةَ أَيْ قَوْمِ الْغَنِيمَةَ، ظَهَرَ أَصْحَابُكُمْ فَما

---

(١) سورة الأنفال الآية ٤٦.

vous a dit le Messager de Dieu? essaya de leur rappeler 'Abd Allâh ben Jubayr — Par Dieu! nous allons prendre le butin avec les gens."

«Mais en se dirigeant vers le reste des Musulmans, ils subiront une défaite et prendront la fuite. Et c'était à cette occasion que le Prophète les appelait sur leur arrière[1]. En fait, avec lui il ne resta que douze hommes [pour résister].

«D'autre part, les Polythéistes purent abattre dans cette bataille soixante-dix hommes — Mais, à Badr, c'était les Musulmans qui avaient pu abattre soixante-dix Infidèles et capturer soixante-dix autres —, ce qui poussa Abu Sufyan de s'écrier par trois fois [en s'adressant aux Musulmans retranchés...]: "Est-ce que Muhammad est parmi vous?" Et le Messager de Dieu d'interdire aux fidèles de lui répondre ; mais Abu Sufyan s'écria de nouveau: "Et Abu Quhâfa, est-il parmi vous?" Puis: "Et 'Umar ibn al-Khaṭṭab, est-il avec vous?" Et à chaque reprise il répétait la question par trois fois. Enfin, il retourna au camp des Polythéistes et leur dit: "Quant à ces trois, ils ont été abattus." Et 'Umar, qui ne pouvait se retenir, hurla: "J'en jure par Dieu que tu n'es qu'un menteur! ceux que tu viens de citer leurs noms sont encore vivants... Il te reste en outre ce qui va te déplaire. — Ce jour est contre le jour de Badr, car c'en est ainsi pour les guerres: des hauts et des bas. Cela dit, vous allez trouver qu'on a mutilé les corps de vos victimes, je n'ai pas donné l'ordre de le faire mais cela ne me chagrine point." Puis il se mit à répéter: "Gloire à Hubal! gloire à Hubal!" Alors le Prophète s'adressa aux Musulmans: "N'allez-vous pas lui répondre? — Mais que doit-on lui dire? ô Messager de Dieu! se demandèrent les fidèles. — Dites-lui que Dieu est plus grand et plus haut!" Il répondirent mais Abu Sufyan répliqua en disant: "Nous avons la [déesse] 'Uzza et vous n'avez aucune 'Uzza. — N'allez-vous pas lui répondre! s'exclama le Prophète en s'adressant aux Musulmans. — Et que devons-nous dire? — Dites-lui ceci: Dieu est notre protecteur tandis que vous, vous n'en avez aucun."»

R. 165 - Lorsqu'il y a peur d'un danger pendant la nuit.

3040 - Anas (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) était le meilleur, le plus généreux et le plus courageux des hommes.

«Une fois, les habitants de Médine eurent peur [d'une attaque ennemie]; ils

(1) Allusion au verset 153 de la sourate 3.

تَنْتَظِرُونَ؟ فَقَالَ عَبْدُ ٱللهِ بْنُ جُبَيْرٍ: أَنَسِيتُمْ ما قالَ لَكُمْ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ؟ قالُوا: وَٱللهِ لَنَأْتِيَنَّ النَّاسَ فَلَنُصِيبَنَّ مِنَ الْغَنِيمَةِ، فَلَمَّا أَتَوْهُمْ صُرِفَتْ وُجُوهُهُمْ فَأَقْبَلُوا مُنْهَزِمِينَ، فَذَاكَ إِذْ يَدْعُوهُمْ الرَّسُولُ في أُخْرَاهُمْ، فَلَمْ يَبْقَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ غَيْرُ ٱثْنَيْ عَشَرَ رَجُلاً، فَأَصَابُوا مِنَّا سَبْعِينَ، وَكان النَّبِيُّ ﷺ وَأَصْحَابُهُ أَصَابَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ يَوْمَ بَدْرٍ أَرْبَعِينَ وَمِائَةً، سَبْعِينَ أَسِيراً وَسَبْعِينَ قَتِيلاً. فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ: أَفِي الْقَوْمِ مُحَمَّدٌ، ثَلاثَ مَرَّاتٍ، فَنَهَاهُمُ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يُجِيبُوهُ، ثُمَّ قالَ: أَفِي الْقَوْمِ ابْنُ أَبِي قُحَافَةَ، ثَلاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ قالَ: أَفِي الْقَوْمِ ابْنُ الخَطَّابِ، ثَلاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: أَمَّا هَؤُلَاءِ فَقَدْ قُتِلُوا، فَمَا مَلَكَ عُمَرُ نَفْسَهُ، فَقَالَ: كَذَبْتَ وَٱللهِ يَا عَدُوَّ ٱللهِ، إِنَّ الَّذِينَ عَدَدْتَ لأَحْيَاءٌ كُلُّهُمْ، وَقَدْ بَقِيَ لَكَ ما يَسُوؤُكَ. قَالَ: يَوْمٌ بِيَوْمِ بَدْرٍ، وَالحَرْبُ سِجَالٌ، إِنَّكُمْ سَتَجِدُونَ في الْقَوْمِ مُثْلَةً، لَمْ آمُرْ بِهَا وَلَمْ تَسُؤْنِي، ثُمَّ أَخَذَ يَرْتَجِزُ: أُعْلُ هُبَلْ، أُعْلُ هُبَلْ، قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَلَا تُجِيبُونَهُ». قالُوا: يَا رَسُولَ ٱللهِ ما نَقُولُ؟ قالَ: «قُولُوا: ٱللهُ أَعْلَى وَأَجَلُّ». قالَ: إِنَّ لَنَا الْعُزَّى وَلَا عُزَّى لَكُمْ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَلَا تُجِيبُونَهُ». قالَ: قالُوا: يَا رَسُولَ ٱللهِ ما نَقُولُ؟ قالَ: «قُولُوا: ٱللهُ مَوْلَانَا وَلَا مَوْلَى لَكُمْ».

١٦٥ - باب: إِذَا فَزِعُوا بِاللَّيْلِ.

٣٠٤٠ - حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: كانَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ أَحْسَنَ النَّاسِ، وَأَجْوَدَ النَّاسِ، وَأَشْجَعَ النَّاسِ، قالَ: وَقَدْ فَزِعَ

avaient entendu une voix... Alors, épée à la main, le Prophète (ç) monta un cheval à poil appartenant à Abu Talḥa et alla voir ce que c'était [puis revint] en disant: "N'ayez aucune crainte! N'ayez aucune crainte!" Enfin, le Messager de Dieu (ç) dit: "Je l'ai trouvé [comme une véritable] mer." Il voulait parler du cheval.»

R. 166 - De celui qui, en voyant l'ennemi, crie de toutes ses forces: "[Quel malheureux] matin!", pour faire entendre les gens.

3041 - Salama (r) dit: «Je quittai Médine pour me diriger vers Ghaba, et une fois arrivé à son col je trouvai un *esclave* appartenant à 'Abd-ur-Raḥmân ben 'Awf. Je lui dis: "Qu'as-tu...? — On vient de voler les chamelles du Prophète, me répondit-il. — Mais qui a fait cela? — Des hommes de Ghaṭafân." A ces mots, je m'écriai par trois fois *au point où je fis entendre tous ceux qui étaient entre les deux pierrailles* de *Médine,* je dis: "Au danger! au danger!" puis je m'élançai à la poursuite des voleurs. En effet, je les trouvai et je me mis à les cribler de flèches en disant: *Je suis ibn al-'Akwa' et ce jour est celui du malheur des ignobles.*

«Je pus alors sauver les chamelles avant même que les ravisseurs ne purent se désaltérer puis je rebroussai chemin vers Médine; et une fois arrivé, je dis au Prophète: "O Messager de Dieu! les voleurs ont encore soif, je ne leur ai pas laissé de temps; envois quelques-uns à leur poursuite... — O ibn al-'Akwa'! me dit le Prophète, sois clément une fois maître de la situation; ces gens-là sont déjà chez leurs contribules."»

R. 167 - De celui qui dit: "Tiens...! et [sache que] je suis le fils d'Un tel..."

* Salama dit: "Tiens...! je suis le fils d'al-Akwa'..."

3042 - Abu Isḥâq: «Un homme interrogea al-Barâ' (r): "O Abu 'Umâra! Avez-vous fui le jour de [la bataille] de Ḥunayn?" A ces mots, al-Barâ' répondit, quant à moi j'écoutais: "Pour ce qui est du Messager de Dieu (ç), il n'a pas pris la fuite en ce jour-là. La bride de sa mule était tenue par Abu Sufyân ben al-Hârith ; mais lorsque les Associants l'entourèrent, il descendit de sa monture et se mit à dire: *Je suis le prophète, il n'y a aucun mensonge; je suis le fils de 'Abd-ul-Muttalib.* En fait, durant cette journée-là, on ne vit personne plus vaillant que lui (ç)."»

أَهْلُ المَدِينَةِ لَيْلَةً ـ سَمِعُوا صَوْتاً ـ قالَ: فَتَلَقَّاهُمُ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى فَرَسٍ لِأَبِي طَلْحَةَ عُرْيٍ، وَهُوَ مُتَقَلِّدٌ سَيْفَهُ، فَقَالَ: «لَمْ تُرَاعُوا لَمْ تُرَاعُوا». ثُمَّ قالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «وَجَدْتُهُ بَحْراً». يَعْنِي الْفَرَسَ.

١٦٦ ـ باب: مَنْ رَأَى الْعَدُوَّ فَنَادَى بِأَعْلَى صَوْتِهِ: يَا صَبَاحَاهْ، حَتَّى يُسْمِعَ النَّاسَ.

٣٠٤١ ـ حَدَّثَنَا المَكِّيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ أَبِي عُبَيْدٍ، عَنْ سَلَمَةَ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ قالَ: خَرَجْتُ مِنَ المَدِينَةِ ذَاهِباً نَحْوَ الْغَابَةِ، حَتَّى إِذَا كُنْتُ بِثَنِيَّةِ الْغَابَةِ لَقِيَنِي غُلَامٌ لِعَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ عَوْفٍ، قُلْتُ: وَيْحَكَ ما بِكَ؟ قالَ: أُخِذَتْ لِقَاحُ النَّبِيِّ ﷺ، قُلْتُ: مَنْ أَخَذَهَا؟ قالَ: غَطَفَانُ وَفَزَارَةُ، فَصَرَخْتُ ثَلَاثَ صَرَخَاتٍ أَسْمَعْتُ ما بَيْنَ لَابَتَيْهَا: يَا صَبَاحَاهْ يَا صَبَاحَاهْ، ثُمَّ ٱنْدَفَعْتُ حَتَّى أَلْقَاهُمْ وَقَدْ أَخَذُوهَا، فَجَعَلْتُ أَرْمِيهِمْ وَأَقُولُ:

أَنَا ٱبْنُ الأَكْوَعِ، وَالْيَوْمُ يَوْمُ الرُّضَّعِ

فَاسْتَنْقَذْتُهَا مِنْهُمْ قَبْلَ أَنْ يَشْرَبُوا، فَأَقْبَلْتُ بِهَا أَسُوقُهَا، فَلَقِيَنِي النَّبِيُّ ﷺ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، إِنَّ الْقَوْمَ عِطَاشٌ، وَإِنِّي أَعْجَلْتُهُمْ أَنْ يَشْرَبُوا سِقْيَهُمْ، فَٱبْعَثْ فِي أَثَرِهِمْ، فَقَالَ: «يَا ٱبْنَ الأَكْوَعِ: مَلَكْتَ فَأَسْجِحْ، إِنَّ الْقَوْمَ يُقْرَوْنَ فِي قَوْمِهِمْ».

١٦٧ ـ باب: مَنْ قالَ: خُذْهَا وَأَنَا ابْنُ فُلَانٍ.

وَقالَ سَلَمَةُ: خُذْهَا وَأَنَا ابْنُ الأَكْوَعِ.

٣٠٤٢ ـ حَدَّثَنَا عُبَيْدُ ٱللهِ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ قالَ: سَأَلَ رَجُلٌ الْبَرَاءَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ فَقَالَ: يَا أَبَا عُمَارَةَ، أَوَلَّيْتُمْ يَوْمَ حُنَيْنٍ؟ قالَ الْبَرَاءُ، وَأَنَا أَسْمَعُ: أَمَّا رَسُولُ ٱللهِ ﷺ لَمْ يُوَلِّ يَوْمَئِذٍ، كانَ أَبُو سُفْيَانَ بْنُ الحَارِثِ آخِذاً بِعِنَانِ بَغْلَتِهِ، فَلَمَّا غَشِيَهُ المُشْرِكُونَ نَزَلَ، فَجَعَلَ يَقُولُ: «أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبْ، أَنَا ابْنُ عَبْدِ المُطَّلِبْ». قالَ: فَمَا رُئِيَ مِنَ النَّاسِ يَوْمَئِذٍ أَشَدُّ مِنْهُ.

R. 168 - Lorsque l'ennemi accepte l'arbitrage d'un certain homme...

3043 - D'après Abu Sa'îd al-Khudry (r), lorsque les Juifs acceptèrent l'arbitrage de Sa'd — il s'agit d'ibn Mu'âdh —, le Messager de Dieu (ç) — il était proche de lui — envoya le chercher. En effet, Sa'd arriva monté sur un âne. Quand il approcha, le Messager de Dieu (ç) dit: "Levez-vous devant votre maître!" Sa'd prit alors place à côté de ce dernier, qui lui dit: "Ceux-ci ont accepté ton arbitrage... — Donc, répondit Sa'd, je décide d'abattre les guerriers et de réduire les enfants à la *captivité.* — Tu as rendu à leur encontre le [même] jugement que le Roi..."

R. 169 - Le fait de tuer le prisonnier ou de tuer [un individu] après l'avoir d'abord attaché.

3044 - D'après Anas ben Mâlik (r), l'année de la Victoire, le Messager de Dieu (ç) entra à La Mecque, casque en tête. Lorsqu'il l'enleva, un homme arriva et lui dit: "Ibn Khatal s'accroche aux voiles de la Ka'ba... — Tuez-le! commanda le Prophète (ç)."

R. 170 - Est-ce qu'on peut se rendre pour se faire prisonnier? — De celui qui refuse de se faire prisonnier. — De celui qui fait deux rak'a au moment d'être mis à mort.

3045 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) envoya une fois un groupe de dix hommes en mission d'observation et désigna à leur tête 'Âṣim ben Thâbit al-Anṣâry, le grand-père de 'Aṣim ben 'Umar. Ils partirent donc mais une fois à al-Had'a, entre 'Usfân et La Mecque, on signala leur présence à un clan de Hudhayl, dit lés béni Lihyân, qui fit appel à environ deux cents hommes, tous de bons archers. Ces derniers suivirent les traces du groupe musulman et purent trouver quelques dattes de Médine qui formaient la nourriture des Musulmans. D'ailleurs, ils se dirent: "Ce sont des dattes de Yathrib..." et continuèrent leur poursuite. D'autre part, 'Âṣim et ses compagnons, en voyant ces béni Luhyân, se refugièrent dans un terrain formant une élévation; ils furent aussitôt encerclés. "Descendez et rendez-vous! leur dirent les béni Luhyân, vous avez de notre part un engagement formel..., nous ne tuerons aucun de vous." A ces mots, 'Âṣim, le

١٦٨ - باب: إِذَا نَزَلَ الْعَدُوُّ عَلَى حُكْمِ رَجُلٍ.

٣٠٤٣ - **حَدَّثَنَا** سُلَيْمانُ بْنُ حَرْبٍ: حَدَّثَنا شُعْبَةُ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْراهِيمَ، عَنْ أَبِي أُمامَةَ- هُوَ ابْنُ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الخُدْرِيِّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: لَمَّا نَزَلَتْ بَنُو قُرَيْظَةَ عَلَى حُكْمِ سَعْدٍ - هُوَ ابْنُ مُعاذٍ - بَعَثَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ - وَكانَ قَرِيباً مِنْهُ - فَجاءَ عَلَى حِمَارٍ، فَلَمَّا دَنا قالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ». فَجاءَ فَجَلَسَ إِلَى رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، فَقَالَ لَهُ: «إِنَّ هٰؤُلاءِ نَزَلُوا عَلَى حُكْمِكَ». قالَ: فَإِنِّي أَحْكُمُ أَنْ تُقْتَلَ المُقَاتِلَةُ، وَأَنْ تُسْبَى ٱلذُّرِّيَّةُ، قالَ: «لَقَدْ حَكَمْتَ فِيهِمْ بِحُكْمِ المَلِكِ».

١٦٩ - باب: قَتْلِ الأَسِيرِ، وَقَتْلِ الصَّبْرِ.

٣٠٤٤ - **حَدَّثَنَا** إِسْماعِيلُ قالَ: حَدَّثَنِي مالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ دَخَلَ عامَ الْفَتْحِ وَعَلَى رَأْسِهِ الْمِغْفَرُ، فَلَمَّا نَزَعَهُ جاءَ رَجُلٌ فَقَالَ: إِنَّ ابْنَ خَطَلٍ مُتَعَلِّقٌ بِأَسْتَارِ الْكَعْبَةِ، فَقالَ: «ٱقْتُلُوهُ».

١٧٠ - باب: هَلْ يَسْتَأْسِرُ الرَّجُلُ وَمَنْ لَمْ يَسْتَأْسِرْ، وَمَنْ رَكَعَ رَكْعَتَيْنِ عِنْدَ الْقَتْلِ.

٣٠٤٥ - **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قالَ: أَخْبَرَنِي عَمْرُو بْنُ أَبِي سُفْيَانَ بْنِ أَسِيدِ بْنِ جارِيَةَ الثَّقَفِيُّ - وَهْوَ حَلِيفٌ لِبَنِي زُهْرَةَ وَكانَ مِنْ أَصْحَابِ أَبِي هُرَيْرَةَ -: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: بَعَثَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ عَشْرَةَ رَهْطٍ سَرِيَّةً عَيْناً، وَأَمَّرَ عَلَيْهِمْ عاصِمَ بْنَ ثَابِتٍ الأَنْصارِيَّ - جَدَّ عاصِمِ بْنِ عُمَرَ - فَٱنْطَلَقُوا حَتَّى إِذَا كانُوا بِالْهَدْأَةِ - وَهُوَ بَيْنَ عُسْفَانَ وَمَكَّةَ - ذُكِرُوا لِحَيٍّ مِنْ هُذَيْلٍ، يُقَالُ لَهُمْ بَنُو لَحْيَانَ، فَنَفَرُوا لَهُمْ قَرِيباً مِنْ مِائَتَيْ رَجُلٍ كُلُّهُمْ رَامٍ، فَٱقْتَصُّوا آثارَهُمْ حَتَّى وَجَدُوا مَأْكَلَهُمْ تَمْراً تَزَوَّدُوهُ مِنَ المَدِينَةِ، فَقَالُوا: هٰذَا تَمْرُ يَثْرِبَ فَٱقْتَصُّوا آثارَهُمْ، فَلَمَّا رَآهُمْ عاصِمٌ وَأَصْحَابُهُ لَجَؤُوا إِلَى فَدْفَدٍ وَأَحاطَ بِهِمُ الْقَوْمُ، فَقَالُوا لَهُمْ: ٱنْزِلُوا وَأَعْطُونَا بِأَيْدِيكُمْ، وَلَكُمُ الْعَهْدُ وَالْمِيثاقُ، وَلا نَقْتُلُ مِنْكُمْ أَحَداً. فَقالَ

chef du détachement, dit: "Pour ce qui est de ma propre personne, ce n'est pas aujourd'hui que je vais accepter la protection d'un Dénégateur... O Dieu! renseigne ton prophète de [ce qui] nous [arrive]!"

Ils les attaquèrent avec des flèches et purent tuer 'Aṣim avec six de ses compagnons. Et sur l'engagement formel d'avoir la vie sauve, trois hommes [musulmans], Khubayb al-Anṣâry, ibn ad-Dithna et un autre homme, acceptèrent de descendre vers l'ennemi. Mais une fois les Musulmans sous leur pouvoir, les Huẓalites détachèrent les cordes de leurs arcs et lièrent avec elles leurs prisonniers. Et le troisième prisonnier de dire: "Voilà le début de la perfidie! par Dieu! je ne partirai jamais avec vous. J'ai un parangon en ceux-ci." — il faisait allusion à ceux qui venaient d'être abattus. Sur ce, ils essayèrent de le traîner et de l'emmener avec eux mais il leur résista; alors ils le tuèrent. Quant à ce qui était de Khubayb et ibn Dathina, les Huẓalites les emmenèrent à La Mecque où ils les vendirent, après la bataille de Badr. Ce fut les béni al-Ḥârith ben 'Âmir ben Nawfal ben 'Abd-Manâf qui l'achetèrent. Or, à la bataille de Badr, c'était Khubayb qui avait abattu al-Ḥârith ben 'Âmir; donc c'est pour cette raison qu'il demeura prisonnier chez eux. [D'autre part], et selon 'Ubayd Allâh ben 'Iyâẓ, la fille d'al-Ḥârith lui a rapporté ceci: Lorsque les béni al-Ḥârith se réunirent..., Khubayb lui demanda de lui prêter un rasoir. En effet, elle le lui prêta. "Puis, dit-elle, un de mes fils s'approcha de lui, et Khubayb de le saisir sans que je m'en aperçûs...Je le trouvai, rasoir à la main, ayant assis mon fils sur sa cuisse. Je fus saisie d'une terreur que Khubayb put remarquer sur mon visage. D'ailleurs, il me dit : *Tu crains que je ne le tue?...Je ne ferai jamais cela.* Par Dieu! je n'ai jamais vu un captif comme Khubayb. J'en jure par Dieu que je l'ai trouvé un jour mangeant d'une grappe de raisin qu'il tenait à la main, et ce bien qu'il était bien attaché aux chaînes et qu'à cette période il n' y avait pas de fruits à La Mecque."

De plus, elle disait [souvent] ceci: "Ce fut, de la part de Dieu, un don accordé à Khubayb...Et pour le tuer, on l'emmena en dehors du territoire sacré. *Laissez-moi faire une prière de deux rak'a! demanda-t-il.* On lui accorda cela et il fit deux *rak'a* avant de dire: *Si je ne craignais que vous ne pensiez que j'ai peur, j'aurais fait la prière plus longuement...O Dieu! [abas-les] un par un!...*Puis il dit [ces deux vers]:

Cela m'importe peu sur quel côté je tomberai pour la cause de Dieu, du moment que je meurs musulman.

Et tout cela est en vue de [mon] Adoré qui, s'il le veut, bénira les membres épars d'une dépouille dépecée.

عاصِمُ بْنُ ثابِتٍ أَمِيرُ السَّرِيَّةِ: أَمَّا أَنَا فَوَٱللهِ لَا أَنْزِلُ الْيَوْمَ في ذِمَّةِ كافِرٍ، اللَّهُمَّ أَخْبِرْ عَنَّا نَبِيَّكَ، فَرَمَوْهُمْ بِالنَّبْلِ فَقَتَلُوا عاصِماً في سَبْعَةٍ، فَنَزَلَ إِلَيْهِمْ ثَلَاثَةُ رَهْطٍ بِالْعَهْدِ وَالْمِيثَاقِ، مِنْهُمْ خُبَيْبٌ الأَنْصارِيُّ وَٱبْنُ دَثِنَةَ وَرَجُلٌ آخَرُ، فَلَمَّا ٱسْتَمْكَنُوا مِنْهُمْ أَطْلَقُوا أَوْتَارَ قِسِيِّهِمْ فَأَوْثَقُوهُمْ، فَقَالَ الرَّجُلُ الثَّالِثُ: هٰذَا أَوَّلُ الْغَدْرِ، وَٱللهِ لَا أَصْحَبُكُمْ، إِنَّ لِي في هَؤُلَاءِ لأُسْوَةً ـ يُرِيدُ الْقَتْلَى، فَجَرَّرُوهُ وَعالَجُوهُ عَلَى أَنْ يَصْحَبَهُمْ فَأَبَى فَقَتَلُوهُ، فَٱنْطَلَقُوا بِخُبَيْبٍ وَابْنِ دَثِنَةَ حَتَّى باعُوهُمَا بِمَكَّةَ بَعْدَ وَقْعَةِ بَدْرٍ، فَٱبْتَاعَ خُبَيْباً بَنُو الحَارِثِ بْنِ عامِرِ بْنِ نَوْفَلِ بْنِ عَبْدِ مَنافٍ، وَكانَ خُبَيْبٌ هُوَ قَتَلَ الحَارِثَ بْنَ عامِرٍ يَوْمَ بَدْرٍ، فَلَبِثَ خُبَيْبٌ عِنْدَهُمْ أَسِيراً، فَأَخْبَرَنِي عُبَيْدُ ٱللهِ بْنُ عِيَاضٍ: أَنَّ بِنْتَ الحَارِثِ أَخْبَرَتْهُ: أَنَّهُمْ حِينَ ٱجْتَمَعُوا ٱسْتَعَارَ مِنْهَا مُوسَى يَسْتَحِدُّ بِهَا فَأَعارَتْهُ، فَأَخَذَ ٱبْناً لِي وَأَنَا غَافِلَةٌ حِينَ أَتَاهُ، قالَتْ: فَوَجَدْتُهُ مُجْلِسَهُ عَلَى فَخِذِهِ وَالْمُوسَى بِيَدِهِ، فَفَزِعْتُ فَزْعَةً عَرَفَهَا خُبَيْبٌ في وَجْهِي، فَقَالَ: تَخْشَيْنَ أَنْ أَقْتُلَهُ؟ ما كُنْتُ لِأَفْعَلَ ذٰلِكَ. وَٱللهِ ما رَأَيْتُ أَسِيراً قَطُّ خَيْراً مِنْ خُبَيْبٍ، وَٱللهِ لَقَدْ وَجَدْتُهُ يَوْماً يَأْكُلُ مِنْ قِطْفِ عِنَبٍ في يَدِهِ، وَإِنَّهُ لَمُوثَقٌ في الحَدِيدِ، وَما بِمَكَّةَ مِنْ ثَمَرٍ، وَكانَتْ تَقُولُ: إِنَّهُ لَرِزْقٌ مِنَ ٱللهِ رَزَقَهُ خُبَيْباً، فَلَمَّا خَرَجُوا مِنَ الحَرَمِ لِيَقْتُلُوهُ في ٱلْحِلِّ، قالَ لَهُمْ خُبَيْبٌ: ذَرُونِي أَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ، فَتَرَكُوهُ فَرَكَعَ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ قالَ: لَوْلَا أَنْ تَظُنُّوا أَنَّ ما بِي جَزَعٌ لَطَوَّلْتُهَا، اللَّهُمَّ أَحْصِهِمْ عَدَدَا:

وَلَسْتُ أُبَالِي حِينَ أُقْتَلُ مُسْلِماً ... عَلَى أَيِّ شِقٍّ كانَ للهِ مَصْرَعِي
وَذٰلِكَ فِي ذَاتِ الْإِلٰهِ وَإِنْ يَشَأْ ... يُبَارِكْ عَلَى أَوْصَالِ شِلْوٍ مُمَزَّعِ

Ce fut le fils d'al-Ḥârith qui se chargea de l'abattre. Ainsi, Khubayb fut le premier qui institua, pour chaque Musulman mis à mort ligoté, la prière de deux *rak'a*.

D'autre part, Dieu exauça la prière de 'Aṣim ben Thâbit le jour où il fut abattu; d'ailleurs le Prophète (ç) annonça cela à ses Compagnons. Enfin, informés de la mort de 'Aṣim, quelques Infidèles quraychites dépêchèrent quelqu'un pour lui couper une partie de son corps; car 'Aṣim avait abattu un de leurs chefs à la bataille de Badr. Mais, une sorte d'un nuage arriva et protégea le corps contre l'envoyé des Infidèles; ils ne purent rien couper de son corps."

R. 171 - Sur le fait de délivrer les prisonniers [qui sont chez l'ennemi].

* Il y a à ce sujet un hadîth rapporté d'Abu Mûsa, et ce du Prophète (ç).

3046 - D'après Abu Musa (r), le Messager de Dieu dit: «Libérez le captif, donnez à manger à l'affamé et rendez visite au malade!»

3047 - Abu Juhayfa (r): «Je dis une fois à 'Ali (r): "A part ce qui est dans le Livre de Dieu, avez-vous autre chose de la Révélation? — Par Celui qui a créé la graine et façonné le souffle, me répondit-il, ce que nous possédons, à part ce qu'il y a dans la Sahîfa, n'est autre chose qu'une compréhension [de la Tradition] que Dieu peut donner à quiconque. — Et qu'est-ce qu'il y a dans la Sahîfa? Elle contient ce qui a trait au prix du sang et à la libération des captifs; elle dit aussi qu'on ne doit pas tuer un Musulman pour un Dénégateur."»

R. 172 - Sur la rançon [payée] par les Associants.

3048 - D'après Anas ben Mâlik (r), quelques Ansarites demandèrent au Prophète de dispenser al-'Abbas du payement de la rançon. Ils dirent: «O Messager de Dieu! donne-nous la permission de dispenser l'enfant de notre sœur, al-'Abbas, de payer la rançon! — Vous ne laisserez de cette rançon, répliqua le Prophète, aucun *dirham*.»

3049 - D'après Anas (r), on apporta au Prophète (ç) quelques biens du Bahrayn; arriva alors al-'Abbâs qui dit: "O Messager de Dieu (ç)! donne-m'en, je

فَقَتَلَهُ ابْنُ الحَارِثِ، فَكانَ خُبَيْبٌ هُوَ سَنَّ الرَّكْعَتَيْنِ لِكُلِّ آمْرِىءٍ مُسْلِمٍ قُتِلَ صَبْراً، فَاسْتَجَابَ آللهُ لِعَاصِمِ بْنِ ثَابِتٍ يَوْمَ أُصِيبَ، فَأَخْبَرَ النَّبِيُّ ﷺ أَصْحَابَهُ خَبَرَهُمْ وَما أُصِيبُوا. وَبَعَثَ نَاسٌ مِنْ كُفَّارِ قُرَيْشٍ إِلَى عاصِمٍ حِينَ حُدِّثُوا أَنَّهُ قُتِلَ لِيُؤْتَوْا بِشَيْءٍ مِنْهُ يُعْرَفُ، وَكانَ قَدْ قَتَلَ رَجُلاً مِنْ عُظَمَائِهِمْ يَوْمَ بَدْرٍ، فَبُعِثَ عَلَى عاصِمٍ مِثْلُ الظُّلَّةِ مِنَ آلدَّبْرِ، فَحَمَتْهُ مِنْ رَسُولِهِمْ، فَلَمْ يَقْدِرُوا عَلَى أَنْ يَقْطَعُوا مِنْ لَحْمِهِ شَيْئاً.

١٧١ ـ باب: فَكاكِ الأَسِيرِ.

فِيهِ عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

٣٠٤٦ ـ **حَدَّثَنَا** قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ رَسُولُ آللهِ ﷺ: «فُكُّوا الْعَانِيَ ـ يَعْنِي: الأَسِيرَ ـ وَأَطْعِمُوا الجَائِعَ، وَعُودُوا المَرِيضَ».

٣٠٤٧ ـ **حَدَّثَنَا** أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ: حَدَّثَنَا مُطَرِّفٌ: أَنَّ عامِراً حَدَّثَهُمْ، عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قالَ: قُلْتُ لِعَلِيٍّ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ: هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ مِنَ الْوَحْيِ إِلَّا ما في كِتَابِ آللهِ؟ قالَ: وَالَّذِي فَلَقَ الحَبَّةَ وَبَرَأَ النَّسَمَةَ، ما أَعْلَمُهُ إِلَّا فَهْماً يُعْطِيهِ آللهُ رَجُلاً في الْقُرْآنِ، وَما في هٰذِهِ الصَّحِيفَةِ. قُلْتُ: وَما في الصَّحِيفَةِ قالَ: الْعَقْلُ، وَفَكاكُ الأَسِيرِ، وَأَنْ لَا يُقْتَلَ مُسْلِمٌ بِكافِرٍ.

١٧٢ ـ باب: فِدَاءِ المُشْرِكِينَ.

٣٠٤٨ ـ **حَدَّثَنَا** إِسْماعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنِ آبْنِ شِهَابٍ قالَ: حَدَّثَنِي أَنَسُ بْنُ مالِكٍ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ: أَنَّ رِجالاً مِنَ الأَنْصارِ آسْتَأْذَنُوا رَسُولَ آللهِ ﷺ، فَقالُوا: يَا رَسُولَ آللهِ، آئْذَنْ فَلْنَتْرُكْ لِابْنِ أُخْتِنَا عَبَّاسٍ فِدَاءَهُ. فَقَالَ: «لَا تَدَعُونَ مِنْهَا دِرْهَماً».

٣٠٤٩ ـ وَقالَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ طَهْمَانَ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ، عَنْ أَنَسٍ قالَ: أُتِيَ النَّبِيُّ ﷺ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ، فَجاءَهُ الْعَبَّاسُ فَقالَ: يَا رَسُولَ آللهِ، أَعْطِنِي، فَإِنِّي فَادَيْتُ

viens de payer ma rançon et la rançon de 'Aqîl. — Prends-en!" répondit le Prophète (ç) qui lui en mit dans son vêtement.

3050 - D'après Muhammad ben Jubayr, son père, qui était venu pour les prisonniers de Badr, dit: «J'ai entendu le Prophète (ç) réciter [la sourate] d'*at-Ṭûr* dans [la prière du] *maghrib.*»

R. 173 - Sur le cas où un belligérant entre en terre d'Islam sans qu'il ait d'aman.

3051 - D'après Salama ben al-Akwa', les Associants envoyèrent une fois quelqu'un pour espionner le Prophète qui était alors en voyage. L'homme arriva et se mit entre les Compagnons et eut avec eux quelques entretiens; après quoi, il quitta les lieux. Et le Prophète de dire aux Musulmans: "Cherchez-le et tuez-le!" C'était Salama qui put l'abattre et à qui [le Prophète] accorda ses armes.

R. 174 - Sur le fait qu'il faut combattre pour ceux qui bénéficient d'une protection et qu'il ne faut pas les réduire à l'esclavage...

3052 - D'après 'Amrû ben Maymûn, 'Umar (r) dit: «...et je lui recommande de respecter la protection accordée par Dieu et par Son Messager (ç) [aux non-musulmans]; on doit observer les engagements pris envers eux, combattre pour leur défense, et de ne les charger que de ce qu'il est dans leur capacité.»

R. 175 - Les présents des députations.

R. 176 - Peut-on intercéder pour ceux qui jouissent de la protection [des Musulmans]? — De leur traitement.

3053 - Ibn 'Abbas (r) dit: «Le jeudi...! que le jeudi est plein de malheurs...!» et il se mit à pleurer avant de reprendre: «Le jeudi, le Messager de Dieu, [qui était d'ailleurs malade], fut saisi d'une très grande douleur. Il dit alors aux présents: "Apportez-moi sur quoi vous dicter ce qui vous préservera de l'égarement! et à jamais." Mais les présents se mirent à se disputer, bien qu'il ne convient jamais de se disputer devant un prophète. [Quelques-uns] dirent: "Le Messager de Dieu est

نَفْسِي وَفَادَيْتُ عَقِيلاً. فَقَالَ: «خُذْ». فَأَعْطَاهُ في ثَوْبِهِ.

٣٠٥٠ ـ حَدَّثَنِي مَحْمُودٌ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ ابْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ ـ وَكَانَ جَاءَ في أُسَارَى بَدْرٍ ـ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقْرَأُ في المَغْرِبِ بِالطُّورِ.

١٧٣ ـ باب: الحَرْبِيِّ إِذَا دَخَلَ دَارَ الإِسْلَامِ بِغَيْرِ أَمَانٍ.

٣٠٥١ ـ حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ: حَدَّثَنَا أَبُو الْعُمَيْسِ، عَنْ إِيَاسِ بْنِ سَلَمَةَ بْنِ الأَكْوَعِ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ ﷺ عَيْنٌ مِنَ المُشْرِكِينَ ـ وَهْوَ في سَفَرٍ ـ فَجَلَسَ عِنْدَ أَصْحَابِهِ يَتَحَدَّثُ ثُمَّ ٱنْفَتَلَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ٱطْلُبُوهُ وَٱقْتُلُوهُ». فَقَتَلَهُ فَنَفَّلَهُ سَلَبَهُ.

١٧٤ ـ باب: يُقَاتَلُ عَنْ أَهْلِ ٱلذِّمَّةِ وَلَا يُسْتَرَقُّونَ.

٣٠٥٢ ـ حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: وَأُوصِيهِ بِذِمَّةِ ٱللهِ وَذِمَّةِ رَسُولِهِ ﷺ، أَنْ يُوفَى لَهُمْ بِعَهْدِهِمْ، وَأَنْ يُقَاتَلَ مِنْ وَرَائِهِمْ، وَلَا يُكَلَّفُوا إِلَّا طَاقَتَهُمْ.

١٧٥ ـ باب: جَوَائِزِ الْوَفْدِ.

١٧٦ ـ باب: هَلْ يُسْتَشْفَعُ إِلَى أَهْلِ الذِّمَّةِ وَمُعَامَلَتِهِمْ.

٣٠٥٣ ـ حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ: حَدَّثَنَا ٱبْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ سُلَيْمَانَ الأَحْوَلِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ٱبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ قَالَ: يَوْمُ الخَمِيسِ وَمَا يَوْمُ الخَمِيسِ، ثُمَّ بَكَى حَتَّى خَضَبَ دَمْعُهُ الحَصْبَاءَ، فَقَالَ: ٱشْتَدَّ بِرَسُولِ ٱللهِ ﷺ وَجَعُهُ يَوْمَ الْخَمِيسِ، فَقَالَ: «ٱئْتُونِي بِكِتَابٍ أَكْتُبْ لَكُمْ كِتَاباً لَنْ تَضِلُّوا بَعْدَهُ أَبَداً». فَتَنَازَعُوا، وَلَا يَنْبَغِي عِنْدَ نَبِيٍّ تَنَازُعٌ، فَقَالُوا:

en train de délirer [?]" A ces mots, il leur dit: "Laissez-moi! l'état où je suis vaut mieux que ce à quoi vous m'appelez!" Cependant, au terme de sa mort, il recommanda de faire trois choses [en disant] "Faites sortir les Associants de la péninsule arabique, donnez aux députations ce que je leur donnais..." Quant à la troisième chose, je l'ai oubliée.»

* Ya'qûb ben Muhammad: «Comme j'interrogeai al-Mughîra ben 'Abd-ur-Rahmân sur la péninsule arabique, il me répondit: "C'est La Mecque, Médine, al-Yamâma et le Yémen." Quant à al-'Arj, c'est le début de Tihâma.»

R. 177 - Sur le fait de bien se vêtir pour [recevoir] les députations.

3054 - Ibn 'Umar (r) dit: «Ayant remarqué qu'on vendait au marché une tunique en brocart, 'Umar l'apporta au Messager de Dieu (ç) et lui dit: "O Messager de Dieu! achète cette tunique pour les fêtes et la réception des députations! — Ce genre de vêtement convient à celui qui n'espère rien avoir [dans l'autre monde] (ou: *C'est celui qui n'espère rien... qui met ce genre de vêtement*)."

«Après le passage d'un certain temps, le Messager de Dieu (ç) envoya à 'Umar une tunique en brocart. [Etonné], ce dernier vint l'apporter au Messager de Dieu (ç) et lui dit: "O Messager de Dieu (ç)! tu dis que ce genre de vêtement convient à celui qui n'espère rien avoir...!(ou: *que c'est celui qui n'espère rien avoir... qui met ce genre de vêtement!*), et tu me l'envoies! — [Tu peux] le vendre, expliqua le Prophète (ç), ou en tirer profit..."»

R. 178 - Comment on expose l'Islam à un enfant.

3055 - D'après ibn 'Umar (r), 'Umar partit avec le Prophète (ç) et un groupe des Compagnons de celui-ci vers ibn aṣ-Ṣayyâd[1]. Ils le trouvèrent en train de jouer avec d'autres enfants près des fortins des béni Maghâla bien qu'il approchait l'âge de la puberté. Il ne remarqua la présence du Prophète (ç) que lorsque celui-ci lui tapota le dos. "Attestes-tu, demanda le Prophète (ç), que je suis le messager de Dieu?" Ibn aṣ-Ṣayyâd regarda alors le Prophète (ç) et lui dit: "J'atteste plutôt que

(1) D'après al-Qurtuby, ibn aṣ-Ṣayyâd était un devin. Pour d'autres, il s'agit de l'Antéchrist.

هَجَرَ رَسُولُ آللهِ ﷺ؟ قالَ: «دَعُونِي، فَالَّذِي أَنَا فِيهِ خَيْرٌ مِمَّا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ». وَأَوْصَى عِنْدَ مَوْتِهِ بِثَلَاثٍ: «أَخْرِجُوا الْمُشْرِكِينَ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَأَجِيزُوا الْوَفْدَ بِنَحْوِ ما كُنْتُ أُجِيزُهُمْ». وَنَسِيتُ الثَّالِثَةَ.

وَقالَ يَعْقُوبُ بْنُ مُحَمَّدٍ: سَأَلْتُ المُغِيرَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ، عَنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، فَقَالَ: مَكَّةُ وَالمَدِينَةُ وَالْيَمَامَةُ وَالْيَمَنُ. وَقَالَ يَعْقُوبُ: وَالْعَرْجُ أَوَّلُ تِهَامَةَ.

١٧٧ ـ باب: التَّجَمُّلِ لِلْوُفُودِ.

٣٠٥٤ ـ حَدَّثَنَا يَحْيَىٰ بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ آبْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ آللهِ: أَنَّ آبْنَ عُمَرَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُمَا قالَ: وَجَدَ عُمَرُ حُلَّةَ إِسْتَبْرَقٍ تُبَاعُ فِي السُّوقِ، فَأَتَى بِهَا رَسُولَ آللهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ آللهِ، آبْتَعْ هٰذِهِ الْحُلَّةَ، فَتَجَمَّلْ بِهَا لِلْعِيدِ وَلِلْوُفُودِ. فَقَالَ رَسُولُ آللهِ ﷺ: «إِنَّمَا هٰذِهِ لِبَاسُ مَنْ لَا خَلَاقَ لَهُ، أَوْ: إِنَّمَا يَلْبَسُ هٰذِهِ مَنْ لَا خَلَاقَ لَهُ». فَلَبِثَ ما شَاءَ آللهُ، ثُمَّ أَرْسَلَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ بِجُبَّةِ دِيبَاجٍ، فَأَقْبَلَ بِهَا عُمَرُ حَتَّى أَتَى بِهَا رَسُولَ آللهِ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ آللهِ، قُلْتَ إِنَّمَا هٰذِهِ لِبَاسُ مَنْ لَا خَلَاقَ لَهُ، أَوْ إِنَّمَا يَلْبَسُ هٰذِهِ مَنْ لَا خَلَاقَ لَهُ، ثُمَّ أَرْسَلْتَ إِلَيَّ بِهٰذِهِ؟ فَقَالَ: «تَبِيعُهَا، أَوْ تُصِيبُ بِهَا بَعْضَ حَاجَتِكَ».

١٧٨ ـ باب: كَيْفَ يُعْرَضُ الإِسْلَامُ عَلَى الصَّبِيِّ.

٣٠٥٥ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ آللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ: أَخْبَرَنِي سَالِمُ بْنُ عَبْدِ آللهِ، عَنِ آبْنِ عُمَرَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ أَخْبَرَهُ: أَنَّ عُمَرَ آنْطَلَقَ فِي رَهْطٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ قِبَلَ آبْنِ صَيَّادٍ، حَتَّى وَجَدُوهُ يَلْعَبُ مَعَ الْغِلْمَانِ، عِنْدَ أُطُمِ بَنِي مَغَالَةَ، وَقَدْ قَارَبَ يَوْمَئِذٍ ابْنُ صَيَّادٍ يَحْتَلِمُ، فَلَمْ يَشْعُرْ حَتَّى ضَرَبَ النَّبِيُّ ﷺ ظَهْرَهُ بِيَدِهِ، ثُمَّ قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُول آللهِ ﷺ». فَنَظَرَ إِلَيْهِ آبْنُ صَيَّادٍ، فَقَالَ:

tu es le messager des Illettrés... [Et toi], continua-t-il, attestes-tu que je suis le messager de Dieu? — Je crois en Dieu et en Son Messager", fut la réponse du Prophète (ç) qui dit ensuite: "Que vois-tu...? — J'ai [des visions] véridique[s] et [d'autres] mensongère[s], répondit ibn aṣ-Ṣayyâd. — [Eh bien]! les choses sont confuses pour toi... Je t'ai caché quelque chose, reprit le Prophète (ç). — C'est le *dukh*(1)..., s'écria ibn aṣ-Ṣayyâd. — Arrière! répliqua le Prophète (ç), tu ne pourras jamais dépasser tes limites..." Là intervint 'Umar: "O Messager de Dieu (ç)! donne-moi la permission de lui couper le cou. — Si c'est lui [l'homme que tu crains], répondit le Prophète (ç), tu n'auras aucun pouvoir sur lui; et si ce n'est pas lui, tu ne tireras aucun bien du fait de le tuer."

3056 - Ibn 'Umar: «Le Prophète (ç) et Ubayy ben Ka'b se dirigèrent vers la palmeraie où se trouvait ibn aṣ-Ṣayyâd. En y entrant, le Prophète (ç) se mit à se cacher derrière les troncs des palmiers tout en essayant de surprendre ce que disait ibn aṣ-Ṣayyâd avant que celui-ci, qui était dans sa couche enveloppé dans une couverture à frange et d'où sortaient des balbutiements, ne s'en aperçût. Mais sa mère aperçut le Prophète (ç) qui se cachait derrière les troncs des palmiers et put avertir [son fils]: "Hé! Ṣâfi (c'était son nom)!" Aussitôt, ibn aṣ-Ṣayyâd sursauta. Quant au Prophète (ç), il dit: "Si elle l'avait laissé, il aurait divulgué [sa vraie nature]."»

3057 - Ibn 'Umar: Le Prophète fit un jour un discours ; il glorifia Dieu puis parla de l'Antéchrist en disant: "Je vous mets en garde contre lui; il n'y a pas de prophète qui n'ait averti son peuple du danger qu'il représente. Même Noé avait mis en garde son peuple contre lui. Quant à moi, je vais vous dire à son sujet une chose qu'aucun prophète n'avait parlé d'elle à son peuple: il est borgne; mais Dieu ne l'est pas"

R. 179 - Sur ces paroles du Prophète (ç) dites aux Juifs: "Embrassez l'islam et vous serez sauvés...!"

* Al-Maqbury a rapporté ce hadîth en se référant à Abu Hurayra.

(1) Le terme "dukh" peut être compris de deux façons: soit qu'il s'agit d'une plante qui pousse entre les jardins, soit les premières lettres du mot "dukhân" (fumée), et dans ce cas c'est une allusion à la sourate d'*ad-Dukhân*.

أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ الأُمِّيِّينَ، فَقَالَ ابْنُ صَيَّادٍ لِلنَّبِيِّ ﷺ: أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ ٱللهِ؟ قالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «آمَنْتُ بِاللهِ وَرُسُلِهِ» قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَاذَا تَرى». قالَ ابْنُ صَيَّادٍ: يَأْتِينِي صَادِقٌ وَكاذِبٌ، قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «خُلِطَ عَلَيْكَ الأَمْرُ». قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنِّي قَدْ خَبَأْتُ لَكَ خَبِيئاً». قالَ ابْنُ صَيَّادٍ: هُوَ ٱلدُّخُ، قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ٱخْسَأْ، فَلَنْ تَعْدُو قَدْرَكَ». قالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، ٱئْذَنْ لِي فِيهِ أَضْرِبْ عُنُقَهُ، قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنْ يَكُنْهُ فَلَنْ تُسَلَّطَ عَلَيْهِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْهُ فَلا خَيْرَ لَكَ في قَتْلِهِ».

٣٠٥٦ ـ قالَ ابْنُ عُمَرَ: ٱنْطَلَقَ النَّبِيُّ ﷺ وَأُبَيُّ بْنُ كَعْبٍ، يَأْتِيَانِ النَّخْلَ الَّذِي فِيهِ ابْنُ صَيَّادٍ، حَتَّى إِذَا دَخَلَ النَّخْلَ، طَفِقَ النَّبِيُّ ﷺ يَتَّقِي بِجُذُوعِ النَّخْلِ، وَهْوَ يَخْتِلُ أَنْ يَسْمَعَ مِنِ ابْنِ صَيَّادٍ شَيْئاً قَبْلَ أَنْ يَرَاهُ، وَٱبْنُ صَيَّادٍ مُضْطَجِعٌ عَلَى فِرَاشِهِ في قَطِيفَةٍ لَهُ فِيهَا رَمْزَةٌ، فَرَأَتْ أُمُّ ابْنِ صَيَّادٍ النَّبِيَّ ﷺ وَهْوَ يَتَّقِي بِجُذُوعِ النَّخْلِ، فَقَالَتْ لِابْنِ صَيَّادٍ: أَيْ صَافِ ـ وَهْوَ ٱسْمُهُ ـ فَثَارَ ٱبْنُ صَيَّادٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَوْ تَرَكَتْهُ بَيَّنَ».

٣٠٥٧ ـ وَقالَ سَالِمٌ: قالَ ابْنُ عُمَرَ: ثُمَّ قامَ النَّبِيُّ ﷺ في النَّاسِ، فَأَثْنَى عَلَى ٱللهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ ذَكَرَ ٱلدَّجَّالَ، فَقَالَ: «إِنِّي أُنْذِرُكُمُوهُ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أَنْذَرَهُ قَوْمَهُ، لَقَدْ أَنْذَرَهُ نُوحٌ قَوْمَهُ، وَلٰكِنْ سَأَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلاً لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ: تَعْلَمُونَ أَنَّهُ أَعْوَرُ، وَأَنَّ ٱللهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ».

١٧٩ ـ باب: قَوْلِ النَّبِيِّ ﷺ لِلْيَهُودِ: «أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا».

قالَهُ المَقْبُرِيُّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

R. 180 - Lorsque des gens, se trouvant dans un territoire ennemi, embrassent l'Islam, ils peuvent garder les biens et les terres qu'ils possédaient.

3058 - D'après 'Amrû ben 'Uthmân ben 'Affân, Usâma ben Zayd dit: Je dis: "O Messager de Dieu (ç)! où vas-tu t'installer demain? (Cela se passait durant son pèlerinage) — Est-ce que 'Aqîl nous a laissé une quelconque demeure?" fut la réponse du Prophète (ç) avant de reprendre: "[De toute façon] nous allons nous installer dans le *khîf* des béni Kinâna, à al-Muhaççab, là où les Quraychites avaient juré dénégation." Cela est une allusion à l'alliance conclue entre les béni Kinâna et les Quraychites contre les béni Hâchim stipulant de ne pas faire de négoces avec eux et de ne leur accorder aucun asile. * Az-Zuhry: Ici, le *khîf* signifie "la vallée"

3059 - D'après le père de Zayd ben Aslam, 'Umar ben al-Khattâb désigna son affranchi Hunay pour la garde de l'enclos [d'ar-Rabdha]. «O Hunay! lui dit-il, soit clément envers les Musulmans et garde-toi de l'invocation de l'opprimé ; car l'invocation de l'opprimé est [toujours] exaucée...[Pour ce qui est de l'enclos], tu peux laisser entrer celui qui a un petit troupeau de moutons ou de chamelles ; mais épargne-moi du bétail d'ibn 'Awf et d'ibn 'Affân; car ceux-ci ont les moyens de retourner à [leurs] plantations et palmeraies au cas où périssent leur bétail tandis que ceux qui n'ont que de petits troupeaux c'est vers moi qu'ils viendront si leurs animaux viennent à mourir, [chacun d'eux] m'apportera alors ses enfants et me dira: "O Commandeur de croyants! est-il concevable que je les abandonne...?" Donc, au lieu de l'or et de l'argent, il m'est plus facile de procurer de l'eau et du fourrage... Par Dieu! ils pensent que je suis injuste envers eux ; ce pays, [se disent-ils], est le leur: pour lui, ils ont combattu durant [la période de] l'Ignorance et embrassé l'Islâm [après] son avènement... Par Celui qui tient mon âme dans Sa Main! si ce n'est les biens destinés à procurer des montures pour la cause de Dieu, je n'aurais créé aucun enclos dans leur pays, fût-ce un empan.»

R. 181 - Sur le fait que l'Imâm [demande] à enregistrer les noms des gens.

3060 - Hudhayfa (r): Un jour, le Prophète dit aux fidèles: "Inscrivez ceux qui embrassent l'Islam!" Alors nous lui comptâmes mille cinq cents hommes. Nous

١٨٠ ـ باب: إِذَا أَسْلَمَ قَوْمٌ في دارِ الحَرْبِ، وَلَهُمْ مالٌ وأَرَضُونَ، فَهْيَ لَهُمْ.

٣٠٥٨ ـ **حَدَّثَنَا** مَحْمُودٌ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ ٱللهِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِي، عَنْ عَلِيِّ ٱبْنِ حُسَيْنٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ عُثْمانَ بْنِ عَفَّانَ، عَنْ أُسَامَةَ بْن زَيْدٍ قالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، أَيْنَ تَنْزِلُ غداً؟ ـ في حَجَّتِهِ ـ قالَ: «وَهَلْ تَرَكَ لَنا عَقِيلٌ مَنْزِلاً». ثُمَّ قالَ: «نَحْنُ نَازِلُونَ غداً بِخَيْفِ بَنِي كِنَانَةَ الْمُحَصَّبِ، حَيْثُ قَاسَمَتْ قُرَيْشٌ عَلَى الْكُفْرِ». وَذٰلِكَ أَنَّ بَنِي كِنَانَةَ حالَفَتْ قُرَيْشاً عَلَى بَنِي هَاشِمٍ: أَنْ لَا يُبَايِعُوهُمْ وَلَا يُؤْوُوهُمْ. قالَ الزُّهْرِيُّ: وَالْخَيْفُ: الْوَادِي.

٣٠٥٩ ـ **حَدَّثَنَا** إِسْمَاعِيلُ قالَ: حَدَّثَنِي مالِكٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ: أَنَّ عُمَرَ ٱبْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ ٱسْتَعْمَلَ مَوْلًى لَهُ يُدْعَى هُنَيّاً عَلَى الْحِمَى، فَقَالَ: يَا هُنَيُّ ٱضْمُمْ جَنَاحَكَ عَنِ الْمُسْلِمِينَ، وَٱتَّقِ دَعْوَةَ المَظْلومِ، فَإِنَّ دَعْوَةَ المَظْلومِ مُسْتَجَابَةٌ، وَأَدْخِلْ رَبَّ الصُّرَيْمَةِ، وَرَبَّ الْغُنَيْمَةِ، وَإِيَّايَ وَنَعَمَ ابْنِ عَوْفٍ وَنَعَمَ ابْنِ عَفَّانَ، فَإِنَّهُمَا إِنْ تَهْلِكْ ماشِيَتُهُمَا يَرْجِعَا إِلَى نَخْلٍ وَزَرْعٍ، وَإِنَّ رَبَّ الصُّرَيْمَةِ، وَرَبَّ الغُنَيْمَةِ: إِنْ تَهْلِكْ ماشِيَتُهُمَا، يَأْتِنِي بِبَنِيهِ فَيَقُولُ: يَا أَمِيرَ المُؤْمِنِينَ أَفَتَارِكُهُمْ أَنَا لَا أَبَا لَكَ؟ فَالْمَاءُ وَالْكَلأُ أَيْسَرُ عَلَيَّ مِنَ ٱلذَّهَبِ وَالْوَرِقِ، وَٱيْمُ ٱللهِ إِنَّهُمْ لَيَرَوْنَ أَنِّي قَدْ ظَلَمْتُهُمْ، إِنَّهَا لَبِلَادُهُمْ فَقَاتَلُوا عَلَيْهَا في الجاهِلِيَّةِ، وَأَسْلَمُوا عَلَيْهَا في الإِسْلَامِ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْلَا المَالُ الَّذِي أَحْمِلُ عَلَيْهِ في سَبِيلِ ٱللهِ، ما حَمَيْتُ عَلَيْهِمْ مِنْ بِلَادِهِمْ شِبْراً.

١٨١ ـ باب: كِتَابَةِ الإِمامِ النَّاسَ.

٣٠٦٠ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ٱكْتُبُوا لِي مَنْ تَلَفَّظَ بِالإِسْلَامِ مِنَ النَّاسِ».

nous dîmes ensuite: "Comment éprouver de la peur alors que nous sommes mille cinq cents!"... En fait, nous fûmes frappés par plusieurs malheurs, au point ou l'un de nous priait tout seul effrayé.

* 'Abdân nous a rapporté, d'Abu Hamza, d'al-A'mach: Nous trouvâmes [que leur nombre] était de cinq cents.

* Abu Mu'âwiyya: [Leur nombre] était entre six à sept cents.

3061 - Selon Abu Ma'bad, ibn 'Abbâs (r) dit: «Un homme vint dire au Prophète (ç): "O Messager de Dieu! je viens d'être inscrit dans telle et telle expédition [bien] que ma femme est partie pour le pèlerinage. — Retourne faire le pèlerinage avec ta femme, lui dit le Prophète (ç)."»

R. 182 - De: "Il arrive que Dieu appuie la Religion par un homme pervers."

3062 - D'après ibn al-Musayyab, Abu Hurayra (r) dit: «Nous avons assisté avec le Messager de Dieu (ç) à [la bataille] de Khaybar. Il (ç) a dit à un homme qui prétendait être musulman: "Celui-ci [sera] des gens du Feu."

«L'homme en question combattit farouchement et fut blessé.On dit alors: "O Messager de Dieu! l'homme que tu as déclaré être des gens du Feu..., il a combattu aujourd'hui d'une manière farouche..., et il est mort. — [Pour] aller au Feu, rétorqua le Prophète (ç)."

«Quelques individus ont failli douter. Mais aussitôt quelqu'un [vint] dire: "Il n'est pas mort, mais il est grièvement blessé."

«A la nuit, l'homme ne put supporter ses blessures et se donna la mort. Informé, le Prophète (ç) s'écria: "Dieu est le plus grand! J'atteste que je suis le serviteur de Dieu et son Messager." Sur ce, il donna l'ordre à Bilâl de crier parmi les gens: "N'entrera au Paradis qu'une âme soumise..., et il arrive que Dieu appuie cette religion par un homme pervers."»

R. 183 - De celui qui, sans être désigné pour le commandement pendant la guerre, le prend de peur [de l'attaque] de l'ennemi.

3063 - D'après Humayd ben Hilâl, Anas ben Mâlik (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) dit dans son discours: "Zayd a pris l'étendard et a été atteint; après quoi, c'est Ja'far qui l'a pris et a été aussi atteint; 'Abd Allâh ben Rawâha l'a alors pris

فَكَتَبْنَا لَهُ أَلْفاً وَخَمْسَمِائَةِ رَجُلٍ، فَقُلْنَا نَخافُ وَنَحْنُ أَلْفٌ وَخَمْسُمِائَةٍ؟ فَلَقَدْ رَأَيْتُنَا آبْتُلِينا، حَتَّى إِنَّ الرَّجُلَ لَيُصَلِّي وَحْدَهُ وَهْوَ خائِفٌ.

حَدَّثَنا عَبْدَانُ، عَنْ أَبِي حَمْزَةَ، عَنِ الأَعْمَشِ: فَوَجَدْنَاهُمْ خَمْسَمِائَةٍ: قالَ أَبُو مُعَاوِيَةَ: ما بَيْنَ سِتِّمَائَةٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ.

٣٠٦١ - حَدَّثَنا أَبُو نُعَيْمٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ آبْنِ جرَيْجٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي مَعْبَدٍ، عَنِ آبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ آللهُ عَنْهُمَا قالَ: جاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقالَ: يَا رَسُولَ آللهِ، إِنِّي كُتِبْتُ في غَزْوَةِ كَذَا وَكَذَا، وَآمْرَأَتِي حاجَّةٌ، قالَ: «آرْجِعْ، فَحُجَّ مَعَ آمْرَأَتِكَ».

١٨٢ - باب: إِنَّ آللهَ يُؤَيِّدُ آلدِّينَ بِالرَّجُلِ الْفَاجِرِ.

٣٠٦٢ - حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ. (ح) وَحَدَّثَنِي مَحْمُودُ بْنُ غَيْلَانَ: حَدَّثَنا عَبْدُ الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ آبْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قالَ: شَهِدْنَا مَعَ رَسُولِ آللهِ ﷺ خَيْبَرَ، فَقَالَ لِرَجُلٍ مِمَّنْ يَدَّعِي الْإِسْلَامَ: «هٰذَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ». فَلَمَّا حَضَرَ الْقِتَالُ قاتَلَ الرَّجُلُ قِتَالاً شَدِيداً فَأَصَابَتْهُ جِرَاحَةٌ، فَقِيلَ: يَا رَسُولَ آللهِ، الَّذِي قُلْتَ إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَإِنَّهُ قَدْ قَاتَلَ الْيَوْمَ قِتَالاً شَدِيداً وَقَدْ ماتَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِلَى النَّارِ». قالَ: فَكادَ بَعْضُ النَّاسِ أَنْ يَرْتَابَ، فَبَيْنَما هُمْ عَلَى ذٰلِكَ إِذْ قِيلَ: إِنَّهُ لَمْ يَمُتْ، وَلٰكِنَّ بِهِ جِراحاً شَدِيداً، فَلَمَّا كانَ مِنَ اللَّيْلِ لَمْ يَصْبِرْ عَلَى الْجِرَاحِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ، فَأُخْبِرَ النَّبِيُّ ﷺ بِذٰلِكَ فَقالَ: «آللهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنِّي عَبْدُ آللهِ وَرَسُولُهُ». ثُمَّ أَمَرَ بِلالاً فَنادَى بِالنَّاسِ: «إِنَّهُ لَا يَدْخُلُ الجَنَّةَ إِلَّا نَفْسٌ مُسْلِمَةٌ، وَإِنَّ آللهَ لَيُؤَيِّدُ هٰذَا آلدِّينَ بِالرَّجُلِ الْفَاجِرِ».

١٨٣ - باب: مَنْ تَأَمَّرَ في الحَرْبِ مِنْ غَيْرِ إِمْرَةٍ إِذَا خَافَ الْعَدُوَّ.

٣٠٦٣ - حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: حَدَّثَنا آبْنُ عُلَيَّةَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ هِلَالٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قالَ: خَطَبَ رَسُولُ آللهِ ﷺ فَقالَ: «أَخَذَ الرَّايَةَ زَيْدٌ فَأُصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَهَا جَعْفَرٌ فَأُصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَهَا عَبْدُ آللهِ بْنُ رَوَاحَةَ فَأُصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَهَا

et fut atteint à son tour. [Enfin], et sans être désigné, Khâlid ben al-Walîd l'a pris et Dieu a alors donné une issue [aux Musulmans]..." Ses yeux fondirent alors en larmes.»

R. 184 - Sur les renforts.

3064 - D'après Anas (r), Ri'l, Dhakwân, 'Uṣayya, et les béni Lahyân vinrent trouver le Prophète (ç) en prétendant avoir embrasser l'Islam. Ils demandèrent du renfort contre les leurs et le Prophète (ç) envoya soixante-dix des Anṣâr «que nous appelions, continue Anas, les récitateurs [du Coran]; ils ramassaient le bois à brûler durant la journée et passaient la nuit à prier. Ils partirent donc avec ces [soi-disant nouveaux convertis] mais une fois à Bi'r Ma'ûna, ces derniers se comportèrent avec perfidie et abattirent les récitateurs. Le Prophète (ç) resta alors durant tout un mois à faire le *qunût* en priant [Dieu] contre Ri'l, Dhakwân, et les béni Lahyân.»

* Qatâda: Anas nous a rapporté qu'ils avaient récité à leur sujet ceci: *«Informez notre peuple que nous avons rencontré notre Seigneur; il s'est montré satisfait de nous et nous a laissés satisfaits»* et que cela avait été abrogé dans la suite.

R. 185 - De celui qui vainc l'ennemi puis reste durant trois [jours] dans une étendue [appartenant à celui-ci].

3065 - Abu Talha: Après avoir vaincu l'ennemi, le Prophète restait trois nuits [consécutives] dans une grande étendue.

* Rapporté aussi par Mu'âdh et 'Abd-ul-'A'lâ, et ce directement de Sa'îd, de Qatâda, de Anas, d'Abu Ṭalḥa, du Prophète (ç).

R. 186 - De celui qui partage le butin pendant l'expédition ou le voyage.

* Râfi': Nous étions avec le Prophète à dhu-l-Ḥulayfa. Nous eûmes des moutons et des chamelles. Le Prophète considéra que dix brebis équivalaient à un chameau.

3066 - D'après Anas, le Prophète (ç) commença la *'umra* à partir d'al-Ji'râna, où il avait partagé le butin de [la bataille de] Ḥunayn.

خالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ عَنْ غَيْرِ إِمْرَةٍ فَفَتَحَ ٱللهُ عَلَيْهِ، وَما يَسُرُّني ـ أَوْ قالَ: ما يَسُرُّهُمْ ـ أَنَّهُمْ عِنْدَنا». وَقالَ: وَإِنَّ عَيْنَيْهِ لَتَذْرِفانِ.

١٨٤ ـ باب: الْعَوْنِ بِالمَدَدِ.

٣٠٦٤ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ وَسَهْلُ بْنُ يُوسُفَ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتادَةَ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَتاهُ رِعْلٌ وَذَكْوانُ وَعُصَيَّةُ وَبَنُو لَحْيانَ، فَزَعَمُوا أَنَّهُمْ قَدْ أَسْلَمُوا، وَٱسْتَمَدُّوهُ عَلَى قَوْمِهِمْ، فَأَمَدَّهُمُ النَّبِيُّ ﷺ بِسَبْعِينَ مِنَ الأَنْصارِ، قالَ أَنَسٌ: كُنَّا نُسَمِّيهِمُ الْقُرَّاءَ، يَحْطِبُونَ بِالنَّهارِ وَيُصَلُّونَ بِاللَّيْلِ، فَٱنْطَلَقُوا بِهِمْ، حَتَّى بَلَغُوا بِئْرَ مَعُونَةَ غَدَرُوا بِهِمْ وَقَتَلُوهُمْ، فَقَنَتَ شَهْراً يَدْعُو عَلَى رِعْلٍ وَذَكْوانَ وَبَنِي لَحْيانَ.

قالَ قَتادَةُ: وَحَدَّثَنا أَنَسٌ: أَنَّهُمْ قَرَؤُوا بِهِمْ قُرْآناً: أَلا بَلِّغُوا عَنَّا قَوْمَنا، بِأَنَّا قَدْ لَقِينا رَبَّنا، فَرَضِيَ عَنَّا وَأَرْضانا. ثُمَّ رُفِعَ ذٰلِكَ بَعْدُ.

١٨٥ ـ باب: مَنْ غَلَبَ الْعَدُوَّ فَأَقامَ عَلَى عَرْصَتِهِمْ ثَلاثاً.

٣٠٦٥ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحِيمِ: حَدَّثَنا رَوْحُ بْنُ عُبادَةَ: حَدَّثَنا سَعِيدٌ، عَنْ قَتادَةَ قالَ: ذَكَرَ لَنا أَنَسُ بْنُ مالِكٍ، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُما، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ كانَ إِذا ظَهَرَ عَلَى قَوْمٍ أَقامَ بِالْعَرْصَةِ ثَلاثَ لَيالٍ.

تابَعَهُ مُعاذٌ، وَعَبْدُ الأَعْلَى: حَدَّثَنا سَعِيدٌ، عَنْ قَتادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

١٨٦ ـ باب: مَنْ قَسَمَ الْغَنِيمَةَ في غَزْوِهِ وَسَفَرِهِ.

وَقالَ رافِعٌ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ بِذِي الْحُلَيْفَةِ، فَأَصَبْنا غَنَماً وَإِبِلاً، فَعَدَلَ عَشَرَةً مِنَ الْغَنَمِ بِبَعِيرٍ.

٣٠٦٦ ـ **حَدَّثَنَا** هُدْبَةُ بْنُ خالِدٍ: حَدَّثَنا هَمَّامٌ، عَنْ قَتادَةَ: أَنَّ أَنَساً أَخْبَرَهُ قالَ: ٱعْتَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ مِنَ الْجِعْرانَةِ، حَيْثُ قَسَمَ غَنائِمَ حُنَيْنٍ.

R. 187 - Du cas où les Associants s'emparent des biens d'un Musulman qui finit par les retrouver.

3067 - 'Abd Allâh ben 'Umar (r) rapporte avoir perdu son cheval qui fut pris par l'ennemi. D'autre part, les Musulmans purent vaincre ce même ennemi et rendirent à ibn 'Umar son cheval; cela se passait du vivant du Prophète. Il rapporte aussi que l'un de ses *esclaves* s'enfuit et alla chez les Byzantins. Ces derniers furent ensuite vaincus, et Khâlid ben al-Walid [récupéra cet *esclave*] et le fit rendre à 'Abd Allâh ben 'Umar, cela se passait après la disparition du Prophète.

3068 - Nafi': Un *esclave* appartenant à ibn 'Umar s'enfuit et se rendit chez les Byzantins ; Khâlid ibn al-Walîd put le rattraper et le rendre à 'Abd Allâh. Aussi, un cheval appartenant à ibn 'Umar s'enfuit *('âra)* et alla du côté des Byzantins ; on le rattrapa ensuite et on le rendit à 'Abd Allâh.

* Abu 'Abd Allâh: Le mot *'âra* dérive de *'ayr* qui veut dire: *un âne sauvage.* [Donc], *'âra* veut dire: *s'enfuir [à la manière d'un âne sauvage].*

3069 - Ibn 'Umar rapporte qu'il était à cheval le jour où l'armée musulmane, envoyée par Abu Bakr sous les ordres de Khâlid ibn al-Walîd, rencontra l'ennemi. L'ennemi s'empara du cheval, mais après leur défaite Khâlid le récupéra.

R. 188 - De celui qui parle le persan ou toute autre langue non arabe.

* De: .. **et la différence de vos langues et de vos couleurs...**[1]

... Et Nous n'avons envoyé de Messager qu'avec la langue de son peuple.[2]

3070 - Sa'îd ben Minâ': J'ai entendu Jâbir ben 'Abd Allâh (r) dire: «O Messager de Dieu! nous venons d'égorger une jeune bête qui nous appartient et j'ai fait moudre un *sa'* d'orge ; veux-tu venir en compagnie de quelques-uns...» A ces mots, le Prophète s'écria: "Aux gens du Fossé! Jabir vient de préparer un *sûr*[3], allez, venez...!»

---

(1) *Ar-Rûm*, 22.

(2) *'Ibrâhîm*, 4.

(3) Il s'agit d'un mot persan qui veut dire: banquet, festin, etc.

١٨٧ - باب: إِذَا غَنِمَ الْمُشْرِكُونَ مَالَ الْمُسْلِمِ ثُمَّ وَجَدَهُ الْمُسْلِمُ.

٣٠٦٧ - وَقَالَ ابْنُ نُمَيْرٍ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ ٱللهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: ذَهَبَ فَرَسٌ لَهُ فَأَخَذَهُ الْعَدُوُّ، فَظَهَرَ عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ فَرُدَّ عَلَيْهِ فِي زَمَنِ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ. وَأَبَقَ عَبْدٌ لَهُ فَلَحِقَ بِالرُّومِ، فَظَهَرَ عَلَيْهِم الْمُسْلِمُونَ، فَرَدَّهُ عَلَيْهِ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ بَعْدَ النَّبِيِّ ﷺ.

٣٠٦٨ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ، عَنْ عُبَيْدِ ٱللهِ قَالَ: أَخْبَرَنِي نَافِعٌ: أَنَّ عَبْداً لِابْنِ عُمَرَ أَبَقَ فَلَحِقَ بِالرُّومِ فَظَهَرَ عَلَيْهِ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ فَرَدَّهُ عَلَى عَبْدِ ٱللهِ، وَأَنَّ فَرَساً لِابْنِ عُمَرَ عَارَ فَلَحِقَ بِالرُّومِ، فَظَهَرَ عَلَيْهِ فَرَدُّوهُ عَلَى عَبْدِ ٱللهِ.

قَالَ أَبُو عَبْدِ ٱللهِ: عَارَ مُشْتَقٌّ مِنَ الْعَيْرِ، وَهُوَ حِمَارُ وَحْشٍ، أَيْ هَرَبَ.

٣٠٦٩ - حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ كَانَ عَلَى فَرَسٍ يَوْمَ لَقِيَ الْمُسْلِمُونَ، وَأَمِيرُ الْمُسْلِمِينَ يَوْمَئِذٍ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ بَعَثَهُ أَبُو بَكْرٍ، فَأَخَذَهُ الْعَدُوُّ، فَلَمَّا هُزِمَ الْعَدُوُّ رَدَّ خَالِدٌ فَرَسَهُ.

١٨٨ - باب: مَنْ تَكَلَّمَ بِالْفَارِسِيَّةِ وَالرَّطَانَةِ.

وَقَوْلِ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَٱخْتِلَٰفُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَٰنِكُمْ﴾[1]. وَقَالَ: ﴿وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِۦ﴾[2].

٣٠٧٠ - حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ: أَخْبَرَنَا حَنْظَلَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ: أَخْبَرَنَا سَعِيدُ بْنُ مِينَاءَ قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، ذَبَحْنَا بُهَيْمَةً لَنَا، وَطَحَنْتُ صَاعاً مِنْ شَعِيرٍ، فَتَعَالَ أَنْتَ وَنَفَرٌ، فَصَاحَ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: «يَا أَهْلَ الْخَنْدَقِ، إِنَّ جَابِراً قَدْ صَنَعَ سُوراً، فَحَيَّ هَلاً بِكُمْ».

(١) سورة الروم الآية ٢٢.
(٢) سورة إبراهيم الآية ٤.

3071 - Um Khâlid bent Khâlid ben Sa'id dit: «Je me rendis chez le Messager de Dieu en compagnie de mon père ; j'étais vêtue d'une tunique jaune. Le Messager de Dieu s'exclama alors: "*Sanah! sanah!*" (Abu 'Abd Allâh: C'est un mot abyssin qui signifie: *belle.*) Après cela, je voulus jouer avec le sceau de la prophétie mais mon père me réprimanda; quant au Messager de Dieu, il lui dit: "Laisse-la!" puis il s'adressa à moi: "*Use et râpe; puis use et râpe; puis use et râpe!*"

* 'Abd Allâh: Effectivement, Um Khâlid resta en vie [durant une longue période], à un point où cela fut [remarqué et] mentionné par le *râwi.*

3072 - Abu Hurayra: Al-Hassan ben 'Ali prit une fois une datte des dattes de l'Aumône et la mit dans sa bouche. Le Prophète lui dit alors en langue persane: "Kakh! kakh! ne sais-tu pas que nous ne mangeons pas de l'Aumône?"

R. 189 - Sur la fraude...

* Sur: **Quiconque en fraude viendra avec ce qu'il a fraudé.**[1]

3073 - Abu Hurayra: Le Prophète se leva [et s'adressa] à nous; il mentionna la fraude et en fit une énormité; il dit: "Que je ne rencontre pas l'un de vous, le jour de Résurrection, portant sur ses épaules une brebis bêlante ou un cheval hennissant, pour me dire: *O Messager de Dieu! viens à mon secours!* car je lui dirai: *Je ne peux rien pour toi, je t'ai mis au courant...* Que je ne rencontre pas quelqu'un de vous portant sur ses épaules un chameau blatérant et en me disant: *O Messager de Dieu! viens à mon secours!* car je lui dirai aussi ceci: *Je ne peux rien pour toi, je t'ai mis au courant...* Que je ne rencontre pas, non plus, quelqu'un de vous portant sur ses épaules [des masses] d'or et d'argent en disant: *O Messager de Dieu! viens à mon secours!* car je lui dirai: *Je ne peux rien pour toi, je t'ai mis au courant...*, ni quelqu'un de vous portant sur ses épaules des pièces d'étoffe flottantes en me disant: *O Messager de Dieu! viens à mon secours!* car je lui dirai: *Je ne peux rien pour toi, je t'ai mis au courant...*"

* D'après [la version d]'Abu Ayyûb, qui se réfère à Abu Ḥayyân, on trouve aussi ceci: *un cheval hennissant.*

---

(1) *'Âl-'Imrân*, 161.

٣٠٧١ ـ **حَدَّثَنَا** حِبَّانُ بْنُ مُوسَى: أَخْبَرَنَا عَبْدُ ٱللهِ، عَنْ خالِدِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أُمِّ خالِدٍ بِنْتِ خالِدِ بْنِ سَعِيدٍ قالَتْ: أَتَيْتُ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ مَعَ أَبِي وَعَلَيَّ قَمِيصٌ أَصْفَرُ، قالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «سَنَهْ سَنَهْ». قالَ عَبْدُ ٱللهِ: وَهْيَ بِالحَبَشِيَّةِ حَسَنَةٌ، قَالَتْ: فَذَهَبْتُ أَلْعَبُ بِخَاتَمِ النُّبُوَّةِ، فَزَبَرَنِي أَبِي، قالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «دَعْهَا». ثُمَّ قالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «أَبْلِي وَأَخْلِقِي، ثُمَّ أَبْلِي وَأَخْلِقِي، ثُمَّ أَبْلِي وَأَخْلِقِي». قالَ عَبْدُ ٱللهِ: فَبَقِيَتْ حَتَّى ذَكَرَ.

٣٠٧٢ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنَا غُنْدَرٌ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ الحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَخَذَ تَمْرَةً مِنْ تَمْرِ الصَّدَقَةِ، فَجَعَلَهَا في فِيهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ بِالْفَارِسِيَّةِ: «كَخٍ كَخٍ، أَمَا تَعْرِفُ أَنَّا لَا نَأْكُلُ الصَّدَقَةَ».

١٨٩ ـ باب: الْغُلُولِ.

وَقَوْلِ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَمَن يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ﴾[1].

٣٠٧٣ ـ **حَدَّثَنَا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ أَبِي حَيَّانَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو زُرْعَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: قامَ فِينَا النَّبِيُّ ﷺ فَذَكَرَ الْغُلولَ فَعَظَّمَهُ وَعَظَّمَ أَمْرَهُ، قالَ: «لَا أُلْفِيَنَّ أَحَدَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ شَاةٌ لَهَا ثُغَاءٌ، عَلَى رَقَبَتِهِ فَرَسٌ لَهَا حَمْحَمَةٌ، يَقُولُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ أَغِثْنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئاً، قَدْ أَبْلَغْتُكَ، وَعَلَى رَقَبَتِهِ بَعِيرٌ لَهُ رُغَاءٌ، يَقُولُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ أَغِثْنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئاً قَدْ أَبْلَغْتُكَ، وَعَلَى رَقَبَتِهِ صَامِتٌ فَيَقُولُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ أَغِثْنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئاً قَدْ أَبْلَغْتُكَ، أَوْ عَلَى رَقَبَتِهِ رِقَاعٌ تَخْفِقُ، فَيَقُولُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ أَغِثْنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئاً قَدْ أَبْلَغْتُكَ».

وَقَالَ أَيُّوبُ، عَنْ أَبِي حَيَّانَ: «فَرَسٌ لَهُ حَمْحَمَةٌ».

---

(١) سورة آل عمران الآية ١٦١.

R. 190 - Sur le fait de frauder peu...

3074 - 'Abd Allâh ben 'Amrû: Il y avait aux bagages du Prophète un homme appelé Kirkara. Celui-ci mort, le Messager de Dieu dit: "Il est en Enfer." A ces mots, on alla voir et on remarqua qu'il avait fraudé un manteau.

* Abu 'Abd Allâh: Ibn Salam dit: «Karkara, avec une *fetḥa* sur le *kâf.* C'est ainsi que ce nom est authentifié.»

R. 191 - Sur ce qui est réprouvé comme égorgement des chameaux et des ovins [après] la prise du butin.

3075 - Rafi': Nous étions avec le Prophète à dhu-l-Ḥulayfa... Les gens eurent faim, et nous pûmes capturer des chameux et des ovins — le Prophète se trouvait alors aux derrières des gens. On se précipita d'installer les marmites... mais le Prophète donna l'ordre de les renverser. Après quoi, il procéda au partage [du butin] en considérant chaque dizaine d'ovins contre un seul chameau. Mais il arriva qu'un chameau s'enfuit. Or il n'y avait pas de cavaliers entre les Musulmans; ils le poursuivirent mais vainement; d'où un homme [d'entre eux] lui décocha une flèche et directement Dieu arrêta l'animal. Alors le Prophète dit: "Parmi ces bêtes, il y a celles qui sont comme le sont celles qui sont sauvages, donc, celles qui s'échappent, comportez -vous ainsi avec elles." Et mon grand-père de dire: "Nous nous attendons (ou: nous craignons), à rencontrer l'ennemi demain, et nous n'avons pas de couteau, pouvons-nous égorger avec des roseaux? — Tu peux manger [l'animal égorgé] avec tout ce qui fait couler le sang et sur quoi on prononce le nom de Dieu, [je ne parle pas] des dents et des ongles; je vais vous en parler: la dent est [considérée comme] un os; quant aux ongles, il s'agit là du couteau des Abyssins."

R. 192 - Sur le fait d'annoncer la bonne nouvelle [après] la victoire.

3076 - Jarîr ben 'Abd Allâh (r): Le Messager de Dieu me dit: "Ne veux-tu pas me débarrasser de dhu-l-Khalaṣa?" — c'était un temple de Khath'am et qu'on appelait la Ka'ba des Yéménites. Je me préparai donc à partir à la tête de cent cinquante hommes de Aḥmas, qui étaient tous de [bons] cavaliers, puis je dis au Prophète que je ne pouvais me tenir bien comme il faut à cheval. Il me frappa

١٩٠ ـ باب: القَلِيلِ مِنَ الْغُلُولِ.

وَلَمْ يَذْكُرْ عَبْدُ ٱللهِ بْنُ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ حَرَّقَ مَتَاعَهُ، وَهٰذَا أَصَحُّ.

٣٠٧٤ ـ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرٍو، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الجَعْدِ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ عَمْرٍو قالَ: كانَ عَلَى ثَقَلِ النَّبِيِّ ﷺ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ كِرْكِرَةُ فَمَاتَ، فَقَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «هُوَ في النَّارِ». فَذَهَبُوا يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ فَوَجَدُوا عَبَاءَةً قَدْ غَلَّهَا.

قالَ أَبُو عَبْدِ ٱللهِ: قالَ ابْنُ سَلَامٍ: كَرْكَرَةُ، يَعْنِي بِفَتْحِ الْكافِ، وَهْوَ مَضْبُوطٌ كَذَا.

١٩١ ـ باب: ما يُكْرَهُ مِنْ ذَبْحِ الْإِبِلِ وَالْغَنَمِ في المَغَانِمِ.

٣٠٧٥ ـ حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْماعِيلَ: حَدَّثَنا أَبُو عَوانَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبَايَةَ بْنِ رِفاعَةَ، عَنْ جَدِّهِ رَافِعٍ قالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ بِذِي الحُلَيْفَةِ، فَأَصَابَ النَّاسَ جُوعٌ، وَأَصَبْنَا إِبِلاً وَغَنماً ـ وَكانَ النَّبِيُّ ﷺ في أُخْرَيَاتِ النَّاسِ ـ فَعَجِلُوا فَنَصَبُوا الْقُدُورَ، فَأَمَرَ بِالْقُدُورِ فَأُكْفِئَتْ، ثُمَّ قَسَمَ فَعَدَلَ عَشَرَةً مِنَ الْغَنَمِ بِبَعِيرٍ، فَنَدَّ مِنْهَا بَعِيرٌ، وَفي الْقَوْمِ خَيْلٌ يَسِيرٌ، فَطَلَبُوهُ فَأَعْيَاهُمْ، فَأَهْوَى إِلَيْهِ رَجُلٌ بِسَهْمٍ فَحَبَسَهُ ٱللهُ، فَقَالَ: «هٰذِهِ الْبَهَائِمُ لَهَا أَوَابِدُ كَأَوَابِدِ الْوَحْشِ، فَمَا نَدَّ عَلَيْكُمْ، فَٱصْنَعُوا بِهِ هٰكَذَا». فَقالَ جَدِّي: إِنَّا نَرْجُو ـ أَوْ نَخَافُ ـ أَنْ نَلْقَى الْعَدُوَّ غَداً، وَلَيْسَ مَعَنَا مُدًى، أَفَنَذْبَحُ بِالْقَصَبِ؟ فَقالَ: «ما أَنْهَرَ ٱلدَّمَ وَذُكِرَ ٱسْمُ ٱللهِ عَلَيْهِ فَكُلْ، لَيْسَ السِّنَّ وَالظُّفُرَ، وَسَأُحَدِّثُكُمْ عَنْ ذٰلِكَ: أَمَّا السِّنُّ فَعَظْمٌ، وَأَمَّا الظُّفُرُ فَمُدَى الحَبَشَةِ».

١٩٢ ـ باب: الْبِشَارَةِ في الْفُتُوحِ.

٣٠٧٦ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ المُثَنَّى: حَدَّثَنَا يَحْيَى: حَدَّثَنَا إِسْماعِيلُ قالَ: حَدَّثَنِي قَيْسٌ قالَ: قالَ لِي جَرِيرُ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: قالَ لِي رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «أَلَا تُرِيحُنِي مِنْ ذِي الخَلَصَةِ». وَكانَ بَيْتاً فِيهِ خَثْعَمُ، يُسَمَّى كَعْبَةَ الْيَمَانِيَةِ، فَٱنْطَلَقْتُ في خَمْسِينَ وَمِائَةٍ مِنْ أَحْمَسَ، وَكانُوا أَصْحَابَ خَيْلٍ، فَأَخْبَرْتُ النَّبِيَّ ﷺ إِنِّي لَا أَثْبُتُ عَلَى الخَيْلِ، فَضَرَبَ في

alors la poitrine avec tant de force que je pus voir sur elle les traces de ses doigts. Il dit: "O Dieu! affermis-le, et fais de lui un guide bien guidé!" Jarîr se dirigea ensuite sur dhu-l-Khalaṣa, le détruisit et l'incendia; après quoi, il envoya annoncer la bonne nouvelle au Prophète. L'émissaire dit au Messager de Dieu: "O Messager de Dieu! par Celui qui t'a envoyé avec la Vérité, je ne suis venu à toi qu'après avoir laissé le temple comme un chameau galeux!" Sur ce, le Prophète bénit les chevaux et les hommes de Aḥmas par cinq fois.

* Musaddad: [dhu-l-Khalaṣa] est un temple à Khath'am.

R. 193 - Sur ce qu'on donne à celui qui apporte la bonne nouvelle.

* Ka'b ben Malik fit don de deux vêtements losqu'on lui avait annoncé la bonne nouvelle du repentir.

R. 194 - Point d'hégire après la Victoire.

3077 - Ibn 'Abbas: Le jour de la Victoire, le Prophète dit: "Il n'y a [plus] d'hégire, mais il [reste] le combat pour la cause de Dieu et la [bonne] intention... Losqu'on vous appelle [au Combat], répondez favorablement."

3078/3079 - Mujachi' ben Mas'ud dit: «Mujachi' emmena son frère, Mujalid ben Mas'ud, auprès du Prophète et lui dit: "Voici Mujalid qui veut te prêter allégeance pour l'hégire. — Il n'y a [plus] d'hégire après la prise de La Mecque, répondit le Prophète, cependant [j'accepte de lui] l'allégeance pour l'Islam."

3080 - 'Amrû et ibn Jurayj: J'ai entendu 'Atâ' dire: Je partis avec 'Ubayd ben 'Umayr vers 'Â'icha (r) qui observait alors une retraite spirituelle à Thabir. Elle nous dit: "L'hégire a cessé depuis que Dieu a ouvert La Mecque pour son Prophète."

R. 195 - Sur le cas où l'homme est obligé de regarder les cheveux des femmes qui sont sous la protection des Musulmans ou des Musulmanes qui se montrent désobéissantes à Dieu

3081 - Sa'd ben 'Ubayda: Abu 'Abd-ur-Raḥmân, qui était un partisan de 'Uthman, dit à ibn 'Atiyya, qui était, quant à lui, un partisan de 'Ali: «Je sais

صَدْرِي حَتَّى رَأَيْتُ أَثَرَ أَصَابِعِهِ فِي صَدْرِي فَقَالَ: «اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ، وَٱجْعَلْهُ هَادِياً مَهْدِيّاً». فَٱنْطَلَقَ إِلَيْهَا فَكَسَرَهَا وَحَرَّقَهَا، فَأَرْسَلَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ يُبَشِّرُهُ، فَقَالَ رَسُولُ جَرِيرٍ لِرَسُولِ ٱللهِ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ، ما جِئْتُكَ حَتَّى تَرَكْتُهَا كَأَنَّهَا جَمَلٌ أَجْرَبُ. فَبَارَكَ عَلَى خَيْلِ أَحْمَسَ وَرِجَالِهَا خَمْسَ مَرَّاتٍ. قالَ مُسَدَّدٌ: بَيْتٌ فِي خَثْعَمَ.

١٩٣ ـ باب: ما يُعْطَى الْبَشِيرُ.

وَأَعْطَى كَعْبُ بْنُ مالِكٍ ثَوْبَيْنِ حِينَ بُشِّرَ بِالتَّوْبَةِ.

١٩٤ ـ باب: لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ.

٣٠٧٧ ـ **حَدَّثَنَا** آدَمُ بْنُ أَبِي إِيَاسٍ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ طَاوُسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قالَ: قالَ النَّبِيُّ ﷺ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ: «لَا هِجْرَةَ، وَلٰكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ، وَإِذَا ٱسْتُنْفِرْتُمْ فَٱنْفِرُوا».

٣٠٧٨ ـ ٣٠٧٩ ـ **حَدَّثَنَا** إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، عَنْ خَالِدٍ، عَنْ أَبِي عُثْمانَ النَّهْدِيِّ، عَنْ مُجَاشِعِ بْنُ مَسْعُودٍ قالَ: جاءَ مُجَاشِعٌ بِأَخِيهِ مُجَالِدِ بْنِ مَسْعُودٍ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: هٰذَا مُجَالِدٌ يُبَايِعُكَ عَلَى الْهِجْرَةِ، فَقَالَ: «لَا هِجْرَةَ بَعْدَ فَتْحِ مَكَّةَ، وَلٰكِنْ أُبَايِعُهُ عَلَى الْإِسْلَامِ».

٣٠٨٠ ـ **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: قالَ عَمْرٌو وَٱبْنُ جُرَيْجٍ: سَمِعْتُ عَطَاءً يَقُولُ: ذَهَبْتُ مَعَ عُبَيْدِ بْنِ عُمَيْرٍ إِلَى عائِشَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا وَهْيَ مُجَاوِرَةٌ بِثَبِيرٍ، فَقَالَتْ لَنَا: ٱنْقَطَعَتِ الْهِجْرَةُ مُنْذُ فَتَحَ ٱللهُ عَلَى نَبِيِّهِ ﷺ مَكَّةَ.

١٩٥ ـ باب: إِذَا ٱضْطَرَّ الرَّجُلُ إِلَى النَّظَرِ فِي شُعُورِ أَهْلِ ٱلذِّمَّةِ، وَالْمُؤْمِنَاتِ إِذَا عَصَيْنَ ٱللهَ، وَتَجْرِيدِهِنَّ.

٣٠٨١ ـ **حَدَّثَنِي** مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ حَوْشَبٍ الطَّائِفِيُّ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ: أَخْبَرَنَا حُصَيْنٌ، عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمٰنِ، وَكانَ عُثْمانِيّاً، فَقَالَ لِابْنِ عَطِيَّةَ، وَكانَ

pourquoi ton compagnon ose [effuser] du sang; je l'ai entendu dire ceci: Le Prophète m'envoya en compagnie d'az-Zubayr...; il dit "Dirigez-vous vers telle mare! vous y trouverz une femme,... Ḥâṭib lui a donné une missive." En effet, nous nous dirigeâmes vers cette mare. Nous dîmes [à la femme]: "La missive! — On ne m'a rien donné, répondit-elle. — Tu vas la tirer, sinon je vais te débarrasser [de tes vêtements]." A ces mots, elle sortit la lettre de son ceinturon... Le Prophète convoqua Ḥâṭib qui [se présenta] et dit: "Ne te hâte pas [à me juger], par Dieu je ne suis pas redevenu dénégateur, au contraire mon amour pour l'Islam ne fait qu'augmenter; mais voilà..., tous tes Compagnons ont à La Mecque par qui Dieu défend leurs proches et leurs biens, quant à moi, je n'en ai aucun, j'ai voulu alors avoir auprès des Mecquois un service [par lequel je pourrais défendre les miens]." Le Prophète le crut mais 'Umar intervint: "Laisse-moi lui couper le coup, il a commis un acte d'hypocrisie... — Et qu'en sais-tu, répondit le Prophète, il se peut que Dieu a bien vu les gens de Badr et a dit: *Faites ce que vous voulez...*"

«C'est cela qui lui a donné l'audace.»

R. 196 - Sur le fait d'aller à la rencontre des Combattants.

3082 - Ibn Abu Mulayka: Ibn az-Zubayr dit à ibn Ja'far (r): "Te souviens-tu lorsque nous sommes allés à la rencontre du Messager de Dieu, moi, toi et ibn 'Abbas? — Oui, répondit ibn Ja'far, et il nous a fait monter et t'a laissé [à terre]."

3083 - As-Sa'ib ibn Yazid (r) dit: «Nous sommes allés à thaniat-al-Wada' avec les enfants pour accueillir le Messager de Dieu.»

R. 197 - Sur ce qu'on dit après le retour du Combat.

3084 - 'Abd Allâh (r): En revenant..., le Prophète prononçait le *tekbir* par trois fois, et disait: "Nous revenons, si Dieu le veut, repentants, adorateurs, louangeurs se prosternant devant [la grandeur] du Seigneur... Dieu a tenu sa promesse, accordé la victoire à son adorateur et vaincu les Coalisés tout seul."

3085 - Anas ben Malik (r) dit: «Nous étions de retour de 'Usfân avec le

عَلَوِيّاً، إِنِّي لَأَعْلَمُ ما ٱلذِي جَرَّأَ صَاحِبَكَ عَلَى ٱلـدِّماءِ، سَمِعْتُهُ يَقُولُ: بَعَثَنِي النَّبِيُّ ﷺ وَالزُّبَيْرَ، فَقَالَ: «ٱئْتُوا رَوْضَةَ كَذَا، وَتَجِدُونَ بِهَا ٱمْرَأَةً، أَعْطَاهَا حاطِبٌ كِتَاباً». فَأَتَيْنَا الرَّوْضَةَ فَقُلْنَا: الْكِتَابَ، قالَتْ: لَمْ يُعْطِنِي، فَقُلْنَا: لَتُخْرِجِنَّ أَوْ لَأُجَرِّدَنَّكِ، فَأَخْرَجَتْ مِنْ حُجْزَتِهَا، فَأَرْسَلَ إِلَى حاطِبٍ، فَقَالَ: لَا تَعْجَلْ، وَٱللهِ ما كَفَرْتُ وَلَا ٱزْدَدْتُ لِلْإِسْلَامِ إِلَّا حُبّاً، وَلَمْ يَكُنْ أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِكَ إِلَّا وَلَهُ بِمَكَّةَ مَنْ يَدْفَعُ اللهُ بِهِ عَنْ أَهْلِهِ وَمالِهِ، وَلَمْ يَكُنْ لِي أَحَدٌ، فَأَحْبَبْتُ أَنْ أَتَّخِذَ عِنْدَهُمْ يَداً، فَصَدَّقَهُ النَّبِيُّ ﷺ، قالَ عُمَرُ: دَعْنِي أَضْرِبْ عُنُقَهُ فَإِنَّهُ قَدْ نَافَقَ، فَقَالَ: «ما يُدْرِيكَ، لَعَلَّ ٱللهَ ٱطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ: ٱعْمَلُوا ما شِئْتُمْ». فَهٰذَا الَّذِي جَرَّأَهُ.

١٩٦ - باب: ٱسْتِقْبَالِ الْغُزَاةِ.

٣٠٨٢ - حَدَّثَنَا عَبْـدُ ٱللهِ بْنُ أَبِي الْأَسْوَدِ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ وَحُمَيْدُ بْنُ الْأَسْوَدِ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ الشَّهِيدِ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ: قالَ ٱبْنُ الزُّبَيْرِ لِابْنِ جَعْفَرٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمْ: أَتَذْكُرُ إِذْ تَلَقَّيْنَا رَسُولَ ٱللهِ ﷺ أَنَا وَأَنْتَ وَٱبْنُ عَبَّاسٍ؟ قالَ: نَعَمْ، فَحَمَلَنَا وَتَرَكَكَ.

٣٠٨٣ - حَدَّثَنَا مالِكُ بْنُ إِسْماعِيلَ: حَدَّثَنَا ٱبْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قالَ: قالَ السَّائِبُ ٱبْنُ يَزِيدَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: ذَهَبْنَا نَتَلَقَّى رَسُولَ ٱللهِ ﷺ مَعَ الصِّبْيَانِ إِلَى ثَنِيَّةِ الْوَدَاعِ.

١٩٧ - باب: ما يَقُولُ إِذَا رَجَعَ مِنَ الْغَزْوِ.

٣٠٨٤ - حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْماعِيلَ: حَدَّثَنَا جُوَيْرِيَةُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كانَ إِذَا قَفَلَ كَبَّرَ ثَلَاثاً، قالَ: «آيِبُونَ إِنْ شَاءَ ٱللهُ تَائِبُونَ، عابِدُونَ حامِدُونَ، لِرَبِّنَا سَاجِدُونَ، صَدَقَ ٱللهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

٣٠٨٥ - حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ قالَ: حَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ أَبِي إِسْحٰقَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ مَقْفَلَهُ مِنْ عُسْفَانَ، وَرَسُولُ ٱللهِ ﷺ

Prophète qui était alors sur sa monture et en ayant en croupe Safiya bent Huyay. La chamelle trébucha et tous les deux tombèrent à terre. Aussitot, Abu Talha se mit près du Messager de Dieu et lui dit: "O Messager de Dieu! que Dieu me fasse sacrifier pour toi! — Occupe-toi de la femme! lui dit le Prophète." Sur ce, Abu Talha se couvrit le visage avec son vêtement, s'approcha de Safiya et jeta le vêtement sur elle, puis redressa de nouveau la monture. Alors le Prophète et Safiya remontèrent sur la chamelle; quant à nous, nous nous mîmes tous autour du Prophète. A la vue de Médine, il dit: "Nous revenons repentant, adorant et en louant notre Seigneur." Il resta à répéter cela jusqu'à notre arrivée à Médine.»

3086 - Anas ben Malik (r) [rapporte] qu'il était en train de marcher, avec Abu Talha, en compagnie du Prophète qui était alors sur sa chamelle et en ayant en croupe Safiya. Soudain la bête trébucha et renversa le Prophète et [sa] femme. Abu Talha (A ce passage le *râwi* dit: Je crois [qu'Anas dit]: Il quitta son chameau et s'en vint vers le Messager de Dieu... et dit: "O prophète de Dieu, que Dieu me sacrifie pour toi! es-tu blessé? — Non, répondit le Prophète, mais occupe-toi de la femme!" Sur ce, Abu Talha se couvrit avec un vêtement à lui, s'approcha de Safiya et jeta le vêtement sur elle, et elle de se lever. Après quoi, il remit la monture en état. Aussitôt, le Prophète et Safiya remontèrent sur la chamelle. On reprit ensuite la marche, et, à la vue de Médine, le Prophète dit: "Nous revenons repentants, adorateurs qui louangent notre Seigneur" Il resta à répéter cela jusqu'à son entrée à Médine.

R. 198 - Sur la prière une fois de retour d'un déplacement.

3087 - Muharib ben Dithar dit: J'ai entendu Jabir ben 'Abd Allâh (r) dire: «J'étais en voyage avec le Prophète (ç). A notre retour à Médine, il me dit: "Entre à la mosquée et prie deux *rak'a* !"»

3088 - Ka'b (r): En arrivant, la matinée, d'un voyage, le Prophète entrait à la mosquée et priait deux *rak'a* avant de s'asseoir.

R. 199 - Sur le fait de préparer de la nourriture [à celui] qui revient d'un voyage.

* Ibn 'Umar rompait le jeûne [surérogatoire] pour ceux qui venaient chez lui.

عَلَى رَاحِلَتِهِ، وَقَدْ أَرْدَفَ صَفِيَّةَ بِنْتَ حُيَيٍّ ، فَعَثَرَتْ نَاقَتُهُ فَصُرِعَا جَمِيعاً، فَاقْتَحَمَ أَبُو طَلْحَةَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ ٱللهِ جَعَلَنِي ٱللهُ فِدَاءَكَ، قَالَ: «عَلَيْكَ المَرْأَةَ». فَقَلَبَ ثَوْباً عَلَى وَجْهِهِ وَأَتَاهَا فَأَلْقَاهُ عَلَيْهَا، وَأَصْلَحَ لَهُمَا مَرْكَبَهُمَا فَرَكِبَا، وَاكْتَنَفْنَا رَسُولَ ٱللهِ ﷺ، فَلَمَّا أَشْرَفْنَا عَلَى المَدِينَةِ، قَالَ: «آيِبُونَ تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ». فَلَمْ يَزَلْ يَقُولُ ذٰلِكَ، حَتَّى دَخَلَ المَدِينَةَ.

٣٠٨٦ ـ حَدَّثَنَا عَلِيٌّ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ المُفَضَّلِ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ بْنُ أَبِي إِسْحٰقَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّهُ أَقْبَلَ هُوَ وَأَبُو طَلْحَةَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، وَمَعَ النَّبِيِّ ﷺ صَفِيَّةُ مُرْدِفَهَا عَلَى رَاحِلَتِهِ، فَلَمَّا كَانُوا بِبَعْضِ الطَّرِيقِ عَثَرَتِ النَّاقَةُ، فَصُرِعَ النَّبِيُّ ﷺ وَالمَرْأَةُ، وَإِنَّ أَبَا طَلْحَةَ ـ قَالَ: أَحْسِبُ قَالَ ـ ٱقْتَحَمَ عَنْ بَعِيرِهِ فَأَتَى رَسُولَ ٱللهِ ﷺ فَقَالَ: يَا نَبِيَّ ٱللهِ جَعَلَنِي ٱللهُ فِدَاءَكَ، هَلْ أَصَابَكَ مِنْ شَيْءٍ؟ قَالَ: «لَا، وَلٰكِنْ عَلَيْكَ بِالمَرْأَةِ». فَأَلْقَى أَبُو طَلْحَةَ ثَوْبَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَقَصَدَ قَصْدَهَا، فَأَلْقَى ثَوْبَهُ عَلَيْهَا، فَقَامَتِ المَرْأَةُ، فَشَدَّ لَهُمَا عَلَى رَاحِلَتِهِمَا فَرَكِبَا، فَسَارُوا حَتَّى إِذَا كَانُوا بِظَهْرِ المَدِينَةِ ـ أَوْ قَالَ: أَشْرَفُوا عَلَى المَدِينَةِ ـ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «آيِبُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ». فَلَمْ يَزَلْ يَقُولُهَا، حَتَّى دَخَلَ المَدِينَةَ.

١٩٨ ـ باب: الصَّلَاةِ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ.

٣٠٨٧ ـ حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مُحَارِبِ بْنِ دِثَارٍ قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي سَفَرٍ، فَلَمَّا قَدِمْنَا المَدِينَةَ، قَالَ لِي: «ٱدْخُلِ المَسْجِدَ، فَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ».

٣٠٨٨ ـ حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنِ ٱبْنِ جُرَيْجٍ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ كَعْبٍ، عَنْ أَبِيهِ وَعَمِّهِ عُبَيْدِ ٱللهِ بْنِ كَعْبٍ، عَنْ كَعْبٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ ضُحًى دَخَلَ المَسْجِدَ، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ.

١٩٩ ـ باب: الطَّعَامِ عِنْدَ القُدُومِ.

وَكَانَ ٱبْنُ عُمَرَ يُفْطِرُ لِمَنْ يَغْشَاهُ.

3089 - Jabir ben ‘Abd Allâh (r): En arrivant à Médine, le Messager de Dieu égorgea une chamelle ou une vache.

* Mu‘adh, de Chu‘ba, de Muharib, ajoute que celui-ci a entendu Jabir ben ‘Abd Allâh dire: «Le Prophète acheta de moi un chameau contre deux *'uqiyya* et un *dirham* ou contre deux *dirham*... Et à son arrivée a Ṣirâr, il donna l’ordre d’égorger une vache. En effet, on s’exécuta et on en mangea. Puis, à son arrivée à Médine, il m’enjoignit d’aller à la mosquée pour y prier deux *rak‘a*; après quoi, il fit peser pour moi le prix du chameau.»

3090 - Jabir dit: «Je revins d’un voyage... Le Prophète me dit: “Prie deux *rak‘a* !”

* Signalons que Ṣirâr est un endroit près de Médine.

٣٠٨٩ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدٌ: أَخْبَرَنَا وَكِيعٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ مُحَارِبِ بْنِ دِثَارٍ، عَنْ جابِرِ ابْنِ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ لَمَّا قَدِمَ المَدِينَةَ، نَحَرَ جَزُوراً أَوْ بَقَرَةً.

زَادَ مُعَاذٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ مُحَارِبٍ: سَمِعَ جابِرَ بْنَ عَبْدِ ٱللهِ: ٱشْتَرَى مِنِّي النَّبِيُّ ﷺ بَعِيراً بِأُوْقِيَّتَيْنِ، وَدِرْهَمٍ أَوْ دِرْهَمَيْنِ، فَلَمَّا قَدِمَ صِرَاراً، أَمَرَ بِبَقَرَةٍ فَذُبِحَتْ فَأَكَلُوا مِنْهَا، فَلَمَّا قَدِمَ المَدِينَةَ، أَمَرَنِي أَنْ آتِيَ المَسْجِدَ فَأُصَلِّيَ رَكْعَتَيْنِ، وَوَزَنَ لِي ثَمَنَ الْبَعِيرِ.

٣٠٩٠ ـ **حَدَّثَنِي** أَبُو الْوَلِيدِ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مُحَارِبِ بْنِ دِثَارٍ، عَنْ جابِرٍ قالَ: قَدِمْتُ مِنْ سَفَرٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «صَلِّ رَكْعَتَيْنِ». صِرَارٌ مَوْضِعٌ نَاحِيَةً بِالمَدِينَةِ.

Au nom de Dieu le tout Miséricorde, le Miséricordieux.

LVII- L'OBLIGATION DU KHUMS[1]

R. 1 - Sur l'obligation du khums.

3091 - D'après Ḥusayb ben 'Ali, 'Ali dit: «J'avais une chamelle âgée qui provenait de ma part du butin de la bataille de Badr et une autre, âgée aussi, que le Prophète m'avait donnée du *khums*. Quand j'avais voulu consommer mon mariage avec Fatima, la fille du Messager de Dieu, je donnai rendez-vous à un orfèvre des béni Qaynuqa' afin qu'il aille avec moi pour apporter du *'ithkhir* et le vendre à des orfèvres; et ainsi, son prix m'aiderait à préparer le banquet de mes noces. J'avais donc arrêter mes chamelles en les agenouillant près de la maison d'un certain Ansarite, puis je rassemblai pour mes deux chamelles bâts, sacs et cordes. Ayant rassemblé ce que je pus, je retournai vers les bêtes..., mais je les trouvai bosses coupées, flancs éventrés et une partie de leurs viscères enlevée. Je ne pus retenir mes larmes et je dis "Mais qui a fait cela? — C'est Hamza ben 'Abd-al-Mutalib, me répondit-on; il est dans cette maison en train de boire avec quelques Ansarites." Aussitot j'allai voir le Prophète qui était à ce moment avec Zayd ben Haritha. Le Prophète, en me regardant, devina qu'il m'était arrivé quelque chose. "Qu'as-tu? me demanda-t-il. — O Messager de Dieu! lui répondis-je, je n'ai jamais vu [un malheur comme celui] d'aujourd'hui! Hamza vient d'attaquer mes chamelles; il a tailladé leur bosse et éventré leurs flancs; et le voilà maitenant dans une maison qui est en train de boire avec quelques-uns." Sur ce, le Messager de Dieu demanda son manteau, s'en revêtit et sortit, accompagné de moi et de Zayd ben Hâritha. Il se dirigea vers la maison où se trouvait Hamza... Il demanda la permission d'entrer et on la lui accorda... Il se trouva devant quelques individus

(1) Le *khums*, littéralement signifie "le cinquième", et dans le *fiqh*, il s'agit du cinquième du butin.

بسم الله الرحمن الرحيم

٥٧ ـ كتاب فرض الخمس

١ ـ باب: فَرْضِ الخُمُسِ.

٣٠٩١ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدَانُ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ ٱللهِ: أَخْبَرَنَا يُونُسُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قالَ: أَخْبَرَنِي عَلِيُّ بْنُ الحُسَيْنِ: أَنَّ حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ أَخْبَرَهُ: أَنَّ عَلِيّاً قالَ: كانَتْ لِي شَارِفٌ مِنْ نَصِيبِي مِنَ المَغْنَمِ يَوْمَ بَدْرٍ، وَكانَ النَّبِيُّ ﷺ أَعْطَانِي شَارِفاً مِنَ الخُمُسِ، فَلَمَّا أَرَدْتُ أَنْ أَبْتَنِيَ بِفَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، وَاعَدْتُ رَجُلاً صَوَّاغاً مِنْ بَنِي قَيْنُقَاعٍ أَنْ يَرْتَحِلَ مَعِيَ، فَنَأْتِيَ بِإِذْخِرٍ أَرَدْتُ أَنْ أَبِيعَهُ الصَّوَّاغِينَ، وَأَسْتَعِينَ بِهِ فِي وَلِيمَةِ عُرْسِي، فَبَيْنَا أَنَا أَجْمَعُ لِشَارِفَيَّ مَتَاعاً مِنَ الأَقْتَابِ وَالْغَرَائِرِ وَالْحِبَالِ، وَشَارِفَايَ مُنَاخَتَانِ إِلَى جَنْبِ حُجْرَةِ رَجُلٍ مِنَ الأَنْصَارِ، فَرَجَعْتُ حِينَ جَمَعْتُ ما جَمَعْتُ، فَإِذَا شَارِفَايَ قَدِ ٱجْتُبَّ أَسْنِمَتُهُمَا، وَبُقِرَتْ خَوَاصِرُهُمَا وَأُخِذَ مِنْ أَكْبَادِهِما، فَلَمْ أَمْلِكْ عَيْنَيَّ حِينَ رَأَيْتُ ذٰلِكَ المَنْظَرَ مِنْهُمَا، فَقُلْتُ: مَنْ فَعَلَ هٰذَا؟ فَقَالُوا: فَعَلَ حَمْزَةُ بْنُ عَبْدِ المُطَّلِبِ، وَهْوَ فِي هٰذَا الْبَيْتِ فِي شَرْبٍ مِنَ الأَنْصَارِ، فَٱنْطَلَقْتُ حَتَّى أَدْخُلَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَعِنْدَهُ زَيْدُ بْنُ حارِثَةَ ـ فَعَرَفَ النَّبِيُّ ﷺ فِي وَجْهِي الَّذِي لَقِيتُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ ـ «ما لَكَ». فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، مَا رَأَيْتُ كالْيَوْمِ قَطُّ، عَدَا حَمزَةُ عَلَى نَاقَتَيَّ، فَأَجَبَّ أَسْنِمَتَهُمَا، وَبَقَرَ خَوَاصِرَهُمَا، وَها هُوَ ذَا فِي بَيْتٍ مَعَهُ شَرْبٌ، فَدَعَا النَّبِيُّ ﷺ بِرِدَائِهِ فَٱرْتَدَى، ثُمَّ ٱنْطَلَقَ يَمْشِي، وَٱتَّبَعْتُهُ أَنَا وَزَيْدُ بْنُ حارِثَةَ حَتَّى جاءَ الْبَيْتَ الَّذِي فِيهِ حَمْزَةُ، فَٱسْتَأْذَنَ فَأَذِنُوا لَهُمْ، فَإِذَا هُمْ شَرْبٌ، فَطَفِقَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ يَلُومُ حَمْزَةَ فِيمَا فَعَلَ،

qui étaient en train de boire [du vin]. Il se mit alors à adresser des reproches à Hamza mais celui-ci, qui était ivre, tourna les yeux, rouges à cause de la boisson, du côté du Messager de Dieu, fixa son regard tout d'abord sur les genoux puis sur le ventre et enfin sur le visage même du Prophète; et il lui dit alors ceci: "Vous n'êtes que les esclaves de mon père!..." A ces mots, le Messager de Dieu comprit que Hamza était bel et bien ivre; il revint alors sur ses pas à reculons, et nous de sortir avec lui.»

3092 - 'A'icha, la Mère des Croyants, rapporte qu'après la mort du Messager de Dieu, sa fille Fatima vint voir Abu Bakr as-Siddiq pour demander sa part de succession, c'est-à-dire une part de ce que le Messager de Dieu avait laissé des biens que Dieu lui avait accordés [des prises de guerre].

3093 - «[Mais] le Messager de Dieu, lui répondit Abu Bakr, a dit ceci: "On n'hérite pas de nous, ce que nous laissons est une aumône." C'est depuis cet évènement que Fatima, la fille du Messager de Dieu, courroucée, évita Abu Bakr; et elle resta à l'éviter jusqu'à sa mort (elle ne vécut après la disparition du Messager de Dieu que six mois).»

'A'icha: «[En fait], Fatima demandait à Abu Bakr sa part de ce qu'avait laissé le Messager de Dieu à Khaybar, à Fadak, ainsi que de ses Aumônes à Médine. Mais Abu Bakr refusa en disant: "Je ne laisserai jamais ce que le Messager de Dieu lui-même observait, car je crains de tomber dans l'erreur."

«[Après la mort d'Abu Bakr], 'Umar remit à 'Ali et à 'Abbas ses Aumônes de Médine; quant à Khaybar et Fadak, 'Umar les retint en disant: "Ce sont là les biens d'Aumône du Messager de Dieu qui étaient réservés pour ses droits qui lui revenaient et pour les évènements qui pouvaient [le surprendre]; leur sort doit être entre les mains du Détenteur du pouvoir."»

Az-Zuhry: Et depuis lors, ces deux biens suivent ce statut jusqu'à nos jours.

* Abu 'Abd Allâh: Le mot *'i'tarâka,* qui a la forme de *'ifta'alta,* vient de *'arawtuhu,* c'est-à-dire "je l'ai touché". De même pour *ya'rûhu* et *'i'tarânî.*

3094 - ... Mâlik dit: «J'étais assis avec les miens après le lever du jour, quand arriva un messager de 'Umar ben al-Khaṭṭâb et me dit: "Rends-toi chez le Commandeur des Croyants!" En effet, je me rendis avec ce messager chez 'Umar.

فَإِذَا حَمْزَةُ قَدْ ثَمِلَ، مُحْمَرَّةً عَيْنَاهُ، فَنَظَرَ حَمْزَةُ إِلَى رَسُولِ آللهِ ﷺ ثُمَّ صَعَّدَ النَّظَرَ، فَنَظَرَ إِلَى رُكْبَتِهِ، ثُمَّ صَعَّدَ النَّظَرَ، فَنَظَرَ إِلَى سُرَّتِهِ، ثُمَّ صَعَّدَ النَّظَرَ فَنَظَرَ إِلَى وَجْهِهِ، ثُمَّ قالَ حَمْزَةُ: هَلْ أَنْتُمْ إِلَّا عَبِيدٌ لِأَبِي، فَعَرَفَ رَسُولُ آللهِ ﷺ أَنَّهُ قَدْ ثَمِلَ، فَنَكَصَ رَسُولُ آللهِ ﷺ عَلَى عَقِبَيْهِ الْقَهْقَرَى، وَخَرَجْنَا مَعَهُ.

٣٠٩٢ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ آللهِ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ صَالِحٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قالَ: أَخْبَرَنِي عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ: أَنَّ عائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ آللهُ عَنْهَا أَخْبَرَتْه: أَنَّ فاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ، آبْنَةَ رَسُولِ آللهِ ﷺ: سَأَلَتْ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ بَعْدَ وَفَاةِ رَسُولِ آللهِ ﷺ: أَنْ يَقْسِمَ لَهَا مِيرَاثَهَا، مِمَّا تَرَكَ رَسُولُ آللهِ ﷺ مِمَّا أَفَاءَ آللهُ عليه.

٣٠٩٣ ـ فَقَالَ لَهَا أَبُو بَكْرٍ: إِنَّ رَسُولَ آللهِ ﷺ قالَ: «لَا نُورَثُ، ما تَرَكْنَا صَدَقَةٌ». فَغَضِبَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ آللهِ ﷺ فَهَجَرَتْ أَبَا بَكْرٍ، فَلَمْ تَزَلْ مُهَاجِرَتَهُ حَتَّى تُوُفِّيَتْ، وَعاشَتْ بَعْدَ رَسُولِ آللهِ ﷺ سِتَّةَ أَشْهُرٍ، قالَتْ: وَكانَتْ فَاطِمَةُ تَسْأَلُ أَبَا بَكْرٍ نَصِيبَهَا مِمَّا تَرَكَ رَسُولُ آللهِ ﷺ مِنْ خَيْبَرَ وَفَدَكٍ، وَصَدَقَتَهُ بِالمَدِينَةِ، فَأَبَى أَبُو بَكْرٍ عَلَيْهَا ذٰلِكَ وَقالَ: لَسْتُ تارِكاً شَيْئاً كانَ رَسُولُ آللهِ ﷺ يَعْمَلُ بِهِ إِلَّا عَمِلْتُ بِهِ، فَإِنِّي أَخْشَى إِنْ تَرَكْتُ شَيْئاً مِنْ أَمْرِهِ أَنْ أَزِيغَ. فَأَمَّا صَدَقَتُهُ بِالمَدِينَةِ فَدَفَعَهَا عُمَرُ إِلَى عَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ، وَأَمَّا خَيْبَرُ وَفَدَكٌ فَأَمْسَكَهَا عُمَرُ وَقالَ: هُمَا صَدَقَةُ رَسُولِ آللهِ ﷺ، كانَتَا لِحُقُوقِهِ الَّتِي تَعْرُوهُ وَنَوَائِبِهِ، وَأَمْرُهُمَا إِلَى وَلِيِّ الأَمْرِ، قالَ: فَهُمَا عَلَى ذٰلِكَ إِلَى الْيَوْمِ.

قَالَ أَبُو عَبْدِ آللهِ: إِعْتَرَاكَ، إِفْتَعَلْتَ مِنْ: عَرَوْتُهُ فَأَصَبْتُهُ، وَمِنْهُ: يَعْرُوهُ، وَآعْتَرَانِي.

٣٠٩٤ ـ حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْفَرْوِيُّ: حَدَّثَنَا مالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنِ آبْنِ شِهَابٍ، عَنْ مالِكِ بْنِ أَوْسِ بْنِ الحَدَثَانِ ـ وَكانَ مُحَمَّدُ بْنُ جُبَيْرٍ ذَكَرَ لِي ذِكْراً مِنْ حَدِيثِهِ ذٰلِكَ، فَانْطَلَقْتُ حَتَّى أَدْخُلَ عَلَى مالِكِ بْنِ أَوْسٍ، فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذٰلِكَ الحَدِيثِ،فَقالَ مالِكٌ ـ بَيْنَمَا أَنَا جالِسٌ فِي أَهْلِي حِينَ مَتَعَ النَّهَارُ، إِذَا رَسُولُ عُمَرَ بْنِ الخَطَّابِ يَأْتِينِي، فَقَالَ: أَجِبْ أَمِيرَ المُؤْمِنِينَ، فَانْطَلَقْتُ مَعَهُ حَتَّى أَدْخُلَ عَلَى عُمَرَ، فَإِذَا هُوَ جالِسٌ عَلَى رِمالِ سَرِيرٍ، لَيْسَ بَيْنَهُ

En entrant, je le trouvai assis sur un lit de feuilles de palmier tressées et que ne recouvrait aucun tapis, appuyé sur un coussin de peau. Je le saluai et m'assis. Il me dit alors: "O Mâlik! plusieurs des tiens viennent d'arriver... et j'ai donné l'ordre de leur donner quelques menus secours. C'est toi qui vas prendre ces secours et les distribuer entre eux. — O Commandeur des Croyants! lui répondis-je, pourquoi ne charges-tu pas pour cette mission quelqu'un d'autre...? — C'est toi qui vas les prendre!" Et tandis que j'étais assis chez lui, son gardien d'entrée, Yarfa', vint lui dire: "Il y a là 'Uthman, 'Abd-er-Rahman ben 'Awf, az-Zubayr et Sa'd ben Abu Waqqas qui demandent la permision d'entrer, veux-tu la leur accorder? — Oui, répondit 'Umar." Yarfa' les fit donc entrer; ils saluèrent et prirent place. Quelques instants après, Yarfa' revint dire: "Veux-tu accorder la permission d'entrer à 'Ali et à 'Abbas? — Oui, répondit 'Umar." Yarfa' les fit donc entrer; ils saluèrent et prirent place.

«'Abbas: "O Commandeur des Croyants! [veux-tu] juger entre moi et celui-ci?" (En fait, il y avait un litige entre 'Abbas et 'Ali au sujet de ce que Dieu avait accordé à son Messager des biens des béni an-Nadir...) Et les présents de dire: "Oui, Commandeur des Croyants, soit juge entre eux deux, et mets-les en repos du souci qu'ils se font l'un l'autre."

«'Umar: "Patience! je vous conjure, au nom de Dieu, par la permission de qui subsistent les cieux et la terre, ne savez-vous pas que le Messager de Dieu a dit ceci: "On n'hérite pas de nous ce que nous laissons est une aumône", et que par ces propos, il voulait parler de sa propre personne?" Le groupe de 'Uthman répondit: "Oui, il a bien dit cela." Alors 'Umar s'approcha de 'Ali et 'Abbas et leur dit: "Je vous conjure au nom de Dieu! êtes-vous au courant que le Prophète a bien dit cela? — Oui, il l'a bien dit, répondirent-ils. — Je vais [mieux] vous informer à ce sujet: Dieu a exclusivement accordé ce bien de prises de guerre à son Messager"; puis il récita: **Ce que Dieu attribua comme prise de guerre à Son Messager**, jusqu'à: **Dieu est Omnipotent.**[1]

Ces biens auxquels il est fait allusion, poursuivit 'Umar, revenaient donc spécialement au Messager de Dieu; par Dieu, il ne les a point accaparés, ni s'en est réservé pour son intérêt personnel; [au contraire], il vous en a fait don, et les a

(1) *Al-Ḥachr*, 6.

وَبَيْنَهُ فِرَاشٌ، مُتَّكِىءٌ عَلَى وِسَادَةٍ مِنْ أَدَمٍ ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ ثُمَّ جَلَسْتُ، فَقَالَ: يا مالِ ، إِنَّهُ قَدِمَ عَلَيْنَا مِنْ قَوْمِكَ أَهْلُ أَبْيَاتٍ، وَقَدْ أَمَرْتُ فِيهِمْ بِرَضْخٍ ، فَاقْبِضْهُ فَاقْسِمْهُ بَيْنَهُمْ، فَقُلْتُ: يَا أَمِيرَ المُؤْمِنِينَ لَوْ أَمَرْتَ بِهِ غَيْرِي، قالَ: اقْبِضْهُ أَيُّهَا المَرْءُ، فَبَيْنَا أَنَا جالِسٌ عِنْدَهُ أَتاهُ حاجِبُهُ يَرْفَأُ، فَقَالَ: هَلْ لَكَ في عُثْمانَ وَعَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ عَوْفٍ وَالزُّبَيْرِ وَسَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ يَسْتَأْذِنُونَ؟ قالَ: نَعَمْ، فَأَذِنَ لَهُمْ فَدَخَلُوا فَسَلَّمُوا وَجَلَسُوا، ثُمَّ جَلَسَ يَرْفَأُ يَسِيراً، ثُمَّ قالَ: هَلْ لَكَ في عَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ؟ قالَ: نَعَمْ، فَأَذِنَ لَهُمَا فَدَخَلا فَسَلَّمَا فَجَلَسَا، فَقَالَ عَبَّاسٌ: يَا أَمِيرَ المُؤْمِنِينَ اقْضِ بَيْنِي وَبَيْنَ هٰذَا - وهُمَا يَخْتَصِمَانِ فِيمَا أَفاءَ اللهُ عَلَى رَسُولِهِ ﷺ مِنْ مَالِ بَنِي النَّضِيرِ - فَقَالَ الرَّهْطُ - عُثْمانُ وَأَصْحَابُهُ -: يَا أَمِيرَ المُؤْمِنِينَ اقْضِ بَيْنَهُمَا، وَأَرِحْ أَحَدَهُما مِنَ الآخَرِ، قالَ عُمَرُ: تَيْدَكُمْ، أَنْشُدُكُمْ بِاللهِ الَّذِي بِإِذْنِهِ تَقُومُ السَّمَاءُ وَالأَرْضُ، هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قالَ: «لاَ نُورَث ما تَرَكْنَا صَدَقَةٌ». يُرِيدُ رَسُولُ اللهِ ﷺ نَفْسَهُ؟ قالَ الرَّهْطُ: قَدْ قالَ ذٰلِكَ، فَأَقْبَلَ عُمَرُ عَلَى عَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ ، فَقَالَ: أَنْشُدُكُمَا اللهَ، أَتَعْلَمَانِ أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَدْ قالَ ذٰلِكَ؟ قالاَ: قَدْ قالَ ذٰلِكَ، قالَ عُمَرُ: فَإِنِّي أُحَدِّثُكُمْ عَنْ هٰذَا الأَمْرِ، إِنَّ اللهَ قَدْ خَصَّ رَسُولَهُ ﷺ في هٰذَا الْفَيْءِ بِشَيْءٍ لَمْ يُعْطِهِ أَحَداً غَيْرَهُ، ثُمَّ قَرَأَ ﴿ وَمَآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْهُمْ - إِلَى قَوْلِهِ - قَدِيرٌ ﴾[1]. فَكانَتْ هٰذِهِ خالِصَةً لِرَسُولِ اللهِ ﷺ، ووَاللهِ ما احْتَازَهَا دُونَكُمْ، وَلاَ اسْتَأْثَرَ بِهَا عَلَيْكُمْ، قَدْ أَعْطَاكُمُوهَا وَبَثَّهَا فِيكُمْ، حَتَّى بَقِيَ مِنْهَا هٰذَا المَالُ، فَكانَ رَسُولُ

(١) سورة الحشر الآية ٦.

partagés entre vous; mais il lui est resté ce bien [que vous réclamez et grâce auquel] il pourvoyait aux dépenses annuelles de ses femmes; ce qui restait, il le destinait [comme] tout autre bien de Dieu. C'est ainsi que le Messager de Dieu se comportait avec ce genre de biens durant son vivant. Je vous conjure au nom de Dieu! savez-vous cela? — Nous le savons, répondirent les membres du premier groupe. — Et vous deux, reprit 'Umar en s'adressant à 'Ali et à 'Abbas, je vous conjure au nom de Dieu, le savez-vous?..." Après quoi, 'Umar reprit: "Le Prophète mort, Abu Bakr dit: *C'est moi qui ai été son wali*[1], et en conséquence, il garda ses biens et fit d'eux ce que le Messager de Dieu avait lui-même fait; et Dieu sait qu'il fut dans leur administration, loyal, pieux, droit, attaché à la justice. Puis Abu Bakr étant mort, c'est moi qui ai été son successeur; j'ai gardé ces biens durant deux années de mon Califat, faisant d'eux ce qu'en avaient fait le Messager de Dieu et Abu Bakr, et Dieu sait que j'ai été dans leur administration loyal, pieux, droit, attaché à la justice. C'est alors que vous êtes venus tous les deux me parler: vous disiez tous deux la même chose, et tous deux vous avanciez la même prétention. Toi, 'Abbas, tu demandais ta part, te provenant du fils de ton frère; quant à celui-ci (il voulait dire 'Ali), il demandait la part de sa femme dans l'héritage de son père; et je vous ai dit alors que le Prophète avait dit ceci: *On n'hérite pas de nous, ce qu'on laisse est une aumône*. Puis, quand il m'a semblé bon de vous remettre à tous deux ces biens, je vous ai dit: *Je vais vous les remettre, à condition d'être fidèles aux prescriptions de Dieu, à l'engagement par lui dicté: vous ferez de ces biens ce qu'en ont fait le Messager de Dieu et Abu Bakr, ce que j'en fais moi-même, depuis que je les administre*; et vous m'avez dit ceci: *Remets-les-nous.* C'est sous cette condition que je vous les ai remis."Puis, en s'adressant au groupe de 'Uthman, il dit: "Je vous conjure au nom de Dieu! ne leur ai-je pas remis ces biens sous cette condition? — Oui, répondit le groupe." Alors 'Umar s'avança vers 'Ali et 'Abbas et leur dit: "Je vous conjure au nom de Dieu! n'ai-je pas remis les biens sous cette condition? — Oui, répondirent-ils. — Donc, voulez-vous de moi un jugement différent de celui-là?... je jure par Dieu, par qui subsistent les cieux et la terre, à ce sujet je ne rendrai jamais un jugement différent [à celui que je viens de citer]! Maintenant, si vous êtes incapables d'administrer ces biens, rendez-les-moi; je peux bien m'en charger."»

(1) Le mot *wali* signifie ici, d'après le contexte: successeur, tuteur, etc.

آللهِ ﷺ يُنْفِقُ عَلى أَهْلِهِ نَفَقَةَ سَنَتِهِمْ مِنْ هٰذَا المَالِ، ثُمَّ يَأْخُذُ ما بَقِيَ فَيَجْعَلُهُ مَجْعَلَ مالِ آللهِ، فَعَمِلَ رَسُولُ آللهِ ﷺ بِذٰلِكَ حَيَاتَهُ، أَنْشُدُكُمْ بِآللهِ هَلْ تَعْلَمُونَ ذٰلِكَ؟ قالُوا: نَعَمْ، ثُمَّ قالَ لِعَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ: أَنْشُدُكُما بِآللهِ هَلْ تَعْلَمَانِ ذٰلِكَ؟ قالَ عُمَرُ: ثُمَّ تَوَفَّى آللهُ نَبِيَّهُ ﷺ، فَقالَ أَبُو بَكْرٍ: أَنَا وَلِيُّ رَسُولِ آللهِ ﷺ، فَقَبَضَهَا أَبُو بَكْرٍ، فَعَمِلَ فِيهَا بِمَا عَمِلَ رَسُولُ آللهِ ﷺ، وَآللهُ يَعْلَمُ: إِنَّهُ فِيهَا لَصَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ، ثُمَّ تَوَفَّى آللهُ أَبَا بَكْرٍ، فَكُنْتُ أَنَا وَلِيَّ أَبِي بَكْرٍ، فَقَبَضْتُهَا سَنَتَيْنِ مِنْ إِمارَتِي، أَعْمَلُ فِيهَا بِمَا عَمِلَ رَسُولُ آللهِ ﷺ وَما عَمِلَ فِيهَا أَبُو بَكْرٍ، وَآللهُ يَعْلَمُ: إِنِّي فِيهَا لَصَادِقٌ بَارٌّ راشِدٌ تابِعٌ لِلْحَقِّ، ثُمَّ جِئْتُمانِي تُكَلِّمَانِي، وَكَلِمَتُكُما وَاحِدَةٌ وَأَمْرُكُمَا وَاحِدٌ، جِئْتَنِي يَا عَبَّاسُ تَسْأَلُنِي نَصِيبَكَ مِنِ آبْنِ أَخِيكَ، وَجاءَنِي هٰذَا - يُرِيدُ عَلِيّاً - يُرِيدُ نَصِيبَ آمْرَأَتِهِ مِنْ أَبِيهَا، فَقُلْتُ لَكُمَا: إِنَّ رَسُولَ آللهِ ﷺ قالَ: «لَا نُورَثُ، ما تَرَكْنَا صَدَقَةٌ». فَلَمَّا بَدَا لِي أَنْ أَدْفَعَهُ إِلَيْكُمَا، قُلْتُ: إِنْ شِئْتُما دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا، عَلَى أَنَّ عَلَيْكُما عَهْدَ آللهِ وَمِيثَاقَهُ: لَتَعْمَلَانِ فِيهَا بِمَا عَمِلَ فِيهَا رَسُولُ آللهِ ﷺ، وَبِمَا عَمِلَ فِيهَا أَبُو بَكْرٍ، وَبِمَا عَمِلْتُ فِيهَا مُنْذُ وَلِيتُهَا، فَقُلْتُما: آدْفَعْهَا إِلَيْنَا، فَبِذٰلِكَ دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا، فَأَنْشُدُكُمْ بِآللهِ هَلْ دَفَعْتُهَا إِلَيْهِمَا بِذٰلِكَ؟ قالَ الرَّهْطُ: نَعَمْ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى عَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ، فَقَالَ: أَنْشُدُكُمَا بِآللهِ، هَلْ دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا بِذٰلِكَ؟ قالَا: نَعَمْ، قالَ: فَتَلْتَمِسَانِ مِنِّي قَضَاءً غَيْرَ ذٰلِكَ، فَوَآللهِ الَّذِي بِإِذْنِهِ تَقُومُ السَّمَاءُ وَالأَرْضُ لَا أَقْضِي فِيهَا قَضَاءً غَيْرَ ذٰلِكَ، فَإِنْ عَجَزْتُمَا عَنْهَا فَآدْفَعَاهَا إِلَيَّ، فَإِنِّي أَكْفِيكُمَاهَا.

R. 2 - S'acquiter du payement du *khums* fait partie de la Religion.

3095 - Abu Jamra aḍ-Ḍuba'y: J'ai entendu ibn 'Abbas dire: «A son arrivée, la députation des 'Abd-Qays dit: "O Messager de Dieu! ce clan-ci est de Rabi'a, et il y a entre toi et nous les Dénégateurs de Mudar; nous ne pouvons arriver à toi que durant le[s] mois sacré[s]... Ordonne-nous donc quelque chose que nous [pouvons] observer et pour lequel nous inviterons [les nôtres] que nous avons laissés derrière nous!"

«Le Messager de Dieu: "Je vous ordonne d'observer quatre choses et de laisser quatre autres; je vous ordonne de croire en Dieu, d'attester qu'il n'y a nul dieu que Dieu — et il fit signe avec la main pour commencer le dénombrement — d'accomplir la prière, de payer la *zakat*, de jeûner le mois de *ramadan* et de donner, en vue de Dieu, le cinquième de ce que vous gagnez [comme butin]; et je vous interdis l'usage d'*al-dubbâ'*, d'*an-naqîr*, d'*al-hantam* et d'*al-muzaffat*[1]."»

R. 3 - Sur la pension des épouses du Prophète après sa mort.

3096 - Abu Hurayra (r): Le Messager de Dieu dit: "Mes héritiers n'auront pas à partager de *dinâr*; ce que je laisse sera une aumône, mise à part la pension de mes femmes et la subsistance de mon calife[2]."

3097 - 'A'icha dit: «A la mort du Messager de Dieu, il ne resta chez moi le moindre aliment pouvant être mangé par un être vivant, exception faite d'une demi-mesure d'orge qui se trouvait dans un placard. Je restais bien longtemps à en manger, jusqu'au jour où il ne m'en resta plus; c'est que je l'avais mesurée.»

3098 - Abu Isḥâq: J'ai entendu 'Amrû ben al-Hârith dire: «Le Prophète n'a laissé que ses armes, sa mule blanche et une terre; celle-ci, il l'a laissée comme aumône.»

---

(1) Voir Chapitre de la foi.

(2) Dans le texte on trouve *'âmilî*; mot sur lequel les commentateurs divergent: "le calife", c'est l'avis adopté par ibn Hajar; "le chargé des palmeraies" (Tabary et ibn Battâl); "le serviteur du Prophète»" (ibn Dihya); "le collecteur de zakat", etc.

٢ ـ باب: أَدَاءُ الخُمُسِ مِنَ ٱلدِّينِ.

٣٠٩٥ ـ حَدَّثَنَا أَبُو النُّعْمَانِ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ الضُّبَعِيِّ قالَ: سَمِعْتُ ٱبْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: قَدِمَ وَفْدُ عَبْدِ الْقَيْسِ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ ٱللهِ، إِنَّا هٰذَا الحَيَّ مِنْ رَبِيعَةَ، بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ كُفَّارُ مُضَرَ، فَلَسْنَا نَصِلُ إِلَيْكَ إِلَّا في الشَّهْرِ الحَرَامِ، فَمُرْنَا بِأَمْرٍ نَأْخُذُ بِهِ وَنَدْعُو إِلَيْهِ مَنْ وَرَاءَنَا، قالَ: «آمُرُكُمْ بِأَرْبَعٍ، وَأَنْهَاكُمْ عَنْ أَرْبَعٍ، الإِيمَانِ بِٱللهِ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا ٱللهُ ـ وَعَقَدَ بِيَدِهِ ـ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصِيَامِ رَمَضَانَ، وَأَنْ تُؤَدُّوا للهِ خُمُسَ ما غَنِمْتُمْ. وَأَنْهَاكُمْ عَنِ ٱلدُّبَّاءِ، وَالنَّقِيرِ، وَالْحَنْتَمِ، وَالمُزَفَّتِ».

٣ ـ باب: نَفَقَةِ نِسَاءِ النَّبِيِّ ﷺ بَعْدَ وَفاتِهِ.

٣٠٩٦ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قالَ: «لَا يَقْتَسِمُ وَرَثَتِي دِينَاراً، ما تَرَكْتُ بَعْدَ نَفَقَةِ نِسَائِي وَمَؤُونَةِ عامِلِي فَهْوَ صَدَقَةٌ».

٣٠٩٧ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عائِشَةَ قالَتْ: تُوُفِّيَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ وَما في بَيْتِي مِنْ شَيْءٍ يَأْكُلُهُ ذُو كَبِدٍ، إِلَّا شَطْرُ شَعِيرٍ في رَفٍّ لِي، فَأَكَلْتُ مِنْهُ حَتَّى طَالَ عَلَيَّ، فَكِلْتُهُ فَفَنِيَ.

٣٠٩٨ ـ حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيَىٰ، عَنْ سُفْيَانَ قالَ: حَدَّثَنِي أَبُو إِسْحٰقَ قالَ: سَمِعْتُ عَمْرَو بْنَ الحَارِثِ قالَ: ما تَرَكَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَّا سِلَاحَهُ، وَبَغْلَتَهُ الْبَيْضَاءَ، وَأَرْضاً تَرَكَهَا صَدَقَةً.

R. 4 - Sur ce qui se rapporte aux pièces des épouses du Prophète — Sur les pièces qui leur sont attribuées.

* Sur: **...gardez-vous dans vos maisons**[1] et: ... **n'entrez pas dans les demeures du Prophète sans être invités.**[2]

3099 - ...'A'icha, l'épouse du Prophète, dit: «Lorsque le mal dont souffrait le Messager de Dieu avait atteint un stade avancé, celui-ci demanda à ses épouses de lui donner la permission d'être soigné chez moi et elles l'accordèrent.»

3100 - ...'A'icha (r) dit: «Le Prophète rendit l'âme dans ma chambre, le jour de mon tour...; il avait [la tête] entre mon flanc et ma poitrine, et Dieu réunit sa salive à la mienne...:

«'Abd-ur-Rahman entra tenant du *siwak*[3]. Comme le Prophète ne put en faire usage, je le pris alors, le mâchai et le passai sur ses dents.»

3101 - Safiya, épouse du Prophète, rapporte qu'elle vint rendre visite au Prophète pendant qu'il était en train d'observer une retraite spirituelle dans la mosquée, cela se passait durant la dernière décade du mois de *ramadan*. Puis elle se leva pour se retirer, et le Mesager de Dieu se leva alors et marcha avec elle jusqu'à la porte de la mosquée qui donnait accès à la chambre d'Um Salama, son épouse. Deux Ansarites, venant alors de passer près d'eux, saluèrent le Messager de Dieu et continuèrent leur chemin. "Allez doucement, leur dit le Prophète. — A Dieu ne plaise! Messager de Dieu," répondirent-ils, car cette observation du Prophète leur avait fait grand effet. "Le diable, reprit le Prophète, se glisse dans l'homme comme se glisse le sang, et j'ai craint qu'il ne jetât dans vos cœurs quelque mauvaise pensée."

3102 - 'Abd Allâh ben 'Umar (r) dit: «Etant sur le toit de la chambre de Hafsa, je vis le Prophète qui satisfaisait un besoin; il donnait du dos à la *qibla* et faisait face au côté de la Syrie.»

3103 - 'A'icha (r) dit que le Messager de Dieu faisait la prière du *'asr* au moment où le[s rayons du] soleil n'avai[en]t pas encore quitté sa chambre.

---

(1) *Al-'Aḥzâb*, 33.
(2) *Al-'Aḥzâb*, 53.
(3) Le *siwak* est un cure-dent; il peut être sous forme d'un bâtonnet dont la partie interne est fibreuse.

٤ ـ باب: ما جاءَ في بُيُوتِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ، وَما نُسِبَ مِنَ الْبُيُوتِ إِلَيْهِنَّ.

وَقَوْلِ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾[١]. وَ: ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ ٱلنَّبِيِّ إِلَّآ أَن يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾[٢].

٣٠٩٩ ـ **حَدَّثَنا** حِبَّانُ بْنُ مُوسٰى وَمُحَمَّدٌ قالاَ: أَخْبَرَنا عَبْدُ ٱللهِ: أَخْبَرَنا مَعْمَرٌ وَيُونُسُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قالَ: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ ٱللهِ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ: أَنَّ عائِشَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ قالَتْ: لَمَّا ثَقُلَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ، ٱسْتَأْذَنَ أَزْوَاجَهُ أَنْ يُمَرَّضَ في بَيْتِي، فَأَذِنَّ لَهُ.

٣١٠٠ ـ **حَدَّثَنا** ٱبْنُ أَبِي مَرْيَمَ: حَدَّثَنَا نَافِعٌ: سَمِعْتُ ٱبْنَ أَبِي مُلَيْكَةَ قـالَ: قالَتْ عائِشَةُ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا: تُوُفِّيَ النَّبِيُّ ﷺ في بَيْتِي، وَفِي نَـوْبَتِي، وَبَيْنَ سَحْرِي ونحْـرِي، وَجمَعَ ٱللهُ بَيْنَ رِيقِي وَرِيقِهِ. قالَتْ: دَخَلَ عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بِسِوَاكٍ، فَضَعُفَ النَّبِيُّ ﷺ عَنْهُ، فَأَخَذْتُهُ، فَمَضَغْتُهُ، ثُمَّ سَنَنْتُهُ بِهِ.

٣١٠١ ـ **حَدَّثَنا** سَعِيدُ بْنُ عُفَيْرٍ قالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قالَ: حَدَّثَنِي عَبْـدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ خالِدٍ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ حُسَيْنٍ: أَنَّ صَفِيَّةَ زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ أَخْبَرَتْهُ: أَنَّهَا جاءَتْ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ تَزُورُهُ، وَهْوَ مُعْتَكِفٌ في المَسْجِدِ ـ في الْعَشْرِ الأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ ـ ثُمَّ قامَتْ تَنْقَلِبُ، فَقامَ مَعَهَا رَسُولُ ٱللهِ ﷺ، حَتَّى إِذَا بَلَغَ قَرِيباً مِنْ بَابِ المَسْجِدِ، عِنْدَ بَابِ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ، مَرَّ بِهِمَا رَجُلاَنِ مِنَ الأَنْصَارِ، فَسَلَّمَا عَلَـىٰ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ ثُمَّ نَفَذَا، فَقالَ لَهُمَا رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «عَلَى رِسْلِكُمَا». قالاَ: سُبْحَانَ ٱللهِ يَا رَسُولَ ٱللهِ، وَكَبُرَ عَلَيْهِمَا ذٰلِكَ، فَقالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَبْلُغُ مِنَ الإِنْسَانِ مَبْلَغَ ٱلدَّمِ، وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فـي قُلُوبِكُمَا شَيْئاً».

٣١٠٢ ـ **حَدَّثَنا** إِبْرَاهِيمُ بْنُ المُنْذِرِ: حَـدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ عِيَـاضٍ، عَنْ عُبَيْدِ ٱللهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَىٰ بْنِ حَبَّانَ، عَنْ وَاسِعِ بْنِ حَبَّانَ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قالَ: ٱرْتَقَيْتُ فَوْقَ بَيْتِ حَفْصَةَ، فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقْضِي حاجَتَهُ، مُسْتَدْبِرَ القِبْلَةِ، مُسْتَقْبِلَ الشَّأْمِ.

٣١٠٣ ـ **حَدَّثَنا** إِبْرَاهِيمُ بْنُ المُنْذِرِ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ عِيَاضٍ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ: أَنَّ عائِشَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا قالَتْ: كانَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ يُصَلِّي الْعَصْرَ والشَّمْسُ لَمْ تَخْرُجْ مِنْ حُجْرَتِهَا.

---

(١) سورة الأحزاب اللية ٣٣.

(٢) سورة الأحزاب الآية ٥٣.

3104 - 'Abd Allâh (r) dit: «Le Prophète se leva pour faire un sermon..., il fait signe en direction de l'habitation de 'A'icha et dit: "Là est la subversion — il répéta cela par trois fois —, d'où surgira la corne[1] du diable."»

3105 - 'Amra bent 'Abd-ur-Rahmân [qui rapporte] que 'A'icha, l'épouse du Prophète, lui dit que le Messager de Dieu était chez elle lorsqu'elle avait entendu la voix d'un homme demandant la permission d'entrer chez Hafsa.

«J'avais alors dit, ajouta 'A'icha: "O Messager de Dieu! il y a un homme qui demande la permission d'entrer dans ta chambre. — Je crois que c'est Un tel, avait répondu le Messager de Dieu en faisant allusion à l'oncle paternel de lait de Hafsa; l'allaitement, avait-il expliqué, interdit ce que la naissance interdit..."»

R. 5 - Sur ce qui a été rapporté au sujet de l'armure du Prophète, de sa canne, de son épée, de son bol, de son sceau et des objets similaires dont on ne mentionna aucun partage à leur sujet et qui furent utilisés par ses califes après sa mort. — Sur ses cheveux, ses sandales et ses vases, par lesquels ses Compagnons demandaient la bénédiction après sa mort.

3106 - Anas nous a rapporté, qu'après sa désignation pour le califat, Abu Bakr l'envoya au Bahrayn, et lui fit écrire cette lettre qui la scella avec le sceau du Prophète. La gravure de ce sceau était de trois lignes: *Muhammad*, dans une ligne; *Messager*, dans une ligne; et *Dieu* dans une ligne.

3107 - 'Isa ben Tahman nous a rapporté ceci en disant: «Anas nous montra deux sandales en cuir lisse ayant chacune deux cordons. Après cela, Thabit al-Bunani me rapporta de Anas qu'il s'agissait des sandales du Prophète.»

3108 - Abu Burda dit: «'A'icha nous apporta un vêtement d'étoffe feutré et nous dit: "C'est dans ce vêtement que le Prophète rendit l'âme."»

Sulayman rapporte cette version, et ce de Humayd, d'Abu Burda qui dit: «'A'icha nous apporta un *'izâr* à tissu grossier, comme on en fabrique dans le Yémen, et un manteau de cette étoffe qu'on appelle *feutrée*.»

---

(1) V. note du *hadîth* 3279.

٣١٠٤ ـ حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا جُوَيْرِيَةُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَامَ النَّبِيُّ ﷺ خَطِيباً، فَأَشَارَ نَحْوَ مَسْكَنِ عائِشَةَ، فَقَالَ «هُنَا الْفِتْنَةُ ـ ثَلاَثاً ـ مِنْ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ».

٣١٠٥ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ: أَنَّ عائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ أَخْبَرَتْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ كانَ عِنْدَهَا، وَأَنَّهَا سَمِعَتْ صَوْتَ إِنْسَانٍ يَسْتَأْذِنُ في بَيْتِ حَفْصَةَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، هٰذَا رَجُلٌ يَسْتَأْذِنُ في بَيْتِكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «أُرَاهُ فُلاَناً ـ لِعَمِّ حَفْصَةَ مِنَ الرَّضَاعَةِ ـ الرَّضَاعَةُ تُحَرِّمُ ما تُحَرِّمُ الْوِلاَدَةُ».

٥ ـ باب: ما ذُكِرَ مِنْ دِرْعِ النَّبِيِّ ﷺ وَعَصَاهُ وَسَيْفِهِ وَقَدَحِهِ وَخاتَمِهِ، وَما آسْتَعْمَلَ الْخُلَفَاءُ بَعْدَهُ مِنْ ذٰلِكَ مِمَّا لَمْ تُذْكَرْ قِسْمَتُهُ، وَمِنْ شَعَرِهِ وَنَعْلِهِ وَآنِيَتِهِ مِمَّا تَبَرَّكَ بِهِ أَصْحَابُهُ وَغَيْرُهُمْ بَعْدَ وَفاتِهِ.

٣١٠٦ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ الأَنْصَارِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ ثُمَامَةَ، حَدَّثَنَا أَنَسٌ: أَنَّ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ لَمَّا آسْتُخْلِفَ بَعَثَهُ إِلَى الْبَحْرَيْنِ، وَكَتَبَ لَهُ هٰذَا الْكِتَابَ وَخَتَمَهُ بِخَاتَمِ النَّبِيِّ ﷺ، وَكانَ نَقْشُ الخَاتَمِ ثَلاثَةَ أَسْطُرٍ: مُحَمَّدٌ: سَطْرٌ، وَرَسُولُ: سَطْرٌ، وَاللهُ: سَطْرٌ.

٣١٠٧ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ الأَسَدِيُّ: حَدَّثَنَا عِيسَىٰ بْنُ طَهْمَانَ قَالَ: أَخْرَجَ إِلَيْنَا أَنَسٌ نَعْلَيْنِ جَرْدَاوَيْنِ لَهُمَا قِبَالاَنِ: فَحَدَّثَنِي ثَابِتٌ الْبُنَانِيُّ بَعْدُ عَنْ أَنَسٍ: أَنَّهُمَا نَعْلاَ النَّبِيِّ ﷺ.

٣١٠٨ ـ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنِ هِلاَلٍ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ قَالَ: أَخْرَجَتْ إِلَيْنَا عائِشَةُ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا كِسَاءً مُلَبَّداً، وَقَالَتْ: في هٰذَا نُزِعَ رُوحُ النَّبِيِّ ﷺ، وَزَادَ سُلَيْمانُ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ قَالَ: أَخْرَجَتْ إِلَيْنَا عائِشَةُ إِزَاراً غَلِيظاً مِمَّا يُصْنَعُ بِالْيَمَنِ، وَكِسَاءً مِنْ هٰذِهِ الَّتِي تَدْعُونَهَا المُلَبَّدَةَ.

3109 - 'Âṣim: D'après ibn Sirîn, Anas ben Mâlik [dit]: «Le gobelet du Prophète s'étant brisé, il fit mettre à la place de la brisure une chaînette en argent.»

* 'Aṣim: J'ai vu ce gobelet et j'y ai bu...

3110 - 'Ali ben al-Husayn rapporte que, lorsqu'ils se rendirent à Médine, sur l'ordre de Yazîd ben Mu'awiya, après que fut tué Husayn ben 'Ali, que la Miséricorde de Dieu soit sur lui, il rencontra al-Miswar ben Makhrama, qui lui dit: "As-tu une affaire pour laquelle tu veux m'ordonner?"

«"Non", lui répondis-je, dit 'Ali. "Veux-tu, reprit al-Miswar, me remettre l'épée du Messager de Dieu? je crains que ces gens-là ne te contraignent à la leur donner; par Dieu! si tu me la remets, on n'arrivera à me l'arracher que si mort s'en suive... 'Ali ben Abu Talib avait demandé la main de la fille d'Abu Jahl bien qu'il était déjà marié à Fatima (que le Salut soit sur elle). J'avais alors entendu le Messager de Dieu parler du sujet de sur son minbar-ci, à cette date je venais d'atteindre la puberté. Il avait dit: *Fatima est une partie de moi et je crains qu'elle ne subisse la tentation quant à sa religion.* Puis, il avait mentionné un gendre à lui appartenant aux béni 'Abd Chams et fit son éloge au sujet des rapports d'alliance qui le liaient à lui. Après quoi, il avait dit: *Il m'a parlé et a été sincère; il m'a promis et a tenu promesse...; et ce n'est pas moi qui vais rendre licite ce qui est illicite, ou illicite ce qui est licite, mais, par Dieu! la fille du Messager de Dieu et celle de l'ennemi de Dieu ne pourront jamais se trouver réunies [sous la même protection maritale].*"

3111 - Ibn Hanafiya dit: «Si 'Ali voulait vraiment dire du mal de 'Uthman, il l'aurait fait le jour où les gens étaient venus se plaindre auprès de lui des collecteurs d'Aumône désignés par 'Uthman. Mais ce jour-là, 'Ali me dit: "Va voir 'Uthman et dis-lui que [ces feuillets contiennent] la règle à suivre pour l'Aumône du Messager de Dieu, et qu'il donne l'ordre à ses collecteurs de la suivre!" J'apportai les feuillets à 'Uthman mais il me dit: "Ecarte-les de nous!" Sur ce, je les remportai à 'Ali et je le mis au courant de ce qui s'était passé. Il me dit: "Pose-les là où tu les a pris!"»

3112 - ... Ibn Hanafiyya dit: «Mon père m'envoya à 'Uthman en me disant: "Prends cette missive, et emporte-la à 'Uthman! car elle contient les prescriptions du Prophète se rapportant à l'Aumône."»

٣١٠٩ ـ حَدَّثَنَا عَبْدَانُ، عَنْ أَبِي حَمْزَةَ، عَنْ عاصِمٍ، عَنِ ٱبْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ قَدَحَ النَّبِيِّ ﷺ ٱنْكَسَرَ، فَٱتَّخَذَ مَكانَ الشَّعْبِ سِلْسِلَةً مِنْ فِضَّةٍ. قالَ عاصِمٌ: رَأَيْتُ الْقَدَحَ وَشَرِبْتُ فِيهِ.

٣١١٠ ـ حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ مُحَمَّدٍ الجَرْمِيُّ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: حَدَّثَنَا أَبِي: أَنَّ الْوَلِيدَ بْنَ كَثِيرٍ حَدَّثَهُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَلْحَلَةَ ٱلدُّؤَلِيِّ حَدَّثَهُ: أَنَّ ٱبْنَ شِهَابٍ حَدَّثَهُ: أَنَّ عَلِيَّ بْنَ حُسَيْنٍ حَدَّثَهُ: أَنَّهُمْ حِينَ قَدِمُوا المَدِينَةَ مِنْ عِنْدِ يَزِيدَ بْنِ مُعَاوِيَةَ، مَقْتَلَ حُسَيْنِ ٱبْنِ عَلِيٍّ رَحْمَةُ ٱللهِ عَلَيْهِ، لَقِيَهُ الْمِسْوَرُ بْنُ مَخْرَمَةَ، فَقَالَ لَهُ: هَلْ لَكَ إِلَيَّ مِنْ حاجَةٍ تَأْمُرُنِي بِهَا؟ فَقُلْتُ لَهُ: لاَ، فَقالَ لَهُ: فَهَلْ أَنْتَ مُعْطِيَّ سَيْفَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، فَإِنِّي أَخافُ أَنْ يَغْلِبَكَ الْقَوْمُ عَلَيْهِ، وَٱيْمُ ٱللهِ لَئِنْ أَعْطَيْتَنِيهِ لاَ يُخْلَص إِلَيْهِ أَبداً حَتَّى تُبْلَغَ نَفْسِي، إِنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ خَطَبَ ٱبْنَةَ أَبِي جَهْلٍ عَلَى فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلاَمُ، فَسَمِعْتُ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ يَخْطُبُ النَّاسَ في ذٰلِكَ عَلَى مِنْبَرِهِ هٰذَا ـ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ مُحْتَلِمٌ ـ فَقَالَ: «إِنَّ فَاطِمَةَ مِنِّي، وَأَنَا أَتَخَوَّفُ أَنْ تُفْتَنَ في دِينِهَا». ثُمَّ ذَكَرَ صِهْراً لَهُ مِنْ بَنِي عَبْدِ شَمْسٍ، فَأَثْنَىٰ عَلَيْهِ في مُصَاهَرَتِهِ إِيَّاهُ. قالَ: «حَدَّثَنِي فَصَدَقَنِي، وَوَعَدَنِي فَوَفَى لِي، وَإِنِّي لَسْتُ أُحَرِّمُ حَلاَلاً، وَلاَ أُحِلُّ حَرَاماً، وَلٰكِنْ وَٱللهِ لاَ تَجْتَمِعُ بِنْتُ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ وَبِنْتُ عَدُوِّ ٱللهِ أَبَداً».

٣١١١ ـ حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سُوقَةَ، عَنْ مُنْذِرٍ، عَنِ ٱبْنِ الحَنَفِيَّةِ قالَ: لَوْ كانَ عَلِيٌّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ ذَاكِراً عُثْمانَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ ذَكَرَهُ يَوْمَ جاءَهُ نَاسٌ، فَشَكَوْا سُعَاةَ عُثْمانَ، فَقالَ لِي عَلِيٌّ: ٱذْهَبْ إِلَى عُثْمانَ فَأَخْبِرْهُ: أَنَّهَا صَدَقَةُ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، فَمُرْ سُعَاتَكَ يَعْمَلُونَ بِـهَا فَأَتَيْتُهُ بِهَا، فَقَالَ: أَغْنِهَا عَنَّا، فَأَتَيْتُ بِهَا عَلِيّاً فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: ضَعْهَا حَيْثُ أَخَذْتَهَا.

٣١١٢ ـ وَقالَ الحُمَيْدِيُّ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: حَدَّثَنَا مُحمدُ بْنُ سُوقَةَ قالَ: سَمِعْتُ مُنْذِراً الثَّوْرِيَّ، عَنِ ٱبْنِ الحَنَفِيَّةِ قالَ: أَرْسَلَنِي أَبِي: خُذْ هٰذَا الكِتَابَ فَٱذْهَبْ بِهِ إِلَى عُثْمانَ، فَإِنَّ فِيهِ أَمْرَ النَّبِيِّ ﷺ في الصَّدَقَةِ.

R. 6 - Sur la preuve que le khums est destiné au besoin du Messager de Dieu et des démunis.

* Sur le fait que le Prophète préféra [donner...] aux gens d'as-Suffa et aux veuves lorsque Fatima vint se plaindre des travaux durs qu'elle éprouvait à moudre et lui demander un captif pour la servir, il confie son sort à Dieu.

3113 - Ibn Abu Laylâ: 'Ali nous rapporta ceci: «Fatima (que le Salut soit sur elle) se plaignait de ce qu'elle éprouvait à moudre; et ayant appris que le Messager de Dieu avait reçu quelques prisonniers, elle alla lui demander un serviteur mais elle ne le trouva pas. Alors elle fit part de son désir à 'A'icha qui, à son tour, elle en parla au Prophète dès son retour. Le Prophète vint alors nous trouver au moment ou nous étions déjà dans nos couches. Comme nous voulions nous lever, il nous dit: "Gardez vos places!" et il se joingnit à nous, je pus même sentir le froid de ses pieds sur ma poitrine. Il nous dit: "Voulez-vous que je vous indique ce qui est mieux que ce que vous m'avez demandé; eh bien! une fois dans vos couches, prononcez le *tekbîr* par trente quatre fois, le *ḥamd* par trente-trois fois, et le *tesbîh* par trente-trois fois. Cela vaut mieux pour vous que ce que vous m'avez demandé."»

R. 7 - Sur: ... son cinquième revient à Dieu et à son Messager[1]

* Cela veut dire que le partage du *khums* revient au Messager.

* Le Messager de Dieu dit: Je ne suis qu'un distributeur et un gardien, c'est Dieu qui donne.

3114 - Jabir ben 'Abd Allâh dit: «Ayant eu un enfant, un Ansarite voulut le nommer Muhammad (Chu'ba, selon la version de Mansûr, dit: «L'Ansarite dit: "Je le portai sur mes épaules et l'emmenai auprès du Prophète..."» Et suivant la version de Sulayman: *il eut un fils et voulut le nommer Muhammad...*). Le Prophète dit alors: "Vous pouvez donner mon nom [à vos enfants] mais évitez mon surnom! Car, moi, je ne suis désigné que comme un partageur qui partage entre vous... (Suivant la version de Husayn: *je ne suis envoyé que comme un partageur qui partage entre vous...*)

* 'Amrû: Chu'ba nous a rapporté de Qatada ceci: J'ai entendu Salim

(1) *Al-'Anfâl*, 41.

٦ - باب: ٱلدَّلِيلِ عَلَى أَنَّ الخُمُسَ لِنَوَائِبِ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ وَالمَسَاكِينِ، وَإِيثَارِ النَّبِيِّ ﷺ أَهْلَ الصُّفَّةِ وَالأَرَامِلَ.

حِينَ سَأَلَتْهُ فاطِمَةُ وَشَكَتْ إِلَيْهِ الطَّحْنَ وَالرَّحى: أَنْ يُخْدِمَهَا مِنَ السَّبْيِ، فَوَكَلَهَا إِلَى ٱللهِ.

٣١١٣ - **حَدَّثَنَا** بَدَلُ بْنُ الْمَحَبَّرِ: أَخْبَرَنا شُعْبَةُ قالَ: أَخْبَرَنِي الحَكَمُ قالَ: سَمِعْتُ ٱبْنَ أَبِي لَيْلَى: أَخْبَرَنَا عَلِيٌّ: أَنَّ فاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ ٱشْتَكَتْ ما تَلْقَى مِنَ الرَّحى مِمَّا تَطْحَنُ، فَبَلَغَهَا أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ أُتِيَ بِسَبْيٍ، فَأَتَتْهُ تَسْأَلُهُ خادِماً فَلَمْ تُوافِقْهُ، فَذَكَرَتْ لِعَائِشَةَ، فَجاءَ النَّبِيُّ ﷺ فَذَكَرَتْ ذٰلِكَ عائِشَةُ لَهُ، فَأَتَانَا وَقَدْ أَخَذْنَا مَضَاجِعَنَا، فَذَهَبْنَا لِنَقُومَ، فَقَالَ: «عَلَى مَكانِكُمَا». حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَ قَدَمِهِ عَلَى صَدْرِي، فَقالَ: «أَلَا أَدُلُّكُمَا عَلَى خَيْرٍ مِمَّا سَأَلْتُماهُ، إِذَا أَخَذْتُمَا مَضاجِعَكُما فَكَبِّرَا ٱللهَ أَرْبَعاً وَثَلَاثِينَ، وَٱحْمَدَا ثَلَاثاً وَثَلَاثِينَ، وَسَبِّحَا ثَلَاثاً وَثَلَاثِينَ، فَإِنَّ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَكُمَا مِمَّا سَأَلْتُماهُ».

٧ - باب: قَوْلِ ٱللهِ تَعَالَى:
﴿فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُۥ وَلِلرَّسُولِ﴾(١).

يَعْنِي: لِلرَّسُولِ قَسْمَ ذٰلِكَ، وقالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «إِنَّمَا أَنَا قاسِمٌ وَخازِنٌ، وَٱللهُ يُعْطِي».

٣١١٤ - **حَدَّثَنَا** أَبُو الْوَلِيدِ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سُلَيْمانَ وَمَنْصُورٍ وَقَتَادَةَ: سَمِعُوا سَالِمَ ابْنَ أَبِي الجَعْدِ، عَنْ جابِرِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ قالَ: وُلِدَ لِرَجُلٍ مِنَّا مِنَ الأَنْصارِ غُلَامٌ، فَأَرَادَ أَنْ يُسَمِّيَهُ مُحَمَّداً - قالَ شُعْبَةُ في حَدِيثِ مَنْصُورٍ: إِنَّ الأَنْصارِيَّ قالَ: حَمَلْتُهُ عَلَى عُنُقِي فَأَتَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ ﷺ، وَفي حَدِيثِ سُلَيْمانَ: وُلِدَ لَهُ غُلَامٌ، فَأَرَادَ أَنْ يُسَمِّيَهُ مُحَمَّداً - قالَ: «سَمُّوا بِٱسْمِي وَلَا تَكَنَّوْا بِكُنْيَتِي، فَإِنِّي إِنَّمَا جُعِلْتُ قاسِماً أَقْسِمُ بَيْنَكُمْ». وَقالَ حُصَيْنٌ: «بُعِثْتُ قَاسِماً أَقْسِمُ بَيْنَكُمْ». قالَ عَمْرٌو: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ قالَ: سَمِعْتُ سَالِماً، عَنْ

---

(١) سورة الأنفال الآية ٤١.

rapporter ceci de Jabir: «L'Ansarite voulait nommer son fils al-Qâcim[1], mais le Prophète [lui] dit: "Vous pouvez donner mon nom... mais évitez mon surnom!"»

3115 - Jabir ben 'Abd Allâh l'Ansarite dit: «Un fils étant né à un homme des nôtres; et comme celui-ci lui donna le nom d'al-Qâcim, les Ansarites lui dirent: "Nous ne te surnommerons jamais Abu al-Qâcim, cet honneur, nous ne te l'accorderons jamais." A ces mots, l'homme alla voir le Prophète (ç) et lui dit: "O Messager de Dieu! je viens d'avoir un fils, et je lui ai donné le nom d'al-Qâçim; mais voilà que les Ansarites disent: *Nous ne te donnerons jamais le surnom d'Abu (père) al-Qâçim; nous ne t'accorderons jamais cet honneur.* — Les Ansarites ont bien fait, répondit le Prophète (ç). Vous pouvez donner mon nom [à vos enfants], mais évitez mon surnom! Cest moi Qâcim."»

3116 - Mu'awiya dit: «Le Messager de Dieu dit: "Celui à qui Dieu veut du bien, Il l'instruit en matière de Religion. C'est Dieu qui donne, moi, je partage... [Sachez] que cette Nation triomphera toujours de ceux qui s'opposeront à ses membres; ceux-ci resteront triomphants jusqu'à l'arrivée de l'Ordre de Dieu."»

3117 - Abu Hurayra (r): Le Messager de Dieu dit: "[En réalité] je ne vous donne refuse rien: je ne suis qu'un partageur qui met les choses là où j'en ai reçu l'ordre."

3118 - Khawla l'Ansarite (r) dit: «J'ai entendu le Prophète dire: "Il y a des gens qui [ne soucient point] de disposer des biens de Dieu sans en avoir le droit; ils[subiront le châtiment] du Feu le jour de la Résurrection."»

R. 8 - Sur ces paroles du Prophète: "Le butin vous est rendu licite..."

* Dieu dit: **Dieu vous a promis un gras butin à saisir, et Il anticipera cette prise-ci.**[2] Donc, le butin est pour tous les Musulmans, jusqu'à ce que le Messager (ç) distingue ceux qui en ont droit de ceux qui ne peuvent l'avoir.

3119 - 'Urwa al-Bâriqy: Le Prophète dit: "Les chevaux portent, attaché à leur toupet, le bien, la Récompense ou le butin, et ce jusqu'au Jour de la Résurrection."

3120 - Abu Hurayra: Le Messager de Dieu dit: "Quand Khôsro périra, il n'y

(1) Litt. Partageur, distributeur...

(2) *Al-Fatḥ*, 20.

جابرٍ: أَرَادَ أَنْ يُسَمِّيَهُ الْقَاسِمَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «تَسَمَّوْا بِاسْمِي، وَلَا تَكْتَنُوا بِكُنْيَتِي».

٣١١٥ - **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الجَعْدِ، عَنْ جابِرِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ الأَنْصَارِيِّ قالَ: وُلِدَ لِرَجُلٍ مِنَّا غُلَامٌ فَسَمَّاهُ الْقَاسِمَ، فَقَالَتِ الأَنْصَارُ: لَا نَكْنِيكَ أَبَا الْقَاسِمِ وَلَا نُنْعِمُكَ عَيْناً، فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ ٱللهِ، وُلِدَ لِي غُلَامٌ، فَسَمَّيْتُهُ الْقَاسِمَ، فَقَالَتِ الأَنْصَارُ: لَا نَكْنِيكَ أَبَا الْقَاسِمِ وَلَا نُنْعِمُكَ عَيْناً، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَحْسَنَتِ الأَنْصَارُ، سَمُّوا بِاسْمِي وَلَا تَكَنَّوْا بِكُنْيَتِي، فَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ».

٣١١٦ - **حَدَّثَنَا** حِبَّانُ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ ٱللهِ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ: أَنَّهُ سَمِعَ مُعَاوِيَةَ يَقُولُ: قالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «مَنْ يُرِدِ ٱللهُ بِهِ خَيْراً يُفَقِّهْهُ فِي ٱلدِّينِ، وَٱللهُ المُعْطِي وَأَنَا الْقَاسِمُ، وَلَا تَزَالُ هٰذِهِ الأُمَّةُ ظَاهِرِينَ عَلَى مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ ٱللهِ وَهُمْ ظَاهِرُونَ».

٣١١٧ - **حَدَّثَنَا** مُحمدُ بْنُ سِنَانٍ: حَدَّثَنَا فُلَيْحٌ: حَدَّثَنَا هِلَالٌ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قالَ: «ما أُعْطِيكُمْ وَلَا أَمْنَعُكُمْ، إِنَّمَا أَنَا قاسِمٌ أَضَعُ حَيْثُ أُمِرْتُ».

٣١١٨ - **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ يَزِيدَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ قالَ: حَدَّثَنِي أَبُو الأَسْوَدِ، عَنِ ٱبْنِ أَبِي عَيَّاشٍ - وَٱسْمُهُ نُعْمَانُ - عَنْ خَوْلَةَ الأَنْصَارِيَّةِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا قالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ رِجالاً يَتَخَوَّضُونَ فِي مالِ ٱللهِ بِغَيْرِ حَقٍّ، فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

٨ - باب: قَوْلِ النَّبِيِّ ﷺ: «أُحِلَّتْ لَكُمُ الْغَنَائِمُ».

وَقالَ ٱللهُ عَزَّوَجَلَّ: ﴿وَعَدَكُمُ ٱللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَٰذِهِۦ﴾(١). وَهْيَ لِلْعامَّةِ حَتَّى يُبَيِّنَهُ الرَّسُولُ ﷺ.

٣١١٩ - **حَدَّثَنَا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا خالِدٌ: حَدَّثَنَا حُصَيْنٌ، عَنْ عامِرٍ، عَنْ عُرْوَةَ الْبَارِقِيِّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قالَ: «الخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ، الأَجْرُ وَالمَغْنَمُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ».

٣١٢٠ - **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قالَ: «إِذَا هَلَكَ كِسْرَى فَلَا كِسْرَى بَعْدَهُ، وَإِذَا هَلَكَ

(١) سورة الفتح الآية ٢٠.

aura aucun Khôsro après lui; et quand Héraclius périra, il n'y aura aucun Héraclius...; par Celui qui a mon âme dans Sa Main, vous dépenserez sûrement leurs trésors pour la cause de Dieu."

3121 - D'après Jâbir ben Samura, le Messager de Dieu (ç) dit: «Quand Khôsro périra, il n'y aura aucun Khôsro après lui; et quand Héraclius périra, il n'y aura aucun Héraclius...; par Celui qui a mon âme dans Sa Main, vous dépenserez sûrement leurs trésors pour la cause de Dieu.»

3122 - Jabir ben 'Abd Allâh (r) dit: «Le Messager de Dieu dit: "Les butins me sont rendus licites."»

3123 - Abu Hurayra (r): Le Messager de Dieu dit: "Dieu garantit à celui qui combat pour Sa cause, ne sortant vraiment que pour le Combat dans Son Chemin et en ayant cru dans Ses paroles, de le faire entrer au Paradis ou de le faire revenir à sa demeure, de laquelle il était sorti, avec une Récompense ou un butin."

3124 - Abu Hurayra dit: «Le Messager de Dieu dit: Une fois un prophète partit en expédition et dit à son peuple: "Que tous ceux qui, ayant contracté mariage avec une femme, n'ont pas encore consommé leur union et désirent le faire, ne me suivent pas; que ne me suivent pas non plus ceux qui, ayant élevé des maisons, n'en ont pas encore placé les toits, et non plus ceux qui, ayant acquis des brebis ou des chamelles pleines, attendent qu'elles mettent bas." Puis il partit et, étant arrivé près d'un village à l'heure de la prière du *'asr*, ou tout près de cette heure, il dit au Soleil: "Tu as reçu des ordres et moi aussi j'en ai reçu... O mon Dieu! retiens-le dans sa course, qu'il nous éclaire." Le Soleil fut alors arrêté, jusqu'à ce que Dieu eût donné la victoire à son prophète. Celui-ci rassembla le butin, que le feu vint pour dévorer; mais le feu n'en voulut pas, et alors le prophète s'écria: "Il y a eu de la fraude parmi vous; qu'un homme de chaque tribu vienne me toucher la main!" Or la main d'un homme resta collée à la sienne, et le prophète s'écria: "C'est parmi vous qu'il y a fraude; que la tribu vienne me toucher la main!" Or les mains de deux ou de trois hommes restèrent collées à la sienne. "C'est parmi vous, s'écria-t-il, qu'il y a eu de la fraude." Alors ses hommes rapportèrent une tête en or, faite à l'image d'une tête de bœuf, et la déposèrent. Le feu vint alors et dévora le butin...

«Après cela, Dieu, à cause de notre faiblesse et notre impuissance, nous a rendu licite le butin.»

قَيْصَرُ فَلاَ قَيْصَرَ بَعْدَهُ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتُنْفقَنَّ كُنُوزُهُمَا في سَبِيلِ ٱللهِ».

٣١٢١ - **حَدَّثَنَا** إِسْحٰقُ: سَمِعَ جَرِيراً، عَنْ عَبْدِ المَلِكِ، عَنْ جابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «إِذَا هَلَكَ كِسْرَى فَلاَ كِسْرَى بَعْدَهُ، وَإِذَا هَلَكَ قَيْصَرُ فَلاَ قَيْصَرَ بَعْدَهُ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتُنْفِقُنَّ كُنُوزَهُمَا في سَبِيلِ ٱللهِ».

٣١٢٢ - **حَدَّثنا** مُحَمَّدُ بْنُ سِنَانٍ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ: أَخْبَرَنَا سَيَّارٌ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ الْفَقِيرُ: حَدَّثَنَا جابِرُ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قالَ: قالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «أُحِلَّتْ لِيَ الْغَنَائِمُ».

٣١٢٣ - **حَدَّثَنَا** إِسْماعِيلُ قالَ: حَدَّثَنِي مالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قالَ: «تَكَفَّلَ ٱللهُ لِمَنْ جاهَدَ في سَبِيلِهِ، لاَ يُخْرِجُهُ إِلاَّ الْجِهَادُ في سَبِيلِهِ وَتَصْدِيقُ كَلِمَاتِهِ، بِأَنْ يُدْخِلَهُ الجَنَّةَ، أَوْ يَرْجِعَهُ إِلَى مَسْكَنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ مَعَ مَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ».

٣١٢٤ - **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلاَءِ: حَدَّثَنَا ٱبْنُ المُبَارَكِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «غَزَا نَبِيٌّ مِنَ الأَنْبِياءِ، فَقَالَ لِقَوْمِهِ: لاَ يَتْبَعْنِي رَجُلٌ مَلَكَ بُضْعَ ٱمْرَأَةٍ، وَهْوَ يُرِيدُ أَنْ يَبْنِيَ بِهَا وَلَمَّا يَبْنِ بِهَا، وَلاَ أَحَدٌ بَنَى بُيُوتاً وَلَمْ يَرْفَعْ سُقُوفَهَا، وَلاَ أَحَدٌ ٱشْتَرَى غَنَماً أَوْ خَلِفَاتٍ، وَهْوَ يَنْتَظِرُ وِلاَدَهَا، فَغَزَا، فَدَنَا مِنَ الْقَرْيَةِ صَلاَةَ الْعَصْرِ، أَوْ قَرِيباً مِنْ ذٰلِكَ، فَقَالَ لِلشَّمْسِ: إِنَّكِ مَأْمُورَةٌ وَ أَنَا مَأْمُورٌ، اللَّهُمَّ ٱحْبِسْهَا عَلَيْنَا، فَحُبِسَتْ حَتَّى فَتَحَ ٱللهُ عَلَيْهِ، فَجَمَعَ الْغَنَائِمَ فَجَاءَتْ - يَعْنِي النَّارَ - لِتَأْكُلَهَا فَلَمْ تَطْعَمْهَا، فَقَالَ: إِنَّ فِيكُمْ غُلولاً، فَلْيُبَايِعْنِي مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ رَجُلٌ، فَلَزِقَتْ يَدُ رَجُلٍ بِيَدِهِ، فَقَالَ: فِيكُمُ ٱلْغُلُولُ، فَلْتُبَايِعْنِي قَبِيلَتُكَ، فَلَزِقَتْ يَدُ رَجُلَيْنِ أَوْ ثَلاَثَةٍ بِيَدِهِ، فَقَالَ: فِيكُمُ الغُلُولُ، فَجَاؤُوا بِرَأْسٍ مِثْلِ رَأْسِ بَقَرَةٍ مِنَ ٱلذَّهَبِ، فَوَضَعُوهَا، فَجَاءَتِ النَّارُ فَأَكَلَتْهَا، ثُمَّ أَحَلَّ ٱللهُ لَنَا الْغَنَائِمَ، رَأَى ضَعْفَنَا وَعَجْزَنَا، فَأَحَلَّهَا لَنَا».

R. 9 - Le butin appartient à celui qui assiste à la bataille.

3125 - D'après Zayd ben Aslam, son père dit: «'Umar (r) dit: "Si ce n'est les prochaines générations de Musulmans, j'aurais partagé toute cité conquise entre ceux qui méritent cela, comme le Prophète partagea Khaybar."»

R. 10 - Est-ce que celui qui combat pour le butin verra sa Récompense amoindrie?

3126 - Abu Musa al-Ach'ary (r) dit: «Un Bédouin dit au Prophète: "Il y a celui qui combat pour le butin, celui qui le fait pour qu'on parle de lui et celui qui combat pour qu'on remarque son rang; mais lequel combat pour la cause de Dieu? — Celui qui combat, répondit le Prophète, pour que la Parole de Dieu soit la plus haute, celui-là combat pour la cause de Dieu."»

R. 11 - L'Imâm partage ce qu'il reçoit, et met de côté une part pour celui qui n'assiste pas au partage ou se trouve absent de [la localité]...

3127 - 'Abd Allâh ben Abu Mulayka: Ayant reçu un cadeau formé de tuniques en brocard à bouton d'or, le Prophète les partagea entre certains de ses Compagnons et mit une de côté pour Makhrama ben Nawfal. Ce dernier arriva ensuite avec son fils al-Miswar ben Makhrama, se tint à la porte et dit [à son fils]: "Appelle-le-moi!" Le Prophète, ayant entendu sa voix, prit la tunique, vint à sa rencontre en lui montrant les boutons et lui dit: "O Abu Miswar! j'ai mis ceci de côté pour toi...; ô Abu al-Miswar! j'ai mis ceci de côté pour toi." En fait, Makhrama avait une certaine dureté dans son caractère.

R. 12 - Comment le Prophète partagea [les biens] de Qurayda et d'an-Nazir et en accorda une part pour ce qui survenait quant à ses dépenses.

3128 - D'après Mu'tamir, son père dit: J'ai entendu Anas ben Mâlik (r) dire: «Il y avait des hommes qui accordaient au Prophète [la production] de quelques

٩ - باب: الغَنِيمَةُ لِمَنْ شَهِدَ الْوَقْعَةَ.

٣١٢٥ - حَدَّثَنا صَدَقَةُ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّحْمٰنِ، عَنْ مالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ قالَ: قالَ عُمَرُ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: لَوْلَا آخِرُ المُسْلِمِينَ، ما فَتَحْتُ قَرْيَةً إِلَّا قَسَمْتُها بَيْنَ أَهْلِهَا، كما قَسَمَ النَّبِيُّ ﷺ خَيْبَرَ.

١٠ - باب: مَنْ قاتَلَ لِلْمَغْنَمِ، هَلْ يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِهِ؟

٣١٢٦ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنا غُنْدَرٌ: حَدَّثَنا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرٍو قالَ: سَمِعْتُ أَبَا وَائِلٍ قالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى الأَشْعَرِيُّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ أَعْرَابِيٌّ لِلنَّبِيِّ ﷺ: الرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلْمَغْنَمِ، وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيُذْكَرَ، وَيُقَاتِلُ لِيُرَى مَكانُهُ، مَنْ في سَبِيلِ ٱللهِ؟ فَقالَ: «مَنْ قَاتَلَ، لِتَكُونَ كَلِمَةُ ٱللهِ هِيَ الْعُلْيَا، فَهْوَ في سَبِيلِ ٱللهِ».

١١ - باب: قِسْمَةِ الإِمَامِ ما يَقْدَمُ عَلَيْهِ، وَيَخْبَأُ لِمَنْ لَمْ يَحْضُرْهُ أَوْ غابَ عَنْهُ.

٣١٢٧ - حَدَّثَنا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ عَبْدِ الْوَهَّابِ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أُهْدِيَتْ لَهُ أَقْبِيَةٌ مِنْ دِيبَاجٍ، مُزَرَّرَةٌ بِالذَّهَبِ، فَقَسَمَهَا في نَاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، وَعَزَلَ مِنْهَا وَاحِداً لِمَخْرَمَةَ بْنِ نَوْفَلٍ، فَجَاءَ وَمَعَهُ ٱبْنُهُ الْمِسْوَرُ بْنُ مَخْرَمَةَ، فَقَامَ عَلَى الْبَابِ فَقَالَ: ٱدْعُهُ لِي، فَسَمِعَ النَّبِيُّ ﷺ صَوْتَهُ، فَأَخَذَ قَبَاءً فَتَلَقَّاهُ بِهِ، وَٱسْتَقْبَلَهُ بِأَزْرَارِهِ، فَقَالَ: «يَا أَبَا الْمِسْوَرِ خَبَأْتُ هٰذَا لَكَ، يَا أَبَا الْمِسْوَرِ خَبَأْتُ هٰذَا لَكَ». وَكانَ في خُلُقِهِ شِدَّةٌ.

وَرَوَاهُ ابْنُ عُلَيَّةَ، عَنْ أَيُّوبَ. قالَ حاتِمُ بْنُ وَرْدَانَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنِ ٱبْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنِ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ: قَدِمَتْ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ أَقْبِيَةٌ. تابَعَهُ اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ.

١٢ - باب: كَيْفَ قَسَمَ النَّبِيُّ ﷺ قُرَيْظَةَ وَالنَّضِيرَ، وَما أَعْطَى مِنْ ذٰلِكَ فِي نَوَائِبِهِ.

٣١٢٨ - حَدَّثَنا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ أَبِي الأَسْوَدِ: حَدَّثَنا مُعْتَمِرٌ، عَنْ أَبِيهِ قالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ ٱبْنَ مالِكٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ يَقُولُ: كانَ الرَّجُلُ يَجْعَلُ لِلنَّبِيِّ ﷺ النَّخَلاتِ،

palmiers, et ce jusqu'à la chute de Qurayda et d'an-Nazir; date à partir de laquelle il se mit à leur rendre [leurs biens].»

R. 13 - La bénédiction des biens du Combattant, qui participe... avec le Prophète ou avec ceux qui détiennent le Pouvoir, reste durant sa vie et après sa mort.

3129 - 'Abd Allâh ben az-Zubayr dit: «Le jour de la bataille du Chameau, az-Zubayr se leva et m'appela. Aussitôt je me levai et me mis près de lui. "O mon fils! me dit-il, aujourd'hui, il n'y a que des oppresseurs qui tueront des opprimés; et je crois que je serai tué en opprimé. Mais mon plus grand souci, ce sont mes dettes. Penses-tu que nos dettes vont nous laisser quelque chose de nos biens?... O mon fils! vends nos biens et paye mes dettes!" Puis il disposa en legs du tiers de ses biens et du tiers de ce tiers en faveur des enfants de 'Abd Allâh ben az-Zubayr; il disait: "... Le tiers du tiers... S'il reste de nos biens quelque chose après le payement des dettes, alors le tiers est pour tes enfants." (Hicham: Quelques enfants de 'Abd Allâh ben az-Zubayr, Kubayb et 'Abbad, avaient le même âge que certains des enfants d'az-Zubayr. Ce dernier avait alors neuf fils et neuf filles)...

«Mon père continua de me faire des recommandations se rapportant à ses dettes et me dit: "O mon fils! si tu te vois incapable de faire cela, demande l'aide de mon maître!" Par Dieu! je ne compris pas ce qu'il voulait dire.. Alors je l'interrogeai: "O père! qui est ton maître? — C'est Dieu, me répondit-il."Je jure par Dieu, que chaque fois que j'éprouvais de la difficulté à payer ses dettes, je disais: "O Maître d'az-Zubayr! libère-le de ses dettes!" et effectivement Dieu le libérait.

«Az-Zubayr fut tué et ne laissa ni *dirham* ni *dinâr*, rien que des biens-fonds: al-Ghaba, onze maisons à Médine, deux à al-Basra, une à Kufa et une autre en Egypte. L'unique origine des dettes d'az-Zubayr était que lorsqu'on venait pour lui confier un dépôt, il répondait: "Je ne l'accepte qu'à titre de prêt, car je crains qu'il ne périsse." Jamais il n'avait exercé de commandement, ni rempli de charge de collecteur de kharâj, ni occupé quelque autre poste [lucratif]; il avait simplement pris part aux expéditions du Prophète, d'Abu Bakr, de 'Umar et de 'Uthman.

«Je fis le compte de ses dettes et je trouvai qu'elles étaient de deux millions deux cents mille...»

حَتَّى ٱفْتَتَحَ قُرَيْظَةَ وَالنَّضِيرَ، فَكانَ بَعْدَ ذٰلِكَ يَرُدُّ عَلَيْهِمْ.

١٣ - باب: بَرَكَةِ الْغَازِي في مالِهِ حَيّاً وَمَيِّتاً، مَعَ النَّبِيِّ ﷺ وَوُلَاةِ الأَمْرِ.

٣١٢٩ - حَدَّثَنِي إِسْحٰقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: قالَ: قُلْتُ لِأَبِي أُسَامَةَ: أَحَدَّثَكُمْ هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ الزُّبَيْرِ قالَ: لَمَّا وَقَفَ الزُّبَيْرُ يَوْمَ الجَمَلِ، دَعاني فَقُمْتُ إِلَى جَنْبِهِ، فَقَالَ: يَا بُنَيِّ لَا يُقْتَلُ الْيَوْمَ إِلَّا ظَالِمٌ مَظْلُومٌ، وَإِنِّي لَا أُرَانِي إِلَّا سَأُقْتَلُ الْيَوْمَ مَظْلُوماً، وَإِنَّ مِنْ أَكْبَرِ هَمِّي لَدَيْنِي، أَفَتُرَى يُبْقِي دَيْنُنَا مِنْ مالِنَا شَيْئاً؟ فَقَالَ: يَا بُنَيِّ بِعْ مالَنَا فَٱقْضِ دَيْنِي، وَأَوْصَى بِالثُّلُثِ، وَثُلُثِهِ لِبَنِيهِ - يَعْنِي بَنِي عَبْدِ ٱللهِ بْنِ الزُّبَيْرِ يَقُولُ: ثُلُثُ الثُّلُثِ - فَإِنْ فَضَلَ مِنْ مالِنَا فَضْلٌ بَعْدَ قَضَاءِ ٱلدَّيْنِ فَثُلُثُهُ لِوَلَدِكَ. قالَ هِشَامٌ: وَكانَ بَعْضُ وَلَدِ عَبْدِ ٱللهِ قَدْ وَازَى بَعْضَ بَنِي الزُّبَيْرِ - خُبَيْبٌ وَعَبَّادٌ - وَلَهُ يَوْمَئِذٍ تِسْعَةُ بَنِينَ وَتِسْعُ بَنَاتٍ. قالَ عَبْدُ ٱللهِ: فَجَعَلَ يُوصِينِي بِدَيْنِهِ وَيَقُولُ: يَا بُنَيِّ إِنْ عَجَزْتَ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ فَٱسْتَعِنْ عَلَيْهِ مَوْلَايَ. قالَ: فَوَٱللهِ ما دَرَيْتُ ما أَرَادَ حَتَّى قُلْتُ: يَا أَبَتِ مَنْ مَوْلَاكَ؟ قالَ: ٱللهُ، قالَ: فَوَٱللهِ ما وَقَعْتُ في كُرْبَةٍ مِنْ دَيْنِهِ إِلَّا قُلْتُ: يَا مَوْلَى الزُّبَيْرِ ٱقْضِ عَنْهُ دَيْنَهُ فَيَقْضِيهِ، فَقُتِلَ الزُّبَيْرُ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ وَلَمْ يَدَعْ دِينَاراً وَلَا دِرْهَماً إِلَّا أَرَضِينَ، مِنْهَا الْغَابَةُ وَإِحْدَى عَشْرَةَ دَاراً بِالمَدِينَةِ، وَدَارَيْنِ بِالْبَصْرَةِ، وَدَاراً بِالْكُوفَةِ، وَدَاراً بِمِصْرَ، قالَ: إِنَّمَا كانَ دَيْنُهُ الَّذِي عَلَيْهِ أَنَّ الرَّجُلَ كانَ يَأْتِيهِ بِالمَالِ فَيَسْتَوْدِعُهُ إِيَّاهُ، فَيَقُولُ الزُّبَيْرُ: لَا، وَلٰكِنَّهُ سَلَفٌ، فَإِنِّي أَخْشَى عَلَيْهِ الضَّيْعَةَ، وَما وَلِيَ إِمَارَةً قَطُّ، وَلَا جِبَايَةَ خَرَاجٍ، وَلَا شَيْئاً إِلَّا أَنْ يَكُونَ في غَزْوَةٍ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، أَوْ مَعَ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ وَعُثْمانَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمْ، قالَ عَبْدُ ٱللهِ بْنُ الزُّبَيْرِ: فَحَسَبْتُ ما عَلَيْهِ مِنَ ٱلدَّيْنِ فَوَجَدْتُهُ أَلْفَيْ أَلْفٍ وَمِائَتَيْ أَلْفٍ، قالَ: فَلَقِيَ حَكِيمُ بْنُ حِزَامٍ عَبْدَ ٱللهِ بْنَ

Or Hakim ben Hizam, ayant rencontré 'Abd Allâh, lui dit: "O fils de mon frère! quelle est la dette de mon frère?" 'Abd Allâh lui cacha la vérité en lui disant: "Cent mille... — Je ne pense pas, dit Hakim, que vos biens peuvent suffire à payer cette somme. — Et que dirais-tu, si c'était deux millions deux cents mille...? — Je ne pense pas que vous pouvez supporter cela; de toute façon, si vous voyez que cela dépasse vos capacités, n'hésitez pas à me faire appel." Az-Zubayr avait acheté al-Ghaba pour soixante-dix mille. A l'estimation qu'en fit faire 'Abd Allâh, le prix monta à un million six cent mille. Alors il alla dire: "Que celui qui a quelque créance contre az-Zubayr vienne nous trouver à al-Ghaba." Or 'Abd Allâh ben Ja'far qui avait une créance de quatre cent mille, vint le trouver et lui dit: "Si vous le voulez, je renonce à ma créance. — Non, répliqua 'Abd Allâh ben az-Zubayr. — Vous pouvez, si vous le désirez, me payer une fois le terme des autres dettes arrivé. — Non. — Donnez-moi alors un morceau de terre. — Tu auras depuis ici jusque là." 'Abd Allâh vendit donc une partie des biens et paya complètement les dettes de son père. Il lui resta quand même encore quatre lots et demi. Il s'en alla chez Mu'awiya qui avait auprès de lui 'Amrû ben 'Uthman, al-Mundhir ben az-Zubayr et ibn Zam'a.

Mu'awiya, à 'Abd Allâh: "A combien a été estimé al-Ghaba? — A cent mille chaque lot, lui dit 'Abd Allâh. — Et combien reste-il de lots? — Quatre et demi."

Al-Mundhir ben az-Zubayr: "Je prends un lot pour cent mille."

'Amrû ben 'Uthman: "Et moi, un autre pour cent mille." Ibn Zum'a: "Et moi un autre pour cent mille."

Mu'awiya: "Combien reste-t-il maintenant? — Un lot et demi, répondit 'Abd Allâh. — Je le prends pour cent cinquante mille." D'autre part, 'Abd Allâh ben Ja'far vendit à Mu'awiya pour six cent mille la part d'al-Ghaba qu'il avait prise. Lorsque 'Abd Allâh eut achevé de payer les dettes de son père, les enfants d'az-Zubayr lui dirent; "Partage entre nous notre héritage! — Non, répondit-il, par Dieu! je ne ferai aucun partage avant d'avoir fait l'appel suivant pendant la période du pèlerinage et pour quatre années [successives]: *Que celui qui a une créance contre az-Zubayr vienne me trouver, je le payerai.*" En effet, à chaque année, il se mettait à faire cet appel; et après l'écoulement des quatres années, il procéda au partage de la succession entre les enfants d'az-Zubayr. Celui-ci avait quatre épouses. Or, après prélèvement du tiers [légué], chacune obtint un million deux cent mille, et le total de la fortune fut de cinquante millions deux cent mille.

الزُّبَيْرِ فقَالَ: يَا ٱبْنَ أَخِي، كَمْ عَلَى أَخِي مِنَ ٱلدَّيْنِ؟ فَكَتَمَهُ، فقَالَ: مِائَةُ أَلْفٍ، فقَالَ حَكِيمٌ: وَٱللهِ ما أُرَى أَمْوَالَكُمْ تَسَعُ لِهٰذِهِ، فقَالَ لَهُ عَبْدُ ٱللهِ: أَفَرَأَيْتَكَ إِنْ كَانَتْ أَلْفَيْ أَلْفٍ وَمِائَتَيْ أَلْفٍ؟ قالَ: ما أُرَاكُمْ تُطِيقُونَ هٰذَا، فَإِنْ عَجَزْتُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ فَٱسْتَعِينُوا بِي، قالَ: وَكانَ الزُّبَيْرُ ٱشْتَرَى الْغَابَةَ بِسَبْعِينَ ومِائَةِ أَلْفٍ، فَباعَهَا عَبْدُ ٱللهِ بِأَلْفِ أَلْفٍ وَسِتِّمائَةِ أَلْفٍ، ثُمَّ قامَ فَقَالَ: مَنْ كانَ لَهُ عَلَى الزُّبَيْرِ حَقٌّ فَلْيُوافِنَا بِالْغَابَةِ، فَأَتَاهُ عَبْدُ ٱللهِ بْنُ جَعْفَرٍ ـ وَكانَ لَهُ عَلَى الزُّبَيْرِ أَرْبَعُمِائَةِ أَلْفٍ ـ فَقَالَ لِعَبْدِ ٱللهِ: إِنْ شِئْتُمْ تَرَكْتُهَا لَكُمْ، قالَ عَبْدُ ٱللهِ: لاَ، قالَ: فَإِنْ شِئْتُمْ جَعَلْتُمُوهَا فِيما تُؤَخِّرُونَ إِنْ أَخَّرْتُمْ، فَقَالَ عَبْدُ ٱللهِ: لاَ، قالَ: قالَ: فَٱقْطَعُوا لِي قِطْعَةً، فَقَالَ عَبْدُ ٱللهِ: لَكَ مِنْ هَا هُنَا إِلَى هَا هُنَا، قالَ: فَبَاعَ مِنْهَا فَقَضَى دَيْنَهُ فَأَوْفَاهُ، وَبَقِيَ مِنْهَا أَرْبَعَةُ أَسْهُمٍ وَنِصْفٌ، فَقَدِمَ عَلَى مُعَاوِيَةَ ـ وَعِنْدَهُ عَمْرُو بْنُ عُثْمانَ وَالمُنْذِرُ بْنُ الزُّبَيْرِ وَٱبْنُ زَمْعَةَ ـ فَقَالَ لَهُ مُعَاوِيَةُ: كَمْ قُوِّمَتِ الْغَابَةُ؟ قَالَ: كُلُّ سَهْمٍ مائَةَ أَلْفٍ ـ قالَ: كَمْ بَقِيَ، قالَ: أَرْبَعَةُ أَسْهُمٍ وَنِصْفٌ، قَالَ المُنْذِرُ بْنُ الزُّبَيْرِ: قَدْ أَخَذْتُ سَهْماً بِمِائَةِ أَلْفٍ، قالَ عَمْرُو بْنُ عُثْمانَ: قَدْ أَخَذْتُ سَهْماً بِمِائَةِ أَلْفٍ، وَقَالَ ٱبْنُ زَمْعَةَ: قَدْ أَخَذْتُ سَهْماً بِمِائَةِ أَلْفٍ، فَقَالَ مُعَاوِيَةُ: كَمْ بَقِيَ؟ فَقَالَ: سَهْمٌ وَنِصْفٌ، قالَ: أَخَذْتُهُ بِخَمْسِينَ وَمِائَةِ أَلْفٍ، قالَ: وَباعَ عَبْدُ ٱللهِ بْنُ جَعْفَرٍ نَصِيبَهُ مِنْ مُعَاوِيَةَ بِسِتِّمائَةِ أَلْفٍ، فَلَمَّا فَرَغَ ٱبْنُ الزُّبَيْرِ مِنْ قَضَاءِ دَيْنِهِ، قالَ بَنُو الزُّبَيْرِ: ٱقْسِمْ بَيْنَنَا مِيرَاثَنَا، قالَ: لاَ وَٱللهِ لاَ أَقْسِمُ بَيْنَكُمْ حَتَّى أُنَادِيَ بِالمَوْسِمِ أَرْبَعَ سِنِينَ: أَلاَ مَنْ كانَ لَهُ عَلَى الزُّبَيْرِ دَيْنٌ فَلْيَأْتِنَا فَلْنَقْضِهِ، قالَ: فَجَعَلَ كُلَّ سَنَةٍ يُنَادِي بِالمَوْسِمِ، فَلَمَّا مَضَى أَرْبَعُ سِنِينَ قَسَمَ بَيْنَهُمْ، قالَ: فَكانَ لِلزُّبَيْرِ أَرْبَعُ نِسْوَةٍ، وَرَفَعَ الثُّلُثَ، فَأَصَابَ كُلَّ ٱمْرَأَةٍ أَلْفُ أَلْفٍ وَمِائَتَا أَلْفٍ، فَجَمِيعُ مالِهِ خَمْسُونَ أَلْفَ أَلْفٍ، وَمِائَتَا أَلْفٍ.

R. 14 - Lorsque l'Imâm envoie un messager pour une certaine mission ou lui donne l'ordre de rester..., est-ce qu'on accorde à celui-ci une part...?

3130 - Ibn 'Umar (r) dit: «'Uthman ne s'absenta de la [bataille] de Badr qu'à cause de la maladie de la fille du Messager de Dieu qui était en plus son épouse. D'ailleurs, le Prophète lui dira [plus tard]: "Tu as une Récompense et une part similaires à celles d'un homme ayant participé à Badr."»

R. 15 - Parmi les preuves que le khums doit être destiné aux besoins imprévus des Musulmans ceci: lorsque les Hawazinites avaient demandé au Prophète..., en lui rappelant leur lien d'allaitement, il demanda aux Musulmans l'autorisation...; aussi, il promettait à quelques gens de leur donner du *fay'* (prises de guerre); et les *'anfâl* font partie du *khums*; il y a enfin les donations accordées aux Ansarites et celle accordées à Jâbir ben 'Abd Allâh à partir des palmeraies de Khaybar.

3131/3132 - Marwan ben al-Hakam et al-Miswar ben Makhrama rapportèrent ceci: La députation de Hawazin vint trouver le Messager de Dieu; ils déclarèrent leur conversion à l'Islam et demandèrent qu'on leur rendît leurs troupeaux et leurs captifs. Le Messager de Dieu leur dit: "La parole que j'aime le plus est celle sincère, choisissez donc l'une des deux choses suivantes: vos captifs ou vos troupeaux. J'avais, au reste, attendu votre arrivée" En effet, le Messager de Dieu les avait attendus plus de dix nuits après son retour de Tâ'if. En remarquant que le Messager de Dieu était décidé de ne leur rendre que l'une des deux choses, les Hawazinites dirent: "Nous choisissons nos captifs." A ces mots, le Messager de Dieu se leva pour faire un discours aux Musulmans; il loua Dieu de ce qu'Il est digne et reprit en disant: "Cela dit, vos frères-ci sont venus repentants, et j'ai cru bon de leur rendre leurs prisonniers; que celui qui veut faire cela de bon cœur le fasse, et que celui qui veut garder sa part jusqu'à ce que nous la lui rendions dès les premières prises que Dieu nous accordra, le fasse..." Sur ce, les Musulmans s'écrièrent: "O Messager de Dieu! nous leur laissons cela de bon cœur. — Mais nous ne savons pas, rétorqua le Messager de Dieu, ceux qui sont pour et ceux qui

١٤ - باب: إِذَا بَعَثَ الإِمامُ رَسُولاً في حاجَةٍ. أَوْ أَمَرَهُ بِالمُقَامِ، هَلْ يُسْهَمُ لَهُ.

٣١٣٠ - حَدَّثَنا مُوسى: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ: حَدَّثَنَا عُثْمانُ بْنُ مَوْهَبٍ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قالَ: إِنَّمَا تَغَيَّبَ عُثْمانُ عَنْ بَدْرٍ، فَإِنَّهُ كانَتْ تَحْتَهُ بِنْتُ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ وَكانَتْ مَرِيضَةً، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ لَكَ أَجْرَ رَجُلٍ مِمَّنْ شَهِدَ بَدْراً وَسَهْمَهُ».

١٥ - باب: وَمِنَ ٱلدَّلِيلِ عَلَى أَنَّ الخُمُسَ لِنَوَائِبِ المُسْلِمِينَ:

ما سَأَلَ هَوَازِنُ النَّبِيَّ ﷺ بِرَضَاعِهِ فِيهِمْ فَتَحَلَّلَ مِنَ المُسْلِمِينَ، وَما كانَ النَّبِيُّ ﷺ يَعِدُ النَّاسَ أَنْ يُعْطِيَهُمْ مِنَ الْفَيْءِ وَالأَنْفالِ مِنَ الخُمُسِ، وَما أَعْطَى الأَنْصارَ، وَما أَعْطَى جابِرَ بْنَ عَبْدِ ٱللهِ مِنْ تَمْرِ خَيْبَرَ.

٣١٣١-٣١٣٢ - حَدَّثَنا سَعِيدُ بْنُ عُفَيْرٍ قالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قالَ: حَدَّثَنِي عُقَيْلٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قالَ: وَزَعَمَ عُرْوَةُ: أَنَّ مَرْوَانَ بْنَ الحَكَمِ وَالمِسْوَرَ بْنَ مَخْرَمَةَ أَخْبَرَاهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قالَ، حِينَ جاءَهُ وَفْدُ هَوازِنَ مُسْلِمِينَ، فَسَأَلُوهُ أَنْ يَرُدَّ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَسَبْيَهُمْ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «أَحَبُّ الحَدِيثِ إِلَيَّ أَصْدَقُهُ، فَٱخْتَارُوا إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ: إِمَّا السَّبْيَ، وَإِمَّا المَالَ، وَقَدْ كُنْتُ ٱسْتَأْنَيْتُ بِهِمْ». وَقَدْ كانَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ ٱنْتَظَرَ آخِرَهُمْ بِضْعَ عَشْرَةَ لَيْلَةً حِينَ قَفَلَ مِنَ الطَّائِفِ، فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ غَيْرُ رَادٍّ إِلَيْهِمْ إِلَّا إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ، قالوا: فَإِنَّا نَخْتَارُ سَبْيَنَا، فَقَامَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ في المُسْلِمِينَ، فَأَثْنَى عَلَى ٱللهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ قالَ: «أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ إِخْوَانَكُمْ هٰؤُلَاءِ قَدْ جاؤُونَا تائِبِينَ، وَإِنِّي قَدْ رَأَيْتُ أَنْ أَرُدَّ إِلَيْهِمْ سَبْيَهُمْ، مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُطَيِّبَ فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ أَحَبَّ مِنْكُمْ أَنْ يَكُونَ عَلَى حَظِّهِ، حَتَّى نُعْطِيَهُ إِيَّاهُ مِنْ أَوَّلِ ما يُفِيءُ ٱللهُ عَلَيْنَا فَلْيَفْعَلْ». فَقَالَ النَّاسُ: قَدْ طَيَّبْنَا ذٰلِكَ يَا رَسُولَ ٱللهِ ﷺ لَهُمْ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «إِنَّا لَا نَدْرِي مَنْ أَذِنَ مِنْكُمْ في ذٰلِكَ مِمَّنْ لَمْ يَأْذَنْ، فَٱرْجِعُوا حَتَّى يَرْفَعَ إِلَيْنَا عُرَفاؤُكُمْ أَمْرَكُمْ». فَرَجَعَ

sont contre; retournez! vos chefs nous mettront au courant de vos décisions." Effectivement, les gens s'en allèrent et eurent avec leurs chefs des entretiens. Après quoi, ceux-ci revinrent voir le Messager de Dieu et le mirent au courant du consentement des Musulmans.

* [Ibn Chihâb]: C'est ce qui nous est parvenu des prisonniers de Hawâzin.

3133 - Zahdam dit: «Nous étions chez Abu Mûsa lorsqu'on apporta une poule. Il y avait un homme des béni Taym Allâh, rouge de teint comme les *mawâli*. Invité à manger par Abu Musa, l'homme répondit: "C'est que j'ai vu cet animal manger hier une chose qui m'a dégoûté; et j'ai juré de ne pas manger de sa chair. — Allons, viens, lui répartit Abu Mûsa; je vais vous rapporté [un hadîth] à ce sujet. J'allai voir le Prophète à la tête d'un groupe d'Ach'arites, pour lui demander de nous procurer des montures. Il nous dit: "Par Dieu! je ne [peux] vous procurer de montures, car je n'en ai pas." Après quoi, on lui amena quelques chameaux capturés. Aussitôt, il s'informa de nous: "Où sont les Ach'arites?"et il ordonna de nous donner cinq chamelles à bosse blanche. En partant, nous nous dîmes: "Qu'avons-nous fait? nous n'aurons pas de bénédiction!" Sur ce, nous revînmes voir le Prophète, et lui dîmes: "Nous t'avons demandé de nous procurer des montures, et tu as juré de ne pas nous en procurer; as-tu donc oublié? — Ce n'est pas moi qui vous ai procuré..., mais bien Dieu, répondit le Prophète. Quant à moi, par Dieu! s'il plaît à Dieu, lorsque je jure de faire une chose et qu'ensuite je vois qu'une autre est meilleure, je ferai sûrement celle qui est meilleure en me dégageant [de mon serment par une expiation]."

3134 - Ibn 'Umar (r): Le Messager de Dieu envoya dans la direction de Nejd une patrouille ('Abd Allâh ben 'Umar était parmi ses membres)... Ils capturèrent beacoup de chameaux; d'ailleurs chacun d'eux eut une part formée de onze ou douze chameaux;... de plus, chacun reçut encore un chameau.

3135 - Ibn 'Umar (r): Le Messager de Dieu accordait des gratifications particulières à certaines patrouilles, et ce exception faite au partage général auquel était appelée toute l'armée.

3136 - Abu Mûsa (r) dit: «La nouvelle de la sortie du Messager de Dieu parvint tandis que nous étions au Yémen. Nous partîmes donc vers lui pour être

النَّاسُ فَكَلَّمَهُمْ عُرَفاؤُهُمْ، ثمَّ رَجَعُوا إِلَى رَسُولِ ٱللهِ ﷺ فَأَخْبَرُوهُ أَنَّهُمْ قَدْ طَيَّبُوا فَأَذِنُوا. فَهٰذَا الَّذِي بَلَغَنا عَنْ سَبْيِ هَوَازِنَ.

٣١٣٣ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ عَبْدِ الْوَهَّابِ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ قالَ: وَحَدَّثَنِي الْقَاسِمُ بْنُ عاصِمٍ الْكُلَيْبِيُّ ـ وَأَنَا لِحَدِيثِ الْقَاسِمِ أَحْفَظُ ـ عَنْ زَهْدَمٍ قالَ: كُنَّا عِنْدَ أَبِي مُوسَى، فَأُتِيَ ـ وَذَكَرَ دَجاجَةً ـ وَعِنْدَهُ رَجُلٌ مِنْ بَنِي تَيْمِ ٱللهِ أَحْمَرُ كَأَنَّهُ مِنَ المَوَالِي، فَدَعاهُ لِلطَّعَامِ، فَقَالَ: إِنِّي رَأَيْتُهُ يَأْكُلُ شَيْئاً فَقَذِرْتُهُ، فَحَلَفْتُ لَا آكُلُ، فَقَالَ: هَلُمَّ فَلأُحَدِّثْكُمْ عَنْ ذٰلِكَ، إِنِّي أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ في نَفَرٍ مِنَ الأَشْعَرِيِّينَ نَسْتَحْمِلُهُ، فَقَالَ: «وَٱللهِ لَا أَحْمِلُكُمْ، وَما عِنْدِي ما أَحْمِلُكُمْ». وَأُتِيَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ بِنَهْبِ إِبِلٍ، فَسَأَلَ عَنَّا فَقَالَ: «أَيْنَ النَّفَرُ الأَشْعَرِيُّونَ». فَأَمَرَ لَنَا بِخَمْسِ ذَوْدٍ غُرِّ ٱلذُّرَى، فَلَمَّا ٱنْطَلَقْنَا قُلْنَا: ما صَنَعْنَا؟ لَا يُبارَكُ لَنَا، فَرَجَعْنَا إِلَيْهِ، فَقُلْنَا: إِنَّا سَأَلْنَاكَ أَنْ تَحْمِلَنَا، فَحَلَفْتَ أَنْ لَا تَحْمِلَنَا، أَفَنَسِيتَ؟ قالَ: «لَسْتُ أَنَا حَمَلْتُكُمْ، وَلٰكِنَّ الله حَمَلَكُمْ، وَإِنِّي وَٱللهِ ـ إِنْ شاءَ ٱللهُ ـ لَا أَحْلِفُ عَلَى يَمِينٍ، فَأَرَى غَيْرَهَا خَيْراً مِنْهَا، إِلَّا أَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ، وَتَحَلَّلْتُهَا».

٣١٣٤ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ بَعَثَ سَرِيَّةً فِيهَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ عُمَرَ قِبَلَ نَجْدٍ، فَغَنِمُوا إِبِلاً كَثِيرَةً، فَكانَتْ سِهَامُهُمُ ٱثْنَيْ عَشَرَ بَعِيراً، أَوْ أَحَدَ عَشَرَ بَعِيراً، وَنُفِّلوا بَعِيراً بَعِيراً.

٣١٣٥ ـ حَدَّثَنَا يَحْيىٰ بْنُ بُكَيْرٍ: أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ كانَ يُنَفِّلُ بَعْضَ مَنْ يَبْعَثُ مِنَ السَّرَايَا لِأَنْفُسِهِمْ خاصَّةً، سِوَى قَسْمِ عامَّةِ الجَيْشِ.

٣١٣٦ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ: حَدَّثَنَا بُرَيْدُ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: بَلَغَنَا مَخْرَجُ النَّبِيِّ ﷺ وَنَحْنُ بِالْيَمَنِ، فَخَرَجْنَا

au nombre des Muhâjir, moi et deux de mes frères plus âgés que moi, Abu Burda et Abu Ruhm, à la tête de plus de cinquante (ou: *cinquante deux ou cinquante* trois) hommes de la tribu. Nous prîmes un navire, qui nous jeta dans les terres du Négus, en Abyssinie, où nous rencontrâmes Ja'far et ses compagnons. "Le Messager de Dieu, dit Ja'far, nous a envoyés ici et nous a donné l'ordre d'y rester. Restez donc, vous aussi, avec nous."En effet, nous restâmes avec lui, et ce jusqu'au jour où tous ensemble nous rejoignîmes le Prophète. Notre arrivée coïncida avec la chute de Khaybar. Il nous accorda alors des parts du butin (ou: *nous donna du butin*); et à part les membres de notre navire et Ja'far et ses compagnons, le Prophète n'appela au partage du butin de Khaybar que ceux qui y avaient participé.»

3137 - Jabir dit: «Le Messager de Dieu me dit: "Si les biens du Baḥrayn arrivent, je te donnerai ceci, et ceci, et ceci." Mais le Meassager mourut avant l'arrivée de ces biens. Et à leur arrivée, Abu Bakr fit crier publiquement: "Que celui qui a quelque créance sur le Messager de Dieu, ou quelque promesse de lui, vienne me trouver!" J'allai donc le trouver, et lui dit: "Le Messager de Dieu m'a promis ceci et ceci." Alors il me tendit trois poignées...»

* [En rapportant, ce hadîth], Sufyan faisait, à ce dernier passage le geste de puiser avec les deux mains réunies, en disant: "C'est ainsi que fit devant nous ibn al-Munkadir."

* Dans une autre version, Jabir dit: «J'allai trouver Abu Bakr et lui fit ma demande; il ne me donna rien; une deuxième fois je vins la lui réitérer, et il ne me donna rien. Alors à la troisième fois, je lui dis: "Je t'ai demandé une fois, et tu ne m'as rien donné, puis une deuxième, puis une troisième, et tu ne m'as pas donné davantage. Eh bien! soit que tu me donnes, soit que tu te montres avare envers moi... — As-tu dit, répliqua Abu Bakr, que j'allais me montrer avare envers toi? eh bien! sache donc qu'à chaque fois que je te répondais négativement, j'avais l'intention de te donner."»

* Sufyan: Aussi, 'Amrû nous a rapporté, de Muhammad ben 'Ali, de Jabir [qui dit]: «Il me tendit alors une poignée [de pièce] et me dit: "Compte-les!" Je trouvai qu'il y avait cinq cents pièces. "Prends-en donc deux fois autant encore, me dit-il."»

مُهاجِرِينَ إِلَيْهِ، أَنَا وَأَخَوانِ لِي أَنَا أَصْغَرُهُمْ، أَحَدُهُما أَبُو بُرْدَةَ وَالآخَرُ أَبُو رُهْمٍ، إِمَّا قالَ: في بِضْعٍ، وَإِمَّا قالَ: في ثَلاثَةٍ وَخَمْسِينَ، أَوِ آثْنَيْنِ وَخَمْسِينَ رَجُلاً مِنْ قَوْمِي، فَرَكِبْنَا سَفِينَةً، فَأَلْقَتْنَا سَفِينَتُنَا إِلَى النَّجَاشِيِّ بِالحَبَشَةِ، وَوَافَقْنَا جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَأَصْحَابَهُ عِنْدَهُ، فَقَالَ جَعْفَرٌ: إِنَّ رَسُولَ آللهِ ﷺ بَعَثَنَا هَا هُنَا، وَأَمَرَنَا بِالإِقامَةِ، فَأَقِيمُوا مَعَنَا، فَأَقَمْنَا مَعَهُ حَتَّى قَدِمْنَا جَمِيعاً، فَوَافَقْنَا النَّبِيَّ ﷺ حِينَ آفْتَتَحَ خَيْبَرَ، فَأَسْهَمَ لَنَا ـ أَوْ قالَ: فَأَعْطَانَا مِنْهَا ـ وَما قَسَمَ لِأَحَدٍ غابَ عَنْ فَتْحِ خَيْبَرَ مِنْهَا شَيْئاً، إِلاَّ لِمَنْ شَهِدَ مَعَهُ، إِلاَّ أَصْحَابَ سَفِينَتِنَا مَعَ جَعْفَرٍ وَأَصْحَابِهِ، قَسَمَ لَهُمْ مَعَهُمْ.

٣١٣٧ - حَدَّثَنَا عَلِيٌّ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ المُنْكَدِرِ: سَمِعَ جابِراً رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ رَسُولُ آللهِ ﷺ: «لَوْ قَدْ جاءَنِي مالُ الْبَحْرَيْنِ لَقَدْ أَعْطَيْتُكَ هٰكَذَا وَهٰكَذَا وَهٰكَذَا». فَلَمْ يَجِيءْ حَتَّى قُبِضَ النَّبِيُّ ﷺ، فَلَمَّا جاءَ مالُ الْبَحْرَيْنِ، أَمَرَ أَبُو بَكْرٍ مُنادِياً فَنادَى: مَنْ كانَ لَهُ عِنْدَ رَسُولِ آللهِ ﷺ دَيْنٌ أَوْ عِدَةٌ فَلْيَأْتِنا، فَأَتَيْتُهُ فَقُلْتُ: إِنَّ رَسُولَ آللهِ ﷺ قالَ لِي كَذَا وَكَذَا، فَحَثا لِي ثَلاثاً. وَجَعَلَ سُفْيَانُ يَحْثُو بِكَفَّيْهِ جَمِيعاً، ثُمَّ قالَ لَنَا: هٰكَذَا قالَ آبْنُ المُنْكَدِرِ.

وَقالَ مَرَّةً: فَأَتَيْتُ أَبَا بَكْرٍ فَسَأَلْتُ فَلَمْ يُعْطِنِي، ثُمَّ أَتَيْتُهُ فَلَمْ يُعْطِنِي، ثُمَّ أَتَيْتُهُ الثَّالِثَةَ، فَقُلْتُ: سَأَلْتُكَ فَلَمْ تُعْطِنِي، ثُمَّ سَأَلْتُكَ فَلَمْ تُعْطِنِي، ثُمَّ سَأَلْتُكَ فَلَمْ تُعْطِنِي، فَإِمَّا أَنْ تُعْطِيَنِي، وَإِمَّا أَنْ تَبْخَلَ عَنِّي، قالَ: قُلْتَ تَبْخَلُ عَلَيَّ؟ ما مَنَعْتُكَ مِنْ مَرَّةٍ إِلاَّ وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أُعْطِيَكَ.

قالَ سُفْيَانُ: وَحَدَّثَنَا عَمْرٌو، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ جابِرٍ: فَحَثا لِي حَثْيَةً وَقالَ: عُدَّها، فَوَجَدْتُها خَمْسَمِائَةٍ، قالَ: فَخُذْ مِثْلَها مَرَّتَيْنِ.

* Ibn al-Munkadir: Y a-t-il pire que l'avarice?

3138 - Jabir ben 'Abd Allâh (r) dit: «Tandis que le Messager de Dieu était en train de partager un butin à al-Ji'rana, un homme lui dit: "Sois juste! — Je serai bien misérable si je ne suis pas juste, répondit le Prophète."»

R. 16 - Le Prophète n'accordait de grâce aux prisonniers sans qu'on ne versât le khums.

3139 - D'après Muḥammad ben Jubayr, son père dit: Le Prophète dit au sujet des prisonniers de Badr: "Si al-Mut'im ben 'Ady était encore vivant et qu'il m'avait demandé de [libérer] ces individus puants, je les aurais relâchés."

R. 17 - Parmi les preuves que le khums doit être sous la disposition de l'Imâm et que celui-ci peut [en] donner à quelques-uns de ses proches en négligeant d'autres, [citons] ceci: du khums de Khaybar, le Prophète fit un partage entre les béni al-Mutalib et les béni Hâchim.

* 'Umar ben 'Abd-al-'Aziz: Il ne procéda pas à un partage général entre eux[1]; il ne préféra pas ses proches à ceux qui en avaient plus besoin; [au contraire], de ceux qui en bénéficièrent, il y avait quelques-uns dont la parenté [avec le Prophète] était d'un degré plus éloigné...; on prenait en considération le besoin de ces personnes et le mal subi aux côtés du Prophète et qui leur fut causé par leurs contribules et les alliés de ces derniers.

3140 - Jubayr ben Mut'im dit: «Nous nous rendîmes, moi et 'Uthman ben 'Affan, chez le Messager de Dieu et nous lui dîmes: "O Messager de Dieu! tu viens de donner aux béni al-Mutalib et tu nous a négligés, pourtant notre parenté avec toi est d'un même degré! — Les béni al-Mutalib et les béni Hâchim, répondit le Messager de Dieu, forment une même et une seule chose."»

* Al-Layth: Yûnus m'a rapporté [le même hadîth] en ajoutant ceci: Jabir dit: «Le Prophète ne donna rien aux 'Abd-Chams et aux béni Nawfal.»

---

(1) Par: *entre eux*, il faut sous-entendre les Quraychites.

وَقالَ - يَعْنِي ٱبْنَ المُنْكَدِرِ -: وَأَيُّ دَاءٍ أَدْوَأُ مِنَ الْبُخْلِ.

٣١٣٨ - حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: حَدَّثَنَا قُرَّةُ بْنُ خَالِدٍ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، عَنْ جابِرِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قالَ: بَيْنَمَا رَسُولُ ٱللهِ ﷺ يَقْسِمُ غَنِيمَةً بِالْجِعْرَانَةِ، إِذْ قالَ لَهُ رَجُلٌ: ٱعْدِلْ، فَقَالَ لَهُ: «لَقَدْ شَقِيتُ إِنْ لَمْ أَعْدِلْ».

١٦ - باب: ما مَنَّ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى الأُسَارَى مِنْ غَيْرِ أَنْ يُخَمَّسَ.

٣١٣٩ - حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ بْنُ مَنْصُورٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قالَ في أُسَارَى بَدْرٍ: «لَوْ كانَ المُطْعِمُ بْنُ عَدِيٍّ حَيًّا، ثُمَّ كَلَّمَنِي في هٰؤُلَاءِ النَّتْنَىٰ، لَتَرَكْتُهُمْ لَهُ».

١٧ - باب: وَمِنَ ٱلدَّلِيلِ عَلَى أَنَّ الخُمُسَ لِلإِمامِ، وَأَنَّهُ يُعْطِي بَعْضَ قَرابَتِهِ دُونَ بَعْضٍ: ما قَسَمَ النَّبِيُّ ﷺ لِبَنِي المُطَّلِبِ وَبَنِي هَاشِمٍ مِنْ خُمُسِ خَيْبَرَ.

قالَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ: لَمْ يَعُمَّهُمْ بِذٰلِكَ، وَلَمْ يَخُصَّ قَرِيباً دُونَ مَنْ هُوَ أَحْوَجُ إِلَيْهِ، وَإِنْ كانَ الَّذِي أَعْطى لِمَا يَشْكُو إِلَيْهِ مِنَ الحَاجَةِ، وَلِمَا مَسَّهُمْ في جَنْبِهِ، مِنْ قَوْمِهِمْ وَحُلَفَائِهِمْ.

٣١٤٠ - حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ، عَنِ ٱبْنِ المُسَيَّبِ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ قالَ: مَشَيْتُ أَنَا وَعُثْمانُ بْنُ عَفَّانَ إِلَى رَسُولِ ٱللهِ ﷺ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ ٱللهِ، أَعْطَيْتَ بَنِي المُطَّلِبِ وَتَرَكْتَنَا، وَنَحْنُ وَهُمْ مِنْكَ بِمَنْزِلَةٍ وَاحِدَةٍ؟ فَقَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «إِنَّمَا بَنُو المُطَّلِبِ وَبَنُو هَاشِمٍ شَيْءٌ وَاحِدٌ».

قالَ اللَّيْثُ: حَدَّثَنِي يُونُسُ، وَزَادَ: قالَ جُبَيْرٌ: وَلَمْ يَقْسِمِ النَّبِيُّ ﷺ لِبَنِي عَبْدِ شَمْسٍ وَلَا لِبَنِي نَوْفَلٍ.

* Ibn Ishaq: 'Abd-Chams, Hâchim et al-Mutalib sont des frères utérins; leur mère était 'Atika bent Murra.Quant à Nawfal, il était leur frère consanguin.

R. 18 - Sur celui qui ne paye pas le khums des armes [enlevées du corps de l'ennemi]. — Sur le fait que celui qui tue [un guerrier ennemi] a droit à ses armes sans avoir à payer le khums et sans attendre l'avis de l'Imâm.(1)

3141 - De Salih ben Ibrahim ben 'Abd-ur-Raḥmân ben 'Awf, de son père, de son grand-père qui dit: «Tandis que j'étais dans le rang le jour de la bataille de Badr, je regardai à ma droite et à ma gauche et remarquai que j'étais entre deux jeunes Ansarites. Moi, je souhaitais être entre deux individus plus solides au combat; mais l'un d'eux me fit signe de l'œil et me dit: "O oncle! connais-tu Abu Jahl? — Oui, répondis-je, que lui veux-tu? ô fils de mon frère. — On m'a dit qu'il injuriait le Messager de Dieu; par Celui qui tient mon âme dans sa Main! si je le vois, je ne le quitterai qu'après la mort de celui dont le terme est le plus proche." Ces paroles me laissèrent fort étonné, lorsque l'autre me fit un signe de l'œil et me dit la même chose. Et tout à coup j'aperçus Abu Jahl qui sillonnait la mêlée. "Eh bien! voilà votre homme." Et aussitôt, les deux jeunes attaquèrent Abu Jahl avec leurs épées et le frappèrent à mort. Après quoi, ils se rendirent auprès du Prophète et le mirent au courant des faits; et ce dernier de leur dire: "Lequel de vous l'a tué? — Moi, répondirent tous deux. — Avez-vous essuyé vos épées? — Non, répondirent-ils." Sur ce, il regarda leurs épées puis dit: "Tous deux vous l'avez tué, ses armes reviennent à Mu'âth ben 'Amrû ben al-Jamûh."

* Muhammad(2): Yûsuf a entendu Sâlih et Ibrâhîm a entendu son père 'Ab-ar-Rahman.

3142 - Abu Qatâda (r) dit: «L'année de Ḥunayn, nous sortîmes avec le Prophète. Aux accrochages j'aperçus un Associant sur un Musulman; je me dirigeai vers lui et, m'approchant par derrière, lui donnai un coup d'épée sur l'artère de l'épaule. Il me fit face et me pressa si fort que je sentis la mort proche de moi. Mais il me lâcha ensuite et tomba raide mort. Après quoi, je rejoignis 'Umar

(1) Ou: Sur le jugement de l'Imam en la matière.

(2) C.-à-d. Bukhâry.

وَقَالَ ٱبْنُ إِسْحٰقَ: عَبْدُ شَمْسٍ وَهَاشِمٌ وَالمُطَّلِبُ إِخْوَةٌ لِأُمٍّ، وَأُمُّهُمْ عاتِكَةُ بِنْتُ مُرَّةَ، وَكانَ نَوْفَلٌ أَخاهُمْ لِأَبِيهِمْ.

١٨ - باب: مَنْ لَمْ يُخَمِّسِ الأَسْلَابَ، وَمَنْ قَتَلَ قَتِيلاً فَلَهُ سَلَبُهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُخَمَّسَ، وَحُكْمِ الإِمامِ فِيهِ.

٣١٤١ - حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ المَاجِشُونِ، عَنْ صالِحِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قالَ: بَيْنَا أَنَا وَاقِفٌ في الصَّفِّ يَوْمَ بَدْرٍ، فَنَظَرْتُ عَنْ يَمِينِي وَشِمَالِي، فَإِذَا أَنَا بِغلَامَيْنِ مِنَ الأَنْصارِ، حَدِيثَةٍ أَسْنَانُهُمَا، تَمَنَّيْتُ أَنْ أَكُونَ بَيْنَ أَضْلَعَ مِنْهُمَا، فَغَمَزَنِي أَحَدُهُمَا فَقَالَ: يَا عَمِّ هَلْ تَعْرِفُ أَبَا جَهْلٍ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، ما حَاجَتُكَ إِلَيْهِ يَا ٱبْنَ أَخِي؟ قالَ: أُخْبِرْتُ أَنَّهُ يَسُبُّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَئِنْ رَأَيْتُهُ لَا يُفَارِقُ سَوَادِي سَوَادَهُ حَتَّى يَمُوتَ الأَعْجَلُ مِنَّا، فَتَعَجَّبْتُ لِذٰلِكَ، فَغَمَزَنِي الآخَرُ، فَقَالَ لِي مِثْلَهَا، فَلَمْ أَنْشَبْ أَنْ نَظَرْتُ إِلَى أَبِي جَهْلٍ يَجُولُ في النَّاسِ، فَقُلْتُ: أَلَا، إِنَّ هٰذَا صَاحِبُكُمَا الَّذِي سَأَلْتُمانِي، فَٱبْتَدَرَاهُ بِسَيْفَيْهِمَا، فَضَرَبَاهُ حَتَّى قَتَلَاهُ، ثُمَّ ٱنْصَرَفَا إِلَى رَسُولِ ٱللهِ ﷺ فَأَخْبَرَاهُ، فَقَالَ: «أَيُّكُمَا قَتَلَهُ؟». قَالَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا: أَنَا قَتَلْتُهُ، فَقَالَ: «هَلْ مَسَحْتُما سَيْفَيْكُمَا؟». قالَا: لَا، فَنَظَرَ في السَّيْفَيْنِ، فَقَالَ: «كِلَاكُمَا قَتَلَهُ، سَلَبُهُ لِمُعَاذِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الجَمُوحِ». وَكانا مُعَاذَ بْنَ عَفْرَاءَ وَمُعَاذَ بْنَ عَمْرِو بْنِ الجَمُوحِ.

قَالَ مُحَمَّدٌ: سَمِعَ يُوسُفُ صَالِحاً، وَإِبْرَاهِيمُ أَبَاهُ: عَبْدَ الرَّحْمٰنِ بْنَ عَوْفٍ.

٣١٤٢ - حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مالِكٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ ٱبْنِ أَفْلَحَ، عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ مَوْلَى أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ عامَ حُنَيْنٍ، فَلَمَّا ٱلْتَقَيْنَا، كانَتْ لِلْمُسْلِمِينَ جَوْلَةٌ، فَرَأَيْتُ رَجُلاً مِنَ المُشْرِكِينَ عَلَا رَجُلاً مِنَ المُسْلِمِينَ، فَٱسْتَدَرْتُ حَتَّى أَتَيْتُهُ مِنْ وَرَائِهِ حَتَّى ضَرَبْتُهُ بِالسَّيْفِ عَلَى حَبْلِ عاتِقِهِ، فَأَقْبَلَ عَلَيَّ فَضَمَّنِي ضَمَّةً وَجَدْتُ مِنْهَا رِيحَ المَوْتِ، ثُمَّ أَدْرَكَهُ المَوْتُ فَأَرْسَلَنِي، فَلَحِقْتُ عُمَرَ بْنَ الخَطَّابِ فَقُلْتُ: ما بَالُ النَّاسِ؟ قالَ: أَمْرُ ٱللهِ، ثُمَّ إِنَّ النَّاسَ رَجَعُوا، وَجَلَسَ

ben al-Khaṭṭab et lui dit: "Qu'ont donc les Musulmans...? — C'est le destin de Dieu[1], me dit-il."

«Les Musulmans revinrent à la charge... Le Prophète (ç) s'assit et dit: "Celui qui a tué un [ennemi] et peut présenter une preuve aura ses armes." A ces mots, je me levai et dit: "Qui veut témoigner pour moi?" puis je me rassis. "Celui qui a tué un [ennemi], répéta le Prophète (ç) pour la deuxième fois, et peut présenter une preuve aura ses armes." Je me levai de nouveau et dit: "Qui veut témoigner pour moi?" puis je me rassis. Le Messager de Dieu (ç), et pour la troisième fois, redit la même chose, et moi de me lever. "Qu'as-tu donc? Abu Qatâda, me demanda-t-il."Je lui racontai alors ce qui s'était passé.

« Un homme intervint: "Il dit la vérité, ô Messager de Dieu! et ses armes sont avec moi; fais qu'il soit satisfait et me laisse... — Jamais, par Dieu...! Il ne va pas choisir un *des lions de Dieu* qui combat pour Dieu et Son Messager (ç) pour ensuite te donner ses armes [qu'il a arrachées...]." Et le Prophète (ç) de dire: "Il a raison." (Il donna alors [les armes] à Abu Qatâda). Je vendis ensuite la cuirasse et je pus acheter un verger dans [le territoire] des béni Salama; d'ailleurs ce fut le premier que j'acquis après l'avènement de l'Islam."»

R. 19 - De ce que le Prophète (ç) donnait du khums, et de ce qui est similaire, à ceux dont on cherchait à gagner le cœur et à d'autres.

* Rapporté par 'Abd Allâh ben Zayd, et ce du Prophète (ç).

3143 - D'après 'Urwa ben az-Zubayr, Hakîm ben Hizâm (r) dit: «Je demandai au Messager de Dieu (ç)... et il me donna; je lui demandai une deuxième fois et il me donna aussi. Ensuite il me dit: "O Hakîm! ce [genre de] bien est verdoyant et doux; celui qui le prend en ayant une âme généreuse le verra béni; mais celui qui le prend avec avidité n'en aura pas de bénédiction, il sera comme celui qui mange sans se rassasier... [Sache que] la main de dessus est mieux que la main de dessous[2]. — O Messager de Dieu! dis-je, par Celui qui t'a envoyé avec la Vérité, je ne demanderai rien à qui que ce soit après toi, jusqu'à ce que je quitte le bas monde."» En effet, Abu Bakr le convoquait souvent pour lui donner quelque chose, mais Hakîm refusait d'accepter. Cela arriva aussi avec 'Umar [durant son

(1) Dans le texte: C'est l'ordre de Dieu. Mais le mot *ordre* peut prêter à confusion dans la traduction.

(2) Autrement dit, la main qui donne est mieux que la main qui demande.

النَّبِيُّ ﷺ فقالَ: «مَنْ قتَلَ قَتِيلاً لَهُ عَلَيْهِ بَيِّنَةٌ فَلَهُ سَلَبُهُ». فقُمْتُ فقُلْتُ: مَنْ يَشْهَدُ لِي، ثُمَّ جَلَسْتُ، ثُمَّ قالَ: «مَنْ قتَلَ قَتِيلاً لَهُ عَلَيْهِ بَيِّنَةٌ فَلَهُ سَلَبُهُ». فَقُمْتُ، فَقُلْتُ: مَنْ يَشْهَدُ لِي، ثُمَّ جَلَسْتُ، ثُمَّ قالَ الثَّالِثَةَ مِثْلَهُ، فَقُمْتُ، فَقالَ رَسُولُ آللهِ ﷺ: «ما لَكَ يا أَبا قَتادَةَ». فَاقْتَصَصْتُ عَلَيْهِ الْقِصَّةَ، فَقالَ رَجُلٌ: صَدَقَ يا رَسُولَ آللهِ، وَسَلَبُهُ عِنْدِي فَأَرْضِهِ عَنِّي، فَقالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ: لَا هَا آللهِ، إِذاً لَا يَعْمِدُ إِلَى أَسَدٍ مِنْ أُسْدِ آللهِ، يُقاتِلُ عَنِ آللهِ وَرَسُولِهِ ﷺ، يُعْطِيكَ سَلَبَهُ. فَقالَ النَّبِيُّ ﷺ: «صَدَقَ». فَأَعْطاهُ، فَبِعْتُ آلدِّرْعَ، فَابْتَعْتُ بِهِ مَخْرَفاً في بَنِي سَلِمَةَ، فَإِنَّهُ لَأَوَّلُ مالٍ تَأَثَّلْتُهُ في الْإِسْلَامِ.

١٩ ـ باب: ما كانَ النَّبِيُّ ﷺ يُعْطِي المُؤَلَّفَةَ قُلُوبُهُمْ وَغَيْرَهُمْ مِنَ الخُمُسِ وَنَحْوِهِ.

رَوَاهُ عَبْدُ آللهِ بْنُ زَيْدٍ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

٣١٤٣ ـ حَدَّثَنا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنا الأَوْزاعِيُّ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ المُسَيَّبِ، وَعُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ: أَنَّ حَكِيمَ بْنَ حِزامٍ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ آللهِ ﷺ فَأَعْطانِي، ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَأَعْطانِي، ثُمَّ قالَ لِي: «يا حَكِيمُ، إِنَّ هٰذا المالَ خَضِرٌ حُلْوٌ، فَمَنْ أَخَذَهُ بِسَخاوَةِ نَفْسٍ بُورِكَ لَهُ فِيهِ، وَمَنْ أَخَذَهُ بِإِشْرافِ نَفْسٍ لَمْ يُبارَكْ لَهُ فِيهِ، وَكانَ كالَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَشْبَعُ، وَالْيَدُ الْعُلْيا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى». قالَ حَكِيمٌ: فَقُلْتُ: يا رَسُولَ آللهِ، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ، لَا أَرْزَأُ أَحَداً بَعْدَكَ شَيْئاً حَتَّى أُفارِقَ آلدُّنْيا. فَكانَ أَبُو بَكْرٍ يَدْعُو حَكِيماً لِيُعْطِيَهُ الْعَطاءَ فَيَأْبَى أَنْ يَقْبَلَ مِنْهُ شَيْئاً، ثُمَّ إِنَّ عُمَرَ دَعاهُ لِيُعْطِيَهُ فَأَبَى أَنْ يَقْبَلَ مِنْهُ، فَقالَ: يا مَعْشَرَ

califat]. D'ailleurs c'est ce qui poussa ce dernier à dire: "O Musulmans! je lui présente son droit que Dieu lui a accordé de ce butin mais il refuse de le prendre." Donc, après la mort du Prophète (ç), Hakîm ne manifesta son besoin à qui que ce soit, et ce jusqu'à ce qu'il mourût.

3144 - D'après Nâfi', 'Umar ben al-Khaṭṭâb (r) dit une fois: «O Messager de Dieu! j'avais, durant la période de l'Ignorance, fait un vœu d'observer une retraite spirituelle d'une journée.» Le Prophète (ç) lui ordonna alors de respecter ce vœu.

[Nâfi']: «'Umar eut, des captifs de Ḥunayn, deux jeunes filles qu'il laissa dans l'une des maisons de La Mecque. Mais le Prophète (ç) accorda ensuite la liberté à tous les prisonniers de Ḥunayn qui se mirent aussitôt à courir dans les ruelles. "O 'Abd Allâh! regarde ce qui se passe! commanda 'Umar. — Le Messager de Dieu (ç) vient d'accorder la liberté aux prisonniers, dit 'Abd Allâh. — Va alors libérer les deux jeunes filles!"

«D'autre part, le Messager de Dieu (ç) ne commença pas la *'umra* à partir d'al-Ji'râna, car s'il l'avait faite, cela aurait été su par 'Abd Allâh.»

* *...du khums*, ajoute Jarîr ben Ḥâzim, et ce de 'Ayyûb, de Nâfi', d'ibn 'Umar.

* Rapporté par Ma'mar, et ce de 'Ayyûb, de Nâfi', d'ibn Umar au sujet du vœu. Mais dans cette version on ne trouve pas: *d'une journée*.

3145 - D'après 'Amrû ben Taghlib (r), le Messager de Dieu (ç) donna à certains et priva d'autres; ce qui, semblait-il, causa les reproches de ses derniers. Alors le Prophète (ç) dit: "Je donne à quelques-uns car je crains [les conséquences] de leur faiblesse et leur impatience; quant à d'autres, je les confie au bien et au contentement que Dieu a mis dans leur cœur; parmi eux, il y a 'Amrû ben Taghlib."

[En entendant ces mots], 'Amrû ben Taghlib dit: «Je n'aime pas avoir à la place de ces paroles du Messager de Dieu (ç) [fût-ce] *des chamelles rousses*.»

* Abu 'Asim ajoute: Jarîr dit: J'ai entendu al-Ḥasan dire: «'Amrû ben Taghlib nous a rapporté que le Messager de Dieu (ç) avait reçu quelques biens — ou: quelques captifs — et qu'ils les avait partagés.

3146 - D'après Abu Qatâda, Anas (r) dit: «Le Prophète (ç) dit: "Je donne aux Quraychites dans le but d'avoir leur sympathie, car ils viennent juste de quitter l'Ignorance."»

المُسْلِمِينَ، إِنِّي أَعْرِضُ عَلَيْهِ حَقَّهُ الَّذِي قَسَمَ آللهُ لَهُ مِنْ هٰذَا الْفَيْءِ فَيَأْبَى أَنْ يَأْخُذَهُ. فَلَمْ يَرْزَأْ حَكِيمٌ أَحَداً مِنَ النَّاسِ شَيْئاً بَعْدَ النَّبِيِّ ﷺ حَتَّى تُوُفِّيَ.

٣١٤٤ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو النُّعْمَانِ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ: أَنَّ عُمَرَ آبْنَ الخَطَّابِ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قالَ: يَا رَسُولَ آللهِ، إِنَّهُ كانَ عَلَيَّ آعْتِكَافُ يَوْمٍ فِي الجَاهِلِيَّةِ، فَأَمَرَهُ أَنْ يَفِيَ بِهِ، قالَ: وَأَصَابَ عُمَرُ جارِيَتَيْنِ مِنْ سَبْيِ حُنَيْنٍ، فَوَضَعَهُمَا فِي بَعْضِ بُيُوتِ مَكَّةَ، قالَ: فَمَنَّ رَسُولُ آللهِ ﷺ عَلَى سَبْيِ حُنَيْنٍ، فَجَعَلُوا يَسْعَوْنَ فِي السِّكَكِ. فَقَالَ عُمَرُ: يَا عَبْدَ آللهِ، آنْظُرْ ما هٰذَا؟ فَقَالَ: مَنَّ رَسُولُ آللهِ ﷺ عَلَى السَّبْيِ، قالَ: آذْهَبْ فَأَرْسِلِ الجَارِيَتَيْنِ.

قالَ نَافِعٌ: وَلَمْ يَعْتَمِرْ رَسُولُ آللهِ ﷺ مِنَ الْجِعْرَانَةِ، وَلَوِ آعْتَمَرَ لَمْ يَخْفَ عَلَى عَبْدِ آللهِ.

وَزَادَ جَرِيرُ بْنُ حازِمٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ آبْنِ عُمَرَ قالَ: مِنَ الخُمُسِ. وَرَوَاهُ مَعْمَرٌ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ آبْنِ عُمَرَ فِي النَّذْرِ، وَلَمْ يَقُلْ: يَوْمٍ.

٣١٤٥ ـ **حَدَّثَنَا** مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا جَرِيرُ بْنُ حازِمٍ: حَدَّثَنَا الحَسَنُ قالَ: حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ تَغْلِبَ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قالَ: أَعْطَى رَسُولُ آللهِ ﷺ قَوْماً وَمَنَعَ آخَرِينَ، فَكَأَنَّهُمْ عَتِبُوا عَلَيْهِ، فَقَالَ: «إِنِّي أُعْطِي قَوْماً أَخَافُ ظَلَعَهُمْ وَجَزَعَهُمْ، وَأَكِلُ أَقْوَاماً إِلَى ما جَعَلَ آللهُ فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْخَيْرِ وَالْغَنَاءِ، مِنْهُمْ عَمْرُو بْنُ تَغْلِبَ». فَقَالَ عَمْرُو بْنُ تَغْلِبَ: مَا أُحِبُّ أَنَّ لِي بِكَلِمَةِ رَسُولِ آللهِ ﷺ حُمْرَ النَّعَمِ.

وَزَادَ أَبُو عاصِمٍ، عَنْ جَرِيرٍ قالَ: سَمِعْتُ الحَسَنَ يَقُولُ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ تَغْلِبَ: أَنَّ رَسُولَ آللهِ ﷺ أُتِيَ بِمَالٍ ـ أَوْ بِسَبْيٍ ـ فَقَسَمَهُ، بِهٰذَا.

٣١٤٦ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْوَلِيدِ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنِّي أُعْطِي قُرَيْشاً أَتَأَلَّفُهُمْ، لِأَنَّهُمْ حَدِيثُ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَّةٍ».

3147 - D'après Anas ben Mâlik, lorsque le Messager de Dieu (ç) s'était mis à donner jusqu'à cent chameaux à quelques Quraychites, et ce du butin que Dieu lui avait accordé des biens de Hawâzin, il y eut des Anṣâr qui dirent: "Que Dieu pardonne au Messager de Dieu (ç)! il donne aux Quraychites bien que nos sabres dégouttent encore de leur sang!"

«On rapporta, continue Anas, leurs propos au Messager de Dieu (ç) qui envoya aussitôt appeler les Anṣâr et les réunit dans une tente en cuir. A part eux, il ne convoqua aucune autre personne; et une fois tous réunis arriva le Messager de Dieu (ç). "Quels sont ces propos qui me sont arrivés sur vous? demanda-t-il. — Quant à nos personnalités, expliquèrent leurs doctes, elles n'ont rien dit, Messager de Dieu. Mais il y eut des jeunes parmi nous qui ont dit ceci: *Que Dieu pardonne au Messager de Dieu (ç)! Il donne aux Quraychites et prive les Anṣâr bien que nos sabres dégouttent encore de leur sang!*" Sur ce, le Messager de Dieu (ç) dit: "Certes, je donne à des gens qui viennent tout juste de quitter la Dénégation; [mais], n'accepteriez-vous pas que les gens s'en vont avec des biens tandis que vous, vous retourniez à vos demeures/campements avec le Messager de Dieu (ç)? Par Dieu! ce que vous emmenez avec vous est mieux que ce qu'ils remportent. — Si, Messager de Dieu, nous acceptons, fut leur réponse." Et lui de reprendre: "Vous allez remarquer après moi un favoritisme fort dur, patientez [quand même] jusqu'à rencontrer Dieu et Son Messager près de l'Abreuvoir."»

Anas: «Mais nous n'avons pas patienté.»

3148 - D'après Muhammad ben Jubayr, Jubayr ben Mut'im rapporte qu'il était de retour de Ḥunayn avec le Messager de Dieu (ç) et les Musulmans, quand des Bédouins insistèrent à lui demander de leur donner quelque chose, au point où ils le pressèrent contre un *samura*(1) qui retint son manteau. Là, le Messager de Dieu (ç) s'arrêta et [leur] dit: "Donnez-moi mon manteau!... si ces arbres épineux étaient des chameaux, je les aurais partagés entre vous; vous ne me trouverez ni avare, ni menteur, ni lâche."

3149 - Selon Ishâq ben 'Abd Allâh, Anas ben Mâlik (r) dit: «J'étais en train de marcher avec le Prophète (ç), qui était alors vêtu d'un manteau najranite(2) à

(1) Espèce d'arbre à épines (*spina ægyptiaca?*).

(2) C'est-à-dire, fabriqué à Najrân, une ville de l'Arabie.

٣١٤٧ ـ حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ: حَدَّثَنَا الزُّهْرِيُّ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَنَسُ بْنُ مالِكٍ: أَنَّ نَاساً مِنَ الأَنْصَارِ قَالُوا لِرَسُولِ آللهِ ﷺ، حِينَ أَفاءَ آللهُ عَلَى رَسُولِهِ ﷺ مِنْ أَمْوالِ هَوَازِنَ ما أَفاءَ، فَطَفِقَ يُعْطِي رِجالاً مِنْ قُرَيْشٍ الْمائَةَ مِنَ الإِبِلِ، فَقالُوا: يَغْفِرُ آللهُ لِرَسُولِ آللهِ ﷺ، يُعْطِي قُرَيْشاً وَيَدَعُنا، وَسُيُوفُنا تَقْطُرُ مِنْ دِمائِهِمْ. قَالَ أَنَسٌ: فَحُدِّثَ رَسُولُ آللهِ ﷺ بِمَقَالَتِهِمْ، فَأَرْسَلَ إِلَى الأَنْصَارِ فَجَمَعَهُمْ في قُبَّةٍ مِنْ أَدَمٍ، وَلَمْ يَدْعُ مَعَهُمْ أَحَداً غَيْرَهُمْ، فَلَمَّا آجْتَمَعُوا جاءَهُمْ رَسُولُ آللهِ ﷺ فَقالَ: «ما كَانَ حَدِيثٌ بَلَغَنِي عَنْكُمْ». قالَ لَهُ فُقَهاؤُهُمْ: أَمَّا ذَوُو آرائِنا يَا رَسُولَ آللهِ فَلَمْ يَقُولُوا شَيْئاً، وأَمَّا أُناسٌ مِنَّا حَدِيثَةٌ أَسْنانُهُمْ، فَقالُوا: يَغْفِرُ آللهُ لِرَسُولِ آللهِ ﷺ، يُعْطِي قُرَيْشاً، وَيَتْرُكُ الأَنْصارَ، وَسُيُوفُنا تَقْطُرُ مِنْ دِمائِهِمْ. فَقالَ رَسُولُ آللهِ ﷺ: «إِنِّي أُعْطِي رِجالاً حَدِيثٌ عَهْدُهُمْ بِكُفْرٍ، أَما تَرْضَوْنَ أَنْ يَذْهَبَ النَّاسُ بِالأَمْوالِ، وَتَرْجِعُوا إِلَى رِحالِكُمْ بِرَسُولِ آللهِ ﷺ، فَوَآللهِ ما تَنْقَلِبُونَ بِهِ خَيْرٌ مِمَّا يَنْقَلِبُونَ بِهِ». قالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ آللهِ قَدْ رَضِينا، فَقالَ لَهُمْ: «إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ بَعْدِي أَثَرَةً شَدِيدَةً فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقَوُا آللهَ تَعالَى وَرَسُولَهُ ﷺ عَلَى الْحَوْضِ». قالَ أَنَسٌ: فَلَمْ نَصْبِرْ.

٣١٤٨ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ آللهِ الأُوَيْسِيُّ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ صَالِحٍ، عَنِ آبْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُمَرُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ: أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ جُبَيْرٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي جُبَيْرُ بْنُ مُطْعِمٍ: أَنَّهُ بَيْنَا هُوَ مَعَ رَسُولِ آللهِ ﷺ وَمَعَهُ النَّاسُ، مُقْبِلاً مِنْ حُنَيْنٍ، عَلِقَتْ رَسُولَ آللهِ ﷺ الأَعْرَابُ يَسْأَلُونَهُ، حَتَّى آضْطَرُّوهُ إِلَى سَمُرَةٍ فَخَطِفَتْ رِدَاءَهُ، فَوَقَفَ رَسُولُ آللهِ ﷺ فَقَالَ: «أَعْطُونِي رِدَائِي، فَلَوْ كانَ عَدَدُ هٰذِهِ الْعِضَاهِ نَعَماً لَقَسَمْتُهُ بَيْنَكُمْ، ثُمَّ لَا تَجِدُونِي بَخِيلاً، وَلَا كَذُوباً، وَلَا جَبَاناً».

٣١٤٩ ـ حَدَّثَنَا يَحْيَىٰ بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا مالِكٌ، عَنْ إِسْحَقَ بْنِ عَبْدِ آللهِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مالِكٍ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ ﷺ وَعَلَيْهِ بُرْدٌ نَجْرَانِيٌّ غَلِيظُ الحَاشِيَةِ،

bord rugueux, lorsque tout à coup arriva un Bédouin. Il tira le Prophète si fortement, que le bord du manteau laissa sur l'épaule une marque que je pus d'ailleurs voir. "Donne l'ordre, dit le Bédouin, qu'on me donne quelque chose du bien de Dieu que tu as..."Le Prophète (ç) se tourna vers l'homme, eut un sourire, puis ordonna de lui donner quelque chose.

3150 - D'après Abu Wâ'il, 'Abd Allâh (r) dit: «Le jour de [la bataille de] Ḥunayn, le Prophète (ç) préféra des gens à d'autres lors du partage [du butin]. Il donna à al-Aqra' ben Hâbis cent chamelles; le même nombre fut donné à 'Uyayna. Il donna aussi à quelques-uns de la noblesse arabe en les préférant à d'autres. La chose poussa un homme à dire: "Par Dieu! il n'y a aucune justice dans ce partage, il n'a pas été fait en vue de Dieu." [En entendant ces paroles], je me dis: "Par Dieu! je vais en informer le Prophète (ç)." En effet, j'allai le voir et je le tins au courant. "Et qui donc serait équitable, remarqua-t-il, si Dieu et Son Messager ne le sont pas! Que Dieu accorde sa Miséricorde à Moïse: il fut lésé plus que cela et il a patienté."»

3151 - Asmâ' bent Abu Bakr (r) dit: «Je transportais sur ma tête des noyaux de dattes de la terre que le Messager de Dieu (ç) avait donnée à az-Zubayr et qui était située à deux tiers de *farsakh*(1) de chez nous.»

* Abu Damra: D'après Hichâm, d'après son père, le Prophète (ç) donna à az-Zubayr une terre des biens des béni an-Nadîr.

3152 - D'après ibn 'Umar (r), 'Umar ben al-Khaṭṭâb fit sortir les Juifs et les Chrétiens du Hidjaz... [Auparavant], lorsque le Messager de Dieu (ç) avait emporté la victoire contre les habitants de Khaybar, il avait voulu en faire sortir les Juifs. [En ces temps], après la victoire du Prophète, les terres étaient aux Juifs, au Messager, et aux Musulmans... Les Juifs demandèrent alors au Messager de Dieu (ç) de les laisser à condition qu'ils travaillent la terre pour la moitié de la récolte. Et lui de leur dire: "Nous vous accordons ce statut tant que nous le voudrons." En effet, ils bénéficièrent de ce statut jusqu'au califat de 'Umar qui les fit sortir vers Taymâ' et Jéricho.

---

(1) D'après ibn Hajar, le *farsakh* (parasange?) est une unité de mesure de distance égale à 3 *mayl*; quant au *mayl*, il est égal à mille brasses.

فَأَدْرَكَهُ أَعْرَابِيٌّ فَجَذَبَهُ جَذْبَةً شَدِيدَةً، حَتَّى نَظَرْتُ إِلَى صَفْحَةِ عاتِقِ النَّبِيِّ ﷺ قَدْ أَثَّرَتْ بِهِ حاشِيَةُ الرِّدَاءِ مِنْ شِدَّةِ جَذْبَتِهِ، ثُمَّ قالَ: مُرْ لِي مِنْ مالِ ٱللهِ ٱلَّذِي عِنْدَكَ، فَٱلْتَفَتَ إِلَيْهِ فَضَحِكَ، ثُمَّ أَمَرَ لَهُ بِعَطَاءٍ.

٣١٥٠ ـ **حَدَّثَنَا** عُثْمانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: لَمَّا كانَ يَوْمُ حُنَيْنٍ، آثَرَ النَّبِيُّ ﷺ أُناساً في الْقِسْمَةِ، فَأَعْطَى الأَقْرَعَ بْنَ حابِسٍ مِائَةً مِنَ الإِبِلِ، وَأَعْطَى عُيَيْنَةَ مِثْلَ ذٰلِكَ، وَأَعْطَى أُناساً مِنْ أَشْرافِ الْعَرَبِ فَآثَرَهُمْ يَوْمَئِذٍ في الْقِسْمَةِ، قالَ رَجُلٌ: وَٱللهِ إِنَّ هٰذِهِ الْقِسْمَةَ ما عُدِلَ فِيهَا، وَما أُرِيدَ بِهَا وَجْهُ ٱللهِ. فَقُلْتُ: وَٱللهِ لأُخْبِرَنَّ النَّبِيَّ ﷺ، فَأَتَيْتُهُ فَأَخْبَرْتُهُ، فَقالَ: «فَمَنْ يَعْدِلُ إِذَا لَمْ يَعْدِلِ ٱللهُ وَرَسُولُهُ، رَحِمَ ٱللهُ مُوسَى، قَدْ أُوذِيَ بِأَكْثَرَ مِنْ هٰذَا فَصَبَرَ».

٣١٥١ ـ **حَدَّثَنَا** مَحمودُ بْنُ غَيْلانَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ قالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي، عَنْ أَسْماءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قالَتْ: كُنْتُ أَنْقُلُ النَّوَى مِنْ أَرْضِ الزُّبَيْرِ الَّتِي أَقْطَعَهُ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ عَلَى رَأْسِي، وَهْيَ مِنِّي عَلَى ثُلُثَيْ فَرْسَخٍ.

وَقالَ أَبُو ضَمْرَةَ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَقْطَعَ الزُّبَيْرَ أَرْضاً مِنْ أَمْوَالِ بَنِي النَّضِيرِ.

٣١٥٢ ـ **حَدَّثَنِي** أَحْمَدُ بْنُ الْمِقْدَامِ: حَدَّثَنَا الْفُضَيْلُ بْنُ سُلَيْمانَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ قالَ: أَخْبَرَنِي نَافِعٌ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ أَجْلَى الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى مِنْ أَرْضِ ٱلْحِجَازِ، وَكانَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ لَمَّا ظَهَرَ عَلَى أَهْلِ خَيْبَرَ أَرادَ أَنْ يُخْرِجَ الْيَهُودَ مِنْهَا، وَكانَتِ الأَرْضُ ـ لَمَّا ظَهَرَ عَلَيْهَا ـ لِلْيَهُودِ وَلِلرَّسُولِ وَلِلْمُسْلِمِينَ، فَسَأَلَ الْيَهُودُ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ أَنْ يَتْرُكَهُمْ عَلَى أَنْ يَكْفُوا الْعَمَلَ وَلَهُمْ نِصْفُ الثَّمَرِ، فَقالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «نُقِرُّكُمْ عَلَى ذٰلِكَ ما شِئْنَا» فَأُقِرُّوا حَتَّى أَجْلاهُمْ عُمَرُ في إِمارَتِهِ إِلَى تَيْماءَ وَأَرِيحَا.

R. 20 - Des aliments qu'on trouve dans les terres de l'ennemi.

3153 - D'après Humayd ben Hilâl, 'Abd Allâh ben Mughaffal (r) dit: «Nous assiégions le fort de Khaybar, lorsqu'un homme jeta une outre contenant de la graisse. Je me précipitai pour la ramasser, mais, en tournant la tête, je vis le Prophète (ç); j'eus alors honte de lui.»

3154 - D'après Nâfi', ibn 'Umar (r) dit: «Il arrivait que nous trouvions dans nos expéditions du miel ou du raisin que nous mangions sans avoir à les déclarer.»

3155 - Ach-Chaybâny rapporta ceci: «J'ai entendu ['Abd Allâh] ben Abu Awfa (r) dire: "Durant les nuits [de la bataille] de Khaybar, nous fûmes touchés par la faim. Mais au matin de la bataille, nous pûmes attraper des ânes sauvages que nous égorgeâmes. Cependant, une fois le contenu des marmites se mit à bouillir, le héraut du Messager de Dieu (ç) arriva pour annoncer ceci: *Renversez les marmites!... Ne mangez rien de la viande des ânes!* Nous nous dîmes alors: Le Prophète (ç) a défendu [cela] à cause du non-payement du *khums*. Mais d'autres dirent: *L'interdiction est absolue.*"

«J'ai interrogé Sa'îd ben Jubayr [sur le sujet] et il m'a répondu: "Il (ç) a interdit [cette viande] d'une manière absolue."»

٢٠ - باب: ما يُصِيبُ مِنَ الطَّعَامِ فِي أَرْضِ الحَرْبِ.

٣١٥٣ - حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ هِلَالٍ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ مُغَفَّلٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: كُنَّا مُحَاصِرِينَ قَصْرَ خَيْبَرَ، فَرَمَى إِنْسَانٌ بِجِرَابٍ فِيهِ شَحْمٌ، فَنَزَوْتُ لِآخُذَهُ، فَالْتَفَتُّ فَإِذَا النَّبِيُّ ﷺ فَٱسْتَحْيَيْتُ مِنْهُ.

٣١٥٤ - حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنَّا نُصِيبُ فِي مَغَازِينَا الْعَسَلَ وَالْعِنَبَ، فَنَأْكُلُهُ وَلَا نَرْفَعُهُ.

٣١٥٥ - حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ: حَدَّثَنَا الشَّيْبَانِيُّ قالَ: سَمِعْتُ ٱبْنَ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: أَصَابَتْنَا مَجَاعَةٌ لَيَالِيَ خَيْبَرَ، فَلَمَّا كانَ يَوْمُ خَيْبَرَ وَقَعْنَا فِي الحُمُرِ الأَهْلِيَّةِ فَٱنْتَحَرْنَاهَا، فَلَمَّا غَلَتِ الْقُدُورُ نَادَى مُنَادِي رَسُولِ ٱللهِ ﷺ: أَكْفِئُوا الْقُدُورَ، فَلَا تَطْعَمُوا مِنْ لُحُومِ الحُمُرِ شَيْئاً. قالَ عَبْدُ ٱللهِ: فَقُلْنَا: إِنَّمَا نَهَى النَّبِيُّ ﷺ لِأَنَّهَا لَمْ تُخَمَّسْ، قالَ: وَقَالَ آخَرُونَ: حَرَّمَهَا أَلْبَتَّةَ، وَسَأَلْتُ سَعِيدَ بْنَ جُبَيْرٍ فَقَالَ: حَرَّمَهَا أَلْبَتَّةَ.

Au Nom de Dieu, le Tout miséricorde, le Miséricordieux.

LVIII. LE TRIBUT ET L'ARRÊT [TEMPORAIRE] DES HOSTILITES.

R. 1 - Du tribut [que doivent payer] les Protégés et de l'arrêt des hostilités contre l'ennemi.

* De ces paroles de Dieu, le Très-Haut: **Combattez ceux qui ne croient pas en Dieu ni au Jour dernier, ni n'interdisent ce qu'interdisent Dieu et Son Messager, et qui, parmi ceux qui ont reçu l'Écriture, ne suivent pas la religion du Vrai, et cela jusqu'à ce qu'ils paient le tribut en signe d'humilité.**(1)

* [Le terme: *maskana*, qu'on trouve dans ce verset]: *wa-l-maskanatu...*(2), est le nom d'action de *miskîn* (indigent). On dit: "Un tel est *'askan* qu'Un tel" pour ainsi dire qu'il est dans le besoin plus que lui; donc cela ne vient pas d'*as-sukûn* (le calme, la sérénité, etc.).

* De ce qui a été rapporté au sujet du prélèvement du tribut sur les Juifs, les Chrétiens, les Zoroastriens et les non-arabes.

* Ibn 'Uyayna rapporte qu'ibn Najîh [avait dit]: «Je dis à Mujâhid: "Pourquoi les Syriens doivent-ils payer quatre *dinâr* tandis que les Yéménites ne payent qu'un seul *dinâr*? — C'est qu'on a tenu compte de la capacité [de chacun], m'expliqua-t-il."»

3156 - 'Ali ben 'Abd Allâh nous a rapporté [ceci en disant]: Sufyân nous a rapporté en disant: J'ai entendu 'Amr dire: «J'étais assis avec Jâbir ben Zayd et 'Amrû ben Aws à qui Bujâla dit, en l'an soixante-dix (c'est-à-dire, l'année où

---

(1) *At-Tawba*, 29.

(2) *Al-Baqara*, 61 (**... Dès lors leur furent infligées la vilenie et l'indigence..**) et Âl-'Imrân, 112 (**... l'indigence tombera sur eux...**).

بسم الله الرحمن الرحيم

٥٨ ـ كتاب الجزية والموادعة

١ ـ باب: ٱلْجِزْيَةِ وَالْمُوَادَعَةِ مَعَ أَهْلِ ٱلذِّمَةِ وَالحَرْبِ

وَقَوْلِ الله تَعَالَى: ﴿ قَـٰتِلُوا۟ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ ٱلْحَقِّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ حَتَّىٰ يُعْطُوا۟ ٱلْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَـٰغِرُونَ ﴾[1] يَعْنِي: أَذِلَّاء. ﴿ وَٱلْمَسْكَنَةُ ﴾[2]: مَصْدَرُ الْمِسْكِينِ، يُقَالُ: فُلَانٌ أَسْكَنُ مِنْ فُلَانٍ: أَحْوَجُ مِنْهُ، وَلَمْ يَذْهَبْ إِلَى السُّكُونِ.

وَمَا جَاءَ فِي أَخْذِ ٱلْجِزْيَةِ مِنَ ٱلْيَهُودِ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسِ وَالْعَجَمِ.

وَقَالَ ٱبْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ ٱبْنِ أَبِي نَجِيحٍ: قُلْتُ لِمُجَاهِدٍ: مَا شَأْنُ أَهْلِ الشَّأْمِ عَلَيْهِمْ أَرْبَعَةُ دَنَانِيرَ، وَأَهْلُ الْيَمَنِ عَلَيْهِمْ دِينَارٌ؟ قَالَ: جُعِلَ ذٰلِكَ مِنْ قِبَلِ الْيَسَارِ.

٣١٥٦ ـ **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ: سَمِعْتُ عَمْراً قَالَ: كُنْتُ جَالِساً مَعَ جَابِرِ بْنِ زَيْدٍ وَعَمْرِو بْنِ أَوْسٍ، فَحَدَّثَهُمَا بَجَالَةُ سَنَةَ سَبْعِينَ ـ عَامَ حَجَّ مُصْعَبُ

---

(١) سورة التوبة الية ٢٩.

(٢) سورة البقرة الآية ٦١ وآل عمران الآية ١١٢.

ـ في سورة البقرة بوجود الواو، وفي سورة آل عمران بدون واو (المسكنة).

Muç'ab ben az-Zubayr guida les Basriotes durant le pèlerinage), et près des escaliers de Zemzem: "J'étais le scribe de Jaz' ben Mu'âwiya, l'oncle paternel d'al-Ahnaf. [Un jour], un an avant le décès de 'Umar ben al-Khattâb, nous reçûmes de sa part une missive [disant]: *Séparez tous [les époux] zoroastiens ayant une parenté interdisant [leur] mariage*. 'Umar n'avait pas encore prélevé de tribut sur les Zoroastriens.

3157 - «"et ce jusqu'au jour où 'Abd-ar-Rahmân ben 'Awf lui attesta que le Messager de Dieu (ç) l'avait perçu des Zoroastriens de Hajar."»

3158 - Al-Miswar ben Makhrama rapporte que 'Amrû ben 'Awf l'Ansarite (l'allié des béni 'Âmir ben Lu'ay, et l'un de ceux qui avaient participé à [la bataille de] Badr) lui avait dit ceci: Le Messager de Dieu (ç), qui avait auparavant conclu une paix avec les habitants du Bahrayn et leur avait désigné comme gouverneur al-'Alâ' ben al-Hadramy, envoya Abu 'Ubayda ben al-Jarrâh pour la collecte du tribut. En effet, ce dernier revint du Bahrayn avec quelques biens. Les Ansâr, qui entendirent parler de l'arrivée d'Abu 'Ubayda, vinrent faire la prière du *subh* avec le Prophète (ç). Celui-ci, après leur avoir fait la prière du *fajr*, quitta sa place; et eux de lui faire allusion [de la raison de leur venue]. Le Messager de Dieu (ç) souria et dit: "Il me semble que vous avez entendu qu'Abu 'Ubayda vient d'apporter quelque chose... — Oui, Messager de Dieu! reconnurent-ils. — Réjouissez-vous et attendez-vous à avoir ce qui fera votre joie!... Par Dieu! ce n'est pas la pauvreté que je crains pour vous; au contraire, ce que je crains pour vous est qu'on vous étende le bas monde, comme il le fut d'ailleurs pour ceux qui ont existé avant vous, que vous ne rivalisiez les uns avec les autres pour l'avoir, et qu'il ne cause votre perdition comme il avait causé celle de vos devanciers."

3159 - Selon Bakr ben 'Abd Allâh al-Muzany et Ziyâd ben Jubayr, Jubayr ben Hayya dit: «'Umar avait envoyé plusieurs expéditions vers les grandes villes pour combattre les Associants... [Et il arriva ensuite] qu'al-Hurmuzân embrassa l'Islam. Alors 'Umar lui dit: "Je veux te consulter au sujet de mes expéditions-ci... — Certainement, accepta al-Hurmuzân. Le cas de ces expéditions et des hommes qui sont aux pays ennemis des Musulmans ressemble à un oiseau ayant une tête, des ailes et des pattes. Si l'une des deux ailes se cassait, resteraient alors les deux pattes pour supporter l'aile [restante] et la tête; si l'autre aile se cassait à son tour, resteraient alors les deux pattes et la tête; mais si c'est la tête qui est broyée, il ne restera ni pattes ni ailes ni tête. Or la tête, c'est Khosroês; quant à Héraclius, il

ابْنُ الزُّبَيْرِ بِأَهْلِ الْبَصْرَةِ - عِنْدَ دَرَجِ زَمْزَمَ، قَالَ: كُنْتُ كَاتِباً لِجَزْءِ بْنِ مُعَاوِيَةَ، عَمِّ الأَحْنَفِ، فَأَتَانَا كِتَابُ عُمَرَ بْنِ الخَطَّابِ قَبْلَ مَوْتِهِ بِسَنَةٍ: فَرِّقُوا بَيْنَ كُلِّ ذِي مَحْرَمٍ مِنَ الْمَجُوسِ، وَلَمْ يَكُنْ عُمَرُ أَخَذَ ٱلْجِزْيَةَ مِنَ المَجُوسِ.

٣١٥٧ - حَتَّى شَهِدَ عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ عَوْفٍ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ أَخَذَهَا مِنْ مَجُوسِ هَجَرَ.

٣١٥٨ - حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ، عَنِ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ: أَنَّ عَمْرَو بْنَ عَوْفٍ الأَنْصَارِيَّ - وَهْوَ حَلِيفٌ لِبَنِي عَامِرِ بْنِ لُؤَيٍّ، وَكَانَ شَهِدَ بَدْراً - أَخْبَرَهُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ بَعَثَ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الجَرَّاحِ إِلَى الْبَحْرَيْنِ يَأْتِي بِجِزْيَتِهَا، وَكَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ هُوَ صَالَحَ أَهْلَ الْبَحْرَيْنِ وَأَمَّرَ عَلَيْهِمُ الْعَلاَءَ بْنَ الحَضْرَمِيِّ، فَقَدِمَ أَبُو عُبَيْدَةَ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ، فَسَمِعَتِ الأَنْصَارُ بِقُدُومِ أَبِي عُبَيْدَةَ فَوَافَتْ صَلاَةَ الصُّبْحِ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، فَلَمَّا صَلَّى بِهِمُ الْفَجْرَ ٱنْصَرَفَ، فَتَعَرَّضُوا لَهُ فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللهِ ﷺ حِينَ رَآهُمْ، وَقَالَ: «أَظُنُّكُمْ قَدْ سَمِعْتُمْ أَنَّ أَبَا عُبَيْدَةَ قَدْ جَاءَ بِشَيْءٍ». قَالُوا: أَجَلْ يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: «فَأَبْشِرُوا وَأَمِّلُوا مَا يَسُرُّكُمْ، فَوَاللهِ لاَ الْفَقْرَ أَخْشَى عَلَيْكُمْ، وَلٰكِنْ أَخْشَى عَلَيْكُمْ أَنْ تُبْسَطَ عَلَيْكُمُ ٱلدُّنْيَا، كَمَا بُسِطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا، وَتُهْلِكَكُمْ كَمَا أَهْلَكَتْهُمْ».

٣١٥٩ - حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ يَعْقُوبَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ جَعْفَرٍ الرَّقِّيُّ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ ابْنُ سُلَيْمَانَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عُبَيْدِ اللهِ الثَّقَفِيُّ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ عَبْدِ اللهِ الْمُزَنِيُّ وَزِيَادُ بْنُ جُبَيْرٍ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ حَيَّةَ قَالَ: بَعَثَ عُمَرُ النَّاسَ فِي أَفْنَاءِ الأَمْصَارِ يُقَاتِلُونَ الْمُشْرِكِينَ، فَأَسْلَمَ الْهُرْمُزَانُ، فَقَالَ: إِنِّي مُسْتَشِيرُكَ فِي مَغَازِيَّ هٰذِهِ، قَالَ: نَعَمْ، مَثَلُهَا وَمَثَلُ مَنْ فِيهَا مِنَ النَّاسِ مِنْ عَدُوِّ الْمُسْلِمِينَ مَثَلُ طَائِرٍ: لَهُ رَأْسٌ وَلَهُ جَنَاحَانِ وَلَهُ رِجْلاَنِ، فَإِنْ كُسِرَ أَحَدُ الجَنَاحَيْنِ نَهَضَتِ الرِّجْلاَنِ بِجَنَاحٍ وَالرَّأْسُ، فَإِنْ كُسِرَ الجَنَاحُ الآخَرُ نَهَضَتِ الرِّجْلاَنِ وَالرَّأْسُ، وَإِنْ شُدِخَ الرَّأْسُ ذَهَبَتِ الرِّجْلاَنِ وَالجَنَاحَانِ وَالرَّأْسُ، فَالرَّأْسُ كِسْرَى، وَالجَنَاحُ قَيْصَرُ، وَالجَنَاحُ

forme l'une des deux ailes; l'autre aile est la Perse. Donne donc l'ordre aux Musulmans d'attaquer Khosroês."

«En effet, 'Umar nous appela et désigna à notre tête an-Nu'mân ben Muqarrin. Une fois dans les terres de l'ennemi surgit soudainement le gouverneur de Khosroês avec quarante mille hommes. Un interprète parut alors et dit: "Qu'un homme parmi vous vienne me parler! — Demande ce que tu veux, lui dit al-Mughîra. — Qu'êtes-vous? — Nous sommes des Arabes. Nous vivions dans un grand malheur et une dure détresse; nous sucions le cuir et les noyaux [de dattes] à cause de la famine; nous nous vêtions de poils et nous adorions les arbres et les pierres... Ainsi était notre situation quand le Seigneur des cieux et des terres, glorifié soit Son nom et magnifiée soit Sa grandeur! nous envoya un prophète faisant partie de nous et dont nous connaissons le père et la mère. Il, notre prophète et messager de notre Seigneur, nous ordonna de vous combattre jusqu'à ce que vous adoriez Dieu seul, ou que vous payiez le tribut. De plus, il nous informa du message de notre Seigneur: celui d'entre nous qui tombe [dans la bataille] ira au Paradis [et y sera] dans des délices dont il n'avait jamais vu de pareil; quant à ceux d'entre nous qui restent en vie, ils auront possession de vos nuques."

3160 - «...An-Nu'mân dit [à al-Mughîra]: "Il se peut que Dieu t'a mis auparavant, avec le Prophète (ç), dans de pareilles circonstances sans te pousser ensuite au regret ou à l'avillissement; mais, moi aussi, j'ai assisté à quelques combats avec le Messager de Dieu (ç). Lorsqu'il ne combattait pas au début de la journée, il attendait la levée de la brise et le déclin du soleil[1]."

R. 2 - Lorsque l'Imâm [accepte] d'arrêter les hostilités contre le roi d'une région, est-ce que cela concerne aussi le reste des habitants?

3161 - D'après 'Abbâs as-Sâ'idy, Abu Humayd as-Sâ'idy dit: «Nous fîmes avec le Prophète (ç) l'expédition de Tabûk... Le roi[2] de Ayla lui offrit [alors] une mule blanche. Quant au Prophète (ç), il lui [envoya] un manteau et [le laissa gouverner] les localités des siens.»

(1) Dans le texte: *et l'arrivée des prières.* Mais en réalité, An-Nu'mân voulait faire allusion à l'après-midi, c'est-à-dire au moment où commence le Soleil à décliner vers l'ouest.

(2) Ou: le prince.

الآخَرُ فَارِسُ، فَمُرِ الْمُسْلِمِينَ فَلْيَنْفِرُوا إِلَى كِسرَى.

وَقَالَ بَكْرٌ وَزِيَادٌ جَمِيعاً: عَنْ جُبَيْرِ بْنِ حَيَّةَ قَالَ: فَنَدَبَنَا عُمَرُ، وَآسْتَعْمَلَ عَلَيْنَا النُّعْمَانَ آبْنَ مُقَرِّنٍ، حَتَّى إِذَا كُنَّا بِأَرْضِ الْعَدُوِّ، وَخَرَجَ عَلَيْنَا عَامِلُ كِسْرَى فِي أَرْبَعِينَ أَلْفاً، فَقَامَ تَرْجُمَانٌ فَقَالَ: لِيُكَلِّمْنِي رَجُلٌ مِنْكُمْ، فَقَالَ الْمُغِيرَةُ: سَلْ عَمَّا شِئْتَ، قَالَ: مَا أَنْتُمْ؟ قَالَ: نَحْنُ أُنَاسٌ مِنَ الْعَرَبِ، كُنَّا فِي شَقَاءٍ شَدِيدٍ، وَبَلَاءٍ شَدِيدٍ، نَمَصُّ آلْجِلْدَ وَالنَّوَى مِنَ الجُوعِ ، وَنَلْبَسُ الْوَبَرَوالشَّعَرَ، وَنَعْبُدُ الشَّجَرَ وَالحَجَرَ، فَبَيْنَا نَحْنُ كَذٰلِكَ إِذْ بَعَثَ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَرَبُّ الأَرَضِينَ - تَعَالَىٰ ذِكْرُهُ، وَجَلَّتْ عَظَمَتُهُ - إِلَيْنَا نَبِيّاً مِنْ أَنْفُسِنَا نَعْرِفُ أَبَاهُ وَأُمَّهُ، فَأَمَرَنَا نَبِيُّنَا، رَسُولُ رَبِّنَا ﷺ: أَنْ نُقَاتِلَكُمْ حَتَّى تَعْبُدُوا اللهَ وَحْدَهُ أَوْ تُؤَدُّوا آلْجِزْيَةَ، وَأَخْبَرَنَا نَبِيُّنَا ﷺ عَنْ رِسَالَةِ رَبِّنَا: أَنَّهُ مَنْ قُتِلَ مِنَّا صَارَ إِلَى الجَنَّةِ فِي نَعِيمٍ لَمْ يَرَ مِثْلَهَا قَطُّ، وَمَنْ بَقِيَ مِنَّا مَلَكَ رِقَابَكُمْ.

٣١٦٠ - فَقَالَ النُّعْمَانُ: رُبَّمَا أَشْهَدَكَ اللهُ مِثْلَهَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فَلَمْ يُنَدِّمْكَ وَلَمْ يُخْزِكَ، وَلٰكِنِّي شَهِدْتُ الْقِتَالَ مَعَ رَسُولِ اللهِ ﷺ، كَانَ لَمْ يُقَاتِلْ فِي أَوَّلِ النَّهَارِ، آنْتَظَرَ حَتَّى تَهُبَّ الأَرْوَاحُ، وَتَحْضُرَ الصَّلَوَاتُ.

٢ - باب: إِذَا وَادَعَ الإِمَامُ مَلِكَ الْقَرْيَةِ، هَلْ يَكُونُ ذٰلِكَ لِبَقِيَّتِهِمْ؟

٣١٦١ - حَدَّثَنَا سَهْلُ بْنُ بَكَّارٍ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيىٰ، عَنْ عَبَّاسٍ السَّاعِدِيِّ، عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ تَبُوكَ، وَأَهْدَى مَلِكُ أَيْلَةَ لِلنَّبِيِّ ﷺ بَغْلَةً بَيْضَاءَ، وَكَسَاهُ بُرْداً، وَكَتَبَ لَهُ بِبَحْرِهِمْ.

R. 3 - Des recommandations se rapportant à ceux qui bénéficièrent auparavant de la *dhimma*[1] du Messager de Dieu (ç).

* Le terme *dhimma*[2] a le sens d'engagement; quant à *'il*, il signifie: lien de parenté.

3162 - Juwayriya ben Qudâma at-Tamimy dit: «J'ai entendu 'Umar ben al-Khaṭṭâb... Nous lui avons dit: "O Commandeur des croyants! fais-nous des recommandations!" Alors il nous dit: "Je vous recommande de respecter la protection [accordée par] Dieu; car il s'agit là de l'engagement de votre Prophète (ç) et [l'une des sources qui] pourvoie au besoin de vos enfants."»

R. 4 - Des [biens] du Bahrayn accordés par le Prophète (ç). — De sa promesse quant à donner des biens du Bahrayn et du tribut. — Entre qui doit-on partager le butin et le tribut?

3163 - D'après Yahya ben Sa'îd, Anas ben Mâlik (r) dit: «Le Prophète (ç) convoqua les Anṣâr dans le but de leur donner les biens [venant] du Bahrayn. Mais ils refusèrent et dirent: "Non! par Dieu, sauf si tu accordes une chose similaire à nos frères quraychites. — Cela sera entre leurs mains tant que Dieu le voudra, fut la réponse du Prophète (ç)." [Et comme] ils lui [re]dirent [la même chose], le Prophète (ç) leur dit: "Vous allez remarquer après moi un certain favoritisme; veuillez patienter jusqu'à me rencontrer près de mon Bassin"»

3164 - Selon Muhammad ben al-Munkadir, Jâbir ben 'Abd Allâh (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) m'avait dit: "Si les biens du Bahrayn arrivent, je te donnerai tant, et tant, et tant." Mais, les biens du Bahrayn n'arrivèrent qu'après sa mort. Alors Abu Bakr dit: "Que celui qui a une promesse du Messager de Dieu (ç) vienne me voir!" J'allai donc le voir et lui dit: "Le Messager de Dieu (ç) m'avait dit: *Si les biens du Bahrayn arrivent, je te donnerai tant, et tant, et tant.* — Prends donc une poignée! me dit alors Abu Bakr." En effet, je pris une poingée. Et lui de me dire: "Compte-la!" Je la comptai et je trouvai cinq cents pièces; il me donna alors mille cinq cents [pièces].»

---

(1) Ici, *dhimma* a le sens de protection.

(2) Par ce mot et le mot qui va suivre (*'il*), Bukhâry fait allusion au verset 10 de la sourate d'at-Tawba: *lâ yarqabûna fi mu'minin 'illan wa lâ dhimma (ils ne respectent en un croyant ni lien ni engagement)*

٣ ـ باب: الْوَصَاةِ بِأَهْلِ ذِمَّةِ رَسُولِ اللهِ ﷺ.

وَٱلذِّمَّةُ: الْعَهْدُ، وَالإِلُّ: الْقَرَابَةُ.

٣١٦٢ ـ حَدَّثَنَا آدَمُ بْنُ أَبِي إِيَاسٍ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ: حَدَّثَنَا أَبُو جَمْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ جُوَيْرِيَةَ بْنَ قُدَامَةَ التَّمِيمِيَّ قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الخَطَّابِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: قُلْنَا: أَوْصِنَا يَا أَمِيرَ المُؤْمِنِينَ، قَالَ: أُوصِيكُمْ بِذِمَّةِ ٱللهِ، فَإِنَّهُ ذِمَّةُ نَبِيِّكُمْ، وَرِزْقُ عِيَالِكُمْ.

٤ ـ بَاب: مَا أَقْطَعَ النَّبِيُّ ﷺ مِنَ الْبَحْرَيْنِ، وَمَا وَعَدَ مِنْ مَالِ الْبَحْرَيْنِ وَٱلْجِزْيَةِ، وَلِمَنْ يُقْسَمُ الْفَيْءُ وَٱلْجِزْيَةُ.

٣١٦٣ ـ حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَساً رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: دَعَا النَّبِيُّ ﷺ الأَنْصَارَ لِيَكْتُبَ لَهُمْ بِالْبَحْرَيْنِ، فَقَالُوا: لَا وَاللهِ حَتَّى تَكْتُبَ لِإِخْوَانِنَا مِنْ قُرَيْشٍ بِمِثْلِهَا، فَقَالَ: «ذَاكَ لَهُمْ مَا شَاءَ اللهُ عَلَى ذٰلِكَ». يَقُولُونَ لَهُ، قَالَ: «فَإِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ بَعْدِي أَثَرَةً، فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقَوْنِي عَلَى الحَوْضِ».

٣١٦٤ ـ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ قَالَ: أَخْبَرَنِي رَوْحُ ابْنُ الْقَاسِمِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ قَالَ لِي: «لَوْ قَدْ جَاءَنَا مَالُ الْبَحْرَيْنِ قَدْ أَعْطَيْتُكَ هٰكَذَا وَهٰكَذَا وَهٰكَذَا». فَلَمَّا قُبِضَ رَسُولُ اللهِ ﷺ وَجَاءَ مَالُ الْبَحْرَيْنِ، قَالَ أَبُو بَكْرٍ: مَنْ كَانَتْ لَهُ عِنْدَ رَسُولِ اللهِ ﷺ عِدَةٌ فَلْيَأْتِنِي، فَأَتَيْتُهُ فَقُلْتُ: إِنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَدْ كَانَ قَالَ لِي: «لَوْ قَدْ جَاءَنَا مَالُ الْبَحْرَيْنِ لَأَعْطَيْتُكَ هٰكَذَا وَهٰكَذَا وَهٰكَذَا». فَقَالَ لِي: احْثُهْ، فَحَثَوْتُ حَثْيَةً، فَقَالَ لِي: عُدَّهَا، فَعَدَدْتُهَا فَإِذَا هِيَ خَمْسُمِائَةٍ، فَأَعْطَانِي أَلْفاً وَخَمْسَمِائَةٍ.

3165 - Ibrâhîm ben Tahmân dit: Selon 'Abd-al-'Azîz ben Wuhayb, Anas [dit]: «On apporta au Prophète (ç) des biens du Bahrayn. Il dit: "Posez-les dans la mosquée!"... C'était le plus important bien apporté au Messager de Dieu (ç).

«Arriva alors al-'Abbâs qui dit: "O Messager de Dieu! donne-m'en! car je viens de payer ma rançon et celle de 'Aqîl. — Prends-en, lui dit le Prophète (ç)." Et al-'Abbâs de prendre à poignées en mettant [les pièces] dans son manteau; mais il se vit ensuite dans l'incapacité de le soulever. "Donne l'ordre, s'adressa-t-il au Prophète, à quelqu'un pour qu'il me le soulève! — Non, répondit le Messager. — Alors, soulève-le pour moi toi-même, demanda al-'Abbâs. — Non." Sur ce, al-'Abbâs retrancha quelques [pièces] mais vainement: il ne put toujours pas soulever le manteau. "Donne l'ordre, reprit-il, à quelqu'un pour qu'il le mette sur mon dos! — Non, fut la réponse du Prophète (ç). — Mets-le toi-même alors sur mon dos! — Non." Là-dessus, al-'Abbâs retrancha une partie, souleva le reste sur son dos et s'en alla. Le Prophète (ç), étonné de cette avidité, ne cessa alors de le suivre du regard, et ce jusqu'au moment où nous ne pûmes plus le voir. Enfin, le Messager de Dieu (ç) ne se leva qu'une fois aucun *dirham* n'était resté.»

R. 5 - Du péché de celui qui tue une personne bénéficiant d'un pacte sans que celle-ci n'ait commis de crime.

3166 - D'après 'Abd Allâh ben 'Amrû (r), le Prophète (ç) dit: «Celui qui tue une personne bénéficiant d'un pacte ne sentira pas l'odeur du Paradis; et pourtant son odeur peut être sentie à une distance de quarante années de marche.»

R. 6 - Du fait de sortir les Juifs de la Péninsule arabique.

* 'Umar, tenant cela du Prophète (ç), dit [aux Juifs]: «Nous vous [y] laisserons tant que Dieu vous [y] laisse.»

3167 - Abu Hurayra (r) dit: «Pendant que nous nous trouvions dans la mosquée, le Prophète (ç) sortit et dit: "Dirigez-vous vers les Juifs!" Nous partîmes donc jusqu'à leur école. Et le Prophète (ç) de leur dire: "Embrassez l'Islam et vous serez en paix! Sachez [encore] que la terre est à Dieu et à Son Messager, et que je veux vous faire sortir de ce pays. Que celui qui ne veut pas perdre ses biens les vende[1]... [De toute façon], sachez que la terre est à Dieu et à Son Messager."»

(1) Ou: Que celui qui veut vendre son bien, le vende.

٣١٦٥ ـ وَقَالَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ طَهْمَانَ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ، عَنْ أَنَسٍ: أُتِيَ النَّبِيُّ ﷺ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ، فَقَالَ: «ٱنْثُرُوهُ فِي المَسْجِدِ». فَكَانَ أَكْثَرَ مَالٍ أُتِيَ بِهِ رَسُولُ اللهِ ﷺ، إِذْ جَاءَهُ الْعَبَّاسُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَعْطِنِي إِنِّي فَادَيْتُ نَفْسِي وَفَادَيْتُ عَقِيلاً. قَالَ: «خُذْ». فَحَثَا فِي ثَوْبِهِ، ثُمَّ ذَهَبَ يُقِلُّهُ، فَلَمْ يَسْتَطِعْ، فَقَالَ: مُرْ بَعْضَهُمْ يَرْفَعْهُ إِلَيَّ. قَالَ: «لاَ». قَالَ: فَٱرْفَعْهُ أَنْتَ عَلَيَّ، قَالَ: «لاَ». فَنَثَرَ مِنْهُ ثُمَّ ذَهَبَ يُقِلُّهُ فَلَمْ يَرْفَعْهُ، فَقَالَ: فَمُرْ بَعْضَهُمْ يَرْفَعْهُ عَلَيَّ، قَالَ: «لاَ». قَالَ: فَٱرْفَعْهُ أَنْتَ عَلَيَّ، قَالَ: «لاَ». فَنَثَرَ مِنْهُ ثُمَّ ٱحْتَمَلَهُ عَلَى كَاهِلِهِ، ثُمَّ ٱنْطَلَقَ، فَمَا زَالَ يُتْبِعُهُ بَصَرَهُ حَتَّى خَفِيَ عَلَيْنَا، عَجَباً مِنْ حِرْصِهِ، فَمَا قَامَ رَسُولُ اللهِ ﷺ وَثَمَّ مِنْهَا دِرْهَمٌ.

٥ ـ باب: إِثْمِ مَنْ قَتَلَ مُعَاهَداً بِغَيْرِ جُرْمٍ.

٣١٦٦ ـ **حَدَّثَنَا** قَيْسُ بْنُ حَفْصٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ: حَدَّثَنَا الحَسَنُ بْنُ عَمْرٍو: حَدَّثَنَا مُجَاهِدٌ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَتَلَ مُعَاهَداً لَمْ يَرَحْ رَائِحَةَ الجَنةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا تُوجَدُ مُنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَاماً».

٦ ـ باب: إِخْرَاجِ الْيَهُودِ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ.

وَقَالَ عُمَرُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، «أُقِرُّكُمْ مَا أَقَرَّكُمُ ٱللَّهُ بِهِ».

٣١٦٧ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ ٱللهِ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعِيدٌ المَقْبُرِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ فِي المَسْجِدِ، خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: «ٱنْطَلِقُوا إِلَى يَهُودَ». فَخَرَجْنَا حَتَّى جِئْنَا بَيْتَ الْمِدْرَاسِ، فَقَالَ: «أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، وَٱعْلَمُوا أَنَّ الأَرْضَ للهِ وَرَسُولِهِ، وَإِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُجْلِيَكُمْ مِنْ هٰذِهِ الأَرْضِ، فَمَنْ يَجِدْ مِنْكُمْ بِمَالِهِ شَيْئاً فَلْيَبِعْهُ، وَإِلاَّ فَٱعْلَمُوا أَنَّ الأَرْضَ للهِ وَرَسُولِهِ».

3168 - Sulâymân ben Abu Muslim al-Ahwal [rapporte] avoir entendu Sa'îd ben Jubayr [dire] qu'il entendit à son tour ibn 'Abbâs (r) dire: "Le jeudi...ah! ce qu'est le jeudi!" Puis, continua Sa'îd ben Jubayr, il se mit à pleurer, au point où ses larmes mouillèrent les cailloux... Je dis alors: "O ibn 'Abbâs! que s'est-il passé le jeudi? — La douleur du Messager de Dieu (ç) atteignit un stade avancé, me dit-il; alors il dit [aux présents]: *Apportez-moi un os de l'omoplate pour vous transcrire un écrit grâce auquel vous ne vous égareriez jamais!* Mais ils se disputèrent, bien qu'il ne sied jamais de se disputer auprès d'un prophète... Ils dirent [ensuite]: *Qu'a-t-il? délire-t-il? Demandez-lui qu'il vous explique!* Le Prophète (ç) dit alors: *Laissez-moi! l'état où je suis vaut mieux que ce à quoi vous m'invitez.* Mais il ordonna de faire trois choses en disant: *Faites sortir les Associants de la Péninsule arabique, et donnez aux députations ce que je leur donnais*". Quant à la troisième chose, soit qu'il ne l'avait pas dite, soit que je l'ai oubliée.

* Sufyân: Cette dernière phrase est de Sulaymân.

R. 7 - Lorsque les Associants trahissent les Musulmans, est-ce qu'on leur pardonne?

3169 - D'après Abu Hurayra (r), après la chute de Khaybar, on offrit au Prophète (ç) une brebis dont la chair était empoisonnée... Le Prophète (ç) dit alors: «Rassemblez-moi les Juifs qui étaient ici.» En effet, on les lui réunit. Il leur dit: «Je vais vous interroger au sujet d'une chose; allez-vous me dire la vérité? — Oui, fut leur réponse. — Qui est votre père? — C'est Un tel... — Vous mentez; votre père est Un tel. — Tu dis vrai. — Allez-vous me dire la vérité si je vous interroge au sujet d'une certaine chose? — Oui, Abu al-Qâcim; si nous mentons, tu le sauras comme tu viens de le faire d'ailleurs avec [le nom de] notre père. — Quels sont les gens du Feu? — [Quant à nous], nous y restrons quelque temps; [c'est] vous qui viendrez ensuite nous remplacer. — Soyez-y éloignés...! Par Dieu, nous ne vous y remplacerons jamais... [Maintenant], allez-vous me dire la vérité sur le sujet pour lequel je vais vous interroger? — Oui, ô Abu al-Qâcim! — Avez-vous mis du poison dans [la chair de] cette brebis? — Oui, reconnurent-ils. — Quelle est la chose qui vous a poussés à faire cela? — Si tu étais un menteur, nous nous serions débarrassés de toi; mais si tu étais vraiment un prophète, cela ne t'aurait causé aucun mal... [C'est ce que nous nous sommes dit].»

٣١٦٨ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ: حَدَّثَنَا ٱبْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ أَبِي مُسْلِمٍ الأَحْوَلِ: سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ جُبَيْرٍ: سَمِعَ ٱبْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: يَوْمُ الخَمِيسِ وَمَا يَوْمُ الخَمِيسِ، ثُمَّ بَكَى حَتَّى بَلَّ دَمْعُهُ الحَصَى، قُلْتُ يَا ٱبْنَ عَبَّاسٍ: مَا يَوْمُ الخَمِيسِ؟ قَالَ ٱشْتَدَّ بِرَسُولِ اللهِ ﷺ وَجَعُهُ، فَقَالَ: «ٱئْتُونِي بِكَتِفٍ أَكْتُبْ لَكُمْ كِتَاباً لَا تَضِلُّوا بَعْدَهُ أَبَداً». فَتَنَازَعُوا، وَلَا يَنْبَغِي عِنْدَ نَبِيٍّ تَنَازُعٌ، فَقَالُوا: مَا لَهُ أَهَجَرَ ٱسْتَفْهِمُوهُ؟ فَقَالَ: «ذَرُونِي، فَالَّذِي أَنَا فِيهِ خَيْرٌ مِمَّا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ». فَأَمَرَهُمْ بِثَلَاثٍ، قَالَ: «أَخْرِجُوا الْمُشْرِكِينَ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَأَجِيزُوا الْوَفْدَ بِنَحْوِ مَا كُنْتُ أُجِيزُهُمْ». وَالثَّالِثَةُ خَيْرٌ، إِمَّا أَنْ سَكَتَ عَنْهَا، وَإِمَّا أَنْ قَالَهَا فَنَسِيتُهَا. قَالَ سُفْيَانُ: هٰذَا مِنْ قَوْلِ سُلَيْمَانَ.

٧ - باب: إِذَا غَدَرَ الْمُشْرِكُونَ بِالْمُسْلِمِينَ، هَلْ يُعْفَى عَنْهُمْ.

٣١٦٩ - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعِيدٌ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا فُتِحَتْ خَيْبَرُ أُهْدِيَتْ لِلنَّبِيِّ ﷺ شَاةٌ فِيهَا سُمٌّ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ٱجْمَعُوا إِلَيَّ مَنْ كَانَ هَا هُنَا مِنْ يَهُودَ». فَجُمِعُوا لَهُ، فَقَالَ: «إِنِّي سَائِلُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَهَلْ أَنْتُمْ صَادِقِيَّ عَنْهُ». فَقَالُوا: نَعَمْ، قَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ أَبُوكُمْ». قَالُوا: فُلَانٌ، فَقَالَ: «كَذَبْتُمْ، بَلْ أَبُوكُمْ فُلَانٌ». قَالُوا: صَدَقْتَ، قَالَ: «فَهَلْ أَنْتُمْ صَادِقِيَّ عَنْ شَيْءٍ إِنْ سَأَلْتُ عَنْهُ». فَقَالُوا: نَعَمْ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، وَإِنْ كَذَبْنَا عَرَفْتَ كَذِبَنَا كَمَا عَرَفْتَهُ فِي أَبِينَا، فَقَالَ لَهُمْ: «مَنْ أَهْلُ النَّارِ؟». قَالُوا: نَكُونُ فِيهَا يَسِيراً، ثُمَّ تَخْلُفُونَا فِيهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ٱخْسَؤُوا فِيهَا، وَاللهِ لَا نَخْلُفُكُمْ فِيهَا أَبَداً» ثُمَّ قَالَ: «هَلْ أَنْتُمْ صَادِقِيَّ عَنْ شَيْءٍ إِنْ سَأَلْتُكُمْ عَنْهُ». فَقَالُوا: نَعَمْ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، قَالَ: «هَلْ جَعَلْتُمْ فِي هٰذِهِ الشَّاةِ سُمّاً». قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: «مَا حَمَلَكُمْ عَلَى ذٰلِكَ». قَالُوا: إِنْ كُنْتَ كَاذِباً نَسْتَرِيحُ، وَإِنْ كُنْتَ نَبِيّاً لَمْ يَضُرَّكَ.

R. 8 - De l'invocation de l'Imâm contre celui qui trahit un pacte.

3170 - 'Âçim: «J'interrogeai Anas (r) sur l'[invocation du] *qunût* et il me répondit: "[Il doit être fait] avant le *rukû'*. — Mais il y a Un tel qui prétend que tu as dit après le *rukû'*, lui dis-je. — Il ment."

«Il nous rapporta ensuite que le Prophète (ç) était resté à faire le *qunût* après le *rukû'* durant tout un mois: il invoquait [Dieu] contre quelques clans des béni Sulaym. Il dit: "Il avait envoyé quarante (ou: *soixante-dix*) récitateurs [de Coran] vers quelques Associants. Mais ceux-ci les avaient tués, et ce en dépit du pacte conclu avec le Prophète (ç). Jamais je ne l'avais vu si affligé pour quelqu'un comme il l'avait été pour ces récitateurs."»

R. 9 - De l'aman et du refuge accordés par les femmes.

3171 - Abu Murra, l'affranchi d'Um Hâni' bent Abu Tâlib, rapporte avoir entendu celle-ci dire: «L'an de la Victoire, j'allai voir le Messager de Dieu (ç) que je trouvai en train de faire des ablutions tandis que Fâtima, sa fille, le couvrait. Comme je lui adressai le *salâm*, il demanda: "Qui est-ce? — C'est moi, répondis-je, Um Hâni' bent Abu Tâlib. — Qu'Um Hâni' soit la bienvenue!"

«Après avoir terminé ses ablutions, il se leva et pria huit *rak'a* tout en restant enveloppé dans un seul vêtement. "O Messager de Dieu! dis-je, le fils de ma [propre] mère, 'Ali, dit qu'il va tuer un homme à qui j'ai accordé la protection; il s'agit d'Un tel fils de Hubayra. — O Um Hâni'! nous avons accordé notre protection à qui tu as accordé la tienne, fut la réponse du Prophète (ç)."

«Cela se passait, précise Um Hâni', dans la matinée.»

R. 10 - Du fait que l'engagement, ainsi que la protection, pris par les Musulmans est le même [pour tous], et que le plus infime d'entre eux peut l'accorder.

3172 - D'après Ibrâhîm at-Taymy, son père dit: «'Ali nous dit dans un sermon: "Nous n'avons pas d'autre Livre à lire, sauf le Livre de Dieu et ce qu'il y a dans ce feuillet... Il contient des prescriptions relatives aux blessures et aux

٨ ـ باب: دُعَاءِ الإِمَامِ عَلَى مَنْ نَكَثَ عَهْداً.

٣١٧٠ ـ حَدَّثَنَا أَبُو النُّعْمَانِ: حَدَّثَنَا ثَابِتُ بْنُ يَزِيدَ: حَدَّثَنَا عَاصِمٌ قَالَ: سَأَلْتُ أَنَساً رَضِيَ الله عَنْهُ عَنِ الْقُنُوتِ، قَالَ: قَبْلَ الرُّكُوعِ، فَقُلْتُ: إِنَّ فُلَاناً يَـزْعُمُ أَنَّكَ قُلْتَ بَعْـدَ الرُّكُوعِ؟ فَقَالَ: كَذَبَ، ثُمَّ حَدَّثَنَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَنَتَ شَهْراً بَعْدَ الرُّكُوعِ، يَدْعُو عَلَى أَحْيَاءٍ مِنْ بَنِي سُلَيْمٍ، قَالَ: بَعَثَ أَرْبَعِينَ ـ أَوْ سَبْعِينَ. يَشُكُّ فِيهِ ـ مِنَ الْقُرَّاءِ، إِلَى أُنَاسٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَعَرَضَ لَهُمْ هٰؤُلَاءِ فَقَتَلُوهُمْ، وَكَانَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ النَّبِيِّ ﷺ عَهْدٌ، فَمَا رَأَيْتُهُ وَجَدَ عَلَى أَحَدٍ مَا وَجَدَ عَلَيْهِمْ.

٩ ـ باب: أَمَانِ النِّسَاءِ وَجِوَارِهِنَّ.

٣١٧١ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللهِ: أَنَّ أَبَا مُرَّةَ مَوْلَى أُمِّ هَانِىءٍ ٱبْنَةِ أَبِي طَالِبٍ أَخْبَرَهُ: أَنَّهُ سَمِعَ أُمَّ هَانِىءٍ ٱبْنَةَ أَبِي طَالِبٍ تَقُولُ: ذَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ اللهِ ﷺ عَامَ الْفَتْحِ، فَوَجَدْتُهُ يَغْتَسِلُ، وَفَاطِمَةُ ٱبْنَتُهُ تَسْتُرُهُ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَقَالَ: «مَنْ هٰذِهِ». فَقُلْتُ: أَنَا أُمُّ هَانِىءٍ بِنْتُ أَبِي طَالِبٍ، فَقَالَ: «مَرْحَباً بِأُمِّ هَانِىءٍ». فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ غُسْلِهِ قَامَ فَصَلَّى ثَمَانِيَ رَكَعَاتٍ، مُلْتَحِفاً فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، زَعَمَ ٱبْنُ أُمِّي، عَلِيٌّ، أَنَّهُ قَاتِلٌ رَجُلاً قَدْ أَجَرْتُهُ، فُلَانُ بْنُ هُبَيْرَةَ. فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «قَدْ أَجَرْنَا مَنْ أَجَرْتِ يَا أُمَّ هَانِىءٍ». قَالَتْ أُمُّ هَانِىءٍ: وَذٰلِكَ ضُحًى.

١٠ ـ باب: ذِمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَجِوَارُهُمْ وَاحِدَةٌ يَسْعَى بِهَا أَدْنَاهُمْ.

٣١٧٢ ـ حَدَّثَنِي مُحَمَّدٌ: أَخْبَرَنَا وَكِيعٌ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: خَطَبَنَا عَلِيٌّ فَقَالَ: مَا عِنْدَنَا كِتَابٌ نَقْرَؤُهُ إِلَّا كِتَابُ اللهِ وَمَا فِي هٰذِهِ الصَّحِيفَةِ، فَقَالَ:

différents âges des chameaux. Il contient aussi ceci: *Médine, de 'Ayr jusqu'à tel endroit, est un territoire sacré; celui qui y commet un délit, ou y donne refuge à quelqu'un ayant commis un, aura sur lui la malédiction de Dieu, des anges et de toute l'humanité; on n'acceptera de lui ni œuvre obligatoire ni œuvre surérogatoire. De même pour celui qui accepte le patronage de ceux qui ne sont pas ses patrons... [Enfin], l'engagement des Musulmans est le même; or, celui qui trahit un Musulman subira la même [malédiction].*"»

R. 11 - Du cas où ils[1] disent: "Nous avons apostasié"[2] sans savoir dire: "Nous nous sommes islamisés"[3].

* Ibn 'Umar: ... Alors Khâlid se mit à abattre... Le Prophète (ç) dit alors: «O Dieu! je ne suis pas solidaire de ce qu'a fait Khâlid.»

* 'Umar: S'il [lui] dit *"matras"*, cela veut dire qu'il lui a accordé l'aman... Dieu connaît toute les langues.[4]

* Il dit aussi [à al-Hurmuzân]: Parle! tu n'as rien à craindre[5].

R. 12 - De l'arrêt des hostilités et de la trêve conclus avec les Associants moyennant quelques biens ou autre chose. — Du péché de celui qui ne respecte pas l'engagement.

* De ces paroles de Dieu: **S'ils penchent pour la paix, penches-y toi-même...**[6] (*wa 'in janaḥû li-s-silmi fajnaḥ lahâ*). Ici, *janaḥû* veut dire: s'ils demandent la paix.

3173 - D'après Sahl ben Abu Hathma, durant la période où Khaybar était en paix avec les Musulmans, 'Abd Allâh ben Sahl et Muhyyiça ben Mas'ûd ben Zayd

---

(1) C'est-à-dire, les ennemis.

(2) Dans le texte: *ṣaba'na.*

(3) *'Aslamna,* dans le texte.

(4) Ces phrases tronquées sont tirées de la missive envoyée par 'Umar à l'armée musulmane qui assiégeait les Perses: *En menant le siège contre un fort, n'exigez pas d'eux de se remettre à la décision de Dieu, car vous-mêmes vous ne pourrez savoir quelle est la décision de Dieu; exigez plutôt qu'ils se remettent à votre décision. S'ils acceptent, émettez votre jugement. D'autre part, si en croisant un homme, l'un de vous lui dit: "N'aie pas peur!", cela veut dire qu'il lui a accordé l'aman; s'il lui dit: "Matras!", cela aussi signifie qu'il lui a accordé l'aman... Dieu connaît toutes les langues.* Le terme *matras* est un mot perse qui veut dire: "N'aie pas peur."

(5) 'Umar dit cela après la chute de Tustur et après l'arrivée d'al-Hurmuzân à Médine. En fait, c'était une formule d'aman de la part du calife.

(6) *Al-'Anfâl, 61.*

فِيهَا ٱلْجِرَاحَاتُ وَأَسْنَانُ الإِبِلِ: «وَالمَدِينَةُ حَرَمٌ مَا بَيْنَ عَيْرٍ إِلَى كَذَا، فَمَنْ أَحْدَثَ فِيهَا حَدَثاً أَوْ آوَى فِيهَا مُحْدِثاً، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللهِ وَالمَلاَئِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لاَ يُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلاَ عَدْلٌ، وَمَنْ تَوَلَّى غَيْرَ مَوَالِيهِ فَعَلَيْهِ مِثْلُ ذٰلِكَ، وَذِمَّةُ المُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ، فَمَنْ أَخْفَرَ مُسْلِماً فَعَلَيْهِ مِثْلُ ذٰلِكَ».

١١ ـ باب: إِذَا قَالُوا صَبَأْنَا وَلَمْ يُحْسِنُوا أَسْلَمْنَا.

وَقَالَ ٱبْنُ عُمَرَ: فَجَعَلَ خَالِدٌ يَقْتُلُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ خَالِدٌ».

وَقَالَ عُمَرُ: إِذَا قَالَ مَتَرْسْ فَقَدْ آمَنَهُ، إِنَّ اللهَ يَعْلَمُ الأَلْسِنَةَ كُلَّهَا. وَقَالَ: تَكَلَّمْ لاَ بَأْسَ.

١٢ ـ باب: المُوَادَعَةِ وَالمُصَالَحَةِ مَعَ المُشْرِكِينَ بِالمَالِ وَغَيْرِهِ، وَإِثْمِ مَنْ لَمْ يَفِ بِالْعَهْدِ.

وَقَوْلِهِ: ﴿ وَإِن جَنَحُواْ لِلسَّلْمِ فَٱجْنَحْ لَهَا ﴾[1] ـ جَنَحُوا: طَلَبُوا ٱلسِّلْمَ ـ

٣١٧٣ ـ حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا بِشْرٌ هُوَ ٱبْنُ المُفَضَّلِ: حَدَّثَنَا يَحْيَىٰ، عَنْ بُشَيْرِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ قَالَ: ٱنْطَلَقَ عَبْدُ اللهِ بْنُ سَهْلٍ وَمُحَيِّصَةُ بْنُ مَسْعُودِ بْنِ زَيْدٍ

(١) سورة الأنفال الآية ٦١.

s'y rendirent... [A leur arrivée], ils se séparèrent. Mais, à son retour, Muhyyiça trouva 'Abd Allâh ben Sahl assassiné, baignant dans son sang. Il l'enterra et revint ensuite à Médine. Puis, en compagnie de Muhayyiça et Huwayyiça, les deux fils de Mas'ûd, 'Abd-ur-Rahmân alla voir le Prophète (ç). Et comme il s'apprêtait à parler, le Prophète (ç) lui dit: "Au plus âgé! [Donne la parole] au plus âgé!" En fait, 'Abd-ur-Rahmân était le plus jeune des présents. Evidemment, il garda le silence et laissa la parole aux deux autres. "Vous prêtez serment, leur dit le Prophète (ç), et vous aurez droit contre votre assassin (ou: *votre homme*). — Mais comment jurer bien que nous n'avons ni assisté, ni vu..., fut leur réponse. — Alors c'est aux Juifs de récuser votre accusation par la présentation de cinquante [serments]. — Mais comment accepterions-nous le serment de gens mécréants?" Enfin, c'était le Prophète (ç) qui se chargea de payer le prix du sang [de la victime].

R. 13 - Du mérite du respect de l'engagement.

3174 - Selon ibn 'Abbâs, Abu Sufyân ben Harb lui rapporta qu'Héraclius l'avait convoqué avec des caravaniers quraychites qui étaient en Syrie pour un commerce. Cela se passait durant la période de trêve conclue par le Messager de Dieu (ç) avec Abu Sufyân, [c'est-à-dire] pour les Associants de Quraych.

R. 14 - Peut-on pardonner au Protégé qui pratique la sorcellerie?

* Ibn Wahb: Yûnus m'a rapporté ceci: «Interrogé si l'on peut condamner à mort l'un des Gens du Pacte au cas où il pratique la sorcellerie, ibn Chihâb répond: "Il m'est parvenu que le Messager de Dieu (ç) fut ensorcelé, mais qu'il n'avait pas condamné à mort le coupable, qui appartenait d'aileurs aux Gens du Livre."»

3175 - D'après 'Â'icha, ensorcelé, le Messager de Dieu (ç) s'imaginait faire des choses qu'ils n'avait pas faites.

R. 15 - De se mettre en garde contre la trahison.

* De ces paroles de Dieu, le Très-Haut: **s'ils voulaient te duper, qu'il te suffise de Dieu...**[1]

---

(1) *Al-'Anfâl, 62.*

إِلَى خَيْبَرَ، وَهْيَ يَوْمَئِذٍ صُلْحٌ، فَتَفرَّقَا، فَأَتَى مُحَيِّصَةُ إِلَى عَبْدِ اللهِ بْنِ سَهْلٍ وَهُوَ يَتَشَحَّطُ فِي دَمِهِ قَتِيلاً، فَدَفَنَهُ ثُمَّ قَدِمَ المَدِينَةَ، فَانْطَلَقَ عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ سَهْلٍ وَمُحَيِّصَةُ وَحُوَيِّصَةُ ٱبْنَا مَسْعُودٍ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَذَهَبَ عَبْدُ الرَّحْمٰنِ يَتَكَلَّمُ، فَقَالَ: «كَبِّرْ كَبِّرْ». ـ وَهُوَ أَحْدَثُ الْقَوْمِ ـ فَسَكَتَ فَتَكَلَّمَا، فقالَ: «تَحْلِفُونَ وَتَسْتَحِقُّونَ قَاتِلَكُمْ ـ أَوْ صَاحِبَكُمْ ـ». قَالُوا: وَكَيْفَ نَحْلِفُ وَلَمْ نَشْهَدْ وَلَمْ نَرَ؟ قَالَ: «فَتُبْرِئُكُمْ يَهُودُ بِخَمْسِينَ». فَقَالُوا: كَيْفَ نَأْخُذُ أَيْمَانَ قَوْمٍ كُفَّارٍ، فَعَقَلَهُ النَّبِيُّ ﷺ مِنْ عِنْدِهِ.

١٣ ـ باب: فَضْلِ الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ.

٣١٧٤ ـ **حَدَّثَنَا** يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُتْبَةَ أَخْبَرَه: أَنَّ عَبْدَ اللهِ بْنَ عَبَّاسٍ أَخْبَرَهُ: أَنَّ أَبَا سُفْيَانَ بْنَ حَرْبٍ أَخْبَرَهُ: أَنَّ هِرَقْلَ أَرْسَلَ إِلَيْهِ فِي رَكْبٍ مِنْ قُرَيْشٍ، كَانُوا تِجَاراً بِالشَّأْمِ، فِي الْمُدَّةِ الَّتِي مادَّ فِيهَا رَسُولُ اللهِ ﷺ أَبَا سُفْيَانَ فِي كُفَّارِ قُرَيْشٍ.

١٤ ـ باب: هَلْ يُعْفَى عَنِ ٱلذِّمِّيِّ إِذَا سَحَرَ.

وَقالَ ابْنُ وَهْبٍ: أَخْبَرَنِي يُونُسُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ: سُئِلَ: أَعَلَى مَنْ سَحَرَ مِنْ أَهْلِ الْعَهْدِ قَتْلٌ؟ قالَ: بَلَغَنَا أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قَدْ صُنِعَ لَهُ ذٰلِكَ فَلَمْ يَقْتُلْ مَنْ صَنَعَهُ، وَكانَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ.

٣١٧٥ ـ **حَدَّثَنِي** مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ قالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ عائِشَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سُحِرَ، حَتَّى كانَ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ صَنَعَ شَيْئاً وَلَمْ يَصْنَعْهُ.

١٥ ـ باب: ما يُحْذَرُ مِنَ الْغَدْرِ.

وَقَوْلِ ٱللهِ تَعَالَى: ﴿ وَإِن يُرِيدُوٓاْ أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ ٱللَّهُ ﴾[1] الآية.

---

(١) سورة الأنفال: الآية ٦٢.

3176 - D'après Abu Idrîs, 'Awf ben Mâlik dit: «Pendant l'expédition de Tabûk, j'allai voir le Prophète (ç) qui était dans une tente de cuir... Il [me] dit: "Compte six [signes] avant l'Heure: ma mort; puis la conquête du Temple de Jérusalem; ensuite une mort qui se répandra parmi vous comme le *qu'âṣ*[1] des moutons; puis une surabondance de richesses, à un point où on restera insatisfait même en recevant cent *dinâr*; après cela apparaîtra une subversion qui n'épargnera aucune maison[2] arabe; puis viendra une trêve entre vous et les béni al-'Aṣfar[3]. Mais ils [vous] trahiront et se dirgeront sur vous [rangés] sous quatre-vingt étendards, sous chaque étendard il y aura douze mille [hommes]."»

R. 16 - Comment informe-t-on les Gens du Pacte de la rupture du pacte?

* De ces paroles de Dieu: **ou bien tu redoutes fortement d'un peuple quelque traîtrise: alors prends sur lui les devants de la rupture...**[4] V. la suite du verset.

3177 - D'après Humayd ben 'Abd-ar-Rahmân, Abu Hurayra dit: Abu Bakr (r) m'envoya avec quelques-uns à Mina pour annoncer, le jour du Sacrifice, ceci: aucun Associant ne doit faire le pèlerinage après cette année-ci, et qu'aucune personne ne doive faire [le rite] des tournées autour de la Ka'ba en étant nue...

Le jour du grand pèlerinage est le jour du Sacrifice; et on l'a ainsi appelé en contre-partie de l'autre appellation, "le petit pèlerinage", utilisée [jadis] par les gens. Donc, Abu Bakr annonça, pendant l'année en question, la rupture du pacte [auparavant signé avec les Associants]. D'aillleurs, durant l'année du pèlerinage de l'Adieu, l'année où le Prophète (ç) fit son pèlerinage, aucun Associant ne fit ce rite.

R. 17 - Du péché de celui qui donne un engagement puis trahit...

* De ces paroles de Dieu: **Ceux de qui tu as requis un pacte, mais qui le rompent en toute occasion, loin de se prémunir**[5]

---

(1) Le *qu'âṣ* est une maladie/épidémie qui frappe les moutons. Pour ibn Fâris, c'est une maladie pulmonaire.

(2) Ou: tente.

(3) Les Byzantins?

(4) *Al-'Anfâl*, 58.

(5) *Al-'Anfâl*, 56.

٣١٧٦ - حَدَّثَنَا الحُمَيْدِيُّ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ الْعَلَاءِ بْنِ زَبْرٍ قالَ: سَمِعْتُ بُسْرَ بْنَ عُبَيْدِ ٱللهِ: أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا إِدْرِيسَ قالَ: سَمِعْتُ عَوْفَ بْنَ مالِكٍ قالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ في غَزْوَةِ تَبُوكَ - وَهْوَ في قُبَّةٍ مِنْ أَدَمٍ - فَقَالَ: «آعْدُدْ سِتّاً بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ: مَوْتِي، ثُمَّ فَتْحُ بَيْتِ المَقْدِسِ ثُمَّ مُوْتَانٌ يَأْخُذُ فِيكُمْ كَقُعَاصِ الْغَنَمِ، ثُمَّ آسْتِفَاضَةُ المَالِ حَتَّى يُعْطَى الرَّجُلُ مِائَةَ دِينَارٍ فَيَظَلُّ سَاخِطاً، ثُمَّ فِتْنَةٌ لَا يَبْقَى بَيْتٌ مِنَ الْعَرَبِ إِلَّا دَخَلَتْهُ، ثُمَّ هُدْنَةٌ تَكُونُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ بَنِي الأَصْفَرِ، فَيَغْدِرُونَ فَيَأْتُونَكُمْ تَحْتَ ثَمَانِينَ غَايَةً، تَحْتَ كُلِّ غايَةٍ آثْنَا عَشَرَ أَلْفاً».

١٦ - باب: كَيْفَ يُنْبَذُ إِلَى أَهْلِ الْعَهْدِ.

وَقَوْلُ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَٱنۢبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَآءٍ ﴾[1]. الآية.

٣١٧٧ - حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ: أَخْبَرَنَا حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قالَ: بَعَثَنِي أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ فِيمَنْ يُؤَذِّنُ يَوْمَ النَّحْرِ بِمِنًى: لَا يَحُجُّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ، وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ عُرْيَانٌ، وَيَوْمُ الحَجِّ الأَكْبَرِ يَوْمُ النَّحْرِ. وَإِنَّمَا قِيلَ الأَكْبَرُ مِنْ أَجْلِ قَوْلِ النَّاسِ: الحَجُّ الأَصْغَرُ، فَنَبَذَ أَبُو بَكْرٍ إِلَى النَّاسِ في ذٰلِكَ الْعَامِ، فَلَمْ يَحُجَّ عامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ الَّذِي حَجَّ فِيهِ النَّبِيُّ ﷺ مُشْرِكٌ.

١٧ - باب: إِثْمِ مَنْ عاهَدَ ثُمَّ غَدَرَ.

وَقَوْلُ ٱللهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ ٱلَّذِينَ عَٰهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴾[2].

---

(١) سورة الأنفال: الآية ٥٨.

(٢) سورة الأنفال: الآية ٥٦.

3178 - D'après Masrûq, 'Abd Allâh ben 'Amrû (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) dit: "Quatre défauts, réunis chez un individu, en font un hypocrite absolu: mentir en parlant, ne pas respecter sa promesse, trahir son engagement, agir avec perfidie en se disputant.

«"Quant à celui qui a un seul de ces défauts, il a en fait un défaut d'hypocrisie, et ce jusqu'à ce qu'il le laisse."»

3179 - Selon le père d'Ibrâhîm at-Taymy, 'Ali (r) dit: «A part le Coran et ce que contient ce feuillet, nous n'avons rien écrit du Prophète (ç)... Il dit: "Médine, de 'Â'ir jusqu'à l'endroit tel, est sacrée. Celui qui [y] commet un délit, ou [y] abrite quelqu'un ayant commis un, aura sur lui la malédiction de Dieu, des anges et de toute l'humanité; on n'acceptera de lui ni œuvre obligatoire ni œuvre surérogatoire... La protection des Musulmans est la même; le plus infime d'entre eux peut l'accorder. Or celui qui trahit un Musulman aura sur lui la malédiction de Dieu, des anges et de toute l'humanité; on n'acceptera de lui ni œuvre obligatoire ni œuvre surérogatoire... Celui qui accepte le patronage de quelques gens sans la permission de ses patrons aura sur lui la malédiction de Dieu, des anges et de toute l'humanité; on n'acceptera de lui ni œuvre obligatoire ni œuvre surérogatoire."»

3180 - D'après le père d'Ishâq ben Sa'îd, Abu Hurayra (r) dit: «Qu'en sera-t-il lorsque vous ne collecterez ni *dinâr* ni *dirham* ? — Et comment penses-tu, ô Abu Hurayra! que cela puisse arriver? demanda-t-on. — Mais si, par Celui qui tient l'âme d'Abu Hurayra dans Sa Main! [je tiens cela] des paroles du véridique...— Mais à cause de quoi...? — On s'attaquera à l'engagement de Dieu et à celui de Son Messager (ç); d'où Dieu, Puissant et Majestueux, affirmera les cœurs des Gens de la Protection qui refuseront alors de verser [le tribut].»

r.18/3181 - Al-'A'mach dit: «Comme j'interrogeai Abu Wâ'il s'il avait participé à [la bataille de] Ṣiffin, il me répondit que oui. "J'ai entendu alors, continua-t-il, Sahl ben Hanîf dire: *Ne vous fiez pas à votre jugement personnel [en matière de religion]; car le jour [où fut rendu] Abu Jundul [aux Quraychites], j'aurais, si j'avais le pouvoir, révoqué l'ordre du Prophète (ç). Et à part cette affaire-là, à chaque fois que nous évitions les accrochages à cause de ce qui nous paraissait effrayant, nous savions toujours l'issue d'une telle position.*"»

3182 - Habîb ben Abu Thâbit: Abu Wâ'il m'a rapporté ceci: Nous étions à

٣١٧٨ ـ حَدَّثَنا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنا جَرِيرٌ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ مُرَّةَ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قالَ: قالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «أَرْبَعُ خِلالٍ مَنْ كُنَّ فِيهِ كانَ مُنافِقاً خالِصاً: مَنْ إِذا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذا عاهَدَ غَدَرَ، وَإِذا خاصَمَ فَجَرَ. وَمَنْ كانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفاقِ حَتَّى يَدَعَها».

٣١٧٩ ـ حَدَّثَنا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ: أَخْبَرَنا سُفْيانُ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ إِبْراهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: ما كَتَبْنا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ إِلَّا الْقُرْآنَ وَما في هٰذِهِ الصَّحِيفَةِ، قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «المَدِينَةُ حَرامٌ ما بَيْنَ عائِرٍ إِلَى كَذا، فَمَنْ أَحْدَثَ حَدَثاً أَوْ آوَى مُحْدِثاً فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ ٱللهِ وَالمَلائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لا يُقْبَلُ مِنْهُ عَدْلٌ وَلا صَرْفٌ، وَذِمَّةُ المُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ، يَسْعَى بِها أَدْناهُمْ، فَمَنْ أَخْفَرَ مُسْلِماً، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ ٱللهِ وَالمَلائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لا يُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلا عَدْلٌ. وَمَنْ وَالَى قَوْماً بِغَيْرِ إِذْنِ مَوالِيهِ، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ ٱللهِ وَالمَلائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لا يُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلا عَدْلٌ».

٣١٨٠ ـ قالَ أَبُو مُوسَى: حَدَّثَنا هاشِمُ بْنُ الْقاسِمِ: حَدَّثَنا إِسْحٰقُ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: كَيْفَ أَنْتُمْ إِذا لَمْ تَجْتَبُوا دِيناراً وَلا دِرْهَماً؟ فَقِيلَ لَهُ: وَكَيْفَ تَرَى ذٰلِكَ كائِناً يا أَبا هُرَيْرَةَ؟ قالَ: إِيْ وَالَّذِي نَفْسُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ، عَنْ قَوْلِ الصَّادِقِ المَصْدُوقِ، قالُوا: عَمَّ ذاكَ؟ قالَ: تُنْتَهَكُ ذِمَّةُ ٱللهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ ﷺ، فَيَشُدُّ ٱللهُ عَزَّ وَجَلَّ قُلُوبَ أَهْلِ ٱلذِّمَّةِ، فَيَمْنَعُونَ ما فِي أَيْدِيهِمْ.

٣١٨١ ـ حَدَّثَنا عَبْدانُ: أَخْبَرَنا أَبُو حَمْزَةَ قالَ: سَمِعْتُ الأَعْمَشَ قالَ: سَأَلْتُ أَبا وائِلٍ: شَهِدْتَ صِفِّينَ؟ قالَ: نَعَمْ، فَسَمِعْتُ سَهْلَ بْنَ حُنَيْفٍ يَقُولُ: اتَّهِمُوا رَأْيَكُمْ، رَأَيْتُنِي يَوْمَ أَبِي جَنْدَلٍ، وَلَوْ أَسْتَطِيعُ أَنْ أَرُدَّ أَمْرَ النَّبِيِّ ﷺ لَرَدَدْتُهُ، وَما وَضَعْنا أَسْيافَنا عَلَى عَواتِقِنا لِأَمْرٍ يُفْظِعُنا إِلَّا أَسْهَلْنَ بِنا إِلَى أَمْرٍ نَعْرِفُهُ غَيْرِ أَمْرِنا هٰذا.

٣١٨٢ ـ حَدَّثَنا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنا يَحْيَى بْنُ آدَمَ: حَدَّثَنا يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ أَبِيهِ: حَدَّثَنا حَبِيبُ بْنُ أَبِي ثابِتٍ قالَ: حَدَّثَنِي أَبُو وائِلٍ قالَ: كُنَّا بِصِفِّينَ، فَقامَ سَهْلُ بْنُ

Ṣiffîn lorsque Suhayl ben Hunayf s'était levé pour dire: «O gens! ayez du soupçon envers vos propres personnes! car nous étions avec le Messager de Dieu (ç) le jour d'al-Hudaybiya; et s'il y avait eu combat, nous aurions combattu. Ce jour, 'Umar ben al-Khaṭṭâb dit: "O Messager de Dieu! ne sommes-nous pas dans le vrai et eux dans l'erreur? — Certes oui, répondit le Prophète (ç). — Nos victimes, ne seront-elles pas dans le Paradis et les leurs dans le Feu? — Certes oui. — Et pourquoi donc se montrer faible quant à notre religion? Allons-nous revenir sans que Dieu n'ait jugé entre nous et eux? — O fils d'al-Khattâb! je suis le messager de Dieu et Dieu ne me délaissera jamais." Sur ce, 'Umar alla trouver Abu Bakr et lui dit la même chose. "Il est le messager de Dieu, répondit Abu Bakr, et Dieu ne l'abandonnera jamais." C'est alors que fut révélée la sourate d'*al-Fath* (la Victoire). Le Messager de Dieu (ç) la récita alors, jusqu'à la fin, à 'Umar. Et celui-ci de dire: "O Messager de Dieu! s'agit-il là d'une victoire? — Oui, répondit le Prophète (ç)."»

3183 - Suivant 'Urwa, Asmâ' bent Abu Bakr dit: Ma mère vint me visiter alors qu'elle était encore associante. «Cela se passait, [dit le *râwi*], au moment de la trêve conclue entre Quraych et le Messager de Dieu (ç). Elle alla interroger le Messager de Dieu (ç) en lui disant: "O Messager de Dieu! ma mère vient d'arriver toute espérante...; puis-je lui accorder quelque chose? — Oui, accorde-lui cela! répondit le Prophète (ç)."»

R. 19 - Sur la conciliation pour trois jours ou pour une durée déterminée.

3184 - D'après Abu Isḥâq, al-Barâ' dit: «Lorsque le Prophète (ç) avait voulu faire le pèlerinage, il envoya demander aux Mecquois la permission d'entrer à La Mecque. Il exigèrent de lui de n'y rester que durant une période de trois nuits et de n'y entrer qu'avec les armes au fourreau et de n'inviter aucun d'entre eux [à embrasser l'Islam].

«C'était 'Ali ben Abu Tâlib qui se chargea de la rédaction des clauses. Il écrivit: *Voici ce que Muhammad, Messager de Dieu, a conclu...* Et les Mecquois de s'opposer: "Si nous savions que tu es vraiment le messager de Dieu, nous ne t'aurions pas empêché...; nous t'aurions plutôt prêter allégeance. Ecris plutôt ceci: *Voici ce que Muhammad ben 'Abd Allâh a conclu...* — Par Dieu! s'écria le Prophète (ç), je suis Muhammad ben 'Abd Allâh et je suis aussi le messager de Dieu."

حُنَيْفٍ فقَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ آتَّهِمُوا أَنْفُسَكُمْ، فَإِنَّا كُنَّا مَعَ رَسُولِ آللهِ ﷺ يَوْمَ الحُدَيْبِيَةِ، وَلَوْ نَرَى قِتَالاً لَقَاتَلْنَا، فَجَاءَ عُمَرُ بْنُ الخَطَّابِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ آللهِ، أَلَسْنَا عَلَى الْحَقِّ وَهُمْ عَلَى الْبَاطِلِ؟ فقَالَ: «بَلَى». فقَالَ: أَلَيْسَ قَتْلانَا في الجَنَّةِ وَقَتْلاَهُمْ في النَّارِ؟ قالَ: «بَلَى». قالَ: فَعَلاَمَ نُعْطِي آلدَّنِيَّةَ في دِينِنَا، أَنَرْجِعُ وَلَمَّا يَحْكُمِ آللهُ بَيْنَنَا وبَيْنَهُمْ؟ فَقَالَ: «يَا ابْنَ الخَطَّابِ، إِنِّي رَسُولُ آللهِ وَلَنْ يُضَيِّعَنِي آللهُ أَبَداً». فَانْطَلَقَ عُمَرُ إِلَى أَبِي بَكْرٍ فَقَالَ لَهُ مِثْلَ ما قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: إِنَّهُ رَسُولُ آللهِ وَلَنْ يُضَيِّعَهُ آللهُ أَبَداً، فَنَزَلَتْ سُورَةُ الْفَتْحِ، فَقَرَأَهَا رَسُولُ آللهِ ﷺ عَلَى عُمَرَ إِلَى آخِرِهَا، فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ آللهِ، أَوَ فَتْحٌ هُوَ؟ قالَ: «نَعَمْ».

٣١٨٣ ـ حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا حاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ آللهُ عَنْهُمَا قالَتْ: قَدِمَتْ عَلَيَّ أُمِّي وَهْيَ مُشْرِكَةٌ، في عَهْدِ قُرَيْشٍ إِذْ عاهَدُوا رَسُولَ آللهِ ﷺ وَمُدَّتِهِمْ مَعَ أَبِيهَا، فَاسْتَفْتَتْ رَسُولَ آللهِ ﷺ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ آللهِ، إِنَّ أُمِّي قَدِمَتْ وَهْيَ رَاغِبَةٌ، أَفَأَصِلُهَا؟ قالَ: «نَعَمْ صِلِيهَا».

١٩ ـ باب: المُصَالَحَةِ عَلَى ثَلاَثَةِ أَيَّامٍ أَوْ وَقْتٍ مَعْلُومٍ.

٣١٨٤ ـ حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عُثْمانَ بْنِ حَكِيمٍ: حَدَّثَنِي شُرَيْحُ بْنُ مَسْلَمَةَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ آبْنُ يُوسُفَ بْنِ أَبِي إِسْحٰقَ قالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ قالَ: حَدَّثَنِي الْبَرَاءُ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا أَرَادَ أَنْ يَعْتَمِرَ، أَرْسَلَ إِلَى أَهْلِ مَكَّةَ، يَسْتَأْذِنُهُمْ لِيَدْخُلَ مَكَّةَ، فَاشْتَرَطُوا عَلَيْهِ أَنْ لاَ يُقِيمَ بِهَا إِلَّا ثَلاَثَ لَيَالٍ، وَلاَ يَدْخُلَهَا إِلَّا بِجُلُبَّانِ السِّلاَحِ، وَلاَ يَدْعُوَ مِنْهُم أَحَداً، قالَ: فَأَخَذَ يَكْتُبُ الشَّرْطَ بَيْنَهُمْ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، فَكَتَبَ: هٰذَا ما قَاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ آللهِ، فَقَالُوا: لَوْ عَلِمْنَا أَنَّكَ رَسُولُ آللهِ لَمْ نَمْنَعْكَ وَلَبَايَعْنَاكَ، وَلٰكِنْ آكْتُبْ: هٰذَا ما قاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ آللهِ، فَقَالَ: «أَنَا وَآللهِ محَمَّدُ بْنُ عَبْدِ آللهِ، وَأَنَا وَآللهِ رَسُولُ آللهِ».

«Comme le Prophète (ç) ne savait pas écrire, il dit à 'Ali: "Efface: *Messager de Dieu*! — Par Dieu! répondit 'Ali, je [n'oserai] jamais l'effacer. — Montre-la-moi donc!" En effet, 'Ali lui montra le passage en question et le Prophète (ç) l'effaça de sa propre main.

«[Plus tard], le Prophète (ç) entra à La Mecque. Après le passage des trois jours [convenus], les Mecquois vinrent trouver 'Ali et lui dirent: "Dis à ton compagnon de partir." Informé par 'Ali, le Messager de Dieu (ç) dit: "Certainement" et quitta aussitôt La Mecque.»

R. 20 - Sur l'arrêt des hostilités en ne fixant aucun délai.

* Sur ces paroles du Prophète (ç): "Je vous y laisse tant que Dieu vous y laissera".

R. 21 - Sur le fait de jeter les cadavres des Polythéistes dans un puits et de ne pas accepter de prix pour les remettre...

3185 - D'après 'Amrû ben Maymûn, 'Abd Allâh dit: «Tandis que le Messager de Dieu (ç) était prosterné, arriva 'Uqba ben Abu Ma'ît avec le placenta d'une bête abattue; le Prophète (ç) était entouré à ce moment-là de quelques Quraychites polythéistes. 'Uqba jeta le placenta sur le dos du Prophète (ç) mais celui-ci ne releva la tête qu'après l'arrivée de Fâtima qui l'en débarrassa avant de prier [Dieu] contre celui qui avait fait cela. Quant au Prophète (ç), il dit: "O Dieu! charge-Toi des seigneurs de Quraych: charge-Toi d'Abu Jahl ben Hichâm, de 'Utba ben Rabî'a, de Chayba ben Rabî'a, de 'Uqba ben Abu Ma'ît et de Umayya ben Khalaf (ou: Ubay ben Khalaf)."

«Le jour de Badr, je vis ces personnages tous abattus. Et à l'exception de Umayya (ou: Ubay), qui était un homme corpulent, ils furent tous jetés dans un puits. Quant à lui, en le traînant, ses articulations se rompirent avant même qu'on ne le jetât dans le puits.»

R. 22 - Sur le péché de celui qui trahit un homme de bien ou un pervers.

3186/3187 - D'après 'Abd Allâh [ben Mas'ûd] et Anas, le Prophète (ç) dit:

قالَ: وَكانَ لَا يَكْتُبُ، قَالَ: فَقَالَ لِعَلِيٍّ: «آمْحِ رَسُولَ آللهِ». فَقَالَ عَلِيٌّ: وَآللهِ لَا أَمْحَاهُ أَبَداً، قالَ: «فَأَرِنِيهِ». قَالَ: فَأَرَاهُ إِيَّاهُ فَمَحَاهُ النَّبِيُّ ﷺ بِيَدِهِ. فَلَمَّا دَخَلَ وَمَضَتْ الأَيَّامُ، أَتَوْا عَلِيّاً فَقَالُوا: مُرْ صَاحِبَكَ فَلْيَرْتَحِلْ، فَذَكَرَ ذٰلِكَ لِرَسُولِ آللهِ ﷺ فَقَالَ: «نَعَمْ» ثُمَّ آرْتَحَلَ.

٢٠ ـ باب: المُوادَعَةِ مِنْ غَيْرِ وَقْتٍ.

وَقَوْلِ النَّبِيِّ ﷺ: «أُقِرُّكُمْ عَلَى ما أَقَرَّكُمْ آللَّهُ بِهِ».

٢١ ـ باب: طَرْحِ جِيَفِ المُشْرِكِينَ في الْبِئْرِ، وَلَا يُؤْخَذُ لَهمْ ثَمَنٌ.

٣١٨٥ ـ حَدَّثَنَا عَبْدَانُ بْنُ عُثْمانَ قالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ عَبْدِ آللهِ رَضِيَ آللهُ عَنْهُ قالَ: بَيْنَا رَسُولُ آللهِ ﷺ سَاجِدٌ، وَحَوْلَهُ ناسٌ مِنْ قُرَيْشٍ مِنَ المُشْرِكِينَ، إِذْ جاءَ عُقْبَةُ بْنُ أَبِي مُعَيْطٍ بِسَلى جَزُورٍ، فَقَذَفَهُ عَلى ظَهْرِ النَّبِيِّ ﷺ، فَلَمْ يَرْفَعْ رَأْسَهُ حَتَّى جاءَت فاطِمَةُ عَلَيْها السَّلَامُ، فَأَخَذَتْ مِنْ ظَهْرِهِ، وَدَعَتْ عَلَى مَنْ صَنَعَ ذٰلِكَ، فَقالَ النَّبِيُّ ﷺ: «اللَّهُمَّ عَلَيْكَ المَلأَ مِنْ قُرَيْشٍ، اللَّهُمَّ عَلَيْكَ أَبا جَهْلِ بْنَ هِشَامٍ، وَعُتْبَةَ بْنَ رَبِيعَةَ، وَشَيْبَةَ بْنَ رَبِيعَةَ، وَعُقْبَةَ بْنَ أَبِي مُعَيْطٍ، وَأُمَيَّةَ بْنَ خَلَفٍ ـ أَوْ: أُبَيَّ بْنَ خَلَفٍ ـ». فَلَقَدْ رَأَيْتُهُمْ قُتِلُوا يَوْمَ بَدْرٍ، فَأُلْقُوا في بِئْرٍ، غَيْرَ أُمَيَّةَ ـ أَوْ أُبَيٍّ ـ فَإِنَّهُ كانَ رَجُلاً ضَخْماً، فَلَمَّا جَرُّوهُ تَقَطَّعَتْ أَوْصالُهُ قَبْلَ أَنْ يُلْقَى في الْبِئْرِ.

٢٢ ـ باب: إِثْمِ الْغَادِرِ لِلبَرِّ وَالفَاجِرِ.

٣١٨٦ـ٣١٨٧ ـ حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سُلَيْمَانَ الأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ آللهِ. وَعَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ:

«Le Jour de la Résurrection, et pour tout perfide, on plantera, — d'après la version de l'un; et "on verra" selon la version de l'autre — un drapeau à partir duquel on le reconnaîtra.»

3188 - Suivant Nâfi', ibn 'Umar dit: «J'ai entendu le Prophète (ç) dire: "Le Jour de la Résurrection, on plantera un drapeau pour tout perfide, et ce à cause de sa perfidie."»

3189 - Ibn 'Abbâs (r) dit: «Le jour où il conquit La Mecque, le Prophète (ç) dit: "[Il n'y aura plus] d'Expatriation (*hijra*); il y aura plutôt à combattre pour la cause de Dieu et à avoir une bonne intention...

«"Ce pays a été rendu sacré par Dieu le jour où Il avait créé les cieux et la terre. Et c'est par ce droit de Dieu qu'il restera sacré jusqu'au jour de la Résurrection. Et on n'a jamais donné à quiconque d'y livrer bataille avant moi. L'autorisation ne me fut donnée que pour une heure de la journée. Donc il est sacré, par le droit de Dieu, jusqu'au jour de la Résurrection: on ne doit pas couper ses épines; ni chasser son gibier; ni ramasser ses objets trouvés, sauf s'il s'agit de les annoncer; ni arracher ses herbes."

«Al-'Abbâs: "O Messager de Dieu! excepté l'*idhkhir*? car il est utilisé par leurs artisans et dans leurs demeures. — Excepté l'*idhkhir*, répondit le Prophète."»

«لِكُلِّ غَادِرٍ لِوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، قَالَ أَحَدُهُمَا: يُنْصَبُ ـ وَقَالَ الآخَر: يُرَى ـ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يُعْرَف بِهِ».

٣١٨٨ ـ حدّثنا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «لِكُلِّ غَادِرٍ لِوَاءٌ يُنْصَبُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِغَدْرَتِهِ».

٣١٨٩ ـ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ طَاوُسٍ، عَنِ ٱبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ: «لَا هِجْرَةَ، وَلٰكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ، وَإِذَا ٱسْتُنْفِرْتُمْ فَٱنْفِرُوا». وَقَالَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ: «إِنَّ هٰذا الْبَلَدَ حَرَّمَهُ اللهُ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ، فَهْوَ حَرَامٌ بِحُرْمَةِ اللهِ إِلَى يَومِ الْقِيَامَةِ، وإِنَّهُ لَمْ يَحِلَّ الْقِتَالُ فِيهِ لأَحَدٍ قَبْلِي، وَلَمْ يَحِلَّ لِي إِلَّا سَاعَةً مِنْ نِهَارٍ، فَهْوَ حَرَامٌ بِحُرْمَةِ اللهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، لَا يُعْضَدُ شَوْكُهُ، وَلَا يُنَفَّرُ صَيْدُهُ، وَلَا يَلْتَقِطُ لُقَطَتَهُ إِلَّا مَنْ عَرَّفَهَا، وَلَا يُخْتَلَى خَلَاهُ». فَقَالَ الْعَبَّاسُ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِلَّا الإِذْخِرَ، فَإِنَّهُ لِقَيْنِهِمْ وَلِبُيُوتِهِمْ، قَالَ: «إِلَّا الإِذْخِرَ».

Au Nom de Dieu, le Tout miséricorde, le Miséricordieux.

LIX. LE DÉBUT[1] DE LA CRÉATION

R. 1 - De ce qui a été rapporté sur ces paroles de Dieu, le Très-Haut: C'est Lui qui instaure la création, puis la recommence... Ce qui est pour Lui bien [plus] facile.[2]

* Ar-Rabî' ben Khuthaym et al-Hasan dirent: [Cela veut dire que] tout[3] est bien facile (*hayyin*) pour Lui. Les mots *hayn* et *hayyin* sont comme *layn* et *layyin*, *mayt* et *mayyit*, d*ayq* et d*ayyiq*.

* *'a-fa-'ayyina*[4]..., veut dire: [Croyez-vous] que votre création Nous a rendu incapable[5]? * *lughûb*[6]: fatigue. * *'atwâra*[7]: d'une situation à une autre. On dit [aussi] qu'un tel dépasse son t*awr* pour dire qu'il dépasse ses limites.

3190 - D'après Ṣafwân ibn Muhriz, 'Imrân ben Huṣayn (r) dit: «Un groupe des béni Tamîm vint voir le Prophète (ç). Celui-ci leur dit: "O les béni Tamîm! [je vous] annonce une bonne nouvelle. — Tu nous a annoncé la bonne nouvelle, dirent-ils, [mais maitenant] donne-nous [quelque chose]!" Le visage du Prophète (ç) changea... Arrivèrent ensuite les Yéménites à qui il dit: "O Yéménites! acceptez la bonne nouvelle, puisque les béni Tamîm ne [veulent] pas l'accepter. — Nous l'acceptons, fut leur réponse." Sur ce, le Prophète (ç) commença à parler du début de la création et du Trône... [Soudain] un homme arriva et [me] dit: "O 'Imrân! ta monture s'échappe."... Ah! si seulement je ne m'étais pas levé.»

(1) Ou: Le commencement.
(2) *Ar-Rûm*, 27.
(3) L'instauration et le recommencement de la création.
(4) *Qâf*, 15.
(5) Dans l'explication, l'auteur utilise un terme du Coran (*'ancha'a*, qui veut dire: créer, instaurer, produire...).
(6) *Fâṭir*, 35 et *Qâf*, 38.
(7) *Nûḥ*, 14.

بسم الله الرحمن الرحيم

٥٩ ـ كتاب بدء الخلق

١ ـ باب: مَا جَاءَ فِي قَوْلِ اللهِ تَعَالَى:

﴿ وَهُوَ ٱلَّذِى يَبْدَؤُا ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ﴾[١]

قَالَ الرَّبِيعُ بْنُ خُثَيْمٍ وَالحَسَنُ: كُلٌّ عَلَيْهِ هَيِّنٌ. وَهَيْنٌ وَهَيِّنٌ مِثْلُ: لَيْنٍ وَلَيِّنٍ، وَمَيْتٍ وَمَيِّتٍ، وَضَيْقٍ وَضَيِّقٍ.

﴿أَفَعَيِينَا﴾[٢]: أَفَأَعْيَا عَلَيْنَا حِينَ أَنْشَأَكُمْ وَأَنْشَأَ خَلْقَكُمْ. ﴿لُغُوبٌ﴾[٣]: النَّصَبُ. ﴿أَطْوَارًا﴾[٤]: طَوْراً كَذَا وَطَوْراً كَذَا، عَدَا طَوْرَهُ أَيْ قَدْرَهُ.

٣١٩٠ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ جَامِعِ بْنِ شَدَّادٍ، عَنْ صَفْوَانَ ٱبْنِ مُحْرِزٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: جَاءَ نَفَرٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: «يَا بَنِي تَمِيمٍ أَبْشِرُوا». قَالُوا: بَشَّرْتَنَا فَأَعْطِنَا، فَتَغَيَّرَ وَجْهُهُ، فَجَاءَهُ أَهْلُ الْيَمَنِ، فَقَالَ: «يَا أَهْلَ الْيَمَنِ، ٱقْبَلُوا الْبُشْرَى إِذْ لَمْ يَقْبَلْهَا بَنُو تَمِيمٍ». قَالُوا: قَبِلْنَا، فَأَخَذَ النَّبِيُّ ﷺ يُحَدِّثُ بَدْءَ الخَلْقِ وَالْعَرْشِ، فَجَاءَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا عِمْرَانُ رَاحِلَتُكَ تَفَلَّتَتْ، لَيْتَنِي لَمْ أَقُمْ.

---

(١) سورة الروم الآية ٢٧.

(٢) سورة ق الآية ١٥.

(٣) سورة فاطر الاية ٣٥، و سورة ق الآية ٣٨.

(٤) سورة نوح الآية ١٤.

3191 - D'après Ṣafwân ben Muhriz, 'Imrân ben Huṣayn (r) dit: «J'attachai ma chamelle à la porte et j'entrai chez le Prophète (ç). Des gens des béni Tamîm arrivèrent et il leur dit: "Acceptez la bonne nouvelle...! ô les béni Tamîm!"Et eux de dire par deux fois: "Tu nous a annoncé la bonne nouvelle, [mais maintenant] donne-nous..." Puis des Yéménites entrèrent chez lui... Il leur dit: "O Yéménites! acceptez la bonne nouvelle, puisque les béni Tamîm ne [veulent] pas l'accepter. — Nous [l']acceptons, ô Messager de Dieu! fut leur réponse." Ils dirent ensuite: "Nous sommes venus pour t'interroger au sujet de [cette existence]. — Dieu était, et aucune chose n'était en dehors de Lui... Son Trône était sur l'Eau... Il écrivit sur le Rappel toute chose. Il créa les cieux et la terre." Là, un homme cria: "O ibn Huṣayn! ta chamelle est partie." A ces mots, je me levai et partis à la poursuite de ma chamelle, mais le mirage s'interposa entre moi et elle. Par Dieu! j'aurais mieux fait de la laisser...»

3192 - Târiq ben Chihâb dit: «J'ai entendu 'Umar (r) dire: "Le Prophète (ç) se leva et nous fit un discours. Il nous parla du début de la création jusqu'à l'entrée des gens du Paradis à leurs demeures et l'entrée des gens du Feu à leurs demeures. Mais il y a ceux qui ont oublié cela et ceux qui l'ont retenu."»

3193 - Selon al-'A'raj, Abu Hurayra (r) dit: Le Messager de Dieu (ç) dit: «Dieu dit: "Le Fils d'Adam[1] me fait des injures, et il ne le doit pas. Il Me dément, et il ne doit pas le faire. Son injure consiste à dire que J'ai un enfant; quant à son démenti, il consiste à dire: *Il ne [peut] me refaire comme Il m'avait commencé.*"»

3194 - D'après al-'A'raj, Abu Hurayra (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) dit: "Lorsque Dieu eut terminé la création, il écrivit dans Son Livre, qui est pour Lui au-*dessus* du Trône: *Ma miséricorde prime Ma colère.*"»

R. 2 - De ce qui a été rapporté au sujet des sept terres.

* De ces paroles de Dieu, le Très-Haut: **C'est Dieu qui a créé sept cieux, et il en est de la terre comme des cieux. Son ordre s'étage entre cieux et terre, pour que vous sachiez que Dieu est Omnipotent, que Dieu toute chose embrasse en Sa connaissance.**[2]

(1) C'est-à-dire l'être humain.

(2) *Aṭ-Ṭalâq*, 12.

٣١٩١ ـ حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ: حَدَّثَنَا أَبِي: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ: حَدَّثَنَا جَامِعُ بْنُ شَدَّادٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ مُحْرِزٍ: أَنَّهُ حَدَّثَهُ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَعَقَلْتُ نَاقَتِي بِالْبَابِ، فَأَتَاهُ نَاسٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ، فَقَالَ: «ٱقْبَلُوا الْبُشْرَى يَا بَنِي تَمِيمٍ». قَالُوا: قَدْ بَشَّرْتَنَا فَأَعْطِنَا ـ مَرَّتَيْنِ ـ ثُمَّ دَخَلَ عَلَيْهِ نَاسٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ، فَقَالَ: «ٱقْبَلُوا الْبُشْرَى يَا أَهْلَ الْيَمَنِ، إِذْ لَمْ يَقْبَلْهَا بَنُو تَمِيمٍ». قَالُوا: قَدْ قَبِلْنَا يَا رَسُولَ اللهِ، قَالُوا: جِئْنَا نَسْأَلُكَ عَنْ هٰذَا الأَمْرِ، قَالَ: «كَانَ اللهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى المَاءِ، وَكَتَبَ فِي ٱلذِّكْرِ كُلَّ شَيْءٍ، وَخَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ». فَنَادَى مُنَادٍ: ذَهَبَتْ نَاقَتُكَ يَا ٱبْنَ الحُصَيْنِ، فَٱنْطَلَقْتُ فَإِذَا هِيَ يَقْطَعُ دُونَهَا السَّرَابُ، فَوَاللهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي كُنْتُ تَرَكْتُهَا.

٣١٩٢ ـ وَرَوَى عِيسَى، عَنْ رَقَبَةَ، عَنْ قَيْسِ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَامَ فِينَا النَّبِيُّ ﷺ مَقَاماً، فَأَخْبَرَنَا عَنْ بَدْءِ الْخَلْقِ حَتَّى دَخَلَ أَهْلُ الجَنَّةِ مَنَازِلَهُمْ وَأَهْلُ النَّارِ مَنَازِلَهُمْ، حَفِظَ ذٰلِكَ مَنْ حَفِظَهُ وَنَسِيَهُ مَنْ نَسِيَهُ.

٣١٩٣ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ، عَنْ أَبِي أَحْمَدَ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «قَالَ اللهُ تَعَالَى: يَشْتِمُنِي ٱبْنُ آدَمَ، وَمَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَشْتِمَنِي، وَيُكَذِّبُنِي، وَمَا يَنْبَغِي لَهُ. أَمَّا شَتْمُهُ فَقَوْلُهُ: إِنَّ لِي وَلَداً، وَأَمَّا تَكْذِيبُهُ فَقَوْلُهُ: لَيْسَ يُعِيدُنِي كَمَا بَدَأَنِي».

٣١٩٤ ـ حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا مُغِيرَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْقُرَشِيُّ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «لَمَّا قَضَى اللهُ الخَلْقَ كَتَبَ فِي كِتَابِهِ، فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ: إِنَّ رَحْمَتِي غَلَبَتْ غَضَبِي».

٢ ـ باب: مَا جَاءَ فِي سَبْعِ أَرْضِينَ.

وَقَوْلِ اللهِ تَعَالَى: ﴿ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ وَمِنَ ٱلْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ ٱلْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَىْءٍ عِلْمًا ﴾[1]. ﴿وَٱلسَّقْفِ

(١) سورة الطلاق الآية ١٢.

Par la voûte élevée[1] — c'est-à-dire le ciel.

* *samkaha*[2] : son édifice. * *al-hubuk*[3]: sa proportionnalité et sa beauté. * *'adhinat*[4] : il (le ciel) a entendu et obéi. * *'alqat* : elle (la terre) a fait sortir. *mâ fîha:* les morts qui sont dans son sein. *wa takhallat*[5]: et [elle] les a laissés. * *tahâha*[6]: il l'a étendue. * *bi-s-sâhira*[7]: la surface de la terre [de la résurrection] où il y avait des animaux qui y dormaient et veillaient.

3195 - D'après Muhammad ben Ibrâhîm ben al-Hârith, Abu Salama ben 'Abd-ar-Rahmân, qui était en litige avec quelques-uns au sujet d'une terre, entra chez 'Â'icha et lui parla du sujet. Elle lui dit: «Évite [les litiges se rapportant à] la terre! car le Messager de Dieu (ç) a dit: "Celui qui commet une injustice de la valeur d'un empan, [verra] cette injustice l'étrangler à partir de sept terres[8]."»

3196 - D'après Sâlim, son père dit: «Le Prophète (ç) dit: "Celui qui, sans en avoir le droit, prend[9] une partie d'un terrain, sera englouti jusqu'à sept terres, au jour de la résurrection."»

3197 - Selon Abu Bakra (r), le Prophète (ç) dit: «Le temps est redevenu comme il était le Jour où Dieu créa les cieux et la terre; l'année est de douze mois, dont quatre sont sacrés: trois se suivent — *dhu-l-qi'da*, *dhu-l-ḥijja*, et *al-muḥarram* —, et [le quatrième] est *rajab* de Mudar[10], qui est entre *jumâda* et *cha'bân*.»

3198 - D'après le père de Hichâm, Sa'îd ben Zayd ben 'Amrû ben Nufayl [rapporte] que Arwâ se plaignit contre lui auprès de Marwân au sujet d'un certain droit. Elle prétendait qu'il le lui avait enlevé. "Moi, lui retrancher une partie de son droit! s'exclama Sa'îd; j'atteste avoir entendu le Messager de Dieu (ç) dire: *Celui qui, par iniquité, s'empare d'un empan d'un terrain, [se verra] étranglé le jour de la résurrection à partir de sept terres*."»[11]

(1) *Aṭ-Ṭûr*, 5.
(2) *An-Nâzi'ât*, 28.
(3) *Adh-Dhâriyât*, 7.
(4) *Al-'Inchiqâq*, 5.
(5) *Al-'Inchiqâq*, 4.
(6) *Ach-Chams*, 6.
(7) *An-Nâzi'ât*, 14.
(8) Ou: assumera [les conséquences] à partir de sept terres.
(9) Ou: s'empare.
(10) Ainsi est appelé ce mois parce qu'il est vénéré par cette tribu.
(11) Voir le *ḥadîth* n. 3195. Ici, nous donnons une autre traduction vu la richesse de ce *ḥadîth*.

﴿ٱلْمَرْفُوعِ﴾[١]: السَّماءُ. ﴿سَمْكَهَا﴾[٢]: بِناءَهَا، كانَ فِيهَا حَيوانٌ ﴿ٱلْحُبُكِ﴾[٣]: ٱسْتِوَاؤُهَا وَحُسْنُهَا. ﴿وَأَذِنَتْ﴾[٤]: سَمِعَتْ وَأَطَاعَتْ. ﴿وَأَلْقَتْ﴾ أَخْرَجَتْ ﴿مَافِيهَا﴾ مِنَ المَوْتَى ﴿وَتَخَلَّتْ﴾[٥]: عَنْهُمْ. ﴿طَحَاهَا﴾[٦]: دَحاهَا. ﴿بِٱلسَّاهِرَةِ﴾[٧]: وَجْهُ الأَرْضِ، كَانَ فِيهَا الحَيَوَانُ، نَوْمُهُمْ وَسَهَرُهُمْ.

٣١٩٥ - حَدَّثَنا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ: أَخْبَرَنَا ٱبْنُ عُلَيَّةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ المُبَارَكِ: حَدَّثَنا يَحْيىٰ بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الحَارِثِ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ - وَكَانَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أُنَاسٍ خُصُومَةٌ فِي أَرْضٍ، فَدَخَلَ عَلَى عَائِشَةَ فَذَكَرَ لَهَا ذٰلِكَ - فَقَالَتْ: يَا أَبَا سَلَمَةَ، ٱجْتَنِبِ الأَرْضَ، فَإِنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ ظَلَمَ قِيدَ شِبْرٍ طُوِّقَهُ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ».

٣١٩٦ - حَدَّثَنا بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ أَخَذَ شَيْئاً مِنَ الأَرْضِ بِغَيْرِ حَقِّهِ، خُسِفَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى سَبْعِ أَرْضِينَ».

٣١٩٧ - حَدَّثَنا مُحَمَّدُ بْنُ المُثَنَّى: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنِ ٱبْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الزَّمَانَ قَدِ ٱسْتَدَارَ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ، السَّنَةُ ٱثْنَا عَشَرَ شَهْراً، مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ، ثَلاثَةٌ مُتَوَالِيَاتٌ: - ذُو الْقَعْدَةِ وَذُو الْحِجَّةِ وَالْمُحَرَّمُ - وَرَجَبُ مُضَرَ، الَّذِي بَيْنَ جُمَادَى وَشَعْبَانَ».

٣١٩٨ - حَدَّثَنا عُبَيْدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ: أَنَّهُ خَاصَمَتْهُ أَرْوَى - فِي حَقٍّ زَعَمَتْ أَنَّهُ ٱنْتَقَصَهُ لَهَا - إِلَى مَرْوَانَ، فَقَالَ سَعِيدٌ: أَنَا أَنْتَقِصُ مِنْ حَقِّهَا شَيْئاً، أَشْهَدُ لَسَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ أَخَذَ شِبْراً مِنَ الأَرْضِ ظُلْماً، فَإِنَّهُ يُطَوَّقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ».

---

(١) سورة الطور الآية ٥.
(٢) سورة النازعات الآية ٢٨.
(٣) سورة الذاريات الآية ٧.
(٤) سورة الانشقاق الآية ٥.
(٥) سورة الانشقاق الآية ٤.
(٦) سورة الشمس الآية ٦.
(٧) سورة النازعات الآية ١٤.

* Ibn Abu az-Zinâd dit: D'après Hichâm, son père dit: «Sa'îd ben Zayd me dit: "J'entrai chez le Prophète (ç)..."»

R. 3 - Des étoiles.

* Qatâda: «**Ainsi avons-Nous paré le ciel inférieur de luminaires**[1]...Dieu créa les étoiles pour trois raisons: parer le ciel, lapider les satans, et en faire des repères pour se guider. Celui qui avance d'autres interprétations se trompe, perd sa part [de Récompense] et s'impose ce qu'il ignore.»

* Ibn 'Abbâs: «Le mot: *hachîman*[2] veut dire: changeant. Quant à: *al-'abb*, il signifie ce que mangent les animaux; *li-l-'anâm*[3] veut dire: aux créatures; *barzakh*[4] signifie: un voile[5].»

* Mujâhid: *alfâfan*[6], ainsi que *ghulb*, veut dire: touffus.

* *firâchan*[7] veut dire: couche. C'est comme: Vous trouverez sur la terre établissement (*mustaqar*)[8]. * *nakidan*[9] veut dire: peu.

R. 4 - De: Le soleil et la lune au calcul *(ḥusbân)...*

* Mujâhid: C'est comme le mouvement de la meule. * D'autres sont d'avis que cela veut dire qu'ils (le soleil et la lune) se meuvent suivant un calcul et des phases biens précises.

* *ḥusbân* est le pluriel de *hisâb*; c'est comme *chihâb* et *chuhbân*. * *duḥâha*[10] veut dire: sa lumière (la lumière du soleil). * *'an tudrika-l-qamar*[11] (**[et que ni le soleil] n'ait pour loi de rattraper la lune**); cela signifie que ni l'un ni l'autre ne [peut] cacher la lumière de l'autre, et que cela ne leur convient pas. * **... [ni la nuit] n'avance sur le jour**[12], c'est-à-dire qu'ils se poursuivent avec ardeur. *

---

(1) *Al-Mulk*, 5.
(2) *Al-Kahf, 45*.
(3) *Ar-Raḥmân*, 10.
(4) *Al-Mu'minûn*, 100; et *ar-Raḥmân*, 20.
(5) Ou: une barrière.
(6) *An-Naba'*, 16.
(7) *Al-Baqara*, 22.
(8) *Al-Baqara*, 36; et *al-'A'râf*, 24.
(9) *Al-'A'râf*, 58.
(10) *Ach-Chams*, 1.
(11) *Yâsîn*, 40.
(12) *Yâsîn*, 40.

قَالَ آبْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ لِي سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ.

٣ ـ باب: فِي النُّجُومِ.

وَقَالَ قَتَادَةُ: ﴿ وَلَقَدْ زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا بِمَصَٰبِيحَ ﴾[١]: خَلَقَ هٰذِهِ النُّجُومَ لِثَلاثٍ: جَعَلَهَا زِينَةً لِلسَّمَاءِ، وَرُجُوماً لِلشَّيَاطِينِ، وَعَلامَاتٍ يُهْتَدَى بِهَا، فَمَنْ تَأَوَّلَ فِيهَا بِغَيْرِ ذٰلِكَ أَخْطَأَ، وَأَضَاعَ نَصِيبَهُ، وَتَكَلَّفَ مَا لاَ عِلْمَ لَهُ بِهِ.

وَقَالَ آبْنُ عَبَّاسٍ: ﴿هَشِيمًا﴾[٢]: مُتَغَيِّراً. وَالأَبُّ مَا يَأْكُلُ الأَنْعَامُ. ﴿لِلْأَنَامِ﴾[٣]: الخَلْقُ. ﴿بَرْزَخٌ﴾[٤]: حَاجِبٌ. وَقَالَ مُجَاهِدٌ: ﴿ أَلْفَافًا ﴾[٥]: مُلْتَفَّةً. وَالْغُلْبُ: المُلْتَفَّةُ. ﴿فِرَٰشًا﴾[٦]: مِهَاداً كَقَوْلِهِ، ﴿وَلَكُمْ فِي ٱلْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ ﴾[٧]. ﴿نَكِدًا﴾[٨]: قَلِيلاً.

٤ ـ باب: صِفَةِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ ﴿بِحُسْبَانٍ﴾

قَالَ مُجَاهِدٌ: كَحُسْبَانِ الرَّحَى. وَقَالَ غَيْرُهُ: بِحِسَابٍ وَمَنَازِلَ لاَ يَعْدُوَانِهَا. حُسْبَانٌ: جَمَاعَةُ حِسَابٍ، مِثْلُ شِهَابٍ وَشُهْبَانٍ.

﴿وَضُحَىٰهَا﴾[٩]: ضَوْؤُهَا. ﴿أَن تُدْرِكَ ٱلْقَمَرَ﴾[١٠]: لاَ يَسْتُرُ ضَوْءُ أَحَدِهِمَا ضَوْءَ الآخَرِ، وَلاَ يَنْبَغِي لَهُمَا ذٰلِكَ. ﴿سَابِقُ ٱلنَّهَارِ﴾[١١]: يَتَطَالَبَانِ، حَثِيثَانِ. ﴿نَسْلَخُ﴾[١٢]: نُخْرِجُ أَحَدَهُمَا

---

(١) سورة الملك الآية ٥.
(٢) سورة الكهف الآية ٤٥.
(٣) سورة الرحمٰن الآية ١٠.
(٤) سورة المؤمنون الآية ١٠٠ والرحمن الآية ٢٠.
(٥) سورة النبأ الآية ١٦.
(٦) سورة البقرة الآية ٢٢.
(٧) سورة البقرة الآية ٣٦ وسورة الأعراف الآية ٢٤.
(٨) سورة الأعراف الآية ٥٨.
(٩) سورة الشمس الآية ١.
(١٠) سورة يس الآية ٤٠.
(١١) سورة يس الآية ٤٠.
(١٢) سورة يس الآية ٣٧.

naslakhû[1]: Nous faisons sortir (l'un de l'autre en dirigeant leur cours). * *wâhiyya*[2]; la mollesse [du ciel ne sera autre chose que] sa fissuration. * *'arjâ'iha*[3], cela concerne les parties non encore fissurées; [les anges] seront sur les deux bords [de la fente]. On dit bien: être sur les *'arjâ'* (bords) du puits. * *'aghtacha*[4] et *janna*[5] signifient: s'assombrir.

* Al-Hassan: *kuwwirat*[6] veut dire qu'il (le soleil) se reploiera jusqu'à la disparition de sa lumière. * **par la nuit et ce qu'elle regroupe** *(wa-l-layli wa mâ wasaq)*[7] comme êtres. * *'ittassaq*[8]: arriver à sa plénitude. * *burûjan*[9]: les mansions du soleil et de la lune. * *al-harûr*[10]: [la chaleur] de la journée qui commence avec le soleil.

* [Quant à] ibn 'Abbâs et à Ru'ba, *al-harûr* concerne la nuit tandis que *as-samûm* concerne le jour.

* *yûliju*[11]: Il reploie. * *walîjatan*[12]: toute chose qu'on introduit dans une autre.

3199 - D'après le père d'Ibrâhîm at-Taymy, Abu Dharr (r) dit: «Le Prophète (ç) dit à Abu Dharr après le coucher du soleil: "Sais-tu où il va[13]?

— Dieu et son Messager en sont plus informés, répondis-je. — Il s'en va pour se prosterner sous le Trône; il demandera la permission[14]...et on la lui accordera. [Mais] il est sur le point d'arriver..., le temps où il se prosternera sans que cela soit accepté de lui et où il demandera la permission sans qu'elle ne lui soit accordée; on lui dira: *Retourne d'où tu viens!* Il se lèvera alors du côté de son coucher. C'est à cela que font allusion ces paroles du Très-Haut: **et que le soleil coure vers un sien reposoir, et ce n'est là que juste réglage du Tout-Puissant, du Connaissant.**[15]

(1) *Yâsîn*, 37.
(2) *Al-Ḥâqqa*, 16.
(3) *Al-Ḥâqqa*, 17.
(4) *An-Nâzi'ât*, 29.
(5) *Al-'An'âm*, 76.
(6) *At-Takwîr*, 1.
(7) *Al-'Inchiqâq*, 17.
(8) *Al-'Inchiqâq*, 18.
(9) *Al-Ḥijr*, 16; et *al-Furqân*, 61.
(10) *Fâṭṭr, 21.*
(11) *Âl-'Imrân*, 27.
(12) *At-Tawba*, 16.
(13) C'est-à-dire le soleil.
(14) de se prosterner ou de retourner pour se lever.
(15) *Yâsîn*, 38.

مِنَ الآخَرِ وَنُجْرِي كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا. ﴿وَاهِيَةٌ﴾[١]: وَهْنُهَا تَشَقُّقُهَا. ﴿أَرْجَآئِهَآ﴾[٢]: مَا لَمْ يَنْشَقَّ مِنْهَا، فَهُمْ عَلَى حَافَتَيْهَا، كَقَوْلِكَ: عَلَى أَرْجَاءِ الْبِئْرِ. ﴿وَأَغْطَشَ﴾[٣]. وَ ﴿جَنَّ﴾[٤]: أَظْلَمَ.

وَقَالَ الحَسَنُ: ﴿كُوِّرَتْ﴾[٥]: تُكَوَّرُ حَتَّى يَذْهَبَ ضَوْؤُهَا. ﴿وَٱلَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾[٦]: جَمَعَ مِنْ دَابَّةٍ. ﴿ٱتَّسَقَ﴾[٧]: ٱسْتَوَى. ﴿بُرُوجًا﴾[٨]: مَنَازِلَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ. ﴿ٱلْحَرُورُ﴾[٩]: بِالنَّهَارِ مَعَ الشَّمْسِ.

وَقَالَ ٱبْنُ عَبَّاسٍ وَرُؤْبَةُ: الحَرُورُ بِاللَّيْلِ، وَالسَّمُومُ بِالنَّهَارِ، يُقَالُ: ﴿يُولِجُ﴾[١٠]: يُكَوِّرُ. ﴿وَلِيجَةً﴾[١١]: كُلُّ شَيْءٍ أَدْخَلْتَهُ فِي شَيْءٍ.

٣١٩٩ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي ذرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لأَبِي ذَرٍّ حِينَ غَرَبَتِ الشَّمْسُ: «أَتَدْرِي أَيْنَ تَذْهَبُ». قُلْتُ: اللهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّهَا تَذْهَبُ حَتَّى تَسْجُدَ تَحْتَ الْعَرْشِ، فَتَسْتَأْذِنَ فَيُؤْذَنُ لَهَا، وَيُوشِكُ أَنْ تَسْجُدَ فَلاَ يُقْبَلَ مِنْهَا، وَتَسْتَأْذِنَ فَلاَ يُؤْذَنَ لِهَا، فَيُقَالُ لَهَا: ٱرْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ، فَتَطْلُعُ مِنْ مَغْرِبِهَا، فَذلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَٱلشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ﴾[١٢]».

---

(١) سورة الحاقة الآية ١٦.
(٢) سورة الحاقة الآية ١٧.
(٣) سورة النازعات الآية ٢٩.
(٤) سورة الأنعام الآية ٧٦.
(٥) سورة التكوير الآية ١.
(٦) سورة الانشقاق الآية ١٧.
(٧) سورة الانشقاق الآية ١٨.
(٨) سورة الحجر الآية ١٦ والفرقان الآية ٦١.
(٩) سورة فاطر الآية ٢١.
(١٠) سورة آل عمران الآية ٢٧.
(١١) سورة التوبة الآية ١٦.
(١٢) سورة يس الآية ٣٨.

3200 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Le soleil et la lune seront reployés le Jour de la résurrection.»

3201 - D'après 'Abd Allâh ben 'Umar (r), le Prophète (ç) dit: «Le soleil et la lune ne subissent pas d'éclipse à cause de la mort ou de la naissance d'une quelconque personne; ce sont des signes de Dieu... Priez lorsque vous apercevez [l'éclipse]»

3202 - Selon 'Atâ' ben Yasâr, 'Abd Allâh ben 'Abbâs (r) dit: «Le Prophète (ç) dit: "Le soleil et la lune sont des signes de Dieu; leur éclipse n'arrive pas à cause de la mort ou de la naissance d'une quelconque personne. [De toute façon], rappelez [le nom] de Dieu lorsque vous voyez cela."»

3203 - D'après 'Urwa, 'Â'icha (r) lui rapporta ceci: Le jour de l'éclipse du Soleil, le Messager de Dieu (ç) se leva, prononça le *tekbîr*, fit une longue récitation, fit ensuite un long *rukû'*, leva la tête et dit: *sami'a l-lâhu liman ḥamidahu*[1]. Il resta alors debout, fit une longue récitation, mais moins longue que la première, fit un long *rukû'*, mais moins long que celui de la première *rak'a*[2], puis accomplit un long *sujûd*. Il fit la même chose dans la deuxième *rak'a* et prononça enfin le *salâm*. A ce moment, le Soleil était déjà réapparu. Il (ç) fit alors aux présents un sermon où il dit au sujet de l'éclipse du Soleil et de la Lune: "Ce sont deux signes de Dieu; ils ne subissent pas l'éclipse à cause de la mort ou de la naissance d'une personne... Lorsque vous les voyez [subir l'éclipse], hâtez-vous à faire la prière."

3204 - D'après Abu Mas'ûd (r), le Prophète (ç) dit: «Le soleil et la lune ne subissent pas d'éclipse à cause de la mort ou de la naisance d'une personne; ce sont plutôt des signes de Dieu... Priez, lorsque vous les voyez [subir cela].»

R. 5 - De ce qui a été rapporté au sujet de ces paroles de Dieu: Lui qui envoie les vents s'épandre en courriers de Sa miséricorde.[3]

* *Qâsifan*[4]: «celle qui détruit/ disperse toute chose». * *lawâqiḥ*[5]; le mot

(1) Dieu entend celui qui Le loue.
(2) rappelons qu'il faut distinguer entre *rukû'* et *rak'a*.
(3) *Al-Furqân*, 48.
(4) *Al-'Isrâ'*, 69.
(5) *Al-Ḥijr*, 22.

٣٢٠٠ ـ حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ الْمُخْتَارِ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ الدَّانَاجُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مُكَوَّرَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

٣٢٠١ ـ حَدَّثَنَا يَحْيىٰ بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَمْرٌو: أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمٰنِ بْنَ الْقَاسِمِ حَدَّثَهُ، عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ كَانَ يُخْبِرُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلاَ لِحَيَاتِهِ، وَلٰكِنَّهُمَا آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللهِ، فَإِذَا رَأَيْتُموهُمَا فَصَلُّوا».

٣٢٠٢ ـ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللهِ لاَ يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلاَ لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذٰلِكَ فَاذْكُرُوا اللهَ».

٣٢٠٣ ـ حَدَّثَنَا يَحْيىٰ بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُرْوَةُ: أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا أَخْبَرَتْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَوْمَ خَسَفَتِ الشَّمْسُ، قَامَ فَكَبَّرَ وَقَرَأَ قِرَاءَةً طَوِيلَةً، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعاً طَوِيلاً، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: «سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ». وَقَامَ كَمَا هُوَ، فَقَرَأَ قِرَاءَةً طَوِيلَةً، وَهْيَ أَدْنَى مِنَ الْقِرَاءَةِ الأُولَى، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعاً طَوِيلاً، وَهْيَ أَدْنَى مِنَ الرَّكْعَةِ الأُولَى، ثُمَّ سَجَدَ سُجُوداً طَوِيلاً، ثُمَّ فَعَلَ فِي الرَّكْعَةِ الآخِرَةِ مِثْلَ ذٰلِكَ، ثُمَّ سَلَّمَ وَقَدْ تَجَلَّتِ الشَّمْسُ، فَخَطَبَ النَّاسَ، فَقَالَ فِي كُسُوفِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ: «إِنَّهُمَا آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللهِ، لاَ يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلاَ لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُمَا فَافْزَعُوا إِلَى الصَّلاَةِ».

٣٢٠٤ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنِي قَيْسٌ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لاَ يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلاَ لِحَيَاتِهِ، وَلٰكِنَّهُمَا آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُمَا فَصَلُّوا».

٥ ـ باب: مَا جَاءَ فِي قَوْلِهِ: ﴿وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ ٱلرِّيَٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِۦ﴾(١)

﴿قَاصِفًا﴾(٢): تَقْصِفُ كُلَّ شَيْءٍ. ﴿لَوَاقِحَ﴾(٣): مَلاَقِحَ مُلْقِحَةً. ﴿إِعْصَارٌ﴾(٤): رِيحٌ

(١) سورة الفرقان الآية ٤٨.
(٢) سورة الإسراء الآية ٦٩.
(٣) سورة الحجر الآية ٢٢.
(٤) سورة البقرة الآية ٢٦٦.

vient de *malâqiḥ* dont le singulier est *mulqaḥa,* * *'i'ṣâr:*[1] «un vent qui monte verticalement comme une colonne de feu». * *ṣarr*[2]*:* «le froid». * *nuchuran:* «dispersé».

3205 - D'après Mujâhid, ibn 'Abbâs [rapporta] que le Prophète (ç) avait dit: «J'ai eu la victoire grâce au vent de l'est tandis que 'Âd fut anéanti par le vent de l'ouest.»

3206 - Suivant 'Atâ', 'A'icha dit: En voyant des nuages qui promettent de la pluie, le Prophète (ç) avançait et reculait, entrait et sortait en ayant le visage altéré. Mais lorsque la pluie se mettait à tomber, il retrouvait sa bonne mine. Et comme 'A'icha lui parla de la chose, le Prophète (ç) dit: «Je ne peux savoir, il se peut que cela soit similaire à ce qu'avait dit un certain peuple: **Or quand ils virent cela sous la forme d'un nuage se dirigeant vers leur vallée, ils dirent: "C'est un nuage qui nous porte la pluie". Eh non! c'était ce dont vous hâtiez la venue: une tornade porteuse d'un châtiment cruel**[3]**.**»

R. 6 - Sur la mention des anges.

* Anas: 'Abd Allâh ben Salâm dit au Prophète (ç): "Des anges, Gabriel est l'ennemi des Juifs."

* Ibn 'Abbâs: "... **Nous sommes au vrai ceux qui nous rangeons en rangs**[4]" désigne les anges.

3207 - Qatâda: Anas ben Mâlik nous a rapporté que Mâlik ben Ṣa'ṣa'a avait dit: Le Prophète (ç) dit: «Au moment où j'étais au Temple entre la veille et le sommeil, on m'apporta une écuelle en or — Il cita l'un des deux hommes [qui étaient venus à lui] — pleine de sagesse et de foi. On [me] fendit [le corps] du bas du cou jusqu'à la partie la plus délicate du ventre. On lava le ventre avec de l'eau de Zamzam puis on le remplit de sagesse et de foi.

«On m'amena ensuite un être, plus petit que le mulet et plus grand que l'âne (il s'agit du Burâq), et je partis avec [l'archange] Gabriel. A notre arrivée au ciel du bas monde, on [nous] demanda: "Qui est-ce? — C'est Gabriel. — Et qui est avec

(1) *Al-Baqara,* 266.
(2) *'Âl-'Imrân,* 117.
(3) *Al-Aḥqâf,* 24. Signalons qu'al-Bukhâry s'arrête à "vallées".
(4) *Aṣ-Ṣâffât,* 165.

عَاصِفٌ تَهُبُّ مِنَ الأَرْضِ إِلَى السَّمَاءِ كَعَمُودٍ فِيهِ نَارٌ. ﴿صِرٌّ﴾[1]: بَرْدٌ. ﴿نُشُراً﴾: مُتَفَرِّقَةً.

٣٢٠٥ ـ **حَدَّثَنَا** آدَمُ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الحَكَمِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ٱبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «نُصِرْتُ بِالصَّبَا، وَأُهْلِكَتْ عَادٌ بِٱلدَّبُورِ».

٣٢٠٦ ـ **حَدَّثَنَا** مَكِّيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: حَدَّثَنَا ٱبْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا رَأَى مَخِيلَةً فِي السَّمَاءِ أَقْبَلَ وَأَدْبَرَ، وَدَخَلَ وَخَرَجَ وَتَغَيَّرَ وَجْهُهُ، فَإِذَا أَمْطَرَتِ السَّمَاءُ سُرِّيَ عَنْهُ، فَعَرَّفَتْهُ عَائِشَةُ ذٰلِكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَا أَدْرِي لَعَلَّهُ كَمَا قَالَ قَوْمٌ: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ﴾[2] الآية».

٦ ـ باب: ذِكْرِ المَلاَئِكَةِ.

وَقَالَ أَنَسٌ: قَالَ عَبْدُ اللهِ بْنُ سَلاَمٍ لِلنَّبِيِّ ﷺ: إِنَّ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ عَدُوُّ الْيَهُودِ مِنَ المَلاَئِكَةِ.

وَقَالَ ٱبْنُ عَبَّاسٍ: ﴿لَنَحْنُ ٱلصَّآفُّونَ﴾[3]: المَلاَئِكَةُ.

٣٢٠٧ ـ **حَدَّثَنَا** هُدْبَةُ بْنُ خَالِدٍ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ. وَقَالَ لِي خَلِيفَةُ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ: حَدَّثَنَا سَعِيدٌ وَهِشَامٌ قَالاَ: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، عَنْ مَالِكِ ٱبْنِ صَعْصَعَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «بَيْنَا أَنَا عِنْدَ الْبَيْتِ بَيْنَ النَّائِمِ وَالْيَقْظَانِ ـ وَذَكَرَ: يَعْنِي رَجُلاً بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ ـ فَأُتِيتُ بِطَسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ، مُلِيءَ حِكْمَةً وَإِيمَانًا، فَشُقَّ مِنَ النَّحْرِ إِلَى مَرَاقِّ الْبَطْنِ، ثُمَّ غُسِلَ الْبَطْنُ بِمَاءِ زَمْزَمَ، ثُمَّ مُلِيءَ حِكْمَةً وَإِيمَاناً، وَأُتِيتُ بِدَابَّةٍ أَبْيَضَ، دُونَ الْبَغْلِ وَفَوْقَ ٱلْحِمَارِ: الْبُرَاقُ، فَٱنْطَلَقْتُ مَعَ جِبْرِيلَ حَتَّى أَتَيْنَا السَّمَاءَ ٱلدُّنْيَا، قِيلَ: مَنْ هٰذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ، قِيلَ: مَنْ مَعَكَ، قَالَ: مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ

(١) سورة آل عمران الآية ١١٧.
(٢) سورة الأحقاف الآية ٢٤.
(٣) سورة الصافات الآية ١٦٥.

toi? — Muhammad. — Lui a-t-on envoyé [le Message]? — Oui. — Qu'il soit le bienvenu! Que son arrivée est agréable!"J'allai ensuite voir Adam et je le saluai. Il [me] dit: "Sois le bienvenu comme fils et comme prophète!"

«Au deuxième ciel, on demanda de nouveau: "Qui est-ce? — C'est Gabriel, répondit [l'archange]. — Et qui est avec toi? — C'est Muhammad. — Lui a-t-on envoyé [le Message]? — Oui. — Qu'il soit le bienvenu! Que son arrivée est agréable!"De passage auprès de Jésus et de Jean, ceux-ci me dirent: "Soit le bienvenu comme frère et comme prophète!"

«Au troisième ciel, on demanda aussi: "Qui est-ce? — C'est Gabriel. — Et qui est avec toi? — C'est Muhammad. — Lui a-t-on envoyé [le Message]? — Oui. — Qu'il soit le bienvenu! Que son arrivée est agréable!" De passage auprès de Joseph, je le saluai et lui de me dire: "Sois le bienvenu comme frère et comme prophète!"

«Au quatrième ciel: "Qui est-ce? — C'est Gabriel. — Qui est avec toi? — C'est Muhammad. — Lui a-t-on envoyé [le Message]? — Oui. — Qu'il soit le bienvenu! Que son arrivée est agréable!" Et de passage auprès d'Idrîs, je le saluai et lui de me dire: "Sois le bienvenu comme frère et comme prophète!"

«Au cinquième ciel: "Qui est-ce? — C'est Gabriel. — Et qui est avec toi? — C'est Muhammad. — Lui a-t-on envoyé [le Message]? — Oui. — Qu'il soit le bienvenu! Que son arrivée est agréable!" A notre arrivée auprès de Aaron, je le saluai. Il me dit: "Sois le bienvenu comme frère et comme prophète!"

«A notre arrivée au sixième ciel, on demanda: "Qui est-ce? — C'est Gabriel. — Et qui est avec toi? — C'est Muhammad. — Lui a-t-on envoyé [le Message]? — Oui. — Qu'il soit le bienvenu! Que son arrivée est agréable!" De passage auprès de Moïse, je le saluai et il me dit: "Sois le bienvenu comme frère et comme prophète!" Mais [à peine] je l'eus dépassé, qu'il se mit à pleurer. "Quelle est la chose qui te fait pleurer? lui demanda-t-on. — O Seigneur! ce jeune homme qui est envoyé après moi...; ceux de sa nation qui entreront au Paradis seront plus considérables que ceux de ma nation."

«[Enfin], nous arrivâmes au septième ciel. "Qui est-ce? demanda-t-on. — C'est Gabriel. — Et qui est avec toi? — C'est Muhammad. — Lui a-t-on envoyé [le Message]? — Oui. — Qu'il soit le bienvenu! Que son arrivée est agréable!" De passage auprès d'Abraham, je le saluai. Il me dit: "Sois le bienvenu comme fils et comme prophète!"

«Comme on me montra la Maison fréquentée, j'interrogeai Gabriel et il me

أُرْسِلَ إِلَيْهِ، قَالَ: نَعَمْ، قِيلَ: مَرْحَباً بِهِ وَلَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ، فَأَتَيْتُ عَلَى آدَمَ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فقَالَ مَرْحَباً بِكَ مِنِ ٱبْنٍ وَنَبِيّ، فَأَتَيْنَا السَّمَاءَ الثَّانِيَةَ، قِيلَ: مَنْ هٰذَا، قَالَ: جِبْرِيلُ، قِيلَ: مَنْ مَعَكَ، قَالَ: مُحَمَّدٌ ﷺ، قِيلَ: أُرْسِلَ إِلَيْهِ، قَالَ: نَعَمْ، قِيلَ: مَرْحَباً بِهِ وَلَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ، فَأَتَيْتُ عَلَى عِيسَىٰ وَيَحْيىٰ فَقَالَا: مَرْحَباً بِكَ مِنْ أَخٍ وَنَبِيّ، فَأَتَيْنَا السَّمَاءَ الثَّالِثَةَ، قِيلَ: مَنْ هٰذَا، قَالَ: جِبْرِيلُ، قِيلَ: مَنْ مَعَكَ، قَالَ: مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ، قَالَ: نَعَمْ، قِيلَ: مَرْحَباً بِهِ وَلَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ، فَأَتَيْتُ عَلَى يُوسُفَ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، قَالَ: مَرْحَباً بِكَ مِن أَخٍ وَنبِيّ، فَأَتَيْنَا السَّمَاءَ الرَّابِعَةَ، قِيلَ: مَنْ هٰذَا، قَال: جِبْرِيلُ، قِيلَ: مَنْ مَعَكَ، قَالَ: مُحَمَّدٌ ﷺ، قِيلَ: وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ، قَالَ: نَعَمْ، قِيلَ: مَرْحَباً بِهِ وَلَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ، فَأَتَيْتُ عَلَى إِدْرِيسَ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فقَالَ: مَرْحَباً بكَ مِنْ أَخٍ وَنَبِيّ، فَأَتَيْنَا السَّمَاءَ الخَامِسَةَ، قِيلَ: مَنْ هٰذَا، قَالَ: جِبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ، قَالَ: مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ، قَالَ: نَعَمْ، قِيلَ: مَرْحَباً بِهِ وَلَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ، فَأَتَيْنَا عَلَى هَارُونَ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَقَالَ: مَرْحَباً بِكَ مِنْ أَخٍ وَنَبِيّ، فَأَتَيْنَا عَلَى السَّمَاءِ السَّادِسَةِ، قِيلَ: مَنْ هٰذَا: قَالَ: جِبْرِيلُ، قِيلَ: مَنْ مَعَكَ، قَالَ مُحَمَّدٌ ﷺ، قِيلَ: وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ، مَرْحَباً بِهِ وَلَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ، فَأَتَيْتُ عَلَى مُوسَىٰ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَقَالَ: مَرْحَباً بِكَ مِنْ أَخٍ وَنَبِيّ، فَلَمَّا جَاوَزْتُ بَكَىٰ، فَقِيلَ: مَا أَبْكَاكَ؟ قَالَ: يَا رَبِّ هٰذَا الْغُلَامُ الَّذِي بُعِثَ بَعْدِي، يَدْخُلُ الجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِهِ أَفْضَلُ مِمَّا يَدْخُلُ مِنْ أُمَّتِي، فَأَتَيْنَا السَّمَاءَ السَّابِعَةَ، قِيلَ: مَنْ هٰذَا، قَالَ: جِبْرِيلُ، قِيلَ: مَنْ مَعَكَ، قَالَ: مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ، مَرْحَباً بِهِ وَلَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ، فَأَتَيْتُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَقَالَ: مَرْحَباً بِكَ مِنِ ٱبْنٍ وَنَبِيّ، فَرُفِعَ لِيَ الْبَيْتُ الْمَعْمُورُ، فَسَأَلْتُ جِبْرِيلَ فَقَالَ: هٰذَا الْبَيْتُ

dit: "Ceci est la Maison fréquentée: en chaque jour, soixante-dix mille anges y viennent prier; et lorsqu'ils sortent, ils n'y reviennent jamais. On me montra aussi le Lotus des confins. Ses fruits sont comme les cruches de Hajar[1]; ses feuilles, comme les oreilles d'éléphant; dans sa racine, il y a quatre fleuves: deux cachés et deux autres apparents. Comme j'interrogeai Gabriel sur cela, il me dit: "Les deux cachés se trouvent dans le Paradis; quant aux deux apparents, ce sont le Nil et l'Euphrate."

«Ensuite il me fut prescrit cinquante prières. A mon retour, je fus de passage auprès de Moïse qui me demanda: "Qu'as-tu fait? — Cinquante prières me sont prescrites. — Je connais les gens mieux que toi et, de plus, j'avais tout essayé avec les Fils d'Israël... Ta nation ne supportera pas cela; retourne vers ton Seigneur et demande-Lui...!" En effet, je retournai et je fis la demande. [Dieu] me prescrivit alors quarante prières. Se passa alors la même chose [avec Moïse]... et le nombre de prières devint trente. De nouveau, la même chose se passa et Dieu me prescrivit vingt prières. De nouveau encore, la même chose, et Dieu me prescrivit dix. Je retournai vers Moïse et il me redit la même chose; Dieu alors me prescrivit cinq prières. Encore une fois j'allai voir Moïse qui me demanda: "Qu'as-tu fait? — Il les a rendues cinq prières." Il me tint les mêmes propos [que précédemment] mais je lui dis: "Je me soumis..." Sur ce, on fit cet appel: *j'ai décidé mon obligation et J'ai allégé la tâche pour mes adorateurs et, pour une [seule] bonne œuvre, Je [réserve] une rétribution dix [fois supérieure].*»

* [Dans une version rapportée par Hammâm — et ce de Qatâda, d'al-Hasan, d'Abu Hurayra, du Prophète (ç) — , on trouve: "dans la Maison peuplée".

3208 - D'après Zayd ibn Wahb, 'Abd Allâh dit: «Le Messager de Dieu (ç), le véridique qui a reçu la vérité, nous dit: "La *création* de l'un de vous *se rassemble* dans le ventre de sa mère durant quarante jours; puis il devient une adhérence pour une durée égale; ensuite, et durant une même période, il devient un embryon[2]. Dieu envoie après cela un ange... qui recevra un ordre [relatif] à quatre *mots*[3]; on lui dira: *Écris son œuvre, ses moyens de vivre, le terme de sa vie, malheureux sera cet homme ou heureux.* Après cela, on insufflera l'âme dans [le corps]. [C'est pour cela qu'il arrive] que l'un de vous œuvre jusqu'à ce qu'il ne lui

(1) Hajar est une localité du côté de Baḥrayn.

(2) Dans le texte on trouve *mudgha*; littéralement, ce terme veut dire: *morceau de viande que l'on mâche.*

(3) Ou: *paroles.*

المَعْمُورُ، يُصَلِّي فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ، إِذَا خَرَجُوا لَمْ يَعُودُوا إِلَيْهِ آخِرَ مَا عَلَيْهِمْ، وَرُفِعَتْ لِي سِدْرَةُ المُنْتَهَى، فَإِذَا نَبِقُهَا كَأَنَّهُ قِلَالُ هَجَرٍ، وَوَرَقُهَا كَأَنَّهُ آذَانُ الْفُيُولِ، فِي أَصْلِهَا أَرْبَعَةُ أَنْهَارٍ: نَهْرَانِ بَاطِنَانِ، وَنَهْرَانِ ظَاهِرَانِ، فَسَأَلْتُ جِبْرِيلَ، فَقَالَ: أَمَّا الْبَاطِنَانِ فَفِي الجَنَّةِ، وَأَمَّا الظَّاهِرَانِ النِّيلُ وَالْفُرَاتُ، ثُمَّ فُرِضَتْ عَلَيَّ خَمْسُونَ صَلَاةً، فَأَقْبَلْتُ حَتَّى جِئْتُ مُوسَى فَقَالَ: مَا صَنَعْتَ، قُلْتُ: فُرِضَتْ عَلَيَّ خَمْسُونَ صَلَاةً، قَالَ: أَنَا أَعْلَمُ بِالنَّاسِ مِنْكَ، عَالَجْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَشَدَّ المُعَالَجَةِ، وَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ، فَارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسَلْهُ، فَرَجَعْتُ فَسَأَلْتُهُ، فَجَعَلَهَا أَرْبَعِينَ، ثُمَّ مِثْلَهُ، ثُمَّ ثَلَاثِينَ، ثُمَّ مِثْلَهُ، فَجَعَلَ عِشْرِينَ، ثُمَّ مِثْلَهُ، فَجَعَلَ عَشْراً، فَأَتَيْتُ مُوسَى فَقَالَ: مِثْلَهُ، فَجَعَلَهَا خَمْساً، فَأَتَيْتُ مُوسَى فَقَالَ: مَا صَنَعْتَ، قُلْتُ: جَعَلَهَا خَمْسَةً، فَقَالَ مِثْلَهُ، قُلْتُ: سَلَّمْتُ بِخَيْرٍ، فَنُودِيَ: إِنِّي قَدْ أَمْضَيْتُ فَرِيضَتِي وَخَفَّفْتُ عَنْ عِبَادِي، وَأَجْزِي الحَسَنَةَ عَشْراً».

وَقَالَ هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الحَسَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «فِي الْبَيْتِ المَعْمُورِ».

٣٢٠٨ ـ **حَدَّثَنَا** الحَسَنُ بْنُ الرَّبِيعِ: حَدَّثَنَا أَبُو الأَحْوَصِ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ زَيْدِ ابْنِ وَهْبٍ: قَالَ عَبْدُ اللهِ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللهِ ﷺ، وَهْوَ الصَّادِقُ المَصْدُوقُ، قَالَ: «إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْماً، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَ ذٰلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذٰلِكَ، ثُمَّ يَبْعَثُ اللهُ مَلَكاً فَيُؤْمَرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ، وَيُقَالُ لَهُ: اكْتُبْ عَمَلَهُ، وَرِزْقَهُ، وَأَجَلَهُ، وَشَقِيٌّ أَوْ سَعِيدٌ، ثُمَّ يُنْفَخُ فِيهِ الرُّوحُ، فَإِنَّ الرَّجُلَ مِنْكُمْ لَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الجَنَّةِ إِلَّا

reste du Paradis qu'une [distance d'une] coudée; là, son *Livre* l'emporte, d'où l'homme [commence à] agir à la manière des gens du Feu. Il arrive aussi qu'il fait des actes... jusqu'à ce qu'il ne lui reste du Feu qu'une coudée; et là aussi c'est le Livre qui l'emporte, d'où il [commence à] œuvrer comme les gens du Paradis."»

3209 - D'après Abu Hurayra, le Prophète (ç) dit: «Lorsque Dieu aime un homme, Il appelle Gabriel: "Dieu aime Un tel, aime-le!" Et Gabriel d'aimer cet homme; Gabriel crie ensuite aux habitants du ciel: "Dieu aime Un tel, aimez-le!" Et les habitants du ciel de l'aimer [à leur tour]. Après quoi, *on lui posera l'acceptation dans la terre*[1].»

3210 - D'après 'Urwa ben az-Zubayr, 'Â'icha (r), l'épouse du Prophète (ç), avait entendu celui-ci dire: «Les anges descendent dans *al-'anân* — c'est-à-dire le nuage, précise l'un des *râwi* — et évoquent ce qui à été décidé au Ciel. Les diables [profitent alors de l'occasion] et en dérobent l'écoute pour le révéler ensuite aux devins qui, à leur tour, ajoutent d'eux-mêmes cent mensonges.»

3211 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Lorsque arrive le jour du vendredi, les anges se mettent à chacune des portes de la mosquée pour inscrire les premiers arrivants. Et quand l'imâm s'asseoit [sur le minbar], ils ferment les Registres et viennent écouter le Rappel.»

3212 - D'après az-Zuhry, Sa'îd ben al-Musayyab dit: «De passage dans la mosquée, 'Umar [remarqua] Hassân qui récitait des vers...

«Hassân: "J'y récitais des vers en présence de celui qui est mieux que toi." Puis il se tourna vers Abu Hurayra en l'interrogeant: "Je te conjure par Dieu! n'as-tu pas entendu le Messager de Dieu (ç) [me] dire: *Réponds pour moi!...Dieu! [pria-t-il ensuite], conforte-le par l'Esprit de sainteté*? — Oui, répondit Abu Hurayra."»

3213 - D'après 'Ady ben Thâbit, al-Barâ' (r) dit: «Le Prophète (ç) dit à Hassân: "Lance des satires contre eux (*'uhjuhum* ou *hâjihim*), Gabriel est avec toi!"»

(1) *Poser l'acceptation dans la terre*. Cette phrase est loin d'être selon les normes de la langue française, mais que faire lorsque le choix d'un seul sens traduisible ne reflète pas les différentes nuances du texte. L'un de ces sens est le suivant: le comportement de cet homme devient accepté par les hommes sur terre.

ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ كِتَابُهُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ. وَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الجَنَّةِ».

٣٢٠٩ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ: أَخْبَرَنَا مَخْلَدٌ: أَخْبَرَنَا ٱبْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ، عَنْ نَافِعٍ قَالَ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

وَتَابَعَهُ أَبُو عَاصِمٍ، عَنِ ٱبْنِ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا أَحَبَّ اللهُ الْعَبْدَ نَادَى جِبْرِيلَ: إِنَّ اللهَ يُحِبُّ فُلَاناً فَأَحْبِبْهُ، فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ، فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللهَ يُحِبُّ فُلَاناً فَأَحِبُّوهُ، فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الأَرْضِ».

٣٢١٠ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدٌ: حَدَّثَنَا ٱبْنُ أَبِي مَرْيَمَ: أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ: حَدَّثَنَا ٱبْنُ أَبِي جَعْفَرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا. زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ المَلَائِكَةَ تَنْزِلُ فِي الْعَنَانِ ـ وَهُوَ السَّحَابُ ـ فَتَذْكُرُ الأَمْرَ قُضِيَ فِي السَّمَاءِ، فَتَسْتَرِقُ الشَّيَاطِينُ السَّمْعَ فَتَسْمَعُهُ، فَتُوحِيهِ إِلَى الكُهَّانِ، فَيَكْذِبُونَ مَعَهَا مِائَةَ كَذْبَةٍ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ».

٣٢١١ ـ **حَدَّثَنَا** أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ: حَدَّثَنَا ٱبْنُ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ وَالأَغَرِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِذَا كَانَ يَوْمُ الجُمُعَةِ، كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ المَسْجِدِ المَلَائِكَةُ، يَكْتُبُونَ الأَوَّلَ فَالأَوَّلَ، فَإِذَا جَلَسَ الإِمَامُ طَوَوُا الصُّحُفَ، وَجَاؤُوا يَسْتَمِعُونَ ٱلذِّكْرَ».

٣٢١٢ ـ **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: حَدَّثَنَا الزُّهْرِيُّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ المُسَيَّبِ قَالَ: مَرَّ عُمَرُ فِي المَسْجِدِ، وَحَسَّانُ يُنْشِدُ، فَقَالَ: كُنْتُ أُنْشِدُ فِيهِ، وَفِيهِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنْكَ، ثُمَّ ٱلْتَفَتَ إِلَى أَبِي هُرَيْرَةَ فَقَالَ: أَنْشُدُكَ بِاللهِ، أَسَمِعْتَ رَسُولَ اللهِ ﷺ: يَقُولُ «أَجِبْ عَنِّي، اللَّهُمَّ أَيِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ». قَالَ: نَعَمْ.

٣٢١٣ ـ **حَدَّثَنَا** حَفْصُ بْنُ عُمَرَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ، عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِحَسَّانَ: «ٱهْجُهُمْ ـ أَوْ هَاجِهِمْ ـ وَجِبْرِيلُ مَعَكَ».

3214 - D'après Humayd ben Hilâl, Anas ben Mâlik (r) dit: «C'est comme je suis en train de voir de la poussière qui monte dans la ruelle des béni Ghanam...»

Mûsa fait ce rajout:... le cortège de [l'archange] Gabriel.(1)

3215 - D'après 'Â'icha (r), al-Hârith ben Hichâm interrogea le Prophète (ç): «Comment te vient la Révélation?(2) — Dans tous les cas [il ya deux manières]; des fois l'ange vient avec(3) [un son] semblable au tintement d'une cloche; en me quittant, je saisis ce qu'il a dit; cela m'est le plus pénible. Parfois, l'ange se présente à moi sous forme d'un homme; il me parle et je saisis ce qu'il dit.»

3216 - Selon Abu Salama, Abu Hurayra (r) dit: «J'ai entendu le Prophète (ç) dire: "Celui qui dépense deux choses pour la cause de Dieu sera appelé par les Gardiens du Paradis: *Hé! Un tel! viens par ici!*" Abu Bakr dit alors: "C'est cela où il n'y a aucune perte! — J'espère que tu seras l'un d'eux, dit le Prophète (ç)."»

3217 - D'après 'Â'icha (r), le Prophète (ç) lui avait dit: «O 'Â'icha! voici [l'archange] Gabriel qui te passe le *salâm*(4). — Et, répondit-elle, que la paix, la miséricorde et la bénédiction de Dieu soient sur lui! Tu vois ce que je ne vois pas.» Elle parlait du Prophète (ç).

3218 - D'après ibn 'Abbâs (r), le Messager de Dieu (ç) dit à Gabriel: «Ne [veux]-tu pas nous rendre visite plus que tu le fais?» [C'est pour cela que] fut révélé ensuite ce verset: **Nous ne descendons que sur ordre de ton Seigneur à qui appartient ce qui est devant nous, derrière nous**... V. la suite du verset(5).

3219 - D'après ibn 'Abbâs (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «Gabriel me fit réciter [le Coran] suivant une seule manière. Cependant, je lui demandais toujours davantage, et il en arriva [enfin] à sept façons.»

3220 - D'après 'Ubayd Allâh ben 'Abd Allâh, ibn 'Abbâs (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) était le plus généreux des hommes; sa générosité augmentait

(1) Pour mieux comprendre ce *ḥadîth*, voir les *ḥadîth* 4117 et 4118.

(2) On peut comprendre: comment te vient le porteur de Révélation?

(3) Litt. *dans*.

(4) Le salut à la manière islamique qui consiste à dire: *as-salâmu 'alaykum wa rahmatu-l-lâh* (Que la paix et la miséricorde de Dieu soient sur vous!)

(5) *Maryam*, 64.

٣٢١٤ ـ حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا جَرِيرٌ (ح) وَحَدَّثَنَا إِسْحٰقُ قَالَ: أَخْبَرَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ: حَدَّثَنَا أَبِي قَالَ: سَمِعْتُ حُمَيْدَ بْنَ هِلَالٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى غُبَارٍ سَاطِعٍ فِي سِكَّةِ بَنِي غَنْمٍ، زَادَ مُوسَى: مَوْكِبَ جِبْرِيلَ.

٣٢١٥ ـ حَدَّثَنَا فَرْوَةُ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، رَضِيَ اللهُ عَنْهَا: أَنَّ الحَارِثَ بْنَ هِشَامٍ، سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ: كَيْفَ يَأْتِيكَ الْوَحْيُ؟ قَالَ: «كُلُّ ذَاكَ، يَأْتِي المَلَكُ أَحْيَاناً فِي مِثْلِ صَلْصَلَةِ الجَرَسِ، فَيَفْصِمُ عَنِّي وَقَدْ وَعَيْتُ مَا قَالَ، وَهْوَ أَشَدُّهُ عَلَيَّ، وَيَتَمَثَّلُ لِيَ المَلَكُ أَحْيَاناً رَجُلاً، فَيُكَلِّمُنِي فَأَعِي مَا يَقُولُ».

٣٢١٦ ـ حَدَّثَنَا آدَمُ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ أَنْفَقَ زَوْجَيْنِ فِي سَبِيلِ اللهِ دَعَتْهُ خَزَنَةُ الجَنَّةِ: أَيْ فُلْ هَلُمَّ». فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: ذَاكَ الَّذِي لَا تَوَى عَلَيْهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ».

٣٢١٧ ـ حَدَّثَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لَهَا: «يَا عَائِشَةُ، هٰذَا جِبْرِيلُ يَقْرَأُ السَّلَامَ». فَقَالَتْ: وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، تَرَى مَا لَا أَرَى. تُرِيدُ النَّبِيَّ ﷺ.

٣٢١٨ ـ حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ ذَرٍّ.ح قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيىٰ بْنُ جَعْفَرٍ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ عَنْ عُمَرَ بْنِ ذَرٍّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ٱبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ لِجِبْرِيلَ: «أَلَا تَزُورُنَا أَكْثَرَ مِمَّا تَزُورُنَا». قَالَ: فَنَزَلَتْ: ﴿وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُۥ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا﴾(١). الآيَةِ.

٣٢١٩ ـ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ ٱبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «أَقْرَأَنِي جِبْرِيلُ عَلَى حَرْفٍ، فَلَمْ أَزَلْ أَسْتَزِيدُهُ، حَتَّى ٱنْتَهَى إِلَى سَبْعَةِ أَحْرُفٍ».

٣٢٢٠ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُقَاتِلٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ: أَخْبَرَنَا يُونُسُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي عُبَيْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ اللهِ، عَنِ ٱبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ

---

(١) سورة مريم الآية ٦٤.

le plus durant le mois de *ramadan*, lorsque Gabriel venait à sa rencontre. En fait, Gabriel le rencontrait en chaque nuit du mois de *ramadan* pour étudier le Coran avec lui... A la rencontre de Gabriel, le Messager de Dieu (ç) devient plus généreux, en matière de bien, que le vent porteur [de pluie]»

* 'Abd Allâh: Ma'mar nous a rapporté un hadîth similaire suivant le même *isnâd*.

* Abu Hurayra et Fâtima (r) rapportent du Prophète (ç) que Gabriel lui exposait[1] le Coran.

3221 - D'après ibn Chihâb, 'Umar ben 'Abd-al-'Azîz ayant retardé une fois la prière du *'açr*, 'Urwa lui dit: «[L'archange] Gabriel descendit et pria devant le Messager de Dieu (ç)... — Il faut que tu fasses attention à ce que tu dis, 'Urwa, répliqua 'Umar. — Eh bien! j'ai entendu Bachîr ben Abu Mas'ûd dire: *J'ai entendu Abu Mas'ûd dire:* "J'ai entendu le Messager de Dieu (ç) dire: *Gabriel descendit et me présida en prière; je priai avec lui, puis je priai [encore] avec lui, je priai encore [une fois] avec lui, puis je priai avec lui, puis je priai [encore une nouvelle fois] avec lui.*" Il compta sur ses doigts cinq prières.»[2]

3222 - D'après Abu Dharr (r), le Prophète (ç) dit: «Gabriel me dit: "Celui de ta Nation qui meurt sans donner d'associé à Dieu entrera en Paradis (Ou: n'entrera pas au Feu).".»

«Même s'il fornique et vole? demanda [Abu Dharr]. — Même [s'il fornique et vole], répondit le Prophète (ç).»

3223 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Les anges se suivent..., les uns la nuit et d'autres le jour. Ils se rassemblent[3] pendant la prière du *fajr* et celle du *'asr*[4]. Ceux qui ont passé la nuit parmi vous remontent vers Lui. Et bien qu'Il soit plus connaissant, Il leur demande: "Comment avez-vous laissé Mes serviteurs? — Nous les avons laissés, répondent les anges, en état de prière; [de même] en venant vers eux, nous les avons trouvés en état de prière."»

---

(1) Pour l'étudier.

(2) V. *hadîth* 521.

(3) Ou: se croisent.

(4) Le temps de ces deux prières s'achève, successivement, au coucher (c'est-à-dire au début de la nuit) et à la pointe du jour (c'est-à-dire au début de la journée.).

ﷺ أَجْوَدَ النَّاسِ، وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ، حِينَ يَلْقَاهُ جِبْرِيلُ، وَكَانَ جِبْرِيل يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فَيُدَارِسُهُ الْقُرْآنَ، فَلَرَسُولُ اللهِ ﷺ حِينَ يَلْقَاهُ جِبْرِيلُ أَجْوَدُ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ المُرْسَلَةِ.

وَعَنْ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ بِهٰذَا الإِسْنَادِ نَحْوَهُ. وَرَوَى أَبُو هُرَيْرَةَ وَفَاطِمَةُ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّ جِبْرِيلَ كَانَ يُعَارِضُهُ الْقُرْآنَ.

٣٢٢١ ـ **حَدَّثَنَا** قُتَيْبَةُ: حَدَّثَنَا لَيْثٌ، عَنْ ٱبْنِ شِهَابٍ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعزِيزِ أَخَّرَ الْعَصْرَ شَيْئاً، فَقَالَ لَهُ عُرْوَةُ: أَمَا إِنَّ جِبْرِيلَ قَدْ نَزَلَ فَصَلَّى أَمَامَ رَسُولِ اللهِ ﷺ، فَقَالَ عُمَرُ: آعْلَمْ مَا تَقُولُ يَا عُرْوَةُ، قَالَ: سَمِعْتُ بَشِيرَ بْنَ أَبِي مَسْعُودٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا مَسْعُودٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «نَزَلَ جِبْرِيلُ فَأَمَّنِي فَصَلَّيْتُ مَعَهُ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ». يَحْسُبُ بِأَصَابِعِهِ خَمْسَ صَلَوَاتٍ.

٣٢٢٢ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنَا ٱبْنُ أَبِي عَدِيّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ وَهْبٍ، عَنْ أَبِي ذَرّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «قَالَ لِي جِبْرِيلُ: مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِكَ لاَ يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئاً دَخَلَ الجَنَّةَ، أَوْ: لَمْ يَدْخُلِ النَّارَ». قَالَ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ: «وَإِنْ».

٣٢٢٣ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «المَلاَئِكَةُ يَتَعَاقَبُونَ، مَلاَئِكَةٌ بِاللَّيْلِ وَمَلاَئِكَةٌ بِالنَّهَارِ، وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلاَةِ الْفَجْرِ وَالْعَصْرِ، ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ الَّذِينَ بَاتُوا فِيكُمْ، فَيَسْأَلُهُمْ ـ وَهْوَ أَعْلَمُ ـ فَيَقُولُ: كَيْفَ تَرَكْتُمْ عِبَادِي، فَيَقُولُونَ: تَرَكْنَاهُمْ يُصَلُّونَ، وَأَتَيْنَاهُمْ يُصَلُّونَ».

R. 7 - “Si l’un de vous dit ’âmîn pendant que les anges sont au Ciel, ... et que l’une des formules coïncide avec l’autre, alors on lui pardonnera ses péchés passés”(1)

3224 - D’après al-Qâcim ben Muhammad, ‘Â’icha (r) dit: «Je remplis pour le Prophète (ç) un coussin ayant des représentations figurées, il ressemblait à une *numruqa*(2). A son arrivée, il resta debout à l’entrée [de la porte]. Son visage changea. “Qu’avons-nous fait, Messager de Dieu! lui demandai-je. — Que signifie ce coussin? interrogea-t-il. — C’est un coussin que je viens de te faire pour que tu t’allonges [en t’accoudant] dessus... — Ne sais-tu pas que les anges n’entrent pas dans une maison où il y a des représentations figurées, et que l’auteur de la représentation sera châtié le Jour de la résurrection? [Dieu] dira à ce genre d’individus: *Donnez vie à ce que vous avez créé!*”»

3225 - Ibn ‘Abbâs: J’ai entendu Abu Talha dire: «J’ai entendu le Messager de Dieu (ç) dire: “Les anges n’entrent pas dans une maison où il y a un chien ou des représentations figurées.”»

3226 - D’après Zayd ben Khâlid al-Juhany (r), ainsi que Busr ben Sa‘îd ‘Ubayd Allâh al-Khawlâny — qui était sous la tutelle de Maymûna (r), l’épouse du Prophète (ç) —, Zayd ben Khâlid leur a rapporté qu’Abu Talha lui rapporta que le Prophète (ç) avait dit: «Les anges n’entrent pas dans une maison où il y a une représentation figurée.»

Busr: Après cela, Zayd ben Khâlid tomba malade et nous allâmes le visiter. Une fois à sa maison, nous aperçûmes un rideau sur lequel il y avait des représentations figurées. Je dis alors à ‘Ubayd Allâh al-Khawlâny: «Ne nous a-t-il pas rapporté [un hadîth] sur la représentation figurée!? — Mais il avait [aussi] dit: *...sauf s’il s’agit d’un motif sur une pièce*, m’expliqua ‘Ubayd Allâh. Ne l’as-tu pas entendu dire cela? — Non. — Mais si, il l’a dit.»

3227 - D’après Sâlim, son père dit: «Le Prophète (ç) reçut de Gabriel la promesse de venir... [mais ce dernier] dit ensuite: “Nous n’entrons pas dans une maison où il y a une représentation figurée ou un chien.”»

---

(1) Il paraît qu’il s’agit d’un *ḥadîth* rapporté avec le même *’isnâd* que celui du *ḥadith* n. 3223. Donc ce n’est pas une rubrique. V. *Fathu-l-Bâry*.

(2) Sorte de coussin que l’on met sur la selle pour être plus à l’aise.

٧ ـ باب: إِذَا قَالَ أَحَدُكُمْ: آمِينَ، وَالمَلاَئِكَةُ فِي السَّمَاءِ، فَوَافَقَتْ إِحْدَاهُمَا الأُخْرَى، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

٣٢٢٤ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ: أَخْبَرَنَا مَخْلَدٌ: أَخْبَرَنَا ٱبْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أُمَيَّةَ: أَنَّ نَافِعاً حَدَّثَهُ: أَنَّ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ حَدَّثَهُ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ الله عَنْهَا قَالَتْ: حَشَوْتُ لِلنَّبِيِّ ﷺ وِسَادَةً فِيهَا تَمَاثِيلُ، كَأَنَّهَا نُمْرُقَةٌ، فَجاءَ فَقَامَ بَيْنَ الْبَابَيْنِ، وَجَعَلَ يَتَغَيَّرُ وَجْهُهُ، فَقُلْتُ: مَا لَنَا يَا رَسُولَ الله، قَالَ: «مَا بالُ هٰذِهِ الْوِسَادَةِ». قَالَتْ: وِسَادَةٌ جَعَلْتُهَا لَكَ لِتَضْطَجِعَ عَلَيْهَا، قَالَ: «أَمَا عَلِمْتِ أَنَّ المَلاَئِكَةَ لاَ تَدْخُلُ بَيْتاً فِيهِ صُورَةٌ، وَأَنَّ مَنْ صَنَعَ الصُّورَةَ يُعَذَّبُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَقُولُ: أَحْيُوا مَا خَلَقْتُمْ».

٣٢٢٥ ـ حَدَّثَنَا ٱبْنُ مُقَاتِلٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ عَبْدِ اللهِ: أَنَّهُ سَمِعَ ٱبْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ الله عَنْهُمَا يَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا طَلْحَةَ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «لاَ تَدْخُلُ المَلاَئِكَةُ بَيْتاً فِيهِ كَلْبٌ وَلاَ صُورَةُ تَمَاثِيلَ».

٣٢٢٦ ـ حَدَّثَنَا أَحْمَدُ: حَدَّثَنَا ٱبْنُ وَهْبٍ: أَخْبَرَنَا عَمْرٌو: أَنَّ بُكَيْرَ بْنَ الأَشَجِّ حَدَّثَهُ: أَنَّ بُسْرَ بْنَ سَعِيدٍ حَدَّثَهُ: أَن زَيْدَ بْنَ خَالِدٍ الْجُهَنِيَّ رَضِيَ الله عَنْهُ حَدَّثَهُ ـ وَمَعَ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ عُبَيْدُ اللهِ الخَوْلاَنِيُّ، الَّذِي كَانَ فِي حَجْرِ مَيْمُونَةَ رَضِيَ الله عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ ـ حَدَّثَهُمَا زَيْدُ بْنُ خَالِدٍ: أَنَّ أَبَا طَلْحَةَ حَدَّثَهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لاَ تَدْخُلُ المَلاَئِكَةُ بَيْتاً فِيهِ صُورَةٌ». قَالَ بُسْرٌ: فَمَرِضَ زَيْدُ بْنُ خَالِدٍ فَعُدْنَاهُ، فَإِذَا نَحْنُ فِي بَيْتِهِ بِسِتْرٍ فِيهِ تَصَاوِيرُ، فَقُلْتُ: لِعُبَيْدِ اللهِ الخَوْلاَنِيِّ: أَلَمْ يحَدِّثْنَا فِي التَّصَاوِيرِ؟ فَقَالَ: إِنَّهُ قَالَ: «إِلاَّ رَقْمٌ فِي ثَوْبٍ». أَلاَ سَمِعْتَهُ؟ قُلْتُ: لاَ، قَالَ: بَلَى قَدْ ذَكَرَهُ.

٣٢٢٧ ـ حَدَّثَنَا يحيىٰ بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي ٱبْنُ وَهْبٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمْرٌو، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: وَعَدَ النَّبِيَّ ﷺ جِبْرِيلُ فَقَالَ: «إِنَّا لاَ نَدْخُلُ بَيْتاً فِيهِ صُورَةٌ وَلاَ كَلْبٌ».

3228 - Selon Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «Lorsque l'imâm dit: *sami'a-l-lâhu liman ḥamidahu*[1], dites: *'allahumma rabbana wa laka-l-hamdu*[2]; car celui dont les paroles coïncident avec celles des anges aura pardonnés ses péchés passés.»

3229 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «L'un de vous est [considéré être] en prière tant que celle-ci le retient. Les anges restent à dire: *O Dieu! pardonne-lui et accorde-lui [Ta] miséricorde!* tant qu'il ne quitte pas sa prière ou qu'aucune impureté ne lui survient.»

3230 - D'après Ṣafwân ibn Ya'lâ, son père (r) dit: «J'ai entendu le Prophète (ç) réciter à partir du minbar: **Ils appellent: O Mâlik...**[3].»

* Sufyân: D'après la lecture de 'Abd Allâh, c'est: **Ils appellent: O Mâl...**

3231 - D'après 'Urwa, 'Â'icha (r), l'épouse du Prophète (ç) lui rapporta qu'elle avait dit au Prophète (ç): «Y a-t-il un jour plus pénible pour toi que le jour de [la bataille] d'Uhud? — J'ai subi de la part de ton peuple ce que j'ai subi, avait-il répondu, mais le plus dur fut le jour d'al-'Aqaba: j'exposai mon affaire auprès d'ibn 'Abd-Yâlîl ben 'Abd-Kulâl qui refusa de me répondre favorablement. Triste, je m'en allai errer çà et là. Je ne recouvrai mon attention qu'une fois à Qarn-ath-Tha'âlib. Je levai la tête et j'aperçus un nuage qui formait ombrage sur moi. Je le regardai [attentivement] et je pus alors voir Gabriel. Il m'appela: "Dieu a entendu les propos que ton peuple t'a tenus et les réponses qu'ils t'ont faites... Dieu t'a envoyé l'ange des montagnes pour lui donner, à leur sujet, l'ordre que tu veux." Sur ce, l'ange des montagnes m'appela et me prononça le *salâm*[4]. Il me dit ensuite: "O Muhammad! [ce que vient de dire Gabriel], je l'exécuterai selon ta volonté; si tu veux, je plierai sur eux les deux [montagnes] rocailleuses [de La Mecque]."»

«"J'espère plutôt, répondit le Prophète (ç), que Dieu fera sortir de leurs reins des personnes qui l'adoreront, seul, sans rien Lui associer."»

3232 - Abu Ishâq ach-Chaybâny: J'interrogeai Zir ben Hubaych au sujet des ces paroles de Dieu, le Très-Haut: **Alors, se tenant à une distance de deux tensions**

---

(1) Dieu entend celui qui Le loue.

(2) Seigneur! à Toi les louanges.

(3) *Az-Zukhruf*, 77.

(4) La formule du salut à la manière islamique.

٣٢٢٨ ـ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ سُمَيٍّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا قَالَ الإِمَامُ: سَمِعَ الله لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلُهُ قَوْلَ الْمَلائِكَةِ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

٣٢٢٩ ـ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُلَيْحٍ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ هِلَالِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ أَحَدَكُمْ فِي صَلَاةٍ مَا دَامَتِ الصَّلَاةُ تَحْبِسُهُ، وَالْمَلَائِكَةُ تَقُولُ: اللَّهُمَّ ٱغْفِرْ لَهُ وَٱرْحَمْهُ، مَا لَمْ يَقُمْ مِنْ صَلَاتِهِ، أَوْ يُحْدِثْ».

٣٢٣٠ ـ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ ٱللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرٍو: عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ صَفْوَانَ ٱبْنِ يَعْلَى، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقْرَأُ عَلَى الْمِنْبَرِ: ﴿وَنَادَوْا۟ يَـٰمَـٰلِكُ﴾[1]. قَالَ سُفْيَانُ: فِي قِرَاءَةِ عَبْدِ ٱللهِ: وَنَادَوْا يَا مَالِ.

٣٢٣١ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ ٱللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا ٱبْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي يُونُسُ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عُرْوَةُ: أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ حَدَّثَتْهُ: أَنَّهَا قَالَتْ لِلنَّبِيِّ ﷺ. هَلْ أَتَى عَلَيْكَ يَوْمٌ كَانَ أَشَدَّ مِنْ يَوْمِ أُحُدٍ؟ قَالَ: «لَقَدْ لَقِيتُ مِنْ قَوْمِكِ مَا لَقِيتُ، وَكَانَ أَشَدُّ مَا لَقِيتُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْعَقَبَةِ، إِذْ عَرَضْتُ نَفْسِي عَلَى ٱبْنِ عَبْدِ يَالِيلَ بْنِ عَبْدِ كُلَالٍ، فَلَمْ يُجِبْنِي إِلَى مَا أَرَدْتُ، فَٱنْطَلَقْتُ وَأَنَا مَهْمُومٌ عَلَى وَجْهِي، فَلَمْ أَسْتَفِقْ إِلَّا وَأَنَا بِقَرْنِ الثَّعَالِبِ، فَرَفَعْتُ رَأْسِي، فَإِذَا أَنَا بِسَحَابَةٍ قَدْ أَظَلَّتْنِي، فَنَظَرْتُ فَإِذَا فِيهَا جِبْرِيلُ، فَنَادَانِي فَقَالَ: إِنَّ ٱللهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ، وَمَا رَدُّوا عَلَيْكَ، وَقَدْ بَعَثَ ٱللهُ إِلَيْكَ مَلَكَ الْجِبَالِ، لِتَأْمُرَهُ بِمَا شِئْتَ فِيهِمْ، فَنَادَانِي مَلَكُ ٱلْجِبَالِ، فَسَلَّمَ عَلَيَّ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ، فَقَالَ: ذٰلِكَ فِيمَا شِئْتَ، إِنْ شِئْتَ أَنْ أُطْبِقَ عَلَيْهِمِ الأَخْشَبَيْنِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ ٱللهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ ٱللهَ وَحْدَهُ، لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا».

٣٢٣٢ ـ حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحٰقَ الشَّيْبَانِيُّ قَالَ: سَأَلْتُ زِرَّ بْنَ حُبَيْشٍ عَنْ قَوْلِ ٱللهِ تَعَالَى: ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ فَأَوْحَىٰٓ إِلَىٰ عَبْدِهِۦ مَآ أَوْحَىٰ﴾[2]. قَالَ: حَدَّثَنَا

(١) سورة الزخرف الآية ٧٧.

(٢) سورة النجم الآيتان ٩ ـ ١٠.

d'arc, peut-être à moins, il révéla à l'adorateur de Dieu ce qu'il lui révéla[(1)] et il me répondit: «Ibn Mas'ûd nous a rapporté que [le Prophète (ç)] vit que Gabriel avait six cent ailes.»

3233 - D'après 'Abd Allâh (r), **Parmi les signes de son Seigneur, il a vu les plus grandioses**[(2)] [est une allusion à] la draperie que [le Prophète (ç)] vit et qui couvrait l'horizon du ciel.

3234 - Selon al-Qâcim, 'A'icha (r) dit: «Celui qui avance que Muhammad a vu son Seigneur, commet une énormité; en fait, il a vu Gabriel sous sa [vraie] forme et dont la masse cachait l'horizon.»

3235 - D'après ach-Cha'by, Masrûq dit: «Je dis à 'Â'icha (r): "Et que veut dire alors: **Alors, se tenant à une distance de deux tensions d'arc, peut-être à moins**[(3)]? — C'est une allusion à Gabriel, répondit-elle; il venait voir le Prophète (ç) sous la forme d'un homme; mais, cette fois-là, il se présenta à lui sous sa vraie forme et cacha l'horizon."»

3236 - D'après Abu Rajâ', Samura dit: «Le Prophète (ç) dit: "Je vis cette nuit deux hommes qui vinrent me voir. Ils [se] dirent[(4)]: *Celui qui allume le feu est Mâlik, le gardien du Feu; moi, je suis Gabriel; quant à celui-ci, c'est Mikâ'îl*[(5)]."»

3237 - D'après Abu Hâzim, Abu Hurayra (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) dit: "Lorsque l'homme invite sa femme de venir au lit [mais] que celle-ci refuse et [le laisse] passer la nuit irrité contre elle, les anges restent à la maudire jusqu'au matin."»

* Rapporté aussi par: Chu'ba, Abu Hamza, ibn Dâwud, et Abu Mu'âwiyya, et ce d'al-A'mach.

3238 - Abu Salama: Jâbir ben 'Abd Allâh (r) m'a rapporté qu'il avait entendu le Prophète (ç) dire: «... Ensuite, la Révélation cessa de me venir pendant une certaine période... Et tandis que je marchais, j'entendis une voix qui venait du ciel. En levant les yeux, je vis l'ange qui était venu auparavant vers moi à Hirâ'. Il était assis sur un trône entre ciel et terre; ce qui me causa d'ailleurs une certaine peur de

(1) *An-Najm*, 9 - 10.
(2) *An-Najm*, 18.
(3) *An-Najm*, 9.
(4) En fait, c'est: *l'un d'eux dit*. Mais nous avons préféré suivre la lettre du texte.
(5) Michel?

آبْنُ مَسْعُودٍ: أَنَّهُ رَأَى جِبْرِيلَ، لَهُ سِتُّمائَةِ جَنَاحٍ.

٣٢٣٣ ـ **حَدَّثَنَا** حَفْصُ بْنُ عُمَرَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: ﴿لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَٰتِ رَبِّهِ ٱلْكُبْرَىٰٓ﴾[1]. قالَ: رَأَى رَفْرَفاً أَخْضَرَ سَدَّ أُفُقَ السَّمَاءِ.

٣٢٣٤ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ إِسْماعِيلَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ الأَنْصَارِيُّ، عَنِ ابْنِ عَوْنٍ: أَنْبَأَنَا الْقَاسِمُ، عَنْ عائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا قالَتْ: مَنْ زَعَمَ أَنَّ مُحَمَّداً رَأَى رَبَّهُ فَقَدْ أَعْظَمَ، وَلٰكِنْ قَدْ رَأَى جِبْرِيلَ في صُورَتِهِ، وَخَلْقُهُ سَادٌّ ما بَيْنَ الأُفُقِ.

٣٢٣٥ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ: حَدَّثَنَا زَكَرِيَّاءُ بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنِ ابْنِ الأَشْوَعِ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ مَسْرُوقٍ قالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا: فَأَيْنَ قَوْلُهُ: ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾[2]. قالَتْ: ذَاكَ جِبْرِيلُ، كَانَ يَأْتِيهِ في صُورَةِ الرَّجُلِ، وَإِنَّهُ أَتاهُ هٰذِهِ المَرَّةَ في صُورَتِهِ الَّتِي هِيَ صُورَتُهُ، فَسَدَّ الأُفُقَ.

٣٢٣٦ ـ **حَدَّثَنَا** مُوسَى: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ: حَدَّثَنَا أَبُو رَجاءٍ، عَنْ سَمُرَةَ قالَ: قالَ النَّبِيُّ ﷺ: «رَأَيْتُ اللَّيْلَةَ رَجُلَيْنِ أَتَيَانِي، قالاَ: الَّذِي يُوقِدُ النَّارَ مالِكٌ خازِنُ النَّارِ، وَأَنَا جِبْرِيلُ، وَهٰذَا مِيكائِيلُ».

٣٢٣٧ ـ **حَدَّثَنَا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي حازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «إِذَا دَعا الرَّجُلُ آمْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ، فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا، لَعَنَتْهَا المَلائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ».

تَابَعَهُ شُعْبَةُ، وَأَبُو حَمْزَةَ، وَابْنُ دَاوُدَ، وَأَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الأَعْمَشِ.

٣٢٣٨ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ قالَ: حَدَّثَنِي عُقَيْلٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قالَ: سَمِعْتُ أَبَا سَلَمَةَ قالَ: أَخْبَرَنِي جابِرُ بْنُ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «ثُمَّ فَتَرَ عَنِّي الْوَحْيُ فَتْرَةً، فَبَيْنَا أَنَا أَمْشِي، سَمِعْتُ صَوتاً مِنَ السَّمَاءِ، فَرَفَعْتُ بَصَرِي قِبَلَ السَّمَاءِ، فَإِذَا المَلَكُ الَّذِي جاءَنِي بِحِرَاءٍ، قاعِدٌ عَلَى كُرْسِيٍّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ،

(١) سورة النجم الآية ١٨.

(٢) سورة النجم الآية ٩.

lui au point où je tombai à terre. En arrivant chez les miens, je dis: "Emmitouflez-moi! emmitouflez-moi!" Dieu révéla alors: **Toi, qui t'es couvert d'une cape**, et ce jusqu'à: **fuis.**[1]»

* [Ici], *ar-rijz* signifie: les idoles.

3239 - Abu al-'Âliya: Le fils de l'oncle paternel de votre prophète — c'est-à-dire ibn 'Abbâs (r) — nous rapporta que le Prophète (ç) avait dit: «La nuit de mon voyage Nocturne, je vis Moïse; c'était un homme brun, grand de taille et ayant des cheveux crépus; il ressemblait aux hommes de Chanû'a. Je vis [aussi] Jésus qui était, quant à lui, un homme d'une taille moyenne, d'un teint entre le rouge et le blanc et aux cheveux non crépus. Je vis en outre Mâlik, le gardien du Feu, et l'Antéchrist.»

«Cela, [ajouta ibn 'Abbâs], fait partie des quelques signes que Dieu avait montrés au Prophète (ç), **ne conçois pas donc le moindre doute sur sa rencontre**[2].»

Anas et Abu Bakra rapportèrent ceci du Prophète (ç): «Les anges gardent Médine contre l'Antéchrist.»

R. 8 - De ce qui a été rapporté sur la description du Paradis et qu'il a été créé.

* Abu al-'Âliya: ...**purifiées** [veut dire qu'elles ne connaîtront ni] menstrues, ni urine, ni crachat. * **Chaque fois qu'ils auront un fruit en attribution** (autrement dit, ils auront une chose, puis une autre), **ils diront: «C'est celui-là même qui nous était naguère attribué»** (autrement dit, qui nous a été déjà accordé), **car il leur sera donné tout pareil**[3](c'est-à-dire que [ces fruits] se ressembleront mais ils auront des goût différents).

* **Aux cueillettes** (*quṭûfuhâ*) — Les habitants du Paradis cueilleront comme bon leur semblera — **proches**[4] (*dâniyatun*). * *al-'arâ'ik*[5]: les baldaquins.

* Al-Ḥasan: La *naẓra* (la splendeur) se rapporte au visage tandis que le *surûr*[6] (la joie) au cœur.

---

(1) **toi, qui t'es couvert d'une cape, lève-toi pour donner l'alarme; ton Seigneur magnifie; tes vêtements purifie; toute souillure** (*ar-rijz*) **fuis.** — *Al-Muddathir*, 1 - 5.

(2) *As-Sajda*, 23.

(3) *Al-Baqara*, 25.

(4) Al-Ḥâqqa, 23.

(5) *Al-Kahf, 31.*

(6) *Al-Insân, 11.*

فَجُئِثْتُ مِنْهُ، حَتَّى هَوَيْتُ إِلَى الأَرْضِ، فَجِئْتُ أَهْلِي فَقُلْتُ: زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي، فَأَنْزَلَ ٱللهُ تَعَالَى: ﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمُدَّثِّرُ - إِلَى - فَٱهْجُرْ﴾[1]».

قالَ أَبُو سَلَمَةَ: وَالرِّجْزُ: الأَوْثانُ.

٣٢٣٩ - حَدَّثَنا مُحمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنا غُنْدَرٌ: حَدَّثَنا شُعْبَةُ، عَنْ قَتادَةَ. وَقالَ لِي خَلِيفَةُ: حَدَّثَنا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ: حَدَّثَنا سَعِيدٌ، عَنْ قَتادَةَ، عَنْ أَبِي الْعالِيَةِ: حَدَّثَنا ٱبْنُ عَمِّ نَبِيِّكُمْ - يَعْنِي ٱبْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُما - عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قالَ: «رَأَيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِيَ بِي مُوسَى، رَجُلاً آدَمَ، طُوَالاً جَعْداً، كَأَنَّهُ مِنْ رِجالِ شَنُوءَةَ، وَرَأَيْتُ عِيسَى رَجُلاً مَرْبُوعاً، مَرْبُوعَ الْخَلْقِ إِلَى الحُمْرَةِ وَالْبَياضِ، سَبِطَ الرَّأْسِ، وَرَأَيْتُ مالِكاً خازِنَ النَّارِ، وَٱلدَّجَّالَ» فِي آياتٍ أَراهُنَّ ٱللهُ إِيَّاهُ: ﴿فَلَا تَكُن فِى مِرْيَةٍ مِّن لِّقَآئِهِۦ﴾[2]. قالَ أَنَسٌ وَأَبُو بَكْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «تَحْرُسُ المَلائِكَةُ المَدِينَةَ مِنَ ٱلدَّجَّالِ».

٨ - باب: ما جاءَ في صِفَةِ الجَنَّةِ وَأَنَّها مَخْلُوقَةٌ.

قالَ أَبُو الْعالِيَةِ: ﴿مُّطَهَّرَةٌ﴾ مِنَ الحَيْضِ وَالْبَوْلِ وَالْبُزاقِ ﴿كُلَّمَا رُزِقُوا۟﴾ أُتُوا بِشَيْءٍ ثُمَّ أُتُوا بِآخَرَ ﴿قَالُوا۟ هَٰذَا ٱلَّذِى رُزِقْنَا مِن قَبْلُ﴾ أُتِينا مِنْ قَبْلُ ﴿وَأُتُوا۟ بِهِۦ مُتَشَٰبِهًا﴾[3]: يُشْبِهُ بَعْضُهُ بَعْضاً وَيَخْتَلِفُ في الطُّعُومِ.

﴿قُطُوفُهَا﴾ يَقْطِفُونَ كَيْفَ شاؤُوا ﴿دَانِيَةٌ﴾[4]: قَرِيبَةٌ. ﴿ٱلْأَرَآئِكِ﴾[5]: السُّرُرُ.

وَقالَ الحَسَنُ: النَّضْرَةُ فِي الْوُجُوهِ وَالسُّرُورُ فِي الْقَلْبِ.

---

(١) سورة المدثر الآيات ١ - ٥.
(٢) سورة السجدة الآية ٢٣.
(٣) سورة البقرة الآية ٢٥.
(٤) سورة الحاقة الآية ٢٣.
(٥) سورة الكهف الآية ٣١. وسورة يس الآية ٥٦.

* Mujâhid: *Salsabîla*[1] [est une allusion que cette source] a un cours fort. * *ghawl*: "douleur de ventre". * *wa lâ hum (...) yunzafûn*[2]: "ils ne perdront pas la raison"

* Ibn 'Abbâs: *dihâqan*[3]: rempli. * *wa kawâ'iba*[4]: aux seins nus . * *ar-raḥîq*: le vin. * Le *tasnîm* couronne la boisson des habitants du Paradis. * *khitâmuhu misk*[5]: son argile[6] en est de musc. * *naẓẓâkhatân*[7]: au jet puissant.

* On dit *mawẓûna*[8] pour dire "tressées".

* Le *kûb* [désigne toute coupe] n'ayant ni oreilles ni anse; contrairement à *'abârîq*. * *'urub*[9]; la lettre *râ'* de ce mot doit être marquée par la *ẓamma*[10]; le singulier est *'arûb* (cela est similaire au paradigme de *ṣabûr* et *ṣubur*); les Mecquois emploient, pour ce même sens, le terme *al-'ariba*; *al-ghanija* chez les Médinois; quant aux Irakiens, ils emploient le terme *ach-chakila*.

* Mujâhid: Le terme *rawḥ*[11] signifie "paradis et aisance". * *ar-rayḥân*: subsistances. * *al-manẓûd* [est une allusion aux] bananes. * *al-makhẓûd* signifie "bien chargé", mais pour d'autres cela veut dire "sans épines". * *'uruban*: celles aimées par leurs époux. * *maskûb*[12]: "qui coule". * *furuchin marfû'a*[13]: **couches élevées** les unes au-dessus des autres. * *laghwan*: vain. * *ta'thîman*[14]: mensonge. * *'afnân*[15]: branches. * *wa janâ al-jannatayn dân*[16]; [on emploie le verbe] *yujnâ* (cueillir) [pour parler de] ce qui est proche. * *mudhâmattân*[17]: "de verdure assombris du fait de l'irrigation".

---

(1) *Al-Insân, 18.*
(2) Aṣ-Ṣâffât, 47.
(3) An-Naba', 34.
(4) An-Naba', 33.
(5) *Al-Muṭaffifûn*, 26.
(6) Dans "Ḥâdiya al-'Arwâḥ", ibn al-Qayyim commente en disant que l'explication de Mujâhid a besoin, à son tour, d'une explication: il s'agit de ce qui reste au fond du vase, tel le tartre.
(7) Ar-Rahmân, 66.
(8) *Al-Wâqi'a*, 15.
(9) Al–Wâqi'a, 37.
(10) L'équivalent de la voyelle *u*.
(11) *Al-Wâqi'a*, 89.
(12) *Al-Wâqi'a*, 31.
(13) *Al-Wâqi'a*, 34.
(14) *Al-Wâqi'a*. 25.
(15) *Ar-Rahmân, 48.*
(16) *Ar-Rahmân, 54.*
(17) *Ar-Rahmân, 64.*

وَقالَ مُجاهِدٌ: ﴿سَلْسَبِيلًا﴾[١]: حَدِيدَةُ ٱلْجِرْيَةِ. ﴿غَوْلٌ﴾ وَجَعُ الْبَطْنِ ﴿يُنزَفُونَ﴾[٢]: لاَ تَذْهَبُ عُقُولُهُمْ.

وَقالَ ٱبْنُ عَبَّاسٍ: ﴿دِهَاقًا﴾[٣]: مُمْتَلِئاً. ﴿وَكَوَاعِبَ﴾[٤]: نَوَاهِدَ. الـرَّحِيقُ: الخمْرُ. التَّسْنِيمُ: يَعْلُو شَرَابَ أَهْلِ الجَنَّةِ. ﴿خِتَـٰمُهُۥ﴾ طِينُهُ ﴿مِسْكٌ﴾[٥]. ﴿نَضَّاخَتَانِ﴾[٦]: فَيَّاضَتَانِ.

يُقَالُ: ﴿مَّوْضُونَةٍ﴾[٧]: مَنْسُوجَةٌ، مِنْهُ وَضِينُ النَّاقَةِ.

وَالْكُوبُ: ما لاَ أُذُنَ لَهُ وَلاَ عُرْوَةَ، وَالأَبَارِيقُ: ذَوَاتُ الآذَانِ وَالْعُرَى. ﴿عُرُبًا﴾[٨]: مُثَقَّلَةً، وَاحِدُهَا عَرُوبٌ، مِثْلُ صَبُورٍ وَصُبُرٍ، يُسَمِّيهَا أَهْلُ مَكَّةَ الْعَرِبَةَ، وَأَهْلُ المَدِينَةِ الغَنِجَةَ، وَأَهْلُ الْعِرَاقِ الشَّكِلَةَ.

وَقـالَ مُجَاهِـدٌ: ﴿فَرَوْحٌ﴾[٩]: جَنَّةٌ وَرَخـاءٌ، وَالرَّيْحَانُ الـرِّزْقُ. وَالمَنْضُـودُ المَـوْزُ. وَالْمَخْضُودُ المُوقَرُ حَمْلاً، وَيُقَالُ أَيْضاً: لاَ شَوْكَ لَهُ. وَالْعُرُبُ: الْمُحَبَّبَاتُ إِلَى أَزْوَاجِهِنَّ وَيُقَالُ: ﴿مَّسْكُوبٍ﴾[١٠]: جارٍ. ﴿وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ﴾[١١]: بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ. ﴿لَغْوًا﴾ بَاطِلاً ﴿تَأْثِيمًا﴾[١٢]: كَـذِباً. ﴿أَفْنَانٍ﴾[١٣]: أَغْصَانَ. ﴿وَجَنَى ٱلْجَنَّتَيْنِ دَانٍ﴾[١٤]: مـا يُجْتَنَى قَرِيبٌ. ﴿مُدْهَآمَّتَانِ﴾[١٥]: سَوْدَاوَانِ مِنَ الرِّيِّ.

---

(١) سورة الإنسان أو الدهر الآية ١٨.
(٢) سورة الصافات الاية ٤٧.
(٣) سورة النبأ الاية ٣٤.
(٤) سورة النبأ الاية ٣٣.
(٥) سورة المطففين الآية ٢٦.
(٦) سورة الرحمن الآية ٦٦.
(٧) سورة الواقعة الآية ١٥.
(٨) سورة الواقعة الاية ٣٧.
(٩) سورة الواقعة الآية ٨٩.
(١٠) سورة الواقعة الآية ٣١.
(١١) سورة الواقعة الآية ٣٤.
(١٢) سورة الواقعة الآية ٢٥.
(١٣) سورة الرحمن الآية ٤٨.
(١٤) سورة الرحمن الآية ٥٤.
(١٥) سورة الرحمن الآية ٦٤.

3240 - Selon Nâfi', 'Abd Allâh ben 'Umar (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) dit: "Lorsque l'un de vous meurt, on lui montre sa place matin et soir: s'il est des gens du Paradis, il en sera ainsi; et s'il est des gens du Feu, il en sera aussi ainsi."»

3241 - D'après 'Imrân ben Huṣyn, le Prophète (ç) dit: «J'ai examiné ce qu'il y avait dans le Paradis et j'ai remarqué que les pauvres formaient la plupart de ses membres. J'ai [aussi] examiné ce qu'il y avait dans le Feu et j'ai remarqué que les femmes formaient la plupart de ses membres.»

3242 - D'après Sa'îd ben al-Mussayyab, Abu Hurayra (r) dit: «Nous étions chez le Messager de Dieu (ç) lorsqu'il dit: "Tandis que je dormais je me vis au Paradis. Soudain, [j'aperçus] une femme qui faisait ses ablutions auprès d'un château. Je dis: *A qui appartient ce château? — A 'Umar ben al-Khattâb, me répondit-on.* Sur ce, je me souvins de sa jalousie et rebroussai chemin." Et 'Umar, [en entendant cela], de pleurer et dire: "Est-ce de toi, Messager de Dieu, que je deviens jaloux?"»

3243 - D'après le père d'Abu Bakr ben 'Abd Allâh ben Qays al-Ach'ary, le Prophète (ç) dit: «La tente [du Paradis] est une perle creuse d'une hauteur de trente *mayl*; à chaque coin d'elle, le croyant a des épouses/une maisonnée que les autres ne peuvent voir.»

* Abu 'Abd aṣ-Ṣamad et al-Hârith rapportent ceci d'Abu 'Imrân: «*soixante mayl*.»

3244 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «Dieu, le Très-Haut, dit: "J'ai préparé à Mes pieux serviteurs ce qu'œil n'a vu, oreille n'a entendu et imagination humaine n'a frôlé."»

3245 - D'après Hammâm ben Munabbih, Abu Hurayra (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) dit: "Le premier groupe [d'hommes] qui entreront au Paradis auront une image semblable à celle de la lune, la nuit où elle est pleine. Ils n'y connaîtront ni crachat, ni mouchage, ni élimination fécale; leurs vases y seront d'or; leurs peignes d'or et d'argent; leurs encensoirs en *'aluwwa*[1]; leur sueur [aura l'odeur] du musc. Et chacun d'eux aura deux épouses qui seront si belles qu'on pourra [même] observer la moelle... de leurs jambes à travers la chair[2]. Entre eux, il n'y aura ni

(1) Est-ce le bois d'aloès que l'on brûle en guise d'encens?

(2) Autrement dit, leur beauté sera si grande qu'on n'aura pas besoin de leur cacher la moelle de leurs os.

٣٢٤٠ ـ **حَدَّثَنَا** أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُمَا قالَ: قالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «إِذَا ماتَ أَحَدُكُمْ، فَإِنَّهُ يُعْرَضُ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ، فَإِنْ كانَ مِنْ أَهْلِ الجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الجَنَّةِ، وَإِنْ كانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ».

٣٢٤١ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْوَلِيدِ: حَدَّثَنَا سَلْمُ بْنُ زُرَيْرٍ: حَدَّثَنَا أَبُو رَجاءٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قالَ: «ٱطَّلَعْتُ في الجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ، وَٱطَّلَعْتُ في النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ».

٣٢٤٢ ـ **حَدَّثَنَا** سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ قالَ: حَدَّثَنِي عُقَيْلٌ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ قالَ: أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ المُسَيَّبِ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ ٱللهِ ﷺ إِذْ قالَ: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُنِي في الجَنَّةِ، فَإِذَا ٱمْرَأَةٌ تَتَوضَّأُ إِلَى جانِبِ قَصْرٍ، فَقُلْتُ: لِمَنْ هٰذَا الْقَصْرُ؟ فَقَالُوا: لِعُمَرَ بْنِ الخَطَّابِ، فَذَكَرْتُ غَيْرَتَهُ، فَوَلَّيْتُ مُدْبِراً». فَبَكَى عُمَرُ وَقالَ: أَعَلَيْكَ أَغارُ يَا رَسُولَ ٱللهِ.

٣٢٤٣ ـ **حَدَّثَنَا** حَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ قالَ: سَمِعْتُ أَبَا عِمْرَانَ الجَوْنِيَّ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ ٱللهِ بْنِ قَيْسٍ الأَشْعَرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قالَ: «الخَيْمَةُ دُرَّةٌ مَجَوَّفَةٌ، طُولُهَا في السَّمَاءِ ثَلاثُونَ مِيلاً، في كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا لِلْمُؤْمِنِ أَهْلٌ لَا يَراهُمُ الآخَرُونَ». قالَ أَبُو عَبْدِ الصَّمَدِ وَالحَارِثُ بْنُ عُبَيْدٍ، عَنْ أَبِي عِمْرَانَ: «سِتُّونَ مِيلاً».

٣٢٤٤ ـ **حَدَّثَنِي** الحُمَيْدِيُّ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «قالَ ٱللهُ تَعَالَى: أَعْدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ: ما لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ». فَٱقْرَؤُوا إِنْ شِئْتُمْ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾[1].

٣٢٤٥ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ مُقَاتِلٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ ٱللهِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قالَ: قالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَلِجُ الجَنَّةَ صُورَتُهُمْ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، لَا يَبْصُقُونَ فِيهَا وَلَا يَمْتَخِطُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ، آنِيَتُهُمْ فِيهَا ٱلذَّهَبُ، أَمْشَاطُهُمْ مِنَ ٱلذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَمَجَامِرُهُمُ الأَلُوَّةُ، وَرَشْحُهُمُ المِسْكُ، وَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ، يُرَى مُخُّ سُوقِهِمَا مِنْ وَرَاءِ اللَّحْمِ مِنَ الحُسْنِ، لَا ٱخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلَا

(١) سورة السجدة الآية ١٧.

discorde, ni haine; leurs cœurs seront *[comme] le cœur d'un seul homme*, et ils exalteront Dieu matin et soir."»

3246 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «Le premier groupe [d'hommes] qui entreront au Paradis auront l'image de la lune, la nuit où elle est pleine. Ceux qui les suivront seront comme le plus brillant des astres. Leurs cœurs seront [comme] *le cœur d'un seul homme:* entre eux, il n'y aura ni discorde ni haine. Chacun d'eux aura deux épouses. Et chacune de ces épouses sera si belle qu'on pourra voir [même] la moelle...de sa jambe à travers la chair. Ils exalteront Dieu matin (*bukratan*) et soir (*'achiyya*), et ne connaîtront ni maladie, ni crachat, ni mouchage. Leurs vases seront d'or et d'argent; leurs peignes d'or; le *'aluwwa* formera les braises de leurs encensoirs (Abu al-Yamân: C'est-à-dire le *'ûd*[1]); et leur sueur [aura l'odeur] du musc.»

* Mujâhid: Le *'ibkâr* est le début de l'aube; quant au *'achy*, c'est à partir du déclin du soleil jusqu'au moment, je crois[2], où il se couche.

3247 - D'après Sahl ben Sa'd (r), le Prophète (ç) dit: «De ma Nation, il y aura sûrement soixante-dix mille (Ou: sept cents mille) [hommes] qui entreront [au Paradis] et dont le premier n'entrera que lorsque le dernier sera aussi entré. Leurs visages auront l'image de la lune, la nuit où elle est pleine.»

3248 - Anas (r): «On offrit une fois au Prophète (ç) une tunique de brocard; [certes], il défendait [le port de] la soie, mais les fidèles virent quand même la chose d'un air étrange, "Par Celui qui tient l'âme de Muhammad dans Sa Main! les mouchoirs de Sa'd au Paradis sont plus beaux que cela."»

3249 - Al-Barâ' ben 'Âzib (r) dit: «On apporta une fois au Messager de Dieu (ç) un vêtement en soie. Les présents s'étonnèrent de sa beauté et de sa douceur au toucher, d'où le Messager de Dieu (ç) dit: "Les mouchoirs de Sa'd ben Mu'âdh au Paradis sont mieux que cela."»

3250 - Sahl ben Sa'd as-Sâ'idy dit: «Le Messager de Dieu (ç) dit: "L'emplacement d'un fouet au Paradis vaut mieux que le bas monde et ce qu'il contient."»

3251 - D'après Anas ben Mâlik (r), le Prophète (ç) dit: «Il y a dans le Paradis

(1) V. *ḥadîth* 3245.

(2) Le doute est de l'auteur.

تَبَاغُضَ، قُلُوبُهُمْ قَلْبُ رَجُلٍ وَاحِدٍ، يُسَبِّحُونَ ٱللهَ بُكْرَةً وَعَشِيّاً».

٣٢٤٦ ـ حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ قالَ: «أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، وَالَّذِينَ عَلَى إِثْرِهِمْ كَأَشَدِّ كَوْكَبٍ إِضَاءَةً، قُلُوبُهُمْ عَلَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ، لَا ٱخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاغُضَ، لِكُلِّ ٱمْرِىءٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ، كُلُّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا يُرَى مُخُّ سَاقِهَا مِنْ وَرَاءِ لَحْمِهَا مِنَ الحُسْنِ، يُسَبِّحُونَ ٱللهَ بُكْرَةً وَعَشِيّاً، لَا يَسْقَمُونَ، وَلَا يَمْتَخِطُونَ وَلَا يَبْصُقُونَ، آنِيَتُهُمُ ٱلذَّهَبُ وَالْفِضَّةُ، وَأَمْشَاطُهُمُ ٱلذَّهَبُ، وَقُودُ مَجَامِرِهِمُ الأَلُوَّةُ ـ قالَ أَبُو الْيَمانِ: يَعْنِي الْعُودَ ـ وَرَشْحُهُمُ الْمِسْكُ».

وَقالَ مُجَاهِدٌ: الإِبْكَارُ: أَوَّلُ الْفَجْرِ، وَالْعَشِيُّ: مَيْلُ الشَّمْسِ إِلَى أَنْ ـ أُرَاهُ ـ تَغْرُبَ.

٣٢٤٧ ـ حَدَّثَنَا مُحَمدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ المُقَدَّمِيُّ: حَدَّثَنَا فُضَيْلُ بْنُ سُلَيْمانَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قالَ: «لَيَدْخُلَنَّ مِنْ أُمَّتِي سَبْعُون أَلْفاً ـ أَوْ سَبْعُمِائَةِ أَلْفٍ ـ لَا يَدْخُلُ أَوَّلُهُمْ حَتَّى يَدْخُلَ آخِرُهُمْ، وُجُوهُهُمْ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ».

٣٢٤٨ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ الجُعْفِيُّ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ قَتَادَةَ: حَدَّثَنَا أَنَسٌ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: أُهْدِيَ لِلنَّبِيِّ ﷺ جُبَّةُ سُنْدُسٍ، وَكَانَ يَنْهَى عَنِ الحَرِيرِ، فَعَجِبَ النَّاسُ مِنْهَا، فَقَالَ: «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَمَنَادِيلُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فِي الجَنةِ أَحْسَنُ مِنْ هٰذَا».

٣٢٤٩ ـ حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سُفْيَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو إِسْحٰقَ قَالَ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ بْنَ عَازِبٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: أُتِيَ رَسُولُ اللهِ ﷺ بِثَوْبٍ مِنْ حَرِيرٍ، فَجَعَلُوا يَعْجَبُونَ مِنْ حُسْنِهِ وَلِينِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «لَمَنَادِيلُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فِي الجَنَّةِ أَفْضَلُ مِنْ هٰذَا».

٣٢٥٠ ـ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَوْضِعُ سَوْطٍ فِي الجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا».

٣٢٥١ ـ حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عَبْدِ المُؤْمِنِ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ: حَدَّثَنَا سَعِيدٌ، عَنْ قَتَادَةَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ:

un arbre dont [l'espace] ne sera point traversé, [même] par une personne véhiculée qui marche dans son ombrage durant cent ans.»

3252 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Il y a dans le Paradis un arbre..., toute personne véhiculée marcherait dans son ombrage durant cent ans...Récitez si vous voulez ceci: **une ombre épandue**(1).

3253 - «L'étendue de l'arc de l'un de vous au Paradis vaut mieux que ce sur quoi le soleil se lève ou se couche.»

3254 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) [dit]: «Le premier groupe [d'hommes] qui entreront au Paradis seront comme la lune, la nuit où elle est pleine. Ceux qui les suivront seront comme le plus beau des astres brillants du ciel. Leurs cœurs seront [comme] *le cœur d'un seul homme:* entre eux, il n'y aura ni haine ni envie. Chacun d'eux aura deux épouses parmi les houris dont on verra la moelle de leurs jambes à travers l'os et la chair.»

3255 - D'après al-Barâ' (r), à la mort d'Ibrâhîm, le Prophète (ç) dit: «Il a une nourrice au Paradis.»

3256 - D'après Abu Sa'îd al-Khudry (r), le Prophète (ç) dit: «Les habitants du Paradis verront les gens des Loges au-dessus d'eux comme vous voyez l'astre brillant qui se dirige vers l'horizon, à l'orient ou à l'occident, et ce du fait de la distinction qui marque les uns et les autres. — O Messager de Dieu! dirent les présents, ce sont là les rangs des prophètes que nul autre ne peut atteindre.(2) — Mais si, par Celui qui a mon âme dans Sa Main! il y aura des hommes qui croyaient en Dieu et ont cru les Messagers.»

R. 9 - De la description des portes du Paradis.

* Le Prophète (ç) dit: «Celui qui dépense deux choses sera appelé de la porte du Paradis.»

* Il y a à ce sujet des hadîth du Prophète (ç) rapportés par 'Ubâda.

3257 - D'après Sahl ben Sa'd (r), le Prophète (ç) dit: «Il y a dans le Paradis huit portes; celle appelée ar-Rayyân est l'une d'elles. Elle ne sera traversée que par ceux qui jeûnaient...»

(1) *Al-Wâqi'a*, 30.

(2) Ou: est-ce là les rangs des prophètes et que nul autre ne peut atteindre?

«إِنَّ فِي الجَنَّةِ لَشَجَرَةً، يَسِيرُ الرَّاكِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا».

٣٢٥٢ - **حدّثنا** مُحَمَّدُ بْنُ سِنَانٍ: حَدَّثَنَا فُلَيْحُ بْنُ سُلَيْمَانَ: حَدَّثَنَا هِلَالُ بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ فِي الجَنَّةِ لَشَجَرَةً، يَسِيرُ الرَّاكِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ سَنَةٍ، وَاقْرَؤُوا إِنْ شِئْتُمْ: ﴿وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ﴾[1]».

٣٢٥٣ - «وَلَقَابُ قَوْسِ أَحَدِكُمْ فِي الجَنَّةِ خَيْرٌ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ أَوْ تَغْرُبُ».

٣٢٥٤ - **حَدَّثَنَا** إِبْرَاهِيمُ بْنُ المُنْذِرِ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُلَيْحٍ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ هِلَالٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ القَمَرِ لَيْلَةَ البَدْرِ، وَالَّذِينَ عَلَى آثَارِهِمْ كَأَحْسَنِ كَوْكَبٍ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً، قُلُوبُهُمْ عَلَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ، لَا تَبَاغُضَ بَيْنَهُمْ وَلَا تَحَاسُدَ، لِكُلِّ امْرِئٍ زَوْجَتَانِ مِنَ الحورِ العِينِ، يُرَى مُخُّ سُوقِهِنَّ مِنْ وَرَاءِ العَظْمِ وَاللَّحْمِ».

٣٢٥٥ - **حَدَّثَنَا** حَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ: عَدِيُّ بْنُ ثَابِتٍ أَخْبَرَنِي قَالَ: سَمِعْتُ البَرَاءَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَمَّا مَاتَ إِبْرَاهِيمُ قَالَ: «إِنَّ لَهُ مُرْضِعاً فِي الجَنَّةِ».

٣٢٥٦ - **حَدَّثَنَا** عَبْدُ العَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ صَفْوَانَ ابْنِ سُلَيْمٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ أَهْلَ الجَنَّةِ يَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الغُرَفِ مِنْ فَوْقِهِمْ، كَمَا تَتَرَاءَوْنَ الكَوْكَبَ الدُّرِّيَّ الغَابِرَ فِي الأُفُقِ، مِنَ المَشْرِقِ أَوِ المَغْرِبِ، لِتَفَاضُلِ مَا بَيْنَهُمْ». قالوا: يَا رَسُولَ اللهِ تِلْكَ مَنَازِلُ الأَنْبِيَاءِ لَا يَبْلُغُهَا غَيْرُهُمْ؟ قَالَ: «بَلَى، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، رِجَالٌ آمَنُوا بِاللهِ وَصَدَّقُوا المُرْسَلِينَ».

٩ - باب: صِفَةُ أَبْوَابِ الجَنَّةِ.

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ أَنْفَقَ زَوْجَيْنِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الجَنَّةِ».

فِيهِ عَبَادَةُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

٣٢٥٧ - حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُطَرِّفٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «فِي الجَنَّةِ ثَمَانِيَةُ أَبْوَابٍ، فِيهَا بَابٌ يُسَمَّى الرَّيَّانَ، لَا يَدْخُلُهُ إِلَّا الصَّائِمُونَ».

---

(١) سورة الواقعة الآية ٣٠.

R. 10 - De la description du Feu et qu'il a été créé.

* *wa ghassâqa*[1]; on dit *ghasaqat 'aynuhu*[2] et *yaghsaqu al-jurḥu*[3]; il paraît que *ghasâq* et *ghasîq* sont synonymes. * *ghislîn*[4]; ce qui sort/coule de toute chose lavée est du *ghislîn*; la forme est *fi'lîn*; cela vient du fait de laver une blessure ou une écorchure qui touche un chameau.

* 'Ikrima: *ḥaṣabu jahannam*[5]; en abyssin, le mot *ḥaṣab* est synonyme de *ḥaṭab* (bois à brûler). * Un autre dit: Le mot *ḥâṣiban*[6] veut dire "vent violent"; aussi, le *ḥâṣib* est ce qui est jeté par le vent; de là cette expression coranique: *ḥaṣabu jahannam*. Le *ḥaṣab* de la Géhenne est ce qui est jeté dedans. * On dit: *ḥaṣaba fi al-arẓi* pour dire "il s'en allé par la terre". * Le *ḥaṣab* dérive de *ḥaṣbâ'* ([petits] cailloux). * *ṣadîd*[7]: [mélange] de pus et de sang. * *khabat*[8]: s'éteindre. * *turûn*[9]: extraire. * *'awraytu*: *'awqadtu* (j'ai allumé). * *lil-muqwîn*[10]: aux voyageurs. * *al-qay*: désert.

* Ibn 'Abbâs: *ṣirâṭi al-jaḥîm*[11] [équivaut à]: *sawâ' al-jaḥîm*; c'est-à-dire au milieu de la Géhenne. * *la-chawban min ḥamîm*[12]; cela veut dire que la nourriture des damnés sera mélangée au *ḥamîm* (eau/sueur[13] bouillante). * *zafîrun wa chahîq*[14]: un son/cri fort et un autre faible. * *wirdan*[15]: altérés. * *ghayyan*[16]: perdition.

* Mujâhid: *yusjarûn*[17] veut dire que [les réprouvés de l'Enfer] formeront le combustible du Feu. * *wa nuḥâs*[18]; il s'agit là du cuivre jaune qu'on versera sur la

(1) *An-Naba'*, 25.
(2) Litt. "son œil coule/fond"
(3) Litt. "sa plaie coule".
(4) *Al-Ḥâqqa*, 36.
(5) *Al-'Anbiyâ'*, 98.
(6) *Al-'Isrâ'*, 68.
(7) *'Ibrâhîm*, 16.
(8) *Al-'Isrâ'*, 97.
(9) *Al-Wâqi'a*, 71.
(10) *Al-Wâqi'a*. 73.
(11) *Aṣ-Ṣâffât*, 23.
(12) *Aṣ-Ṣâffât*, 67.
(13) Si Hamza opte pour la généralité et propose "liquide bouillant"; J.Berque préfère "sanie".
(14) *Hûd*, 106.
(15) *Maryam*, 86,
(16) *Maryam*, 59.
(17) *Ghâfir*, 72.
(18) *Ar-Raḥmân*, 35.

١٠ ـ باب: صِفَةِ النَّارِ، وَأَنَّهَا مَخْلُوقَةٌ.

﴿وَغَسَّاقًا﴾[١]: يُقَالُ: غَسَقَتْ عَيْنُهُ وَيَغْسِقُ الجُرْحُ، وَكَأَنَّ الْغَسَاقَ وَالغَسِيقَ وَاحِدٌ. ﴿غِسْلِينٍ﴾[٢]: كُلُّ شَيْءٍ غَسَلْتَهُ فَخَرَجَ مِنْهُ شَيْءٌ فَهُوَ غِسْلِينُ، فِعْلِينُ مِنَ الْغَسْلِ مِنَ الجُرْحِ وَٱلدَّبَرِ.

وَقَالَ عِكْرِمَةُ: ﴿حَصَبُ جَهَنَّمَ﴾[٣]: حَطَبُ بِالحَبَشِيَّةِ. وَقَالَ غَيْرُهُ: ﴿حَاصِبًا﴾[٤]: الرِّيحُ الْعَاصِفُ، وَالحَاصِبُ مَا تَرْمِي بِهِ الرِّيحُ، وَمِنْهُ ﴿حَصَبُ جَهَنَّمَ﴾ يُرمى بِهِ فِي جَهَنَّم هُمْ حَصَبُهَا، وَيُقَالُ: حَصَبَ فِي الأَرْضِ ذَهَبَ، وَالحَصَبُ مُشْتَقٌّ مِنْ حَصْبَاءِ ٱلْحِجَارَةِ. ﴿صَدِيدٍ﴾[٥]: قَيْحٌ وَدَمٌ ﴿خَبَتْ﴾[٦]: طَفِئَتْ. ﴿تُورُونَ﴾[٧]: تَسْتَخْرِجُونَ، أَوْرَيْتُ أَوْقَدْتُ. ﴿لِلْمُقْوِينَ﴾[٨]: لِلْمُسَافِرِينَ، وَالْقِيُّ القَفْـرُ.

وَقَالَ ٱبْنُ عَبَّاسٍ: ﴿صِرَاطِ ٱلْجَحِيمِ﴾[٩]: سَوَاءِ الجَحِيمِ وَوَسَطِ الجَحِيمِ. ﴿لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ﴾[١٠]: يُخْلَطُ طَعَامُهُمْ وَيُسَاطُ بِالحَمِيمِ. ﴿زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ﴾[١١]: صَوْتٌ شَدِيدٌ وَصَوْتٌ ضَعِيفٌ. ﴿وِرْدًا﴾[١٢]: عطَاشاً. ﴿غَيًّا﴾[١٣]: خُسْرَاناً. وَقَالَ مُجَاهِدٌ: ﴿يُسْجَرُونَ﴾[١٤]: تُوقَدُ بِهِمُ النَّارُ. ﴿وَنُحَاسٌ﴾[١٥]: الصُّفْرُ، يُصَبُّ عَلَى رُؤُوسِهِمْ. يُقَالُ: ﴿وَذُوقُواْ﴾[١٦]: بَاشِرُوا

---

(١) سورة النبأ الآية ٢٥.
(٢) سورة الحاقة الآية ٣٦.
(٣) سورة الأنبياء الآية ٩٨.
(٤) سورة الإسراء الآية ٦٨.
(٥) سورة إبراهيم الآية ١٦.
(٦) سورة الإسراء الآية ٩٧.
(٧) سورة الواقعة الآية ٧١.
(٨) سورة الواقعة الآية ٧٣.
(٩) سورة الصافات الآية ٢٣.
(١٠) سورة الصافات الآية ٦٧.
(١١) سورة هود الآية ١٠٦.
(١٢) سورة مريم الآية ٨٦.
(١٣) سورة مريم الآية ٥٩.
(١٤) سورة غافر الآية ٧٢.
(١٥) سورة الرحمن الآية ٣٥.
(١٦) سورة الحج الآية ٢٢.

tête des damnés. * On dit *dhûqû*[1](goûtez) pour dire "voyez par vous-mêmes et faites l'expérience", et cela n'a rien à voir avec le fait de goûter avec la bouche. * *mârij*[2]: de feu pur; on dit *maraja al-'amîru ra'iyyatahu* (le prince *maraja* ses sujets) lorsqu'il les laisse se nuire les uns aux autres. * *mmarîj*[3]: confus; on dit *marija 'amru an-nâs* (l'affaire des gens *marija*) losqu'elle devient embrouillée; [l'expression coranique suivante]: *maraja al-baḥrayn*[4]est similaire à cette expression: *marajta dâbbatak* (ta bête), c'est-à-dire lorsque tu la laisses.

3258 - Abu Dharr (r) dit: «Etant en voyage, le Prophète (ç) dit...: "Attends la fraîcheur!"...De nouveau, il dit: "Attends la fraîcheur!"et ce jusqu'au moment du déplacement de l'ombre — c'est-à-dire vers les collines — où il dit: "Attendez la fraîcheur pour faire la prière! car la grande chaleur est de l'émanation de la Géhenne."»

3259 - D'après Dhakwân, Abu Sa'îd (r) dit: «Le Prophète (ç) dit: "Attendez la fraîcheur avant de faire la prière; car la grande chaleur est de l'émanation de la Géhenne."»

3260 - Abu Hurayra (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) dit: "Le Feu se plaignit auprès de son Seigneur en disant: *Seigneur! mes parties se dévorent les unes les autres...* Sur ce, Il lui accorda deux souffles: un pendant l'hiver, et un deuxième pendant l'été. D'ailleurs, c'est à l'un et l'autre que vous éprouvez la plus grande chaleur et le froid le plus intense."»

3261 - Abu Jamra ad-Duba'y dit: «J'étais assis avec ibn 'Abbâs à La Mecque lorsque je fus saisi d'une fièvre. Il me dit: "Faites-lui perdre de son intensité avec de l'eau de Zemzem, car le Messager de Dieu (ç) a dit: *La fièvre est de l'émanation de la Géhenne; faites-lui perdre de son intensité avec de l'eau* (Ou: *avec de l'eau de Zemzem*, le doute vient de Hammâm.)."»

3262 - Râfi' ben Khudayj dit: «J'ai entendu le Prophète (ç) dire: "La fièvre est du bouillonnement[5] de la Géhenne; faites-lui perdre de son intensité avec de l'eau."»

3263 - D'après 'Â'icha (r), le Prophète (ç) dit: «La fièvre est de l'émanation de la Géhenne; faites-lui perdre de son intensité avec de l'eau.»

(1) *Al-Ḥaj*, 22.
(2) *Ar-Raḥmân*, 15.
(3) *Qâf*, 5.
(4) *Ar-Raḥmân*, 19.
(5) Ou: de la colère.

وَجَرِّبُوا، وَلَيْسَ هٰذَا مِنْ ذَوْقِ الْفَمِ. ﴿مَّارِجٍ﴾[١]: خَالِصٌ مِنَ النَّارِ، مَرَجَ الأَمِيرُ رَعِيَّتَهُ إِذَا خَلَّاهُمْ يَعْدُو بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ. ﴿مَّرِيجٍ﴾[٢]: مُلْتَبِسٍ، مَرِجَ أَمْرُ النَّاسِ ٱخْتَلَطَ. ﴿مَرَجَ ٱلْبَحْرَيْنِ﴾[٣]: مَرَجْتَ دَابَّتَكَ تَرَكْتَهَا.

٣٢٥٨ ـ حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مُهَاجِرٍ أَبِي الحَسَنِ قَالَ: سَمِعْتُ زَيْدَ ٱبْنَ وَهْبٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا ذَرٍّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ فِي سَفَرٍ، فَقَالَ: «أَبْرِدْ». ثُمَّ قَالَ: «أَبْرِدْ». حَتَّى فَاءَ الْفَيْءُ ـ يَعْنِي لِلتُّلُولِ ـ ثُمَّ قَالَ: «أَبْرِدُوا بِالصَّلَاةِ، فَإِنَّ شِدَّةَ الحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ».

٣٢٥٩ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ ذَكْوَانَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَبْرِدُوا بِالصَّلَاةِ، فَإِنَّ شِدَّةَ الحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ».

٣٢٦٠ ـ حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ: أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «ٱشْتَكَتِ النَّارُ إِلَى رَبِّهَا، فَقَالَتْ: رَبِّ أَكَلَ بَعْضِي بَعْضاً، فَأَذِنَ لَهَا بِنَفَسَيْنِ: نَفَسٍ فِي الشِّتَاءِ وَنَفَسٍ فِي الصَّيْفِ، فَأَشَدُّ مَا تَجِدُونَ مِنَ الحَرِّ، وَأَشَدُّ مَا تَجِدُونَ مِنَ الزَّمْهَرِيرِ».

٣٢٦١ ـ حَدَّثَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ: ـ هُوَ العَقَدِيُّ ـ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ الضُّبَعِيِّ قَالَ: كُنْتُ أُجَالِسُ ابْنَ عَبَّاسٍ بِمَكَّةَ، فَأَخَذَتْنِي الحُمَّى، فَقَالَ: أَبْرِدْهَا عَنْكَ بِمَاءِ زَمْزَمَ، فَإِنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «الحُمَّى مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ، فَأَبْرِدُوهَا بِالمَاءِ، أَوْ قَالَ: بِمَاءِ زَمْزَمَ». شَكَّ هَمَّامٌ.

٣٢٦٢ ـ حدّثني عَمْرُو بْنُ عَبَّاسٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمٰنِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبَايَةَ بْنِ رِفَاعَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي رَافِعُ بْنُ خَدِيجٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «الحمَّى مِنْ فَوْرِ جَهَنَّمَ، فَٱبْرُدُوهَا عَنْكُمْ بِالمَاءِ».

٣٢٦٣ ـ حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الحُمَّى مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ، فَٱبْرُدُوهَا بِالمَاءِ».

---

(١) سورة الرحمن الآية ١٥.

(٢) سورة ق الآية ٥.

(٣) سورة الرحمن الآية ١٩.

3264 - D'après ibn 'Umar (r), le Prophète (ç) dit: «La fièvre est de l'émanation de la Géhenne; faites-lui perdre de son intensité avec de l'eau.»

3265 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «Votre feu est l'une des soixante-dix parties du feu de la Géhenne. — O Messager de Dieu! dirent les présents, ce feu est assez suffisant [pour châtier les pécheurs]! — Et pourtant le feu [de la Géhenne] a soixante neuf parties de plus que les feux [du bas monde]; toutes ont [une chaleur] similaire à sa chaleur[1].»

3266 - Le père de Ṣafwân ben Ya'lâ [rapporte] avoir entendu le Prophète (ç) réciter à partir du minbar ceci: **Ils appellent: "O Mâlik!..."**[2]

3267 - Abu Wâ'il dit: Une fois, on dit à 'Usâma: «Pourquoi n'irais-tu pas parler à Un tel[3]? — Vous croyez que je vais lui parler en faisant entendre [la conversation], répondit 'Usâma; eh bien! sachez que je vais lui parler en secret, [je ne veux pas] être le premier à ouvrir une porte... ou dire à un homme, qui est mon chef, qu'il est le meilleur des gens après ce que j'avais entendu de [la bouche] du Messager de Dieu (ç). — Et qu'est-ce que tu l'avais entendu dire? — Je l'avais entendu dire ceci: "Le Jour de la résurrection on amènera quelque homme qu'on précipitera au Feu; d'où ses entrailles s'y répandront. Il se mettra ensuite à tourner comme tourne l'âne autour d'une meule. Les habitants du Feu se regrouperont alors autour de lui et lui diront : *O Un tel! qu'as-tu? ne nous ordonnais-tu pas de faire le bien et ne nous défendais-tu pas de commettre le repréhensible? — Je vous ordonnais de faire le bien sans le faire moi-même, expliquera-t-il, et je vous défendais de commettre le mal mais moi je le commettai.*"»

* Rapporté [aussi] par Ghundur, et ce de Chu'ba, d'al-A'mach.

R. 11 - De la description d'Iblîs[4] et de ses armées.

* Mujâhid: *yuqdhafûn*[5] veut dire "seront jetés". * *duḥûran*[6]: "seront chassés". * *wâṣib*[7]: éternel.

(1) En fait, la traduction de ce passage ne peut être qu'hésitante. Le texte lui-même prête à plusieurs compréhensions.

(2) *Az-Zukhruf*, 77.

(3) Le calife 'Uthmân, suivant le Ṣahih de Muslim.

(4) Le Diable.

(5) *Aṣ-Ṣâffât*, 8.

(6) *Aṣ-Ṣâffât*, 9.

(7) *Aṣ-Ṣâffât*, 9.

٣٢٦٤ ـ حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: عَنْ يَحْيَى: عَنْ عُبَيْدِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي نَافِعٌ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الحُمَّى مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ، فَٱبْرُدُوهَا بِالمَاءِ».

٣٢٦٥ ـ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءاً مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ». قِيلَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنْ كَانَتْ لَكَافِيَةً، قَالَ: «فُضِّلَتْ عَلَيْهِنَّ بِتِسْعَةٍ وَسِتِّينَ جُزْءاً، كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا».

٣٢٦٦ ـ حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرٍو: سَمِعَ عَطَاءً يُخْبِرُ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ يَعْلَى، عَنْ أَبِيهِ: أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقْرَأُ عَلَى المِنْبَرِ: ﴿وَنَادَوْا يَا مَالِكُ﴾[1].

٣٢٦٧ ـ حَدَّثَنَا عَلِيٌّ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ قَالَ: قِيلَ لِأُسَامَةَ: لَوْ أَتَيْتَ فُلَاناً فَكَلَّمْتَهُ، قَالَ: إِنَّكُمْ لَتَرَوْنَ أَنِّي لَا أُكَلِّمُهُ إِلَّا أُسْمِعُكُمْ، إِنِّي أُكَلِّمُهُ فِي السِّرِّ، دُونَ أَنْ أَفْتَحَ بَاباً لَا أَكُونُ أَوَّلَ مَنْ فَتَحَهُ، وَلَا أَقُولُ لِرَجُلٍ أَنْ كَانَ عَلَيَّ أَمِيراً: إِنَّهُ خَيْرُ النَّاسِ، بَعْدَ شَيْءٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللهِ ﷺ، قَالُوا: وَمَا سَمِعْتَهُ يَقُولُ؟ قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «يُجَاءُ بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ، فَتَنْدَلِقُ أَقْتَابُهُ فِي النَّارِ، فَيَدُورُ كَمَا يَدُورُ ٱلْحِمَارُ بِرَحَاهُ، فَيَجْتَمِعُ أَهْلُ النَّارِ عَلَيْهِ فَيَقُولُونَ: أَيْ فُلَانُ مَا شَأْنُكَ؟ أَلَيْسَ كُنْتَ تَأْمُرُنَا بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَانَا عَنِ المُنْكَرِ؟ قَالَ: كُنْتُ آمُرُكُمْ بِالمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ، وَأَنْهَاكُمْ عَنِ المُنْكَرِ وَآتِيهِ».

رَوَاهُ غُنْدَرٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنِ الأَعْمَشِ.

١١ ـ باب: صِفَةِ إِبْلِيسَ وَجُنُودِهِ.

وَقَالَ مُجَاهِدٌ: ﴿وَيُقْذَفُونَ﴾[2]: يُرْمَوْنَ. ﴿دُحُورًا﴾[3]: مَطْرُودِينَ. ﴿وَاصِبٌ﴾[4]: دَائِمٌ.

(١) سورة الزخرف الآية ٧٧.
(٢) سورة الصافات الآية ٨.
(٣) سورة الصافات الآية ٩.
(٤) سورة الصافات الآية ٩.

Ibn 'Abbâs: *madhuran* veut dire "chassé". On dit que *mmarîdan*(1) veut dire *mutamarridan* (rebelle). * *battakahu*(2): il l'a découpé. * *wa-s-ta-fziz* (séduit) *bi khaylika*(3) (les cavaliers; quant aux fantassins on les appelle *ar-rajlu*; le singulier est *râjil*; c'est comme *ṣâḥib* et *ṣaḥb*, *tâjir* et *tajr*. * *la-'aḥtanikkanna*(4): j'arracherai. * Le mot *qarîn*(5) signifie "démon" .

3268 - D'après Hichâm, son père [rapporte] que 'Â'icha (r) avait dit: Le Prophète (ç) a été ensorcelé...

* Al-Layth: Hichâm ben 'Urwa m'a écrit avoir entendu et compris cela de son père, et ce de 'Â'icha qui dit: «Le Prophète (ç) fut ensorcelé au point *où il croyait avoir fait ce qu'il n'avait point fait*(6), et ce jusqu'au jour où il pria, puis pria encore [Dieu]. Après quoi, il me dit: "Sais-tu que Dieu vient d'exaucer [mes prières] en me montrant en quoi réside ma guérison? Deux *hommes*(7) sont venus vers moi; l'un s'est assis à ma tête, et l'autre à mes pieds.Et l'un de dire: *Quel est le mal de [cet] homme? — Il est ensorcelé. — Qui l'a ensorcelé? — Labîd ben al-A'ṣam*(8). *— Avec quoi? — Avec un peigne, quelques cheveux et des spathes de palmier mâle. — Où sont-ils. — Dans le puits de Dharwân.*" Sur ce, le Prophète (ç) se dirigea vers l'endroit; puis, à son retour, il dit à 'A'icha: "Ses palmiers paraissent être des têtes de *chayâtîn*(9). — N'as-tu pas retiré [le contenu des spathes]? lui demandai-je. — Non; Dieu m'a guéri et je crains que cela ne cause quelque mal aux gens." Enfin, on combla le puits.»

3269 - Selon Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «Lorsque l'un de

(1) *Al-'A'râf*, 18.
(2) *An-Nisâ'*, 117.
(3) *Al-'Isrâ'*, 64.
(4) *Al-'Isrâ'*, 62.
(5) *Az-Zukhruf*, 36.
(6) Plusieurs sens sont donnés à cette expression. De toute façon, la sorcellerie dont il est question n'affecte en rien ses facultés mentales; plusieurs textes confirment qu'il était conscient de ce qu'il lui arrivait; "au point où il désavouait sa vue", affirme l'un de ces textes. D'ailleurs, à la fin de ce *ḥadîth* on trouve ce passage: "Dieu m'a guéri", ce qui prouve, explique ibn al-Qaṣṣâr, qu'il s'agissait d'une maladie physique. De plus, ce sens est étayé par les traditions rapportées par al-Bayhaqy, dans *ad-Dalâ'il* ("Le Prophète marchait et ne savait pas [la cause] de sa souffrance") et par ibn Sa'd, dans at-Tabaqât ("Le Prophète tomba malade et s'abstint des femmes, du manger et du boire. Deux anges descendirent alors...").
(7) Il s'agit en réalité de deux anges sous une forme humaine.
(8) C'était un Juif.
(9) Le terme *chayâtîn* peut désigner soit les démons, soit un genre de serpent, ou bien une certaine plante qui pousse surtout au Yémen.

وَقَالَ ٱبْنُ عَبَّاسٍ :﴿ مَّدْحُورًا ﴾[1]: مَطْرُوداً. يُقَالُ: ﴿مَّرِيدًا ﴾[2]: مُتَمَرِّداً. بَتَّكَهُ قَطَّعَهُ. ﴿وَٱسْتَفْزِزْ ﴾ ٱسْتَخِفَّ ﴿ بِخَيْلِكَ ﴾[3]: الْفُرْسَانُ، وَالرَّجْلُ الرَّجَّالَةُ، وَاحِدُهَا رَاجِلٌ، مِثْلُ صَاحِبٍ وَصَحْبٍ وَتَاجِرٍ وَتَجْرٍ. ﴿ لَأَحْتَنِكَنَّ ﴾[4]: لَأَسْتَأْصِلَنَّ. ﴿قَرِينٌ﴾[5]: شَيْطَانٌ.

٣٢٦٨ - حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى: أَخْبَرَنَا عِيسَى، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ الله عَنْهَا قَالَتْ: سُحِرَ النَّبِيُّ ﷺ.

وَقَالَ اللَّيْثُ: كَتَبَ إِلَيَّ هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ: أَنَّهُ سَمِعَهُ وَوَعَاهُ عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: سُحِرَ النَّبِيُّ ﷺ، حَتَّى كَانَ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَمَا يَفْعَلُهُ، حَتَّى كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ دَعَا وَدَعَا، ثُمَّ قَالَ: «أَشَعَرْتِ أَنَّ اللهَ أَفْتَانِي فِيمَا فِيهِ شِفَائِي، أَتَانِي رَجُلَانِ: فَقَعَدَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالآخَرُ عِنْدَ رِجْلَيَّ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِلآخَرِ: مَا وَجَعُ الرَّجُلِ؟ قَالَ: مَطْبُوبٌ، قَالَ: وَمَنْ طَبَّهُ؟ قَالَ: لَبِيدُ بْنُ الأَعْصَمِ، قَالَ: فِيمَا ذَا؟ قَالَ: فِي مُشطٍ وَمُشَاقَةٍ وَجُفِّ طَلْعَةٍ ذَكَرٍ، قَالَ: فَأَيْنَ هُوَ؟ قَالَ: فِي بِئْرِ ذَرْوَانَ». فَخَرَجَ إِلَيْهَا النَّبِيُّ ﷺ ثُمَّ رَجَعَ، فَقَالَ لِعَائِشَةَ حِينَ رَجَعَ: «نَخْلُهَا كَأَنَّهُ رُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ». فَقُلْتُ: ٱسْتَخْرَجْتَهُ؟ فَقَالَ: «لَا، أَمَّا أَنَا فَقَدْ شَفَانِي الله، وَخَشِيتُ أَنْ يُثِيرَ ذٰلِكَ عَلَى النَّاسِ شَرّاً». ثُمَّ دُفِنَتِ الْبِئْرُ.

٣٢٦٩ - حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَخِي، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بِلَالٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ

---

(١) سورة الأعراف الآية ١٨.
(٢) سورة النساء الآية ١١٧.
(٣) سورة الإسراء الآية ٦٤.
(٤) سورة الإسراء الآية ٦٢.
(٥) سورة الزخرف الآية ٣٦.

vous dort, le diable vient lui faire trois nœuds au niveau de la nuque en marquant la place de chaque nœud et en [lui] disant: *Que la nuit te soit longue, dors!* [Mais] si, en se réveillant, l'homme évoque [le nom de] Dieu, un nœud se déliera; s'il fait des ablutions mineures, le deuxième nœud se déliera; s'ils prie, tous ses nœuds se délieront; et, au matin, il se sentira vif et de bonne humeur; sinon, il se sentira de mauvaise humeur et paresseux.»

3270 - D'après Abu Wâ'il, 'Abd Allâh (r) dit: «On cita devant le Prophète (ç) un homme qui s'était endormi toute la nuit, jusqu'au matin. "C'est un homme, dit le Prophète (ç), que le diable a uriné dans ses oreilles (Ou: dans son oreille)."»

3271 - D'après ibn 'Abbâs (r), le Prophète (ç) dit: «Certes, lorsque l'un de vous s'approche de sa femme en disant: "Au nom de Dieu... O Dieu! éloigne de nous le diable et éloigne-le de ce que Tu [veux] nous donner", et qu'on leur accorde ensuite un enfant, le diable ne pourra nuire à celui-ci.»

3272 - D'après 'Abda (...), ibn 'Umar (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) dit: "Lorsque l'arc [supérieur] du soleil apparaît, ne faites la prière qu'une fois que le disque se lève; aussi, lorsque l'arc [inférieur] du soleil disparaît, ne faites la prière qu'une fois que le disque se couche.

3273 - «"Et n'attendez pas le lever ou le coucher du soleil pour accomplir votre prière; car il se lève entre les deux *côtés de la tête d'un démon* (ou: *du démon*, je ne sais pas, précise 'Abda ben Sulaymân, laquelle des deux séquences utilisa Hichâm.)."»

3274 - Abu Sa'îd dit: «Le Prophète (ç) a dit: "Lorsque l'un de vous est en train de prier et qu'une personne[1] vient à passer devant lui, qu'il l'empêche; si elle refuse..., qu'il l'empêche [à nouveau de passer]; si elle refuse encore, qu'il la combatte; car il s'agit là d'un démon."»

3275 - D'après Muhammad ben Sirîn, Abu Hurayra (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) me confia la garde de la *zakât* du ramadan. Quelqu'un vint à moi et se mit à prendre de la nourriture à poignée. Je le saisis et lui dis: "Je vais exposer ton affaire devant le Messager de Dieu (ç)"», et il cita [le reste] du hadîth [où] l'homme en question dit: «Lorsque tu te mets au lit, récite le verset du Trône; car tu auras

(1) Dans le texte on trouve "une chose."

ﷺ قَالَ: «يَعْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ إذَا هُوَ نَامَ ثَلاثَ عُقَدٍ، يَضْرِبُ كُلَّ عُقْدَةٍ مَكَانَهَا: عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ فَارْقُدْ، فَإِنِ ٱسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ الله ٱنْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِنْ تَوَضَّأَ ٱنْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِنْ صَلَّى ٱنْحَلَّتْ عُقَدُهُ كُلُّهَا، فَأَصْبَحَ نَشِطاً طَيِّبَ النَّفْسِ، وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسْلَانَ».

٣٢٧٠ ـ **حَدَّثَنَا** عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ الله رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ: ذُكِرَ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ رَجُلٌ نَامَ لَيْلَةً حَتَّى أَصْبَحَ،قَالَ: «ذَاكَ رَجُلٌ بَـالَ الشَّيْطَانُ فِي أُذُنَيْهِ، أَوْ قَالَ: فِي أُذُنِهِ».

٣٢٧١ ـ **حَدَّثَنَا** مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الجَعْدِ، عَنْ كُرَيْبٍ، عَنِ ٱبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ الله عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أَمَا إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَتَى أَهْلَهُ، وَقَالَ: بِسْمِ اللهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، فَرُزِقَا وَلَداً لَمْ يَضُرَّهُ الشَّيْطَانُ».

٣٢٧٢ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدٌ: أَخْبَرَنَا عَبْدَةُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ رَضِيَ الله عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «إِذَا طَلَعَ حاجِبُ الشَّمْسِ فَدَعُوا الصَّلَاةَ حَتَّى تَبْرُزَ، وَإِذَا غَابَ حَاجِبُ الشَّمْسِ فَدَعُوا الصَّلَاةَ حَتَّى تَغِيبَ».

٣٢٧٣ ـ «وَلَا تَحَيَّنُوا بِصَلَاتِكُمْ طُلُوعَ الشَّمْسِ وَلَا غُرُوبَهَا، فَإِنَّهَا تَطْلُعُ بَيْنَ قَرْنَيْ شَيْطَانٍ ـ أَوِ الشَّيْطَانِ ـ». لَا أَدْرِي أَيَّ ذٰلِكَ قَالَ هِشَامٌ.

٣٢٧٤ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو مَعْمَرٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ: حَدَّثَنَا يُونُسُ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ هِلَالٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِذَا مَرَّ بَيْنَ يَدَيْ أَحَدِكُمْ شَيْءٌ، وَهُوَ يُصَلِّي، فَلْيَمْنَعْهُ، فَإِنْ أَبَى فَلْيَمْنَعْهُ فَإِنْ أَبَى فَلْيُقَاتِلْهُ، فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ».

٣٢٧٥ ـ وَقَالَ عُثْمَانُ بْنُ الْهَيْثَمِ: حَدَّثَنَا عَوْفٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ: وَكَّلَنِي رَسُولُ اللهِ ﷺ بِحِفْظِ زَكَاةِ رَمَضَانَ، فَأَتَانِي آتٍ فَجَعَلَ يَحْثُو مِنَ الطَّعَامِ، فَأَخَذْتُهُ، فَقُلْتُ: لَأَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللهِ ﷺ ـ فَذَكَرَ الحَدِيثَ ـ فَقَالَ: إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَاقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ، لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللهِ حَافِظٌ، وَلَا يَقْرَبُكَ شَيْطَانٌ

ainsi, sans cesse, et de la part de Dieu, un être gardien, et de plus, aucun démon ne s'approchera de toi jusqu'au matin» et [où] le Prophète (ç) approuva en disant: «Il t'a dit la vérité bien qu'il est menteur; c'était un démon.»

3276 - Abu Hurayra (r): Le Messager de Dieu (ç) dit: «Le Diable vient à l'un de vous et se met à lui dire: "Qui a créé telle chose?... qui a créé telle chose?" et ce jusqu'à lui dire: "Qui a créé ton Seigneur?" Que celui qui arrive à ce stade demande refuge auprès de Dieu et cesse...»

3277 - Abu Hurayra (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) a dit: "Lorsque commence le mois de *ramadân*, les portes du Paradis s'ouvrent tandis que celles du Feu se ferment et les démons sont enchaînés."»

3278 - Sa'îd ben Jubayr dit: Je m'adressai à ibn 'Abbâs et me dit: «'Ubay ben Ka'b nous a rapporté avoir entendu le Messager de Dieu (ç) dire: "Moïse dit à son page: *Apporte-nous notre déjeûner! — Voyez cela! Quand nous nous sommes abrités sous la roche, j'ai oublié le poisson. Il n'y a que Satan pour m'avoir fait oublier de m'en rappeler*. En fait, Moïse n'avait éprouvé de la fatigue qu'après avoir dépassé l'endroit auparavant désigné pour lui par Dieu."»

3279 - Ibn 'Umar (r) dit: «J'ai vu le Messager de Dieu (ç) indiqué la direction de l'Orient en disant: "Ho! la sédition et par là..., la sédition est par là, d'où surgira la tête[1] de Satan."»

3280 - D'après Jâbir (r), le Prophète (ç) dit: «Lorsque arrive la nuit (ou: *Lorsque arrive le début de la nuit*), retenez vos enfants, car à ce moment les démons se répandent. Mais une heure après le *'ichâ'* vous pouvez les laisser ... Que chacun de vous ferme sa porte et évoque le nom de Dieu; que chacun de vous éteigne sa lampe et évoque le nom de Dieu; que chacun de vous ferme la bouche de son outre et évoque le nom de Dieu; que chacun de vous couvre son vase et évoque le nom de Dieu, ou pose sur lui quelque chose en travers.»

3281 - D'après 'Ali ben Husayn, Safiyya bent Huyay dit: «Le Messager de Dieu (ç) observait une retraite spirituelle lorsque j'étais venue lui rendre visite. Je lui parlai puis me levai pour partir; et lui de se lever à son tour pour me conduire

(1) "*qarn*" dans le texte; quant au sens de "*qarn ach-chaytân*", plusieurs interprétations sont avancées: "le peuple du Diable", "son autorité", "les deux côtés de sa tête", etc. Mais pour ce qui est de la traduction, nous préférons "tête" tout court; car cela garde, en plus des nuances citées, le propre et le figuré du texte.

حَتَّى تُصْبِحَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «صَدَقَكَ وَهُوَ كَذُوبٌ، ذَاكَ شَيْطَانٌ».

٣٢٧٦ - حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ كَذَا، مَنْ خَلَقَ كَذَا، حَتَّى يَقُولُ: مَنْ خَلَقَ رَبَّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَهُ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللهِ وَلْيَنْتَهِ».

٣٢٧٧ - حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي عُقَيْلٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: حَدَّثَنِي ٱبْنُ أَبِي أَنَسٍ، مَوْلَى التَّيْمِيِّينَ: أَنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ: أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «إِذَا دَخَلَ رَمَضَانُ فُتِّحَتْ أَبْوَابُ الجَنَّةِ وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ جَهَنَّمَ، وَسُلْسِلَتِ الشَّيَاطِينُ».

٣٢٧٨ - حَدَّثَنَا الحُمَيْدِيُّ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: حَدَّثَنَا عَمْرٌو قَالَ: أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ فَقَالَ: حَدَّثَنَا أُبَيُّ بْنُ كَعْبٍ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ مُوسَى قَالَ لِفَتَاهُ: آتِنَا غَدَاءَنَا، وَقَالَ: أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ، فَإِنِّي نَسِيتُ الحُوتَ، وَمَا أَنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ. وَلَمْ يَجِدْ مُوسَى النَّصَبَ حَتَّى جَاوَزَ المَكَانَ الَّذِي أَمَرَهُ اللهُ بِهِ».

٣٢٧٩ - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ ٱبْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ يُشِيرُ إِلَى المَشْرِقِ، فَقَالَ: «هَا إِنَّ الفِتْنَةَ هَا هُنَا، إِنَّ الفِتْنَةَ هَا هُنَا، مِنْ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ».

٣٢٨٠ - حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ جَعْفَرٍ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ الأَنْصَارِيُّ: حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَطَاءٌ، عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا ٱسْتَجْنَحَ اللَّيْلُ - أَوْ: كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ - فَكُفُّوا صِبْيَانَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ الْعِشَاءِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقْ بَابَكَ وَٱذْكُرِ ٱسْمَ اللهِ، وَأَطْفِئْ مِصْبَاحَكَ وَٱذْكُرِ ٱسْمَ اللهِ، وَأَوْكِ سِقَاءَكَ وَٱذْكُرِ ٱسْمَ اللهِ، وَخَمِّرْ إِنَاءَكَ وَٱذْكُرِ ٱسْمَ اللهِ، وَلَوْ تَعْرُضُ عَلَيْهِ شَيْئاً».

٣٢٨١ - حَدَّثَنَا مَحْمُودُ بْنُ غَيْلَانَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ حُسَيْنٍ. عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ حُيَيٍّ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ مُعْتَكِفاً فَأَتَيْتُهُ أَزُورُهُ لَيْلاً، فَحَدَّثْتُهُ ثُمَّ قُمْتُ فَٱنْقَلَبْتُ، فَقَامَ مَعِي لِيَقْلِبَنِي - وَكَانَ مَسْكَنُهَا فِي دَارِ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ -

(Elle habitait dans la maison [qui sera plus tard celle] de 'Usâma ben Zayd). A ce moment, deux hommes furent de passage et qui, ayant aperçu le Prophète (ç), activèrent le pas. "Attendez! c'est Ṣafiyya bent Huyay, leur expliqua-t-il. — O Messager de Dieu!... s'exclamèrent–ils[1]. — C'est que le diable *circule dans l'homme* comme circule le sang, et j'ai craint qu'il ne jetât dans vos cœurs quelque mal (ou: quelque chose)."»

3282 - Selon 'Ady ben Thâbit, Sulaymân ben Ṣard dit: «J'étais assis chez le Prophète (ç) au moment où deux hommes se mirent à s'insulter. L'un d'eux eut le visage tout rouge et les veines du cou gonflées. "Je connais une formule, dit alors le Prophète (ç), s'il la dit, il verra disparaître l'état qu'il éprouve. S'il dit *: Je demande refuge auprès de Dieu contre le Diable*[2], il verra disparaître l'état qu'il éprouve." Et les présents de dire à l'homme: "Le Prophète (ç) dit que tu dois demander refuge auprès de Dieu contre le Diable. — Suis-je atteint d'une folie? fut sa réplique."»

3283 - Ibn 'Abbâs dit: «Le Prophète (ç) a dit: "Si l'un de vous, en se rapprochant de son épouse, dit: *[Seigneur], écarte de moi le diable, et écarte-le de ce que Tu me donnerais*, et qu'un enfant vient à naître, le diable ne pourra nuire à ce dernier, et n'aura aucun pouvoir sur lui."»

* [Chu'ba] dit: Un hadîth similaire nous a été rapporté par al-'A'mach, et ce de Sâlim, de Kurayb, d'ibn 'Abbâs.

3284 - Mahmûd nous a rapporté ceci (...): D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç), après avoir fait une certaine prière, dit: «Le Diable vient de se présenter à moi en faisant tout son effort pour interrrompre ma prière; [mais] Dieu m'a donné pouvoir contre lui...» Et il a cité le reste du hadîth.

3285 - Abu Hurayra (r) dit: «Le Prophète (ç) a dit: "Lorsqu'on appelle à la prière, le diable rebrousse chemin en lâchant des pets et ne revient qu'une fois l'appel terminé; mais lorsqu'on appelle [une deuxième fois] à la prière, il rebrousse chemin de nouveau et ne revient qu'une fois [le deuxième] appel terminé, et ce dans le but de *se mettre entre l'homme et son cœur*[3] en lui disant: *Souviens-toi de*

(1) Pour prouver n'avoir eu aucune mauvaise pensée au sujet du Prophète.

(2) Ou: contre le démon.

(3) Autrement dit, pour pousser le fidèle qui est en état de prière à avoir de mauvaises pensées et le détourner ainsi de la prière.

فَمَرَّ رَجُلَانِ مِنَ الأَنْصَارِ، فَلَمَّا رَأَيَا النَّبِيَّ ﷺ أَسْرَعَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «عَلَى رِسْلِكُمَا، إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حُيَيٍّ». فَقَالَا: سُبْحَانَ اللهِ يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ الإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِ، وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمَا سُوءاً، أَوْ قَالَ: شَيْئاً».

٣٢٨٢ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدَانُ، عَنْ أَبِي حَمْزَةَ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ قَالَ: كُنْتُ جَالِساً مَعَ النَّبِيِّ ﷺ وَرَجُلَانِ يَسْتَبَّانِ، فَأَحَدُهُمَا احْمَرَّ وَجْهُهُ وَانْتَفَخَتْ أَوْدَاجُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ، لَوْ قَالَ: أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ». فَقَالُوا لَهُ: إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: تَعَوَّذْ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ. فَقَالَ: وَهَلْ بِي جُنُونٌ؟.

٣٢٨٣ ـ **حَدَّثَنَا** آدَمُ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ: حَدَّثَنَا مَنْصُورٌ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الجَعْدِ، عَنْ كُرَيْبٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَتَى أَهْلَهُ قَالَ: جَنِّبْنِي الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنِي، فَإِنْ كَانَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ لَمْ يَضُرَّهُ الشَّيْطَانُ، وَلَمْ يُسَلَّطْ عَلَيْهِ».

قَالَ: وَحَدَّثَنَا الأَعْمَشُ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ كُرَيْبٍ، عَنِ عَبَّاسٍ: مِثْلَهُ.

٣٢٨٤ ـ **حَدَّثَنَا** مَحْمُودٌ: حَدَّثَنَا شَبَابَةُ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ صَلَّى صَلَاةً. فَقَالَ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ عَرَضَ لِي، فَشَدَّ عَلَيَّ، يَقْطَعُ الصَّلَاةَ عَلَيَّ، فَأَمْكَنَنِي اللهُ مِنْهُ»، فَذَكَرَهُ.

٣٢٨٥ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنَا الأَوْزَاعِيُّ، عَنْ يَحْيَى بِن أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِذَا نُودِيَ بِالصَّلَاةِ أَدْبَرَ الشَّيْطَانُ وَلَهُ ضُرَاطٌ، فَإِذَا قُضِيَ أَقْبَلَ، فَإِذَا ثُوِّبَ بِهَا أَدْبَرَ، فَإِذَا قُضِيَ أَقْبَلَ، حَتَّى يَخْطِرَ بَيْنَ الإِنْسَانِ وَقَلْبِهِ، فَيَقُولُ:

telle et telle choses ; de manière que le fidèle ne sache plus s'il a fait trois ou quatre *rak'a*... Au cas où il ne sait plus s'il a fait trois ou quatre *rak'a*, il doit faire les deux prosternations [dites] de distraction."»

3286 - Abu Hurayra (r) dit: «Le Prophète (ç) a dit: "Le diable frappe de son doigt dans les flancs de tous les humains qui viennent à naître, sauf ce qui a été de Jésus, fils de Marie; en voulant le frapper, le diable ne put frapper que les langes[1]."»

3287 - D'après Ibrâhîm, 'Alqama dit: «En arrivant en Syrie, je demandai: "Qui est ici?[2] — Il y a Abu ad-Dardâ', me répondit-on. — Y a-t-il parmi vous celui que Dieu, par la bouche de Son Prophète (ç), a préservé du diable?"»

* Sulaymân ben Harb nous a rapporté en disant: Chu'ba nous a rapporté de Mughîra que ['Alqama] avait dit ceci: ... *celui que Dieu, par la bouche de Son Prophète (ç), a protégé;* c'est-à-dire 'Ammâr.

3288 - D'après 'Â'icha (r), le Prophète (ç) dit: «En écoutant les anges parler dans le *'anân* (le *'anân* est le nuage) de ce qui va se passer sur terre, les démons [saisissent leurs] paroles et les soufflent dans l'oreille du devin comme on souffle dans une bouteille [en verre], et ce en y ajoutant cent mensonges.»

3289 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Le bâillement est du diable. Si l'un de vous est sur le point de bâiller, qu'il essaie d'y résister tant qu'il le peut; car si l'un de vous dit: *ha!* le diable se mit à rire.»

3290 - Selon le père de Hichâm[3], 'Â'icha (r) dit: «Le jour de [la bataille de] 'Uhud, les Associants subirent une défaite, ce qui poussa Iblîs à crier: "O créatures de Dieu! vos arrières!" Sur ce, les premières lignes [des Musulmans] reculèrent et se heurtèrent avec les lignes d'arrière... [C'est en ces circonstances que] Hudhayfa vit [qu'on foulait] son père, al-Yamân. "O créatures de Dieu! mon père, mon père!" Mais, par Dieu! on ne s'en aperçut qu'après l'avoir tué. "Que Dieu vous pardonne! dit Hudhayfa."»

(1) Ou: ne frappa que le placenta. Le mot *hijâb* peut avoir aussi ce sens.

(2) Pour plus de clarté voir les hadith suivants: 3742, 3743, 3761, 4941, 4944, 6278.

(3) 'Urwa.

ٱذْكُرْ كَذَا وَكَذَا، حَتَّى لَا يَدْرِي أَثَلَاثاً صَلَّى أَمْ أَرْبَعاً، فَإِذَا لَمْ يَدْرِ ثَلَاثاً صَلَّى أَوْ أَرْبَعاً، سَجَدَ سَجْدَتِي السَّهْوِ».

٣٢٨٦ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «كُلُّ بَنِي آدَمَ يَطْعُنُ الشَّيْطَانُ فِي جَنْبَيْهِ بِإِصْبَعِهِ حِينَ يُولَدُ، غَيْرَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، ذَهَبَ يَطْعُنُ فَطَعَنَ فِي ٱلْحِجَابِ».

٣٢٨٧ ـ **حَدَّثَنَا** مَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنِ المغِيرَةِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ قَالَ: قَدِمْتُ الشَّأْمَ، فَقُلْتُ: مَنْ هَا هُنَا؟ قَالُوا: أَبُو الدَّرْدَاءِ، قَالَ: أَفِيكُمُ ٱلَّذِي أَجَارَهُ الله مِنَ الشَّيْطَانِ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ ﷺ.

حدّثنا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مُغِيرَةَ، وَقَالَ: الَّذِي أَجَارَهُ الله عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ ﷺ، يَعْنِي عَمَّاراً.

٣٢٨٨ ـ قَالَ: وَقَالَ اللَّيْثُ: حَدَّثَنِي خَالِدُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ: أَنَّ أَبَا الأَسْوَدِ أَخْبَرَهُ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ الله عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «المَلَائِكَةُ تَتَحَدَّثُ فِي الْعَنَانِ ـ وَالْعَنَانُ الْغَمَامُ ـ بِالأَمْرِ يَكُونُ فِي الأَرْضِ، فَتَسْتَمِعُ الشَّيَاطِينُ الْكَلِمَةَ، فَتَقِرُّهَا فِي أُذُنِ الْكَاهِنِ كَمَا تُقَرُّ الْقَارُورَةُ، فَيَزِيدُونَ مَعَهَا مِائَةَ كَذِبَةٍ».

٣٢٨٩ ـ **حَدَّثَنَا** عَاصِمُ بْنُ عَلِيٍّ: حَدَّثَنَا ٱبْنُ أَبِي ذِئْبٍ، عَنْ سَعِيدٍ المَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «التَّثَاؤُبُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَثَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَرُدَّهُ مَا ٱسْتَطَاعَ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا قَالَ: هَا، ضَحِكَ الشَّيْطَانُ».

٣٢٩٠ ـ **حَدَّثَنَا** زَكَرِيَّاءُ بْنُ يَحْيَى: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ: قَالَ هِشَامٌ: أَخْبَرَنَا عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ الله عَنْهَا قَالَتْ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ أُحُدٍ هُزِمَ المُشْرِكُونَ، فَصَاحَ إِبْلِيسُ: أَيْ عِبَادَ الله أُخْرَاكُمْ، فَرَجَعَتْ أُولَاهُمْ فَٱجْتَلَدَتْ هِيَ وَأُخْرَاهُمْ، فَنَظَرَ حُذَيْفَةُ فَإِذَا هُوَ بِأَبِيهِ اليَمَانِ، فَقَالَ: أَيْ عِبَادَ ٱلله أَبِي أَبِي، فَوَٱلله مَا ٱحْتَجَزُوا حَتَّى قَتَلُوهُ، فَقَالَ حُذَيْفَةُ: غَفَرَ ٱلله لَكُمْ. قَالَ عُرْوَةُ: فَمَا زَالَتْ فِي حُذَيْفَةَ مِنْهُ بَقِيَّةُ خَيْرٍ حَتَّى لَحِقَ بِٱلله.

'Urwa: Hudhayfa ne cessa d'avoir du bien grâce à ces paroles, et ce jusqu'à sa mort.

3291 - D'après Masrûq, 'Â'icha (r) dit: «J'interrogeai le Prophète (ç) au sujet de l'homme qui se retourne alors qu'il est en prière et il me répondit: "C'est un vol rapide fait par le diable sur la prière de l'un de vous."»

3292 - D'après le père de 'Abd Allâh ben Abu Qatâda, le Prophète (ç) dit: «Le songe qui réjouit(1) est de Dieu tandis que les [autres rêves] sont du Diable. Lorsque l'un de vous voit un rêve qui lui fait peur, qu'il crache à sa gauche et demande refuge auprès de Dieu contre son mal; ainsi, il(2) ne lui causera aucun mal.»

3293 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «Celui qui dit en une journée cent fois [cette formule]: *Il n'y a de dieu que Dieu, seul, sans associé... A Lui la royauté, à Lui les louanges, Il est Omnipotent*, cette formule lui sera équivalente à l'affranchissement de dix esclaves; [de plus], on lui inscrira cent bonnes actions; on lui effacera cents mauvaises actions; elle lui sera aussi une défense contre le diable pendant le même jour, et ce jusqu'au soir; et personne ne fera mieux que lui, sauf quelqu'un qui fait plus.»

3294 - Sa'd ben Abu Waqqâç dit: «'Umar demanda la permission d'entrer voir le Messager de Dieu (ç) au moment où il y avait chez celui-ci quelques femmes(3) qurachites qui lui parlaient et demandaient [une pension] supérieure, mais leurs voix étaient élevées. Lorsque 'Umar demanda ladite permission, elles se hâtèrent vers le *hijâb*(4) puis on l'invita à entrer. Quant au Messager de Dieu (ç), il riait. "Que Dieu te laisse toujours heureux!(5) Messager de Dieu! dit 'Umar. — Je m'étonne [du comportement] de celles-ci qui étaient avec moi, dit le Prophète , dès qu'elles ont entendu ta voix elles se sont hâtées vers le *hijâb*. — O Messager de Dieu! c'est à toi qu'elles devaient du respect(6)", laissa remarquer 'Umar qui s'adressa ensuite [aux femmes]: "O ennemies de vos propres personnes! vous me

(1) Nous avons suivi les commentaires du hadith n.6982. Mais pour le cadi Abu Bakr ben al-'Araby, *ar-ru'yâ aṣ-ṣâdiqa* est le rêve qui trouve sa rélisation effective dans la réalité. — *Fathu-ul-Bâry*.

(2) Le Diable ou le rêve.

(3) Il paraît qu'il s'agissait de ses épouses.

(4) Pour les épouses du Prophète, le *hijâb* consiste à être derrière un rideau. **Si vous avez un objet à demander à ses épouses, demandez-le de derrière un rideau**, institue le Coran (*Al-'Aḥzâb*, 52).

(5) Mot à mot: *Que Dieu fasse sourire ta dent!*

(6) Le mot, dans la traduction, est faible.

٣٢٩١ ـ **حَدَّثَنَا** الحَسَنُ بْنُ الرَّبِيعِ: حَدَّثَنَا أَبُو الأَحْوَصِ، عَنْ أَشْعَثَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ الله عَنْهَا: سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الْتِفَاتِ الرَّجُلِ فِي الصَّلَاةِ، فَقَالَ: «هُوَ ٱخْتِلَاسٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ أَحَدِكُمْ».

٣٢٩٢ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو المُغِيرَةِ: حَدَّثَنَا الأَوْزَاعِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي يَحْيَى، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ. **وَحَدَّثَنِي** سُلَيْمَانُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ: حَدَّثَنَا الأَوْزَاعِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ مِنَ اللهِ، وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا حَلَمَ أَحَدُكُمْ حُلُماً يَخَافُهُ فَلْيَبْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ، وَلْيَتَعَوَّذْ بِاللهِ مِنْ شَرِّهَا، فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ».

٣٢٩٣ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مَالِكٌ، عَنْ سُمَيٍّ، مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَالَ: لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ المُلْكُ وَلَهُ الحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، كَانَتْ لَهُ عَدْلَ عَشْرِ رِقَابٍ، وَكُتِبَتْ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ، وَمُحِيَتْ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ، وَكَانَتْ لَهُ حِرْزاً مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذٰلِكَ حَتَّى يُمْسِيَ، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ، إِلَّا أَحَدٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ».

٣٢٩٤ ـ **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ صَالِحٍ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ الحَمِيدِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ زَيْدٍ: أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ أَخْبَرَهُ: أَنَّ أَبَاهُ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: ٱسْتَأْذَنَ عُمَرُ عَلَى رَسُولِ اللهِ ﷺ وَعِنْدَهُ نِسَاءٌ مِنْ قُرَيْشٍ يُكَلِّمْنَهُ وَيَسْتَكْثِرْنَهُ، عَالِيَةٌ أَصْوَاتُهُنَّ، فَلَمَّا ٱسْتَأْذَنَ عُمَرُ قُمْنَ يَبْتَدِرْنَ الْحِجَابَ، فَأَذِنَ لَهُ رَسُولُ اللهِ ﷺ وَرَسُولُ اللهِ ﷺ يَضْحَكُ، فَقَالَ عُمَرُ: أَضْحَكَ اللهُ سِنَّكَ يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: «عَجِبْتُ مِنْ هٰؤُلَاءِ اللَّاتِي كُنَّ عِنْدِي، فَلَمَّا سَمِعْنَ صَوْتَكَ ٱبْتَدَرْنَ الْحِجَابَ». قَالَ عُمَرُ: فَأَنْتَ يَا رَسُولَ اللهِ كُنْتَ أَحَقَّ أَنْ يَهَبْنَ، ثُمَّ قَالَ: أَيْ عَدُوَّاتِ

redoutez et vous ne redoutez pas le Messager de Dieu (ç)? — Oui, affirmèrent-elles, comparé au Messager de Dieu (ç), tu fais preuve de rudesse et de dureté." Là, intervint le Messager de Dieu (ç) [en s'adressant à 'Umar]: "Par Celui qui tient mon âme dans Sa Main! chaque fois que le diable te croise sur un chemin[1], il prend aussitôt un autre chemin que le tien."»

3295 - Ibrâhîm m'a rapporté (...) [ceci]: D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Lorsque l'un de vous — je crois que c'est ainsi — s'éveille de son sommeil et fait des ablutions, qu'il rejette [l'eau] de son nez par trois fois, car le diable passe la nuit sur son nez.»

R. 12 - De l'évocation des djinns; qu'ils peuvent être récompensés ou punis;

car Dieu dit: **...O compagnie des djinns et des humains, ne vous est-il pas venu d'Envoyé de votre race pour vous relater Mes signes**, et ce jusqu'à: **à ce qu'ils font**[2].

* *Bakhsan*[3]: manque.

* Mujâhid: Ils allèguent aussi entre Lui et les djinns une parenté[4].

Les dénégateurs de Quraych dirent: «Les anges sont les filles de Dieu; quant à leurs mères, ce sont les filles des seigneurs des djinns..».. Dieu dit: **Mais les djinns ont bien su qu'ils étaient comparaissants...**[5] pour le Compte. Aussi, **...troupe appelée à comparaître**[6] **lors du Compte.**

3296 - D'après le père de 'Abd-ar-Rahmân ben 'Abd Allâh ben 'Abd-ar-Rahmân ben Abu Ṣa'ṣa'a al-Ançâry, Abu Sa'îd al-Khudry lui dit une fois: «Je vois que tu aimes les moutons et le désert. Eh bien! une fois au milieu de tes moutons et ton désert, et que tu fais le *'adhân* pour la prière, élève ta voix; car, tout djinn, tout humain, ou toute autre chose qui entend la voix du muezzin témoignera pour lui le jour de la Résurrection.» Abu Sa'îd: J'ai entendu cela de la bouche du Messager de Dieu (ç).

(1) Dans le texte on trouve *fajj* qui signifie un chemin spacieux.
(2) *Al-'An'âm*, 130 - 132.
(3) *Al-Jinn*, 13.
(4) *Aṣ-Ṣâffât*, 158.
(5) *Aṣ-Ṣâffât*, 158.
(6) *Yâsîn*, 75.

أَنْفُسِهِنَّ، أَتَهَبْنَنِي وَلَا تَهَبْنَ رَسُولَ اللهِ ﷺ؟ قُلْنَ: نَعَمْ، أَنْتَ أَفَظُّ وَأَغْلَظُ مِنْ رَسُولِ اللهِ ﷺ، قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا لَقِيَكَ الشَّيْطَانُ قَطُّ سَالِكاً فَجّاً إِلَّا سَلَكَ فَجّاً غَيْرَ فَجِّكَ».

٣٢٩٥ ـ حَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ حَمْزَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ يَزِيدَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عِيسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا اسْتَيْقَظَ ـ أُرَاهُ أَحَدُكُمْ ـ مِنْ مَنَامِهِ فَتَوَضَّأَ فَلْيَسْتَنْثِرْ ثَلَاثاً، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى خَيْشُومِهِ».

١٢ ـ باب: ذِكْرِ الْجِنِّ وَثَوَابِهِمْ وَعِقَابِهِمْ.

لِقَوْلِهِ: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي﴾ ـ إِلَى قَوْلِهِ ـ ﴿عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾[1]. ﴿بَخْسًا﴾[2] نَقْصاً.

قَالَ مُجَاهِدٌ: ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا﴾[3]: قَالَ كُفَّارُ قُرَيْشٍ: الْمَلَائِكَةُ بَنَاتُ اللهِ، وَأُمَّهَاتُهُمْ بَنَاتُ سَرَوَاتِ الْجِنِّ. قَالَ اللهُ: ﴿وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾[4] سَيُحْضَرُونَ لِلْحِسَابِ. ﴿جُندٌ مُّحْضَرُونَ﴾[5]: عِنْدَ الْحِسَابِ.

٣٢٩٦ ـ حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ أَبِي صَعْصَعَةَ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِيهِ: أَنَّهُ أَخْبَرَهُ: أَنَّ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ لَهُ: إِنِّي أَرَاكَ تُحِبُّ الْغَنَمَ وَالْبَادِيَةَ، فَإِذَا كُنْتَ فِي غَنَمِكَ وَبَادِيَتِكَ، فَأَذَّنْتَ بِالصَّلَاةِ، فَارْفَعْ صَوْتَكَ بِالنِّدَاءِ، فَإِنَّهُ: «لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَذِّنِ جِنٌّ وَلَا إِنْسٌ وَلَا شَيْءٌ إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللهِ ﷺ.

---

(١) سورة الأنعام الآيات ١٣٠ ـ ١٣٢.

(٢) سورة الجن الآية ١٣.

(٣) سورة الصافات الآية ١٥٨.

(٤) سورة الصافات الآية ١٥٨.

(٥) سورة يس الآية ٧٥.

R. 13 - De ces paroles de Dieu, Puissant et Majestueux: Lors nous rabattîmes vers toi une poignée de djinns, jusqu'à: ... protecteurs. Ceux-là sont dans un égarement manifeste[1].

* *Maṣrifan*[2]: détour. * *Ṣarafnâ:* Nous avons dirigé.

R. 14 - De ces paroles de Dieu: avant d'y répandre des animaux de toute espèce[3].

* Ibn 'Abbâs: Le *thu'bân* est le serpent mâle. * On avance que les serpents sont de plusieurs espèces: les *jân*, les *'afâ'y* et les *'asâwid*. * **Qu'Il ne tienne par la touffe du front**[4] [est une métaphore de] l'omnipotence. * On dit que *ṣâffât*[5] veut dire: "à ailes déployées". * *yaqbiẓna*[6]: battre des ailes.

3297 - D'après Sâlim, ibn 'Umar (r) avait entendu le Prophète (ç) dire pendant un sermon sur le minbar: «Tuez les serpents; tuez *dha-tufyatayn* et le *'abtar*[7]; car ils *effacent* la vue et [peuvent] causer l'avortement.»

3298 - 'Abd Allâh dit: «Tandis que je poursuivais un serpent pour le tuer, Abu Lubâba m'appela en me disant: "Ne le tue pas. — Mais le Messager de Dieu (ç) a donné l'ordre de tuer les serpents! répliquai-je. — Mais il a défendu ensuite de toucher à ceux qui se trouvaient[8] dans les maisons."»

* Az-Zuhry: Il s'agit des serpents qui fréquentent/aient les habitations (*al-'awâmir*).

3299 - 'Abd-ur-Razzâq: Selon Ma'mar c'est: «Abu Lubâba ou Zayd ben al-Khattâb me vit....» D'ailleurs, cette version est aussi rapportée par ceux-ci: Yûnus, ibn 'Uyayna, Ishâq al-Kalby et az-Zubaydy. Quant à Ṣâlih, ibn Abu Hafṣa et ibn Mujammi', ils rapportent cette version, et ce d'az-Zuhry, de Sâlim, puis d'ibn 'Umar: «Abu Lubâba et Zayd ben al-Khattâb me virent...»

---

(1) *Al-'Aḥqâf*, 29 - 32.

(2) *Al-Kahf*, 53.

(3) *Al-Baqara*, 164.

(4) *Hûd*, 56.

(5) et (6) *Al-Mulk*, 19

(7) *Dhu-ṭufyatayn* est un serpent très venimeux marqué au dos d'une ou de deux raies; quant, à *al-'abtar*, c'est un serpent qui n'a pas de queue ou dont la longueur est égale à un empan environ. Pour an-Nadr ben Chumayl, il est bleu.

(8) L'imparfait essaie de préciser que ce genre de serpents ne fréquente plus les habitations.

١٣ ـ باب: قَوْلِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ:

﴿وَإِذْ صَرَفْنَآ إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ ٱلْجِنِّ﴾ ـ إلَى قَوْلِهِ ـ ﴿أَوْلِيَآءُ أُوْلَـٰٓئِكَ فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ﴾[1]

﴿مَصْرِفًا﴾[2]: مَعْدِلاً. ﴿صَرَفْنَآ﴾: أَيْ وَجَّهْنَا.

١٤ ـ باب: قَوْلِ اللهِ تَعَالَى: ﴿وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٍ﴾[3]

قَالَ ٱبْنُ عَبَّاسٍ: الثُّعْبَانُ الحَيَّةُ الذَّكَرُ مِنْهَا.

يُقَالُ: الحَيَّاتُ أَجْنَاسٌ: الجَانُّ وَالأَفَاعِي وَالأَسَاوِدُ. ﴿ءَاخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَآ﴾[4]: فِي مِلْكِهِ وَسُلْطَانِهِ. يُقَالُ: ﴿صَـٰٓفَّـٰتٍ﴾[5]: بُسُطٌ أَجْنِحَتَهُنَّ ﴿وَيَقْبِضْنَ﴾[6]: يَضْرِبْنَ بِأَجْنِحَتِهِنَّ.

٣٢٩٧ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَخْطُبُ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: «ٱقْتُلُوا الحَيَّاتِ، وَٱقْتُلُوا ذَا الطُّفْيَتَيْنِ وَالأَبْتَرَ، فَإِنَّهُمَا يَطْمِسَانِ البَصَرَ، وَيَسْتَسْقِطَانِ الحَبَلَ».

٣٢٩٨ ـ قَالَ عَبْدُ اللهِ: فَبَيْنَا أَنَا أُطَارِدُ حَيَّةً لأَقْتُلَهَا، فَنَادَانِي أَبُو لُبَابَةَ: لَا تَقْتُلْهَا، فَقُلْتُ: إِنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَدْ أَمَرَ بِقَتْلِ الحَيَّاتِ. قَالَ: إِنَّهُ نَهَى بَعْدَ ذٰلِكَ عَنْ ذَوَاتِ الْبُيُوتِ، وَهِيَ الْعَوَامِرُ.

٣٢٩٩ ـ وَقَالَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ: فَرَآنِي أَبُو لُبَابَةَ أَوْ زَيْدُ بْنُ الخَطَّابِ. وَتَابَعَهُ يُونُسُ وَٱبْنُ عُيَيْنَةَ وَإِسْحٰقُ الْكَلْبِيُّ وَالزُّبَيْدِيُّ. وَقَالَ صَالِحٌ وَٱبْنُ أَبِي حَفْصَةَ وَٱبْنُ مُجَمِّعٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ: رَآنِي أَبُو لُبَابَةَ وَزَيْدُ بْنُ الخَطَّابِ.

---

(١) سورة الأحقاف الآيات ٢٩ ـ ٣٢.
(٢) سورة الكهف الآية ٥٣.
(٣) سورة البقرة الآية ١٦٤.
(٤) سورة هود الآية ٥٦.
(٥) و(٦) سورة الملك الآية ١٩.

R. 15 - "Le meilleur des biens du Musulman est d'avoir [un troupeau] de moutons qu'il mène le long des bouts[1] des montagnes".

3300 - Abu Sa'îd al-Khudry (r) dit: «Le Messager de Dieu (ç) a dit: "Peu s'en faut pour que le meilleur des biens de l'homme soit des moutons qu'il mène [paître] le long des bouts des montagnes et dans les endroits où tombe la pluie dans le but de fuir avec sa religion loin des subversions."»

3301 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «La tête de la Dénégation est du côté de l'Orient; l'orgueil et la vanité se trouvent chez les gens des cheveaux et des chamelles, c'est-à-dire ceux qui en ont un grand nombre[2], les habitants [des tentes] de poils[3]; quant à la quiétude, on la trouve chez ceux qui ont des moutons.»

3302 - Qays ben 'Amrû Abu Mas'ûd dit: «Le Messager de Dieu (ç) montra de la main la direction du Yémen et dit: "La foi (*al-'imân*) est yéménite (*yamân*), par là. Quant à la dureté et la rudesse des cœurs, elles se trouvent chez ceux qui ont un grand nombre de chameaux, d'où surgiront *les deux côtés de la tête du diable*, au milieu de Rabî'a et Mudar."»

3303 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Lorsque vous entendez le chant du coq, demandez à Dieu de vous accorder de sa grâce; car le coq a vu un ange. Mais losque vous entendez le cri de l'âne, demandez refuge auprès de Dieu contre le démon, car l'âne a vu un démon.»

3304 - Ibn Jurayj: 'Aṭâ' m'a rapporté avoir entendu Jâbir ben 'Abd Allâh (r) [dire] que le Messager de Dieu (ç) dit: «Lorsqu'arrive la nuit — ou: *Lorsque vous [remarquez] l'arrivée de la nuit* —, retenez vos enfants; car à ce moment les démons se répandent ; mais vous pouvez les relâcher après le passage d'une heure de la nuit...Fermez les portes...et citez le nom de Dieu! Le démon ne traverse jamais une porte fermée.»

---

(1) Par "bouts" il faut comprendre "sommets" ou "limites".

(2) Nous avons opté pour les commentaires d'Abu 'Ubayda Ma'mar ben al-Muthannâ, surtout que ce sens est confirmé par le *ḥadîth* qui vient de suite.

(3) Autrement dit, les nomades ou ceux qui mènent une vie pastorale.

١٥ ـ باب: خَيْرُ مَالِ الْمُسْلِمِ غَنَمٌ يَتْبَعُ بِهَا شَعَفَ الْجِبَالِ.

٣٣٠٠ ـ **حَدَّثَنَا** إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ أَبِي صَعْصَعَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ خَيْرَ مَالِ الرَّجُلِ غَنَمٌ، يَتْبَعُ بِهَا شَعَفَ الْجِبَالِ وَمَوَاقِعَ الْقَطْرِ، يَفِرُّ بِدِينِهِ مِنَ الْفِتَنِ».

٣٣٠١ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «رَأْسُ الْكُفْرِ نَحْوَ الْمَشْرِقِ، وَالْفَخْرُ وَالْخُيَلَاءُ فِي أَهْلِ الْخَيْلِ وَالإِبِلِ، وَالْفَدَّادِينَ أَهْلِ الْوَبَرِ، وَالسَّكِينَةُ فِي أَهْلِ الْغَنَمِ».

٣٣٠٢ ـ **حَدَّثَنَا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنِي قَيْسٌ، عَنْ عُقْبَةَ ٱبْنِ عَمْرٍو أَبِي مَسْعُودٍ قَالَ: أَشَارَ رَسُولُ اللهِ ﷺ بِيَدِهِ نَحْوَ الْيَمَنِ، فَقَالَ: «الإِيمَانُ يَمَانٍ هَا هُنَا، أَلَا إِنَّ الْقَسْوَةَ وَغِلَظَ الْقُلُوبِ فِي الْفَدَّادِينَ، عِنْدَ أُصُولِ أَذْنَابِ الإِبِلِ، حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنَا الشَّيْطَانِ، فِي رَبِيعَةَ وَمُضَرَ».

٣٣٠٣ ـ **حَدَّثَنَا** قُتَيْبَةُ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ رَبِيعَةَ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللهَ مِنْ فَضْلِهِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكاً، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيقَ ٱلْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَاناً».

٣٣٠٤ ـ **حَدَّثَنَا** إِسْحٰقُ: أَخْبَرَنَا رَوْحٌ: أَخْبَرَنَا ٱبْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَطَاءٌ: سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ ـ أَوْ أَمْسَيْتُمْ ـ فَكُفُّوا صِبْيَانَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَتْ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقُوا الأَبْوَابَ وَٱذْكُرُوا ٱسْمَ اللهِ. فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَاباً مُغْلَقاً».

* Ibn Jurayj: 'Amrû ben Dinâr m'a rapporté avoir entendu de Jâbir ben 'Abd Allâh ce que m'avait rapporté 'Aṭâ'... Mais il ne cita pas ceci: *et citez le nom de Dieu.*

3305 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Des Fils d'Israël, un groupe a disparu; et on ne sait pas ce qu'il lui était arrivé. Je crois [que les membres de ce groupe sont devenus des souris]...Lorsqu'on lui présente le lait de la chamelle, la souris n'en boit pas; par contre, elle boit du lait de brebis si on le pose devant elle.»

Abu Hurayra: Comme je rapportai ce [hadîth] à Ka'b, il me dit: «C'est toi-même qui a entendu le Prophète (ç) dire cela? — Oui, répondis-je.» Il redit la chose plusieurs fois. Alors, je lui dis: «Est-ce que j'ai [l'habitude] de lire la Torah?»

3306 - D'après ibn Chihâb, 'Urwa rapporta ceci: 'Â'icha (r), l'épouse du Prophète (ç), dit: Le Messager de Dieu (ç) appela le lézard "petit pervers\sortant". Mais je ne l'entendis pas donner l'ordre de le tuer.

Mais Sa'd ben Abu Waqqâṣ affirma que le Prophète (ç) avait donné l'ordre de le tuer.

3307 - D'après 'Abd-ul-Ḥamîd ben Jubayr ben Chayba, Sa'îd ben al-Musayyab rapporta qu'Um Charîk lui avait rapporté ceci: Le Prophète (ç) lui avait donné l'ordre de tuer les lézards.

3308 - D'après Abu 'Usâma (...), 'Â'icha (r) dit que le Prophète (ç) avait dit: «Tuez *dhu-t-tufyatayn*[1] car il affecte la vue et provoque la perte de la grossesse...»

* Rapporté aussi par Ḥammâd ben Salama [qui porte aussi le nom d]'Abu 'Usâma.

3309 - 'Â'icha (r) dit: Le Prophète (ç) donna l'ordre de tuer le *'abtar*... Il dit: «Il affecte la vue et provoque la perte de la grossesse.»

3310 - Suivant ibn Abu Mulayka, ibn 'Umar avait pris l'habitude de tuer les serpents; mais il défendit cela ensuite. Il dit: «Une fois, le Prophète (ç) démolit un mur et trouva une peau de serpent. Alors, il dit [aux présents]: "Cherchez où il peut être!" On chercha [et on le trouva]..."Tuez-le! commanda le Prophète (ç)" C'est pour cela que je les tuais.

---

(1) V. hadîth 3297.

قَالَ: وَأَخْبَرَنِي عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ: سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللهِ نَحْوَ مَا أَخْبَرَنِي عَطَاءٌ، وَلَمْ يَذْكُرْ: «وَٱذْكُرُوا ٱسْمَ اللهِ».

٣٣٠٥ ـ **حَدَّثَنَا** مُوسَى بْن إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ، عَنْ خَالِدٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «فُقِدَتْ أُمَّةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا يُدْرَى مَا فَعَلَتْ، وَإِنِّي لَا أُرَاهَا إِلَّا الْفَأْرَ، إِذَا وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الإِبِلِ لَمْ تَشْرَبْ، وَإِذَا وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الشَّاءِ شَرِبَتْ». فَحَدَّثْتُ كَعْباً فَقَالَ: أَنْتَ سَمِعْتَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُهُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ لِي مِرَاراً، فَقُلْتُ: أَفَأَقْرَأُ التَّوْرَاةَ؟

٣٣٠٦ ـ **حَدَّثَنَا** سَعِيدُ بْنُ عُفَيْرٍ، عَنِ ٱبْنِ وَهْبٍ قَالَ: حَدَّثَنِي يُونُسُ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ: يُحَدِّثُ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِلْوَزَغِ: «الْفُوَيْسِقُ». وَلَمْ أَسْمَعْهُ أَمَرَ بِقَتْلِهِ. وَزَعَمَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَ بِقَتْلِهِ.

٣٣٠٧ ـ **حَدَّثَنَا** صَدَقَةُ بْنُ الفَضْلِ: أَخْبَرَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الحَمِيدِ بْنُ جُبَيْرِ ٱبْنِ شَيْبَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ المُسَيَّبِ: أَنَّ أُمَّ شَرِيكٍ أَخْبَرَتْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَهَا بِقَتْلِ الأَوْزَاغِ.

٣٣٠٨ ـ **حَدَّثَنَا** عُبَيْدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ٱقْتُلُوا ذَا الطُّفْيَتَيْنِ، فَإِنَّهُ يَطْمِسُ الْبَصَرَ، وَيُصِيبُ الحَبَلَ». تَابَعَهُ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ: أَبَا أُسَامَةَ.

٣٣٠٩ ـ **حَدَّثَنَا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيَى، عَنْ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ عَائِشَة قَالَتْ: أَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ بِقَتْلِ الأَبْتَرِ، وَقَالَ: «إِنَّهُ يُصِيبُ البَصَرَ، وَيُذْهِبُ الحَبَلَ».

٣٣١٠ ـ **حَدَّثَنَا** عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ: حَدَّثَنَا ٱبْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ أَبِي يُونُسَ الْقُشَيْرِيِّ، عَنِ ٱبْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ يَقْتُلُ الحَيَّاتِ ثُمَّ نَهَى، قَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ هَدَمَ حَائِطاً لَهُ، فَوَجَدَ فِيهِ سِلْخَ حَيَّةٍ، فَقَالَ: «ٱنْظُرُوا أَيْنَ هُوَ». فَنَظَرُوا، فَقَالَ: «ٱقْتُلُوهُ». فَكُنْتُ أَقْتُلُهَا لِذٰلِكَ.

3311 - «Mais [plus tard] je rencontrai Abu Lubâba qui me rapporta que le Prophète (ç) avait dit: "Ne tuez pas les serpents, sauf ceux *sans queue et ayant deux raies*, car il provoque l'avortement et affecte la vue; tuez-le!"»

3312 - Directement de Mâlik ben Ismâ'îl, directement de Jarîr ben Hâzim, de Nâfi', d'ibn 'Umar [qui rapporta] qu'il avait pris l'habitude de tuer les serpents;

3313 - et qu'Abu Lubâba lui avait rapporté ensuite ceci: *Le Prophète (ç) défendit de tuer les serpents de maison*; et qu'il s'était alors abstenu de les tuer.

R.16 - Cinq animaux sont nuisibles et qu'on peut tuer dans le Sanctuaire.

3314 - D'après 'Â'icha (r), le Prophète (ç) dit: «Il y a cinq [animaux] nuisibles et qu'on peut tuer dans le Sanctuaire: la souris, le scorpion, l'épervier, le corbeau et le chien hargneux.»

3315 - D'après 'Abd Allâh ben 'Umar (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «Cinq animaux, en les tuant, celui qui est en état de sacralisation ne commet aucun délit; il s'agit du scorpion, de la souris, du chien hargneux, du corbeau et de l'épervier.»

3316 - Suivant 'Atâ', Jâbir ben 'Abd Allâh fit remonter [le hadîth suivant jusqu'au Prophète]: Couvrez les vases, [attachez] l'ouverture des outres, fermez les portes [de vos maisons] et retenez vos enfants à l'arrivée de la nuit; car les djinns se répandent rapidement [en ce moment]...Eteignez les lampes avant de dormir, car il se pourrait que la souris vienne tirer la mèche et brûler les membres de la maison.

* Ibn Jurayj et Habîb, en se référant à 'Atâ', avance la version suivante: *car le diable...*

3317 - D'après 'Alqama, 'Abd Allâh (r) dit: «Au moment où nous étions dans une grotte à Mina avec le Prophète (ç), il reçut la sourate d'*al-mursalâti 'urfan...* Et tandis que nous étions en train de l'entendre de sa bouche, un serpent sortit d'un trou. Nous essayâmes de le tuer mais il put se sauver vers le trou. "Il a évité votre mal, dit le Messager de Dieu (ç), comme vous avez évité le sien."»

* De 'Isrâ'îl, d'al-A'mach, de 'Ibrâhîm, de 'Alqama, de 'Abd Allâh: *même hadîth.* [Mais dans cette version] 'Abd Allâh dit: *...Et nous la recevions toute fraîche de sa bouche...*

* Rapporté aussi par Abu 'Awâna, et ce de Mughîra.

٣٣١١ ـ فَلَقِيتُ أَبَا لُبَابَةَ، فَأَخْبَرَنِي أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَا تَقْتُلُوا الجِنَّانَ، إِلَّا كُلَّ أَبْتَرَ ذِي طُفْيَتَيْنِ، فَإِنَّهُ يُسْقِطُ الْوَلَدَ، وَيُذْهِبُ البَصَرَ، فَاقْتُلُوهُ».

٣٣١٢ ـ حَدَّثَنَا مالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا جَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ: أَنَّهُ كَانَ يَقْتُلُ الْحَيَّاتِ.

٣٣١٣ ـ فَحَدَّثَهُ أَبو لُبَابَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهى عَنْ قَتْلِ جِنَّانِ الْبُيُوتِ، فَأَمْسَكَ عَنْهَا.

١٦ ـ باب: خَمسٌ مِنَ الدَّوَابِّ فَوَاسِقُ، يُقْتَلْنَ فِي الْحَرَمِ.

٣٣١٤ ـ حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ. عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «خَمْسٌ فَوَاسِقُ، يُقْتَلْنَ فِي الْحَرَمِ: الْفَأْرَةُ، وَالْعَقْرَبُ، وَالْحُدَيَّا، وَالْغُرَابُ، وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ».

٣٣١٥ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ: أَخْبَرَنَا مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «خَمْسٌ مِنَ الدَّوَابِّ، مَنْ قَتَلَهُنَّ وَهُوَ مُحْرِمٌ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ: الْعَقْرَبُ، وَالفَأْرَةُ، وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ، وَالْغُرَابُ، وَالْحِدَأَةُ».

٣٣١٦ ـ حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ كَثِيرٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا رَفَعَهُ قَالَ: «خَمِّرُوا الآنِيَةَ، وَأَوْكُوا الأَسْقِيَةَ، وَأَجِيفُوا الأَبْوَابَ وَٱكْفِتُوا صِبْيَانَكُمْ عِنْدَ الْعِشَاءِ، فَإِنَّ لِلْجِنِّ ٱنْتِشَاراً وَخَطْفَةً، وَأَطْفِئُوا المَصَابِيحَ عِنْدَ الرُّقَادِ، فَإِنَّ الْفُوَيْسِقَةَ رُبَّمَا ٱجْتَرَّتِ الْفَتِيلَةَ فَأَحْرَقَتْ أَهْلَ الْبَيْتِ». قَالَ ٱبْنُ جُرَيْجٍ وَحَبِيبٌ عَنْ عَطَاءٍ: «فَإِنَّ الشَّيْطَانَ».

٣٣١٧ ـ حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ عَبْدِ اللهِ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللهِ ﷺ فِي غَارٍ، فَنَزَلَتْ: «وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفاً». فَإِنَّا لَنَتَلَقَّاهَا مِنْ فِيهِ، إِذْ خَرَجَتْ حَيَّةٌ مِنْ جُحْرِهَا، فَٱبْتَدَرْنَاهَا لِنَقْتُلَهَا، فَسَبَقَتْنَا فَدَخَلَتْ جُحْرَهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «وُقِيَتْ شَرَّكُمْ، كَمَا وُقِيتُمْ شَرَّهَا».

وَعَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ: مِثْلَه. قَالَ: وَإِنَّا لَنَتَلَقَّاهَا مِنْ فِيهِ رَطْبَةً. وَتَابَعَهُ أَبُو عَوَانَةَ عَنْ مُغِيرَةَ.

* Hafs, Abu Mu'âwiyya et Sulaymân ben Qarm [rapportent] cela d'al-'A'mach, de 'Ibrâhîm, d'al-Aswad, de 'Abd Allâh.

3318 - Selon 'Abd Allâh ben 'Umar, le Messager de Dieu dit : «Une femme entra au Feu à cause d'une chatte; elle l'avait attachée et laissée mourir. Elle ne lui avait pas donné à manger, ni laissé manger des bestioles de la terre.»

* Directement de 'Ubayd Allâh, de Sa'îd al-Maqbury, d'Abu Hurayra, du Prophète (ç): *même hadîth.*

3319 - D'après Abu Hurayra (r), le Message de Dieu (ç) dit: «Un prophète ayant campé sous un arbre fut piqué par une fourmi. Aussitôt, il donna l'ordre d'éloigner son bagage de dessous l'arbre puis donna l'ordre de brûler la fourmilière; et c'est ce qu'on fit. Alors, Dieu lui révéla ceci: "Pourquoi tu n'as pas brûlé une seule fourmi?"»

R.17 - "Lorsqu'une mouche tombe dans la boisson de l'un de vous, qu'il l'y plonge; car l'une de ses ailes contient le mal tandis que la deuxième aile contient la guérison."

3320 - 'Ubayd ben Hanîn: J'ai entendu Abu Hurayra (r) dire ceci: Le Prophète (ç) dit: «Lorsqu'une mouche tombe dans la boisson de l'un de vous qu'il l'y plonge puis l'enlève; car le mal est dans l'une de ses ailes et la guérison dans la deuxième.»

3321 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «On accorda le Pardon pour une débauchée...De passage auprès d'un chien haletant à la margelle d'un puits — il était sur le point de mourir à cause de la soif, précise l'un des *râwi* — , elle enleva sa bottine, l'attacha avec son fichu et puisa de l'eau pour le chien; c'est pour cela qu'on lui accorda le Pardon.»

3322 - Ibn 'Abbâs: D'Abu Talha (r), du Prophète (ç) qui dit: «Les anges n'entrent pas dans une maison où il y a un chien ou une représentation figurée.»

3323 - Suivant 'Abd Allâh ben 'Umar (r), le Messager de Dieu (ç) ordonna de tuer les chiens.

وَقَالَ حَفْصٌ وَأَبُو مُعَاوِيَةَ وَسُلَيْمَانُ بْنُ قَرْمٍ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الأَسْوَدِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ.

٣٣١٨ - **حَدَّثَنَا** نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الأَعْلَى: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ بْنُ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «دَخَلَتِ امْرَأَةٌ النَّارَ فِي هِرَّةٍ رَبَطَتْهَا، فَلَمْ تُطْعِمْهَا، وَلَمْ تَدَعْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الأَرْضِ».

قَالَ: وَحَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ، عَنْ سَعِيدٍ المَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ مِثْلَهُ.

٣٣١٩ - **حَدَّثَنَا** إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «نَزَلَ نَبِيٌّ مِنَ الأَنْبِيَاءِ تَحْتَ شَجَرَةٍ، فَلَدَغَتْهُ نَمْلَةٌ، فَأَمَرَ بِجَهَازِهِ فَأُخْرِجَ مِنْ تَحْتِهَا، ثُمَّ أَمَرَ بِبَيْتِهَا فَأُحْرِقَ بِالنَّارِ، فَأَوْحَى اللهُ إِلَيْهِ: فَهَلَّا نَمْلَةً وَاحِدَةً؟».

١٧ - باب: إِذَا وَقَعَ الذُّبَابُ فِي شَرَابِ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ، فَإِنَّ فِي إِحْدَى جَنَاحَيْهِ دَاءً وَفِي الأُخْرَى شِفَاءً.

٣٣٢٠ - **حَدَّثَنَا** خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عُتْبَةُ بْنُ مُسْلِمٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ بْنُ حُنَيْنٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِذَا وَقَعَ الذُّبَابُ فِي شَرَابِ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ ثُمَّ لِيَنْزِعْهُ، فَإِنَّ فِي إِحْدَى جَنَاحَيْهِ دَاءً وَالأُخْرَى شِفَاءً».

٣٣٢١ - **حَدَّثَنَا** الحَسَنُ بْنُ الصَّبَّاحِ: حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ الأَزْرَقُ: حَدَّثَنَا عَوْفٌ، عَنِ الْحَسَنِ وَابْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللهِ ﷺ قَالَ: «غُفِرَ لِامْرَأَةٍ مُومِسَةٍ، مَرَّتْ بِكَلْبٍ عَلَى رَأْسِ رَكِيٍّ يَلْهَثُ - قَالَ: كَادَ يَقْتُلُهُ الْعَطَشُ - فَنَزَعَتْ خُفَّهَا، فَأَوْثَقَتْهُ بِخِمَارِهَا، فَنَزَعَتْ لَهُ مِنَ المَاءِ، فَغُفِرَ لَهَا بِذٰلِكَ».

٣٣٢٢ - **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ: حَفِظْتُهُ مِنَ الزُّهْرِيِّ كَمَا أَنَّكَ هَا هُنَا: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ اللهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تَدْخُلُ المَلَائِكَةُ بَيْتاً فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ».

٣٣٢٣ - **حَدَّثَنَا** عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ أَخْبَرَنَا مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللهِ أَمَرَ بِقَتْلِ الكِلَابِ.

3324-D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «Celui qui garde un chien verra [le mérite] de son œuvre diminuer chaque jour d'un *qirât*, sauf ce qui est du chien de labour et le chien [qui garde] un troupeau.»

3325 - Yazîd ben Khusayfa: As-Sâ'ib ben Yazîd m'a rapporté avoir entendu Sufyân ben Abu Zuhayr ach-Chana'y [dire] qu'il avait entendu le Messager de Dieu (ç) dire: «Celui qui garde un chien, qui ne lui est pas nécesssaire pour la garde d'un champ ou d'un troupeau, verra [le mérite] de ses œuvres diminuer chaque jour d'un *qirât*.» Et as-Sâ'ib de dire [à Sufyân]: «C'est toi qui as entendu cela de la bouche du Messager de Dieu? — Oui, j'en jure par le Seigneur de la *qibla*! répondit Sufyân.»

٣٣٢٤ ـ **حَدَّثَنَا** مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ يَحْيَى قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو سَلَمَةَ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ حَدَّثَهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ أَمْسَكَ كَلْباً يَنْقُصْ مِنْ عَمَلِهِ كُلَّ يَوْمٍ قِيرَاطٌ، إِلَّا كَلْبَ حَرْثٍ أَوْ كَلْبَ مَاشِيَةٍ».

٣٣٢٥ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ اللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ قَالَ: أَخْبَرَنِي يَزِيدُ بْنُ خُصَيْفَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي السَّائِبُ بْنُ يَزِيدَ: سَمِعَ سُفْيَانَ بْنَ أَبِي زُهَيْرٍ الشَّنَئِيَّ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنِ اقْتَنَى كَلْباً، لَا يُغْنِي عَنْهُ زَرْعاً وَلَا ضَرْعاً، نَقَصَ مِنْ عَمَلِهِ كُلَّ يَوْمٍ قِيرَاطٌ». فَقَالَ السَّائِبُ: أَنْتَ سَمِعْتَ هٰذَا مِنْ رَسُولِ اللهِ ﷺ؟ قَالَ: إِيْ وَرَبِّ هٰذِهِ الْقِبْلَةِ.

Au Nom de Dieu, le Tout miséricorde, le Miséricordieux.

LX. LES ḤADITH CONCERNANT LES PROPHÈTES

R. 1 - Sur la création d'Adam et de ses enfants.

* *ṣalṣâl*[1]: de l'argile mélangée à du sable. Ainsi, *ṣalṣala* est à l'instar de la résonance de la poterie. Et on dit "puant" quand on vise le terme *ṣalla*. Comme on dit: *ṣarra* ou *ṣarṣara al-bâb* (la porte), c'est-à-dire que la porte grince au moment de sa fermeture. A l'image aussi de *kabkaba* qui signifie *kabba*. **fa marrat bihi*[2] signifie qu'avec elle la grossesse alla jusqu'à son terme. **alla tasjuda*[3] veut dire "que tu te prosternes".

* Sur: **lors ton seigneur dit aux anges: «Je vais instituer un lieutenant sur la terre.»**[4]

* Ibn Abbas: *lamma 'alayha ḥâfiḍ*[5] signifie qui a sûrement des gardiens. **fi kabadin*[6] signifie "dans une pénible création. **wa rîchan*[7] veut dire "la richesse".

Selon une autre opinion, *ar-riyâch* et *ar-rîch* ont le même sens; c'est-à-dire ce qui est apparent des vêtements. **ma tumnûna*[8]: c'est-à-dire, le germe dans l'utérus des femmes.

* Mujâhid: "**Sûr que Dieu a pouvoir de lui donner retour**"[9] est une allusion au sperme dans le canal de la verge.

---

(1) *Al-Ḥijr*, 26.
(2) *Al-'A'râf*, 189.
(3) *Al-'A'râf*, 12.
(4) *Al-Baqara*, 30.
(5) *Aṭ-Ṭâriq*, 4.
(6) *Al-Balad*, 4.
(7) *Al-'Arâf*, 26.
(8) *Al-Wâqi'a*, 58.
(9) *Aṭ-Ṭâriq*, 8.

بسم الله الرحمن الرحيم

٦٠ ـ كتاب أحاديث الأنبياء

١ ـ باب: خَلْقِ آدمَ وَذُرِّيَّتِهِ

﴿صَلْصَـٰلٍ﴾[١]: طِينٌ خُلِطَ بِرَمْلٍ، فَصَلْصَلَ كَمَا يُصَلْصِلُ الْفَخَّارُ. وَيُقَالُ: مُنْتِنٌ، يُرِيدُونَ بِهِ صَلَّ، كَمَا يُقَالُ: صَرَّ البَابُ وَصَرْصَرَ عِنْدَ الإِغْلاقِ، مِثْلُ كَبْكَبْتُهُ، يَعْنِي كَبَبْتُه. ﴿فَمَرَّتْ بِهِۦ﴾[٢]: آسْتَمَرَّ بِهَا الحَمْلُ فَأَتَمَّتْهُ. ﴿أَلَّا تَسْجُدَ﴾[٣]: أَنْ تَسْجُدَ.

وَقَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَـٰٓئِكَةِ إِنِّى جَاعِلٌ فِى ٱلْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾[٤]

قَالَ آبْنُ عَبَّاسٍ: ﴿لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾[٥]: إِلَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ. ﴿فِى كَبَدٍ﴾[٦] فِي شِدَّةِ خَلْقٍ. ﴿وَرِيشًا﴾[٧]: المَالُ. وَقَالَ غَيْرُهُ: الرِّيَاشُ وَالرِّيشُ وَاحِدٌ، وَهْوَ مَا ظَهَرَ مِنَ اللِّبَاسِ. ﴿مَّا تُمْنُونَ﴾[٨]: النُّطْفَةُ فِي أَرْحَامِ النِّسَاءِ.

وَقَالَ مُجَاهِدٌ: ﴿إِنَّهُۥ عَلَىٰ رَجْعِهِۦ لَقَادِرٌ﴾[٩]: النُّطْفَةُ فِي الإِحْلِيلِ.

---

(١) سورة الحجر الآية ٢٦.
(٢) سورة الأعراف الآية ١٨٩.
(٣) سورة الأعراف الآية ١٢.
(٤) سورة البقرة الآية ٣٠.
(٥) سورة الطارق الآية ٤.
(٦) سورة البلد الآية ٤.
(٧) سورة الأعراف الآية ٢٦.
(٨) سورة الواقعة الآية ٥٨.
(٩) سورة الطارق الآية ٨.

* Toute chose que Dieu a créée est par conséquent *chaf'* (paire). Le ciel est *chaf'*; alors que le *witr* c'est Dieu, Puissant et Très-Haut.

* *fî 'ahsani taqwîm:* '**Dans une belle structure**"[1].

* *'asfala as-sâfilîn*: **au plus bas des plus bas**[2], à l'exception de celui qui a cru.

* *khusr:* **en perdition**[3]; mais Il a fait restriction en disant: «à l'exception de celui qui a cru.»

* *lâzib*[4]: *lâzim*. **wa nunchi' akum*[5]: Nous vous créérons [sous la forme voulue par Nous]. **nusabiḥu bi ḥamdika*[6]: nous te glorifions.

* Abu al-'Âliya: **Et Adam recueillit de son Seigneur certaines paroles**[7]; c'est-à-dire cette parole: **Notre Seigneur, nous venons d'être iniques envers nous-mêmes**[8]. **fa azallahumâ*[9]: *fastazallahuma*, c.-à-d. les a incités tous les deux à l'erreur. **yatasannah*[10]: qui change. **âsin*[11]: changeant. Et *al-masnûn*: le changeant. **ḥama'in*[12]: c'est le pluriel de *ḥama'atin* qui veut dire l'argile changeante. **yakhṣifâni*[13]: prendre vêtement des feuilles du Paradis, tous deux assemblent les feuilles, les ajustent les unes aux autres. **saw'âtuhumâ*[14]: c'est une métonymie pour leurs parties honteuses à eux deux. **wa matâ'un ila ḥînin*[15] veut dire ici jusqu'au Jour de la Résurrection. Le terme *al-ḥîn* chez les Arabes se dit pour une heure et pour toute autre durée. **qabîluhu*[16]: sa catégorie/tribu à laquelle il appartient.

3326 - D'après Abû Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Dieu a créé 'Âdam avec une taille de soixante coudées, puis [lui] a dit: "Va et salue ces anges que voici, et écoute ce qu'ils vont employer pour te saluer, ce sera ton salut et le salut de tes enfants." Alors il a dit: "Que le salut soit sur vous!" et eux ont répondu: "Que le salut soit sur toi ainsi que la miséricorde de Dieu!" Il lui ont par conséquent ajouté "ainsi que la miséricorde de Dieu". Alors chacun entrant au Paradis y entrera avec la forme de 'Âdam.. Et la stature [de l'homme] ne cesse de diminuer jusque aujourd'hui.»

---

(1) *At-Tîn*, 4.
(2) *At-Tîn*, 5.
(3) *Al-'Aṣr*, 2.
(4) *Als-Ṣâffât*, 11.
(5) *Al-Wâqi'a*, 61.
(6) *Al-Baqara*, 30.
(7) *Al-Baqara*, 37.
(8) *Al-'A'râf*, 23.
(9) *Al-Baqara*, 36.
(10) *Al-Baqara*, 259.
(11) *Muḥammad*, 15.
(12) *Al-Ḥijr*, 26.
(13) *Al-'A'râf*, 22.
(14) *Al-'A'râf*, 22.
(15) *Al-'A'râf*, 24.
(16) *Al-'A'râf*, 27.

كُلُّ شَيْءٍ خَلَقَهُ فَهُوَ شَفْعٌ، السَّمَاءُ شَفْعٌ، وَالْوَتْرُ الله عَزَّ وَجَلَّ.

﴿ فِيٓ أَحۡسَنِ تَقۡوِيمٖ ﴾[1] : فِي أَحْسَنِ خَلْقٍ. ﴿ أَسۡفَلَ سَٰفِلِينَ ﴾[2] : إلاَّ مَنْ آمَنَ. ﴿ خُسۡرٍ ﴾[3]: ضَلالٍ، ثُمَّ اسْتَثْنَى فَقَالَ: إلاَّ مَنْ آمَنَ. ﴿ لَّازِبِۭ ﴾[4]: لاَزِمٍ. ﴿ وَنُنشِئَكُمۡ ﴾[5]: فِي أَيِّ خَلْقٍ نَشَاءُ. ﴿ نُسَبِّحُ بِحَمۡدِكَ ﴾[6]: نُعَظِّمُكَ.

وَقَالَ أَبُو الْعَالِيَةِ: ﴿ فَتَلَقَّىٰٓ ءَادَمُ مِن رَّبِّهِۦ كَلِمَٰتٖ ﴾[7]: فَهُوَ قَوْلُهُ: ﴿ رَبَّنَا ظَلَمۡنَآ أَنفُسَنَا ﴾[8]. ﴿ فَأَزَلَّهُمَا ﴾[9] : فَاسْتَزَلَّهُمَا. ﴿ يَتَسَنَّهۡ ﴾[10]: يَتَغَيَّرْ. ﴿ ءَاسِنٖ ﴾[11]: مُتَغَيِّرٌ. وَالمَسْنُونُ المُتَغَيِّرُ. ﴿ حَمَإٖ ﴾[12]: جَمْعُ حَمْأَةٍ وَهُوَ الطِّينُ المُتَغَيِّرُ. ﴿ يَخۡصِفَانِ ﴾[13]: أَخْذُ الْخِصَافِ مِنْ وَرَقِ الجَنَّةِ، يُؤَلِّفَانِ الْوَرَقَ وَيَخْصِفَانِ بَعْضَهُ إِلَى بَعْضٍ. ﴿ سَوۡءَٰتُهُمَا ﴾[14]: كِنَايَةٌ عَنْ فَرْجَيْهِمَا. ﴿ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٖ ﴾[15]: هَا هُنَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، الْحِينُ عِنْدَ الْعَرَبِ مِنْ سَاعَةٍ إِلَى مَا لاَ يُحْصَى عَدَدُهُ. ﴿ وَقَبِيلُهُۥ ﴾[16]: جِيلُهُ الَّذِي هُوَ مِنْهُمْ.

٣٣٢٦ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ الله بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «خَلَقَ الله آدَمَ وَطُولُهُ سِتُّونَ ذِرَاعاً، ثُمَّ قَالَ: اذْهَبْ فَسَلِّمْ عَلَى أُولٰئِكَ مِنَ المَلاَئِكَةِ، فَاسْتَمِعْ مَا يُحَيُّونَكَ، تَحِيَّتُكَ وَتَحِيَّةُ ذُرِّيَّتِكَ، فَقَالَ: السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ، فَقَالُوا: السَّلاَمُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ، فَزَادُوهُ: وَرَحْمَةُ اللهِ، فَكُلُّ مَنْ يَدْخُلُ الجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ، فَلَمْ يَزَلِ الخَلْقُ يَنْقُصُ حَتَّى الآنَ».

---

(١) سورة التين الآية ٤.
(٢) سورة التين الآية ٥.
(٣) سورة العصر الآية ٢.
(٤) سورة الصافات الآية ١١
(٥) سورة الواقعة الآية ٦١.
(٦) سورة البقرة الآية ٣٠.
(٧) سورة البقرة الآية ٣٧.
(٨) سورة الأعراف الآية ٢٣.
(٩) سورة البقرة الآية ٣٦.
(١٠) سورة البقرة الآية ٢٥٩.
(١١) سورة محمد الآية ١٥.
(١٢) سورة الحجر الآية ٢٦.
(١٣) سورة الأعراف الآية ٢٢.
(١٤) سورة الأعراف الآية ٢٢.
(١٥) سورة الأعراف الآية ٢٤.
(١٦) سورة الأعراف الآية ٢٧.

3327 - Abu Hurayra (r): Le Messager de Dieu (ç) a dit: «Le premier groupe [d'hommes] qui entreront au Paradis seront à l'image de la lune dans sa beauté la nuit de sa plénitude, puis seront suivis par ceux qui seront à l'image de la plus brillante des étoiles du ciel; ils n'urineront pas et ils ne déféqueront pas; ils ne cracheront pas et ils ne se moucheront pas, leur chevelure sera d'or et leur sueur de musc; leur brûle-braises seront alimentés de *'aluwa* (*'alanjûj*; un bois sentant bon); leurs épouses seront les houris; ils seront à l'image d'un seul homme, à l'image de leur père 'Âdam, [c'est-à-dire] avec une taille de soixante coudées.»

3328 - Um Salama: Um Sulaym a demandé: «O Messager de Dieu! Dieu ne trouve rien d'indécent quand il s'agit de la vérité. Alors, la femme s'oblige-t-elle aux ablutions majeures si elle a une pollution nocturne? — Oui, a-t-il répondu, si elle constate le liquide — La femme a-t-elle des pollutions nocturnes? s'est demandée 'Um Salama après avoir ri. — Et alors, d'où viendrait que l'enfant [lui] ressemble [s'il n'en était pas ainsi]?»

3329 - Anas (r): Ayant appris l'arrivée du Messager de Dieu (ç) à Médine, 'Abd Allâh ben Salâm alla le trouver et lui dit: «Je viens te poser trois questions qu'un prophète seul sait; quel est le premier des signes de l'Heure? et, quel est le premier repas des gens du Paradis? et puis, d'où vient que l'enfant penche du côté de son père et d'où vient qu'il penche du côté de ses oncles maternels? — Jibrâ'îl m'a renseigné précédemment sur cela, répondit le Messager de Dieu (ç). — Cet ange-là, dit 'Abd Allâh, est un ennemi des Juifs. — Quant au premier signe de l'Heure, dit le Messager de Dieu (ç), c'est un feu qui rassemblera les hommes de l'orient jusqu'à l'occident; quand au premier repas que mangeront les gens du Paradis, c'est l'excroissance du foie d'une baleine; quand à la ressemblance de l'enfant, cela revient [au liquide de l'homme]: si, pendant le rapport charnel, le *liquide* de l'homme devance celui de la femme, la ressemblance revient alors à l'homme; mais si le *liquide* de la femme devance celui de l'homme, dans ce cas la ressemblance revient à elle. — J'atteste, conclut 'Abd Allâh, que tu es le messager de Dieu.» Puis il ajouta: «O Messager de Dieu! les Juifs sont des gens de calomnie. S'ils apprennent ma conversion à l'Islâm avant que tu ne les interroges, ils vont me calomnier devant toi.»

Et lorsque les Juifs arrivèrent et que 'Abd Allâh se retira dans une pièce, le Messager de Dieu (ç) [leur] dit: «Quel genre d'homme est-ce Abd-ûl-Lâh ben Salâm parmi vous? — Le plus savant d'entre nous, dirent-ils, et le fils du plus

٣٣٢٧ ـ **حَدَّثَنَا** قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ عُمَارَةَ عَنْ أَبِي زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ آللهِ ﷺ: «إِنَّ أَوَّلَ زُمْرَةٍ يَدْخُلُونَ الجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ عَلَى أَشَدِّ كَوْكَبٍ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً، لَا يَبُولُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ، وَلَا يَتْفُلُونَ وَلَا يَمْتَخِطُونَ، أَمْشَاطُهُمُ الذَّهَبُ، وَرَشْحُهُمُ الْمِسْكُ، وَمَجَامِرُهُمُ الأَلُوَّةُ ـ الأَلَنْجُوجُ، عُودُ الطِّيبِ ـ وَأَزْوَاجُهُمُ الحُورُ الْعِينُ، عَلَى خَلْقِ رَجُلٍ وَاحِدٍ، عَلَى صُورَةِ أَبِيهِمْ آدَم، سِتُّونَ ذِرَاعاً فِي السَّمَاءِ».

٣٣٢٨ ـ **حَدَّثَنَا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيى، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ: عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ: أَنَّ أُمَّ سُلَيْمٍ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّ اللهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ، فَهَلْ عَلَى المَرْأَةِ الْغُسْلُ إِذَا آحْتَلَمَتْ؟ قَالَ: «نَعَمْ، إِذَا رَأَتِ المَاءَ». فَضَحِكَتْ أُمُّ سَلَمَةَ، فَقَالَتْ: تَحْتَلِمُ المَرْأَةُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «فَبِمَ يُشْبِهُ الْوَلَدُ؟».

٣٣٢٩ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ: أَخْبَرَنَا الْفَزَارِيُّ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ: بَلَغَ عَبْدَ اللهِ بْنَ سَلَامٍ مَقْدَمُ رَسُولِ اللهِ ﷺ المَدِينَةَ، فَأَتَاهُ فَقَالَ: إِنِّي سَائِلُكَ عَنْ ثَلَاثٍ لَا يَعْلَمُهُنَّ إِلَّا نَبِيٌّ: مَا أَوَّلُ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ، وَمَا أَوَّلُ طَعَامٍ يَأْكُلُهُ أَهْلُ الجَنَّةِ، وَمِنْ أَيِّ شَيْءٍ يَنْزِعُ الْوَلَدُ إِلَى أَبِيهِ، وَمِنْ أَيِّ شَيْءٍ يَنْزِعُ إِلَى أَخْوَالِهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «خَبَّرَنِي بِهِنَّ آنِفاً جِبْرِيلُ». قَالَ: فَقَالَ عَبْدُ اللهِ: ذَاكَ عَدُوُّ الْيَهُودِ مِنَ المَلَائِكَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «أَمَّا أَوَّلُ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ فَنَارٌ تَحْشُرُ النَّاسَ مِنَ المَشْرِقِ إِلَى المَغْرِبِ، وَأَمَّا أَوَّلُ طَعَامٍ يَأْكُلُهُ أَهْلُ الجَنَّةِ فَزِيَادَةُ كَبِدِ حُوتٍ، وَأَمَّا الشَّبَهُ فِي الْوَلَدِ: فَإِنَّ الرَّجُلَ إِذَا غَشِيَ المَرْأَةَ فَسَبَقَهَا مَاؤُهُ كَانَ الشَّبَهُ لَهُ، وَإِذَا سَبَقَ مَاؤُهَا كَانَ الشَّبَهُ لَهَا». قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللهِ، ثُمَّ قَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّ اليَهُودَ قَوْمٌ بُهُتٌ، إِنْ عَلِمُوا بِإِسْلَامِي قَبْلَ أَنْ تَسْأَلَهُمْ بَهَتُونِي عِنْدَكَ، فَجَاءَتِ الْيَهُودُ وَدَخَلَ عَبْدُ اللهِ الْبَيْتَ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «أَيُّ رَجُلٍ فِيكُمْ عَبْدُ اللهِ

savant d'entre nous. C'est le meilleur d'entre nous et le fils du meilleur d'entre nous. — Que diriez-vous si 'Abd Allâh se convertit à l'Islam? dit alors le Messager de Dieu (ç). — Que Dieu le protège de cela, répondirent-ils.» C'est alors que sortit 'Abd Allâh pour dire: «J'atteste qu'il n'y a de dieu que Dieu et j'atteste [aussi] que Muhammad est le Messager de Dieu. — C'est le pire d'entre nous, dirent-ils alors, et le fils du pire de nos hommes!» Et ils s'abattirent sur lui par des insultes.

3330 - Selon Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Si ce n'étaient les Fils d'Israël, la viande ne se serait jamais avariée, et si ce n'était Ḥawâ' (Eve), aucune femme n'aurait trahi son époux.»

3331 - Abu Hurayra (r): Le Messager de Dieu (ç) a dit: «Soyez bienveillants à l'égard des femmes, car la femme à été créée d'une côte. La partie la plus recourbée de la côte c'est sa partie supérieure; si tu vas la redresser, tu la briseras et si tu la laisses, elle restera recourbée; alors soyez bienveillants à l'égard des femmes.»

3332 - 'Abd Allâh: Le Messager de Dieu (ç), le véridique qui a été cru, a dit: «Chacun de vous est rassemblé dans le ventre de sa mère pendant quarante jours, puis il devient une jonction de particules sanguines en un temps égal, ensuite il devient une mâchure en un temps égal. Après quoi, Dieu envoie un ange avec quatre *mots*, et alors seront écrits son œuvre, son terme, sa fortune, ainsi qu'il sera malheureux ou heureux; enfin, l'âme lui sera insufflée. L'homme œuvrera donc selon l'œuvre des gens de l'Enfer jusqu'à la limite où il ne lui reste qu'une coudée le séparant de l'Enfer. Alors, le Livre le devançant, il œuvrera selon l'œuvre des gens du Paradis et il entrera au Paradis. [Par contre,] un autre homme œuvrera selon l'œuvre des gens du Paradis jusqu'à la limite où il ne lui reste qu'une coudée le séparant du Paradis. Alors, le Livre le devançant, il œuvrera selon l'œuvre des gens de l'Enfer et il entrera en Enfer.»

3333 - D'après 'Anas ben Mâlik, le Prophète (ç) dit: «Dieu a confié l'utérus à un ange; celui-ci dira: "O Seigneur! c'est un peu de liquide. O Seigneur! c'est une jonction de particules sanguines. O Seigneur! c'est une mâchure." Et quand Il décide de la créer, l'ange demandera: "O Seigneur! est-ce un mâle ou une femelle? O Seigneur! est-ce un malheureux ou un heureux? Et la fortune? Et le terme?" Cela [lui] sera écrit dans le ventre de la mère.»

3334 - D'après Abu 'Imrân al-Jawny, 'Anas fait remonter le hadîth suivant au

آبْنُ سَلَامٍ». قَالُوا: أعْلَمُنَا، وَآبْنُ أَعْلَمِنَا، وَأَخْيَرُنَا، وآبْنُ أَخْيَرِنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ أَسْلَمَ عَبْدُ اللهِ». قَالُوا: أَعَاذَهُ اللهُ مِنْ ذٰلِكَ، فَخَرَجَ عَبْدُ اللهِ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللهِ: فَقَالُوا: شَرُّنَا، وَآبْنُ شَرِّنَا، وَوَقَعُوا فِيهِ.

٣٣٣٠ ـ **حَدَّثَنَا** بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ نَحْوَهُ. يَعْنِي: «لَوْلَا بَنُو إِسْرَائِيلَ لَمْ يَخْنَزِ اللَّحْمُ، وَلَوْلَا حَوَّاءُ لَمْ تَخُنْ أُنْثَى زَوْجَهَا».

٣٣٣١ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو كُرَيْبٍ وَمُوسَى بْنُ حِزَامٍ قَالَا: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ زَائِدَةَ، عَنْ مَيْسَرَةَ الْأَشْجَعِيِّ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «آسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ، فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلَعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلَعِ أَعْلَاهُ، فَإِنْ ذَهَبْتَ تُقِيمُهُ كَسَرْتَهُ، وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ، فَآسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ».

٣٣٣٢ ـ **حَدَّثَنَا** عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، حَدَّثَنَا أَبِي: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ وَهْبٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللهِ ﷺ وَهْوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ: «إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْماً، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَ ذٰلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذٰلِكَ، ثُمَّ يَبْعَثُ اللهُ إِلَيْهِ مَلَكاً بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ، فَيُكْتَبُ عَمَلُهُ، وَأَجَلُهُ، وَرِزْقُهُ، وَشَقِيٌّ أَوْ سَعِيدٌ، ثُمَّ يُنْفَخُ فِيهِ الرُّوحُ، فَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُ الْجَنَّةَ. وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، فَيَدْخُلُ النَّارَ».

٣٣٣٣ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو النُّعْمَانِ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عُبَيْدِ آللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ بْنِ أَنَسٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ آللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ آللَّهَ وَكَّلَ فِي الرَّحِمِ مَلَكاً، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ نُطْفَةٌ، يَا رَبِّ عَلَقَةٌ، يَا رَبِّ مُضْغَةٌ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْلُقَهَا قَالَ: يَا رَبِّ أَذَكَرٌ، أَمْ أُنْثَى؟ يَا رَبِّ شَقِيٌّ أَمْ سَعِيدٌ؟ فَمَا الرِّزْقُ؟ فَمَا الْأَجَلُ؟ فَيُكْتَبُ كَذٰلِكَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ».

٣٣٣٤ ـ **حَدَّثَنَا** قَيْسُ بْنُ حَفْصٍ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي عِمْرَانَ الْجَوْنِيِّ، عَنْ أَنَسٍ يَرْفَعُهُ: «أَنَّ اللهَ يَقُولُ لِأَهْوَنِ أَهْلِ النَّارِ عَذَاباً: لَوْ أَنَّ لَكَ مَا فِي

Messager de Dieu (ç): «Dieu dit à celui des suppliciés du Feu qui subit le supplice le plus léger: "Si tu avais ce qu'il y avait sur terre, le donnerais-tu pour te racheter? — Oui, dit-il. — Je t'ai pourtant demandé ce qui est plus aisé que cela lorsque tu étais dans la moelle d'Adam; de ne pas associer de divinité à Moi, et tu as tout refusé, sauf le polythéisme."»

3335 - 'Abd Allâh (r): Le Messager de Dieu (ç) a dit: «Aucune âme n'est tuée injustement sans que le premier fils d'Adam ne soit responsable à part égale, parce que c'est lui le premier qui a institué l'homicide.»

R. 2 - Sur les âmes qui sont rassemblées en groupes.

3336 - 'Â'îcha (r) dit: J'ai entendu le Prophète (ç) dire: «Les âmes sont rassemblées en groupes; celles qui se reconnaissent s'accordent entre elles; celles qui s'opposent sont en désaccord.»

* Yaḥya ben 'Ayûb: Yaḥya ben Sa'îd m'a rapporté cela.

R. 3 - Sur: Oui, Nous avons envoyé Noé à son peuple.(1)

* Ibn 'Abbâs: *bâdiya ar-ra'yi*(2) signifie "ce qui est visible pour nous" *'aqli'î*(3) signifie "retiens". **wa fâra at-tannûr*(4) signifie qui l'eau jaillit (Mais pour 'Ikrima il s'agit de la surface de la terre.)

* Mujâhid: *al-Jûdy*(5) est un mont situé dans la Péninsule. **da'b*(6) signifie "à l'instar de ce qui est arrivé avec".

r. sur: **C'est Nous qui avons envoyé Noé à son peuple: «Donne l'alarme à ton peuple avant que ne leur advienne un châtiment douloureux»**(7) jusqu'à la fin de la sourate. **Récite-leur l'histoire de Noé. Lors il dit à son peuple: «O mon peuple, si c'en est trop pour vous que ma présence parmi vous et que mon rappel obstiné des signes de Dieu** jusqu'à: **Ceux-qui-se-soumettent.»**(8)

3337 - Ibn 'Umar (r): Le Messager de Dieu (ç), lors d'un prêche donné aux

(1) *Hûd*, 25.
(2) *Hûd*, 27.
(3) *Hûd*, 44.
(4) *Hûd*, 40.
(5) *Hûd*, 44.
(6) *Ghâfir*, 31.
(7) *Nûḥ*, du verset 1 jusqu'à la fin de la sourate.
(8) *Yûnus*, 71 - 72.

الأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ كُنْتَ تَفْتَدِي بِهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَقَدْ سَأَلْتُكَ مَا هُوَ أَهْوَنُ مِنْ هٰذَا وَأَنْتَ فِي صُلْبِ آدَمَ: أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي، فَأَبَيْتَ إِلَّا الشِّرْكَ».

٣٣٣٥ ـ حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ: حَدَّثَنَا أَبِي: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ مُرَّةَ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْماً، إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دَمِهَا، لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ».

٢ ـ باب: الأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ.

٣٣٣٦ ـ قَالَ: وَقَالَ اللَّيْثُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «الأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا ائْتَلَفَ وَمَا تَنَاكَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ». وَقَالَ يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ: حَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: بِهٰذَا.

٣ ـ باب: قَوْلِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ:
﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦٓ﴾[1]

قَالَ ابْنُ عباسٍ: ﴿بَادِىَ ٱلرَّأْىِ﴾[2]: مَا ظَهَرَ لَنَا. ﴿أَقْلِعِى﴾[3]: أَمْسِكِي. ﴿وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ﴾[4]: نَبَعَ الماء، وَقَالَ عِكْرِمَةُ: وَجْهُ الأَرْضِ. وَقَالَ مُجَاهِدٌ: ﴿ٱلْجُودِىِّ﴾[5]: جبَلٌ بِالجَزِيرَةِ. ﴿دَأْبِ﴾[6]: مِثْلُ حالٍ.

بابُ: قول اللّهِ تَعَالَى: ﴿إِنَّآ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦٓ أَنْ أَنذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾[7] إِلَى آخِرِ السُّورَةِ ﴿۞ وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦ يَٰقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُم مَّقَامِى وَتَذْكِيرِى بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ـ إِلَى قَولِهِ ـ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ﴾[8].

٣٣٣٧ ـ حَدَّثَنَا عَبْدَانُ: أَخْبَرَنَا عَبْدُاللهِ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ: قَالَ سَالِمٌ: وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: قَامَ رَسُولُ اللهِ ﷺ فِي النَّاسِ، فَأَثْنَى عَلَى اللهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ

---

(١) سورة هود الآية ٢٥.
(٢) سورة هود الآية ٢٧.
(٣) سورة هود الآية ٤٤.
(٤) سورة هود الآية ٤٠.
(٥) سوره هود الآية ٤٤.
(٦) سورة غافر الآية ٣١.
(٧) سورة نوح الآية ١ إلى آخر السورة.
(٨) سورة يونس الآيتان ٧١ ـ ٧٢.

fidèles, a loué Dieu autant qu'Il en est digne, ensuite il a parlé de l'Antéchrist; il a dit: «Je vous préviens fortement d'en prendre garde. Certes, tout prophète a averti son peuple de [son danger]. Certes, Noé a averti son peuple, mais je vais vous dire ce qu'aucun prophète n'a dit à son peuple; sachez qu'il est borgne et que Dieu, Lui, n'est pas borgne.»

3338 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «Ne voulez-vous pas que je vous parle de l'Antéchrist d'une manière qu'aucun prophète n'a tenue à son peuple? ... Eh bien! il est borgne et il viendra avec une "image" du Paradis et du Feu; celle qu'il dit qu'elle est le Paradis est en fait le Feu, je vous avertis comme Noé avait averti son peuple [de son danger].»

3339 - D'après Abu Sa'îd, le Messager de Dieu (ç) dit: Noé viendra avec sa Nation, et alors Dieu demandera: «As-tu transmis [le message]? — Oui, Seigneur.» S'adressant encore à la Nation de Noé, Dieu demandera: «Vous a-t-il transmis [le message]? — Non, répondront-ils, aucun prophète n'est venu à nous.]» Dieu dira alors à Noé: «Qui témoigne en ta faveur? — Muḥammad (ç) et sa Nation, répondra Noé.» Nous témoignerons alors qu'il a transmis [le message].

Et c'est cela la Parole du Très-Haut: **Ainsi vous constituons-Nous communauté médiane (*waṣat*)**, pour que vous témoigniez des hommes.(1)

Le mot *al-wasaṭ* a le sens de juste.

3340 - Abu Hurayra (r): Nous étions avec le Prophète (ç) à une invitation. Une épaule — d'ailleurs, il aimait cela — lui a été offerte. Il en a saisi un morceau avec le bout des dents, puis a dit: «C'est moi le maître des gens, le Jour de la Résurrection. Savez-vous avec quoi? Dieu regroupera les premiers et les derniers sur une seule hauteur de sorte qu'ils pourront être vus et entendus et que le soleil se rapprochera d'eux. Alors certains diront: "Ne voyez-vous pas où vous en êtes arrivés et ce qui vous a atteints? Ne cherchez-vous qui intercèdera en votre faveur auprès de votre Seigneur? — Vous avez votre père 'Âdam, diront d'autres." Alors, ils se rendront auprès de lui. "Ô 'Âdam, diront-ils, tu es le père de l'humanité; Dieu t'a créé de sa main et a insufflé en toi de son esprit; Il a ordonné aux anges de se prosterner devant toi, lesquels se sont d'ailleurs prosternés et Il t'a fait loger au Paradis. N'intercèdes-tu pas en notre faveur auprès de ton Seigneur? Ne vois-tu pas où nous en sommes et ce qui nous a atteints? — Mon Seigneur est dans un

(1) *Al-Baqara*, 143.

ذَكَرَ الدَّجَّالَ فَقَالَ: «إِنِّي لأُنْذِرُكُمُوهُ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلاَّ أَنْذَرَهُ قَوْمَهُ، لَقَدْ أَنْذَرَ نُوحٌ قَوْمَهُ، وَلٰكِنِّي أَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلاً لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ: تَعْلَمُونَ أَنَّهُ أَعْوَرُ، وَأَنَّ اللهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ».

٣٣٣٨ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو نُعَيْمٍ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ يَحْيَى، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ ٱللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «أَلاَ أُحَدِّثُكُمْ حَدِيثاً عَنِ الدَّجَّالِ، مَا حَدَّثَ بِهِ نَبِيٌّ قَوْمَهُ: إِنَّهُ أَعْوَرُ، وَإِنَّهُ يَجِيءُ مَعَهُ بِمِثَالِ الجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَالَّتِي يَقُولُ إِنَّهَا الجَنَّةُ هِيَ النَّارُ، وَإِنِّي أُنْذِرُكُمْ كَمَا أَنْذَرَ بِهِ نُوحٌ قَوْمَهُ».

٣٣٣٩ ـ **حَدَّثَنَا** مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «يَجِيءُ نُوحٌ وَأُمَّتُهُ، فَيَقُولُ اللهُ تَعَلَى: هَلْ بَلَّغْتَ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَيْ رَبِّ، فَيَقُولُ لأُمَّتِهِ: هَلْ بَلَّغَكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: لاَ مَا جَاءَنَا مِنْ نَبِيٍّ، فَيَقُولُ لِنُوحٍ: مَنْ يَشْهَدُ لَكَ؟ فَيَقُولُ مُحَمَّدٌ ﷺ وَأُمَّتُهُ، فَنَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ، وَهُوَ قَوْلُهُ جَلَّ ذِكْرُهُ: ﴿وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَٰكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُونُوا۟ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ﴾[1]». وَالْوَسَطُ الْعَدْلُ.

٣٤٤٠ ـ **حَدَّثَنَا** إِسْحٰقُ بْنُ نَصْرٍ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ: حَدَّثَنَا أَبُو حَيَّانَ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي دَعْوَةٍ، فَرُفِعَتْ إِلَيْهِ الذِّرَاعُ ـ وَكَانَتْ تُعْجِبُهُ ـ فَنَهَسَ مِنْهَا نَهْسَةً، وَقَالَ: «أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، هَلْ تَدْرُونَ بِمَ؟ يَجْمَعُ اللهُ الأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَيُبْصِرُهُمُ النَّاظِرُ وَيُسْمِعُهُمُ الدَّاعِي، وَتَدْنُو مِنْهُمُ الشَّمْسُ، فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ: أَلاَ تَرَوْنَ إِلَى مَا أَنْتُمْ فِيهِ، إِلَى مَا بَلَغَكُمْ؟ أَلاَ تَنْظُرُونَ إِلَى مَنْ يَشْفَعُ لَكُمْ إِلَى رَبِّكُمْ، فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ: أَبُوكُمْ آدَمُ، فَيَأْتُونَهُ فَيَقُولُونَ: يَا آدَمُ أَنْتَ أَبُو الْبَشَرِ، خَلَقَكَ اللهُ بِيَدِهِ، وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَأَمَرَ المَلاَئِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ، وَأَسْكَنَكَ الجَنَّةَ، أَلاَ تَشْفَعُ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلاَ تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ وَمَا بَلَغَنَا؟ فَيَقُولُ: رَبِّي غَضِبَ غَضَباً لَمْ

---

(١) سورة البقرة الآية ١٤٣.

courroux tel qu'Il n'en a jamais eu de pareil auparavant, répondra-t-il, et tel qu'il n'en aura pas de pareil plus tard. Il m'a interdit l'Arbre et je lui ai désobéi. C'est ma propre personne, c'est ma propre personne [... qui a besoin d'être sauvée]. Allez trouver quelqu'un d'autre. Allez trouver Noé." Ils iront trouver Noé. "Ô Noé, lui diront-ils, tu es le premier des Envoyés aux habitants de la terre, et Dieu t'a donné le surnom de *Serviteur reconnaissant*. Ne vois-tu pas où nous en sommes? Ne vois-tu pas ce qui nous a atteints? N'intercèdes-tu pas en notre faveur auprès de ton Seigneur? — Mon Seigneur, répondra-t-il, s'est mis aujourd'hui dans un courroux tel qu'Il n'en a jamais eu de pareil auparavant et tel qu'il n'en aura pas de pareil plus tard. C'est ma propre personne, c'est ma propre personne [... qui a besoin d'être sauvée]. Allez trouver le Prophète (ç)."

* Alors ils viendront me trouver, et je me prosternerai au pied du Trône, et on dira: "O Muḥammad, relève la tête; intercède et on intercèdera en ta faveur; demande et on te donnera."»

Muḥammad ben 'Ubayd: «Je n'ai pu retenir dans ma mémoire la suite du ḥadîth.»

3341 - 'Abd Allâh (r): Le Messager de Dieu (ç) a récité: *fa-hal min muddakir* **(Seulement est-il un homme pour méditer le Rappel?[1])** Et c'est la lecture communément employée.

R. 4 - Sur: ***'Ilyâs (Elie?), encore, fut certes des envoyés. Lors il dit à son peuple: «N'allez-vous pas vous prémunir? quoi! vous invoquez Baal, et délaissez le plus beau des créateurs, Dieu votre Seigneur et Celui de vos premiers ancêtres?» Donc ils le démentirent. Assurément ils sont des déférés, à l'exception des stricts adorateurs de Dieu. Nous l'avons maintenu jusqu'aux ultimes.*** **(Ibn 'Abbas: C'est-à-dire qu'on dira du bien sur son compte).** ***Salut sur la famille de Yâsîn! ainsi récompensons-nous les bel-agissants, entre tous nos adorateurs, il était des croyants.[2]***

* On rapporte d'Ibn Mas'ûd et d'Ibn 'Abbas qu'Ilyâs et 'Idrîs sont les noms de la même personne.

(1) *Al-Qamar*, 15, 17, 22, 23, 40 et 51.
(2) *Aṣ-Ṣaffât*, 123 - 132.
(3) *Aṣ-Ṣaffât*, 123 - 132.

يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَا يَغْضَبُ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَنَهَانِي عَنِ الشَّجَرَةِ فَعَصَيْتُهُ، نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى نُوحٍ، فَيَأْتُونَ نُوحاً. فَيَقُولُونَ: يَا نُوحُ، أَنْتَ أَوَّلُ الرُّسُلِ إِلَى أَهْلِ الأَرْضِ وَسَمَّاكَ اللهُ عَبْداً شَكُوراً، أَمَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا بَلَغَنَا، أَلَا تَشْفَعُ لَنَا إِلَى رَبِّكَ؟ فَيَقُولُ: رَبِّي غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَباً لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَا يَغْضَبُ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، نَفْسِي نَفْسِي، ائْتُوا النَّبِيَّ ﷺ، فَيَأْتُونِي فَأَسْجُدُ تَحْتَ الْعَرْشِ، فَيُقَالُ: يَا مُحَمَّدُ ارْفَعْ رَأْسَكَ، وَاشْفَعْ تُشَفَّعْ، وَسَلْ تُعْطَهْ». قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ: لَا أَحْفَظُ سَائِرَهُ.

٣٣٤١ ـ **حَدَّثَنَا** نَصْرُ بْنُ عَلِيِّ بْنِ نَصْرٍ: أَخْبَرَنَا أَبُو أَحْمَدَ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ، عَنِ الأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَرَأَ: ﴿**فَهَلْ** مِن مُّدَّكِرٍ﴾[1] مِثْلَ قِرَاءَةِ الْعَامَّةِ.

٤ ـ باب: ﴿وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَلَا تَتَّقُونَ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَٰلِقِينَ اللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ ءَابَآئِكُمُ الْأَوَّلِينَ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾[2]

قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: يُذْكَرُ بِخَيْرٍ ﴿سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِلْ يَاسِينَ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾[3].

يُذْكَرُ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ وَابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ إِلْيَاسَ هُوَ إِدْرِيسُ.

---

(١) سورة القمر الآيات ١٥ و ١٧ و ٢٢ و ٣٢ و ٤٠ و ٥١.
(٢) سورة الصافات الآيات ١٢٣ ـ ١٢٩.
(٣) سورة الصافات الآيات ١٣٠ ـ ١٣٢.

R. 5 - Sur la mention concernant 'Idrîs (Salut sur lui)

* C'est le bisaïeul de Noé. Mais on dit aussi qu'il est le grand-père de Noé (Salut sur eux).

* Sur: **Nous le ravîmes en haut lieu**[1]**...**

3342 - 'Anas ben Mâlik dit: Abû Dharr (r) rapportait que le Messager de Dieu (ç) avait dit: «Lorsque j'étais à La Mecque, le plafond de ma maison se fendit et Gabriel descendit. Après quoi, il me fendit la poitrine pour la laver avec de l'eau de Zamzam. Puis il prit une écuelle d'or remplie de sagesse et de foi, qu'il a vidée dans ma poitrine. Enfin il la renferma. Ensuite il m'emmena par la main dans le ciel. Arrivé au ciel du bas monde, Gabriel dit au gardien du ciel: "Ouvre! — Qui est-ce? demanda l'ange. — C'est Gabriel, répondit-il. — Ya-t-il quelqu'un avec toi? demanda encore l'ange. — Muhammad est avec moi, lui répondit-il. — La Révélation lui a-t-elle été envoyée? demanda l'ange une autre fois. — Oui, ouvre! dit enfin Gabriel."

«Et lorsque nous nous sommes élevés dans le ciel, nous vîmes soudain un homme qui avait à sa droite et à sa gauche deux masses noires. Et, quand il regardait à sa droite, il souriait, mais quand il regardait à sa gauche, il pleurait. "Bienvenue au pieux prophète et au fils pieux, me dit l'homme. — Qui est-ce, ô Gabriel? demandai-je. — C'est Adam, me dit-il, et ces deux masses noires qui sont à sa droite et à sa gauche sont les âmes de sa descendance. Ceux qui sont à sa droite sont les habitants du Paradis, tandis que ceux qui forment la masse de gauche sont ceux du Feu. Et c'est pourquoi il sourit quand il regarde à sa droite et pleure quand il regarde à sa gauche."

Puis Gabriel me fit monter au deuxième ciel, [et là] il dit à son gardien: "Ouvre!" Et ce dernier lui tint les mêmes propos que le premier gardien puis il ouvrit la porte.»

Abu Dharr, rapporte Anas, a dit que le Prophète (ç) avait trouvé dans les cieux Idrîs, Moïse, Jésus et Abraham; cependant il n'a pas désigné la place de chacun d'entre eux. Toutefois il a dit que le Prophète (ç) avait rencontré Adam dans le ciel du bas monde et Abraham dans le sixième ciel.

Et Anas de continuer: [Le Prophète dit ensuite]: «Lorsque Gabriel passa auprès d'Idrîs, ce dernier dit: "Bienvenue au prophète et au frère pieux. — Qui est-ce? demandai-je. — C'est 'Idrîs, répondit Gabriel."

---

(1) *Marie*, 57.

٥ ـ باب: ذِكْرِ إِدْرِيسَ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

وَهُوَ جَدُّ أَبِي نُوحٍ، وَيُقَالُ: جَدُّ نُوحٍ، عَلَيْهِمَا السَّلَامُ.

وَقَوْلِ اللهِ تَعَالَى: ﴿وَرَفَعْنَٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾(١).

٣٣٤٢ ـ قَالَ عَبْدَانُ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ: أَخْبَرَنَا يُونُسُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ.(ح) حدّثنا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ: حَدَّثَنَا عَنْبَسَةُ: حَدَّثَنَا يُونُسُ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ قَالَ: قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ: كَانَ أَبُو ذَرٍّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يُحَدِّثُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «فُرِجَ سَقْفُ بَيْتِي وَأَنَا بِمَكَّةَ، فَنَزَلَ جِبْرِيلُ فَفَرَجَ صَدْرِي، ثُمَّ غَسَلَهُ بِمَاءِ زَمْزَمَ، ثُمَّ جَاءَ بِطَسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ، مُمْتَلِئٍ حِكْمَةً وَإِيمَاناً، فَأَفْرَغَهَا فِي صَدْرِي، ثُمَّ أَطْبَقَهُ، ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي فَعَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ، فَلَمَّا جَاءَ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا قَالَ جِبْرِيلُ لِخَازِنِ السَّمَاءِ: ٱفْتَحْ، قَالَ: مَنْ هٰذَا؟ قَالَ: هٰذَا جِبْرِيلُ، قَالَ: مَعَكَ أَحَدٌ؟ قَالَ: مَعِي مُحَمَّدٌ، قَالَ: أُرْسِلَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ فَٱفْتَحْ، فَلَمَّا عَلَوْنَا إِلَى السَّمَاءِ إِذَا رَجُلٌ عَنْ يَمِينِهِ أَسْوِدَةٌ وَعَنْ يَسَارِهِ أَسْوِدَةٌ، فَإِذَا نَظَرَ قِبَلَ يَمِينِهِ ضَحِكَ، وَإِذَا نَظَرَ قِبَلَ شِمَالِهِ بَكَىٰ، فَقَالَ: مَرْحَباً بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالِابْنِ الصَّالِحِ، قُلْتُ: مَنْ هٰذَا يَا جِبْرِيلُ؟ قَالَ: هٰذَا آدَمُ، وَهٰذِهِ الأَسْوِدَةُ عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ نَسَمُ بَنِيهِ، فَأَهْلُ الْيَمِينِ مِنْهُمْ أَهْلُ الجَنَّةِ، وَالأَسْوِدَةُ الَّتِي عَنْ شِمَالِهِ أَهْلُ النَّارِ، فَإِذَا نَظَرَ قِبَلَ يَمِينِهِ ضَحِكَ، وَإِذَا نَظَرَ قِبَلَ شِمَالِهِ بَكَىٰ، ثُمَّ عَرَجَ بِي جِبْرِيلُ حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الثَّانِيَةَ، فَقَالَ لِخَازِنِهَا: ٱفْتَحْ، فَقَالَ لَهُ خَازِنُهَا مِثْلَ مَا قَالَ الأَوَّلُ فَفَتَحَ».

قَالَ أَنَسٌ: فَذَكَرَ أَنَّهُ وَجَدَ فِي السَّمَاوَاتِ إِدْرِيسَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِبْرَاهِيمَ، وَلَمْ يُثْبِتْ لِي كَيْفَ مَنَازِلُهُمْ، غَيْرَ أَنَّهُ قَدْ ذَكَرَ: أَنَّهُ وَجَدَ آدَمَ فِي السَّمَاءِ الدُّنْيَا، وَإِبْرَاهِيمَ فِي السَّادِسَةِ.

وَقَالَ أَنَسٌ: «فَلَمَّا مَرَّ جِبْرِيلُ بِإِدْرِيسَ قَالَ: مَرْحَباً بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالأَخِ الصَّالِحِ، فَقُلْتُ: مَنْ هٰذَا؟ قَالَ: هٰذَا إِدْرِيسُ،

---

(١) سورة مريم الآية ٥٧.

«Après quoi, je passai auprès de Moïse qui dit: "Bienvenue au pieux prophète et au pieux frère. — Qui est-ce? demandai-je. — C'est Moïse, répondit Gabriel." Puis je passai auprès de Jésus qui dit: "Bienvenue au pieux prophète et au pieux frère. — Qui est-ce? demandai-je. — C'est Jésus, répondit Gabriel." Ensuite je passai auprès d'Abraham qui dit: "Bienvenue au pieux prophète et au pieux fils. — Qui est-ce? demandai-je. — C'est Abraham, répondit Gabriel."»

Ibn Chihâb: Ibn Ḥazm m'a informé qu'Ibn 'Abbâs et Abu Ḥabba al-'Ansâry rapportaient que le Prophète (ç) avait dit: «Puis on me fit monter à un niveau à partir duquel je pouvais entendre le frottement des Calames.»

Ibn Ḥazm et Anas ibn Mâlik (r): Le Prophète (ç) avait [ensuite] dit: «Et Dieu me prescrivit cinquante prières rituelles. Sur mon chemin de retour, j'étais passé auprès de Moïse qui me dit: "Qu'est-ce qui a été prescrit pour ta Nation? — Il leur a prescrit cinquante prières, répondis-je. — Retourne voir ton Seigneur, me dit-il, ta Nation ne supportera pas cela." En effet, je retournai auprès du Seigneur qui [la] déchargea en réduisant de moitié. Mais de nouveau de passage près de Moïse, celui-ci me dit: "Retourne voir ton Seigneur." Il me dit comme auparavant... Et Dieu réduisit d'une nouvelle moitié. De retour auprès de Moïse, je l'informai. Il me dit alors: "Retourne auprès de ton Seigneur, ta Umma ne supportera pas cela." En effet je retournai auprès de mon Seigneur qui me dit alors: "Elles sont cinq et elles sont cinquante! Je ne change point Ma parole." Je retournai enfin auprès de Moïse qui me dit: "Retourne voir ton Seigneur." Mais je lui répondis: "J'ai honte [maintenant] de mon Seigneur."

«Puis, Gabriel reprit le chemin pour m'emmener à *Sidrat-ul-Muntaha* (Lotus des confins) où je vis des couleurs que je ne connaissais pas, ensuite on me fit entrer au Paradis où il y avait des fleurs [couleur] de perles et dont la terre avait la senteur du musc.»

R. 6 - Sur: — Et puis à ceux de 'Âd (Nous avons envoyé) leur frère Hûd, qui leur dit: «O mon peuple, adorez Dieu.[1]

* Sur: **quand en al-Aḥqâf il donna l'alarme à son peuple...** jusqu'à: Ainsi rétribuons-nous le peuple des criminels.[2]

* Sur: **Quant à ceux de 'Ad, ils furent détruits par une tornade furieuse** (*ṣarṣar*)

(1) *Al-A'râf*, 65. (2) *Al-'Aḥqâf*, 21 - 25.

ثُمَّ مَرَرْتُ بِمُوسىٰ، فَقَالَ: مَرْحَباً بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالأَخِ الصَّالِحِ، قُلْتُ: مَنْ هٰذَا؟ قَالَ: هٰذَا مُوسىٰ، ثُمَّ مَرَرْتُ بِعِيسىٰ، فَقَالَ: مَرْحَباً بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالأَخِ الصَّالِحِ، قُلْتُ: مَنْ هٰذَا؟ قَالَ: عِيسىٰ، ثُمَّ مَرَرْتُ بِإِبْرَاهِيمَ، فَقَالَ:مَرْحباً بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالابْنِ الصَّالِحِ، قُلْتُ: مَنْ هٰذَا؟ قَالَ: هٰذَا إِبْرَاهِيمُ».

قَالَ: وَأَخْبَرَنِي ٱبْنُ حَزْمٍ: أَنَّ ٱبْنَ عَبَّاسٍ وَأَبَا حَبَّة الأَنْصَارِيَّ كَانَا يَقُولاَنِ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ثُمَّ عُرِجَ بِي، حَتَّى ظَهَرْتُ لِمُسْتَوًى أَسْمَعُ صَرِيفَ الأَقْلَامِ».

قَالَ ٱبْنُ حَزْمٍ وَأَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ الله عَنْهُمَا: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «فَفَرَضَ الله عَلَيَّ خَمْسِينَ صَلاَةً، فَرَجَعْتُ بِذٰلِكَ، حَتَّى أَمُرَّ بِمُوسىٰ، فَقَالَ مُوسىٰ: مَا الَّذِي فُرِضَ عَلَى أُمَّتِكَ؟ قُلْتُ: فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسِينَ صَلاَةً، قَالَ: فَرَاجِعْ رَبَّكَ، فَإِنَّ أُمَّتَكَ لاَ تُطِيقُ ذٰلِكَ، فَرَجَعْتُ فَرَاجَعْتُ رَبِّي فَوَضَعَ شَطْرَهَا، فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسىٰ، فَقَالَ رَاجِعْ رَبَّكَ: ، فَذَكَرَ مِثْلَهُ فَوَضَعَ شَطْرَهَا، فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسىٰ فَأَخْبَرْتُهُ فَقَالَ: رَاجِعْ رَبَّكَ، فَإِنَّ أُمَّتَكَ لاَ تُطِيقُ ذٰلِكَ، فَرَجَعْتُ فَرَاجَعْتُ رَبِّي، فَقَالَ: هِيَ خَمْسٌ وَهْيَ خَمْسُونَ، لاَ يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ، فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسىٰ، فَقَالَ: رَاجِعْ رَبَّكَ، فَقُلْتُ: قَدِ ٱسْتَحْيَيْتُ مِنْ رَبِّي، ثُمَّ ٱنْطَلَقَ حَتَّى أَتَى السِّدْرَةَ الْمُنْتَهىٰ، فَغَشِيَهَا أَلْوانٌ لاَ أَدْرِي مَا هِيَ، ثُمَّ أُدْخِلْتُ الجَنَّةَ، فَإِذَا فِيهَا جَنَابِذُ اللُّؤْلُؤِ، وَإِذَا تُرَابُهَا الْمِسْكُ».

٦ ـ باب: قَوْلِ اللهِ تَعَالَى:

﴿ ۞ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۗ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ ﴾(١)

وَقَوْلِهِ: ﴿ إِذْ أَنذَرَ قَوْمَهُۥ بِٱلْأَحْقَافِ ﴾ ـ إِلَى قَوْلِهِ ـ ﴿ كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْقَوْمَ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴾(٢).

فِيهِ: عَنْ عَطَاءٍ وَسُلَيْمَانَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

و باب قَوْلِ الله عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا۟ بِرِيحٍ صَرْصَرٍ ﴾ شَدِيدَةٍ ﴿ عَاتِيَةٍ ﴾

---

(١) سورة الأعراف الآية ٦٥.

(٢) سورة الأحقاف الآيات ٢١ ـ ٢٥.

et mugissante (*'âtiya*. Ibn 'Uyayna dit: Ce vent fit rebellion aux Gardiens.) **qu'Il déchaîna contre eux sept nuits et huit jours sans relâche,** ("husûman" signifie "successifs") **de sorte qu'on voyait leur peuple gisant comme souches creuses de palmiers, vois-tu d'eux un vestige.**[(1)] (c'est-à-dire un reste)

3343 - D'après Ibn 'Abbâs (r), le Prophète (ç) dit: «On m'a accordé la victoire avec le vent d'est et on a anéanti 'Ad avec le vent d'ouest.»

3344 - Abu Sa'îd (r): Ali (r) avait envoyé au Prophète (ç) une petite parcelle d'or que celui-ci avait partagée entre les quatre personnes suivantes: al-Aqra' ben Habis al-Handaly (puis al-Mujâchi'y), 'Uyayna ben Badr al-Fazâry, Zayd at-Tâ'y (puis l'un des banu Nabhân), et 'Alqama ben 'Ulâtha al-'Amiry (puis l'un des banu Kilâb). Ce partage mit en colère Quraych et les 'Ansâr; ils dirent: «Il donne aux seigneurs de Najd et nous, il nous laisse de côté.» Mais le Prophète (ç): «[J'ai agi ainsi pour gagner uniquement leur cœur.» Alors s'avança un homme aux yeux perdus au fond de leur orbite, aux joues bombées, au front protubérant, à la barbe longue mais aux cheveux rasés: «Crains Dieu, ô Muhammed! s'écria-t-il. — Qui obéirait à Dieu si je désobéissais? lui répondit-il, Dieu me fait confiance quand il s'agit des hommes de toute la terre et vous, vous n'auriez pas confiance en moi!» Un homme, je crois que c'est Khâlid ben al-Walîd, demanda l'autorisation de tuer cet homme mais le Prophète (ç) refusa. Et lorsque l'homme fut parti, il dit: «De la descendance de celui-là — ou suivant une autre variante: de la postériorité de celui-là — sortira un peuple de gens dont la récitation du Coran ne dépassera pas la limite de leur gorge, qui sortiront de la Religion comme sort une flèche d'un gibier, qui tueront les gens de l'Islâm et laisseront les adorateurs des idoles. Si je vivais jusqu'à leur époque, je les ferais périr comme avait péri les 'Ad.»

3345 - 'Abd Allâh rapporte qu'il avait entendu le Prophète (ç) réciter: (*fa hal min muddakir*)[(2)]

R. 7 - Sur l'histoire de Gog et Magog et sur cette Parole de Dieu Très-Haut: ...mais (réussirent à) lui dire: O Dhû' l-Qarnayn, Gog et Magog font dégât sur la terre.[(3)]

*Sur: **On t'interroge sur Dhû'l-Qarnayn: Je vais vous réciter de son histoire ce**

(1) *Al-Hâqa*, 6 - 8. (2) *Al-Qamar*, 15, 17, 22, 32, 40, 51. (3) *Al-Kahf*, 94.

قَـالَ آبْنُ عُيَيْنَةَ: عَتَتْ عَلَى الخُزَّانِ ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَٰنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا﴾ مُتَتَابِعَةً ﴿فَتَرَى ٱلْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ﴾ أُصُولُهَا ﴿فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّنۢ بَاقِيَةٍ﴾[١]. بَقِيَّةٍ.

٣٣٤٣ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّد بْنُ عَرْعَرَة: حَدَثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الحَكَمِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ آبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ الله عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «نُصِرْتُ بِالصَّبَا، وَأُهْلِكَتْ عَادُ بِالدَّبُورِ».

٣٣٤٤ ـ قَالَ: وَقَالَ آبْنُ كَثِيرٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ أَبِي نُعْمٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ: بَعَثَ عَلِيٌّ رَضِيَ الله عَنْهُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ بِذُهَيْبَةٍ، فَقَسَمَهَا بَيْنَ الأَرْبَعَةِ: الأَقْرَعِ بْنِ حابِسٍ الْحَنْظَلِيِّ ثُمَّ الْمجاشِعِيِّ، وَعُيَيْنَةَ بْنِ بَدْرٍ الْفَزَارِيِّ، وَزَيْدٍ الطَّائِيِّ ثُمَّ أَحَدِ بَنِي نَبْهَانَ، وَعَلْقَمَةَ بْنِ عُلاَثَـةَ الْعَامِـرِيِّ، ثُمَّ أَحَدِ بَنِي كِـلاَبٍ، فَغَضِبَتْ قُرَيْشٌ وَالأَنْصَارُ، قَالُوا: يُعْطِي صَنَادِيدَ أَهْلِ نَجْدٍ وَيَدَعُنَا، قَالَ: «إِنَّمَا أَتَأَلَّفُهُمْ». فَأَقْبَلَ رَجُلٌ غَائِرُ الْعَيْنَيْنِ مُشْرِفُ الْوَجْنَتَيْنِ، نَاتِىءُ الجَبِينِ، كَثُّ اللِّحْيَةِ مَحْلُوقٌ، فَقَالَ: آتَّقِ اللهَ يَا مُحَمَّدُ، فَقَالَ: «مَنْ يُطِعِ آللهَ إِذا عَصَيْتُ؟ أَيَأْمَنُنِي آللهُ عَلَى أَهْلِ الأَرْضِ وَلاَ تَأْمَنُونَنِي». فَسَأَلَهُ رَجُلٌ قَتْلَهُ ـ أَحْسِبُهُ خالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ ـ فَمَنَعَهُ، فَلَمَّا وَلَّى قالَ: «إِنَّ مِنْ ضِئْضِىءِ هٰذَا ـ أَوْ: في عَقِبِ هٰذَا ـ قَوْمٌ يَقْرَؤُونَ الْقُرْآنَ لاَ يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ آلدِّينِ مُرُوقَ السَّهْمِ مِنَ الرَّمِيَّةِ، يَقْتُلُونَ أَهْلَ الإِسْلاَمِ وَيَدَعُونَ أَهْلَ الأَوْثَانِ، لَئِنْ أَنَا أَدْرَكْتُهُمْ لأَقْتُلَنَّهُمْ قَتْلَ عادٍ».

٣٣٤٥ ـ **حَدَّثَنَا** خَالِدُ بْنُ يَزِيدَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ، عَنِ الأَسْوَدِ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ الله قَالَ: سَمِعْـتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقْرَأُ: ﴿فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ﴾[٢].

٧ ـ باب: قِصَّةِ يَأْجُوج وَمَأْجُوج، وَقَوْلِ آللهِ تَعَالَى: ﴿قَالُوا۟ يَٰذَا ٱلْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ﴾[٣].

وَقَوْلِ الله تَعَالَى: ﴿وَيَسْـَٔلُونَكَ عَن ذِى ٱلْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا۟ عَلَيْكُم مِّنْهُ ذِكْرًا

---

(١) سورة الحاقة الآيات ٦ ـ ٨.

(٢) سورة القمر الآيات: ١٥، ١٧، ٢٢، ٣٢، ٤٠، ٥١.

(٣) سورة الكهف: الآية ٩٤.

qu'il en faut rappeler. Nous l'avons conforté sur la terre, lui donnant sur toute chose des prises. Il suivit une prise... jusqu'à: **apportez-moi des blocs** (*zubara*; le singulier est: *zubra*) **de fer. Jusqu'à ce qu'ayant comblé l'écart entre les deux** *ṣadafayn*[1] (On rapporte d'ibn 'Abbâs qu'*aṣ-ṣadafayn* signifie: *les deux monts*; de même pour: *as-saddayn*, cela signifie aussi: *les deux monts*. Quant à *kharjan*, il signifie: *salaire*), **il dit: «Soufflez!» Et cela jusqu'à ce qu'il en fît du feu. Il dit: «Apportez du cuivre, pour que j'en verse dessus du** *qiṭr* (c.-à-d. du plomb. D'autres avancent qu'il s'agit là de fer. Suivant certains, c'est le cuivre; c'est l'avis aussi d'ibn 'Abbâs). **Gog et Magog ne purent l'escalader, ni le percer. Dhû'l-Qarnayn dit: «C'est là une miséricorde de mon Seigneur. Quand la promesse de mon Seigneur viendra. Il le nivellera.** (*ja'alahu dakkâ'a* signifie: *le coller par terre*; une chamelle *dakkâ'a* est celle qui n'a pas de bosse, *ad-dakdâk* est comme celui qui s'aplatit à même la terre jusqu'à devenir dur). **Promesse de mon Seigneur est vérité. Ce jour-là Nous laisserons les uns déferler sur les autres.**[2]

* Sur: **avant qu'elle ne soit ouverte à Gog et Magog et qu'ils ne déboulent de tout ḥadab**[3] (Selon Qatâda, *ḥadab* signifie: *monticule*).

Un homme dit au Prophète (ç): «J'ai vu en rêve le *sad* (digue/mont) [de Gog et Magog]; il ressemble à une cape rayée [de rouge et de noir].

— Tu l'as bien vu, lui répondit le Prophète (ç).»

3346 - Selon 'Um Ḥabîba bent Abu Ṣufyân, Zaynab bent Jaḥch (r) rapporte que le Prophète était entré chez elle tout effrayé en disant: «Il n'y a de dieu que Dieu; malheur aux Arabes du danger qui se rapproche! Aujourd'hui une ouverture de cette grandeur s'est faite dans la muraille de Gog et Magog.» Et, ce disant, il avait fait un cercle avec le pouce et le doigt qui le suit. — Zaynab bent Jahch: «Ô Messager de Dieu, ai-je dit, périrons-nous donc tous alors qu'il y a parmi nous des gens pieux? — Oui, si la vilénie se démultiplie»

3347 - D'après Abu Hurayra (r), le Prophète (ç), en faisant le signe de quatre-vingt-dix avec la main[4], dit: «Dieu a fait dans la muraille de Gog et Magog une ouverture comme ceci.»

---

(1) *Al-Kahf*, 83 - 96.
(2) *Al-Kahf*, 96-98.
(3) *Al-Anbiyâ'*, 96.
(4) Les Arabes, pour directement désigner le nombre voulu, utilisaient des signes de la main consistant à l'emploi des doigts et des articulations des doigts.

﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُۥ فِي ٱلْأَرْضِ وَءَاتَيْنَٰهُ مِن كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا فَأَتْبَعَ سَبَبًا - إلَى قَوْلِهِ - ءَاتُونِي زُبَرَ ٱلْحَدِيدِ﴾(١) وَاحِدُها زُبْرَةٌ وَهِيَ الْقِطَعُ ﴿حَتَّىٰٓ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ ٱلصَّدَفَيْنِ﴾(٢) يُقَالُ عَنِ آبْنِ عَبَّاسٍ: الجَبَلَيْنِ، وَالسَّدَّيْنِ الجَبَلَيْنِ ﴿خَرْجًا﴾ أجراً ﴿قَالَ ٱنفُخُوا۟ حَتَّىٰٓ إِذَا جَعَلَهُۥ نَارًا قَالَ ءَاتُونِىٓ أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا﴾(٣) أَصْبُبْ عَلَيْهِ رَصاصاً، ويُقالُ: الحَديدُ، ويُقَالُ: الصُّفْرُ. وَقَالَ آبْنُ عَبَّاسٍ: النُّحاسُ. ﴿فَمَا ٱسْطَٰعُوٓا۟ أَن يَظْهَرُوهُ﴾(٤) يَعْلُوهُ، آسْطَاعَ آسْتَفْعَلَ، مِنْ طُعتُ لَهُ، فَلِذٰلِكَ فُتِحَ أَسْطَاعَ يَسْطِيعُ، وقَالَ بَعْضُهُمْ: آسْتَطَاعَ يَسْتطِيعُ. ﴿وَمَا ٱسْتَطَٰعُوا۟ لَهُۥ نَقْبًا. قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّى فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ رَبِّى جَعَلَهُۥ دَكَّآءَ﴾(٥) أَلْزَقَهُ بِالأَرْضِ، وَنَاقَةٌ دَكَّاءُ: لاَ سَنَامَ لَهَا، وَالدَّكْدَاكُ مِنَ الأَرْضِ مِثْلُهُ، حَتَّى صَلُبَ وَتَلَبَّدَ. ﴿وَكَانَ وَعْدُ رَبِّى حَقًّا ۞ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِى بَعْضٍ﴾(٦). ﴿حَتَّىٰٓ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُم مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنسِلُونَ﴾(٧).

قَالَ قَتَادَةُ: حَدَبٍ أَكَمَةٍ، قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ ﷺ: رَأَيْتُ السَّدَّ مِثْلَ الْبُرْدِ الْمُحَبَّرِ، قَالَ: «رَأَيْتَهُ».

٣٣٤٦ - حَدَّثَنَا يَحْيىٰ بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ آبْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ: أَنَّ زَيْنَبَ بِنْتَ أَبِي سَلَمَةَ حَدَّثَتْهُ، عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ زَيْنَبَ ابْنَةِ جَحْشٍ رَضِيَ الله عَنْهُنَّ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ دَخلَ عَلَيْهَا فَزِعاً يَقُولُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا الله، وَيْلٌ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرٍّ قَدِ آقْتَرَبَ، فُتِحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدْمِ يَأْجوجَ وَمَأْجُوجَ مِثْلُ هٰذِهِ». وَحَلَّقَ بِإِصْبَعِهِ الإِبْهَامِ وَالَّتِي تَلِيهَا، قَالَتْ زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشٍ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ الله، أَنَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ؟ قَالَ: «نَعَمْ، إِذَا كَثُرَ الخَبَثُ».

٣٣٤٧ - حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ: حَدَّثَنَا ابْنُ طَاوُسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ آلله عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «فَتَحَ آلله مِنْ رَدْمِ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مِثْلَ هٰذَا». وَعَقَدَ بِيَدِهِ تِسْعِينَ.

---

(١) سورة الكهف الآيات ٨٣ - ٩٦.
(٢) سورة الكهف الآية ٩٦.
(٣) سورة الكهف الآية ٩٦.
(٤) سورة الكهف الآية ٩٧.
(٥) سورة الكهف الآيتان ٩٧ - ٩٨.
(٦) سورة الكهف الآيتان ٩٨ - ٩٩.
(٧) سورة الأنبياء الآية ٩٦.

3348 - D'après Abu Sa'îd al-Khudry (r), le Prophète (ç) dit: «Dieu appellera 'Âdam et celui-ci répondra: "Me voilà! tout prêt à te servir; le bien est entre tes mains." Alors Dieu dira: "Fais sortir ceux destinés au Feu. — Ils sont au nombre de combien? demandera-t-il. — De chaque millier, neuf cent quatre-vingt-dix neuf, dira Dieu." Alors les enfants auront les cheveux blancs, chaque femelle pleine mettra bas, et tu verras les gens ivres, bien qu'ils ne soient pas ivres en réalité. Mais c'est le châtiment de Dieu qui est terrible.» Les compagnons dirent alors: «O Messager de Dieu, qui est d'entre nous celui-là? — Voici la bonne nouvelle, répondit-il, d'entre vous, il y aura un homme et de Gog et Magog mille.» Puis il dit: «Par Celui qui détient mon âme dans ses mains, j'espère que vous serez le quart des gens du Paradis.» A notre *tekbîr*, il dit: «J'espère que vous serez le tiers des gens du Paradis.» Nous lançâmes de nouveau le *tekbîr*; il dit: «J'espère que vous serez la moitié des gens du Paradis.» Nous lançâmes encore une fois le *tekbîr*, et là, il dit: «Vous ne serez au milieu de la foule que comme un poil noir sur la peau d'un taureau blanc — ou: *comme un poil blanc sur la peau d'un taureau noir*.»

R. 8 - Sur la Parole de Dieu Très haut: Dieu élut Abraham pour intime ami.(1)

* Sur: **Abraham fut un archétype, un dévot à Dieu.**(2)

* Sur: **Abraham était à la fois sensible et longanime.**(3) "awâh", dit Abu Maysara, signifie "raḥîm" (compatissant) en langue d'Abyssinie.

3349 - D'après Ibn 'Abbâs (r), le Prophète (ç) dit: «Vous serez ressuscités pieds nus, sans vêtement, et non circoncis.

«De même que Nous avons instauré une création première nous recommençons à créer. Promesse à Notre charge, et Nous réalisons,(4) récita-t-il ensuite avant de reprendre: Le premier, au Jour de la Résurrection, qui sera vêtu est Abrâham. Quelques-uns de mes Compagnons seront envoyés du côté de la Gauche et je dirai alors: "Ce sont mes Compagnons, ce sont mes compagnons. — Ils n'ont pas encore cessé de retourner sur leur arrière depuis que tu t'es séparé d'eux, répondra

(1) *An-Nisâ'*, 125.
(2) *An-Naḥl*, 120.
(3) *At-Tawba*, 114.
(4) *Al-Anbiyâ'*, 104.

٣٣٤٨ - حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ بْنُ نَصْرٍ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ: حَدَّثَنَا أَبُو صَالِحٍ: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «يَقُولُ اللهُ تَعَالَى: يَا آدَمُ، فَيَقُولُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ، فَيَقُولُ أَخْرِجْ بَعْثَ النَّارِ، قَالَ: وَمَا بَعْثُ النَّارِ؟ قَالَ: مِنْ كُلِّ أَلْفٍ تِسْعَمِائَةٍ وَتِسْعَةً وَتِسْعِينَ، فَعِنْدَهُ يَشِيبُ الصَّغِيرُ، وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا، وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى، وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللهِ شَدِيدٌ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، وَأَيُّنَا ذٰلِكَ الْوَاحِدُ؟ قَالَ: «أَبْشِرُوا، فَإِنَّ مِنْكُمْ رَجُلًا وَمِنْ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ أَلْفاً. ثُمَّ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنِّي أَرْجُو أَنْ تَكُونُوا رُبُعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ». فَكَبَّرْنَا، فَقَالَ: «أَرْجُو أَنْ تَكُونُوا ثُلُثَ أَهْلِ الْجَنَّةِ». فَكَبَّرْنَا، فَقَالَ: «أَرْجُو أَنْ تَكُونُوا نِصْفَ أَهْلِ الْجَنَّةِ». فَكَبَّرْنَا، فَقَالَ: «مَا أَنْتُمْ فِي النَّاسِ إِلَّا كَالشَّعَرَةِ السَّوْدَاءِ فِي جِلْدِ ثَوْرٍ أَبْيَضَ، أَوْ كَشَعَرَةٍ بَيْضَاءَ فِي جِلْدِ ثَوْرٍ أَسْوَدَ».

٨ - باب: قَوْلِ اللهِ تَعَالَى:

﴿ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴾[١]

وَقَوْلِهِ: ﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ ﴾[٢]. وَقَوْلِهِ: ﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴾[٣]. وَقَالَ أَبُو مَيْسَرَةَ: الرَّحِيمُ بِلِسَانِ الْحَبَشَةِ.

٣٣٤٩ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ: حَدَّثَنَا الْمُغِيرَةُ بْنُ النُّعْمَانِ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ: عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّكُمْ مَحْشُورُونَ حُفَاةً عُرَاةً غُرْلًا، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴾[٤]. وَأَوَّلُ مَنْ يُكْسَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِبْرَاهِيمُ، وَإِنَّ أُنَاساً مِنْ أَصْحَابِي يُؤْخَذُ بِهِمْ ذَاتَ الشِّمَالِ، فَأَقُولُ: أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيَقُولُ: إِنَّهُمْ لَمْ يَزَالُوا مُرْتَدِّينَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ مُنْذُ

---

(١) سورة النساءلآية ١٢٥.
(٢) سورة النحل الآية ١٢٠.
(٣) سورة التوبة الآية ١١٤.
(٤) سورة الأنبياء الآية ١٠٤.

Dieu." Alors je dirai comme disait le serviteur pieux: **J'étais leur témoin tant que je fus parmi eux**... jusqu'à **le sage?**[1]»

3350 - Selon Abu Hurayra (r), le Prophète (ç) dit: «Au Jour de la Résurrection, Abraham rencontrera son père, Âzar, qui aura alors le visage tout couvert de poussière. "Ne t'ai-je pas dit de ne pas me désobéir? dira Abraham. — Aujourd'hui, répondra son père, je ne désobéis plus." Sur ce, Abraham dira: "O mon Seigneur, tu m'as donné promesse de ne pas me couvrir d'opprobre au Jour où ils seraient ressuscités. Quelle honte que celle qui me couvre lorsque mon père est le plus éloigné [de Dieu]? — J'ai, répondra Dieu, interdit le Paradis aux Incoryants." Puis, on dira: "O Abraham, qu'as-tu donc [à] tes pieds?" Et celui-là regardera, et il le verra un hyène mâle au poil bien fourni et maculé de sang qu'on prendra par les membres pour le jeter dans le Feu.»

3351 - Ibn 'Abbâs (r): A son entrée dans le Temple, le Prophète (ç) y trouva l'image d'Abraham et celle de Marie. Alors il dit: «Qu'est-ce qui a pris les Incroyants? N'ont-ils pas entendu que les anges n'entrent pas dans une maison où il y a une représentation. Voilà Abraham représenté et consultant, de plus, le sort au moyen des fléchettes?!»

3352 - Ibn Abbâs (r) qui rapporte qu'à la vue des images dans le Temple, le Prophète n'y était entré qu'après qu'elles avaient été effacées sur son ordre. Il avait vu les représentations d'Abraham et d'Ismaël (Salut sur eux) tenant à la main des fléchettes. Il avait alors dit: «Que Dieu combatte les Incroyants! Par Dieu, jamais Abraham et Ismaël n'ont consulté le sort au moyen des fléchettes!»

3353 - Abu Hurayra (r): «O Messager de Dieu, demanda-t-on, quel est l'homme qui a le plus d'honneur? — C'est, répondit-il, celui qui craint le plus Dieu. — Ce n'est pas sur cela qu'on t'interroge, lui dit-on. — Alors, répliqua-t-il, c'est Yûsûf, le prophète de Dieu, fils du Prophète de Dieu, lequel est le fils du Prophète de Dieu, lequel est le fils de l'Intime de Dieu. — Ce n'est pas sur cela qu'on t'interroge, lui dit-on. — Alors, renchérit-il, c'est sur les généalogies des [tribus] arabes que vous m'interrogez? Et bien! les meilleurs d'entre eux durant l'Ignorance sont les meilleurs d'entre eux durant [la période de] l'Islam, s'ils saisissent [les notions de la Religion].»

(1) *Al-Mâ'ida*, 117 - 118.

فَارَقْتَهُمْ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: ﴿وَكُنتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ - إِلَى قَوْلِهِ - ٱلْحَكِيمُ﴾[(١)]».

٣٣٥٠ ـ **حَدَّثَنَا** إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَبْدِ اللهِ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَخِي عَبْدُ الحَمِيدِ، عَنِ ابْنِ أَبِي ذِئْبٍ، عَنْ سَعِيدٍ المَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «يَلْقَى إِبْرَاهِيمُ أَبَاهُ آزَرَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَعَلَى وَجْهِ آزَرَ قَتَرَةٌ وَغَبَرَةٌ، فَيَقُولُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ: أَلَمْ أَقُلْ لَكَ لَا تَعْصِنِي، فَيَقُولُ أَبُوهُ: فَالْيَوْمَ لَا أَعْصِيكَ، فَيَقُولُ إِبْرَاهِيمُ: يَا رَبِّ إِنَّكَ وَعَدْتَنِي أَنْ لَا تُخْزِيَنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ، فَأَيُّ خِزْيٍ أَخْزَى مِنْ أَبِي الأَبْعَدِ؟ فَيَقُولُ اللهُ تَعَالَى: إِنِّي حَرَّمْتُ الجَنَّةَ عَلَى الْكَافِرِينَ، ثُمَّ يُقَالُ: يَا إِبْرَاهِيمُ، مَا تَحْتَ رِجْلَيْكَ؟ فَيَنْظُرُ، فَإِذَا هُوَ بِذِيخٍ مُلْتَطِخٍ، فَيُؤْخَذُ بِقَوَائِمِهِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ».

٣٣٥١ ـ **حَدَّثَنَا** يَحْيَى بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَمْرٌو: أَنَّ بُكَيْراً حَدَّثَهُ، عَنْ كُرَيْبٍ مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: دَخَلَ النَّبِيُّ ﷺ الْبَيْتَ، فَوَجَدَ فِيهِ صُورَةَ إِبْرَاهِيمَ وَصُورَةَ مَرْيَمَ، فَقَالَ ﷺ: «أَمَا لَهُمْ، فَقَدْ سَمِعُوا أَنَّ المَلَائِكَةَ لَا تَدْخُلُ بَيْتاً فِيهِ صُورَةٌ، هٰذَا إِبْرَاهِيمُ مُصَوَّرٌ، فَمَا لَهُ يَسْتَقْسِمُ».

٣٣٥٢ ـ **حَدَّثَنَا** إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى: أَخْبَرَنَا هِشَامٌ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا رَأَى الصُّوَرَ فِي الْبَيْتِ لَمْ يَدْخُلْ حَتَّى أَمَرَ بِهَا فَمُحِيَتْ، وَرَأَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ بِأَيْدِيهِمَا الْأَزْلَامُ، فَقَالَ: «قَاتَلَهُمُ اللهُ، وَاللهِ إِنِ اسْتَقْسَمَا بِالأَزْلَامِ قَطُّ».

٣٣٥٣ ـ **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: قِيلَ يَا رَسُولَ اللهِ، مَنْ أَكْرَمُ النَّاسِ؟ قَالَ: «أَتْقَاهُمْ». فَقَالُوا: لَيْسَ عَنْ هٰذَا نَسْأَلُكَ، قَالَ: «فَيُوسُفُ نَبِيُّ اللهِ، ابْنُ نَبِيِّ اللهِ، ابْنِ نَبِيِّ اللهِ، ابْنِ خَلِيلِ اللهِ». قَالُوا: لَيْسَ عَنْ هٰذَا نَسْأَلُكَ، قَالَ: «فَعَنْ مَعَادِنِ الْعَرَبِ تَسْأَلُونَ؟ خِيَارُهُمْ فِي الجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الإِسْلَامِ، إِذَا فَقُهُوا».

(١) سورة المائدة الآيتان ١١٧ ـ ١١٨.

* Abû Usâma et Mu'tamir: De Ubayd-ul-Lâh, de Sa'îd, d'Abu Hurayra, du Prophète (ç): même hadith.

3354 - D'après Samura, le Messager de Dieu (ç) dit: «Cette nuit, deux anges sont venus me trouver; après quoi, nous sommes allés trouver un homme tellement grand que j'ai eu de la peine à voir sa tête. C'était Abraham (ç).»

3355 - Mujâhid rapporte qu'il avait entendu ibn 'Abbâs (r), à qui on disait que l'Antéchrist aurait entre les yeux le mot *kâfir* ou les lettres ك، ف، ر (k, f, r), répondre: «Je n'ai pas entendu cela du Prophète, mais je l'ai entendu dire: "Quant à Abraham, regardez votre compagnon (c.-à-d. que le Prophète ressemblait à Abraham). Tandis que Moïse était un homme aux cheveux crépus; il montait un chameau roux à la muselière en fibres de palmier. C'est comme si je le vois maintenant en train de descendre dans la vallée."»

3356 - Abu Hurayra (r) rapporte que le Messager (ç) a dit: «Abraham (Salut sur lui) s'était circonscrit à l'âge de quatre-vingts ans à/avec al-Qaddûm/al-qaddûm.»

* Directement d'Abû al-Yamân, directement de Chu'ayb directement d'Abu az-Zinâd qui dit: *al-qadûm*.

Abd-ar-Rahmân ben 'Ishâq rapporte la même chose d'Abu az-Ziâd. Ajlân rapporte aussi la même chose d'Abu Hurayra. Muhammad ben 'Amrû rapporte aussi la même chose d'Abu Salama.

3357 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «Abraham (Salut sur lui) n'a menti que par trois fois.»

3358 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «Abraham (Salut sur lui) n'a menti que par trois fois; deux d'entre elles en vue de Dieu; la première: **Je suis contaminé**(1); la deuxième est: **Oh non! c'est leur gros que voici, qui a fait cela**(2).

«Et un jour lorsqu'il passa avec Sarah près d'un tyran à qui on avait dit: "Il y a ici un homme avec une femme qui est la plus belle du monde." [Ce jour-là,] le tyran ayant dépêché quelqu'un qui l'interrogea sur Sarah: "Qui est celle-là?" il répondit: "C'est ma sœur." Puis retournant à Sarah, il dit:"O Sarah, il n'y a sur la

(1) *As-Saffât*, 89.

(2) *Al-'Anbiyâ'*, 63.

قَالَ أَبُو أُسَامَةَ وَمُعْتَمِرٌ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

٣٣٥٤ ـ **حَدَّثَنَا** مُؤَمَّلٌ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ: حَدَّثَنَا عَوْفٌ: حَدَّثَنَا أَبُو رَجَاءٍ: حَدَّثَنَا سَمُرَةُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «أَتَانِي اللَّيْلَةَ آتِيَانِ، فَأَتَيْنَا عَلَى رَجُلٍ طَوِيلٍ، لَا أَكَادُ أَرَى رَأْسَهُ طُولًا، وَإِنَّهُ إِبْرَاهِيمُ ﷺ».

٣٣٥٥ ـ **حدّثني** بَيَانُ بْنُ عَمْرٍو: حَدَّثَنَا النَّضْرُ: أَخْبَرَنَا ٱبْنُ عَوْنٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ: أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا ـ وَذَكَرُوا لَهُ الدَّجَّالَ بَيْنَ عَيْنَيْهِ مَكْتُوبٌ كَافِرٌ، أَوْ كـ ف ر ـ قَالَ: لَمْ أَسْمَعْهُ، وَلٰكِنَّهُ قَالَ: «أَمَّا إِبْرَاهِيمُ فَٱنْظُرُوا إِلَى صَاحِبِكُمْ، وَأَمَّا مُوسَى فَجَعْدٌ آدَمُ، عَلَى جَمَلٍ أَحْمَرَ، مَخْطُومٍ بِخُلْبَةٍ، كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِ انْحَدَرَ فِي الْوَادِي».

٣٣٥٦ ـ **حدّثنا** قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا مُغِيرَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ الْقُرَشِيُّ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «اخْتَتَنَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَهْوَ ابْنُ ثَمَانِينَ سَنَةً، بِالْقَدُّومِ».

حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ: «بِالْقَدُومِ»: مُخَفَّفَةً. تَابَعَهُ عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ إِسْحٰقَ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ. وَتَابَعَهُ عَجْلَانُ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَرَوَاهُ مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ.

٣٣٥٧ ـ **حَدَّثَنَا** سَعِيدُ بْنُ تَلِيدٍ الرُّعَيْنِيُّ: أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي جَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «لَمْ يَكْذِبْ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا ثَلَاثَ كَذِبَاتٍ».

٣٣٥٨ ـ **حدّثنا** مُحَمَّدُ بْنُ مَحْبُوبٍ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: «لَمْ يَكْذِبْ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا ثَلَاثَ كَذِبَاتٍ، ثِنْتَيْنِ مِنْهُنَّ فِي ذَاتِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ. قَوْلُهُ: ﴿إِنِّي سَقِيمٌ﴾[1]. وَقَوْلُهُ: ﴿بَلْ فَعَلَهُۥ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا﴾[2]. وَقَالَ: «بَيْنَا هُوَ ذَاتَ يَوْمٍ وَسَارَةُ، إِذْ أَتَى عَلَى جَبَّارٍ مِنَ الجَبَابِرَةِ، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّ هَا هُنَا رَجُلًا مَعَهُ ٱمْرَأَةٌ مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ فَسَأَلَهُ عَنْهَا، فَقَالَ: مَنْ هٰذِهِ؟ قَالَ: أُخْتِي، فَأَتَى سَارَةَ فَقَالَ:

---

(١) سورة الصافات الآية ٨٩.

(٢) سورة الأنبياء الآية ٦٣.

face de la terre d'autre croyant que moi et toi, et celui-là m'a interrogé sur toi, alors je lui ai dit que tu étais ma sœur. Ne me démens donc pas." Et quand le tyran envoya chercher Sarah, celle-ci se présenta chez lui, et lorsqu'il s'apprêta à la saisir avec sa main, c'est lui qui fut saisi. "Invoque Dieu pour moi, s'écria-t-il, et je ne te ferai pas de mal." Elle invoqua Dieu et il fut relâché. Il essaya une seconde fois mais il fut saisi de nouveau comme la première fois ou plus violemment encore. "Invoque Dieu pour moi, reprit-il, et je ne te ferai pas de mal." Elle invoqua Dieu et il fut relâché. Puis, il appela l'un de ses chambellans et lui dit: "Vous ne m'avez pas amené un être humain, mais un démon." Après quoi, il donna à Sarah Hâjar comme esclave. Et, de retour, Sarah trouva Abraham en train de prier; celui-ci lui fit signe de la main pour ainsi demander ce qui s'était passé. "Dieu, lui répondit-elle, a repoussé la perfidie de cet incroyant (*kâfir*) — ou ce libertin (*fâjir*) — et m'a donné Hajar comme servante."»

Abu Hurayra ajoute: «Celle-ci est votre mère, ô fils de Mâ'u as-Samâ'.»

3359 - Um Charîk (r) rapporta que le Messager de Dieu (ç) avait donné l'ordre de tuer *al-wazagh*[1]; il avait dit: «[ces lézards] ont, en soufflant, attisé le feu contre Abraham (Salut sur lui).»

3360 - D'après 'Alqama, 'Abd Allâh (r) dit: «A la descente de **Ceux qui croient et n'ont pas obscurci leur foi d'iniquité**[2], nous avons demandé: "O Messager de Dieu, qui parmi nous ne cause pas du tort à sa propre personne? — Ce n'est pas, a-t-il répondu, comme vous dites, car c'est: **et n'ont pas obscurci leur foi d'iniquité** par le polythéisme. N'avez-vous donc pas entendu les paroles de Luqmân à son fils: **Mon petit, n'associe à Dieu personne. Lui associer quiconque est iniquité.**[3]

R. 9 - Sur *yaziffûn*[4] qui signifie la précipitation dans la marche

3361 - Abu Hurayra (r) dit: Un jour, le Prophète (ç) à qui on venait de donner de la viande, a dit: «Le Jour de la Résurrection, Dieu rassemblera sur une seule hauteur les premiers et des derniers hommes [de sorte] à bien entendre et à bien

(1) *Al-wazagh*: une sorte de lézard.
(2) *Al-'An'âm*, 82.
(3) *Luqmân*, 13.
(4) *Aṣ-Ṣaffât*, 94.

يـا سَارَةُ لَيْسَ عَلَى وَجْـهِ الأَرْضِ مُؤْمِنٌ غَيْرِي وَغَيْـرُكِ، وَإِنَّ هٰذَا سَـأَلَنِي عَنْكِ فَـأَخْبَـرْتُـهُ أَنَّـكِ أُخْتِي، فَـلاَ تُكَذِّبِينِي، فَـأَرْسَلَ إِلَيْهَـا، فَلَمَّا دَخَلَتْ عَلَيْـهِ ذَهَبَ يَتَنَاوَلُهَـا بِيَدِهِ فَـأُخِـذَ. فَقَـالَ: آدْعِي اللهَ لِي وَلاَ أَضُرُّكِ، فَدَعَتِ اللهَ فَأُطْلِقَ. ثُمَّ تَنَاوَلَهَا الثَّانِيَةَ فَأُخِذَ مِثْلَهَا أَوْ أَشَدَّ، فَقَالَ: آدْعِي اللهَ لِي وَلاَ أَضُرُّكِ، فَدَعَتْ فَأُطْلِقَ، فَدَعَا بَعْضَ حَجَبَتِهِ، فَقَالَ: إِنَّكُمْ لَمْ تَأْتُونِي بِإِنْسَانٍ، إِنَّمَا أَتَيْتُمُونِي بِشَيْطَانٍ، فَأَخْدَمَهَا هَاجَرَ، فَأَتَتْهُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي، فَأَوْمَأَ بِيَدِهِ: مَهْيَمْ، قَالَتْ: رَدَّ آللهُ كَيْدَ الْكَافِرِ - أَوِ الْفَاجِرِ - فِي نَحْرِهِ، وَأَخْدَمَ هَاجَرَ». قَالَ أَبُو هُـرَيْرَةَ: تِلْكَ أُمُّكُمْ، يَـا بَنِي مَاءِ السَّمَاءِ.

٣٣٥٩ ـ حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ بْنُ مُوسَى - أَوِ آبْنُ سَلاَمٍ عَنْهُ - أَخْبَرَنَا آبْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ عَبْدِ الحَمِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ المُسَيَّبِ، عَنْ أُمِّ شَرِيكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ أَمَرَ بِقَتْلِ الْوَزَغِ. وَقَالَ: «كَانَ يَنْفُخُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ».

٣٣٦٠ ـ حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ: حَدَّثَنَا أَبِي: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ قَالَ: حَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَمْ يَلْبِسُوٓاْ إِيمَـٰنَهُم بِظُلْمٍ ﴾[1]. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللهِ، أَيُّنَا لاَ يَظْلِمُ نَفْسَهُ؟ قَالَ: «لَيْسَ كَمَا تَقُولُونَ ﴿وَلَمْ يَلْبِسُوٓاْ إِيمَـٰنَهُم بِظُلْمٍ ﴾ بِشِرْكٍ، أَوَ لَمْ تَسْمَعُوا إِلَى قَوْلِ لُقْمَانَ لاِبْنِهِ: ﴿ يَـٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِٱللَّهِ إِنَّ ٱلشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴾[2]».

٩ ـ باب: ﴿ يَزِفُّونَ ﴾[3]: النَّسَلاَنُ فِي المَشْيِ.

٣٣٦١ ـ حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ نَصْرٍ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ أَبِي حَيَّانَ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: أُتِيَ النَّبِيُّ ﷺ يَوْماً بِلَحْمٍ فَقَالَ: «إِنَّ اللهَ يَجْمَعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَيُسْمِعُهُمُ الدَّاعِي وَيُنْفِذُهُمُ الْبَصَرُ،

(١) سورة الأنعام الآية ٨٢.
(٢) سورة لقمان الآية ١٣.
(٣) سورة الصافات الآية ٩٤.

voir... Le soleil se rapprochera d'eux. (puis, il cite le ḥadîth de l'Intercession). Après quoi ils iront trouver Abraham et lui diront: "Toi, tu es le prophète de Dieu, et de toute la terre, tu es Son Intime, intercède en notre faveur auprès de ton Seigneur. — C'est ma propre personne, c'est ma propre personne [qui a besoin d'être sauvée]. Allez trouver Moïse, dira Abraham après avoir énuméré ses mensonges."»

* Ce ḥadîth est aussi rapporté par Anas, et ce du Prophète (ç).

3362 - Directement de Ahmad ben Sa'îd Abu 'Abd Allâh, directement de Wahb ben Jarîr, de son père, de Ayûb, de 'Abd Allâh ben Sa'îd ben Jubayr, de son père, d'Ibn 'Abbâs (r), du Prophète (ç) qui dit: «Que Dieu accorde miséricorde à la mère d'Ismaël; si elle ne s'était pas précipitée, Zamzam eût été une source d'eau ruisselante.»

3363 - Al-'Anṣâry dit: Ibn Jurayj nous a rapporté ceci: Quant à Kathîr ben Kathîr, il m'a dit: Nous étions assis, moi et 'Uthmân ben Abu Sulaymân, avec Sa'îd ben Jubayr qui dit: Ce n'est pas ainsi que la Tradition m'a été rapportée par ibn 'Abbâs; il m'a plutôt dit ceci: Abraham arriva avec Ismaël et la mère de celui-ci (elle le nourrissait encore) qui avait avec elle une outre (mais il ne fit pas remonter cela au Prophète). Ensuite Abraham vint avec elle et son fils Ismaël.

3364 - Ibn 'Abbâs dit: «La première fois que les femmes se servirent d'une traîne à leur robe fut quand la mère d'Ismaël en fit usage pour effacer les traces de ses pas [lors de sa fuite] de Sarah. Par la suite, Abraham vint avec elle et son fils Ismaël, qui la tétait encore, et la laissa près de la Maison, à côté d'un grand arbre, en amont de Zamzam, à endroit dominant la Mosquée. A cette époque-là, il n'y avait à La Mecque ni personne ni eau. Il les installa donc là et leur laissa un sac en cuir contenant des dattes et une outre contenant de l'eau puis il prit le chemin du retour. La mère d'Ismaël le voyant partir ainsi le suivit et lui dit: "Ô Abraham! où vas-tu et comment nous laisses-tu dans cette vallée qui n'abrite ni être humain ni rien?" Cela, elle le lui dit plusieurs fois. Et, comme il ne se retourna pas, elle l'interrogea: "Est-ce que c'est Dieu qui t'a ordonné de faire cela? — Oui, répondit-il. — Alors, dit-elle, Il ne nous abandonnera pas." Après quoi, elle retourna sur ses pas. Abraham continua alors son chemin, et arrivé à un col où ils ne pouvaient le voir, il fit face à la Maison et prononça en ayant les mains levées des invocations en ces termes: — ... **Notre Seigneur, j'ai fixé une partie de ma progéniture dans une**

وَتَدْنُو الشَّمْسُ مِنْهُمْ ـ فَذَكَر حَدِيثَ الشَّفَاعَةِ ـ فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ فَيَقُولُونَ: أَنْتَ نَبِيُّ اللهِ وَخَلِيلُهُ مِنَ الأَرْضِ، ٱشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، وَيَقُولُ: فَذَكَرَ كَذَبَاتِهِ، نَفْسِي نَفْسِي، ٱذْهَبُوا إِلَى مُوسَى».

تَابَعَهُ أَنَسٌ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

٣٣٦٢ ـ **حَدَّثَنَا** أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ أَبُو عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ٱبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «يَرْحَمُ اللهُ أُمَّ إِسْمَاعِيلَ، لَوْلا أَنَّهَا عَجِلَتْ، لَكَانَ زَمْزَمُ عَيْناً مَعِيناً».

٣٣٦٣ ـ قَالَ الأَنْصَارِيُّ: حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَمَّا كَثِيرُ بْنُ كَثِيرٍ: فَحَدَّثَنِي قَالَ: إِنِّي وَعُثْمَانُ بْنَ أَبِي سُلَيْمَانَ جُلُوسٌ مَعَ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، فَقَالَ: مَا هٰكَذَا حَدَّثَنِي ٱبْنُ عَبَّاسٍ، وَلَكِنه قَالَ: أَقْبَلَ إِبْرَاهِيمُ بِإِسْمَاعِيلَ وَأُمِّهِ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ ـ وَهْيَ تُرْضِعُهُ ـ مَعَهَا شَنَّةٌ ـ لَمْ يَرْفَعْهُ ـ ثُمَّ جَاءَ بِهَا إِبْرَاهِيمُ وَبِٱبْنِهَا إِسْمَاعِيلَ.

٣٣٦٤ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ أَيُّوبَ السَّخْتِيَانِيِّ وكثيرِ بْنِ كَثِيرِ بْنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ أَبِي وَدَاعَةَ ـ يَزِيدُ أَحَدُهُمَا عَلَى الآخرِ ـ عَنْ سَعِيدِ ٱبْنِ جُبَيْرٍ: قال ٱبْنُ عَبَّاسٍ: أَوَّلَ مَا ٱتَّخَذَ النِّسَاءُ المِنْطَقَ مِنْ قِبَلِ أُمِّ إِسْمَاعِيلَ، ٱتَّخَذَتْ مِنْطَقاً لَتُعَفِّيَ أَثَرَهَا عَلَى سَارَةَ، ثُمَّ جَاءَ بِهَا إِبْرَاهِيمُ وَبِٱبْنِهَا إِسْمَاعِيلَ ـ وَهْيَ تُرْضِعُهُ ـ حَتَّى وَضَعَهَا عِنْدَ الْبَيْتِ، عِنْدَ دَوْحَةٍ فَوْقَ زَمْزَمَ فِي أَعْلَى المَسْجِدِ، وَلَيْسَ بِمَكَّةَ يَوْمَئِذٍ أَحَدٌ، وَلَيْسَ بِهَا مَاءٌ، فَوَضَعَهُمَا هُنَالِكَ، وَوَضَع عِنْدَهُمَا جِرَاباً فِيهِ تَمْرٌ، وَسِقَاءً فِيهِ مَاءٌ، ثُمَّ قَفَّى إِبْرَاهِيمُ مُنْطَلِقاً، فَتَبِعَتْهُ أُمُّ إِسْمَاعِيلَ، فَقَالَتْ: يَا إِبْرَاهِيمُ، أَيْنَ تَذْهَبُ وَتَتْرُكُنَا بِهٰذَا الْوَادِي، الَّذِي لَيْسَ فِيهِ إِنْسٌ وَلاَ شَيْءٌ؟ فَقَالَتْ لَهُ ذٰلِكَ مِرَاراً، وَجَعَلَ لاَ يَلْتَفِتُ إِلَيْهَا، فَقَالَتْ لَهُ: آللهُ الَّذِي أَمَرَكَ بِهٰذَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَتْ: إِذَنْ لاَ يُضَيِّعُنَا، ثُمَّ رَجَعَتْ، فَٱنْطَلَقَ إِبْرَاهِيمُ حَتَّى إِذَا كَانَ عِنْدَ الثَّنِيَّةِ حَيْثُ لاَ يَرَوْنَهُ، ٱسْتَقْبَلَ بِوَجْهِهِ الْبَيْتَ، ثُمَّ دَعَا بِهٰؤُلاَءِ الْكَلِمَاتِ، وَرَفَعَ يَدَيْهِ فَقَالَ: ﴿ رَّبَّنَآ إِنِّيٓ أَسۡكَنتُ مِن ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيۡرِ ذِي زَرۡعٍ ـ حَتَّى بَلَغَ ـ يَشۡكُرُونَ ﴾[1]. وَجَعَلَتْ

---

(١) سورة إبراهيم الآية ٣٧.

dépression impropre aux cultures... jusqu'à: **ils en seront reconnaissants.**[1] La mère d'Ismaël se mit donc à allaiter son enfant et à boire de cette eau-là jusqu'au moment où toute l'eau s'épuisa. Après quoi, elle eut soif tout autant que son fils. Elle le vit bientôt se tordre — ou rouler, suivant une variante. Et pour ne pas voir son fils souffrir, elle s'éloigna, mais arrivée à as-Ṣafâ', la montagne la plus proche, elle y grimpa puis fit face à la vallée dans l'espoir de voir quelqu'un arriver. Comme elle ne vit personne, elle descendit d'aṣ-Ṣafâ'. Atteignant la vallée, elle souleva le pan de sa robe, et courut, comme le ferait une personne épuisée, jusqu'à la limite de la vallée. A al-Marwa, elle scruta [les alentours] dans l'espoir de voir quelqu'un venir mais elle ne voyait personne. Elle fit cela par sept fois.»

A ce point du récit, ibn 'Abbas dit que le Prophète (ç) avait dit: *C'est en raison de cela qu'il y a la course des pèlerins entre les deux monts.* Et, lorsqu'elle surplomba al-Marwa, elle entendit une voix. "Silence!" se dit-elle, et elle tendit l'oreille; elle entendit la voix une seconde fois. "Tu as été entendu, dit-elle alors à la source de la voix, voyons maintenant si tu peux nous secourir." Et tout de suite elle voyait à l'endroit du puits de Zamzam l'Ange qui remua le sol avec le talon (ou, a-t-il dit, avec son aile), et bientôt l'eau jaillit. Hâjar se mit alors à retenir l'eau comme dans un bassin; et à la prendre avec ses mains pour en remplir l'outre. L'eau jaillissait chaque fois qu'elle en puisait.

Là, Ibn Abbas dit que le Prophète (ç) avait dit: *Que Dieu accorde miséricorde à la mère d'Ismaël. Si elle avait laissé Zamzam* (ou: *si elle n'avait pas pris de l'eau avec ses mains) Zamzam aurait été une source d'eau ruisselante et apparente.*

Hâjar but alors et allaita son enfant. L'Ange lui dit: "Ne craignez pas d'être perdus. Vous êtes à l'emplacement de la Maison de Dieu que construira cet enfant et son père. Dieu ne fera pas perdre les siens." L'emplacement de la Maison surplombait l'endroit comme une colline; les eaux des torrents y affluaient à sa gauche et à sa droite sans jamais l'atteindre. Elle était ainsi jusqu'au jour où vint à passer près d'eux un groupe — ou un clan — de la tribu de Jurhum arrivant par la route de Kadâ'. Ils installèrent leur camp en bas de La Mecque. Après quoi, ils vinrent à remarquer un oiseau tournoyer. "Cet oiseau ne tournoie qu'autour d'une eau, se dirent-ils, nous connaissons cette vallée et nous savons qu'elle ne contient pas d'eau." Et ils envoyèrent un ou deux éclaireurs. Ces derniers, ayant trouvé l'eau, revinrent l'annoncer au clan. Les gens s'y rendirent et rencontrèrent

(1) *Ibrâhîm*, 37.

أُمُّ إسْمَاعِيلَ تُرْضِعُ إسْمَاعِيلَ وَتَشْرَبُ مِنْ ذٰلِكَ المَاءِ، حَتَّى إذَا نَفِدَ مَا فِي السِّقَاءِ عَطِشَتْ وَعَطِشَ ٱبْنُهَا، وَجعَلَتْ تَنْظُرُ إلَيْهِ يَتَلَوَّى ـ أَوْ قَالَ يَتَلَبَّطُ ـ فَٱنْطَلَقَتْ كَرَاهِيَةَ أَنْ تَنْظُر إلَيْهِ، فَوَجَدَتِ الصَّفا أَقْرَبَ جَبَلٍ فِي الأَرْضِ يَلِيهَا، فَقَامَتْ عَلَيْهِ، ثُمَّ ٱسْتَقْبَلَتِ الْوَادِي تَنْظُرُ هَلْ تَرَى أَحَداً فَلَمْ تَرَ أَحَداً، فَهَبَطَتْ مِنَ الصَّفَا حَتَّى إذَا بَلَغَتْ الْوَادِيَ رَفَعَتْ طَرَفَ دِرْعِهَا، ثُمَّ سَعَتْ سَعْيَ الإِنْسَانِ الْمَجْهُودِ حَتَّى جَاوَزَتِ الْوَادِيَ، ثُمَّ أَتَتِ المَرْوَةَ فَقَامَتْ عَلَيْهَا وَنَظَرَتْ هَلْ تَرَى أَحَداً فَلَمْ تَرَ أَحَداً، فَفَعَلَتْ ذٰلِكَ سَبْعَ مَرَّاتٍ. قَالَ ٱبْنُ عَبَّاسٍ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «فَذٰلِكَ سَعْيُ النَّاسِ بَيْنَهُمَا». فَلَمَّا أَشْرَفَتْ عَلَى المَرْوَةِ سَمِعَتْ صَوتاً، فَقَالَتْ صَهٍ ـ تُرِيدُ نَفْسَهَا ـ ثُمَّ تَسَمَّعَتْ، فَسَمِعَتْ أَيْضاً، فَقَالَتْ: قَدْ أَسْمَعْتَ إنْ كَانَ عِنْدَكَ غَوَاثٌ، فَإذَا هِيَ بِالمَلَكِ عِنْدَ مَوْضِعِ زَمْزَمَ، فَبَحَثَ بِعَقِبِهِ ـ أَوْ قَالَ: بِجَنَاحِهِ ـ حَتَّى ظَهَرَ المَاءُ، فَجَعَلَتْ تُحَوِّضُهُ وَتَقُولُ بِيَدِهَا هٰكَذَا، وَجَعَلَتْ تَغْرِفُ مِنَ المَاءِ فِي سِقَائِهَا وَهْوَ يَفُورُ بَعْدَ مَا تَغْرِفُ. قَالَ ٱبْنُ عَبَّاسٍ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «يَرْحَمُ الله أُمَّ إسْمَاعِيلَ، لَوْ تَرَكَتْ زَمْزَمَ ـ أَوْ قَالَ: لَوْ لَمْ تَغْرِفْ مِنَ المَاءِ ـ لَكَانَتْ زَمْزَمُ عَيْناً مَعِيناً». قَالَ: فَشَرِبَتْ وَأَرْضَعَتْ وَلَدَهَا، فَقَالَ لَهَا المَلَكُ: لا تَخَافُوا الضَّيْعَةَ، فَإنَّ هَا هُنَا بَيْتَ اللهِ، يَبْنِي هٰذَا الْغُلاَمُ وَأَبُوهُ، وَإنَّ اللهَ لاَ يُضِيعُ أَهْلَهُ. وَكَانَ الْبَيْتُ مُرْتَفِعاً مِنَ الأَرْضِ كَالرَّابِيَةِ، تَأْتِيهِ السُّيُولُ، فَتَأْخُذ عَنْ يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ، فَكَانَتْ كَذٰلِكَ حَتَّى مَرَّتْ بِهِمْ رُفْقَةٌ مِنْ جُرْهُمَ ـ أَوْ أَهْلُ بَيْتٍ مِنْ جُرْهُمَ ـ مُقْبِلِينَ مِنْ طَرِيقِ كَدَاءٍ، فَنَزَلُوا فِي أَسْفَلِ مَكَّةَ، فَرَأَوْا طَائِراً عَائِفاً، فَقَالُوا: إنَّ هٰذَا الطَّائِرَ لَيَدُورُ عَلَى مَاءٍ، لَعَهْدُنَا بِهٰذَا الْوَادِي وَمَا فِيهِ مَاءٌ، فَأَرْسَلُوا جَرِيّاً أَوْ جَرِيَّيْنِ فَإذَا هُمْ بِالمَاءِ، فَرَجَعُوا فَأَخْبَرُوهُمْ بِالمَاءِ فَأَقْبَلُوا ـ قَالَ: وَأُمُّ إسْمَاعِيلَ عِنْدَ المَاءِ ـ فَقَالُوا: أَتَأْذَنِينَ لَنَا

la mère d'Ismaël à qui ils demandèrent la permission de s'installer près d'elle. Elle accepta en les prévenant qu'ils n'avaient pas le droit de propriété sur l'eau. "Certainement, répondirent-ils."

Là, Ibn Abbas dit que le Prophète (ç) avait dit: *Cela plut à la mère d'Ismaël car elle aimait la compagnie.*

Après quoi, le clan s'installa et il envoya à la tribu Jurhum qui vint s'installer à son tour. L'enfant grandit et apprit d'eux la langue arabe. En grandissant, il leur plut si bien qu'ils le marièrent à l'une de leurs femmes.

La mère d'Ismaël mourut et Abraham arriva après le mariage d'Ismaël pour s'enquérir de ceux qu'ils avaient laissés. Ne trouvant pas Ismaël chez lui, il interrogea sa femme sur lui. "Il est sorti à la recherche de notre subsistance, lui répondit-elle." L'interrogeant sur leur situation, elle lui dit: "Nous sommes dans la pauvreté, nous sommes dans l'angoisse et dans la peine." En somme, elle se plaignait. Alors, il lui dit: "Quand ton époux reviendra, salue-le de ma part et dis-lui de changer le seuil de sa porte."

A son retour, Ismaël pressentit quelque chose, "Quelqu'un est venu? demanda-t-il donc. — Oui, répondit-elle, un vieillard fait ainsi et ainsi a demandé après toi. Je l'ai mis au courant. Et puis il m'a interrogé sur notre situation et je lui ai dit que nous sommes dans la misère et la peine. — Est-ce qu'il t'a recommandé quelque chose? lui demanda-t-il. — Oui, dit-elle, il m'a chargée de te transmettre le salut et il t'a dit de changer le seuil de ta porte. — C'est mon père, lui dit-il, et il m'enjoint de me séparer de toi. Retourne alors dans ta famille." Il la répudia donc et épousa une autre femme des Jurhum.

Abraham resta absent le temps que Dieu voulut, puis il arriva un jour mais il ne trouva pas Ismaël. Alors il entra chez sa femme et l'interrogea sur lui. "Il est sorti chercher des subsistances, répondit la femme. — Comment vivez-vous? demanda-t-il en l'interrogeant aussi sur leur situation. — Nous sommes dans l'aisance et l'abondance, dit-elle tout en ayant loué Dieu. — Quelle est votre nourriture? insista-t-il. — La viande, répondit-elle. — Et votre boisson alors? insista-t-il encore. — l'eau, dit-elle." Alors, il se tourna vers Dieu et lança: "O mon Dieu! bénis pour eux la viande et l'eau!"

Là, le Prophète avait dit: *A cette époque-là, ils n'avaient pas de grains.*

S'ils en avaient, il aurait invoqué Dieu pour bénir les grains pour eux. Grâce à

أَنْ نَنْزِلَ عِنْدَكِ؟ فَقَالَتْ: نَعَمْ، وَلَكِنْ لَا حَقَّ لَكُمْ فِي المَاءِ، قَالُوا: نَعَمْ. قَالَ ٱبْنُ عَبَّاسٍ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «فَأَلْفَى ذَلِكَ أُمَّ إِسْمَاعِيلَ وَهْيَ تُحِبُّ الْأُنْسَ». فَنَزَلُوا وَأَرْسَلُوا إِلَى أَهْلِيهِمْ فَنَزَلُوا مَعَهُمْ، حَتَّى إِذَا كَانَ بِهَا أَهْلُ أَبْيَاتٍ مِنْهُمْ، وَشَبَّ الْغُلَامُ وَتَعَلَّمَ الْعَرَبِيَّةَ مِنْهُمْ، وَأَنْفَسَهُمْ وَأَعْجَبَهُمْ حِينَ شَبَّ، فَلَمَّا أَدْرَكَ زَوَّجُوهُ ٱمْرَأَةً مِنْهُمْ، وَمَاتَتْ أُمُّ إِسْمَاعِيلَ، فَجَاءَ إِبْرَاهِيمُ بَعْدَ مَا تَزَوَّجَ إِسْمَاعِيلُ يُطَالِعُ تَرِكَتَهُ، فَلَمْ يَجِدْ إِسْمَاعِيلَ، فَسَأَلَ ٱمْرَأَتَهُ عَنْهُ فَقَالَتْ: خَرَجَ يَبْتَغِي لَنَا، ثُمَّ سَأَلَهَا عَنْ عَيْشِهِمْ وَهَيْئَتِهِمْ، فَقَالَتْ: نَحْنُ بِشَرٍّ، نَحْنُ فِي ضِيقٍ وَشِدَّةٍ، فَشَكَتْ إِلَيْهِ، قَالَ: فَإِذَا جَاءَ زَوْجُكِ فَٱقْرَئِي عَلَيْهِ السَّلَامَ، وَقُولِي لَهُ يُغَيِّرْ عَتَبَةَ بَابِهِ، فَلَمَّا جَاءَ إِسْمَاعِيلُ كَأَنَّهُ آنَسَ شَيْئاً، فَقَالَ: هَلْ جَاءَكُمْ مِنْ أَحَدٍ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، جَاءَنَا شَيْخٌ كَذَا وَكَذَا، فَسَأَلَنَا عَنْكَ فَأَخْبَرْتُهُ، وَسَأَلَنِي كَيْفَ عَيْشُنَا، فَأَخْبَرْتُهُ أَنَّا فِي جَهْدٍ وَشِدَّةٍ، قَالَ: فَهَلْ أَوْصَاكِ بِشَيْءٍ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ السَّلَامَ، وَيَقُولُ: غَيِّرْ عَتَبَةَ بَابِكَ، قَالَ: ذَاكِ أَبِي، وَقَدْ أَمَرَنِي أَنْ أُفَارِقَكِ، ٱلْحَقِي بِأَهْلِكِ، فَطَلَّقَهَا، وَتَزَوَّجَ مِنْهُمْ أُخْرَى، فَلَبِثَ عَنْهُمْ إِبْرَاهِيمُ مَا شَاءَ اللهُ، ثُمَّ أَتَاهُمْ بَعْدُ فَلَمْ يَجِدْهُ، فَدَخَلَ عَلَى ٱمْرَأَتِهِ فَسَأَلَهَا عَنْهُ، فَقَالَتْ: خَرَجَ يَبْتَغِي لَنَا، قَالَ: كَيْفَ أَنْتُمْ؟ وَسَأَلَهَا عَنْ عَيْشِهِمْ وَهَيْئَتِهِمْ، فَقَالَتْ: نَحْنُ بِخَيْرٍ وَسَعَةٍ، وَأَثْنَتْ عَلَى اللهِ. فَقَالَ: مَا طَعَامُكُمْ؟ قَالَتِ: اللَّحْمُ. قَالَ: فَمَا شَرَابُكُمْ؟ قَالَتِ: المَاءُ. قَالَ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي اللَّحْمِ وَالمَاءِ. قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ يَوْمَئِذٍ حَبٌّ، وَلَوْ

cette invocation et à La Mecque seulement, la viande et l'eau peuvent à elles seules fournir une alimentation complète.

Abraham avait dit donc à la femme: "Quand ton mari reviendra, salue-le de ma part et dis-lui de maintenir le seuil de la porte."

A son retour, Ismaël demanda: "Quelqu'un est venu? — Oui, il nous est venu un vieillard de belle allure, répondit sa femme en faisant l'éloge d'Abraham, il m'a interrogé sur toi; je lui ai répondu; il m'a interrogé sur notre existence; je lui ai dit que nous étions dans l'aisance. — Et est-ce qu'il t'a recommandé quelque chose? demanda-t-il. — Oui, répondit-elle, il te salue et te demande de maintenir le seuil de ta porte. — Celui-là est mon père, et toi tu es le seuil, dit alors Ismaël, et il m'a enjoint de te garder."

Abraham resta absent le temps que Dieu voulut, puis il arriva un jour pendant qu'Ismaël était assis sous un arbre, près de Zamzam, s'affairant à tailler des flèches à lui. Ayant vu son père, Ismaël se jeta sur lui et tous deux firent comme font le père et son fils. Après quoi, Abraham dit: "Ô Ismaël! Dieu m'a donné un ordre à exécuter. — Fais donc ce que ton Seigneur t'a ordonné de faire, répondit Ismaël. — Et tu m'aideras? demanda Abraham. — Je t'aiderai! assura Ismaël. — Dieu m'a ordonné, dit donc Abraham, de construire une Maison là-haut." Et il désigna une colline qui dominait les alentours.

Alors tous deux se mirent à élever les assises de la Maison; Ismaël apportant les pierres et Abraham les disposant. Quand la bâtisse était devenue haute, il lui apporta la pierre [du Maqâm]. Abraham se tint sur elle et continua la construction pendant qu'Ismaël continuait à lui apporter les pierres. En travaillant, ils répétaient: **Notre Seigneur, veuille l'accepter de nous! Tu es l'Entendant, le Connaissant.**(1)

Ils se mirent à construire en faisant le tour autour de la Maison et en répétant: **Notre Seigneur, veuille l'accepter de nous! Tu es l'Entendant, le Connaissant.»**

3365 - D'après Sa'îd ben Jubayr, ibn 'Abbâs dit: Après ce qui s'était passé entre lui et son épouse, Abraham emmena Ismaël et sa mère [à La Mecque]. Il y avait avec eux une outre pleine d'eau. La mère, en buvant de cette outre, put avoir plus de lait pour son enfant. Une fois à La Mecque, Abraham installa Agar et son

---

(1) *Al-Baqara*, 127.

كَانَ لَهُمْ دَعَا لَهُمْ فِيهِ». قَالَ: فَهُمَا لاَ يَخْلُو عَلَيْهِمَا أَحَدٌ بِغَيْرِ مَكَّةَ إِلَّا لَمْ يُوَافِقَاهُ. قَالَ: فَإِذَا جَاءَ زَوْجُكِ فَٱقْرَئِي عَلَيْهِ السَّلاَم، وَمُرِيهِ يُثْبِتُ عَتَبَةَ بَابِهِ، فَلَمَّا جَاءَ إِسْمَاعِيلُ قَالَ: هَلْ أَتَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، أَتَانَا شَيْخ حَسَنُ الْهَيْئَةِ، وَأَثْنَتْ عَلَيْهِ، فَسَأَلَنِي عَنْكَ فَأَخْبَرْتُهُ، فَسَأَلَنِي كَيْفَ عَيْشُنَا فَأَخْبَرْتُهُ أَنَّا بِخَيْرٍ، قَالَ: فَأَوْصَاكِ بِشَيْءٍ، قَالَتْ: نَعَمْ، هُوَ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلاَمَ، وَيَأْمُرُكَ أَنْ تُثْبِتَ عَتَبَةَ بَابِكَ، قَالَ: ذَاكِ أَبِي وَأَنْتِ الْعَتَبَةُ، أَمَرَنِي أَنْ أُمْسِكَكِ، ثُمَّ لَبِثَ عَنْهُمْ مَا شَاءَ الله، ثُمَّ جَاءَ بَعْدَ ذٰلِكَ، وَإِسْمَاعِيلُ يَبْرِي نَبْلاً لَهُ تَحْتَ دَوْحَةٍ قَرِيباً مِنْ زَمْزَمَ، فَلَمَّا رَآهُ قَامَ إِلَيْهِ، فَصَنَعَا كَمَا يَصْنَعُ الْوَالِدُ بِالْوَلَدِ وَالْوَلَدُ بِالْوَالِدِ، ثُمَّ قَالَ: يَا إِسْمَاعِيلُ، إِنَّ اللهَ أَمَرَنِي بِأَمْرٍ، قَالَ: فَٱصْنَعْ مَا أَمَرَكَ رَبُّكَ، قَالَ: وَتُعِينُنِي؟ قَالَ: وَأُعِينُكَ، قَالَ: فَإِنَّ اللهَ أَمَرَنِي أَنْ أَبْنِيَ هَا هُنَا بَيْتاً ـ وَأَشَارَ إِلَى أَكَمَةٍ مُرْتَفِعَةٍ عَلَى مَا حَوْلَهَا ـ قَالَ: فَعِنْدَ ذٰلِكَ رَفَعَا الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ، فَجَعَلَ إِسْمَاعِيلُ يَأْتِي بِالحِجَارَةِ وَإِبْرَاهِيمُ يَبْنِي، حَتَّى إِذَا ٱرْتَفَعَ الْبِنَاءُ، جَاءَ بِهٰذَا الحَجَرِ فَوَضَعَهُ لَهُ فَقَامَ عَلَيْهِ، وَهْوَ يَبْنِي وَإِسْمَاعِيلُ يُنَاوِلُهُ الحِجَارَةَ، وَهُمَا يَقُولاَنِ: ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّآ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ﴾[1]. قَالَ: فَجَعَلاَ يَبْنِيَانِ حَتَّى يَدُورَا حَوْلَ الْبَيْتِ وَهُمَا يَقُولاَنِ: ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّآ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ﴾.

٣٣٦٥ ـ **حَدَّثَنا** عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ عَبْدُ المَلِكِ بْنُ عَمْرٍو قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ نَافِعٍ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ كَثِيرٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ٱبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ الله عَنْهُمَا قَالَ: لَمَّا كَانَ بَيْنَ إِبْرَاهِيمَ وَبَيْنَ أَهْلِهِ مَا كَانَ، خَرَجَ بِإِسْمَاعِيلَ وَأُمِّ إِسْمَاعِيلَ، وَمَعَهُمْ شَنَّةٌ فِيهَا مَاءٌ، فَجَعَلَتْ أُمُّ إِسْمَاعِيلَ تَشْرَبُ مِنَ الشَّنَّةِ، فَيَدِرُّ لَبَنُهَا عَلَى صَبِيِّهَا، حَتَّى قَدِمَ مَكَّةَ

---

(١) سورة البقرة الآية ١٢٧.

fils sous un grand arbre puis reprit la route en direction de chez lui. La mère d'Ismaël le suivit jusqu'à Kadâ': "O Abraham! l'appela-t-elle, à qui nous laisses-tu? — A Dieu, répondit-il. — J'accepte la protection de Dieu", s'écria Agar qui revint alors sur ses pas. Elle but de l'eau de l'outre et eut du lait en abondance pour son enfant jusqu'au moment où l'eau fut épuisée. Elle se dit: "Si je marchais peut-être trouverais-je quelqu'un." Elle alla monter sur aṣ-Ṣafâ. Elle resta à regarder les alentours dans l'espoir de voir quelqu'un mais elle ne vit personne. Elle regagna alors la vallée et se mit à marcher rapidement jusqu'à Marwa. Elle refit cela plusieurs fois avant de dire: "Si jallais voir ce qu'il fait (elle parlait de l'enfant)." Elle y alla et elle le trouva comme s'il allait mourir. Ne pouvant supporter cela, elle se dit: "Il se pourrait que je trouverais quelqu'un si j'allais voir dans les parages!" Elle alla monter sur Ṣafâ.... Elle regarda et regarda encore mais elle ne vit personne. Elle resta ainsi jusqu'à ce qu'elle ait terminé sept [va-et-vient]. Elle se dit ensuite: "Je vais voir ce qu'il fait." Tout à coup elle entendit une voix, ce qui la poussa à dire: "Viens à mon secours si tu as quelque bien!" Aussitôt apparut Gabriel (Ici, en enfonçant son talon dans le sol, le *râwi* dit: il fit ainsi avec son talon et l'eau se mit à sourdre). Saisie de stupéfaction, Agar se mit à creuser (Si, disait Abu-l-Qâsim, elle l'avait laissée, la source serait devenue bien visible.). Elle se mit alors à boire de l'eau et eut du lait en abondance pour son enfant. De passage dans le lit de la vallée, des gens de Jurhum aperçurent des oiseaux. La chose les laissa étonnés. "Les oiseaux, se dirent-ils, ne peuvent être qu'au-dessus d'une source d'eau!" Ils envoyèrent aussitôt un homme qui, après son arrivée, découvrit qu'ils étaient tout près d'une source d'eau. Il revint vers les siens et leur annonça la nouvelle. Sur ce, les Jurhum allèrent voir Agar et lui dire: "O mère d'Ismaël! nous autorises-tu d'être avec toi? (Ou: à demeurer avec toi?)"

Arrivé à l'âge de la puberté, son fils se maria à une femme des Jurhum. D'autre part, quant à Abraham, il décida d'aller les voir. "Je vais voir, dit-il à sa femme, ce que sont devenus mes abandonnés." A son arrivée, il salua la femme [de son fils] et lui demanda où était Ismaël. Comme elle lui répondit qu'il était allé à la chasse [sans qu'elle ne l'ait invitée], il lui dit: "A son retour tu lui diras *de changer le seuil de sa porte.*" En effet, quand Ismaël rentra, sa femme lui transmit ces paroles. Alors il lui dit: "C'est de toi qu'il s'agit; tu peux retourner chez les tiens." En une autre occasion, Abraham eut le désir d'aller les [re]voir. "Je vais voir, dit-il à son épouse, ce que sont devenus mes abandonnés."... A son arrivée, il demanda où était Ismaël. La réponse lui fut donnée par la [nouvelle] femme de son fils: "Il

فَوَضَعَهَا تَحْتَ دَوْحَةٍ، ثُمَّ رَجَعَ إبْرَاهِيمُ إِلَى أَهْلِهِ، فَاتَّبَعَتْهُ أُمُّ إِسْمَاعِيلَ، حَتَّى لَمَّا بَلَغُوا كَدَاءً نَادَتْهُ مِنْ وَرَائِهِ: يَا إِبْرَاهِيمُ إِلَى مَنْ تَتْرُكُنَا؟ قَالَ: إِلَى اللهِ، قَالَتْ: رَضِيتُ بِاللهِ، قَالَ: فَرَجَعَتْ فَجَعَلَتْ تَشْرَبُ مِنَ الشَّنَّةِ وَيَدِرُّ لَبَنُهَا عَلَى صَبِيِّهَا، حَتَّى لَمَّا فَنِيَ الْمَاءُ، قَالَتْ: لَوْ ذَهَبْتُ فَنَظَرْتُ لَعَلِّي أُحِسُّ أَحَداً، قَالَ: فَذَهَبَتْ فَصَعِدَتِ الصَّفَا فَنَظَرَتْ، وَنَظَرَتْ هَلْ تُحِسُّ أَحَداً؟ فَلَمْ تُحِسَّ أَحَداً، فَلَمَّا بَلَغَتِ الْوَادِي سَعَتْ وَأَتَتِ الْمَرْوَةَ، فَفَعَلَتْ ذٰلِكَ أَشْوَاطاً، ثُمَّ قَالَتْ: لَوْ ذَهَبْتُ فَنَظَرْتُ مَا فَعَلَ - تَعْنِي الصَّبِيَّ - فَذَهَبَتْ فَنَظَرَتْ فَإِذَا هُوَ عَلَى حَالِهِ كَأَنَّهُ يَنْشَغُ لِلْمَوْتِ، فَلَمْ تُقِرَّهَا نَفْسُهَا، فَقَالَتْ: لَوْ ذَهَبْتُ فَنَظَرْتُ، لَعَلِّي أُحِسُّ أَحَداً، فَذَهَبَتْ فَصَعِدَتِ الصَّفَا، فَنَظَرَتْ وَنَظَرَتْ فَلَمْ تُحِسَّ أَحَداً، حَتَّى أَتَمَّتْ سَبْعاً، ثُمَّ قَالَتْ: لَوْ ذَهَبْتُ فَنَظَرْتُ مَا فَعَلَ، فَإِذَا هِيَ بِصَوْتٍ، فَقَالَتْ: أَغِثْ إِنْ كَانَ عِنْدَكَ خَيْرٌ، فَإِذَا جِبْرِيلُ، قَالَ: فَقَالَ بِعَقِبِهِ هٰكَذَا، وَغَمَزَ عَقِبَهُ عَلَى الأَرْضِ، قَالَ: فَانْبَثَقَ الْمَاءُ، فَدَهِشَتْ أُمُّ إِسْمَاعِيلَ، فَجَعَلَتْ تَحْفِرُ، قَالَ: فَقَالَ أَبُو الْقَاسِمِ ﷺ: «لَوْ تَرَكَتْهُ كَانَ الْمَاءُ ظَاهِراً». قَالَ: فَجَعَلَتْ تَشْرَبُ مِنَ الْمَاءِ وَيَدِرُّ لَبَنُهَا عَلَى صَبِيِّهَا، قَالَ: فَمَرَّ نَاسٌ مِنْ جُرْهُمَ بِبَطْنِ الْوَادِي، فَإِذَا هُمْ بِطَيْرٍ، كَأَنَّهُمْ أَنْكَرُوا ذَاكَ، وَقَالُوا: مَا يَكُونُ الطَّيْرُ إِلَّا عَلَى مَاءٍ، فَبَعَثُوا رَسُولَهُمْ فَنَظَرَ فَإِذَا هُمْ بِالْمَاءِ، فَأَتَاهُمْ فَأَخْبَرَهُمْ، فَأَتَوْا إِلَيْهَا فَقَالُوا: يَا أُمَّ إِسْمَاعِيلَ، أَتَأْذَنِينَ لَنَا أَنْ نَكُونَ مَعَكِ، أَوْ نَسْكُنَ مَعَكِ، فَبَلَغَ ابْنُهَا فَنَكَحَ فِيهِمِ امْرَأَةً، قَالَ: ثُمَّ إِنَّهُ بَدَا لِإِبْرَاهِيمَ، فَقَالَ لِأَهْلِهِ: إِنِّي مُطَّلِعٌ تَرِكَتِي، قَالَ: فَجَاءَ فَسَلَّمَ، فَقَالَ: أَيْنَ إِسْمَاعِيلُ؟ فَقَالَتِ امْرَأَتُهُ: ذَهَبَ يَصِيدُ، قَالَ: قُولِي لَهُ إِذَا جَاءَ غَيِّرْ عَتَبَةَ بَابِكَ، فَلَمَّا جَاءَ أَخْبَرَتْهُ، قَالَ: أَنْتِ ذَاكِ، فَاذْهَبِي إِلَى أَهْلِكِ، قَالَ: ثُمَّ إِنَّهُ بَدَا لِإِبْرَاهِيمَ، فَقَالَ لِأَهْلِهِ: إِنِّي مُطَّلِعٌ تَرِكَتِي. قَالَ: فَجَاءَ فَقَالَ: أَيْنَ إِسْمَاعِيلُ؟

est allé à la chasse; pourquoi ne restes-tu pas boire et manger! — Que mangez-vous et que buvez-vous? demanda-t-il. — Nous mangeons de la viande et nous buvons de l'eau. — O Dieu! invoqua Abraham, bénis-leur leur nourriture et boisson. (Abu-l-Qâcim, ajoute le *râwi*, dit alors: La bénédiction est donc due à l'invocation d'Abraham.)... Plus tard, Abraham eut encore une fois le même désir. De nouveau, il dit à sa femme: "Je vais voir ce que sont devenus mes abandonnés." Son arrivée à La Mecque coïncida avec le moment où Ismaël était derrière Zamzam à arranger ses flèches. "O Ismaël! lui dit-il, j'ai reçu de Dieu l'ordre de Lui édifier un temple... — Tu n'as qu'à obéir à ton Seigneur! répondit Ismaël. — Mais Il m'a ordonné de me faire aider par toi. — Alors je le ferai." Ils se mirent tous deux à l'ouvrage: Abraham maçonnait et Ismaël lui passait les pierres. Et tous deux disaient: **Notre Seigneur, veuille l'accepter de nous! Tu es l'Entendant, le Connaissant**(1). L'édifice s'élevait mais le veillard eut de la peine à soulever les pierres, ce qui le poussa à venir se mettre sur les pierres du Maqâm. Ismaël lui tendait les pierres et tous deux disaient: **Notre Seigneur, veuille l'accepter de nous! Tu es l'Entendant, le Connaissant.**

r.10/ 3366 - D'après Ibrâhîm at-Taymy, son père dit: J'ai entendu Abu Dharr (r) dire: «Je dis: "O Messager de Dieu! quel est le premier oratoire sur terre? — Cest la Mosquée sacrée, répondit le Prophète . — Et ensuite lequel? — L'Extrême-Mosquée(2). — Quelle était la durée qui sépara leur édification? — Quarante ans,... Et là où te surprend [l'heure] de la prière, tu pries; le mérite réside en cela."»

3367 - Anas ben Mâlik (r): Ayant aperçu 'Uhud, le Messager de Dieu dit: "C'est une montagne que nous aimons et qui nous aime... O Dieu! Abraham a rendu La Mecque sacrée et moi je rends sacré [le territoire] qui est entre les deux pierrailles [de Médine]."

* Rapporté [aussi] par 'Abd Allâh ben Yazid, et ce du Prophète .

3368 - D'après 'Abd Allâh, ibn Abu Bakr — en se référant à 'A'icha, l'épouse du Prophète — rapporta à 'Abd Allâh ben 'Umar que le Messager de Dieu (ç) avait dit à celle-ci: "Ne sais-tu pas qu'en [re]construisant la Ka'ba, ton peuple n'avait pas suivi les fondations d'Abraham? — Et pourquoi ne la reconstruis-tu

(1) *Al-Baqara*, 127.

(2) Il s'agit du temple de Jérusalem.

فَقَالَتِ ٱمْرَأَتُهُ: ذَهَبَ يَصِيدُ، فَقَالَتْ: أَلَا تَنْزِلُ فَتَطْعَمَ وَتَشْرَبَ، فَقَالَ: وَمَا طَعَامُكُمْ وَمَا شَرَابُكُمْ؟ قَالَتْ: طَعَامُنَا اللَّحْمُ وَشَرَابُنَا المَاءُ. قَالَ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي طَعَامِهِمْ وَشَرَابِهِمْ. قَالَ: فَقَالَ أَبُو الْقَاسِمِ ﷺ: «بَرَكَةٌ بِدَعْوَةِ إِبْرَاهِيمَ». قَالَ: ثُمَّ إِنَّهُ بَدَا لِإِبْرَاهِيمَ، فَقَالَ لِأَهْلِهِ: إِنِّي مُطَّلِعٌ تَرِكَتِي، فَجَاءَ فَوَافَقَ إِسْمَاعِيلَ مِنْ وَرَاءِ زَمْزَمَ يُصْلِحُ نَبْلاً لَهُ. فَقَالَ: يَا إِسْمَاعِيلُ، إِنَّ رَبَّكَ أَمَرَنِي أَنْ أَبْنِيَ لَهُ بَيْتاً. قَالَ: أَطِعْ رَبَّكَ، قَالَ: إِنَّهُ قَدْ أَمَرَنِي أَنْ تُعِينَنِي عَلَيْهِ، قَالَ: إِذَنْ أَفْعَلَ - أَوْ كَمَا قَالَ - قَالَ: فَقَامَا فَجَعَلَ إِبْرَاهِيمُ يَبْنِي، وَإِسْمَاعِيلُ يُنَاوِلُهُ الْحِجَارَةَ وَيَقُولَانِ: ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّآ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ﴾[1]. قَالَ: حَتَّى ٱرْتَفَعَ الْبِنَاءُ، وَضَعُفَ الشَّيْخُ عَنْ نَقْلِ الْحِجَارَةِ، فَقَامَ عَلَى حَجَرِ المَقَامِ، فَجَعَلَ يُنَاوِلُهُ الْحِجَارَةَ وَيَقُولَانِ: ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّآ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ﴾ .

١٠ - باب• ٣٣٦٦ - حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ التَّيْمِيُّ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا ذَرٍ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَيُّ مَسْجِدٍ وُضِعَ فِي الأَرْضِ أَوَّلُ؟ قَالَ: «المَسْجِدُ الحَرَامُ». قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: «المَسْجِدُ الأَقْصَى». قُلْتُ: كَمْ كَانَ بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: «أَرْبَعُونَ سَنَةً، ثُمَّ أَيْنَمَا أَدْرَكَتْكَ الصَّلَاةُ بَعْدُ فَصَلِّهْ، فَإِنَّ الْفَضْلَ فِيهِ».

٣٣٦٧ - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَمْرِو بنِ أَبِي عَمْرٍو، مَوْلَى المُطَّلِبِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ الله عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ طَلَعَ لَهُ أُحُدُ، فَقَالَ: «هٰذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ، اللَّهُمَّ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ، وَإِنِّي أُحَرِّمُ مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا».

رَوَاهُ عَبْدُ اللهِ بْنُ زَيْدٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

٣٣٦٨ - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مَالِكٌ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللهِ: أَنَّ ابْنَ أَبِي بَكْرٍ: أَخْبَرَ عَبْدَ اللهِ بْنَ عُمَرَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ الله عَنْهَا - زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ - أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «أَلَمْ تَرَيْ أَنْ قَوْمَكِ لَمَّا بَنَوُا الْكَعْبَةَ ٱقْتَصَرُوا عَنْ قَوَاعِدِ

---

(١) سورة البقرة الآية ١٢٧.

pas sur les fondements d'Abraham? — [Je l'aurais fait], si ce n'est que ton peuple vient juste de quitter la Dénégation."

'Abd Allâh dit: «Puisque 'A'icha a entendu cela du Prophète (ç), je crois que le Messager de Dieu (ç) n'embrassa les deux Rukn qui sont près du Hijr que parce que la reconstruction du Temple ne fut pas terminée suivant les fondements d'Abraham.

* Ismâ'îl: Pour 'Abd Allâh, il s'agit de 'Abd Allâh ben Muhammad ben Abu Bakr.

3369 - 'Amrû ben Sulaym az-Zuraqy [dit]: Abu Humayd as-Sa'idy (r) m'a rapporté qu'on avait [interrogé le Prophète] en disant: "O Messager de Dieu! comment devons-nous prier sur toi?"et que le Messager de Dieu avait répondu: "Dites: *O Dieu! prie sur Muhammad, sur ses épouses et sur sa descendance comme Tu as prié sur la Famille d'Abraham, et [fais descendre Ta] bénédiction sur Muhammad, sur ses épouses et sur sa descendance comme Tu as [fait descendre Ta] bénédiction sur la Famille d'Abraham! Tu es le Digne-de-louange, le Digne-de-vénération."*

3370 - D'après Abu Qurra Muslim ben Sâlim al-Hamdâny, 'Abd Allâh ben 'Îsa rapporte avoir entendu 'Abd-ar-Rahman ben Abu Layla dire: En me rencontrant, Ka'b ben 'Ujra me dit: «Veux-tu que je t'offre un don que j'ai entendu [de la bouche] du Prophète ? — Certainement, répondis-je. — Eh bien! nous avons interrogé le Messager de Dieu en lui disant: "O Messager de Dieu! comment prier sur vous, Gens de la Maison? car Dieu [ne] nous a appris que comment faire le Salut sur vous. — Dites: *O Dieu! prie sur Muhammad et sur la Famille de Muhammad! comme tu as prié sur Abraham et sur la Famille d'Abraham; Tu es le Digne-de-louange, le Digne-de-vénération. O Dieu! [fais descendre Ta] bénédiction sur Muhammad et sur la Famille de Muhammad comme Tu as [fait descendre Ta] bénédiction sur Abraham et sur la Famille d'Abraham! Tu es le Digne-de-louange, le Digne-de-vénération.*»

3371 - D'après Sa'îd ben Jubayr, ibn 'Abbas (r) dit: «Le Prophète priait [Dieu] de protéger al-Hasan et al-Husayn... et disait: "Votre aïeul, [Abraham], demandait [à Dieu] de protéger Ismaël et Isaac... par cette même formule: *Je me réfugie par les paroles parfaites de Dieu contre tout démon, contre toute créature vénimeuse et contre tout mal [pouvant altérer les facultés mentales]*."»

إِبْرَاهِيمَ». فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَلَا تَرُدُّهَا عَلَى قَوَاعِدِ إِبْرَاهِيمَ؟ فَقَالَ: «لَوْلَا حِدْثَانُ قَوْمِكِ بِالْكُفْرِ».

فَقَالَ عَبْدُ اللهِ بْنُ عُمَرَ: لَئِنْ كَانَتْ عَائِشَةُ سَمِعَتْ هٰذَا مِنْ رَسُولِ اللهِ ﷺ، ما أُرَى أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ تَرَكَ ٱسْتِلَامَ الرُّكْنَيْنِ اللَّذَيْنِ يَلِيَانِ الْحِجْرَ، إِلَّا أَنَّ الْبَيْتَ لَمْ يُتَمَّمْ عَلَى قَوَاعِدَ إِبْرَاهِيمَ.

وَقَالَ إِسْمَاعِيلُ: عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ.

٣٣٦٩ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي بَكْرِ ابْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ سُلَيْمٍ الزُّرَقِيِّ: أَخْبَرَنِي أَبُو حُمَيْدٍ السَّاعِدِيُّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّهُمْ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ كَيْفَ نُصَلِّي عَلَيْكَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

٣٣٧٠ ـ حَدَّثَنَا قَيْسُ بْنُ حَفْصٍ وَمُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ: حَدَّثَنَا أَبُو قُرَّةَ مُسْلِمُ بْنُ سَالِمٍ الْهَمْدَانِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ عِيسَى: سَمِعَ عَبْدَ الرَّحْمٰنِ ٱبْنَ أَبِي لَيْلَى قَالَ: لَقِيَنِي كَعْبُ بْنُ عُجْرَةَ فَقَالَ: أَلَا أُهْدِي لَكَ هَدِيَّةً سَمِعْتُهَا مِنَ النَّبِيِّ ﷺ؟ فَقُلْتُ: بَلَى، فَأَهْدِهَا لِي، فَقَالَ: سَأَلْنَا رَسُولَ اللهِ ﷺ فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللهِ، كَيْفَ الصَّلَاةُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ، فَإِنَّ اللهَ قَدْ عَلَّمَنا كَيْفَ نُسَلِّمُ عَلَيْكُمْ؟ قَالَ: «قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

٣٣٧١ ـ حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنِ الْمِنْهَالِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ، وَيَقُولُ: «إِنَّ أَبَاكُمَا كَانَ يُعَوِّذُ بِهَا إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحٰقَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ».

R. 11 - Sur: *Informe-les aussi des hôtes d'Abraham quand ils entrent chez lui*[1] ... — Sur: *Lors Abraham dit: «Mon Seigneur, fais-moi voir comment Tu ressuscites les morts»*, et ce jusqu'à:...*Ce n'est que pour tranquilliser mon cœur.»*[2]

3372 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: Nous avons plus de raison qu'Abraham à avoir de doute[3], [si doute il y avait], lorsqu'il avait dit: **«Mon Seigneur, fais-moi voir comment Tu ressuscites les morts.» Dieu dit: «Faute de quoi, tu ne croirais plus?» Lui: «Mais si! Ce n'est que pour tranquilliser mon cœur»**... Dieu fera miséricorde à Loth: il recourrait à un appui ferme. Et si j'étais resté en prison aussi longtemps que Joseph, j'aurais accepté l'invitation [à la liberté]...

R. 12 - Sur: Rappelle dans l' Écrit Ismaël: ce fut un avérateur de la promesse.[4]

3373 - D'après Yâzîd ben Abu 'Ubayd, Salama ben al-'Akwa' (r) dit: De passage auprès de quelques Aslamites qui concouraient au tir à l'arc, le Prophète (ç) dit: "Tirez, enfants d'Ismaël, votre père tirait bien à l'arc. Moi, je suis avec les béni Un tel." [A ces mots], l'un des deux groupes cessa de tirer. "Pourquoi ne tirez-vous plus? demanda le Messager de Dieu (ç) — O Messager de Dieu (ç), expliquèrent-ils, comment tirerions-nous alors que tu es avec eux? — Tirez, dit Messager de Dieu (ç), je suis avec vous tous."

R. 13 - Histoire d'Ishâq, fils d'Abraham.

* [A ce sujet], il ya une tradition rapportée par ibn 'Umar et Abu Hurayra, et ce du Prophète (ç).

---

(1) *Al-Hijr*, 51 - 52.
(2) *Al-Baqara*, 260.
(3) Autrement dit, *Abraham n'a jamais eu de doute, et la preuve est que moi, Muhammad, je n'ai jamais douté.*
(4) *Maryam*, 54.

١١ - قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ وَنَبِّئْهُمْ عَن ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ ﴾[١]

قَوْلُهُ: ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى ۖ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ۖ ﴾[٢]

٣٣٧٢ - حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ: حَدَّثَنَا ٱبْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي يُونُسُ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ وَسَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضِيَ الله عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «نَحْنُ أَحَقُّ بالشَّكِّ مِنْ إبْرَاهِيمَ إذْ قَالَ: ﴿ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى ۖ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِن ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ۖ ﴾[٣]. وَيَرْحَمُ الله لُوطاً، لَقَدْ كَانَ يَأْوِي إلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ، وَلَوْ لَبِثْتُ فِي السِّجْنِ طُولَ مَا لَبِثَ يُوسُفُ، لَأَجَبْتُ الدَّاعِيَ».

١٢ - باب: قَوْلِ اللهِ تَعَالَى:

﴿ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ ۚ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ ﴾[٤]

٣٣٧٣ - حَدَّثَنا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا حَاتِمٌ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي عُبَيْدٍ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى نَفَرٍ مِنْ أَسْلَمَ يَنْتَضِلُونَ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «ٱرْمُوا بَنِي إسْمَاعِيلَ، فَإِنَّ أَبَاكُمْ كَانَ رَامِياً، وَأَنَا مَعَ بَنِي فُلَانٍ». قَالَ: فَأَمْسَكَ أَحَدُ الْفَرِيقَيْنِ بِأَيْدِيهِمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَا لَكُمْ لَا تَرْمُونَ». فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ نَرْمِي وَأَنْتَ مَعَهُمْ، قَالَ: «ٱرْمُوا وَأَنَا مَعَكُمْ كُلِّكُمْ».

١٣ - باب: قِصَّةُ إِسْحٰقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

فِيهِ ٱبْنُ عُمَرَ وَأَبُو هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

---

(١) سورة الحجر الآية ٥١.
(٢) سورة البقرة الآية ٢٦٠.
(٣) سورة البقرة الآية ٢٦٠.
(٤) سورة مريم الآية ٥٤.

R. 14 - Sur: Auriez-vous été témoins du moment où la mort pressa Jacob, jusqu'à: A Lui nous nous soumettons.[1]

3374 - Suivant Sa'îd al-Maqbury, Abu Hurayra (r) dit: «On demanda au Prophète (ç): "Quel est l'homme qui a le plus d'honneur? — Celui qui a le plus d'honneur d'entre les gens, répondit le Prophète (ç), est celui qui craint le plus [Dieu]. — O prophète de Dieu! dirent les présents, notre question ne porte pas sur ce genre d'honneur. — Dans ce cas celui qui a le plus d'honneur d'entre les gens est Joseph: prophète de Dieu, fils d'un prophète de Dieu, fils d'un prophète de Dieu, fils de l'Intime de Dieu. — Ce n'est pas cela que nous demandons, expliquèrent de nouveau les présents. — Est-ce sur les généalogies des [tribus] arabes que vous m'interrogez? — Oui. — Eh bien! les meilleurs d'entre vous durant [la période] de l'Ignorance sont les meilleurs d'entre vous durant la [période] de l'Islam, s'ils saisissent [les notions de la Religion]."»

R. 15 - Sur: Et Loth, quand il dit à son peuple: «Vous vous livrez à l'infamie, étant clairvoyants? Quoi! vous portez votre désir sur des mâles, au lieu de femmes? Bien pis! vous êtes un peuple ignorant!» La réponse de son peuple ne fut que de se dire: «Expulsons la famille de Loth de notre cité; ils font les puritains.» Mais Nous le sauvâmes avec les siens, sauf son épouse qu'un destin Nôtre attarda parmi les révolus et Nous fîmes sur eux pleuvoir une pluie, pluie funeste sur des gens à qui avait été donnée l'alarme!...[2]

3375 - D'après Abu Hurayra, le Prophète (ç) dit: «Dieu fera miséricorde à Loth: il recourrait à un appui ferme.»

R. 16 - Sur: Et quand les envoyés s'en furent venus à la famille de Loth il leur dit: «Vous êtes des gens bizarres.»[3]

* *bi-ruknihi*[4]: avec ceux qui étaient avec lui; parce qu'ils formaient sa force. *

(1) *Al-Baqara*, 133.
(2) *An-Naml*, 54 - 58.
(3) *Al-Hijr*, 61 - 62.
(4) *Adh-Dhâriyât*, 39.

١٤ ـ باب: ﴿أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ ٱلْمَوْتُ ـ إلى قَوْلِهِ ـ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ﴾[1]

٣٣٧٤ ـ حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: سَمِعَ المُعْتَمِرَ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ المَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قِيلَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: مَنْ أَكْرَمُ النَّاسِ؟ قَالَ: «أَكْرَمُهُمْ أَتْقَاهُمْ». قَالُوا: يَا نَبِيَّ اللهِ، لَيْسَ عَنْ هٰذَا نَسْأَلُكَ، قَالَ: «فَأَكْرَمُ النَّاسِ يُوسُفُ نَبِيُّ اللهِ، ابْنُ نَبِيِّ اللهِ، ابْنِ نَبِيِّ اللهِ، ابْنِ خَلِيلِ اللهِ». قَالُوا: لَيْسَ عَنْ هٰذَا نَسْأَلُكَ، قَالَ: «أَفَعَنْ مَعَادِنِ الْعَرَبِ تَسْأَلُونِي». قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: «فَخِيَارُكُمْ فِي الجَاهِلِيَّةِ خِيَارُكُمْ فِي الإِسْلَامِ، إِذَا فَقِهُوا».

١٥ ـ باب: ﴿وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَتَأْتُونَ ٱلْفَٰحِشَةَ وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ ٱلنِّسَآءِ ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۞ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓا۟ أَخْرِجُوٓا۟ ءَالَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ فَأَنجَيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ قَدَّرْنَٰهَا مِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَسَآءَ مَطَرُ ٱلْمُنذَرِينَ﴾[2].

٣٣٧٥ ـ حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «يَغْفِرُ اللهُ لِلُوطٍ، إِنْ كَانَ لَيَأْوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ».

١٦ ـ باب: ﴿فَلَمَّا جَآءَ ءَالَ لُوطٍ ٱلْمُرْسَلُونَ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ﴾[3]

﴿بِرُكْنِهِۦ﴾[4]: بِمَنْ مَعَهُ لأَنَّهُمْ قُوَّتُهُ.

---

(١) سورة البقرة الآية ١٣٣.

(٢) سورة النمل الآيات ٥٤ ـ ٥٨.

(٣) سورة الحجر الآيتان ٦١ ـ ٦٢.

(٤) سورة الذاريات الآية ٣٩.

tarkanû[1]: [ne] penchez [pas]. * *'ankarahum, nakirahum et istankaraum* ont la même signification. * *yuhra'ûn*[2]: qui se précipitent. * *dâbira*[3]: dernier. * *sayhatan*[4]: péril * *lil-mutawassimîn*[5]: pour ceux qui [savent] regarder. * *la-bi-sabîlin*[6]: sur un chemin...

3376 - D'après al-'Aswad, 'Abd Allâh (r) dit: «Le Prophète (ç) récita ceci: **Seulement est-il quelqu'un pour méditer le Rappel?**[7]»

R. 17 - Sur: Et puis à ceux de Thamûd [Nous avons envoyé] leur frère Şâlih[8]

* Sur: **Et ceux du Hijr ont démenti...**[9] Ici, Hijr désigne le territoire de Thamûd. Quant à *hijr* dans: "*wa harthun hijrun*"[10], il signifie "illicite"; et tout ce qui a un caractère inviolable est appelé "*hijr*"; d'où l'expression [coranique]: *hijran mahjûran*[11]. Aussi, tout ce qu'on construit peut avoir le nom de *hijr*; de même pour le lopin de terre clôturé; d'ailleurs c'est pour cette raison que qu'*al-hatîm* (il paraît que [la forme de] ce mot dérive de *mahtûm,* comme c'est le cas de *qatîl* et *maqtûl.*) de la Ka'ba est appelé *hijr*. Enfin, à part le *hajr* qui signifie dans le Yamâma "maison", le terme hijr peut s'employer pour ce qui suit: la femelle du cheval et la raison, appelée aussi *hijan.*

3377 - D'après le père de Hichâm ben 'Urwa, 'Abd Allâh ben Zam'a dit: «J'ai entendu le Prophète parler de celui qui coupa les jarrets de la chamelle de Şalih. Il dit: "L'auteur était un homme puissant et capable de se défendre, comme Abu Zam'a."»

3378 - D'après ibn 'Umar (r), le Messager de Dieu (ç), quand il avait campé à al-Hijr lors de l'expédition de Tabûk, défendit aux fidèles de boire ou de remplir de l'eau du puits qui s'y trouvait. "[Mais] nous venons de remplir de son eau et de

---

(1) *Hûd*, 113.
(2) *Hûd*, 78.
(3) *Al-Hijr*, 66.
(4) *Yâsîn*, 29.
(5) *Al-Hijr*, 75.
(6) *Al-Hijr*, 76.
(7) *Al-Qamar*, 15, 17, 22, 32, 40 et 51.
(8) *Al-A'râf*, 73.
(9) *Al-Hijr*, 80.
(10) *Al-'An'âm*, 138.
(11) *Al-Furqân*, 22 et 53.

﴿ تَرْكَنُوٓاْ ﴾[١]: تَمِيلُوا. فَأَنْكَرَهُمْ وَنَكِرَهُمْ وَٱسْتَنْكَرَهُمْ وَاحِدٌ. ﴿يُهْرَعُونَ﴾[٢]: يُسْرِعُونَ. ﴿ دَابِرَ ﴾[٣]: آخِرَ. ﴿ صَيْحَةً ﴾[٤]: هَلَكَةً. ﴿ لِلْمُتَوَسِّمِينَ ﴾[٥]: لِلنَّاظِرِينَ. ﴿لَبِسَبِيلٍ﴾[٦]: لَبِطَرِيقٍ.

٣٣٧٦ ـ **حَدَّثَنَا مَحْمُودٌ**: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ، عَنِ الأَسْوَدِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَرَأَ النَّبِيُّ ﷺ: ﴿ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴾[٧].

١٧ ـ باب: قَوْلِ اللهِ تَعَالَى: ﴿ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَٰلِحًا ﴾[٨]

﴿ كَذَّبَ أَصْحَٰبُ ٱلْحِجْرِ ﴾[٩]: الحِجْرُ: مَوْضِعُ ثَمُودَ. وَأَمَّا ﴿وَحَرْثٌ حِجْرٌ﴾[١٠]: حَرَامٌ، وَكُلُّ مَمْنُوعٍ فَهُوَ حِجْرٌ وَمِنْهُ: حِجْرٌ مَحْجُورٌ، وَالْحِجْرُ كُلُّ بِنَاءٍ بَنَيْتَهُ، وَمَا حَجَرْتَ عَلَيْهِ مِنَ الأَرْضِ فَهُوَ حِجْرٌ، وَمِنْهُ سُمِّيَ حَطِيمُ الْبَيْتِ حِجْراً، كَأَنَّهُ مُشْتَقٌّ مِنْ مَحْطُومٍ، مِثْلُ قَتِيلٍ مِنْ مَقْتُولٍ، وَيُقَالُ لِلأُنْثَىٰ مِنَ الخَيْلِ الْحِجْرُ، وَيُقَالُ لِلْعَقْلِ حِجْرٌ وَحِجًى، وَأَمَّا حَجْرُ الْيَمَامَةِ فَهُوَ مَنْزِلٌ.

٣٣٧٧ ـ **حَدَّثَنَا الحُمَيْدِيُّ**: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ زَمْعَةَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ ـ وَذَكَرَ الَّذِي عَقَرَ النَّاقَةَ ـ قَالَ: «ٱنْتَدَبَ لَهَا رَجُلٌ ذُو عِزٍّ وَمَنَعَةٍ فِي قَوْمِهِ كَأَبِي زَمْعَةَ».

٣٣٧٨ ـ **حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ** بْنُ مِسْكِينٍ أَبُو الحَسَنِ: حَدَّثَنَا يَحْيَىٰ بْنُ حَسَّانَ بْنِ حَيَّانَ أَبُو زَكَرِيَّاءَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ ٱللهِ ﷺ، لَمَّا نَزَلَ الْحِجْرَ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، أَمَرَهُمْ أَنْ لَا يَشْرَبُوا مِنْ بِئْرِهَا، وَلَا يَسْتَقُوا مِنْهَا،

---

(١) سورة هود الآية ١١٣.
(٢) سورة هود الآية ٧٨.
(٣) سورة الحجر الآية ٦٦.
(٤) سورة يس الآية ٢٩.
(٥) سورة الحجر الآية ٧٥.
(٦) سورة الحجر الآية ٧٦.
(٧) سورة القمر الآيات ١٥، ١٧، ٢٢، ٣٢، ٤٠، ٥١.
(٨) سورة الأعراف الآية ٧٣ وسورة هود الآية ٦١.
(٩) سورة الحجر الآية ٨٠.
(١٠) سورة الأنعام الآية ١٣٨.

pétrir en faisant usage! répondirent les [Compagnons]." Alors il leur donna l'ordre de jeter ce qu'ils avaient pétri et de répandre l'eau.

* On rapporte, de Sabra ben Ma'bad et Abu ach-Chumûs, que le Prophète (ç) avait donné l'ordre de jeter la nourriture.

* Abu Dharr rapporte du Prophète (ç) [cette version]: *celui qui a pétri en faisant usage de son eau...*

3379 - Nâfi' [rapporte] que 'Abd Allâh ben 'Umar (r) lui avait rapporté ceci: Les fidèles campèrent une fois avec le Messager de Dieu (ç) dans le territoire de Thamûd — c'est-à-dire, al-Hijr. Comme ils puisèrent de l'eau du puits de cette région et en firent usage pour pétrir, le Messager de Dieu (ç) leur enjoignit de répandre toute l'eau qu'ils avaient puisée, de donner la pâte pétrie aux chameaux et d'aller chercher l'eau au puits où s'abreuvait la chamelle [du prophète Ṣâlih].

* Rapporté aussi par Usâma, et ce de Nâfi'.

3380 - Sâlim, en se référant à son père, rapporte que le Prophète, passant à El Hijr, dit: "N'entrez pas dans les demeures de ceux qui ont été iniques sauf en pleurant, de peur que vous subissiez ce qu'ils avaient subi." Ensuite il se voila de son manteau tout en restant en selle.

3381 - Salim rapporte qu'ibn 'Umar dit: Le Messager de Dieu (ç) a dit: "N'entrez pas dans les demeures de ceux qui ont été iniques sauf en pleurant, de peur que vous subissiez ce qu'ils avaient subi."

R. 18 - Auriez-vous été témoins du moment où la mort pressa Jacob[1]

3382 - D'après ibn 'Umar, le Prophète (ç) dit: "Le noble fils du noble fils du noble fils du noble, c'est Yûsuf (Joseph) fils de Ya'qûb (Jacob) fils de 'Ishâq (Isaac) fils de 'Ibrâhîm (Abraham); que le Salut soit sur eux!"

R. 19 - Sur: Assurément en Joseph et ses frères des signes résidaient pour quiconque interroge[2]

3383 - D'après Sa'îd ben Abu Sa'îd, Abu Hurayra (r) dit: «On demanda au

(1) *Al-Baqara*, 133.

(2) *Yûsuf*, 7.

فَقالُوا قَدْ عَجَنَّا مِنْهَا وَآسْتَقَيْنَا، فَأَمَرَهُمْ أَنْ يَطْرَحُوا ذٰلِكَ الْعَجِينَ، وَيُهَرِيقُوا ذٰلِكَ الْمَاءَ.

وَيُرْوَى عَنْ سَبْرَةَ بْنِ مَعْبَدٍ وَأَبِي الشُّمُوسِ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَ بِإِلْقَاءِ الطَّعَامِ. وَقَالَ أَبُو ذَرٍّ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «مَنِ آعْتَجَنَ بِمَائِهِ».

٣٣٧٩ ـ **حَدَّثَنَا** إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ عِيَاضٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ نَافِعٍ: أَنَّ عَبْدَ اللهِ بْنَ عُمَرَ رَضِيَ عَنْهُمَا أَخْبَرَهُ: أَنَّ النَّاسَ نَزَلُوا مَعَ رَسُولِ اللهِ ﷺ أَرْضَ ثَمُودَ ـ الحِجْرَ ـ فَآسْتَقَوْا مِنْ بِئْرِهَا وَآعْتَجَنُوا بِهِ، فَأَمَرَهُمْ رَسُولُ اللهِ ﷺ أَنْ يُهَرِيقُوا مَا آسْتَقَوْا مِنْ بِئْرِهَا، وَأَنْ يَعْلِفُوا الإِبِلَ الْعَجِينَ، وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَسْتَقُوا مِنَ الْبِئْرِ الَّتِي كَانَتْ تَرِدُهَا النَّاقَةُ.

تَابَعَهُ أُسَامَةَ، عَنْ نَافِعٍ.

٣٣٨٠ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدٌ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللهِ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا مَرَّ بِالْحِجْرِ قَالَ: «لَا تَدْخُلُوا مَسَاكِنَ الَّذِينَ ظَلَمُوا إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بَاكِينَ، أَنْ يُصِيبَكُمْ مَا أَصَابَهُمْ». ثُمَّ تَقَنَّعَ بِرِدَائِهِ وَهُوَ عَلَى الرَّحْلِ.

٣٣٨١ ـ **حدّثني** عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا وَهْبٌ: حَدَّثَنَا أَبِي: سَمِعْتُ يُونُسَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «لَا تَدْخُلُوا مَسَاكِنَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بَاكِينَ، أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَهُمْ».

١٨ ـ باب: ﴿أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ ٱلْمَوْتُ﴾[١]

٣٣٨٢ ـ **حَدَّثَنَا** إِسْحٰقُ بْنُ مَنْصُورٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ عَبْدِ اللهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «الْكَرِيمُ، ابْنُ الْكَرِيمِ، ابْنِ الْكَرِيمِ، ابْنِ الْكَرِيمِ: يُوسُفُ بْنُ يَعْقُوبَ بْنِ إِسْحٰقَ بْن إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ».

١٩ ـ باب: قَوْلِ اللهِ تَعَالَى: ﴿لَّقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِۦٓ ءَايَٰتٌ لِّلسَّآئِلِينَ﴾[٢].

٣٣٨٣ ـ **حَدَّثَنِي** عُبَيْدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ أَبِي أُسَامَةَ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: سُئِلَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: مَنْ أَكْرَمُ

---

(١) سورة البقرة الآية ١٣٣.

(٢) سورة يوسف الآية ٧.

Prophète (ç): "Quel est l'homme qui a le plus d'honneur? — Celui qui a le plus d'honneur d'entre les gens, répondit le Prophète (ç), est celui qui craint le plus [Dieu]. — O prophète de Dieu! dirent les présents, notre question ne porte pas sur ce genre d'honneur. — Dans ce cas, celui qui a le plus d'honneur d'entre les gens est Joseph: prophète de Dieu, fils d'un prophète de Dieu, fils d'un prophète de Dieu, fils de l'Intime de Dieu. — Ce n'est pas cela que nous demandons, expliquèrent de nouveau les présents. — Est-ce sur les généalogies des [tribus] arabes que vous m'interrogez? — Oui. — Eh bien! les meilleurs d'entre vous durant [la période] de l'Ignorance sont les meilleurs d'entre vous durant la [période] de l'Islam, s'ils saisissent [les notions de la Religion]."»

* Autre *'isnâd* : Muhammad ben Salâm, 'Abda, 'Ubayd Allâh, Sa'îd, Abu Hurayra (r) qui se refère au Prophète (ç).

3384 - Chu'ba: Sa'îd ben Ibrâhîm dit: «J'ai entendu 'Urwa ben az-Zubayr rapporté de 'Â'icha (r) ceci: Le Prophète (ç) lui dit (à 'Â'icha): "Ordonne à Abu Bakr de présider les fidèles en prière. — C'est un homme sensible, remarqua-t-elle, il devient ému dès qu'il occupe ta place." Le Prophète (ç) renouvela son ordre mais 'Â'icha renouvela aussi sa remarque.»

Chu'ba: A la troisième — ou à la quatrième — reprise, il dit: "Vous ressemblez aux femmes qui ont été éprises de Joseph; donnez l'ordre à Abu Bakr..."

3385 - Abu Mûsa, en se référant à son père, rapporte ceci: Etant tombé malade, le Prophète (ç) dit: "Ordonnez à Abu Bakr de présider les fidèles en prière." A ces mots, 'A'icha fit remarquer: "Mais Abu Bakr est un homme à tel [caractère]!" Le Prophète répéta les mêmes propos et 'A'icha de faire la même remarque. "Donnez l'ordre à Abu Bakr! s'écria alors le Prophète (ç), vous ressemblez bien aux femmes qui ont été éprises de Joseph." Ainsi, Abu Bakr présida les fidèles en prière du vivant du Prophète (ç).

* Huçayn, en se référant à Zâ'ida, précise: *...est un homme sensible.*

3386 - D'après Abu Hurayra, le Messager de Dieu (ç) dit: "O mon Dieu! sauve 'Ayyâch ben Abu Rabî'a; ô mon Dieu! sauve Salama ben Hichâm; ô mon Dieu! sauve al-Walîd ben al-Walîd; o mon Dieu! sauve les Croyants opprimés; ô mon Dieu! que ton *poids* sur Mudar soit ferme! ô mon Dieu! fais que cela soit des années [de disette] ressemblant aux années de Joseph.

النَّاسِ؟ قَالَ: «أَتْقَاهُمْ لله». قَالُوا: لَيْسَ عَنْ هٰذَا نَسْأَلُكَ، قَالَ: «فَأَكْرَمُ النَّاسِ يُوسُفُ نَبِيُّ اللهِ، ابْنُ نَبِيِّ اللهِ، ابْنِ نَبِيِّ اللهِ، ابْنِ خَلِيلِ اللهِ». قَالُوا: لَيْسَ عَنْ هٰذَا نَسْأَلُكَ، قَالَ: «أَفَعَنْ مَعَادِنِ الْعَرَبِ تَسْأَلُونَنِي؟ النَّاسُ مَعَادِنُ، خِيَارُهُمْ فِي الجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الإِسْلَامِ، إِذَا فَقُهُوا».

أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ: أَخْبَرَنِي عَبْدَةُ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ بِهٰذَا.

٣٣٨٤ ـ **حَدَّثَنَا** بَدَلُ بْنُ الْمُحَبَّرِ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ قَالَ: سَمِعْتُ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ، عنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لَهَا: «مُرِي أَبَا بَكْرٍ يُصَلِّي بِالنَّاسِ». قَالَتْ: إِنَّهُ رَجُلٌ أَسِيفٌ، مَتَى يَقُمْ مَقَامَكَ رَقَّ. فَعَادَ فَعَادَتْ. قَالَ شُعْبَةُ: فَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ ـ أَوِ الرَّابِعَةِ ـ «إِنَّكُنَّ صَوَاحِبُ يُوسُفَ، مُرُوا أَبَا بَكْرٍ».

٣٣٨٥ ـ **حَدَّثَنَا** الرَّبِيعُ بْنُ يَحْيَىٰ البَصْرِيُّ: حَدَّثَنَا زَائِدَةُ، عَنْ عَبْدِالمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ أَبِي مُوسَىٰ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: مَرِضَ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: «مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ». فَقَالَتْ عَائِشَةُ: إِنَّ أَبَا بَكْرٍ رَجُلٌ كَذَا ـ فَقَالَ مِثْلَهُ،فَقَالَتْ مِثْلَهُ ـ فَقَالَ: «مُرُوا أَبَا بَكْرٍ، فَإِنَّكُنَّ صَوَاحِبُ يُوسُفَ». فَأَمَّ أَبُو بَكْرٍ فِي حَيَاةِ رَسُولِ اللهِ ﷺ. وَقَالَ حُسَيْنٌ: عَنْ زَائِدَةَ: رَجُلٌ رَقِيقٌ.

٣٣٨٦ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «اللَّهُمَّ أَنْجِ عَيَّاشَ بْنَ أَبِي رَبِيعَةَ، اللَّهُمَّ أَنْجِ سَلَمَةَ بْنِ هِشَامٍ، اللَّهُمَّ أَنْجِ الْوَلِيدَ بْنَ الوَلِيدِ، اللَّهُمَّ أَنْجِ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَى مُضَرَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا سِنِينَ كَسِنِي يُوسُفَ».

3387 - D'après Abu Hurayra (r), le Messager de Dieu (ç) dit: «Dieu fera miséricorde à Loth: il recourrait à un appui ferme. Et si j'étais resté en prison aussi longtemps que Joseph, j'aurais accepté l'invitation [à la liberté]...»

3388 - Masrûq dit: J'interrogeai Um Rumân, la mère de 'A'icha au sujet de ce que fut dit sur sa fille et elle me répondit: «Tandis que nous, moi et 'A'icha, étions assises, une femme des Anṣâr entra chez nous en disant: "Que Dieu frappe d'un malheur Un tel!"

«"Pourquoi cela? demanda 'A'icha. — Mais l'histoire se répand, essaya d'expliquer la femme. — Quelle histoire? demanda 'A'icha?" La femme la mit alors au courant [de ce qui se disait sur son compte], ce qui poussa 'A'icha à dire: "Est-ce qu'Abu Bakr et le Messager de Dieu (ç) sont au courant de cela? — Oui, fut la réponse de la femme." A ces mots, 'A'icha tomba évanouie; puis, grelottant de fièvre, elle revint à elle. A son arrivée, le Prophète (ç) demanda: "Qu'a-t-elle? — Elle vient d'être prise de fièvre à cause de ce que l'on dit [sur son compte], répondis-je."... Ensuite, 'A'icha se leva sur son séant et dit: "Par Dieu, si je jure vous ne me croirez pas et si je présente une excuse, vous n'accepterez pas... Mon cas et le vôtre ressemblent au cas de Jacob avec ses enfants... Dieu vienne m'aider contre ce que vous prétextez." Sur ce, le Prophète (ç) s'en alla. Il reçut ensuite [les versets] que l'on sait. Il informa alors 'Ai'cha qui dit: "Je loue Dieu et ne loue nulle autre personne."»

3389 - Ibn Chihâb: 'Urwa m'a rapporté qu'il avait interrogé 'Â'icha, l'épouse du Prophète (ç), en lui disant: «As-tu remarqué ce verset: *hattâ 'idhâ-s-tay'asa ar-rusulu wa danû an-nahum qad kudhdhibû*[1]? Est-ce "*kudhdhibû* " ou "*kudhibû*"? — C'est plutôt leur peuple qui les avait démentis. — Par Dieu! ces envoyés étaient sûrs de ce démenti, autrement dit il n'y avait aucun doute sur ce point! — O 'Urayya! répliqua A'icha, [tu as raison]; ils étaient sûrs de cela... — Peut-être que c'est "*kudhibû*". — A Dieu ne plaise! opposa-t-elle, les Messagers ne pensent jamais cela de leur Seigneur. En fait, ce verset fait allusion aux adeptes des Messagers, c'est-à-dire ceux qui avaient cru en leur Seigneur en ajoutant foi [aux paroles] des Messagers, mais qui se voyaient supporter de longues épreuves et un retard de la victoire; là, ils (les Messagers) ne marquaient aucun espoir quant à ceux de leur peuple qui les avaient déjà démentis et s'estimaient, de plus, démentis

(1) **Et quand les envoyés désespéraient de s'estimer à ce point démentis** (Yûsuf, 110).

٣٣٨٧ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ أَسْمَاءَ ـ هُوَ ابْنُ أَخِي جُوَيْرِيَةَ ـ حَدَّثَنَا جُوَيْرِيَةُ عَنْ أَسْمَاءَ، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ: أَنَّ سَعِيدَ بْنَ المُسَيَّبِ وَأَبَا عُبَيْدٍ أَخْبَرَاهُ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «يَرْحَمُ اللهُ لُوطاً، لَقَدْ كَانَ يَأْوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ، وَلَوْ لَبِثْتُ فِي السِّجْنِ مَا لَبِثَ يُوسُفُ، ثُمَّ أَتَانِي الدَّاعِي لأَجَبْتُهُ».

٣٣٨٨ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ: أَخْبَرَنَا ابْنُ فُضَيْلٍ: حَدَّثَنَا حُصَيْنٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: سَأَلْتُ أُمَّ رُومَانَ ـ وَهْيَ أُمُّ عَائِشَةَ ـ عَمَّا قِيلَ فِيهَا مَا قِيلَ، قَالَتْ: بَيْنَمَا أَنَا مَعَ عَائِشَةَ جَالِسَتَانِ، إِذْ وَلَجَتْ عَلَيْنَا آمْرَأَةٌ مِنَ الأَنْصَارِ، وَهْيَ تَقُولُ: فَعَلَ اللهُ بِفُلَانٍ وَفَعَلَ، قَالَتْ فَقُلْتُ: لِمَ؟ قَالَتْ: إِنَّهُ نَمَا ذِكْرَ الحَدِيثِ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: أَيُّ حَدِيثٍ؟ فَأَخْبَرَتْهَا. قَالَتْ: فَسَمِعَهُ أَبُو بَكْرٍ وَرَسُولُ اللهِ ﷺ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، فَخَرَّتْ مَغْشِيّاً عَلَيْهَا، فَمَا أَفَاقَتْ إِلَّا وَعَلَيْهَا حُمَّى بِنَافِضٍ، فَجَاءَ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: «مَا لِهٰذِهِ». قُلْتُ: حُمَّى أَخَذَتْهَا مِنْ أَجْلِ حَدِيثٍ تُحدِّثَ بِهِ، فَقَعَدَتْ فَقَالَتْ: وَاللهِ لَئِنْ حَلَفْتُ لَا تُصَدِّقُونَنِي، وَلَئِنِ آعْتَذَرْتُ لَا تَعْذِرُونَنِي، فَمَثَلِي وَمَثَلُكُمْ كَمَثَلِ يَعْقُوبَ وَبَنِيهِ، فَاللهِ المُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ. فَآنْصَرَفَ النَّبِيُّ ﷺ، فَأَنْزَلَ آللهُ مَا أَنْزَلَ، فَأَخْبَرَهَا، فَقَالَتْ: بِحَمْدِ آللهِ لَا بِحَمْدِ أَحَدٍ.

٣٣٨٩ ـ **حَدَّثَنَا** يَحْيىٰ بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ آبْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُرْوَةُ: أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ: أَرَأَيْتِ قَوْلَ اللَّهِ: ﴿حَتَّىٰٓ إِذَا ٱسْتَيْـَٔسَ ٱلرُّسُلُ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا۟﴾[1]. أَوْ كُذِبُوا؟ قَالَتْ: بَلْ كَذَّبَهُمْ قَوْمُهُمْ، فَقُلْتُ: وَاللهِ لَقَدِ آسْتَيْقَنُوا أَنَّ قَوْمَهُمْ كَذَّبُوهُمْ وَمَا هُوَ بِالظَّنِّ. فَقَالَتْ: يَا عُرَيَّةُ لَقَدِ آسْتَيْقَنُوا بِذٰلِكَ، قُلْتُ: فَلَعَلَّهَا أَو كُذِبُوا، قَالَتْ: مَعَاذَ اللهِ، لَمْ تَكُنِ الرُّسُلُ تَظُنُّ ذٰلِكَ بِرَبِّهَا. وَأَمَّا هٰذِهِ الآيَةُ، قَالَتْ: هُمْ أَتْبَاعُ الرُّسُلِ، الَّذِينَ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَصَدَّقُوهُمْ، وَطَالَ عَلَيْهِمُ الْبَلَاءُ، وَآسْتَأْخَرَ عَنْهُمُ النَّصْرُ، حَتَّى إِذَا آسْتَيْأَسَتْ مِمَّنْ كَذَّبَهُمْ مِنْ قَوْمِهِمْ، وَظَنُّوا أَنَّ أَتْبَاعَهُمْ كَذَّبُوهُمْ،

(١) سورة يوسف الآية ١١٠.

par leurs adeptes; c'est à ce moment-là, qu'ils recevaient la victoire de la part de Dieu.»

* Abu 'Abd Allâh: Dans: *'istay'asû minhu* (**Désespérant de lui** — c'est-à-dire de Joseph.), "*'istay'asû* " a la forme de " *istaf'alû*", et qui dérive de "*ya'istu*". Quant à "*tay'asû* " dans: *lâ tay'asû min rawhi-l-lâh,* il a la même signification que le mot "espoir".

3390 - D'après ibn 'Umar, le Prophète (ç) dit: "Le noble fils du noble, fils du noble, fils du noble, c'est Yûsuf (Joseph) fils de Ya'qûb (Jacob), fils de 'Ishâq (Isaac), fils de 'Ibrâhîm (Abraham); que le Salut soit sur eux!"

R. 20 - Sur: Et Job quand il appela son Seigneur: «La souffrance me touche, quand Tu es le plus Miséricordieux à faire miséricorde»[1]

* *'Urkuḍ*[2]*:* frappe. * *Yarkuḍûn*[3]*:* qui courent.

3391 - D'après Abu Hurayra, le Prophète dit: «Tandis qu'Ayyûb (Job) se lavait tout nu, tomba sur lui un groupe de sauterelles en or. Comme il les ramassait pour les jeter dans ses vêtements, le Seigneur l'appela: "O Job! ne t'ai-Je donc pas [accordé ce que grâce à quoi] tu peux t'en passer de cela? — Certes oui, Seigneur! reconnut Job, mais je ne peux me passer de Ta bénédiction"».

R. 21 - Sur: *Rappelle dans l' Écrit Moïse: ce fut un dévoué, ce fut un prophète, un envoyé. Nous le hélâmes du versant sud du Mont et le rapprochâmes en aparté (wa qarrabnâhu najiyya)* — c'est-à-dire qu'il lui parla — *Nous lui accordâmes de par Notre misérocorde Aaron son frère avec qualité de prophète.*[4]

* Le mot *najiyy* peut s'employer pour une, deux ou plusieurs personnes. * *Wa khalaçû najiyya*[5]*:* ils s'écartèrent [pour se déconcerter] en secret. * Le puriel est *'anjiyya.* [Le pluriel du verbe est] *yatanâjawn.* * *Talqafu*[6]*:* qui engloutit * Sur: **Or**

(1) *Al-'Anbiyâ'*, 83.
(2) *Ṣâd*, 42.
(3) *Al-'Anbiyyâ'*, 12.
(4) *Maryam*, 51 - 54.
(5) *Yûsuf*, 80.
(6) *Al-'A'râf*, 117.

جاءَهُمْ نَصْرُ اللهِ.

قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ: ﴿اسْتَيْأَسُوا﴾ افْتَعَلُوا، مِنْ يَئِسْتُ ﴿مِنْهُ﴾ مِنْ يُوسُفَ. ﴿وَلَا تَايْـَٔسُوا مِن رَّوْحِ اللَّهِ﴾ (١) مَعْنَاهُ الرَّجاءُ.

٣٣٩٠ ـ **أَخْبَرَني عَبْدَةُ**: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ الله عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْكَرِيمُ، ابْنُ الكَرِيمِ، ابْنِ الْكَرِيمِ، ابْنِ الْكَرِيمِ، يُوسُفُ بْنُ يَعْقُوبَ بْنِ إِسْحٰقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ».

٢٠ ـ باب: قَوْلِ اللهِ تَعَالَى:

﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّى مَسَّنِىَ ٱلضُّرُّ وَأَنتَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ﴾ (٢)

﴿ٱرْكُضْ﴾ (٣): اضْرِبْ. ﴿يَرْكُضُونَ﴾ (٤): يَعْدُونَ.

٣٣٩١ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْجُعْفِيُّ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «بَيْنَمَا أَيُّوبُ يَغْتَسِلُ عُرْيَاناً، خَرَّ عَلَيْهِ رِجْلُ جَرادٍ مِنْ ذَهَبٍ، فَجَعَلَ يَحْثِي فِي ثَوْبِهِ، فَنَادَاهُ رَبُّهُ: يَا أَيُّوبُ، أَلَمْ أَكُنْ أَغْنَيْتُكَ عَمَّا تَرَى، قَالَ: بَلَى يَا رَبِّ، وَلٰكِنْ لَا غِنَى لِي عَنْ بَرَكَتِكَ».

٢١ ـ باب: ﴿وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَـٰبِ مُوسَىٰٓ إِنَّهُۥ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا وَنَـٰدَيْنَـٰهُ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ ٱلْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَـٰهُ نَجِيًّا﴾ (٥)

كَلَّمَهُ. ﴿وَوَهَبْنَا لَهُۥ مِن رَّحْمَتِنَآ أَخَاهُ هَـٰرُونَ نَبِيًّا﴾ (٦) يُقَالُ لِلْوَاحِدِ وَلِلاثْنَيْنِ وَالْجَمِيعِ نَجِيٌّ، وَيُقَالُ: ﴿خَلَصُوا۟ نَجِيًّا﴾ (٧): اعْتَزَلُوا نَجِيّاً، وَالْجَمِيعُ أَنْجِيَةٌ يَتَنَاجَوْنَ. ﴿تَلْقَفْ﴾ (٨). تَلْقَمْ.

---

(١) سورة يوسف الآية ٨٧.
(٢) سورة الأنبياء الآية ٨٣.
(٣) سورة ص الآية ٤٢.
(٤) سورة الأنبياء الآية ١٢.
(٥) سورة مريم الآيات ٥١ ـ ٥٣.
(٦) سورة مريم الآية ٥٣.
(٧) سورة يوسف الآية ٨٠.
(٨) سورة الأعراف الآية ١١٧.

un homme de la race de Pharaon, jusqu'à: **l'excessif, le menteur**[1]

3392 - 'Urwa: Aicha dit: «... Alors le Prophète revint auprès de Khadîja le cœur palpitant. Elle l'emmena chez Waraqa ben Nawfal; c'était un homme qui avait embrassé le christianisme et qui récitait l'Evangile en arabe.

«Waraqa, au Prophète : "Et que vois-tu?" Sur ce, le Prophète le mit au courant... "Cest le *namûs* que Dieu a déjà fait descendre sur Moïse, commenta Waraqa. Si je vis jusqu'à ton jour venu, je te soutiendrai de toutes mes forces."»

* Le *namûs* est celui à qui l'on confie un secret du fait qu'il peut le garder.

R. 22 -Sur: *T'est-il parvenu le récit de Moïse?* jusqu'à: *...dans le val sacré (al-muqaddas) de Tuwâ*[2]

* **Je vois (*'ânastu*) un feu. Peut-être vais-je vous en rapporter un tison...**[3]

* Ibn 'Abbâs: «*Al-muqaddas* signifie "béni". Quant à Tuwâ, c'est le nom du val. * *Sîrataha*[4]*:* son état. * *An-nuhâ:* le fait de se prémunir. * *Bi-malkina*[5]*:* suivant notre ordre. * *Hawâ*[6]*:* ...est malheureux. * **[La mère de Moïse en eut le cœur] si vide**[7]..., sauf du souvenir de Moïse. * *Rid'an*[8]*:* pour qu'il confirme [mes dires]. On avance aussi que ce mot a le sens de: "un aide". * Le mot *yabṭichu* a deux formes: *yabṭichu* et *yabṭuchu.* * *Ya'tamirûn*[9]*:* qui se concertent. * *Al-jadhwa* est un morceau de bois épais sans flamme. * *Sa-na-chuddu*[10]*:* Nous allons t'aider. Donc, appuyer (*'az-zaz-ta*) une chose revient à dire: "lui procurer un *'aḍud*[11]"

* Pour le mot *'uqda,* d'autres avancent qu'il y avait *'uqda* à chaque fois que Moïse prononçait une lettre d'une manière non distincte.[12] * *'Azrî*[13]*:* mon dos. * *Fa-yu-s-hitukum*[14]*:* il vous fera périr. * *Al-muthlâ*[15] est le féminin de *al-'amthal*[16]. * *Thumma-'-tu ṣaffan*[17]*:* On dit "Es-tu venu aujourd'hui au *ṣaff*" pour dire à l'endroit où se fait la prière. * *'Awjasa minhum khîfatan*[18]*:* il en

(1) *Ghâfir*, 28.
(2) *Ṭâ-Hâ*, 9 - 12.
(3) *Ṭâ-Hâ*, 10.
(4) *Ṭâ-Hâ*, 21
(5) *Ṭâ-Hâ*, 87.
(6) *Ṭâ-Hâ*, 81.
(7) *Al-Qaṣaṣ*, 10.
(8) *Al-Qaṣaṣ*, 34.
(9) *Al-Qaṣaṣ*, 20.
(10) *Al-Qaṣaṣ*, 35.
(11) Ou: soutenir son bras.
(12) D'après quelques commentateurs, il s'agit de deux lettres seulement: le *fâ'* et le *tâ'*.
(13) *Ṭâ-Hâ*, 31.
(14) *Ṭâ-Hâ*, 61.
(15) *Ṭâ-Hâ*, 63.
(16) Le meilleur.
(17) *Ṭâ-Hâ*, 64.
(18) *Ṭâ-Hâ*, 67.

﴿ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ - إِلَى قَوْلِهِ - مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴾[(١)].

٣٣٩٢ - حَدَّثَنا عَبْدُ اللهِ بْنُ يُوسُف: حَدَّثَنا اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي عُقَيْلٌ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ: سَمِعْتُ عُرْوَةَ قَالَ: قَالَتْ عَائِشَة رَضِيَ الله عَنْهَا: فَرَجَعَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَى خَدِيجَةَ يَرْجُفُ فُؤَادُهُ، فَٱنْطَلَقَتْ بِهِ إِلَى وَرَقَةَ بْنِ نَوْفَلٍ، وَكَانَ رَجُلاً تَنَصَّرَ، يَقْرَأُ الإِنْجِيلَ بِالْعَرَبِيَّةِ، فَقَالَ وَرَقَة: مَاذا تَرَى؟ فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ وَرَقَةُ: هٰذَا النَّامُوسُ الَّذِي أَنْزَلَ الله عَلَى مُوسَى، وَإِنْ أَدْرَكَنِي يَوْمُكَ أَنْصُرْكَ نَصْراً مُؤَزَّراً.

النَّامُوسُ: صَاحِبُ السِّرِّ الَّذِي يُطْلِعُهُ بِمَا يَسْتُرُهُ عَنْ غَيْرِهِ.

٢٢ - باب: قَوْلِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ:
﴿ وَهَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ إِذْ رَءَا نَارًا -
- إِلَى قَوْلِهِ - بِٱلْوَادِ ٱلْمُقَدَّسِ طُوًى ﴾[(٢)]

﴿ ءَانَسْتُ ﴾[(٣)]: أَبصَرْتُ. ﴿ نَارًا لَّعَلِّيٓ ءَاتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ ﴾

قَالَ ٱبْنُ عَبَّاسٍ: المُقَدَّسُ: المُبَارَكُ، طُوًى: ٱسْمُ الْوَادِي. ﴿سِيرَتَهَا﴾[(٤)]: حَالَتَهَا. وَالنُّهى التُّقى. ﴿ بِمَلْكِنَا﴾[(٥)]: بِأَمْرِنَا. ﴿هَوَىٰ﴾[(٦)]: شَقِيَ. ﴿فَٰرِغًا﴾[(٧)]: إِلاَّ مِنْ ذِكْرِ مُوسَى. ﴿ رِدْءًا ﴾[(٨)]: كَيْ يُصَدِّقَنِي، وَيُقَالُ: مُغِيثاً أَوْ مُعِيناً. يَبْطُشُ وَيَبْطِشُ. ﴿ يَأْتَمِرُونَ ﴾[(٩)]: يَتَشَاوَرُونَ. وَالْجَذْوَةُ قِطْعَةٌ غَلِيظَةٌ مِنَ الخَشَبِ لَيْسَ فِيهَا لَهَبٌ. ﴿سَنَشُدُّ﴾[(١٠)]: سَنُعِينُكَ، كُلَّمَا عَزَّزْتَ شَيْئاً فَقَدْ جَعَلْتَ لَهُ عَضُداً.

وَقَالَ غَيْرُهُ: كُلَّمَا لَمْ يَنْطِقْ بِحَرْفٍ أَوْ فِيهِ تَمْتَمَةٌ أَوْ فَأْفَأَةٌ فَهِيَ عُقْدَةٌ.

﴿أَزْرِى﴾[(١١)]: ظَهْرِي. ﴿فَيُسْحِتَكُم﴾[(١٢)]: فَيُهْلِكَكُمْ. ﴿ ٱلْمُثْلَىٰ ﴾[(١٣)]: تَأْنِيثُ الأَمْثَلِ، يَقُولُ: بِدِينِكُمْ، يُقَالُ: خُذِ المُثْلَى خُذِ الأَمْثَلَ. ﴿ ثُمَّ ٱئْتُوا۟ صَفًّا ﴾[(١٤)]: يُقَالُ: هَلْ أَتَيْتَ

---

(١) سورة غافر الآية ٢٨.
(٢) سورة طه الآية ٣١.
(٣) سورة طه الآية ٦١.
(٤) سورة طه الآية ٦٣.
(٥) سورة طه الآية ٦٤.
(٦) سورة طه الآيات ٩ - ١٢.
(٧) سورة طه الآية ١٠.
(٨) سورة طه الآية ٢١.
(٩) سورة طه الآية ٨٧.
(١٠) سورة طه الآية ٨١.
(١١) سورة القصص الآية ١٠.
(١٢) سورة القصص الآية ٣٤.
(١٣) سورة القصص الآية ٢٠.
(١٤) سورة القصص الآية ٣٥.

conçut de la peur au fond de lui-même. Et *khîfatan* dérive de *khawf;* donc le *wâw* disparaît à cause de la *kasra* (le *î*). * *Fi judhû'i an-nakhli*[1]*:* sur les stipes... * *Khatbuka*[2]*:* ton affaire. * *Misâs*[3] est le radical de *mâssahu* et *misâsan.* * *La-nansifannahu*[4]*:* nous allons le disperser en poudre. * *'Ad-dahâ':* la chaleur. * *Qussîh*[5]*:* suis sa trace. Mais cela peut avoir le sens de "narrer", comme c'est le cas de: *nahnu naqussu 'alayka*[6]. * *'Al junub*[7]*:* de loin.

* Mujâhid: *Qadarin*[8] signifie "rendez-vous". *Wa lâ taniyâ*[9]*:* ne vous ramolissez pas. *Makânan sawiyyan*[10]*:* au milieu. *Yabasan*[11] a le sens de *yâbisan* (à sec). *Mi zînati-l-qawmi*[12]*;* ici *zîna* est une allusion aux bijoux empruntés à la famille de Pharaon. *Fa-qadhafnâha*[13]*:* nous l'avons jetée. *'Alqâ*[14]*:* il fabriqua.

Et il a oublié[15]: ici le pronom renvoie à Moïse, mais il s'agit là des dires des [Israélites]; autrement dit, ils disaient ceci: Il (Moïse) a eu un certain oubli quant au Seigneur.**«...qu'il ne leur rendait nul propos**[16]**»:** cela concerne le veau.

3393 - D'après Mâlik ben Sa'sa'a, qui se refère à Anas ben Mâlik, le Prophète raconta [aux Compagnons] les détails de la nuit de son Ascension... A son arrivée au cinquième ciel, [il avait trouvé] Hârûn (Aaron). Il[17] lui avait alors dit: "Celui-là c'est Hârûn; [tu peux] le saluer."

En effet, dit le Prophète (ç), je l'avais salué. Il m'avait rendu le salut avant de dire: "Bienvenue au frère et au prophète vertueux!"»

* Rappporté aussi par Thâbit et 'Abbâd ben Abu 'Ali, et ce en se référant à Anas, qui le rapporte à son tour du Prophète.

R. 23 - Sur: Or un homme de la race de Pharaon, qui croyait ...jusqu'à: l'excessif non plus que l'imposteur.[18]

R. 24 - Sur: T'est-il parvenu le récit de Moïse[19]. — Et Dieu parla à Moïse, pris comme interlocuteur.[20]

(1) *Tâ-Hâ*, 71.
(2) *Tâ-Hâ*, 95.
(3) *Tâ-Hâ*, 97.
(4) *Tâ-Hâ*, 97.
(5) *Al-Qasas*, 11.
(6) *Nous te narrons... (Yûsuf*, 3.)
(7) *Al-Qasas*, 11.
(8) *Tâ-Hâ*, 40.
(9) *Tâ-Hâ*, 42.
(10) *Tâ-Hâ*, 58.
(11) *Tâ-Hâ*, 77.
(12) *Tâ-Hâ*, 87.
(13) *Tâ-Hâ*, 87.
(14) *Tâ-Hâ*, 87.
(15) *Tâ-Hâ*, 88.
(16) *Tâ-Hâ*, 89.
(17) L'ange.
(18) *Ghâfir*, 28.
(19) *Tâ-Hâ*, 9.
(20) *An-Nisâ'*, 164.

الصَّفَّ الْيَوْمَ؟ يَعْنِي المُصَلَّى الَّذِي يُصَلَّى فِيهِ. ﴿فَأَوْجَسَ﴾[١] : أَضْمَرَ خَوْفاً، فَذَهَبَتِ الْوَاوُ مِنْ ﴿خِيفَةً﴾ لِكَسْرَةِ الخَاءِ. ﴿فِي جُذُوعِ النَّخْلِ﴾[٢] : عَلَى جُذُوعِ. ﴿خَطْبُكَ﴾[٣] : بَالُكَ. ﴿مِسَاسَ﴾[٤] : مَصْدَرُ مَاسَّهُ مِسَاساً. ﴿لَنَنسِفَنَّهُ﴾[٥]: لَنُذْرِيَنَّهُ. الضَّحَاءُ: الحَرُّ. ﴿قُصِّيهِ﴾[٦] : اتَّبِعِي أَثَرَهُ، وَقَدْ يَكُونُ أَنْ تَقُصَّ الْكَلَامَ. ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾[٧]. ﴿عَن جُنُبٍ﴾[٨]: عَنْ بُعْدٍ، وَعَنْ جَنَابَةٍ وَعَنِ اجْتِنَابٍ وَاحِدٌ.

قَالَ مُجَاهِدٌ: ﴿عَلَىٰ قَدَرٍ﴾[٩] : مَوْعِدٌ. ﴿وَلَا تَنِيَا﴾[١٠]: لَا تَضْعُفَا. ﴿مَكَانًا سُوًى﴾[١١]: مَنْصَفٌ بَيْنَهُمْ. ﴿يَبَسًا﴾[١٢]: يَابِساً. ﴿مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ﴾[١٣]: الْحُلِيِّ الَّذِي اسْتَعَارُوا مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ. ﴿فَقَذَفْنَاهَا﴾[١٤]: أَلقيناها. ﴿أَلْقَى﴾[١٥] : صَنَعَ. ﴿فَنَسِيَ﴾[١٦]: مُوسَى، هُمْ يَقُولُونَهُ: أَخْطَأَ الرَّبَّ. ﴿أَن لَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا﴾[١٧]: فِي الْعِجْلِ.

٣٣٩٣ ـ **حَدَّثَنَا** هُدْبَةُ بْنُ خَالِدٍ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ صَعْصَعَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ حَدَّثَهُمْ عَنْ لَيْلَةِ أُسْرِيَ بِهِ: حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الخَامِسَةَ، فَإِذَا هَارُونُ، قَالَ: «هٰذَا هَارُونُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ، ثُمَّ قَالَ: مَرْحَباً بِالأَخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ».

تَابَعَهُ ثَابِتٌ، وَعَبَّادُ بْنُ أَبِي عَلِيٍّ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

٢٣ ـ باب ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ ـ إلى قوله ـ ﴿مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾[١٨]

٢٤ ـ باب:

قَوْلِ اللهِ تَعَالَى: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ﴾[١٩] ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا﴾[٢٠]

---

(١) سورة طه الاية ٦٧.
(٢) سورة طه الاية ٧١.
(٣) سورة طه الاية ٩٥.
(٤) سورة طه الاية ٩٧.
(٥) سورة طه الاية ٩٧.
(٦) سورة القصص الاية ١١.
(٧) سورة يوسف الاية ٣.
(٨) سورة القصص الآية ١١.
(٩) سورة طه الاية ٤٠.
(١٠) سورة طه الاية ٤٢.
(١١) سورة طه الآية ٥٨.
(١٢) سورة طه الآية ٧٧.
(١٣) سورة طه الآية ٨٧.
(١٤) سورة طه الآية ٨٧.
(١٥) سورة طه الآية ٨٧.
(١٦) سورة طه الآية ٨٨.
(١٧) سورة طه الآية ٨٩.
(١٨) سورة غافر الآية ٢٨.
(١٩) سورة طه الآية ٩.
(٢٠) سورة النساء الآية ١٦٤.

3394 - D'après Sa'îd ben al-Musayyab, Abu Hurayra rapporte: Le Messager de Dieu (ç) a dit: La nuit de mon Voyage Nocturne, je vis Moïse. C'était un homme maigre aux cheveux lisses et il ressemblait aux hommes des Chanû'a. Je pus aussi voir Jésus; c'était un homme trapu rouge; on aurait dit qu'il venait de sortir du bain... D'entre les descendants d'Abraham, c'est moi qui lui ressemble le plus. On m'apporta ensuite deux vases; l'un contenait du lait tandis que l'autre du vin. Il[1] me dit alors: "Bois celui des deux que tu voudras." Je pris le lait et le bus. Sur ce, on me dit: "Tu viens de choisir *la prime nature,* si tu avais pris le vin, ta Nation aurait été dans l'égarement.

3395 - Abu al-'Âliyya dit: Le cousin paternel de votre prophète (ç) — il voulait parler d'ibn 'Abbâs — nous a rapporté que le Prophète avait dit: "Il ne convient à aucun homme de dire que je vaux mieux que Yûnus (Jonas) ben Matta." Et il[2] indiqua le nom de son père.

3396 - Parlant de la nuit de son Voyage Nocturne, le Prophète dit: "Moïse était roux et de haute taille; il ressemblait aux hommes de Chanû'a. Quant à Jésus, il avait les cheveux frisés et il était trapu." Il parla aussi de Mâlik, [l'ange qui] garde l'Enfer, et du faux [Messie].

3397 - D'après ibn 'Abbâs, à son arrivée à Médine, le Prophète (ç) remarqua que [les Juifs] jeûnaient un certain jour — c'est-à-dire le jour de 'Âchûrâ'... Ils dirent: "Cest un grand jour: c'est en ce jour que Dieu sauva Moïse et noya les gens de Pharaon. Et pour remercier Dieu, Moïse jeûna ce jour." Et le Messager de Dieu (ç) de dire: "Je suis plus prioritaire de Moïse qu'eux!" Il jeûna donc et recommande de le jeûner.

R. 25 - Sur: *Nous traitâmes avec Moïse durant trente nuits, que Nous parfîmes de dix autres. Ainsi s'accomplit l'assignation fixée par ton Seigneur: quarante nuits. Moïse dit à son frère Aaron: «Supplée-moi auprès de notre peuple, fais pour le mieux, ne suis pas le chemin des fauteurs de dégât.» Or quand Moïse vint à Notre assignation, et que son Seigneur lui parla, il dit: «Mon Seigneur, laisse-moi voir, que je Te contemple.» Dieu dit:*

(1) L'ange.

(2) Qui?

٣٣٩٤ ـ **حَدَّثَنَا** إبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى: أَخْبَرَنَا هِشَامُ بْنُ يُوسُفَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ المُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «لَيْلَةَ أُسْرِيَ بِي: رَأَيْتُ مُوسَى، وَإِذَا هُوَ رَجُلٌ ضَرْبٌ رَجِلٌ، كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ شَنُوءَةَ، وَرَأَيْتُ عِيسَى، فَإِذَا هُوَ رَجُلٌ رَبْعَةٌ أَحْمَرُ، كَأَنَّمَا خَرَجَ مِنْ دِيمَاسٍ، وَأَنَا أَشْبَهُ وَلَدِ إِبْرَاهِيمَ بِهِ، ثُمَّ أُتِيتُ بِإِنَاءَيْنِ: فِي أَحَدِهِمَا لَبَنٌ وَفِي الآخَرِ خَمْرٌ، فَقَالَ: آشْرَبْ أَيَّهُمَا شِئْتَ، فَأَخَذْتُ اللَّبَنَ فَشَرِبْتُهُ، فَقِيلَ: أَخَذْتَ الْفِطْرَةَ، أَمَا إِنَّكَ لَوْ أَخَذْتَ الخَمْرَ غَوَتْ أُمَّتُكَ».

٣٣٩٥ ـ حدّثني مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنَا غُنْدَرٌ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الْعَالِيَةِ: حَدَّثَنَا آبْنُ عَمِّ نَبِيِّكُمْ ـ يَعْنِي آبْنَ عَبَّاسٍ ـ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَنْبَغِي لِعَبْدٍ أَنْ يَقُولَ: أَنَا خَيْرٌ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى». وَنَسَبَهُ إِلَى أَبِيهِ.

٣٣٩٦ ـ وَذَكَرَ النَّبِيُّ ﷺ لَيْلَةَ أُسْرِيَ بِهِ فَقَالَ: «مُوسَى آدَمُ، طُوَالٌ، كَأَنَّهُ شَنُوءَةَ، وَقَالَ: عِيسَى جَعْدٌ مَرْبُوعٌ». وَذَكَرَ مَالِكاً خَازِنَ النَّارِ، وَذَكَرَ الدَّجَّالَ.

٣٣٩٧ ـ **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ آللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ السَّخْتِيَانِيُّ، عَنِ ابْنِ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ آبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ آللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا قَدِمَ المَدِينَةَ، وَجَدَهُمْ يَصُومُونَ يَوْماً ـ يَعْنِي عَاشُورَاءَ ـ فَقَالُوا: هٰذَا يَوْمٌ عَظِيمٌ، وَهُوَ يَوْمٌ نَجَّى الله فِيهِ مُوسَى، وَأَغْرَقَ آلَ فِرْعَوْنَ، فَصَامَ مُوسَى شُكْراً للهِ، فَقَالَ: «أَنَا أَوْلَى بِمُوسَى مِنْهُمْ». فَصَامَهُ، وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ.

٢٥ ـ باب: قَوْلِ اللهِ تَعَالَى:

﴿وَوَٰعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَٰثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَٰرُونَ ٱخْلُفْنِى فِى قَوْمِى وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ ٱلْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ رَبُّهُۥ قَالَ رَبِّ أَرِنِىٓ أَنظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ

«*Tu ne me verras pas...*, et ce jusqu'à: *Je suis le premier des croyants.*»[1]

* *Dakka-hu:* il le secoua. * *Fa-dukkatâ*[2]*:* [Ici, bien que la forme est au duel mais en réalité, il s'agit d'un pluriel; donc] cela a le sens de: *dukikna.* Dieu considéra les montagnes comme étant une seule montagne; tel est le cas dans: *'anna as-samwâti wa al-'ardi kânata ratqan*[3]. On remarque bien l'emploi de *kânata* au lieu de *kunna.* * *Wa 'uchribû:* On dit "*thawbun* (une étoffe) *mucharrabun*" pour dire: une étoffe teinte. * Ibn 'Abbâs: «*'Inbajasat:* elle jaillit. *'Idh nataqna al-jabala:* **[Et quand Nous élevâmes le mont...**[4]

3398 - D'après Abu Sa'îd al-Khudry, le Prophète (ç) dit: Au jour de la Résurrection, tous les hommes seront foudroyés et je serai le premier à reprendre connaissance et alors je verrai Moïse saisissant l'un des pieds du Trône. Mais je ne saurai s'il aurait repris connaissance avant moi ou s'il aurait été épargné à cause du foudroiement du Mont...

3399 - D'après Abu Hurayra, le Prophète (ç) dit: «Si ce n'étaient les Fils d'Israël la viande ne se serait jamais corrompue; si ce n'était Eve jamais une femme n'aurait trahi son époux.»

R. 26 - Sur le fait que "tûfân" peut s'employer à la place de "sayl" (inondation). On emploie aussi ce mot pour signaler un désastre où périt beaucoup de monde.

* *Al-qummal('al-humnân):* les petites teignes. * *Haqîq: haq* (vrai). * *Suqita:* On emploie l'expression " *suqita fî yadi-hi* " pour toute personne qui regrette.

R. 27 - Le récit d'al-Khadir avec Moïse (que le Salut soit sur eux).

3400 - Ibn 'Abbâs rapporte avoir eu une fois une controverse avec al-Hur ben Qays ben Hisn al-Fazâri au sujet de l'homme que Moïse avait accompagné. De passage devant eux, 'Ubay ben Ka'b fut appelé par ibn 'Abbâs: «Je viens d'avoir

---

(1) *Al-A'râf,* 142 - 143.

(2) *Al-Hâqqa,* 14.

(3) ... **que [l'ensemble] des cieux ainsi que la terre étaient, toux deux, collés...?** (*al-'Anbiyâ',* 30).

(4) *Al-'A'râf,* 171.

لَن تَرَىٰنِي - إِلَى قَوْلِهِ - وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴾[1].

يُقَالُ: دَكَّهُ زَلْزَلَهُ، ﴿فَدُكَّتَا﴾[2]: فَدُكِكْنَ، جَعَلَ الجِبَالَ كَالْوَاحِدَةِ، كَمَا قَالَ الله عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ أَنَّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا ﴾[3]. وَلَمْ يَقُلْ: كُنَّ، رَتْقاً: مُلْتَصِقَتَيْن. ﴿وَأُشْرِبُوا۟﴾[4]: ثَوْبٌ مُشَرَّبٌ: مَصْبُوغٌ.

قَالَ ٱبْنُ عَبَّاسٍ: ﴿فَٱنۢبَجَسَتْ﴾[5]: ٱنْفَجَرَتْ. ﴿ وَإِذْ نَتَقْنَا ٱلْجَبَلَ ﴾[6]: رَفَعْنَا.

٣٣٩٨ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيىٰ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ الله عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ «النَّاسُ يَصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يُفِيقُ، فَإِذَا أَنَا بِمُوسَى آخِذٌ بِقَائِمَةٍ مِنْ قَوَائِمِ الْعَرْشِ، فَلَا أَدْرِي أَفَاقَ قَبْلِي، أَمْ جُوزِيَ بِصَعْقَةِ الطُّورِ».

٣٣٩٩ - حَدَّثَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْجُعْفِيُّ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَوْلَا بَنُو إِسْرَائِيلَ لَمْ يَخْنَزِ اللَّحْمُ، وَلَوْلَا حَوَّاءُ لَمْ تَخُنْ أُنْثَى زَوْجَهَا الدَّهْرَ».

٢٦ - باب: طُوفانٌ مِنَ السَّيْلِ.

يُقَالُ لِلْمَوْتِ الْكَثِيرِ طُوفانٌ، الْقُمَّلُ: الْحُمْنَانُ يُشْبِهُ صِغَارَ الْحَلَمِ. ﴿حَقِيقٌ﴾[7]: حَقٌّ ﴿سُقِطَ﴾[8]: كُلُّ مَنْ نَدِمَ فَقَدْ سُقِطَ فِي يَدِهِ.

٢٧ - باب: حَدِيثُ الخَضِرِ مَعَ مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ.

٣٤٠٠ - حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ صَالِحٍ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ: أَنَّ عُبَيْدَ اللهِ بْنَ عَبْدِ اللهِ أَخْبَرَهُ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّهُ تَمَارَى هُوَ وَالحُرُّ بْنُ قَيْسٍ الْفَزَارِيُّ فِي صَاحِبِ مُوسَى، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: هُوَ خَضِرٌ، فَمَرَّ بِهِمَا أُبَيُّ ابْنُ كَعْبٍ، فَدَعَاهُ ابْنُ عَبَّاسٍ فَقَالَ: إِنِّي تَمَارَيْتُ أَنَا وَصَاحِبِي هٰذَا فِي صَاحِبِ مُوسَى،

(١) سورة الأعراف الآيتان ١٤٢ - ١٤٣.
(٢) سورة الحاقة الآية ١٤.
(٣) سورة الأنبياء الآية ٣٠.
(٤) سورة البقرة الآية ٩٣.
(٥) سورة الأعراف الآية ١٦٠.
(٦) سورة الأعراف الآية ١٧١.
(٧) سورة الأعراف الآية ١٠٥.
(٨) سورة الأعراف الآية ١٤٩.

une controverse avec cet homme-ci au sujet de l'homme que Moïse avait accompagné et pour qui il demanda quel chemin prendre. As-tu entendu le Messager de Dieu (ç) parler de cet homme? — Oui, répondit 'Ubay, j'ai entendu le Prophète (ç) le citer en disant: "Au moment où Moïse était dans une assemblée des Fils d'Israël, arriva un homme qui lui dit: *Connais-tu quelqu'un plus savant que toi? — Non, répondit Moïse.* Sur ce, Dieu, Puissant et Majestueux, révéla à Moïse: *Si, il y en a un, c'est notre adorateur al-Khadir.* Et Moïse de demander comment pouvoir le rencontrer. Dieu lui donna alors le signe du poisson. Il lui fut dit: *Reviens sur tes pas une fois le poisson perdu, car alors tu rencontreras al-Khadir.* Moïse suivit donc la trace du poisson dans la mer. Ensuite son page lui dit: *As-tu remarqué lorsque nous nous sommes mis sous le rocher, c'est là-bas que j'ai oublié le poisson; et il n'y a que le diable qui me l'a fait oublié. — C'est ce que nous voulions,* dit Moïse avant de rebrousser chemin; ils rencontrèrent al-Khadir et il leur arriva ce que Dieu cite dans son Livre."»

3401 - D'après 'Amrû ben Dinâr, Sa'îd ben Jubayr dit: J'ai dit une fois à ibn 'Abbâs: Nawf al-Bakâly prétend que Moïse [qui avait accompagné al-Khadir] n'était pas Moïse des Israélites, c'était, d'après lui, un autre Moïse... — Il ment, cet ennemi de Dieu, répliqua ibn 'Abbâs, Ubay ben Ka'b m'a rapporté que le Prophète avait dit ceci: «Une fois, Moïse, le prophète, se leva pour prêcher les Fils d'Israël. On l'interrogea alors: "Qui est le plus savant des gens? — Moi, je suis le plus savant, répondit-il", d'où Dieu lui reprocha cette réponse qui ne reporte pas le savoir à Lui; puis Il lui révéla ceci: "Il y a, au confluent des deux eaux, un homme parmi Nos hommes qui est plus savant que toi. — O Seigneur! implora Moïse, comment le rencontrer? — Mets un poisson dans un panier! lui expliqua-t-on, et une fois ce poisson perdu tu trouveras l'homme." En effet, Moïse prit un poisson dans un panier et partit avec son page, Yûchu' ben Nûn. A leur arrivée au rocher, ils succombèrent au sommeil, et le poisson, qui fut une surprise pour eux, de se faufiler du panier en direction de la mer. Quant à eux, ils continuèrent à marcher durant la journée et la nuit. Le lendemain matin, Moïse dit à son page: "Apporte le déjeûner! ce voyage nous a fatigués." Or Moïse n'avait senti la fatigue le regagner que lorsqu'il dépassa l'endroit auparavant fixé. "As-tu vu lorsque nous nous sommes mis sous le rocher? C'est là-bas que j'ai oublié le poisson. — C'est ce que nous cherchions", s'écria Moïse. «Ils rebroussèrent chemin, et une fois près du rocher [ils virent] un homme enveloppé dans un vêtement (ou: *qui s'était enveloppé dans son vêtement.*) Moïse prononça le *salâm.*

الَّـذِي سَأَلَ السَّبِيلَ إِلَى لُقِيِّهِ، هَلْ سَمِعْتَ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَذْكُرُ شَأْنَهُ؟ قَالَ: نَعَمْ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «بَيْنَمَا مُوسَى فِي مَلأٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ جَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: هَلْ تَعْلَمُ أَحَداً أَعْلَمَ مِنْكَ؟ قَالَ: لا، فَأَوْحَى اللهُ إِلَى مُوسَى: بَلَى، عَبْدُنَا خَضِرٌ، فَسَأَلَ مُوسَى السَّبِيلَ إِلَيْهِ، فَجُعِلَ لَهُ الحُوتُ آيَةً، وَقِيلَ لَهُ: إِذَا فَقَدْتَ الحُوتَ فَارْجِعْ فَإِنَّكَ سَتَلْقَاهُ، فَكَانَ يَتْبَعُ أَثَرَ الحُوتِ فِي البَحْرِ، فَقَالَ لِمُوسَى فَتَاهُ: أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الحُوتَ، وَمَا أَنْسَانِيهُ إِلاَّ الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ، فَقَالَ مُوسَى: ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ، فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصاً، فَوَجَدَا خَضِراً، فَكَانَ مِنْ شَأْنِهِمَا الَّذِي قَصَّ اللهُ فِي كِتَابِهِ».

٣٤٠١ ـ **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْـنُ جُبَيْرٍ قَالَ: قُلْتُ لابْنِ عَبَّاسٍ: إِنَّ نَوْفاً الْبِكَالِيَّ يَزْعُمُ: أَنَّ مُوسَى صَاحِبَ الخَضِرِ لَيْسَ هُوَ مُوسَى بَنِي إِسْرَائِيلَ، إِنَّمَا هُوَ مُوسَى آخَرُ، فَقَالَ: كَذَبَ عَدُوُّ اللهِ، حَدَّثَنَا أُبَيُّ بْنُ كَعْبٍ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «أَنَّ مُوسَى قَامَ خَطِيباً فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَسُئِلَ أَيُّ النَّاسِ أَعْلَمُ؟ فَقَالَ: أَنَا، فَعَتَبَ اللهُ عَلَيْهِ، إِذْ لَمْ يَرُدَّ الْعِلْمَ إِلَيْهِ، فَقَالَ لَهُ: بَلَى، لِي عَبْدٌ بِمَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ هُوَ أَعْلَمُ مِنْكَ، قَالَ: أَيْ رَبِّ وَمَنْ لِي بِهِ؟ وَرُبَّمَا قَالَ سُفْيَانُ، أَيْ رَبِّ، وَكَيْفَ لِي بِهِ؟ قَالَ: تَأْخُذُ حُوتاً، فَتَجْعَلُهُ فِي مِكْتَلٍ، حَيْثُمَا فَقَدْتَ الحُوتَ فَهْوَ ثَمَّ ـ وَرُبَّمَا قَالَ: فَهْوَ ثَمَّهْ ـ وَأَخَذَ حُوتاً فَجَعَلَهُ فِي مِكْتَلٍ، ثُمَّ انْطَلَقَ هُـوَ وَفَتَاهُ يُـوشَعُ بْنُ نُـونٍ، حَتَّى أَتَيَا الصَّخْـرَةَ وَضَعَا رُؤُوسَهُمَا، فَرَقَدَ مُوسَى وَاضْطَرَبَ الحُوتُ فَخَرَجَ، فَسَقَطَ فِي الْبَحْرِ فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَباً، فَأَمْسَكَ اللهُ عَنِ الحُوتِ جِرْيَةَ المَاءِ، فَصَارَ مِثْلَ الطَّاقِ ـ فَقَالَ: هٰكَذَا مِثْلُ الطَّاقِ، فَانْطَلَقَا يَمْشِيَانِ بَقِيَّةَ لَيْلَتِهِمَا وَيَوْمِهِمَا، حَتَّى إِذَا كَانَ مِنَ الغَدِ قَالَ لِفَتَاهُ: آتِنَا غَدَاءَنَا، لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَباً، وَلَمْ يَجِدْ مُوسَى النَّصَبَ حَتَّى جَاوَزَ حَيْثُ أَمَرَهُ اللهُ، قَالَ لَهُ فَتَاهُ: أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ، فَإِنِّي نَسِيتُ الحُوتَ، وَمَا أَنْسَانِيهِ إِلاَّ الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ، وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَباً، فَكَانَ لِلْحُوتِ سَرَباً وَلَهُمَا عَجَباً، قَالَ لَهُ مُوسَى: ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِي، فَارْتَـدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصاً ـ رَجَعَا يَقُصَّانِ آثَارَهُمَا ـ حَتَّى انْتَهَيَا إِلَى الصَّخْرَةِ، فَإِذَا رَجُلٌ

«Al-Khadir: "Comment est-ce possible que le *salâm* soit en usage dans votre pays? — [Mais] je suis Moïse! — Moïse des Fils d'Israël? — Oui", répondit Moïse avant de reprendre: "Puis-je te suivre afin que tu m'enseignes de l'enseignement de la voie droite que tu as reçu? — Tu ne pourras être patient avec moi, ô Moïse! dit al-Khadir; j'ai une partie de la science de Dieu que tu ne connais pas; et toi, tu as une Science qu'Il t'a enseignée et que je ne connais pas. — Tu me trouveras patient, si Dieu le veut; et je ne te désobéirai en aucun cas." Sur ce, ils prirent le chemin de la côte; ils n'avaient pas de navire. Et un bateau de passer devant eux. Ils demandèrent alors à ses occupants de les prendre avec eux.On reconnut al-Khadir, d'où on accepta de les embarquer gratuitement.

«Un oiseau vint se poser sur le bord du bateau et piqua son bec une ou deux fois dans la mer. Al-Khadir: "O Moïse! ta science et la mienne n'ont été prises de la science de Dieu que comme la goutte qui vient d'être puisée de la mer par cet oiseau." Il se dirigea ensuite à une planche du navire et l'enleva.

«Moïse: "Ces gens nous ont embarqués gratuitement et te voilà en train de saborder pour noyer ses occupants! — Ne t'ai-je pas dit que tu ne pourras être patient avec moi? — Ne m'en veux pas d'avoir oublié." (Ce fut le premier oubli de la part de Moïse.).

«Ils reprirent leur marche et au cours du chemin, ils virent un enfant en train de jouer avec d'autres enfants. Al-Khadir mit la main sur la tête de cette enfant et la lui arracha. "Mais tu viens de tuer une âme innocente sans qu'il y eût crime de sa part! — Ne t'ai-je pas dit que tu ne pourras être patient avec moi?" (Là, [Sufyân] ibn 'Uyayna commente: Cela est plus grave).

«Ils reprirent leur chemin, et une fois dans un village ils demandèrent à ses habitants quelque chose à manger mais on leur refusa l'hospitalité. Après quoi, ils virent un mur sur le point de s'écrouler. Al-Khadir le redressa. Moïse dit: "Que n'as-tu consenti à prendre pour ce travail un salaire? — Ceci marquera notre séparation."» Le Prophète (ç) dit enfin: «Que Dieu soit miséricordieux envers Moïse! Nous aurions bien voulu qu'il fût patient de sorte qu'il nous eût raconté plus de leur histoire.»

* Ibn 'Abbâs récita les versets [79 et 80 en les commentant] comme suit: Il y avait devant eux un roi qui capturait tout navire en bon état et l'usurpait. Pour ce qui est du jeune homme, il était dénégateur tandis que ses père et mère croyants.

* 'Ali ben 'Abd Allâh: Puis Sufyân me dit: "J'ai entendu ce hadîth [de la

مُسجًّى بِثَوْبٍ، فَسَلَّمَ مُوسَى فَرَدَّ عَلَيْهِ، فَقَالَ: وَأَنَّى بِأَرْضِكَ السَّلَامُ؟ قَالَ: أَنَا مُوسَى، قَالَ: مُوسَى بَنِي إِسْرَائِيلَ؟ قَالَ: نَعَمْ، أَتَيْتُكَ لِتُعَلِّمَنِي مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْداً، قَالَ: يَا مُوسَى إِنِّي عَلَى عِلْمٍ مِنْ عِلْمِ ٱللهِ عَلَّمَنِيهِ ٱللهُ لَا تَعْلَمُهُ، وَأَنْتَ عَلَى عِلْمٍ مِنْ عِلْمِ ٱللهِ عَلَّمَكَهُ ٱللهُ لَا أَعْلَمُهُ، قَالَ: هَلْ أَتَّبِعُكَ؟ قَالَ: ﴿ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ خُبْرًا - إِلَى قَوْلِهِ - أَمْرًا ﴾[1]. فَانْطَلَقَا يَمْشِيَانِ عَلَى سَاحِلِ الْبَحْرِ، فَمَرَّتْ بِهِمَا سَفِينَةٌ كَلَّمُوهُمْ أَنْ يَحْمِلُوهُمْ، فَعَرَفُوا الخَضِرَ فَحَمَلُوهُ بِغَيْرِ نَوْلٍ، فَلَمَّا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ جَاءَ عُصْفُورٌ، فَوَقَعَ عَلَى حَرْفِ السَّفِينَةِ فَنَقَرَ فِي الْبَحْرِ نَقْرَةً أَوْ نَقْرَتَيْنِ، قَالَ لَهُ الخَضِرُ: يَا مُوسَى مَا نَقَصَ عِلْمِي وَعِلْمُكَ مِنْ عِلْمِ اللهِ إِلَّا مِثْلَ مَا نَقَصَ هٰذَا الْعُصْفُورُ بِمِنْقَارِهِ مِنَ الْبَحْرِ، إِذْ أَخَذَ الْفَأْسَ فَنَزَعَ لَوْحاً، قَالَ: فَلَمْ يَفْجَأْ مُوسَى إِلَّا وَقَدْ قَلَعَ لَوْحاً بِالْقَدُّومِ، فَقَالَ لَهُ مُوسَى: مَا صَنَعْتَ؟ قَوْمٌ حَمَلُونَا بِغَيْرِ نَوْلٍ عَمَدْتَ إِلَى سَفِينَتِهِمْ فَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا، لَقَدْ جِئْتَ شَيْئاً إِمْراً، قَالَ: أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِي صَبْراً، قَالَ: لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْراً، فَكَانَتِ الأُولَى مِنْ مُوسَى نِسْيَاناً، فَلَمَّا خَرَجَا مِنَ الْبَحْرِ مَرُّوا بِغُلَامٍ يَلْعَبُ مَعَ الصِّبْيَانِ، فَأَخَذَ الخَضِرُ بِرَأْسِهِ فَقَلَعَهُ بِيَدِهِ هٰكَذَا - وَأَوْمَأَ سُفْيَانُ بِأَطْرَافِ أَصَابِعِهِ كَأَنَّهُ يَقْطِفُ شَيْئاً - فَقَالَ لَهُ مُوسَى: أَقَتَلْتَ نَفْساً زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ، لَقَدْ جِئْتَ شَيْئاً نُكْراً. قَالَ: أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِي صَبْراً؟ قَالَ: إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْراً، فَانْطَلَقَا، حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا، فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا، فَوَجَدَا فِيهَا جِدَاراً يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَّ، مَائِلاً - أَوْمَأَ بِيَدِهِ هٰكَذَا - وَأَشَارَ سُفْيَانُ كَأَنَّهُ يَمْسَحُ شَيْئاً إِلَى فَوْق، فَلَمْ أَسْمَعْ سُفْيَانَ يَذْكُرُ مَائِلاً إِلَّا مَرَّةً - قَالَ: قَوْمٌ أَتَيْنَاهُمْ فَلَمْ يُطْعِمُونَا وَلَمْ يُضَيِّفُونَا، عَمَدْتَ إِلَى حَائِطِهِمْ، لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْراً. قَالَ: هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ، سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْراً. قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «وَدِدْنَا أَنَّ مُوسَى كَانَ صَبَرَ فَقَصَّ ٱللهُ عَلَيْنَا مِنْ خَبَرِهِمَا». قَالَ سُفْيَانُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «يَرْحَمُ ٱللَّهُ مُوسَى، لَوْ كَانَ صَبَرَ لَقَصَّ عَلَيْنَا مِنْ أَمْرِهِمَا».

وَقَرَأَ ٱبْنُ عَبَّاسٍ: «أَمَامَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ صَالِحَةٍ غَصْباً». «وَأَمَّا ٱلْغُلَامُ فَكَانَ كَافِراً وَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنِينَ».

ثُمَّ قَالَ لِي سُفْيَانُ: سَمِعْتُهُ مِنْهُ مَرَّتَيْنِ، وَحَفِظْتُهُ مِنْهُ، قِيلَ لِسُفْيَانَ: حَفِظْتَهُ قَبْلَ أَنْ

(١) سورة الكهف الآيات ٦٧ - ٦٩.

bouche] de 'Amrû ben Dinâr par deux fois; et c'est de lui aussi que je le retiens." On lui dit alors: "L'as-tu retenu avant de l'entendre de la bouche de 'Amrû; l'as-tu retenu d'une [autre] personne? — De [la bouche de] qui? Y a-t-il quelqu'un d'autre que moi l'ayant rapporté de 'Amrû; [je vous dis que] je l'ai entendu de sa bouche par deux ou trois fois, et c'est de lui que je le retiens."

3402 - Suivant Abu Hurayra, le Prophète (ç) dit: «On donna à al-Khadir(1) ce nom parce que, assis sur un sol blanc, il se leva en laissant ce dernier qui prenait une couleur verte du fait de l'herbe qui y poussait.»

* Al-Hamawy: Muhammad ben Yûsuf ben Matr al-Firabry a dit: 'Ali ben Khachram, en se référant à Sufyân, nous a rapporté le même hadîth.

r.28/3403 - Hammâm ben Munabbih rapporte avoir entendu Abu Hurayra: Le Messager de Dieu a dit: «On avait dit aux Fils d'Israël: **Entrez par la porte en vous prosternant, avec cette formule: "Rémission"**. Mais ils entrèrent en se trainant sur leurs fesses et en disant: Un grain dans un cheveu.»

3404 - D'après Abu Hurayra, le Messager de Dieu dit: «Moïse était un homme pudique; d'ailleurs, par pudeur il ne laissait voir rien de sa peau. Cela poussa quelques-uns des Fils d'Israël à le calomnier en disant: "Il ne se calfeutre ainsi que parce qu'il a un défaut de la peau: la lèpre, une ernie testiculaire, ou un autre défaut."... Dieu voulut alors innocenter Moïse de de ces propos... Un jour que Moïse était seul, il posa ses vêtements sur un rocher puis il se lava. Quand il eut terminé, il se dirigea vers ses vêtements pour les prendre mais le rocher se mit à courir en emportant les vêtements. Quant à Moïse, il prit son bâton et se mit à poursuivre le rocher en criant: "Mes vêtements, ô rocher! mes vêtements, ô rocher!" Il arriva ensuite à une assemblée de quelques Israélites, qui purent alors le voir tout nu; ainsi, ils remarquèrent qu'il était le plus beau des êtres créés par Dieu. C'est ainsi que Dieu l'innocenta de ce qu'ils disaient. Pour ce qui est du rocher, il s'arrêta... Moïse prit ses vêtements et les mit avant de se mettre à frapper le rocher avec son bâton.» Par Dieu! continue Abu Hurayra, cela laissa sur le rocher quelques traces: trois, quatre ou cinq. Enfin, le verset suivant fait allusion à cela: **Vous qui croyez, n'imitez pas ceux qui calomnièrent Moïse; mais Dieu l'innocenta de leurs dires: il garde en Dieu sa noblesse**(2).

(1) Litt., le verdoyant.

(2) *Al-'Aḥzâb*, 69.

تَسْمَعَهُ مِنْ عَمْرٍو، أَوْ تَحَفَّظْتَهُ مِنْ إِنْسَانٍ؟ فَقَالَ: مِمَّنْ أَتَحَفَّظُهُ؟ وَرَوَاهُ أَحَدُ عَنْ عَمْرٍو غَيْرِي؟ سَمِعْتُهُ مِنْهُ مَرَّتَيْنِ، أَوْ ثَلاَثاً، وَحَفِظْتُهُ مِنْهُ.

٣٤٠٢ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ سَعِيدٍ الأَصْبَهَانِيُّ: أَخْبَرَنَا ٱبْنُ المُبَارَكِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّمَا سُمِّيَ الخَضِرَ أَنَّهُ جَلَسَ عَلَى فَرْوَةٍ بَيْضَاءَ، فَإِذَا هِيَ تَهْتَزُّ مِنْ خَلْفِهِ خَضْرَاءَ».

قَالَ الحَمَوِيُّ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ بْنِ مَطَرٍ الفِرَبْرِيُّ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ خَشْرَمٍ عَنْ سُفْيَانَ بِطُولِهِ.

٢٨ ـ باب. ٣٤٠٣ ـ **حدّثني** إِسْحٰقُ بْنُ نَصْرٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ مُنَبِّهٍ: أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «قِيلَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ: ﴿ وَٱدْخُلُواْ ٱلْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُواْ حِطَّةٌ ﴾[1]. فَبَدَّلُوا، فَدَخَلُوا يَزْحَفُونَ عَلَى أَسْتَاهِهِمْ، وَقَالُوا: حَبَّةٌ فِي شَعْرَةٍ».

٣٤٠٤ ـ **حَدَّثَنَا** إِسْحٰقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ: حَدَّثَنَا عَوْفٌ، الحَسَنِ وَمُحَمَّدٍ وَخِلاَسٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «إِنَّ مُوسَى كَانَ رَجُلاً حَيِيّاً سِتِّيراً، لاَ يُرَى مِنْ جِلْدِهِ شَيْءٌ ٱسْتِحْيَاءً مِنْهُ، فَآذَاهُ مَنْ آذَاهُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَقَالُوا: مَا يَسْتَتِرُ هٰذَا التَّسَتُّرَ، إِلاَّ مِنْ عَيْبٍ بِجِلْدِهِ: إِمَّا بَرَصٌ وَإِمَّا أُدْرَةٌ، وَإِمَّا آفَةٌ، وَإِنَّ اللهَ أَرَادَ أَنْ يُبَرِّئَهُ مِمَّا قَالُوا لِمُوسَى، فَخَلاَ يَوْماً وَحْدَهُ، فَوَضَعَ ثِيَابَهُ عَلَى الحَجَرِ، ثُمَّ ٱغْتَسَلَ، فَلَمَّا فَرَغَ أَقْبَلَ إِلَى ثِيَابِهِ لِيَأْخُذَهَا، وَإِنَّ الحَجَرَ عَدَا بِثَوْبِهِ، فَأَخَذَ مُوسَى عَصَاهُ وَطَلَبَ الحَجَرَ، فَجَعَلَ يَقُولُ: ثَوْبِي حَجَرُ، ثَوْبِي حَجَرُ حَتَّى ٱنْتَهَى إِلَى مَلإٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَرَأَوْهُ عُرْيَاناً أَحْسَنَ مَا خَلَقَ ٱللهُ، وَأَبْرَأَهُ مِمَّا يَقُولُونَ، وَقَامَ الحَجَرُ، فَأَخَذَ ثَوْبَهُ فَلَبِسَهُ، وَطَفِقَ بِالْحَجَرِ ضَرْباً بِعَصَاهُ، فَوَٱللهِ إِنَّ بِالْحَجَرِ لَنَدَباً مِنْ أَثَرِ ضَرْبِهِ، ثَلاَثاً أَوْ أَرْبَعاً أَوْ خَمْساً، فَذٰلِكَ قَوْلُهُ: ﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ ءَاذَوْاْ مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ ٱللَّهُ مِمَّا قَالُواْ وَكَانَ عِندَ ٱللَّهِ وَجِيهًا ﴾[2]».

---

(١) سورة البقرة الآية ٥٨.

(٢) سورة الأحزاب الآية ٦٩.

3405 - D'après Abu Wâ'il, 'Abd Allâh (r) dit: «Le Prophète (ç) procéda une fois au partage [du butin]...Alors un homme dit: "Ce partage n'est pas fait en vue de Dieu."J'allai alors voir le Prophète (ç) et le tint au courant. La colère le saisit au point où je pus remarquer cela sur son visage. Il dit ensuite: "Que Dieu accorde sa Miséricorde à Moïse: il fut lésé plus que cela et il a patienté."»

R. 29 - Sur: ...assidus au culte des idoles[1]...

* *Mutabbarun:* perdition. * *Li-yu-tabbirû mâ 'alaw[2]:* [pour] détruire ce qu'ils domineront.

3406 - D'après Abu Salama ben 'Abd-ar-Rahmân, Jâbir ben 'Abd Allâh dit: «Nous étions avec le Messager de Dieu en train de cueillir des *kabâth*[3]. Le Messager de Dieu nous disait: "Choisissez [les baies] à couleur noire, ce sont les plus délicieuses. — As-tu déjà gardé les moutons? lui demandèrent les présents — Tout prophète, répondit-il, a gardé des moutons."»

R. 30 - Sur: Lors Moïse dit à son peuple: «Dieu vous commande de sacrifier une vache»[4] (V. la suite du verset).

* Abu al-'Âliya: [La vache] *'awân* est celle qui n'est ni âgée ni jeune. * *Fâqi':* claire. * *Lâ dhalûlun:* non affaiblie par les travaux. * *Tu-thîru al-'arda:* encore indocile à retourner la terre ou à travailler dans les labours. * *Musallamatun:* exempte de défaut. * *Lâ chiyyata:* sans tache, blanche. * *Ṣafrâ':* noire ou jaune; c'est-à-dire comme c'est le cas dans: *jimâlâtun ṣufrun*[5]. * *Fa-d-dâra'tum:* vous vous êtes disputés.

R. 31 - Sur la mort de Moïse et sa mention...

3407 - Suivant 'Abd-ar-Razzâq(...), Abu Hurayra dit: «On envoya l'ange de la mort pour aller trouver Moïse. Mais une fois cet ange arrivé, Moïse le frappa. Alors l'ange retourna vers le Seigneur et lui dit: "Tu m'as envoyé vers un de tes

---

(1) *Al-'A'râf,* 138.

(2) *Al-'Isrâ',* 7.

(3) Le *kabâth* est le fruit d'une espèce d'arbre à épines appelé *arâk*.

(4) *Al-Baqara,* 67.

(5) *Al-Mursalât,* 33.

٣٤٠٥ ـ **حدَّثَنا** أَبو الْوَلِيدِ: حَدَّثَنا شُعْبَةُ، عَنِ الأَعْمَشِ قالَ: سَمِعْتُ أَبا وائِلٍ قالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللهِ رَضِيَ الله عَنْهُ قالَ: قَسَمَ النَّبِيُّ ﷺ قَسْماً، فَقالَ رَجُلٌ: إِنَّ هٰذِهِ لَقِسْمَةٌ ما أُرِيدَ بِها وَجْهُ اللهِ، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فَأَخْبَرْتُهُ، فَغَضِبَ حَتَّى رَأَيْتُ الْغَضَبَ فِي وَجْهِهِ، ثُمَّ قالَ: «يَرْحَمُ الله مُوسَى، قَدْ أُوذِيَ بِأَكْثَرَ مِنْ هٰذا فَصَبَرَ».

٢٩ ـ باب: ﴿يَعْكُفُونَ عَلَىٰٓ أَصْنَامٍ لَّهُمْ﴾[١]

﴿مُتَبَّرٌ﴾[٢]: خُسْرانٌ. ﴿وَلِيُتَبِّرُواْ﴾[٣] يُدَمِّرُوا ﴿مَا عَلَوْاْ﴾[٤]: ما غَلَبُوا.

٣٤٠٦ ـ **حدَّثَنا** يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنا اللَّيْثُ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ ابْنِ شِهابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ: أَنَّ جابِرَ بْنَ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ الله عَنْهُما قالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللهِ ﷺ نَجْنِي الْكَباثَ، وَإِنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قالَ: «عَلَيْكُمْ بِالأَسْوَدِ مِنْهُ، فَإِنَّهُ أَطْيَبُهُ». قالُوا: أَكُنْتَ تَرْعَى الْغَنَمَ؟ قالَ: «وَهَلْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا وَقَدْ رَعاها».

٣٠ ـ باب: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تَذْبَحُواْ بَقَرَةً﴾[٥] الآية.

قالَ أَبُو الْعالِيَةِ: الْعَوانُ: النَّصَفُ بَيْنَ الْبِكْرِ وَالْهَرِمَةِ. ﴿فَاقِعٌ﴾[٦]: صافٍ. ﴿لَّا ذَلُولٌ﴾ لَمْ يُذِلَّها الْعَمَلُ ﴿تُثِيرُ ٱلْأَرْضَ﴾[٧]: لَيْسَتْ بِذَلُولٍ تُثِيرُ الأَرْضَ وَلا تَعْمَلُ فِي الحَرْثِ. ﴿مُسَلَّمَةٌ﴾ مِنَ الْعُيُوبِ ﴿لَّا شِيَةَ﴾[٨]: بَياضٌ. ﴿صَفْرَآءُ﴾[٩]: إِنْ شِئْتَ سَوْداءُ، وَيُقالُ: صَفْراءُ، كَقَوْلِهِ: ﴿جِمَٰلَتٌ صُفْرٌ﴾[١٠]. ﴿فَٱدَّٰرَٰٔتُمْ﴾[١١]: اخْتَلَفْتُمْ.

٣١ ـ باب: وَفاةِ مُوسَى وَذِكْرِهِ بَعْدُ.

٣٤٠٧ ـ **حدَّثَنا** يَحْيَى بْنُ مُوسَى: حَدَّثَنا عَبْدُ الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنا مَعْمَرٌ، عَنِ ابْنِ طاوُسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ قالَ: «أُرْسِلَ مَلَكُ المَوْتِ إِلَى مُوسَى عَلَيْهِما السَّلامُ، فَلَمَّا جاءَهُ صَكَّهُ، فَرَجَعَ إِلَى رَبِّهِ، فَقالَ: أَرْسَلْتَنِي إِلَى عَبْدٍ لا يُرِيدُ المَوْتَ،

---

(١) سورة الأعراف الآية ١٣٨.
(٢) سورة الأعراف الآية ١٣٩.
(٣) سورة الإسراء الآية ٧.
(٤) سورة الإسراء الآية٧.
(٥) سورة المرسلات الآية ٣٣.
(٦) سورة البقرة الآية ٧٢.
(٧) سورة البقرة الآية ٦٧.
(٨) سورة البقرة الآية ٦٩.
(٩) سورة البقرة الآية ٧١.
(١٠) سورة البقرة الآية ٧١.
(١١) سورة البقرة الآية ٦٩.

adorateurs qui ne veut pas mourir? — Retourne vers lui, répondit Dieu, et dis-lui de poser sa main sur le dos d'un taureau: il aura à vivre autant d'années que sa main couvrira de poils."... Moïse demanda: "O Seigneur! et après cela...? — Après cela ce sera la mort. — Que cela arrive maintenant! dit alors Moïse."

«Il demanda alors à Dieu de le rapprocher de la Terre Sainte à une distance d'un jet de pierre.»

Abu Hurayra (r) reprit: «Le Messager de Dieu (ç) dit alors: " Si j'étais en cet endroit, je vous aurais montré sa tombe; sur le bord de la route, au-dessous d'une dune rouge."»

* ['Abd-ar-Razzâq]: Directement de Ma'mar, de Hammâm, directement d'Abu Hurayra, du Prophète (ç): hadîth similaire.

3408 - D'après Abu Salama ben 'Abd-ar-Rahmân et Sa'îd ben al-Musayyab, Abu Hurayra dit: «S'étant disputé avec un Juif, un homme d'entre les musulmans jura en disant: "Par Celui qui a préféré Muḥammad à toutes les créatures!" A ces mots, le Juif dit: "Par Celui qui a préféré Moïse à toutes les créatures!" Sur ce, le musulman gifla le Juif. Ce dernier alla trouver le Prophète (ç) et l'informa de l'incident. "Ne me préférez pas à Moïse, dit alors le Prophète (ç); le jour de la Résurrection, les hommes seront foudroyés...; je serai le premier à reprendre connaissance. Je trouverai alors Moïse saisissant un des coins du Trône; mais je ne saurai s'il faisait partie de ceux foudroyés et qu'il aurait repris connaissance avant moi, ou bien de ceux exceptés par Dieu."»

3409 - D'après Abu Hurayra, le Messager de Dieu dit: «Adam et Moïse argumentèrent l'un contre l'autre. "C'est toi Adam, dit Moïse, que ta faute a fait sortir du Paradis."

«Adam: "Et toi, tu es Moïse que Dieu a distingué par Ses messages et Sa Parole; et te voilà en train de me reprocher une chose qui me fut destinée avant même que je ne sois créé!"

«Adam put réfuter l'argument de Moïse par deux fois.»

3410 - D'après Sa'îd ben Jubayr, ibn 'Abbâs dit: «Un jour, le Prophète (ç) sortit [de chez lui] vers nous et dit: "On m'a montré les peuples... et j'ai pu voir une grande masse noire qui fermait l'horizon. *C'est Moïse au milieu de sa nation, m'a-t-on dit.*"»

قَالَ: ٱرْجِعْ إِلَيْهِ، فَقُلْ لَهُ يَضَعُ يَدَهُ عَلَى مَتْنِ ثَوْرٍ، فَلَهُ بِمَا غَطَّتْ يَدُهُ بِكُلِّ شَعَرَةٍ سَنَةٌ، قَالَ: أَيْ رَبِّ، ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ ثُمَّ المَوْتُ، قَالَ: فَالآنَ، قَالَ: فَسَأَلَ ٱللهَ أَنْ يُدْنِيَهُ مِنَ الأَرْضِ المُقَدَّسَةِ رَمْيَةً بِحَجَرٍ». قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَقَالَ رَسُولُ ٱللهِ ﷺ: «لَوْ كُنْتُ ثَمَّ لأَرَيْتُكُمْ قَبْرَهُ، إِلَى جَانِبِ الطَّرِيقِ تَحْتَ الْكَثِيبِ الأَحْمَرِ».

قَالَ: وَأَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامٍ: حَدَّثَنَا أَبُو هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: نَحْوَهُ.

٣٤٠٨ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ وَسَعِيدُ بْنُ المُسَيَّبِ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: ٱسْتَبَّ رَجُلٌ مِنَ المُسْلِمِينَ وَرَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ، فَقَالَ المُسْلِمُ: وَالَّذِي ٱصْطَفَى مُحَمَّداً ﷺ عَلَى الْعَالَمِينَ، فِي قَسَمٍ يُقْسِمُ بِهِ، فَقَالَ الْيَهُودِيُّ: وَالَّذِي ٱصْطَفَى مُوسَى عَلَى الْعَالَمِينَ، فَرَفَعَ المُسْلِمُ عِنْدَ ذٰلِكَ يَدَهُ فَلَطَمَ الْيَهُودِيَّ، فَذَهَبَ الْيَهُودِيُّ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَأَخْبَرَهُ الَّذِي كَانَ مِنْ أَمْرِهِ وَأَمْرِ المُسْلِمِ، فَقَالَ: «لَا تُخَيِّرُونِي عَلَى مُوسَى، فَإِنَّ النَّاسَ يَصْعَقُونَ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يُفِيقُ، فَإِذَا مُوسَى بَاطِشٌ بِجَانِبِ الْعَرْشِ، فَلَا أَدْرِي أَكَانَ فِيمَنْ صَعِقَ فَأَفَاقَ قَبْلِي، أَوْ كَانَ مِمَّنْ ٱسْتَثْنَى اللهُ».

٣٤٠٩ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «ٱحْتَجَّ آدَمُ وَمُوسَى، فَقَالَ لَهُ مُوسَى: أَنْتَ آدَمُ الَّذِي أَخْرَجَتْكَ خَطِيئَتُكَ مِنَ الجَنَّةِ، فَقَالَ لَهُ آدَمُ: أَنْتَ مُوسَى الَّذِي ٱصْطَفَاكَ اللهُ بِرِسَالَاتِهِ وَبِكَلَامِهِ، ثُمَّ تَلُومُنِي عَلَى أَمْرٍ قُدِّرَ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُخْلَقَ». فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى». مَرَّتَيْنِ.

٣٤١٠ ـ **حَدَّثَنَا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا حُصَيْنُ بْنُ نُمَيْرٍ، عَنْ حُصَيْنِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ٱبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا النَّبِيُّ ﷺ يَوْماً، فَقَالَ: «عُرِضَتْ عَلَيَّ الأُمَمُ، وَرَأَيْتُ سَوَاداً كَثِيراً سَدَّ الأُفُقَ، فَقِيلَ: هٰذَا مُوسَى فِي قَوْمِهِ».

R. 32 - Sur: Dieu use aux croyants de la semblance de la femme de Pharaon..., jusqu'à: Dévote fut-elle entre tous(1).

3411 - D'après Abu Mûsa, le Messager de Dieu dit: «Beaucoup d'hommes ont pu atteindre la perfection; mais parmi les femmes il n'y a eu que 'Âsiya, la femme de Pharaon, et Marie, fille de 'Imrân. Pour ce qui est de A'icha, son mérite par rapport aux autres femmes ressemble au mérite du *tharîd* par rapport aux autres mets.»

R. 33 - Sur: Coré faisait partie du peuple de Moïse(2)... (V. la suite du verset).

* *La-tanû'u:* rendre lourd. * Ibn 'Abbâs: *La-tanû'u bi-l-'uçbati 'ûlî al-quwwati* revient à dire que [les clefs] accablaient de leur poids toute une troupe d'hommes robustes. *Al-farihîn* veut dire "les exultants". * L'expression "*wayka'anna al-lâha*" est similaire à "*'alam tarâ 'anna al-lâha* " **(N'as-tu pas vu que Dieu?)**. * *Yabsutu ar-rizqa liman yachâ'u wa yqdir* revient à dire que Dieu répand Son attribution sur qui Il veut ou bien la diminue.

R. 34 - Sur: *Et à Madyan* (c'est-à-dire aux habitants de Madyan; car Madyan est une cité. Cela ressemble à: *Et interroge la cité (...) et la caravane*(3) (c'est-à-dire interroge les habitants de la cité et les membres de la caravane) *[J'envoyai] leur frère Chu'ayb.*(4)

* *Warâ'akum dihriyyan:* vous ne vous êtes pas retournés vers Lui (...). * *Makânatuhum: makânuhum* (leur place\niveau). * *Yaghnaw:* ils ont vécu. *Ta'sa:* tu t'attristes. * *'Âsâ:* je m'attriste.

* Al-Hasan: L'expression "**C'est toi, et toi seulement, le longanime et droit!**(5)" fut employée par [les contribules de Chu'ayb] par pure moquerie.

---

(1) *At-Tahrîm*, 11 - 12.
(2) *Al-Qasas*, 76.
(3) *Yûsuf*, 82.
(4) *Hûd*, 84.
(5) *Hûd*, 87.

٣٢ ـ باب: قَوْلِ اللهِ تَعالَى:

﴿وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا ٱمْرَأَتَ فِرْعَوْنَ

ـ إلَى قَوْلِهِ ـ وَكَانَتْ مِنَ ٱلْقَٰنِتِينَ﴾[١]

٣٤١١ ـ **حَدَّثَنا يَحيى بْنُ جعْفَرٍ**: حَدَّثَنا وَكِيعٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ مُرَّةَ الْهَمْدَانِيِّ، عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «كَمُلَ مِنَ الرِّجَالِ كَثِيرٌ، وَلَمْ يَكْمُلْ مِنَ النِّسَاءِ: إلَّا آسِيَةُ آمْرَأَةُ فِرْعَوْن، وَمَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ، وَإنَّ فَضْلَ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ».

٣٣ ـ باب: ﴿إِنَّ قَٰرُونَ كَانَ مِن قَوْمِ مُوسَىٰ﴾[٢]. الآيَةَ

«لَتَنُوءُ» لَتُثْقِلُ، قَالَ آبْنُ عَبَّاسٍ: ﴿أُولِي الْقُوَّةِ﴾ لَا يَرْفَعُهَا الْعُصْبَةُ مِنَ الرِّجَالِ. يُقَالُ: ﴿الْفَرِحِينَ﴾ المَرِحِينَ. ﴿وَيْكَأَنَّ ٱللَّهَ﴾[٣]: مِثْلُ: أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللهَ. ﴿يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ﴾[٤]: يُوَسِّعُ عَلَيْهِ وَيُضَيِّقُ.

٣٤ ـ باب: قَوْلِ اللهِ تَعالَى: ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾[٥]

إلَى أَهْلِ مَدْيَنَ، لِأَنَّ مَدْيَنَ بَلَدٌ، وَمِثْلُهُ: ﴿وَسْـَٔلِ ٱلْقَرْيَةَ﴾[٦]. وَاسْأَلِ ﴿وَٱلْعِيرَ﴾[٧]: يَعْنِي أَهْلَ الْقَرْيَةِ وَأَهْلَ الْعِيرِ. ﴿وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا﴾[٨]: لَمْ تَلْتَفِتُوا إلَيْهِ. يُقَالُ إذَا لَمْ تَقْضِ حَاجَتَهُ: ظَهَرْتَ حَاجَتِي وَجَعَلْتَنِي ظِهْرِيّاً.

قَالَ: الظِّهْرِيُّ أَنْ تَأْخُذَ مَعَكَ دَابَّةً أَوْ وِعَاءً تَسْتَظْهِرُ بِهِ. مَكَانَتُهُمْ وَمَكَانُهُمْ وَاحِدٌ. ﴿يَغْنَوْا﴾[٩]: يَعِيشُوا. ﴿تَأْسَ﴾[١٠]: تَحْزَنْ. ﴿ءَاسَىٰ﴾[١١]: أَحْزَنُ.

وَقَالَ الحَسَنُ: ﴿إِنَّكَ لَأَنتَ ٱلْحَلِيمُ ٱلرَّشِيدُ﴾[١٢]: يَسْتَهْزِؤُونَ بِهِ.

---

(١) سورة التحريم الآيتان ١١ ـ ١٢.
(٢) سورة القصص الآية ٧٦.
(٣) سورة القصص الآية ٨٢.
(٤) سورة القصص الآية ٨٢.
(٥) سورة هود الآية ٨٤.
(٦) سورة يوسف الآية ٨٢.
(٧) سورة يوسف الآية ٨٢.
(٨) سورة هود الآية ٩٢.
(٩) سورة الأعراف الآية ٩٢
(١٠) سورة المائدة الآيتان ٢٦ و ٦٨
(١١) سورة الأعراف الآية ٩٣.
(١٢) سورة هود الآية ٨٧.

* Mujâhid: "Al-Aykatu" peut aussi se lire "Laykatu". * "**Le Jour de l'ombre**[1]" est une allusion à un châtiment.

R. 35 - Sur: *Jonas, encore, fut certes des envoyés... lors il gagna fugitif le navire surchargé, tira au sort et fut le plus malchanceux... La baleine l'avala sur sa faute... N'eût été qu'il exaltait la transcendance, il serait resté dans son ventre jusqu'au Jour de la résurrection. Nous le rejetâmes en piteux état sur une plage nue et fîmes s'étaler sur lui une plante feuillie. Nous l'envoyâmes à cent mille... ou davantage. Ils crurent et Nous leur accordâmes jouissance pour un temps.*[2]

* **Ne fais pas comme l'Homme à la baleine, quand il appela dans la suffocation**[3] *(makzûm)*.

3412 - D'après 'Abd Allâh, le Prophète (ç) dit: «Qu'aucun de vous ne dise que je vaux mieux que Jonas»

* Musaddad ajouta ceci: Jonas fils de Matta.

3413 - D'après ibn 'Abbâs, le Prophète dit: "Il ne convient à aucun homme de dire que je vaux mieux que Yûnus (Jonas) ben Matta." Et il[4] indiqua le nom de son père.

3414 - D'après al-A'raj, Abu Hurayra dit: «On offrit une fois à un Juif un prix pour une marchandise qu'il étalait [devant les clients]. Mais il refusa ce prix en disant: "Non! par Celui qui a préféré Moïse aux autres hommes..." Ses paroles parvinrent à l'oreille d'un homme des Ansâr. Alors il se leva et gifla le Juif en lui disant: "Tu oses dire cela! alors que le Prophète (ç) est parmi nous." Sur ce, le Juif se dirigea alors vers le Prophète (ç) et lui dit: "O Abu al-Qâsim! je [crois que je] bénéficie d'un engagement..., pourquoi donc Un tel m'a giflé?"... "Pourquoi l'as-tu giflé?" demanda le Prophète (ç) à l'Ansarite. Ce dernier raconta l'incident et le Prophète (ç) de se mettre en colère au point où l'on pouvait remarquer cela sur

(1) *Ach-Chu'arâ'*, 189.
(2) *Aṣ-Ṣâffât*, 139 - 148. Le lecteur remarquera ici que nous avons écrit la traduction des versets auxquels l'auteur fait allusion.
(3) *Al-Qalam*, 48.
(4) Qui?

وَقَالَ مُجَاهِدٌ: لَيْكَةُ الأَيْكَةُ. ﴿ يَوۡمِ ٱلظُّلَّةِۚ ﴾[1]: إِظْلاَلُ الْغَمَامِ الْعَذَابَ عَلَيْهِمْ.

٣٥ ـ باب: قَوْلِ اللهِ تَعَالَى: ﴿ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴾

إِلَى قَوْلِهِ: ﴿ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴾. قَالَ مُجَاهِدٌ: مُذْنِبٌ. الْمَشْحُونُ: الْمُوقَرُ. ﴿فَلَوۡلَآ أَنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلۡمُسَبِّحِينَ﴾ الآيَةَ. ﴿ فَنَبَذۡنَٰهُ بِٱلۡعَرَآءِ ﴾ بِوَجْهِ الأَرْضِ ﴿وَهُوَ سَقِيمٌ وَأَنۢبَتۡنَا عَلَيۡهِ شَجَرَةً مِّن يَقۡطِينٍ﴾ مِنْ غَيْرِ ذَاتِ أَصل: الدُّبَّاءِ وَنَحْوِهِ ﴿ وَأَرۡسَلۡنَٰهُ إِلَىٰ مِاْئَةِ أَلۡفٍ أَوۡ يَزِيدُونَ : فَـَٔامَنُواْ فَمَتَّعۡنَٰهُمۡ إِلَىٰ حِينٍ ﴾[2]. ﴿ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ ٱلۡحُوتِ إِذۡ نَادَىٰ وَهُوَ مَكۡظُومٌ ﴾[3]: كَظِيمٌ، وَهُوَ مَغْمُومٌ.

٣٤١٢ ـ حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا يَحْيى، عَنْ سُفْيَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي الأَعْمَشُ. ح حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَان، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لاَ يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: إِنِّي خَيْرٌ مِنْ يُونُسَ». زَادَ مُسَدَّدٌ: «يُونُسَ بْنِ مَتَّى».

٣٤١٣ ـ حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ يَعْنِي عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا يَنْبَغِي لِعَبْدٍ أَنْ يَقُولَ: إِنِّي خَيْرٌ حَاجَتَهُ ابْنِ مَتَّى». وَنَسَبَهُ إِلَى أَبِيهِ.

٣٤١٤ ـ حَدَّثَنَا يَحْيى بْنُ بُكَيْرٍ، عَنِ اللَّيْثِ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ الْفَضْلِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: بَيْنَمَا يَهُودِيٌّ يَعْرِضُ سِلْعَتَهُ، أُعْطِيَ بِهَا شَيْئاً كَرِهَهُ، فَقَالَ: لاَ، وَالذي اصْطَفَى مُوسَى عَلَى الْبَشَرِ، فَسَمِعَهُ رَجُلٌ مِنَ الأَنْصَارِ، فَقَامَ فَلَطَمَ وَجْهَهُ، وَقَالَ: تَقُولُ: وَالَّذِي اصْطَفَى مُوسَى عَلَى الْبَشَرِ، وَالنَّبِيُّ ﷺ بَيْنَ أَظْهُرِنَا؟ فَذَهَبَ إِلَيْهِ فَقَالَ: أَبَا الْقَاسِمِ، إِنَّ لِي ذِمَّةً وَعَهْداً، فَمَا بَالُ فُلاَنٍ لَطَمَ وَجْهِي، فَقَالَ: «لِمَ لَطَمْتَ وَجْهَهُ». فَذَكَرَهُ، فَغَضِبَ النَّبِيُّ ﷺ حَتَّى رُؤِيَ فِي وَجْهِهِ،

---

(١) سورة الشعراء الآية ١٨٩.

(٢) سورة الصافات الآيتان ١٣٩ ـ ١٤٨.

(٣) سورة القلم الآية ٤٨.

son visage. Il dit: "Ne préférez pas les Elus de Dieu les uns aux autres; car il sera soufflé de la Trompe; et, à part ceux que Dieu exceptera, seront foudroyés tous ceux qui sont dans les cieux et sur la terre. On soufflera une seconde fois dans la Trompe et je serai le premier à ressusciter. Je trouverai alors Moïse cramponné au Trône. Je ne saurai si l'on s'est [contenté] du foudroiement du jour du mont [de Sinaï] ou s'il aura été ressuscité avant moi.

3415 - «"Et je ne dirai pas que quelqu'un vaut mieux que Jonas fils de Matta."»

3416 - D'après Abu Hurayra, le Prophète (ç) dit: «Il ne convient pas à un homme de dire que je vaux mieux que Jonas fils de Matta.»

R. 36 - Sur: *Interroge-les encore sur la cité de Front-de-mer, quand ils transgressaient le sabbat si de poisson venait ce jour-là sans pêcher...,* jusqu'à: *Soyez des singes dégoûtants.*[1]

R. 37 - Sur: *Et Nous donnâmes un zabûr (un livre) à David*[2].

*** Oui, Nous avons imparti à David une grâce de Nous venue: «Montagnes, 'awwibî** (Mujâhid: C'est-à-dire "exaltez la Transcendance"), **ainsi que vous, les oiseaux.» Nous lui amollissions le fer «Fabrique des cottes de mailles, ajuste-en les rivets.».. Mais sans oublier l'action salutaire. Sur tout ce que vous faites, Je suis Clairvoyant.**[3]

3417 - D'après Abu Hurayra, le Prophète (ç) dit: «On avait rendu facile à David la récitation [de l'Ecriture]: il donnait l'ordre de seller sa monture et avant qu'elle ne fût sellée, il terminait la récitation de l'Ecriture.

«De plus, il ne mangeait que du produit du travail de ses mains.»

* Rapporté aussi par Mûsa ben 'Uqba, et ce de Safwân, de 'Atâ' ben Yasâr, d'Abu Hurayra, r, du Prophète (ç).

3418 - D'après ibn Chihâb, Sa'îd ben al-Musayyab, ainsi qu'Abu Salama ben 'Abd-ar-Rahmân, lui a rapporté que 'Abd Allâh ben 'Amrû avait dit: «Informé que je disais: "Par Dieu! je jeûnerai le jour et je veillerai la nuit à prier tant que je

(1) *Al-'A'râf*, 163 - 166.
(2) *An-Nisâ'*, 163.
(3) *Saba'*, 10 - 11.

ثُمَّ قَالَ: «لَا تُفَضِّلُوا بَيْنَ أَنْبِيَاءِ اللهِ، فَإِنَّهُ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ، فَيَصْعَقُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللهُ، ثُمَّ يُنْفَخُ فِيهِ أُخْرَى، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ بُعِثَ، فَإِذَا مُوسَى آخِذٌ بِالْعَرْشِ، فَلَا أَدْرِي أَحُوسِبَ بِصَعْقَتِهِ يَوْمَ الطُّورِ، أَمْ بُعِثَ قَبْلِي».

٣٤١٥ ـ «وَلَا أَقُولُ: إِنَّ أَحَدًا أَفْضَلُ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى».

٣٤١٦ ـ حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ: سَمِعْتُ حُمَيْدَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَنْبَغِي لِعَبْدٍ أَنْ يَقُولَ: أَنَا خَيْرٌ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى».

٣٦ ـ باب: ﴿وَسْئَلْهُمْ عَنِ ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِى كَانَتْ حَاضِرَةَ ٱلْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِى ٱلسَّبْتِ﴾ يَتَعَدَّوْنَ يُجَاوِزُونَ فِي السَّبْتِ ﴿إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا﴾ ـ شَوَارِعَ ـ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿كُونُوا۟ قِرَدَةً خَٰسِـِٔينَ﴾[1].

٣٧ ـ باب: قَوْلِ اللهِ تَعَالَى: ﴿وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا﴾[2]

الزُّبُرُ الْكُتُبُ، وَاحِدُهَا زَبُورٌ، زَبَرْتُ كَتَبْتُ. ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ مِنَّا فَضْلًا ۖ يَٰجِبَالُ أَوِّبِى مَعَهُۥ﴾. قَالَ مُجَاهِدٌ: سَبِّحِي مَعَهُ ﴿وَٱلطَّيْرَ ۖ وَأَلَنَّا لَهُ ٱلْحَدِيدَ أَنِ ٱعْمَلْ سَٰبِغَٰتٍ﴾ الدُّرُوعَ ﴿وَقَدِّرْ فِى ٱلسَّرْدِ﴾ الْمَسَامِيرِ وَالْحَلَقِ، وَلَا يُرِقَّ الْمِسْمَارَ فَيَسْلَسَ، وَلَا يُعَظِّمْ فَيَنْفَصِمَ بَسْطَةً: زِيَادَةً وَفَضْلًا ﴿وَٱعْمَلُوا۟ صَٰلِحًا ۖ إِنِّى بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾[3]

٣٤١٧ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «خُفِّفَ عَلَى دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْقُرْآنُ، فَكَانَ يَأْمُرُ بِدَوَابِّهِ فَتُسْرَجُ، فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ قَبْلَ أَنْ تُسْرَجَ دَوَابُّهُ، وَلَا يَأْكُلُ إِلَّا مِنْ عَمَلِ يَدِهِ». رَوَاهُ مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ، عَنْ صَفْوَانَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

٣٤١٨ ـ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ: أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ أَخْبَرَهُ، وَأَبَا سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ: أَنَّ عَبْدَ اللهِ بْنَ عَمْرٍو رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: أُخْبِرَ رَسُولُ اللهِ ﷺ أَنِّي أَقُولُ: وَاللهِ لَأَصُومَنَّ النَّهَارَ، وَلَأَقُومَنَّ اللَّيْلَ مَا عِشْتُ،

(١) سورة الأعراف الآيات ١٦٣ ـ ١٦٦.
(٢) سورة النساء الآية ١٦٣.
(٣) سورة سبأ الآيتان ١٠ ـ ١١.

vis"», le Messager de Dieu (ç) [me][1] dit: «Est-ce toi qui dis: *J'en jure par Dieu que je jeûnerai le jour et veillerai la nuit à prier tant que je vis*? — J'ai bien dit cela, répondis-je. — Mais tu ne peux faire cela, me dit-il. Jeûne donc puis romps le jeûne, et prie puis dors; dans le mois, jeûne trois jours, car chaque bonne œuvre est récompensée au décuple. Cela est l'équivalent du jeûne à vie. — Mais, Messager de Dieu! je peux supporter plus que cela. — Alors, jeûne un jour et romps les deux jours [qui suivent]. — Je peux, repris-je, supporter plus que cela. — Alors, jeûne un jour et romps le jour suivant; c'est ainsi le jeûne de Dâwûd (David), et c'est le meilleur jeûne. — Je peux, ô Messager de Dieu! insistai-je, supporter mieux que cela. — Il n'y a pas mieux que cela», conclut-il.

3419 - Mis'ar: D'après Abu al-'Abbâs, 'Abd Allâh ben Amrû ben al-'Âs dit: «Le Messager de Dieu me dit: "On vient de m'annoncer que tu veilles la nuit à faire des adorations et que tu jeûnes le jour; [est-ce vrai]? — Oui c'est vrai, répondis-je. — Si tu continues ainsi, cela affectera les yeux et t'affaiblira... Jeûne donc trois jours par mois, cela est un jeûne perpétuel (ou: comme un jeûne perpétuel). — Mais je trouve... (c'est-à-dire, de la force [à faire mieux], expliqua Mis'ar). — [Dans ce cas], ajouta le Prophète (ç), tu peux suivre le jeûne de David (que le Salut soit sur lui): il observait le jeûne pour un jour et ne l'observait pas durant le jour suivant.»

R. 38 - La prière que Dieu aime le plus est celle de David et le jeûne le plus aimé par Dieu est celui de David:

* Il dormait la moitié de la nuit puis se levait et adorait Dieu pendant son tiers, ensuite il se recouchait pendant son dernier sixième. Pour le jeûne, il jeûnait un jour et déjeûnait le jour suivant.

* 'Ali: «"La fin de la nuit le trouvait toujours endormi chez moi". Ce sont là les propos de 'A 'icha.»

3420 - 'Abd Allâh ben 'Amrû ben al-'Âs (r) rapporte que le Messager de Dieu (ç) lui avait dit: «Le jeûne le plus estimé à Dieu est celui de David: il jeûnait un jour et déjeûnait le jour suivant. La prière la plus estimée à Dieu est celle de David; il dormait la moitié de la nuit puis se levait et adorait Dieu pendant son tiers, ensuite il se recouchait pendant son dernier sixième..»

---

(1) Dans le texte, on trouve "lui".

فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «أَنْتَ الَّذِي تَقُولُ: وَاللهِ لَأَصُومَنَّ النَّهَارَ وَلَأَقُومَنَّ اللَّيْلَ مَا عِشْتُ». قُلْتُ: قَدْ قُلْتُهُ، قَالَ: «إِنَّكَ لَا تَسْتَطِيعُ ذٰلِكَ، فَصُمْ وَأَفْطِرْ، وَقُمْ وَنَمْ، وَصُمْ مِنَ الشَّهْرِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَإِنَّ الحَسَنَةَ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، وَذٰلِكَ مِثْلُ صِيَامِ الدَّهْرِ». فَقُلْتُ: إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذٰلِكَ يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: «فَصُمْ يَوْماً وَأَفْطِرْ يَوْمَيْنِ». قَالَ: قُلْتُ: إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذٰلِكَ، قَالَ: «فَصُمْ يَوْماً وَأَفْطِرْ يَوْماً، وَذٰلِكَ صِيَامُ دَاوُدَ، وَهْوَ عَدْلُ الصِّيَامِ». قُلْتُ: إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْهُ يَا رَسُولَ اللهِ، قَالَ: «لَا أَفْضَلَ مِنْ ذٰلِكَ».

٣٤١٩ - حَدَّثَنَا خَلَّادُ بْنُ يَحْيَى: حَدَّثَنَا مِسْعَرٌ: حَدَّثَنَا حَبِيبُ بْنُ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللهِ ﷺ: «أَلَمْ أُنَبَّأْ أَنَّكَ تَقُومُ اللَّيْلَ وَتَصُومُ النَّهَارَ». فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَقَالَ: «فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذٰلِكَ هَجَمَتِ الْعَيْنُ، وَنَفِهَتِ النَّفْسُ، صُمْ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَذٰلِكَ صَوْمُ الدَّهْرِ - أَوْ كَصَوْمِ الدَّهْرِ». قُلْتُ: إِنِّي أَجِدُ بِي - قَالَ مِسْعَرٌ: يَعْنِي قُوَّةً - قَالَ: «فَصُمْ صَوْمَ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَكَانَ يَصُومُ يَوْماً وَيُفْطِرُ يَوْماً، وَلَا يَفِرُّ إِذَا لَاقَى».

٣٨ - باب: أَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللهِ صَلَاةُ دَاوُدَ.

وَأَحَبُّ الصِّيَامِ إِلَى اللهِ صِيَامُ دَاوُدَ: كَانَ يَنَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ وَيَقُومُ ثُلُثَهُ، وَيَنَامُ سُدُسَهُ، وَيَصُومُ يَوْماً وَيُفْطِرُ يَوْماً.

قَالَ عَلِيٌّ: وَهْوَ قَوْلُ عَائِشَةَ: مَا أَلْفَاهُ السَّحَرُ عِنْدِي إِلَّا نَائِماً.

٣٤٢٠ - حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَوْسٍ الثَّقَفِيِّ: سَمِعَ عَبْدَ اللهِ بْنَ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللهِ ﷺ: «أَحَبُّ الصِّيَامِ إِلَى اللهِ صِيَامُ دَاوُدَ: كَانَ يَصُومُ يَوْماً وَيُفْطِرُ يَوْماً، وَأَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللهِ صَلَاةُ دَاوُدَ: كَانَ يَنَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ وَيَقُومُ ثُلُثَهُ، وَيَنَامُ سُدُسَهُ».

R. 39 - Sur: *Rappelle Notre adorateur David, être de véhémence: il était prompt au repentir...* jusqu'à: *l'art de trancher la plaidoirie*[1] (Mujâhid: «C'est-à-dire une perspicacité en matière de jugement.» * *Lâ tachṭuṭ*: ne dépasse pas les limites[2].) (...) *guide-nous au droit de la voie. Celui-ci, qui est mon frère, possède quatre-vingt-dix-neuf na'ja* (Le mot *na'ja* s'applique aussi pour la femme; d'ailleurs on l'appelle aussi *châtʼ*[3]) *, je n'en ai qu'une. Il m'a dit: "Fais-la passer sous ma responsabilité"* (Ce dernier passage est similaire à: *...la fit pousser sous la responsabilité de Zacharie*[4]) *et m'a tenu discours de maître.» David dit: «Il fut injuste à ton égard en te demandant ta na'ja en plus des siennes. Bien des partenaires se font injures ...* jusqu'à: *que le tenter* (Ibn 'Abbâs: «[*Fatannâhu*] signifie ici "Nous l'avons testé".» Dans sa récitation de ce mot, 'Umar disait "*Fattannâhu*" en insistant sur le *tâ'*). *Il demanda pardon à son Seigneur, tomba prosterné dans la repentance.*[5]

3421 - Muhammad nous a rapporté ceci: Sahl ben Yûsuf nous a rapporté en disant: J'ai entendu Al-'Awwâm ben Mujâhid rapporter de Mujâhid ceci: «Comme je demandais a Ibn 'Abbâs s'il observe le *sujûd* ou non lors de la récitation de [la sourate] de *Ṣâd,* il récita: "**...et parmi sa descendance David, Salomon**, et ce jusqu'à: **suis donc leur guidance**[6]... Et votre Prophète (ç) est de ceux à qui on donna l'ordre de suivre leur guidance."»

3422 - D'après 'Ikrima, ibn 'Abbâs (r) dit: «La sourate de *Ṣâd* n'est pas des sourates où il faut absolument se prosterner. Cependant, j'ai vu le Prophète (ç) se prosterner en la récitant.»

---

(1) *Ṣâd*, 17 - 20.

(2) de la justice.

(3) *Na'ja* et *châtʼ* sont synonymes; ils ont, ordinairement, le sens de "brebis."

(4) *'Âl-'Imrân*, 37.

(5) *Ṣâd*, 22 - 24.

(6) *'Âl-'An'âm*, 84 - 90.

٣٩ ـ باب: ﴿ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴾

إِلَى قَوْلِهِ: ﴿ وَفَصْلَ الْخِطَابِ ﴾(١). قَالَ مُجَاهِدٌ: الْفَهْمَ فِي الْقَضَاءِ.

﴿ وَلَا تُشْطِطْ ﴾ لا تُسْرِفْ ﴿ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝ إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً ﴾ يُقَالُ لِلْمَرْأَةِ نَعْجَةٌ، وَيُقَالُ لَهَا أَيْضاً شَاةٌ ﴿ وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا ﴾ مِثْلُ ﴿ وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ﴾(٢): ضَمَّهَا ﴿ وَعَزَّنِي ﴾ غَلَبَنِي، صَارَ أَعَزَّ مِنِّي، أَعْزَزْتُهُ جَعَلْتُهُ عَزِيزاً ﴿ فِي الْخِطَابِ ﴾ يُقَالُ: الْمُحَاوَرَةُ ﴿ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ ﴾ الشُّرَكَاءِ ﴿ لَيَبْغِي ـ إِلَى قَوْلِهِ ـ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ ﴾. قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: اخْتَبَرْنَاهُ، وَقَرَأَ عُمَرُ: فَتَّنَّاهُ، بِتَشْدِيدِ التَّاءِ ﴿ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۩ ﴾(٣).

٣٤٢١ ـ **حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ**: حَدَّثَنَا سَهْلُ بْنُ يُوسُفَ قَالَ: سَمِعْتُ الْعَوَّامَ، عَنْ مُجَاهِدٍ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ: أَسْجُدُ فِي ﴿ صٓ ﴾؟ فَقَرَأَ: ﴿ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ ـ حَتَّى أَتَى ـ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ ﴾(٤). فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: نَبِيُّكُمْ ﷺ مِمَّنْ أُمِرَ أَنْ يَقْتَدِيَ بِهِمْ.

٣٤٢٢ ـ **حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ**: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَيْسَ ﴿ صٓ ﴾ مِنْ عَزَائِمِ السُّجُودِ، وَرَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَسْجُدُ فِيهَا.

---

(١) سورة ص الآيات ١٧ ـ ٢٠.
(٢) سورة آل عمران الآية ٣٧.
(٣) سورة ص الآيات ٢٢ ـ ٢٤.
(٤) سورة الأنعام الآيات ٨٤ ـ ٩٠.

R. 40 - Sur: ...*Nous accordâmes à David Salomon. Gloire à l'adorateur en son repentir*[1].

* Sur: «...**Donne-moi un royaume inconcevable pour personne après moi...»**[2] * **Ils s'attachent à ce que des satans récitent sur le règne de Salomon.**[3] * **A Salomon le vent Nous soumîmes: un mois à aller, un mois au retour. Pour lui Nous fîmes couler la source du** *qitr* (c'est-à-dire: Nous lui avons fondu la source du fer). **Parmi les djinns il y en eut pour travailler à sa discrétion, par ordre de son Seigneur: qui d'entre eux dévierait de Notre ordre, Nous lui ferions goûter au châtiment de l'Enfer... Ils lui fabriquaient ce qu'il voulait en fait de** *mahârîb* (Mujâhid: Ils s'agit d'édifices moins grands que les palais), **de représentations, de plats spacieux comme des bassins** (comme c'est le cas des bassins destinés aux chameaux. Ibn 'Abbâs: Comme les espaces vastes), **et de marmites bien ancrées. «Fais, ô race de David, preuve de gratitude», mais peu de Mes adorateurs sont enclins à la gratitude. Quand Nous eûmes sur lui décrété la mort, il n'y eut pour la trahir que la bête de la terre** (il s'agit du ver de terre), **qui rongeait son sceptre** (c.-à-d. son bâton). **Lorsqu'il s'écroula,** jusqu'à: **livrés au châtiment de vilenie.**[4] * **«...l'amour du bonheur, se disait-il, au Rappel de mon Seigneur (...) Ramenez-les-moi, et il se mit à leur flatter les jambes et le col.**[5] * *Al-'asfâd:* les entraves. * Mujâhid, à propos de *"aṣ-ṣâfinât":* [On dit] le cheval *ṣafana* pour dire qu'il a levé le pied en le laissant reposer sur le bout du sabot. * *Al-jiyâd:* qui sont rapides. * *Jasadan:* un démon. * *Rukhâ':* bonne\douce. * *Haythu 'aṣâb:* là où il voulait. * *Fa-mnun:* donne... * *Bi ghayri hisâb:* sans gêne.

3423 - Suivant Abu Hurayra, le Prophète (ç) dit: «Un *'ifrîte* parmi les djinns s'est subitement présenté devant moi la nuit dernière (ou une expression similaire) pour me pousser à interrompre la prière. Dieu le mit sous mon pouvoir et j'ai voulu l'attacher à l'une des colonnes de la mosquée afin que vous puissiez tous le voir le matin. Mais je me suis rappelé ce que mon frère Salamon avait dit auparavant: Seigneur, pardonne-moi ma faute et accorde-moi un pouvoir tel que nul autre ne puisse en avoir de pareils.......

---

(1) *Ṣâd*, 30.
(2) *Ṣâd*, 35.
(3) *Al-Baqara*, 102.
(4) *Saba'*, 12 - 14.
(5) *Ṣâd*, 33.

٤٠ - باب: قَوْلِ اللهِ تَعَالَى:

﴿ وَوَهَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَٰنَ نِعْمَ ٱلْعَبْدُ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴾[1] الرَّاجِعُ المُنِيبُ

وَقَوْلِهِ: ﴿ وَهَبْ لِي مُلْكًا لَّا يَنۢبَغِي لِأَحَدٍ مِّنۢ بَعْدِيٓ ﴾[2]. وَقَوْلِهِ: ﴿ وَٱتَّبَعُوا۟ مَا تَتْلُوا۟ ٱلشَّيَٰطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَٰنَ ﴾[3].

﴿ وَلِسُلَيْمَٰنَ ٱلرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُۥ عَيْنَ ٱلْقِطْرِ ﴾ -أَذَبْنَا لَهُ عَيْنَ الحَدِيدِ- ﴿ وَمِنَ ٱلْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِۦ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ يَعْمَلُونَ لَهُۥ مَا يَشَآءُ مِن مَّحَٰرِيبَ ﴾ قَالَ مُجَاهِدٌ: بُنْيَانٌ مَا دُونَ الْقُصُورِ ﴿ وَتَمَٰثِيلَ وَجِفَانٍ كَٱلْجَوَابِ ﴾ كَالْحِيَاضِ لِلإِبِلِ، وَقَالَ آبْنُ عَبَّاسٍ: كَالْجَوْبَةِ مِنَ الأَرْضِ ﴿ وَقُدُورٍ رَّاسِيَٰتٍ ٱعْمَلُوٓا۟ ءَالَ دَاوُۥدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ ٱلشَّكُورُ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ ٱلْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِۦٓ إِلَّا دَآبَّةُ ٱلْأَرْضِ ﴾ الأَرَضَةُ ﴿ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُۥ ﴾ عَصَاهُ ﴿ فَلَمَّا خَرَّ - إِلَى قَوْلِهِ - فِى ٱلْعَذَابِ ٱلْمُهِينِ ﴾[4]. ﴿ حُبَّ ٱلْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّى فَطَفِقَ مَسْحًۢا بِٱلسُّوقِ وَٱلْأَعْنَاقِ ﴾[5]: يَمْسَحُ أَعْرَافَ الخَيْلِ وَعَرَاقِيبَهَا. ﴿ ٱلْأَصْفَادِ ﴾[6]: الْوَثَاقُ.

قَالَ مُجَاهِدٌ: ﴿ ٱلصَّٰفِنَٰتُ ﴾ صَفَنَ الْفَرَسُ رَفَعَ إِحْدَى رِجْلَيْهِ حَتَّى تَكُونَ عَلَى طَرَفِ الحَافِرِ ﴿ ٱلْجِيَادُ ﴾[7]: السِّرَاعُ. ﴿ جَسَدًا ﴾[8]: شَيْطَاناً. ﴿ رُخَآءً ﴾ طَيِّبَةً ﴿ حَيْثُ أَصَابَ ﴾[9]: حَيْثُ شَاءَ. ﴿ فَٱمْنُنْ ﴾ أَعْطِ. ﴿ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾[10]: بِغَيْرِ حَرَجٍ.

٣٤٢٣ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مُحَمَّدِ آبْنِ زِيَادٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «إِنَّ عِفْرِيتاً مِنَ الْجِنِّ تَفَلَّتَ الْبَارِحَةَ لِيَقْطَعَ عَلَيَّ صَلَاتِي، فَأَمْكَنَنِي اللهُ مِنْهُ فَأَخَذْتُهُ، فَأَرَدْتُ أَنْ أَرْبُطَهُ عَلَى سَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي المَسْجِدِ حَتَّى تَنْظُرُوا إِلَيْهِ كُلُّكُمْ، فَذَكَرْتُ دَعْوَةَ أَخِي سُلَيْمَانَ: ﴿ قَالَ رَبِّ ٱغْفِرْ لِى وَهَبْ لِى مُلْكًا لَّا يَنۢبَغِى لِأَحَدٍ مِّنۢ بَعْدِىٓ ﴾[11]. فَرَدَدْتُهُ خَاسِئاً». «عِفْرِيتٌ» مُتَمَرِّدٌ مِنْ إِنْسٍ أَوْ جَانٍّ، مِثْلُ زِبْنِيَةٍ جَمَاعَتُهَا الزَّبَانِيَةُ

---

(١) سورة ص الآية ٣٠.
(٢) سورة ص الآية ٣٥.
(٣) سورة البقرة الآية ١٠٢.
(٤) سورة سبأ الآيات ١٢ - ١٤.
(٥) سورة ص الآية ٣٣.
(٦) سورة ص الآية ٣٨.
(٧) سورة ص الآية ٣١.
(٨) سورة ص الآية ٣٤.
(٩) سورة ص الآية ٣٦.
(١٠) سورة ص الآية ٣٩.
(١١) سورة ص الآية ٣٥.

3424 - D'après Abu Hurayra, le Prophète (ç) dit: «Salomon fils de David dit une fois: "Je vais commercer cette nuit avec soixante-dix femmes et chacune d'elles deviendra enceinte d'un cavalier qui combattra pour la cause de Dieu. — Dis: *si Dieu le veut*! lui dit-on." Mais Salomon ne dit pas: *si Dieu veut*, d'où aucune femme ne devint enceinte, sauf une qui mit au monde un enfant à qui il manquait la moitié du corps. «S'il avait dit *si Dieu veut*, ajouta le Prophète (ç), ils auraient combattu pour la cause de Dieu.»

* Chu'ayb et ibn az-Zinâd rapportent "quatre-vingts-dix" au lieu de "soixante-dix", ce qui est plus authentique.

3425 - D'après le père d'Ibrâhîm at-Taymy, Abu Dharr dit: «Je dis: "O Messager de Dieu! quel est le premier oratoire sur terre? — C'est la Mosquée sacrée, répondit le Prophète. — Et ensuite lequel? — L'Extrême-Mosquée(1). — Quelle était la durée qui sépara leur édification? — Quarante... Et là où te surprend [l'heure] de la prière, tu pries; le mérite réside en cela."»

3426 - D'après 'Abd-ar-Rahmân, Abu Hurayra entendit le Messager de Dieu (ç) dire: «Ma semblance par rapport aux gens [qui sont avides des plaisirs de l'ici-bas] est celle d'un homme qui allume un feu; attirés par ce feu, les papillons et autres insectes s'y précipiteront pour y venir tomber...

3427 - «... Il y avait deux femmes, et chacune avait avec elle son fils. Le loup arriva et emporta l'enfant de l'une des deux femmes. "Il a emporté ton enfant, dit l'une des deux mères. — C'est le tien, répliqua l'autre." Sur ce, elles exposèrent l'affaire devant David qui émit alors un jugement au profit de la plus âgée des deux femmes. En sortant..., elles croisèrent Salomon, fils de David (que le Salut soit sur eux), et le mirent au courant de ce qui s'était passé. "Qu'on m'apporte un *sikkîn* (couteau), demanda Salomon, pour que je puisse le partager entre elles. — Que Dieu t'accorde Sa miséricorde! cria la moins âgée, ne fais pas cela! c'est son enfant." Et Salomon de juger alors au profit de la plus jeune.» Abu Hurayra: «Par Dieu! ce n'était qu'à ce jour-là que j'entendis employer le mot "*sikkîn*"; nous ne nous servions auparavant que du mot "*mudya*".»

(1) Il s'agit du temple de Jérusalem.

٣٤٢٤ ـ **حَدَّثَنَا** خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ: حَدَّثَنَا مُغِيرَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «قَالَ سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ: لَأَطُوفَنَّ اللَّيْلَةَ عَلَى سَبْعِينَ آمْرَأَةً، تَحْمِلُ كُلُّ آمْرَأَةٍ فَارِساً يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ آللهِ، فَقَالَ لَهُ صَاحِبُهُ: إِنْ شَاءَ اللهُ، فَلَمْ يَقُلْ، وَلَمْ تَحْمِلْ شَيْئاً إِلَّا وَاحِداً، سَاقِطاً أَحَدُ شِقَّيْهِ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَوْ قَالَهَا لَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللهِ». قَالَ شُعَيْبٌ وَآبْنُ أَبِي الزِّنَادِ: «تِسْعِينَ». وَهْوَ أَصَحُّ.

٣٤٢٥ ـ **حَدَّثَنَا** عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ: حَدَّثَنَا أَبِي: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ التَّيْمِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَيُّ مَسْجِدٍ وُضِعَ أَوَّلُ؟ قَالَ: «المَسْجِدُ الحَرَامُ». قُلْتُ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: «ثُمَّ المَسْجِدُ الأَقْصَى». قُلْتُ: كَمْ كَانَ بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: «أَرْبَعُونَ، ثُمَّ قَالَ: حَيْثُمَا أَدْرَكَتْكَ الصَّلَاةُ فَصَلِّ، وَالأَرْضُ لَكَ مَسْجِدٌ».

٣٤٢٦ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ حَدَّثَهُ: أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «مَثَلِي وَمَثَلُ النَّاسِ، كَمَثَلِ رَجُلٍ آسْتَوْقَدَ نَاراً، فَجَعَلَ الْفَرَاشُ وَهٰذِهِ الدَّوَابُّ تَقَعُ فِي النَّارِ.

٣٤٢٧ ـ وَقَالَ: «كَانَتِ آمْرَأَتَانِ مَعَهُمَا آبْنَاهُمَا، جَاءَ الذِّئْبُ فَذَهَبَ بِآبْنِ إِحْدَاهُمَا، فَقَالَتْ صَاحِبَتُهَا: إِنَّمَا ذَهَبَ بِآبْنِكِ، وَقَالَتِ الأُخْرَى: إِنَّمَا ذَهَبَ بِآبْنِكِ، فَتَحَاكَمَتَا إِلَى دَاوُدَ، فَقَضَى بِهِ لِلْكُبْرَى، فَخَرَجَتَا عَلَى سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ فَأَخْبَرَتَاهُ، فَقَالَ: آئْتُونِي بِالسِّكِّينِ أَشُقُّهُ بَيْنَهُمَا، فَقَالَتِ الصُّغْرَى: لَا تَفْعَلْ يَرْحَمُكَ اللهُ، هُوَ آبْنُهَا، فَقَضَى بِهِ لِلصُّغْرَى». قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَاللهِ إِنْ سَمِعْتُ بِالسِّكِّينِ إِلَّا يَوْمَئِذٍ، وَمَا كُنَّا نَقُولُ إِلَّا المُدْيَةَ.

R. 41 - Sur: *Oui, Nous avons donné à Luqmân la sagesse: «A Dieu sois reconnaissant.»..,* jusqu'à: *Dieu n'aime pas l'outrecuidant, le fanfaron.*(1)

* *Tuṣa'ir:* détourner la face.

3428 - 'Abd Allâh dit: «A la révélation de **Ceux qui croient et n'ont pas obscurci leur foi d'iniquité**, les Compagnons du Messager de Dieu (ç) dirent: "Mais qui d'entre nous n'a pas commis d'injustice!" Sur ce, Dieu révéla: ... **n'associe à Dieu personne. Lui associer quiconque est une grande iniquité.**»

3429 - D'après 'Alqama, 'Abd Allâh dit: «A la révélation de Ceux qui croient et n'ont pas obscurci leur foi d'iniquité, les musulmans virent cela pénible et dirent: "O Messager de Dieu! qui d'entre nous ne commet pas d'iniquité envers sa propre personne! — Ce n'est pas cela le sens du verset, expliqua le Prophète (ç), il s'agit en réalité du fait d'associer à Dieu [d'autres divinités]; n'avez-vous pas remarqué ce qu'avait dit Luqmân à son fils en le sermonnant: **Mon petit, n'associe à Dieu personne. Lui associer quiconque est une grande iniquité.**"»

R. 42 - Sur: *Applique-leur la semblance des gens de la cité*(2) ...V. la suite du verset.

* Mujâhid: *Fa'azzazna* signifie "Nous les confortâmes". * Ibn 'Abbâs: *Tâ'irukum* veut dire "vos malheurs".

R. 43 - Sur: *Rappel de la miséricorde que [prodigua] ton Seigneur à Son esclave Zacharie. Lors ce dernier invoqua son Seigneur d'une invocation secrète il dit: «Seigneur, les os me lâchent, j'ai la tête allumée de blancheur,* et ce jusqu'à: *Nous ne lui avons jusqu'ici point donné d'homonyme* (Ibn 'Abbâs: «C'est-à-dire "[de] pareil"»). *«Seigneur, dit-il, comment me viendrait un garçon quand ma femme est stérile, et que j'en suis venu, de vieillesse, à dépasser les limites [de l'âge]?»* (*'itiyan:* dépasser les limites), et ce jusqu'à: *... de trois journées, bien qu'indemne*

(1) *Luqmân*, 12 - 18.

(2) *Yâsîn*, 13.

٤١ ـ باب: قَوْلِ اللهِ تَعَالَى:

﴿ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَٰنَ ٱلْحِكْمَةَ أَنِ ٱشْكُرْ لِلَّهِ ﴾

إِلَى قَوْلِهِ: ﴿ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴾[1].

﴿ وَلَا تُصَعِّرْ ﴾[2]: الإِعْرَاضُ بِالْوَجْهِ.

٣٤٢٨ ـ حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتِ: ﴿ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَلَمْ يَلْبِسُوٓا۟ إِيمَٰنَهُم بِظُلْمٍ ﴾[3]. قَالَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ: أَيُّنَا لَمْ يَلْبِسْ إِيمَانَهُ بِظُلْمٍ؟ فَنَزَلَتْ: ﴿ لَا تُشْرِكْ بِٱللَّهِ إِنَّ ٱلشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴾[4].

٣٤٢٩ ـ حدّثني إِسْحٰقُ: أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتِ: ﴿ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَلَمْ يَلْبِسُوٓا۟ إِيمَٰنَهُم بِظُلْمٍ ﴾. شَقَّ ذٰلِكَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، أَيُّنَا لَا يَظْلِمُ نَفْسَهُ؟ قَالَ: «لَيْسَ ذٰلِكَ، إِنَّمَا هُوَ الشِّرْكُ، أَلَمْ تَسْمَعُوا مَا قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ: ﴿ يَٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِٱللَّهِ إِنَّ ٱلشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴾».

٤٢ ـ باب: ﴿ وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَٰبَ ٱلْقَرْيَةِ ﴾[5]. الآية.

﴿ فَعَزَّزْنَا ﴾[6]: قَالَ مُجَاهِدٌ. شَدَّدْنَا. وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ ﴿ طَٰٓئِرُكُم ﴾[7]: مَصَائِبُكُمْ.

٤٣ ـ باب: قَوْلِ اللهِ تَعَالَى: ﴿ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُۥ زَكَرِيَّآ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥ نِدَآءً خَفِيًّا قَالَ رَبِّ إِنِّى وَهَنَ ٱلْعَظْمُ مِنِّى وَٱشْتَعَلَ ٱلرَّأْسُ شَيْبًا ﴾

إِلَى قَوْلِهِ: ﴿ لَمْ نَجْعَل لَّهُۥ مِن قَبْلُ سَمِيًّا ﴾. قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: مِثْلاً، يُقَالُ: رَضِيّاً مَرْضِيّاً. ﴿ عِتِيًّا ﴾ عُصِيّاً، عَتَا يَعْتُو. ﴿ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِى غُلَٰمٌ وَكَانَتِ ٱمْرَأَتِى عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ ٱلْكِبَرِ عِتِيًّا ـ إلى قوله ـ ثَلَٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴾ وَيُقَالُ: صَحِيحاً. ﴿ فَخَرَجَ عَلَىٰ

(١) سورة لقمان الآيات ١٢ ـ ١٨.
(٢) سورة لقمان الاية ١٨.
(٣) سورة الأنعام الآية ٨٢.
(٤) سورة لقمان الآية ١٣.
(٥) سورة يس الآية ١٣.
(٦) سورة يس الآية ١٤.
(٧) سورة يس الآية ١٩.

***de toute infirmité (sawiyyan:* indemne).» *Il se produisit hors du temple à son peuple, auquel il fit signe d'avoir à exalter soir et matin la transcendance... ('awha:*il fit signe*) «Jean, saisis-toi ferme de l'Ecriture»,* jusqu'à: *au jour où vivant il ressuscitera*[1].**

* *Hafiyyan:* Bienveillant\Bon\Subtil. * Le mot *'âqiran* (stérile) s'applique pour le mâle comme pour la femelle.

3430 - D'après Mâlik ben Sa'sa'a, le Prophète (ç) parla aux Compagnons de la nuit de son Ascension au ciel. [Il dit]: «.. il (l'ange) monta ensuite jusqu'à ce qu'il arrivât au deuxième ciel. Il demanda de lui ouvrir... "Qui est ce? lui demande-t-on. — C'est Gabriel, répondit-il. — Et qui est avec toi? — Muhammad. — Lui a-t-on envoyé [le Message]? — Oui."

«A mon arrivée, je vis Yahya et Jésus qui sont cousins maternels. Gabriel me dit alors: "Voici Yahya et Jésus; [tu peux] les saluer." En effet, je les saluai et ils me rendirent le salut avant de me dire: "Bienvenue au frère et au prophète vertueux!"»

R. 44 - Sur: *Rappelle dans l'Ecrit Marie. Lors elle s'isola des siens dans un lieu oriental...*[2]

* **Lors les anges dirent: «Marie, Dieu te fait l'annonce d'une Parole...**[3]

* **Dieu élut Adam et Noé, et la famille d'Abraham, et celle de 'Imrân sur les univers,** jusqu'à: **Dieu attribue à qui Il veut sans compte.**[4]

* Ibn 'Abbâs: Par *'âl 'Imrân...*, on entend les croyants parmi les proches d'Abraham, de 'Imrân, de Yâsîn et de Muhammad. [Dieu] dit: **Les plus proches d'Abraham sont assurément ceux qui l'ont suivi**[5], et ce sont les croyants.

* On dit "*'âl Ya'qûb*" pour ainsi dire "les proches de Jacob". Et si on emploie le diminutif de "*'âl*"en revenant à la forme primitive de ce mot, on dit: *'uhayl.*

3431 - Sa'îd ben al-Musayyab: «Abu Hurayra dit: J'ai entendu le Messager de Dieu dire ceci: "A part Marie et son fils, tout fils d'Adam est touché par le diable

(1) *Maryam*, 2 - 15.
(2) *Maryam*, 16.
(3) *'Âl-'Imrân*, 45.
(4) *'Âl-'Imrân*, 33 - 37.
(5) *'Âl-'Imrân*, 68.

قَوْمِهِۦ مِنَ ٱلْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا۟ بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴾ فَأَوْحَى: فَأَشَارَ ﴿ يَـٰيَحْيَىٰ خُذِ ٱلْكِتَـٰبَ بِقُوَّةٍ - إِلَى قَوْلِهِ - وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴾[1].

﴿حَفِيًّا﴾[2]: لَطِيفاً. ﴿عَاقِرًا﴾[3] الذَّكَرُ وَالْأُنْثَى سَوَاءٌ.

٣٤٣٠ - حَدَّثَنَا هُدْبَةُ بْنُ خَالِدٍ: حَدَّثَنَا هَمَّامُ بْنُ يَحْيَى: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ صَعْصَعَةَ: أَنَّ نَبِيَّ اللهِ ﷺ حَدَّثَهُمْ عَنْ لَيْلَةِ أُسْرِيَ بِهِ: «ثُمَّ صَعِدَ حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الثَّانِيَةَ فَاسْتَفْتَحَ، قِيلَ: مَنْ هٰذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، قِيلَ؛ وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَلَمَّا خَلَصْتُ فَإِذَا يَحْيَى وَعِيسَى وَهُمَا ابْنَا خَالَةٍ، قَالَ: هٰذَا يَحْيَى وَعِيسَى، فَسَلِّمْ عَلَيْهِمَا، فَسَلَّمْتُ فَرَدَّا، ثُمَّ قَالَا: مَرْحَباً بِالْأَخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ».

٤٤ - باب: قَوْلِ اللهِ تَعَالَى:

﴿وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَـٰبِ مَرْيَمَ إِذِ ٱنتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا﴾[4]

﴿ إِذْ قَالَتِ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ يَـٰمَرْيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ ﴾[5]. ﴿ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصْطَفَىٰٓ ءَادَمَ وَنُوحًا وَءَالَ إِبْرَٰهِيمَ وَءَالَ عِمْرَٰنَ عَلَى ٱلْعَـٰلَمِينَ - إِلَى قَوْلِهِ - يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾[6].

قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَآلُ عِمْرَانَ الْمُؤْمِنُونَ مِنْ آلِ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ عِمْرَانَ وَآلِ يَاسِينَ وَآلِ مُحَمَّدٍ ﷺ، يَقُولُ: ﴿ إِنَّ أَوْلَى ٱلنَّاسِ بِإِبْرَٰهِيمَ لَلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ ﴾[7]: وَهُمُ الْمُؤْمِنُونَ.

وَيُقَالُ: آلُ يَعْقُوبَ أَهْلُ يَعْقُوبَ، فَإِذَا صَغَّرُوا آلَ ثُمَّ رَدُّوهُ إِلَى الْأَصْلِ قَالُوا: أُهَيْلٌ.

٣٤٣١ - حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ قَالَ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «مَا مِنْ بَنِي آدَمَ

---

(١) سورة مريم الآية ٢ - ١٥.
(٢) سورة مريم الآية ٤٧.
(٣) سورة مريم الآية ٥.
(٤) سورة مريم الآية ١٦.
(٥) سورة آل عمران الآية ٤٥.
(٦) سورة آل عمران الآيات ٣٣ - ٣٧.
(٧) سورة آل عمران الآية ٦٨.

à sa naissance; d'ailleurs c'est à cause de cela que le nouveau-né crie."

«Et Abu Hurayra [récita]: **Je la place sous Ton recours, elle et sa progéniture à venir, contre Satan le lapidé.**[1]»

R. 45 - Sur: *Lors les anges dirent: «Marie, Dieu t'a élue et t'a purifiée: Il t'a élue sur les femmes des univers. Marie, sois dévotieuse à ton Seigneur, incline-toi et prosterne-toi avec les prosternants.» Cela fait partie des histoires venues du mystère, et que Nous te révélons. Tu n'étais pas non plus en leur compagnie, quand ils jetèrent leur calame pour savoir lequel prendrait soin de Marie: tu n'étais pas présent à leur débat...*[2]

* *Yakfulu:* joindre à[3]. Donc *kafalaha,* avec [un *fa*] allégé signifie: il la joint à lui. D'autre part, le terme n'a rien à voir avec la garantie des dettes ou autres choses analogues.

3432 - 'Abd Allâh ben Ja'far dit: «J'ai entendu 'Ali dire: J'ai entendu le Prophète (ç) dire: "Marie, la fille de 'Imrân, est la meilleure des femmes [de son temps] et Khadîja est la meilleure des femmes [de cette Nation]"»

R. 46 - Sur: *Lors les anges dirent: «Marie, Dieu te fait l'annonce d'une Parole de Lui venue. Son nom est le Messie Jésus fils de Marie, jusqu'à: ...il Lui suffit de dire: «Sois», et elle est.*[4]

* *Yubachchiruki* et *yabchuruki* ont la même signification. * *Wajîhan:* noble. * Ibrâhîm: *Al-Masîha* veut dire "très véridique". * Mujâhid: «*Al-kahl* est celui qui est indulgent. *Al-'akmah* est celui qui voit pendant la journée mais ne voit pas de nuit.» D'autres avancent qu'*al-'akmah* est celui qui nait aveugle.

3433 - D'après Abu Mûsa al-Ach'ary, le Messager de Dieu dit: «Le mérite de A'icha par rapport aux autres femmes ressemble au mérite du *tharîd* par rapport

(1) *'Âl-'Imrân*, 36.

(2) *'Âl-'Imrân*, 42 - 44.

(3) Et par extension, "prendre soin", "se charger", "avoir la charge". Il peut aussi avoir le sens de garantie, car dans une garantie, d'une dette par exemple, on se charge de payer.

(4) *'Al-'Imrân*, 45 - 47.

مَوْلُودٌ إِلَّا يَمَسُّهُ الشَّيْطَانُ حِينَ يُولَدُ، فَيَسْتَهِلُّ صَارِخاً مِنْ مَسِّ الشَّيْطَانِ، غَيْرَ مَرْيَمَ وَٱبْنِهَا». ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: ﴿ وَإِنِّىٓ أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ﴾(١).

٤٥ ـ باب: ﴿ وَإِذْ قَالَتِ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرْيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصْطَفَىٰكِ

وَطَهَّرَكِ وَٱصْطَفَىٰكِ عَلَىٰ نِسَآءِ ٱلْعَٰلَمِينَ يَٰمَرْيَمُ ٱقْنُتِى لِرَبِّكِ وَٱسْجُدِى وَٱرْكَعِى مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ذَٰلِكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَٰمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴾(٢).

يُقَالُ: يَكْفُلُ يَضُمُّ، كَفَلَهَا ضَمَّهَا، مُخَفَّفَةً، لَيْسَ مِنْ كَفَالَةِ الدُّيُونِ وَشِبْهِهَا.

٣٤٣٢ ـ حدّثني أَحْمَدُ بْنُ أَبِي رَجاءٍ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ، عَنْ هِشَامٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللهِ بْنَ جَعْفَرٍ قَالَ. سَمِعْتُ عَلِيّاً رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «خَيْرُ نِسَائِهَا مَرْيَمُ ٱبْنَةُ عِمْرَانَ، وَخَيْرُ نِسَائِهَا خَدِيجَةُ».

٤٦ ـ باب: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿ وَإِذْ قَالَتِ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرْيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ٱسْمُهُ ٱلْمَسِيحُ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ ﴾

إِلَى قَوْلِهِ: ﴿ فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴾(٣): يُبَشِّرُكِ وَيَبْشُرُكِ وَاحِدٌ، ﴿وَجِيهًا﴾ شَرِيفاً.

وَقَالَ إِبْرَاهِيمُ: ﴿ٱلْمَسِيحُ﴾ الصِّدِّيقُ. وَقَالَ مُجَاهِدٌ: الْكَهْلُ الحَلِيمُ، وَالأَكْمَهُ مَنْ يُبْصِرُ بِالنَّهَارِ وَلاَ يُبْصِرُ بِاللَّيْلِ. وَقَالَ غَيْرُهُ: مَنْ يُولَدُ أَعْمَى.

٣٤٣٣ ـ حَدَّثَنَا آدَمُ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ قَالَ: سَمِعْتُ مُرَّةَ الْهَمْدَانِيَّ يُحَدِّثُ: عَنْ أَبِي مُوسَى الأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ،

---

(١) سورة آل عمران الآية ٣٦.

(٢) سورة آل عمران الآيات ٤٢ ـ ٤٤.

(٣) سورة آل عمران الآيات ٤٥ ـ ٤٧.

aux autres mets... Beaucoup d'hommes ont pu atteindre la perfection; mais parmi les femmes il n'y a eu que 'Âsiya, la femme de Pharaon, et Marie, fille de 'Imrân»

3434 - D'après Sa'îd ben al-Musayyab, Abu Hurayra dit: «J'ai entendu le Messager de Dieu dire: "Les femmes de Quraych sont les meilleures des femmes qui montent à chameau; elles sont les plus tendres avec leurs enfants et les plus ménagères des deniers de leurs maris."»

Abu Hurayra: «Marie, la fille de 'Imrân, ne monta jamais sur chameau[1].

* Rapporté aussi par le neveu d'az-Zuhry et Ishâq al-Kalby, et ce d'az-Zuhry.

R. 47 - Sur: *Gens du Livre, ne vous portez pas à l'extrême en votre religion. Ne dites sur Dieu que le Vrai: seulement que le Messie Jésus, fils de Marie, était l'envoyé de Dieu, et Sa Parole, projetée en Marie, et un Esprit de Lui. Croyez en Dieu et aux envoyés.* (Abu 'Ubayd dit: «Sa Parole était: "Sois!"et il fut.» D'autres ont dit: *un Esprit de Lui* veut dire qu'Il lui a donné vie, une âme). *Ne dites pas: "Trois"; cessez de le dire: mieux cela vaudra pour vous! Dieu est un dieu unique. A Sa transcendance ne plaise qu'Il eût un fils! A Lui tout ce qui est aux cieux et sur terre. Là-dessus qu'il suffise de Dieu comme répondant...*[2]

3435 - D'après 'Ubâda (r), le Prophète (ç) dit: «Dieu fera entrer au Paradis celui qui atteste qu'il n'y a de dieu que Dieu, l'unique, qui n'a point d'associé, que Muhammad est Son adorateur et Son Messager, que Jésus est l'adorateur de Dieu, Son Messager, Sa Parole lancée à Marie et Son âme venant de Lui, que le Paradis est une vérité, que le Feu est une vérité.»

R. 48 - Sur: *Rappelle dans l'Ecrit Marie. Lors elle s'isola des siens...*[3]

* *Nabadhnâhu:* Nous l'avons jeté. *['Intabadhat]:* s'isola. * *Charqiyya:* du côté

(1) Dans le texte, on trouve "*ba'îr*"; mot qu'on emploie aussi pour l'âne.

(2) *An-Nisâ'*, 171.

(3) *Maryam*, 16.

كَمُـلَ مِنَ الرِّجالِ كَثِيرٌ، وَلَمْ يَكْمُلْ مِنَ النِّسَاءِ: إلَّا مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ، وَآسِيَةُ آمْرَأَةُ فِرْعَوْنَ».

٣٤٣٤ ـ وَقَالَ آبْنُ وَهْبٍ: أَخْبَرَنِي يُونُسُ، عَنِ آبْنِ شِهَابٍ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ الله ﷺ يَقُولُ: «نِسَاءُ قُرَيْشٍ خَيْرُ نِسَاءٍ رَكِبْنَ الإِبِلَ، أَحْنَاهُ عَلَى طِفْلٍ، وَأَرْعَاهُ عَلَى زَوْجٍ فِي ذَاتِ يَدِهِ». يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ عَلَى إِثْرِ ذٰلِكَ: وَلَمْ تَرْكَبْ مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ بَعِيراً قَطُّ.

تَابَعَهُ آبْنُ أَخِي الزُّهْرِيِّ وَإِسْحٰقُ الْكَلْبِيُّ، عَنِ الزُّهْرِيِّ.

٤٧ ـ باب: قَوْلُهُ:

﴿يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ وَلَا تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّۚ إِنَّمَا ٱلۡمَسِيحُ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلۡقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرۡيَمَ وَرُوحٞ مِّنۡهُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦۖ وَلَا تَقُولُواْ ثَلَٰثَةٌۚ ٱنتَهُواْ خَيۡرٗا لَّكُمۡۚ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ سُبۡحَٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَدٞۘ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلٗا﴾[1]

قَالَ أَبُو عُبَيْدٍ: ﴿وَكَلِمَتُهُۥٓ﴾ كُنْ فَكَانَ. وَقَالَ غَيْرُهُ: ﴿وَرُوحٞ مِّنۡهُۖ﴾ أَحْيَاهُ فَجَعَلَهُ رُوحاً. ﴿وَلَا تَقُولُواْ ثَلَٰثَةٌۚ﴾.

٣٤٣٥ ـ **حَدَّثَنَا** صَدَقَةُ بْنُ الْفَضْلِ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ، عَنِ الأَوْزَاعِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَيْرُ آبْنُ هَانِئٍ قَالَ: حَدَّثَنِي جُنَادَةُ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ، عَنْ عُبَادَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا الله وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ الله وَرَسُولُهُ، وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ، وَالجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، أَدْخَلَهُ الله الجَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ».

قَالَ الْوَلِيدُ: حَدَّثَنِي آبْنُ جَابِرٍ، عَنْ عُمَيْرٍ، عَنْ جُنَادَةَ، وَزَادَ: «مِنْ أَبْوَابِ الجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ أَيُّهَا شَاءَ».

٤٨ ـ باب: قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: ﴿وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مَرۡيَمَ إِذِ ٱنتَبَذَتۡ مِنۡ أَهۡلِهَا﴾[2]

نَبَذْنَاهُ: أَلْقَيْنَاهُ: آعْتَزَلَتْ. ﴿شَرۡقِيّٗا﴾[3]: مِمَّا يَلِي الشَّرْقَ.

---

(١) سورة النساء الآية ١٧١. (٢) و(٣) سورة مريم الآية ١٦.

de l'orient. * *Fa-'ajâ'aha:* ce mot a la forme de *'af'altu;* et il dérive de *ji'tu.* On avance aussi qu'il s'agit de *'alja'aha,* c'est-à-dire: qui la contraint. * *Tusâqit:* qui tombe. * *Qaçiyya:* éloigné. *Farriyya:* immense/épouvantable.

* Ibn 'Abbâs: *Nasiyya* signifie: "[Je] n'étais rien." Mais d'autres dirent qu'*an-nasy* signifie: "sans valeur/mesquin".

* Abu Wâ'il: Marie, en disant: *'in kunta taqiyya,* savait que le *taqy* est sensé ne pas commettre de mal.

* Waqî' — de 'Isrâ'îl, d'Abu Ishâq, d'al-Barâ' — : *Sariyya* signifie, en syriaque, "une petite rivière"

3436 - D'après Abu Hurayra, le Prophète dit: «Il n'y a que trois personnes qui ont parlé dès le berceau: Jésus;... pour ce qui est du deuxième voici son histoire: Jurayj, qui était un homme des Fils d'Israël, était en train de prier quand sa mère vint l'appeler. Il se dit: "Dois-je lui répondre ou continuer ma prière?..." Quant à la mère, elle dit: "O Dieu! ne le fais pas mourir avant que *Tu ne lui fasses voir les visages des femmes débauchées.*"...[Un jour], alors qu'il se trouvait dans sa chapelle, une femme vint à lui...et essaya de lui parler mais il refusa. Elle alla trouver un berger et lui céda. [Plus tard], après avoir mis au monde un garçon, elle accusa Jurayj en disant: "[Cet enfant] est de Jurayj." A ces mots, on se dirigea vers la chapelle de Jurayj, on la démolit après l'en avoir fait descendre et on l'injuria. Quant à lui, il fit des ablutions, pria puis s'adressa à l'enfant: "Qui est ton père? — Le berger, répondit l'enfant." Sur ce, les présents lui dirent: "Nous allons te bâtir une chapelle en or. — Non, refusa Jurayj, en argile seulement."

«[Voici l'histoire du troisième]: il y avait une femme des Fils d'Israël qui était en train de donner le sein à son fils quand vint à passer un homme sur une monture. Comme cet homme avait une belle apparence, la femme dit: "O Dieu! fais que mon fils soit comme lui! — O Dieu! ne fais pas que je sois comme lui", dit alors l'enfant en laissant le sein et en se tournant vers l'homme avant de se remettre ensuite à sucer le sein de sa mère. (Et Abu Hurayra de dire: C'est comme si je suis en train de voir maintenant le Prophète (ç) sucer son doigt...) Ensuite vint à passer une femme esclave, ce qui poussa la mère à dire: "O Dieu! fais que mon fils ne soit pas comme celle-ci!" Et l'enfant d'abandonner de nouveau le sein de sa mère pour dire: "O Dieu fais que je sois comme elle! — Pourquoi cela? demanda la mère. — Parce que ce cavalier est un tyran d'entre les tyrans; quant à cette

﴿فَأَجَآءَهَا﴾[١]: أَفْعَلْتُ مِنْ جِئْتُ، وَيُقَالُ: أَلْجَأَهَا اَضْطَرَّهَا. ﴿تُسَٰقِطْ﴾[٢]: تَسْقُطْ. ﴿قَصِيًّا﴾[٣]: قَاصِياً. ﴿فَرِيًّا﴾[٤]: عَظِيماً.

قَالَ ٱبْنُ عَبَّاسٍ: ﴿نَسْيًا﴾[٥]: لَمْ أَكُنْ شَيْئاً. وَقَالَ غَيْرُهُ: النِّسْيُ الحَقِيرُ.

وَقَالَ أَبُو وَائِلٍ: عَلِمَتْ مَرْيَمُ أَنَّ التَّقِيَّ ذُو نُهْيَةٍ حِينَ قَالَتْ: ﴿إِن كُنتَ تَقِيًّا﴾[٦]

وَقَالَ وَكِيعٌ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحٰقَ، عَنِ الْبَرَاءِ: ﴿سَرِيًّا﴾[٧]: نَهَرٌ صَغِيرٌ بِالسُّرْيَانِيَّةِ.

٣٤٣٦ - حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: حَدَّثَنَا جَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَمْ يَتَكَلَّمْ فِي المَهْدِ إِلَّا ثَلَاثَةٌ: عِيسٰى، وَكَانَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ جُرَيْجٌ، كَانَ يُصَلِّي، جَاءَتْهُ أُمُّهُ فَدَعَتْهُ، فَقَالَ: أُجِيبُهَا أَوْ أُصَلِّي، فَقَالَتِ: اللَّهُمَّ لَا تُمِتْهُ حَتَّى تُرِيَهُ وُجُوهَ المُومِسَاتِ، وَكَانَ جُرَيْجٌ فِي صَوْمَعَتِهِ، فَتَعَرَّضَتْ لَهُ ٱمْرَأَةٌ وَكَلَّمَتْهُ فَأَبَى، فَأَتَتْ رَاعِياً فَأَمْكَنَتْهُ مِنْ نَفْسِهَا، فَوَلَدَتْ غُلَاماً، فَقَالَتْ: مِنْ جُرَيْجٍ، فَأَتَوْهُ فَكَسَرُوا صَوْمَعَتَهُ وَأَنْزَلُوهُ وَسَبُّوهُ، فَتَوَضَّأَ وَصَلَّى ثُمَّ أَتَى الْغُلَامَ، فَقَالَ مَنْ أَبُوكَ يَا غُلَامُ؟ قَالَ: الرَّاعِي، قَالُوا: نَبْنِي صَوْمَعَتَكَ مِنْ ذَهَبٍ؟ قَالَ: لَا، إِلَّا مِنْ طِينٍ. وَكَانَتِ ٱمْرَأَةٌ تُرْضِعُ ٱبْناً لَهَا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَمَرَّ بِهَا رَجُلٌ رَاكِبٌ ذُو شَارَةٍ، فَقَالَتِ: اللَّهُمَّ ٱجْعَلِ ٱبْنِي مِثْلَهُ، فَتَرَكَ ثَدْيَهَا وَأَقْبَلَ عَلَى الرَّاكِبِ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِثْلَهُ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى ثَدْيِهَا يَمَصُّهُ - قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ يَمَصُّ إِصْبَعَهُ - ثُمَّ مُرَّ بِأَمَةٍ، فَقَالَتِ: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلِ ٱبْنِي مِثْلَ هٰذِهِ، فَتَرَكَ ثَدْيَهَا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ ٱجْعَلْنِي مِثْلَهَا، فَقَالَتْ: لِمَ ذَاكَ؟ فَقَالَ: الرَّاكِبُ جَبَّارٌ مِنَ الجَبَابِرَةِ،

(١) سورة مريم الآية ٢٣.
(٢) سورة مريم الآية ٢٥.
(٣) سورة مريم الآية ٢٢.
(٤) سورة مريم الآية ٢٧.
(٥) سورة مريم الآية ٢٣.
(٦) سورة مريم الآية ١٨.
(٧) سورة مريم الآية ٢٤.

esclave, les gens disent qu'elle a volé et forniqué mais, en réalité, elle n'a rien fait de tout cela.»

3437 - Suivant Sa'îd ben al-Musayyab, Abu Hurayra dit: «La nuit de son Ascension, le Messager de Dieu dit: "J'ai rencontré Moïse, c'était un homme (Il le décrivit, et je crois, fit remarquer l'un des *râwi*, qu'il avait alors dit: ... au corps long), aux cheveux lisses; on dirait que c'était un homme de Chanû'a.

«"Je rencontrai ensuite Jésus (Le Prophète en fit la description en disant: Il était d'une taille moyenne et d'un teint rouge; on aurait dit qu'il sortait d'un *dimâ* — c'est-à-dire, du bain). Je pus aussi voir Abraham...; et de tous ses descendants, c'est moi qui lui ressemble le plus.

«"On m'apporta deux vases; l'un contenant du lait et l'autre du vin. On me dit alors: "Prends celui des deux que tu voudrais!" Je choisis le [vase de] lait et je bus. "On t'a guidé vers la prime nature (ou: tu as choisi exactement la prime nature); si tu avais pris le vin, ta Nation se serait égarée.

3438 - D'après ibn 'Abbâs, le Prophète dit: «J'ai vu Jésus, Moïse et Abraham. Quant à Jésus il était d'un teint rouge et avait [une constitution physique ferme] et la poitrine large. Moïse était brun, d'une grande taille et il avait les cheveux lisses; on dirait un homme des Zut.»

3439 - D'après 'Abd Allâh, assis au milieu des fidèles, le Prophète (ç) parla un jour du faux Messie en disant: «Certes, Dieu n'est pas borgne. Mais ce qui est du faux Messie, il l'est: il est borgne de l'œil droit; son œil-ci ressemble à un grain de raisin bien apparent [par rapport aux autres grains de la grappe].

3440 - «Cette nuit, je me suis vu en songe auprès de la Ka'ba où il y avait un homme brun tel que le plus beau brun qu'on puisse voir; ses cheveux, démêlés, pommadés et laissant tomber quelques gouttes d'eau, lui arrivaient aux épaules; de plus, posant les mains sur les épaules des deux hommes, il tournait autour du Temple. J'ai alors demandé: "Qui est-ce? — C'est le Messie, fils de Marie, m'a-t-on répondu."

«J'ai vu ensuite derrière lui un autre homme; ses cheveux étaient très crépus, et il était borgne de l'œil droit; de ceux que j'ai remarqués ressemblant à ibn Qatan, celui-ci lui ressemblait le plus. Il posait les mains sur les épaules d'un homme et tournait autour du Temple. J'ai demandé qui c'était et on m'a donné cette réponse: "C'est le faux Messie."»

وَهٰذِهِ الأَمَةَ يَقُولُونَ: سَرَقْتِ، زَنَيْتِ، وَلَمْ تَفْعَلْ».

٣٤٣٧ ـ **حَدَّثَنَا** إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى: أَخْبَرَنَا هِشَامٌ، عَنْ مَعْمَرٍ. ح وَحَدَّثَنِي مَحْمُودٌ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ لَيْلَةَ أُسْرِيَ بِهِ: «لَقِيتُ مُوسَى قَالَ: فَنَعَتَهُ، فَإِذَا رَجُلٌ ـ حَسِبْتُهُ قَالَ ـ مُضْطَرِبٌ رَجِلُ الرَّأْسِ، كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ شَنُوءَةَ، قَالَ: وَلَقِيتُ عِيسَى ـ فَنَعَتَهُ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ ـ رَبْعَةٌ أَحْمَرُ، كَأَنَّمَا خَرَجَ مِنْ دِيمَاسٍ ـ يَعْنِي الْحَمَّامَ ـ وَرَأَيْتُ إِبْرَاهِيمَ وَأَنَا أَشْبَهُ وَلَدِهِ بِهِ، قَالَ: وَأُتِيتُ بِإِنَاءَيْنِ، أَحَدُهُمَا لَبَنٌ وَالآخَرُ فِيهِ خَمْرٌ، فَقِيلَ لِي: خُذْ أَيَّهُمَا شِئْتَ، فَأَخَذْتُ اللَّبَنَ فَشَرِبْتُهُ، فَقِيلَ لِي: هُدِيتَ الْفِطْرَةَ، أَوْ: أَصَبْتَ الْفِطْرَةَ، أَمَا إِنَّكَ لَوْ أَخَذْتَ الْخَمْرَ غَوَتْ أُمَّتُكَ».

٣٤٣٨ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ: أَخْبَرَنَا إِسْرَائِيلُ: أَخْبَرَنَا عُثْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «رَأَيْتُ عِيسَى وَمُوسَى وَإِبْرَاهِيمَ، فَأَمَّا عِيسَى فَأَحْمَرُ جَعْدٌ عَرِيضُ الصَّدْرِ، وَأَمَّا مُوسَى فَآدَمُ جَسِيمٌ سَبْطٌ، كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ الزُّطِّ».

٣٤٣٩ ـ **حَدَّثَنَا** إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ: حَدَّثَنَا أَبُو ضَمْرَةَ: حَدَّثَنَا مُوسَى، عَنْ نَافِعٍ: قَالَ عَبْدُ اللهِ: ذَكَرَ النَّبِيُّ ﷺ يَوْماً بَيْنَ ظَهْرَيِ النَّاسِ الْمَسِيحَ الدَّجَّالَ، فَقَالَ: «إِنَّ اللهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ، أَلَا إِنَّ الْمَسِيحَ الدَّجَّالَ أَعْوَرُ الْعَيْنِ الْيُمْنَى، كَأَنَّ عَيْنَهُ عِنَبَةٌ طَافِيَةٌ».

٣٤٤٠ ـ «وَأَرَانِي اللَّيْلَةَ عِنْدَ الْكَعْبَةِ فِي الْمَنَامِ، فَإِذَا رَجُلٌ آدَمُ، كَأَحْسَنِ مَا يُرَى مِنْ أُدْمِ الرِّجَالِ تَضْرِبُ لِمَّتُهُ بَيْنَ مَنْكِبَيْهِ، رَجِلُ الشَّعْرِ، يَقْطُرُ رَأْسُهُ مَاءً، وَاضِعاً يَدَيْهِ عَلَى مَنْكِبَيْ رَجُلَيْنِ وَهُوَ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ، فَقُلْتُ: مَنْ هٰذَا؟ فَقَالُوا: هٰذَا الْمَسِيحُ بْنُ مَرْيَمَ، ثُمَّ رَأَيْتُ رَجُلاً وَرَاءَهُ جَعْداً قَطِطاً، أَعْوَرَ الْعَيْنِ الْيُمْنَى، كَأَشْبَهِ مَنْ رَأَيْتُ بِابْنِ قَطَنٍ، وَاضِعاً يَدَيْهِ عَلَى مَنْكِبَيْ رَجُلٍ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ، فَقُلْتُ: مَنْ هٰذَا؟ قَالُوا: الْمَسِيحُ الدَّجَّالُ».

* Rapporté aussi par 'Ubayd Allâh, et ce de Nâfi'.

3441 - D'après Sâlim, son père dit: «Non, par Dieu! le Prophète (ç) n'a pas dit que Jésus était d'un teint rouge, mais il a dit ceci: "Tandis que j'étais endormi, je [me suis vu en songe] tourner autour de la Ka'ba. Soudain, je vis un homme brun, aux cheveux lisses qui marchait en vascillant entre deux hommes. Ses cheveux laissaient tomber (*yantufu* ou *yuhrâqu*, le doute vient du *râwi*). "Qui est-ce? ai-je demandé. — C'est le fils de Marie, m'a-t-on répondu."...me retournant, je vis un homme de teint rouge et corpulent, ses cheveux étaient crépus et il était borgne de l'œil droit, on aurait dit que son œil était un grain de raisin bien apparent [comparés aux autres grains de la grappe]. Alors, j'ai demandé: "Qui est ce? — C'est l'Antéchrist, m'a-t-on répondu." Et l'homme qui lui ressemble le plus est ibn Qatan.»

* Az-Zuhry: [Ibn Qatan] était un homme de Khuzâ'a qui mourut avant l'avènement de l'Islam.

3442 - D'après Abu Salama ben 'Abd-ar-Rahmân, Abu Hurayra dit: «J'ai entendu le Messager de Dieu dire: "Comparé aux gens, je suis plus proche du fils de Marie. Les Prophètes sont des enfants de *'allât*. Entre Jésus et moi, il n'y a pas eu de prophètes."»

3443 - D'après 'Abd-ar-Rahmân ben Abu 'Amra, Abu Hurayra dit: «Le Messager de Dieu a dit: "Comparé aux gens, je suis plus proche du fils de Marie, dans l'ici-bas et dans l'autre monde. Les Prophètes sont des enfants de *'allât,* c'est-à-dire de mères différentes...Quant à leur religion, c'est la même."»

* Ibrâhîm ben Tahmân: De Mûsa ben 'Uqba, de Safwân ben Sulaym, de 'Atâ' ben Yasâr, d'Abu Hurayra (r) qui dit: Le Messager de Dieu (ç) dit...

3444 - D'après Abu Hurayra, le Prophète (ç) dit: «Ayant vu un homme voler, Jésus fils de Marie lui dit: "As-tu volé [quelque chose]? — Non, par Dieu en dehors de qui, il n'y a nul autre dieu! jura l'homme. — Je crois en Dieu, répondit Jésus, et je démens mes yeux."»

3445 - D'après 'Ubayd Allâh ben 'Abd Allâh, ibn 'Abbâs entendit 'Umar de sur son minbar dire ceci: «J'ai entendu le Prophète (ç) dire: "N'exagérez pas à me faire des éloges comme ce fut le cas des Chrétiens envers le fils de Marie; je ne suis qu'un adorateur de Dieu. Dites: *[Muhammad est] l'adorateur de Dieu et Son Messager*."»

تَابَعَهُ عُبَيْدُ اللهِ، عَنْ نَافِعٍ.

٣٤٤١ ـ **حَدَّثَنَا** أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ المَكِّيُّ قَالَ: سَمِعْتُ إِبْرَاهِيمَ بْنَ سَعْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي الزُّهْرِيُّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: لَا وَاللهِ، مَا قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِعِيسَى أَحْمَرُ، وَلٰكِنْ قَالَ: «بَيْنَمَا أَنَا نَائِمٌ أَطُوفُ بِالْكَعْبَةِ، فَإِذَا رَجُلٌ آدَمُ، سَبْطُ الشَّعَرِ، يُهَادَى بَيْنَ رَجُلَيْنِ، يَنْطُفُ رَأْسُهُ مَاءً ـ أَوْ يُهَرَاقُ رَأْسُهُ مَاءً ـ فَقُلْتُ: مَنْ هٰذَا؟ قَالُوا: ٱبْنُ مَرْيَمَ، فَذَهَبْتُ أَلْتَفِتُ، فَإِذَا رَجُلٌ أَحْمَرُ جَسِيمٌ، جَعْدُ الرَّأْسِ، أَعْوَرُ عَيْنِهِ الْيُمْنَىٰ، كَأَنَّ عَيْنَهُ عِنَبَةٌ طَافِيَةٌ، قُلْتُ: مَنْ هٰذَا؟ قَالُوا: هٰذَا الدَّجَّالُ، وَأَقْرَبُ النَّاسِ بِهِ شَبَهاً ٱبْنُ قَطَنٍ».

قَالَ الزُّهْرِيُّ: رَجُلٌ مِنْ خُزَاعَةَ، هَلَكَ فِي الجَاهِلِيَّةِ.

٣٤٤٢ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِٱبْنِ مَرْيَمَ، وَالأَنْبِيَاءُ أَوْلَادُ عَلَّاتٍ، لَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ».

٣٤٤٣ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ سِنَانٍ: حَدَّثَنَا فُلَيْحُ بْنُ سُلَيْمَانَ: حَدَّثَنَا هِلَالُ بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِعِيسَى بْنِ مَرْيَمَ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ، وَالأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ لِعَلَّاتٍ، أُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ».

وَقَالَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ طَهْمَانَ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ.

٣٤٤٤ ـ **وَحَدَّثَنِي** عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا عَبْد الرَّزَّاقِ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «رَأَى عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ رَجُلاً يَسْرِقُ، فَقَالَ لَهُ: أَسَرَقْتَ؟ قَالَ: كَلَّا، وَاللهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، فَقَالَ عِيسَى: آمَنْتُ بِاللهِ، وَكَذَّبْتُ عَيْنِي».

٣٤٤٥ ـ **حَدَّثَنَا** الحُمَيْدِيُّ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ: سَمِعْتُ الزُّهْرِيَّ يَقُولُ: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ اللهِ، عَنِ ٱبْنِ عَبَّاسٍ: سَمِعَ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يَقُولُ عَلَى الْمِنْبَرِ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «لَا تُطْرُونِي، كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ٱبْنَ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللهِ وَرَسُولُهُ».

3446 - D'après Abu Mûsa al-'Ach'ary, le Messager de Dieu dit: «Si un homme éduque et instruit bien comme il faut son esclave femme, puis l'affranchit et l'épouse, il aura deux Récompenses... Il aura aussi deux Récompenses au cas où il croit en Jésus puis croit en moi... Aussi, si l'homme craint son Seigneur et obéit à ses patrons, il aura deux Récompenses.»

3447 - D'après Sa'îd ben Jubayr, ibn 'Abbâs dit: «Le Messager de Dieu dit: "[Le Jour de la Résurrection], vous serez rassemblés nu-pieds, complètement nus et non circoncis." Il récita ensuite: **De même que Nous avons instauré une création première, Nous la recommencerons**(1)... "Et le premier, continua-t-il, revêtu ce sera Abraham. On conduira ensuite, à gauche et à droite, quelques hommes de mes Compagnons... Alors je dirai: *Ce sont mes Compagnons! — Ils n'ont pas cessé de revenir sur leurs talons depuis que tu les as quittés.* A ces mots, je répondrai à la manière de l'homme vertueux qu'était Jésus fils de Marie: **J'étais leur témoin tant que je fus parmi eux. Et quand Tu m'eus recouvré, c'est Toi qui fus leur surveillant, puisque c'est toi qui de toute chose es Témoin. Si Tu les châties, ne sont-ils pas tes esclaves? Su Tu leur pardonnes, n'es-Tu pas le Tout-Puissant, le Sage?**(2)"»

* Muhammad ben Yûsuf al-Firabry: On rapporte qu'Abu 'Abd Allâh, en se référant à Qabîza, dit: «Il s'agit de ceux qui avaient apostasié durant le califat d'Abu Bakr. D'ailleurs celui-ci les avait combattus.»

R. 49 - Sur la descente de Jésus fils de Marie (que le Salut soit sur eux)...

3448 - Selon ibn Chihâb, Sa'îd ben al-Musayyabb a entendu Abu Hurayra dire: «Le Messager de Dieu dit: "Par Celui qui tient mon âme dans Sa Main, il est proche..., le temps où le fils de Marie descendra parmi vous comme un gouverneur équitable. Il brisera la Croix, abattra le[s] porc[s] et n'acceptera plus [le payement du] *tribut*; [en ce temps-là], les richesses déborderont au point où personne n'en acceptera [plus]; alors, une seule prosternation sera mieux que l'ici-bas et ce qu'il contient."

«Récitez, si vous voulez, ceci: **Il n'en est pas un parmi les Gens du Livre qui ne soit appelé, certes, à croire en lui avant sa mort, de même qu'au Jour de la**

(1) *Al-'Anbiyyâ*, 104.

(2) *Al-Mâ'ida*, 117 - 118.

٣٤٤٦ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُقَاتِلٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ: أَخْبَرَنَا صَالِحُ بْنُ حَيٍّ: أَنَّ رَجُلاً مِنْ أَهْلِ خُرَاسَانَ قَالَ لِلشَّعْبِيِّ، فَقَالَ الشَّعْبِيُّ: أَخْبَرَنِي أَبُو بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى الأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «إِذَا أَدَّبَ الرَّجُلُ أَمَتَهُ فَأَحْسَنَ تَأْدِيبَهَا، وَعَلَّمَهَا فَأَحْسَنَ تَعْلِيمَهَا، ثُمَّ أَعْتَقَهَا فَتَزَوَّجَهَا كَانَ لَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا آمَنَ بِعِيسَى، ثُمَّ آمَنَ بِي فَلَهُ أَجْرَانِ، وَالْعَبْدُ إِذَا اتَّقَى رَبَّهُ وَأَطَاعَ مَوَالِيَهُ فَلَهُ أَجْرَانِ».

٣٤٤٧ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ النُّعْمَانِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «تُحْشَرُونَ حُفَاةً عُرَاةً غُرْلاً»، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿كَمَا بَدَأْنَآ أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُۥ وَعْدًا عَلَيْنَآ إِنَّا كُنَّا فَٰعِلِينَ﴾[1]. فَأَوَّلُ مَنْ يُكْسَى إِبْرَاهِيمُ، ثُمَّ يُؤْخَذُ بِرِجَالٍ مِنْ أَصْحَابِي ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ، فَأَقُولُ: أَصْحَابِي، فَيُقَالُ: إِنَّهُمْ لَمْ يَزَالُوا مُرْتَدِّينَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ مُنْذُ فَارَقْتَهُمْ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ: ﴿وَكُنتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِى كُنتَ أَنتَ ٱلرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ إِن تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۖ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ﴾[2].

قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ الْفِرَبْرِيُّ: ذُكِرَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ، عَنْ قَبِيصَةَ قَالَ: هُمُ الْمُرْتَدُّونَ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى عَهْدِ أَبِي بَكْرٍ، فَقَاتَلَهُمْ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ.

٤٩ ـ باب: نُزُولِ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ.

٣٤٤٨ ـ حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ: أَخْبَرَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ صَالِحٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ: أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ: سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزِلَ فِيكُمُ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَماً عَدْلاً، فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ، وَيَقْتُلَ الْخِنْزِيرَ، وَيَضَعَ الْجِزْيَةَ، وَيَفِيضَ الْمَالُ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ، حَتَّى تَكُونَ السَّجْدَةُ الْوَاحِدَةُ خَيْراً مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا». ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَاقْرَؤُوا إِنْ شِئْتُمْ: ﴿وَإِن مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِۦ قَبْلَ مَوْتِهِۦ ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾[3].

---

(١) سورة الأنبياء الآية ١٠٤.

(٢) سورة المائدة الآيتان ١١٧ ـ ١١٨.

(٣) سورة النساء الآية ١٥٩.

résurrection, il portera contre eux témoignage.[1]»

3449 - D'après Abu Hurayra, le Messager de Dieu dit: «Comment ferez-vous, lorsque le fils de Marie descendra parmi vous et que votre Imâm sera un des vôtres?»

R. 50 - Sur ce qui a été rapporté au sujet des Fils d'Israël.

3450 - D'après Rib'y ben Hirâch, 'Uqba ben 'Amrû dit une fois à Hudhayfa: «Ne veux-tu pas nous rapporter ce que tu as entendu du Messager de Dieu?» Et Hudhayfa de répondre: «Je l'ai entendu dire ceci: "A son apparition, l'Antéchrist aura avec lui de l'eau et du feu. Ce que les hommes croiront à la vue être du feu sera en réalité de l'eau froide; quant à ce qu'ils croiront être de l'eau froide, ce sera du feu brûlant. Que ceux d'entre vous qui viveront jusqu'à ce temps choisissent ce qu'il croient voir du feu car ce sera une eau douce et froide."»

3451 - Hudhayfa ajouta: «Je l'ai aussi entendu dire ceci: "Parmi ceux qui ont vécu avant vous, il y avait un homme à qui était venu l'ange [de la mort] pour recueillir son âme; il lui fut dit: *As-tu fait un quelconque bien? — Je ne sais pas, avait-il répondu. — Cherche bien! — Je ne sais rien, sauf que je faisais des négoces avec les gens; j'accordais un délai au riche et je n'exigeais rien de celui qui se trouvait dans la gêne.* Dieu l'a fait alors entrer au Paradis."

3452 - «Je l'ai aussi entendu dire ceci: "Il y eut un homme qui, à l'article de la mort, et en désespérant de vivre, fit ce testament aux siens: *A ma mort, apportez beaucoup de bois puis allumez le feu..., et une fois ma chair dévorée par ce feu et que le feu touchera mes os, prenez ses os calcinés et broyez-les, puis, attendez un jour très venteux et jetez [la poudre] dans la mer.* En effet, c'est ce qu'ils firent. Mais Dieu le reconstitua et lui dit: *Pourquoi as-tu fait cela? — Par crainte de Toi, répondit l'homme.* A ces mots, Dieu lui pardonna."»

* 'Uqba ben 'Amrû: Moi aussi j'ai entendu le Prophète (ç) dire cela. Quant à l'homme, il violait les tombes.

3453/3454 - D'après 'Ubayd Allâh ben 'Abd Allâh ben 'Utba, 'A'icha et 'Abd Allâh ben 'Abbâs dirent: Au terme de sa mort, le Messager de Dieu (ç) posait une

(1) *An-Nisâ'*, 159.

٣٤٤٩ ـ حَدَّثَنَا ٱبْنُ بُكَيْرٍ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَـنْ يُونُسَ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ، عَنْ نَافِعٍ مَوْلَى أَبِي قَتَادَةَ الأَنْصَارِيِّ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولَ اللهِ ﷺ: «كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا نَزَلَ ٱبْنُ مَرْيَمَ فِيكُمْ، وَإِمَامُكُمْ مِنْكُمْ». تَابَعَهُ عُقَيْلٌ وَالأَوْزَاعِيُّ.

٥٠ ـ باب: مَا ذُكِرَ عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ.

٣٤٥٠ ـ حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ المَلِكِ، عَنْ رِبْعِيِّ ٱبْنِ حِرَاشٍ قَالَ: قَالَ عُقْبَةُ بْنُ عَمْرٍو لِحُذَيْفَةَ: أَلَا تُحَدِّثُنَا مَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللهِ ﷺ؟ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «إِنَّ مَعَ الدَّجَّالِ إِذَا خَرَجَ مَاءً وَنَاراً، فَأَمَّا الَّذِي يَرَى النَّاسُ أَنَّهَا النَّارُ فَمَاءٌ بَارِدٌ، وَأَمَّا الَّذِي يَرَى النَّاسُ أَنَّهُ مَاءٌ بَارِدٌ فَنَارٌ تُحْرِقُ، فَمَنْ أَدْرَكَ مِنْكُمْ فَلْيَقَعْ فِي الَّذِي يَرَى أَنَّهَا نَارٌ، فَإِنَّهُ عَذْبٌ بَارِدٌ».

٣٤٥١ ـ قَالَ حُذَيْفَةُ وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «إِنَّ رَجُلاً كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، أَتَاهُ المَلَكُ لِيَقْبِضَ رُوحَهُ، فَقِيلَ لَهُ: هَلْ عَمِلْتَ مِنْ خَيْرٍ؟ قَالَ: مَا أَعْلَمُ، قِيلَ لَهُ: ٱنْظُرْ، قَالَ: مَا أَعْلَمُ شَيْئاً غَيْرَ أَنِّي كُنْتُ أُبَايِعُ النَّاسَ فِي الدُّنْيَا وَأُجَازِيهِمْ، فَأُنْظِرُ المُوسِرَ وَأَتَجَاوَزُ عَنِ المُعْسِرِ، فَأَدْخَلَهُ الله الجَنَّةَ».

٣٤٥٢ ـ قَالَ: وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «إِنَّ رَجُلاً حَضَرَهُ المَوْتُ، فَلَمَّا يَئِسَ مِنَ الحَيَاةِ أَوْصَى أَهْلَهُ: إِذَا أَنَا مُتُّ فَٱجْمَعُوا لِي حَطَباً كَثِيراً، وَأَوْقِدُوا فِيهِ نَاراً، حَتَّى إِذَا أَكَلَتْ لَحْمِي وَخَلَصَتْ إِلَى عَظْمِي فَٱمْتُحِشَتْ، فَخُذُوهَا فَٱطْحَنُوهَا، ثُمَّ ٱنْظُرُوا يَوْماً رَاحاً فَٱذْرُوهُ فِي الْيَمِّ، فَفَعَلُوا، فَجَمَعَهُ الله فَقَالَ لَهُ: لِمَ فَعَلْتَ ذٰلِكَ؟ قَالَ: مِنْ خَشْيَتِكَ، فَغَفَرَ الله لَهُ».

قَالَ عُقْبَةُ بْنُ عَمْرٍو: وَأَنَا سَمِعْتُهُ يَقُولُ ذَاكَ: «وَكَانَ نَبَّاشاً».

٣٤٥٣-٣٤٥٤ ـ حدّثني بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللهِ: أَخْبَرَنِي مَعْمَرٌ وَيُونُسُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ اللهِ: أَنَّ عَائِشَةَ وَٱبْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ الله عَنْهُمْ قَالَا: لَمَّا نُزِلَ بِرَسُولِ اللهِ ﷺ، طَفِقَ يَطْرَحُ خَمِيصَةً عَلَى وَجْهِهِ، فَإِذَا ٱغْتَمَّ كَشَفَهَا عَنْ وَجْهِهِ،

khamîsa sur son visage, et une fois qu'elle lui gênait la respiration, il l'enlevait. Etant ainsi, il dit: "Que la malédiction de Dieu soit sur les Juifs et les Chrétiens! ils ont fait des tombes de leurs prophètes des oratoires." Il voulait mettre en garde contre ce genre de pratique.

3455 - Abu Hâzim dit: «J'ai accompagné Abu Hurayra pendant cinq ans...Je l'ai entendu une fois rapporter ceci du Prophète (ç): *Les Fils d'Israël étaient gouvernés par des prophètes; chaque fois qu'un prophète mourait un autre lui succédait... Mais après moi, il n'y aura aucun prophète; il y aura plutôt des califes, et ils seront nombreux. — Et que nous ordonnes-tu de faire alors? demandèrent les présents. — Respectez l'allégeance donnée au premier... et obéissez-leur; car Dieu leur demandera compte de ce qu'Il leur a confié.*»

3456 - Abu Sa'îd al-Khudry [dit]: «Le Prophète (ç) dit: "Vous suivrez la voie de ceux qui ont vécu avant vous: empan par empan et coudée par coudée; et même s'ils étaient entrés dans un trou de lézard, vous y entreriez aussi. — O Messager de Dieu! demandâmes-nous, est-ce aux Juifs et aux Chrétiens [que tu fais allusion]? — Et qui donc serait-ce? fut la réponse du Prophète (ç)."»

3457 - D'après Abu Qilâba, Anas dit: «...On mentionna la cloche et le feu, et on parla des Juifs et des Chrétiens... On donna alors à Bilâl l'ordre de faire le *'adhân* en prononçant ses parties par deux fois chacune et la *'iqâma* en prononçant ses parties par une seule fois chacune.»

3458 - Selon Masrûq, 'A'icha détestait que l'orant mette la main sur la hanche. Elle disait que les Juifs faisaient cela.

* Rapporté aussi par Chu'ba, et ce d'al-'A'mach.

3459 - D'après ibn 'Umar (r), le Prophète (ç) dit: «Votre terme, comparé au terme des nations qui vous ont précédés, est de/entre la prière du *'asr* jusqu'au coucher du soleil; et votre semblance et celle des Juifs et des Chrétiens est celle d'un homme qui engagea des salariés en disant: "Qui est-ce qui travaillera pour moi du matin jusqu'au milieu de la journée contre un *qirat*?" Les Juifs travaillèrent, chacun pour un *qirât*. Après quoi, il dit: "Qui est-ce qui travaillera pour moi contre un *qirat* du milieu de la journée jusqu'au moment de la prière du *'asr*?"...Puis: "Qui est-ce qui travaillera pour moi contre deux *qirât* du moment du *'asr* jusqu'au coucher du soleil?"...C'est vous qui travaillerez du moment de la prière du *'asr* jusqu'au coucher du soleil pour deux *qirât* chacun; vous aurez la

فَقَالَ وَهُوَ كَذٰلِكَ: «لَعْنَةُ اللهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ». يُحَذِّرُ مَا صَنَعُوا.

٣٤٥٥ ـ حدّثني مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ فُرَاتٍ الْقَزَّازِ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا حَازِمٍ قَالَ: قَاعَدْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ خَمْسَ سِنِينَ، فَسَمِعْتُهُ يُحَدِّثُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الأَنْبِيَاءُ، كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَسَيَكُونُ خُلَفَاءُ فَيَكْثُرُونَ». قَالُوا: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: «فُوا بِبَيْعَةِ الأَوَّلِ فَالأَوَّلِ، أَعْطُوهُمْ حَقَّهُمْ، فَإِنَّ اللهَ سَائِلُهُمْ عَمَّا اسْتَرْعَاهُمْ».

٣٤٥٦ ـ **حَدَّثَنَا** سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ: حَدَّثَنَا أَبُو غَسَّانَ قَالَ: حَدَّثَنِي زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَتَتَّبِعُنَّ سَنَنَ مَنْ قَبْلَكُمْ شِبْراً بِشِبْرٍ، وَذِرَاعاً بِذِرَاعٍ، حَتَّى لَوْ سَلَكُوا جُحْرَ ضَبٍّ لَسَلَكْتُمُوهُ». قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللهِ، الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ: «فَمَنْ؟».

٣٤٥٧ ـ **حَدَّثَنَا** عِمْرَانُ بْنُ مَيْسَرَةَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ: حَدَّثَنَا خَالِدٌ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: ذَكَرُوا النَّارَ وَالنَّاقُوسَ، فَذَكَرُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، فَأُمِرَ بِلَالٌ: أَنْ يَشْفَعَ الأَذَانَ، وَأَنْ يُوتِرَ الإِقَامَةَ.

٣٤٥٨ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي الضُّحَى، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا: كَانَتْ تَكْرَهُ أَنْ يَجْعَلَ الْمُصَلِّي يَدَهُ فِي خَاصِرَتِهِ، وَتَقُولُ: إِنَّ الْيَهُودَ تَفْعَلُهُ. تَابَعَهُ شُعْبَةُ، عَنِ الأَعْمَشِ.

٣٤٥٩ ـ **حَدَّثَنَا** قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا لَيْثٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، عَنْ رَسُولِ اللهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّمَا أَجَلُكُمْ ـ فِي أَجَلِ مَنْ خَلَا مِنَ الأُمَمِ ـ مَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى مَغْرِبِ الشَّمْسِ، وَإِنَّمَا مَثَلُكُمْ وَمَثَلُ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى، كَرَجُلٍ اسْتَعْمَلَ عُمَّالاً، فَقَالَ: مَنْ يَعْمَلُ لِي إِلَى نِصْفِ النَّهَارِ عَلَى قِيرَاطٍ قِيرَاطٍ، فَعَمِلَتِ الْيَهُودُ إِلَى نِصْفِ النَّهَارِ عَلَى قِيرَاطٍ قِيرَاطٍ، ثُمَّ قَالَ: مَنْ يَعْمَلُ لِي مِنْ نِصْفِ النَّهَارِ إِلَى صَلَاةِ الْعَصْرِ عَلَى قِيرَاطٍ قِيرَاطٍ، فَعَمِلَتِ النَّصَارَى مِنْ نِصْفِ النَّهَارِ إِلَى صَلَاةِ الْعَصْرِ عَلَى قِيرَاطٍ قِيرَاطٍ، ثُمَّ قَالَ: مَنْ يَعْمَلُ لِي مِنَ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى مَغْرِبِ الشَّمْسِ عَلَى قِيرَاطَيْنِ قِيرَاطَيْنِ، أَلَا، فَأَنْتُمُ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ مِنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى مَغْرِبِ الشَّمْسِ، عَلَى قِيرَاطَيْنِ قِيرَاطَيْنِ، أَلَا لَكُمُ الأَجْرُ

rétribution par deux fois, ce qui laissera les Juifs et les Chrétiens courroucés. Ils diront: "Nous avons travaillé plus mais avons eu une rétribution inférieure!" Alors Dieu [leur] dira: "Vous ai-Je lésés en quoi que ce soit en ce qui concerne votre droit? — Non, répondront-ils. — Eh bien! cela est Ma grâce et Je l'accorde à qui Je veux."»

3460 - D'après Tâwûs, ibn 'Abbâs dit: «J'ai entendu 'Umar (r) dire: "Que Dieu combatte Un tel! n'a-t-il pas su que le Prophète (ç) avait dit: *Que Dieu maudisse les Juifs! on leur avait interdit les graisses mais ils ont trouvé le moyen de les faire fondre pour ensuite les vendre.*"»

* Rapporté aussi par Jâbir et Abu Hurayra, et ce du Prophète (ç).

3461 - D'après 'Abd Allâh ben 'Amrû, le Prophète (ç) dit: «[De l'enseignement que j'apporte], transmettez ne fût-ce qu'un seul signe... Il n'y a aucune gêne à rapporter des propos des Fils d'Israël... Celui qui, délibérément, ment sur mon compte, n'a qu'à s'attendre à occuper sa place qui lui est réservée dans le Feu.»

3462 - D'après Abu Hurayra, le Messager de Dieu dit: «Les Juifs et les Chrétiens ne se teignent pas[1]...; agissez donc différemment.»

3463 - D'après Jarîr, al-Hasan dit: «Jundab ben 'Abd Allâh, dont nous n'avons oublié aucune parole et dont nous n'avons à craindre aucun mensonge, nous a rapporté dans cette mosquée même que le Prophète (ç) avait dit: "Il y avait parmi ceux qui ont vécu avant vous un homme qui, atteint d'une blessure et ne pouvant la supporter, prit un couteau et se saigna la main; il mourut avant même que le sang ne cessât de couler... Dieu dit alors: *Mon serviteur a pris les devants sur Moi en ce qui concerne le terme de sa vie. Alors, Je lui interdis le Paradis.*"»

R. 51 - Histoire d'un lépreux, d'un chauve et d'un aveugle chez les Fils d'Israël.

3464 - D'après 'Abd-ar-Rahmân ben Abu 'Amra, Abu Hurayra rapporta avoir entendu le Messager de Dieu (ç) dire: «Il y avait parmi les Fils d'Israël trois hommes: un lépreux, un aveugle et un chauve... Décrétant de les éprouver, Dieu leur envoya un ange. Ce dernier vint dire au lépreux: "Qu'est-ce que tu aimes le

(1) la barbe et les cheveux.

مَرَّتَيْنِ، فَغَضِبَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى، فَقَالُوا: نَحْنُ أَكْثَرُ عَمَلاً وَأَقَلُّ عَطَاءً، قَالَ آللهُ: هَلْ ظَلَمْتُكُمْ مِنْ حَقِّكُمْ شَيْئاً؟ قَالُوا: لاَ، قَالَ: فَإِنَّهُ فَضْلِي أُعْطِيهِ مَنْ شِئْتُ».

٣٤٦٠ ـ **حَدَّثَنَا** عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرٍو، عَنْ طَاوُسٍ، عَنِ آبْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَاتَلَ اللهُ فُلَاناً، أَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَعَنَ اللهُ الْيَهُودَ، حُرِّمَتْ عَلَيْهِمِ الشُّحُومُ فَجَمَلُوهَا فَبَاعُوهَا».

تَابَعَهُ جَابِرٌ، وَأَبُو هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

٣٤٦١ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو عَاصِمٍ الضَّحَّاكُ بْنُ مَخْلَدٍ: أَخْبَرَنَا الأَوْزَاعِيُّ: حَدَّثَنَا حَسَّانُ بْنُ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي كَبْشَةَ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً، وَحَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلاَ حَرَجَ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّداً فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

٣٤٦٢ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ صَالِحٍ، عَنِ آبْنِ شِهَابٍ قَالَ: قَالَ أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ: إِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى لاَ يَصْبُغُونَ، فَخَالِفُوهُمْ».

٣٤٦٣ ـ **حَدَّثَنَا** مُحَمَّدٌ قَالَ: حَدَّثَنِي حَجَّاجٌ: حَدَّثَنِي جَرِيرٌ، عَنِ الحَسَنِ: حَدَّثَنَا جُنْدَبُ بْنُ عَبْدِ آللَّهِ فِي هٰذَا المَسْجِدِ، وَمَا نَسِينَا مُنْذُ حَدَّثَنَا، وَمَا نَخْشَى أَنْ يَكُونَ جُنْدَبٌ كَذَبَ عَلَى رَسُولِ آللَّهِ ﷺ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ آللَّهِ ﷺ: «كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ بِهِ جُرْحٌ، فَجَزِعَ، فَأَخَذَ سِكِّيناً فَحَزَّ بِهَا يَدَهُ، فَمَا رَقَأَ الدَّمُ حَتَّى مَاتَ، قَالَ آللَّهُ تَعَالَى: بَادَرَنِي عَبْدِي بِنَفْسِهِ، حَرَّمْتُ عَلَيْهِ الجَنَّةَ».

٥١ ـ باب: حَدِيثُ أَبْرَصَ وَأَعْمَى وَأَقْرَعَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ.

٣٤٦٤ ـ **حَدَّثَنَا** أَحْمَدُ بْنُ إِسْحٰقَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ: حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ بْنُ عَبْدِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ حَدَّثَهُ: أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ. ح **وَحَدَّثَنِي** مُحَمَّدٌ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ رَجَاءٍ: أَخْبَرَنَا هَمَّامٌ، عَنْ إِسْحٰقَ بْنِ عَبْدِ اللهِ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ حَدَّثَهُ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ ثَلَاثَةً فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ: أَبْرَصَ وَأَقْرَعَ وَأَعْمَى، بَدَا للهِ أَنْ يَبْتَلِيَهُمْ، فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ مَلَكاً، فَأَتَى الأَبْرَصَ فَقَالَ: أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: لَوْنٌ حَسَنٌ، وَجِلْدٌ

plus? — Les gens me trouve répugnant, répondit le lépreux, je veux bien avoir un beau teint et une belle peau." Sur ce, l'ange lui essuya la peau et l'homme de voir [la lèpre] disparaître en cédant la place à un teint et une peau beaux. "Quel est le bien que tu aimes le plus, interrogea de nouveau l'ange? — Les chameaux (ou: "des vaches"; il y a doute de la part du râwi; [de toute façon], du lépreux et du chauve, l'un dit "les chameaux" et l'autre dit "les vaches"). On lui donna une chamelle pleine de dix mois et l'ange lui dit: "Pour toi, elle sera bénie." Il s'adressa ensuite au chauve et lui dit: "Qu'est-ce que tu aimes le plus? — Une belle chevelure, répondit l'homme." En effet, l'ange lui essuya [la tête] et l'homme eut tout de suite une belle chevelure. "Et quel est le bien que tu aimes le plus? interrogea de nouveau l'ange — Les vaches." Il lui donna une vache pleine en lui disant: "Pour toi, elle sera bénie." Il passa ensuite à l'aveugle et lui dit: "Qu'est-ce que tu aimes le plus? — Que Dieu me rende la vue afin que je puisse voir les gens." Et l'ange de l'effleurer. Dieu lui rendit alors la vue. "Et quel est le bien que tu aimes le plus? reprit l'ange. — Les moutons, fut la réponse de l'homme." Dieu lui donna une brebis sur le point de mettre bas.

«Les trois virent la prolifération de leurs animaux; le premier eut une vallée remplie de chameaux; le deuxième, une vallée de vaches; et le troisième, une vallée de moutons.

«Un jour, ayant repris la figure et l'aspect du lépreux [durant sa maladie], l'ange se présenta à celui-ci et lui dit: "Je suis un homme malheureux, j'ai perdu tout ce que j'avais au cours de mon voyage; et à part Dieu et ton aide [que j'espère avoir], je ne peux arriver à destination... Je te conjure, par Celui qui t'a donné le beau teint, la belle peau et la richesse, de me donner un chameau pour continuer mon voyage. — C'est que, répondit le lépreux, j'ai plusieurs charges à assumer. — Il me semble que je te connais, dit l'ange. N'étais-tu pas un lépreux que les gens répugnaient, et un pauvre à qui Dieu a donné [des biens]? — Moi! s'écria le lépreux; mais cette fortune je l'ai héritée de mes ancêtres, qui étaient d'ailleurs des seigneurs. — Si tu mens, puisse Dieu te faire redevenir comme tu étais!"

«Il fit la même chose avec le chauve. Ayant eu la même réponse, il lui dit aussi: "Si tu mens, puisse Dieu te faire redevenir comme tu étais!"

«Enfin, l'ange se rendit chez l'aveugle en ayant repris son même visage qu'autrefois. Il lui dit: "Je suis un démuni, un voyageur ayant perdu toutes mes ressources pendant le voyage; je n'ai personne à qui m'adresser, sinon Dieu et toi. Je te conjure, par Celui qui t'a rendu la vue, de me donner une brebis pour que je

حَسَنٌ، قَدْ قَذِرَنِي النَّاسُ، قَالَ: فَمَسَحَهُ فَذَهَبَ عَنْهُ، فَأُعْطِيَ لَوْناً حَسَناً، وَجِلْداً حَسَناً، فَقَالَ: أَيُّ المَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: الإِبِلُ ـ أَوْ قَالَ: الْبَقَرُ، هُوَ شَكَّ فِي ذٰلِكَ: أَنَّ الأَبْرَصَ وَالأَقْرَعَ: قَالَ أَحَدُهُمَا الإِبِلُ، وَقَالَ الآخَرُ الْبَقَرُ ـ فَأُعْطِيَ نَاقَةً عُشَرَاءَ، فَقَالَ: يُبَارَكُ لَكَ فِيهَا. وَأَتَى الأَقْرَعَ فَقَالَ: أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: شَعَرٌ حَسَنٌ، وَيَذْهَبُ عَنِّي هٰذَا، قَدْ قَذِرَنِي النَّاسُ، قَالَ: فَمَسَحَهُ فَذَهَبَ، وَأُعْطِيَ شَعَراً حَسَناً، قَالَ: فَأَيُّ المَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: الْبَقَرُ، قَالَ: فَأَعْطَاهُ بَقَرَةً حَامِلاً، وَقَالَ: يُبَارَكُ لَكَ فِيهَا. وَأَتَى الأَعْمٰى فَقَالَ: أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: يَرُدُّ اللهُ إِلَيَّ بَصَرِي، فَأُبْصِرُ بِهِ النَّاسَ، قَالَ: فَمَسَحَهُ فَرَدَّ اللهُ إِلَيْهِ بَصَرَهُ، قَالَ: فَأَيُّ المَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: الْغَنَمُ، فَأَعْطَاهُ شَاةً وَالِداً، فَأُنْتِجَ هٰذَانِ وَوَلَّدَ هٰذَا، فَكَانَ لِهٰذَا وَادٍ مِنْ إِبِلٍ، وَلِهٰذَا وَادٍ مِنْ بَقَرٍ، وَلِهٰذَا وَادٍ مِنَ الْغَنَمِ، ثُمَّ إِنَّهُ أَتَى الأَبْرَصَ فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ، فَقَالَ: رَجُلٌ مِسْكِينٌ، تَقَطَّعَتْ بِيَ الْحِبَالُ فِي سَفَرِي، فَلَا بَلَاغَ الْيَوْمَ إِلَّا بِاللهِ ثُمَّ بِكَ، أَسْأَلُكَ ـ بِالَّذِي أَعْطَاكَ اللَّوْنَ الحَسَنَ وَالجِلْدَ الحَسَنَ وَالمَالَ ـ بَعِيراً أَتَبَلَّغُ عَلَيْهِ فِي سَفَرِي. فَقَالَ لَهُ: إِنَّ الْحُقُوقَ كَثِيرَةٌ، فَقَالَ لَهُ: كَأَنِّي أَعْرِفُكَ، أَلَمْ تَكُنْ أَبْرَصَ يَقْذَرُكَ النَّاسُ فَقِيراً فَأَعْطَاكَ اللهُ؟ فَقَالَ: لَقَدْ وَرِثْتُ لِكَابِرٍ عَنْ كَابِرٍ، فَقَالَ: إِنْ كُنْتَ كَاذِباً فَصَيَّرَكَ اللهُ إِلَى مَا كُنْتَ. وَأَتَى الأَقْرَعَ فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ، فَقَالَ لَهُ مِثْلَ مَا قَالَ لِهٰذَا، فَرَدَّ عَلَيْهِ مِثْلَ مَا رَدَّ عَلَيْهِ هٰذَا، فَقَالَ: إِنْ كُنْتَ كَاذِباً فَصَيَّرَكَ اللهُ إِلَى مَا كُنْتَ. وَأَتَى الأَعْمٰى فِي صُورَتِهِ، فَقَالَ: رَجُلٌ مِسْكِينٌ وَٱبْنُ سَبِيلٍ، وَتَقَطَّعَتْ بِيَ الْحِبَالُ فِي سَفَرِي، فَلَا بَلَاغَ الْيَوْمَ إِلَّا بِاللهِ ثُمَّ بِكَ، أَسْأَلُكَ بِالَّذِي رَدَّ عَلَيْكَ بَصَرَكَ شَاةً أَتَبَلَّغُ بِهَا فِي سَفَرِي، فَقَالَ: قَدْ كُنْتُ أَعْمٰى فَرَدَّ اللهُ

puisse poursuivre mon voyage! — J'étais aveugle, répondit l'homme, et Dieu m'a rendu la vue; j'étais pauvre et Il m'a rendu riche. Prends ce que tu veux. Par Dieu! je ne t'infligerai rien que ce soit pour ce que tu prends en vue de Dieu. — Garde ton bien! répondit l'ange, tout cela n'a eu lieu que pour vous éprouver. Dieu t'a agréé et manifesté Sa colère contre les deux autres."»

R. 52 - ...Tiendras-tu [l'aventure] des compagnons de la caverne (*al-kahf*) et de l'épitaphe (*ar-raqîm*)...[1]

* *Al-Kahf:* une ouverture dans une montagne. * *Ar-raqîm*[2]*:* Le livre. * *Marqûm:* écrit; cela vient du *raqm.* * *Rabaṭna 'alâ qulûbihim*[3]*:* Nous leur avons inspiré la patience. *Chatata*[4]*:* exagération. * *Al-waçîd:* la cour; le pluriel peut être *waçâ'id* ou *wuçud.* On avance aussi que *waçîd* signifie "porte". * *Mu'çada*[5]*:* fermé. On dit *'âçada* et *'awçada* en parlant de la fermeture de la porte. * *Ba'athnâhum*[6]*:* Nous avons [re]donné vie. * *'Azkâ*[7]*:* plus grand/ plus abondant. * Dieu assourdit leurs oreilles et ils dormirent[8]. * *Rajman bil-ghayb*[9]*:* sans évidence. * Mujâhid: *Taqriẓuhum*[10] signifie "les laisser".

R. 53 - A propos du hadîth de la grotte.

3465 - D'après ibn 'Umar, le Messager de Dieu dit: «Tandis que trois hommes d'entre ceux qui ont vécu avant vous étaient en train de marcher, la pluie les surprit. Ils se dirigèrent vers une grotte où ils s'abritèrent; mais l'ouverture de cette grotte se referma derrière eux. Alors ils se dirent: "Par Dieu! à part la vérité, rien ne peut nous tirer d'affaire; que chacun de nous invoque [Dieu] en mentionnant une œuvre dans laquelle il se voyait sincère!"

«"O Dieu! s'écria le premier, tu sais bien que j'avais un ouvrier qui a fait un travail pour moi moyennant un *faraq* de riz mais qui est parti en laissant son

---

(1) *Al-Kahf*, 9.
(2) *Al-Mutaffifûn*, 9.
(3) *Al-Kahf*, 14.
(4) *Al-Kahf*, 14.
(5) *Al-Humaza*, 8 et *al-Balad*, 20.
(6) *Al-Kahf*, 19.
(7) *Al-Kahf*, 19.
(8) Allusion au verset 14 de la sourate d'*al-Kahf.*
(9) *Al-Kahf*, 22.
(10) *Al-Kahf*, 17.

بَصَرِي، وَفَقِيراً فَقَدْ أَغْنَانِي، فَخُذْ مَا شِئْتَ، فَوَاللهِ لَا أَجْهَدُكَ الْيَوْمَ بِشَيْءٍ أَخَذْتَهُ للهِ، فَقَالَ: أَمْسِكْ مَالَكَ، فَإِنَّمَا ٱبْتُلِيتُمْ، فَقَدْ رَضِيَ اللهُ عَنْكَ، وَسَخِطَ عَلَى صَاحِبَيْكَ».

٥٢ ـ باب: ﴿أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْكَهْفِ وَٱلرَّقِيمِ﴾[1]

الْكَهْفُ الْفَتْحُ فِي الْجَبَلِ، وَالرَّقِيمُ الْكِتَابُ. ﴿مَّرْقُومٌ﴾[2]: مَكْتُوبٌ، مِنَ الرَّقْمِ. ﴿وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾[3]: أَلْهَمْنَاهُمْ صَبْراً. ﴿شَطَطًا﴾[4]: إِفْرَاطاً. الْوَصِيدُ: الْفِنَاءُ، وَجَمْعُهُ وَصَائِدُ وَوُصُدٌ، وَيُقَالُ: الْوَصِيدُ الْبَابُ. ﴿مُّؤْصَدَةٌ﴾[5]: مُطْبَقَةٌ، آصَدَ الْبَابَ وَأَوْصَدَ. ﴿بَعَثْنَٰهُمْ﴾[6]: أَحْيَيْنَاهُمْ. ﴿أَزْكَىٰ﴾[7]: أَكْثَرُ رَيْعاً. فَضَرَبَ اللهُ عَلَى آذَانِهِمْ فَنَامُوا. ﴿رَجْمًا بِٱلْغَيْبِ﴾[8]: لَمْ يَسْتَبِنْ. وَقَالَ مُجَاهِدٌ: ﴿تَّقْرِضُهُمْ﴾[9]: تَتْرُكُهُمْ.

٥٣ ـ باب: (حَدِيثُ الْغَارِ)

٣٤٦٥ ـ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ خَلِيلٍ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ٱبْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «بَيْنَمَا ثَلَاثَةُ نَفَرٍ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ يَمْشُونَ، إِذْ أَصَابَهُمْ مَطَرٌ، فَأَوَوْا إِلَى غَارٍ فَٱنْطَبَقَ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: إِنَّهُ وَاللهِ يَا هٰؤُلَاءِ، لَا يُنْجِيكُمْ إِلَّا الصِّدْقُ، فَلْيَدْعُ كُلُّ رَجُلٍ مِنْكُمْ بِمَا يَعْلَمُ أَنَّهُ قَدْ صَدَقَ فِيهِ.

فَقَالَ وَاحِدٌ مِنْهُمْ: اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّهُ كَانَ لِي أَجِيرٌ عَمِلَ لِي عَلَى فَرَقٍ مِنْ أَرُزٍّ،

---

(١) سورة الكهف الآية ٩.
(٢) سورة المطففين الآية ٩.
(٣) سورة الكهف الآية ١٤.
(٤) سورة الكهف الآية ١٤.
(٥) سورة الهُمزة الآية ٨، وسورة البلد الآية ٢٠.
(٦) سورة الكهف الآية ١٩.
(٧) سورة الكهف الآية ١٩.
(٨) سورة الكهف الآية ٢٢.
(٩) سورة الكهف الآية ١٧.

salaire, que j'ai pris ce *faraq* et l'ai semé, que sa production fut si grande que j'ai pus acheter des vaches, que cet ouvrier est ensuite venu demander son salaire. *Dirige-toi vers ces vaches et prends-les!lui ai-je dit — tu ne me dois qu'un faraq de riz, m'a-t-il répondu. — Prends ces vaches, elles proviennent de ton faraq*, et qu'il a, en effet, prit les vaches... Si Tu juges que j'ai fait cela par crainte de Toi, délivre-nous." A ces mots, le rocher [qui obstruait la grotte] se fendit un peu.

«Le deuxième: "O Dieu! tu sais bien que j'avais un père et une mère qui étaient d'un âge avancé et que chaque soir je leur apportais du lait de mes brebis. Une nuit, je fus en retard. A mon arrivée, je les trouvai déjà endormis. Et même si mon épouse et mes enfants supportaient mal la faim, je ne leur donnais à boire du lait qu'après avoir servi mes parents. En cette nuit, je ne voulus pas les réveiller, je détestais cela; mais je détestais aussi de ne pas leur donner à boire de ce lait, de crainte que cela ne leur causât une certaine faiblesse. D'ailleurs, c'est pour cette raison que je ne cessais d'attendre [leur réveil] jusqu'à l'aube... Si Tu juges que j'ai fait cela par crainte de Toi, délivre-nous." A ces mots, le rocher se fendit de nouveau au point où ils purent voir le ciel.

«Le troisième: "O Dieu! tu sais bien que j'avais une cousine paternelle que j'aimais le plus au monde, que je lui ai demandé de me céder, qu'elle a refusé, sauf si je lui apporterais cent *dinâr,* que je lui ai apporté cette somme, et qu'elle m'a enfin cédé... Tu sais aussi qu'une fois entre ses jambes, elle m'a dit: *Crains Dieu, tu ne peux me toucher que si tu en as le droit!* que je me suis alors levé en lui laissant les cent *dinâr*... Si Tu juges que j'ai fait cela par crainte de Toi, délivre-nous!" Sur ce, Dieu les délivra et ils purent sortir.»

r.54/3466 - D'après 'Abd-ur-Rahmân, Abu Hurayra a entendu le Messager de Dieu dire: «Il y avait une femme qui, donnant le sein à son enfant, vit de passage un homme sur une monture: "O Dieu! s'écria-t-elle, ne fais pas mourir mon fils avant qu'il ne soit pareil à cet homme. — O Dieu! ne fais pas que je sois comme lui", opposa l'enfant avant de revenir au sein de sa mère.Vint à passer ensuite une femme que l'on traînait et dont on se moquait. "O Dieu! s'écria de nouveau la mère, ne fais pas que mon fils soit comme celle-ci. — O Dieu! répliqua l'enfant, fais que je sois comme elle."

«Pour ce qui est de l'homme, il s'agit d'un mécréant; quant à la femme, on l'accuse d'adultère et elle dit: "Dieu me suffit comme juge", on l'accuse de vol et elle dit: "Dieu me suffit comme juge."»

فَذَهَبَ وَتَرَكَهُ، وَإِنِّي عَمَدْتُ إِلَى ذٰلِكَ الْفَرَقِ فَزَرَعْتُهُ، فَصَارَ مِنْ أَمْرِهِ أَنِّي آشْتَرَيْتُ مِنْهُ بَقَراً، وَأَنَّهُ أَتَانِي يَطْلُبُ أَجْرَهُ، فَقُلْتُ: آعْمِدْ إِلَى تِلْكَ الْبَقَرِ فَسُقْهَا، فَقَالَ لِي: إِنَّمَا لِي عِنْدَكَ فَرَقٌ مِنْ أَرُزٍّ، فَقُلْتُ لَهُ: آعْمِدْ إِلَى تِلْكَ الْبَقَرِ، فَإِنَّهَا مِنْ ذٰلِكَ الْفَرَقِ، فَسَاقَهَا، فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنِّي فَعَلْتُ ذٰلِكَ مِنْ خَشْيَتِكَ فَفَرِّجْ عَنَّا، فَآنْسَاخَتْ عَنْهُمُ الصَّخْرَةُ.

فَقَالَ الآخَرُ: اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّهُ كَانَ لِي أَبَوَانِ شَيْخَانِ كَبِيرَانِ، فَكُنْتُ آتِيهِمَا كُلَّ لَيْلَةٍ بِلَبَنِ غَنَمٍ لِي، فَأَبْطَأْتُ عَلَيْهِمَا لَيْلَةً، فَجِئْتُ وَقَدْ رَقَدَا، وَأَهْلِي وَعِيَالِي يَتَضَاغَوْنَ مِنَ الْجُوعِ، فَكُنْتُ لَا أَسْقِيهِمْ حَتَّى يَشْرَبَ أَبَوَايَ، فَكَرِهْتُ أَنْ أُوقِظَهُمَا وَكَرِهْتُ أَنْ أَدَعَهُمَا فَيَسْتَكِنَّا لِشَرْبَتِهِمَا، فَلَمْ أَزَلْ أَنْتَظِرُ حَتَّى طَلَعَ الْفَجْرُ، فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنِّي فَعَلْتُ ذٰلِكَ مِنْ خَشْيَتِكَ فَفَرِّجْ عَنَّا، فَآنْسَاخَتْ عَنْهُمُ الصَّخْرَةُ حَتَّى نَظَرُوا إِلَى السَّمَاءِ.

فَقَالَ الآخَرُ: اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّهُ كَانَ لِي آبْنَةُ عَمٍّ، مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ إِلَيَّ، وَأَنِّي رَاوَدْتُهَا عَنْ نَفْسِهَا فَأَبَتْ إِلَّا أَنْ آتِيَهَا بِمِائَةِ دِينَارٍ، فَطَلَبْتُهَا حَتَّى قَدَرْتُ، فَأَتَيْتُهَا بِهَا فَدَفَعْتُهَا إِلَيْهَا فَأَمْكَنَتْنِي مِنْ نَفْسِهَا، فَلَمَّا قَعَدْتُ بَيْنَ رِجْلَيْهَا، قَالَتِ آتَّقِ اللهَ وَلَا تَفُضَّ الخَاتَمَ إِلَّا بِحَقِّهِ فَقُمْتُ وَتَرَكْتُ الْمِائَةَ دِينَارٍ، فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنِّي فَعَلْتُ ذٰلِكَ مِنْ خَشْيَتِكَ فَفَرِّجْ عَنَّا، فَفَرَّجَ اللهُ عَنْهُمْ فَخَرَجُوا».

٥٤ ـ باب ٣٤٦٦ ـ **حَدَّثَنَا** أَبُو الْيَمَانِ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ حَدَّثَهُ: أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «بَيْنَا آمْرَأَةٌ تُرْضِعُ آبْنَهَا إِذْ مَرَّ بِهَا رَاكِبٌ وَهْيَ تُرْضِعُهُ، فَقَالَتِ: اللَّهُمَّ لَا تُمِتِ آبْنِي حَتَّى يَكُونَ مِثْلَ هٰذَا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِثْلَهُ، ثُمَّ رَجَعَ فِي الثَّدْيِ، وَمُرَّ بِآمْرَأَةٍ تُجَرَّرُ وَيُلْعَبُ بِهَا، فَقَالَتِ: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلِ آبْنِي مِثْلَهَا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ آجْعَلْنِي مِثْلَهَا، فَقَالَ: أَمَّا الرَّاكِبُ فَإِنَّهُ كَافِرٌ، وَأَمَّا الْمَرْأَةُ فَإِنَّهُمْ يَقُولُونَ لَهَا: تَزْنِي، وَتَقُولُ: حَسْبِيَ اللهُ، وَيَقُولُونَ: تَسْرِقُ، وَتَقُولُ: حَسْبِيَ اللهُ».

3467 - D'après Abu Hurayra, le Prophète (ç) dit: «Tandis qu'un chien sur le point de mourir de soif tournait autour d'un puits, une des débauchées des Fils d'Israël le vit. Elle enleva sa chaussure et lui donna à boire. Dieu lui pardonna alors [ses fautes] pour cela.»

3468 - Suivant ibn Chihâb, Humayd ben 'Abd-ur-Rahmân rapporta avoir entendu Mu'âwiya ben Abu Sufyân — cela se passait en l'an où il fit [son dernier] pèlerinage — dire en chaire en prenant une mèche de cheveux des mains d'un garde: «O gens de Médine! où sont donc vos doctes? Car j'ai entendu le Prophète (ç) défendre ce genre de chose en disant: "Les Fils d'Israël ont perdu le jour où leurs femmes ont [commencé] à utiliser cela(1)."»

3469 - D'après Abu Hurayra, le Prophète (ç) dit: «Il y avait, parmi ceux qui ont vécu avant vous, des hommes inspirés [à dire la vérité]; et s'il existe un dans ma Nation, ce sera 'Umar ben al-Khattâb.»

3470 - D'après Abu Sa'îd, le Prophète (ç) dit: «Il y avait chez les Fils d'Israël un homme qui avait tué quatre-vingt-dix-neuf personnes. Il quitta alors [son village] pour aller interroger [sur son cas]. Ayant trouvé un moine, il l'interrogea en lui disant: "Est-ce que [Dieu] va me pardonner? — Non, répondit le moine." A cette réponse, l'homme tua le moine et poursuivit sa recherche... Un homme lui dit: "Rends-toi dans tel village!"... Mais, surpris par la mort [avant d'arriver], ce meurtrier donna de la poitrine à la direction dudit village... Les anges, ceux de la miséricorde et ceux du châtiment, disputèrent alors le sort de cet homme. Et Dieu [ordonna] à l'un des deux villages de se rapprocher et à l'autre de s'éloigner avant de dire aux anges: "Mesurez la distance séparant les deux villages!" [Au cours de la mesure], on trouva que le corps se trouvait plus près du [dernier] village. Alors, Dieu lui pardonna.»

3471 - D'après Abu Salama, Abu Hurayra dit: «Une fois, après avoir fait la prière du *subh*, le Messager de Dieu se tourna vers les fidèles et dit: "Etant en train de conduire une vache, un homme monta sur elle et la frappa. Et la vache de lui dire: *Nous ne sommes pas créées pour cela; nous avons été créées pour le labourage.*" Et les présents de s'exclamer: "Gloire à Dieu! une vache qui parle!" Le Messager de Dieu (ç) dit alors: "Mais moi, je crois à cela, de même pour Abu Bakr et 'Umar." Ces deux derniers n'étaient pas présents.

(1) C'est-à-dire, les fausses chevelures, comme c'est le cas des perruques.

٣٤٦٧ ـ حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ تَلِيدٍ: حَدَّثَنَا آبْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي جَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «بَيْنَمَا كَلْبٌ يُطِيفُ بِرَكِيَّةٍ، كَادَ يَقْتُلُهُ الْعَطَشُ، إِذْ رَأَتْهُ بَغِيٌّ مِنْ بَغَايَا بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَنَزَعَتْ مُوقَهَا، فَسَقَتْهُ فَغُفِرَ لَهَا بِهِ».

٣٤٦٨ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ آبْنِ شِهَابٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ: أَنَّهُ سَمِعَ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ -عَامَ حَجَّ- عَلَى المِنْبَرِ، فَتَنَاوَلَ قُصَّةً مِنْ شَعَرٍ- وَكَانَتْ فِي يَدَيْ حَرَسِيٍّ - فَقَالَ: يَا أَهْلَ المَدِينَةِ، أَيْنَ عُلَمَاؤُكُمْ؟ سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَنْهَى عَنْ مِثْلِ هٰذِهِ، وَيَقُولُ: «إِنَّمَا هَلَكَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ حِينَ آتَّخَذَهَا نِسَاؤُهُمْ».

٣٤٦٩ ـ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّهُ قَدْ كَانَ فِيمَا مَضَى قَبْلَكُمْ مِنَ الأُمَمِ مُحَدَّثُونَ، وَإِنَّهُ إِنْ كَانَ فِي أُمَّتِي هٰذِهِ مِنْهُمْ فَإِنَّهُ عُمَرُ بْنُ الخَطَّابِ».

٣٤٧٠ ـ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي الصِّدِّيقِ النَّاجِي، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الخُدْرِيِّ رَضِيَ الله عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «كَانَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ إِنْسَاناً، ثُمَّ خَرَجَ يَسْأَلُ، فَأَتَى رَاهِباً فَسَأَلَهُ فَقَالَ لَهُ: هَلْ مِنْ تَوْبَةٍ؟ قَالَ: لَا، فَقَتَلَهُ، فَجَعَلَ يَسْأَلُ، فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: آئْتِ قَرْيَةَ كَذَا وَكَذَا، فَأَدْرَكَهُ المَوْتُ، فَنَاءَ بِصَدْرِهِ نَحْوَهَا، فَآخْتَصَمَتْ فِيهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَمَلَائِكَةُ الْعَذَابِ، فَأَوْحَى الله إِلَى هٰذِهِ أَنْ تَقَرَّبِي، وَأَوْحَى آللَّهُ إِلَى هٰذِهِ أَنْ تَبَاعَدِي، وَقَالَ: قِيسُوا مَا بَيْنَهُمَا، فَوُجِدَ إِلَى هٰذِهِ أَقْرَبَ بِشِبْرٍ، فَغُفِرَ لَهُ».

٣٤٧١ ـ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ آللهِ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ: حَدَّثَنَا أَبُو الزِّنَادِ، عَنِ الأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللهِ ﷺ صَلَاةَ الصُّبْحِ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ: «بَيْنَا رَجُلٌ يَسُوقُ بَقَرَةً إِذْ رَكِبَهَا فَضَرَبَهَا، فَقَالَتْ: إِنَّا لَمْ نُخْلَقْ لِهٰذَا، إِنَّمَا خُلِقْنَا لِلْحَرْثِ». فَقَالَ النَّاسُ: سُبْحَانَ آللهِ بَقَرَةٌ تَكَلَّمُ، فَقَالَ: «فَإِنِّي أُومِنُ بِهٰذَا أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ

«"Tandis qu'un homme était au milieu de son troupeau de moutons, un loup s'empara d'un mouton. Et l'homme poursuivit le loup et put sauver le mouton. *Certes, tu viens de le sauver de moi, dit le loup, mais qui est-ce qui le(s) sauvera le jour du Lion*[(1)]*? ce jour où, à part moi, il(s) n'aura\ont aucun autre berger.*" Et les présent de s'exclamer de nouveau: "Gloire à Dieu! un loup qui parle! — Mais moi, je crois à cela, ainsi qu'Abu Bakr et 'Umar." Abu Bakr et 'Umar n'étaient pas présents.»

* Directement de 'Ali, directement de Sufyân, de Mis'ar, de Sa'd ben Ibrâhîm, d'Abu Salama, d'Abu Hurayra, du Prophète (ç): même *hadîth.*

3472 - D'après Abu Hurayra, le Prophète (ç) dit: «Après l'achat d'un bien immeuble, l'acheteur y trouva une jarre contenant de l'or. Il alla trouver le vendeur et lui dit: "Prends ton or! j'ai acheté de toi la terre, non l'or. — Je t'ai vendu et la terre et ce qu'elle contient, répondit [l'ancien] proriétaire." Sur ce, ils allèrent trouver un homme et acceptèrent son arbitrage. "Avez-vous des enfants? interrogea l'arbitre. — J'ai un garçon, répondit l'un. — Quant à moi, dit l'autre, j'ai une jeune fille."

«L'arbitre: "Mariez le jeune homme à la jeune fille [puis] dépensez pour eux de cet or et, [du reste], faites des aumônes."»

3473 - D'après Muhammad ben al-Munkadir et Abu an-Nadr, 'Âmir ben Sa'd ben Abu Waqqâs rapporte avoir entendu son père interroger 'Usâma ben Zayd en lui disant: «Qu'est-ce que tu as entendu du Messager de Dieu (ç), au sujet de la peste? — Le Messager de Dieu (ç), répondit 'Usâma, a dit ceci: "La peste est un châtiment qui fut envoyé contre un groupe des Fils d'Israël (ou: contre ceux qui ont vécu avant vous). Quand vous entendez parler de son apparition dans un pays, ne vous y rendez pas. Mais si elle apparaît dans le pays où vous êtes, ne le quittez pas pour la fuir."»

* Abu an-Nadr: Il n'y a que la fuite [de la peste] qui vous pousse à quitter le pays.[(2)]

3474 - Yahya ben Ya'mar, Aicha, l'épouse du Prophète (ç) dit: «J'ai interrogé le Messager de Dieu (ç) sur la peste et il m'a dit que c'est un châtiment que Dieu

(1) Voir. *hadîth* 2324.

(2) Plusieurs interprétations, non sans divergence, sont donneés au texte. Nous avons choisi, pour la traduction, l'interprétation qui nous semble la plus convaincante. Voir, pour plus de détails, *Fathu-l-Bâry.*

وَعُمَرُ -وَمَا هُمَا ثَمَّ - وَبَيْنَمَا رَجُلٌ فِي غَنَمِهِ إِذْ عَدَا الذِّئْبُ فَذَهَبَ مِنْهَا بِشَاةٍ، فَطَلَبَ حَتَّى كَأَنَّهُ آسْتَنْقَذَهَا مِنْهُ، فَقَالَ لَهُ الذِّئْبُ هٰذَا: آسْتَنْقَذْتَهَا مِنِّي، فَمَنْ لَهَا يَوْمَ السَّبُعِ، يَوْمَ لَا رَاعِيَ لَهَا غَيْرِي». فَقَالَ النَّاسُ: سُبْحَانَ اللهِ ذِئْبٌ يَتَكَلَّمُ، قَالَ: «فَإِنِّي أُومِنُ بِهٰذَا أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ». وَمَا هُمَا ثَمَّ.

وَحَدَّثَنَا عَلِيٌّ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مِسْعَرٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: بِمِثْلِهِ.

٣٤٧٢ - حَدَّثَنَا إِسْحٰقُ بْنُ نَصْرٍ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «آشْتَرَى رَجُلٌ مِنْ رَجُلٍ عَقَاراً لَهُ، فَوَجَدَ الرَّجُلُ الَّذِي آشْتَرَى الْعَقَارَ فِي عَقَارِهِ جَرَّةً فِيهَا ذَهَبٌ، فَقَالَ لَهُ الَّذِي آشْتَرَى الْعَقَارَ: خُذْ ذَهَبَكَ مِنِّي، إِنَّمَا آشْتَرَيْتُ مِنْكَ الأَرْضَ، وَلَمْ أَبْتَعْ مِنْكَ الذَّهَبَ. وَقَالَ الَّذِي لَهُ الأَرْضُ: إِنَّمَا بِعْتُكَ الأَرْضَ وَمَا فِيهَا، فَتَحَاكَمَا إِلَى رَجُلٍ، فَقَالَ الَّذِي تَحَاكَمَا إِلَيْهِ: أَلَكُمَا وَلَدٌ؟ قَالَ أَحَدُهُمَا: لِي غُلَامٌ، وَقَالَ الآخَرُ: لِي جَارِيَةٌ، قَالَ: أَنْكِحُوا الْغُلَامَ الجَارِيَةَ، وَأَنْفِقُوا عَلَى أَنْفُسِهِمَا مِنْهُ وَتَصَدَّقَا».

٣٤٧٣ - حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، وَعَنْ أَبِي النَّضْرِ مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللهِ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهِ: أَنَّهُ سَمِعَهُ يَسْأَلُ أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ: مَاذَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللهِ ﷺ فِي الطَّاعُونِ؟ فَقَالَ أُسَامَةُ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «الطَّاعُونُ رِجْسٌ، أُرْسِلَ عَلَى طَائِفَةٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ - أَوْ: عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ - فَإِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بِأَرْضٍ فَلَا تَقْدَمُوا عَلَيْهِ، وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا فِرَاراً مِنْهُ». قَالَ أَبُو النَّضْرِ: «لَا يُخْرِجكُمْ إِلَّا فِرَاراً مِنْهُ».

٣٤٧٤ - حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ أَبِي الْفُرَاتِ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ آبْنُ بُرَيْدَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ يَعْمَرَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا، زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ عَنِ الطَّاعُونِ، فَأَخْبَرَنِي أَنَّهُ: «عَذَابٌ يَبْعَثُهُ اللهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ، وَأَنَّ اللهَ جَعَلَهُ

envoie contre qui il veut, qu'Il en a fait une miséricorde pour les Croyants [et que] toute personne qui, [surprise] par la peste, reste dans son pays, résignée, espérante... et avec la conviction qu'elle ne sera atteinte que par ce qui lui a été destiné par Dieu, aura une Récompense similaire à celle accordée au martyr.»

3475 - D'après Aicha, les Quraychites, préoccupés par l'affaire de la femme makhzumite qui avait volé, se dirent les uns aux autres: «Qui est-ce qui va parler au Messager de Dieu (ç) à son sujet? — Et qui est-ce qui ose lui parler si ce n'est Usâma ben Zayd, le chéri du Messager de Dieu (ç)? dirent-ils.» En effet, Usâma parla au Messager de Dieu (ç) de l'affaire mais celui-ci lui dit: «Oses-tu intercéder au sujet de l'une des peines établies par Dieu?» Sur ce, le Prophète (ç) se leva et fit le discours suivant: «[Sachez que] ceux qui ont vécu avant vous ont péri à cause de ceci: ils laissaient le notable lorsqu'il volait, mais ils appliquaient la peine une fois que c'était le faible qui volait. J'en jure par Dieu! si jamais Fâtima, la fille de Muhammad, volait, je lui couperais la main.»

3476 - D'après an-Nazzâl Sabra al-Hilâly, ibn Mas'ûd dit: «Comme j'entendis un homme réciter un verset d'une manière différente de celle que j'avais entendue du Prophète (ç), je l'emmenai avec moi auprès de celui-ci et l'informai de la chose. Ayant réprouvé cela — je reconnus cela sur son visage —, il dit: "Chacun de vous a bien agi; [mais] ne divergez pas, car ceux qui ont vécu avant vous ont péri à cause de leurs divergences."»

3477 - Selon Chaqîq, 'Abd Allâh ben Mas'ûd dit: «C'est comme si je suis en train de voir le Prophète (ç) qui, en essuyant le sang de son visage, imitait l'un des prophètes qui fut frappé par son peuple en le laissant ensanglanté. Il disait: "O Dieu! pardonne à mon peuple! ces membres ne savent pas..."»

3478 - Selon Abu Sa'îd, le Prophète (ç) dit: «Il y avait un homme que Dieu combla de richesse. Au terme de sa mort, il dit à ses enfants: "Quel père ai-je été pour vous? — Le meilleur des pères, répondirent-ils. — Eh bien! [sachez que] je n'ai jamais fait un quelconque bien...Après trépas, brûlez mon [corps], puis, après avoir broyé [mes os], dispersez-les en un jour venteux." En effet, les enfants firent la chose [après la mort de leur père]... Dieu, Puissant et Majestueux, le reconstitua et lui dit: *Pourquoi as-tu fait cela? — Par crainte de Toi, répondit l'homme.* A ces mots, Dieu lui accorda Sa Miséricorde."»

* Mu'âdh: Directement de Chu'ba, de Qatâda, directement de 'Uqba ben 'Abd-al-Ghâfir, directement d'Abu Sa'îd, du Prophète (ç)...

رَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ، لَيْسَ مِنْ أَحَدٍ يَقَعُ الطَّاعُونُ، فَيَمْكُثُ فِي بَلَدِهِ صَابِراً مُحْتَسِباً، يَعْلَمُ أَنَّهُ لاَ يُصِيبُهُ إِلاَّ مَا كَتَبَ الله لَهُ، إِلاَّ كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ شَهِيدٍ».

٣٤٧٥ ـ حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ: حَدَّثَنَا لَيْثٌ، عَنِ ٱبْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ الله عَنْهَا: أَنَّ قُرَيْشاً أَهَمَّهُمْ شَأْنُ المَرْأَةِ الْمَخْزُومِيَّةِ الَّتِي سَرَقَتْ، فَقَالُوا: وَمَنْ يُكَلِّمُ فِيهَا رَسُولَ اللهِ ﷺ؟ فَقَالُوا: وَمَنْ يَجْتَرِىءُ عَلَيْهِ إِلاَّ أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، حِبُّ رَسُولِ اللهِ ﷺ، فَكَلَّمَهُ أُسَامَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «أَتَشْفَعُ فِي حَدّ مِنْ حُدُودِ اللهِ». ثُمَّ قَامَ فَٱخْتَطَبَ ثُمَّ قَالَ: «إِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ قَبْلَكُمْ، أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكُوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الحَدَّ، وَآيْمُ الله لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا».

٣٤٧٦ ـ حَدَّثَنَا آدَمُ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ: حَدَّثَنَا عَبْدُ المَلِكِ بْنُ مَيْسَرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّزَّالَ ٱبْنَ سَبْرَةَ الْهِلاَلِيَّ، عَنِ ٱبْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَجُلاً قَرَأَ آيَةً، وَسَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقْرَأُ خِلاَفَهَا، فَجِئْتُ بِهِ النَّبِيَّ ﷺ فَأَخْبَرْتُهُ، فَعَرَفْتُ فِي وَجْهِهِ الْكَرَاهِيَةَ، وَقَالَ: «كِلاَكُمَا مُحْسِنٌ، وَلاَ تَخْتَلِفُوا، فَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمُ ٱخْتَلَفُوا فَهَلَكُوا».

٣٤٧٧ ـ حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ: حَدَّثَنَا أَبِي: حَدَّثَنَا الأَعْمَشُ قَالَ: حَدَّثَنِي شَقِيقٌ: قَالَ عَبْدُ اللهِ: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ يَحْكِي نَبِيّاً مِنَ الأَنْبِيَاءِ، ضَرَبَهُ قَوْمُهُ فَأَدْمَوْهُ، وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ وَيَقُولُ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لاَ يَعْلَمُونَ».

٣٤٧٨ ـ حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَبْدِ الْغَافِرِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ الله عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «أَنَّ رَجُلاً كَانَ قَبْلَكُمْ، رَغَسَهُ الله مالاً، فَقَالَ لِبَنِيهِ لَمَّا حُضِرَ: أَيَّ أَبٍ كُنْتُ لَكُمْ؟ قَالُوا: خَيْرَ أَبٍ، قَال: فَإِنِّي لَمْ أَعْمَلْ خَيْراً قَطُّ، فَإِذَا مُتُّ فَأَحرِقُونِي، ثُمَّ ٱسْحَقُونِي، ثُمَّ ذَرُّونِي فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ، فَفَعَلُوا، فَجَمَعَهُ الله عَزَّ وَجَلَّ فَقَالَ: مَا حَمَلَكَ؟ قَالَ: مَخَافَتُكَ، فَتَلَقَّاهُ بِرَحْمَتِهِ».

وَقَالَ مُعَاذٌ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: سَمِعْتُ عُقْبَةَ بْنَ عَبْدِ الْغَافِرِ: سَمِعْتُ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ.

3479 - D'après Rib'y ben Hirâch, 'Uqba dit une fois à Hudhayfa: «Ne veux-tu pas nous rapporter ce que tu entendais du Prophète (ç). — Je l'ai entendu dire ceci, répondit Hudhayfa: "Il y eut un homme qui, à l'article de la mort, et en désespérant de vivre, fit ce testament aux siens: *A ma mort, apportez beaucoup de bois puis allumez le feu..., et une fois ma chair dévorée par ce feu et que le feu touchera mes os, prenez ses os calcinés et broyez-les, puis, attendez un jour de chaleur (ou: très venteux)*[1] *et jetez [la poudre] dans la mer.* En effet, c'est ce qu'ils firent. Mais Dieu le reconstitua et lui dit: *Pourquoi as-tu fait cela? — Par crainte de Toi, répondit l'homme.* A ces mots, Dieu lui pardonna."»

* Directement de Mûsa, directement d'Abu 'Awâna, directement de 'Abd-ul-Mâlik [qui] rapporte cette version: "en un jour très venteux".

3480 - D'après Abu Hurayra, le Messager de Dieu dit: «Il y avait un homme qui faisait des prêts aux gens; il disait à son page: "Si tu te rends chez [quelqu'un] et que tu trouves en gêne, n'exige rien de lui; puisse Dieu ne rien exiger de nous."»

3481 - D'après Abu Hurayra, le Prophète (ç) dit: «Il y avait un homme qui, de son vivant, fut tellement outrancier contre sa propre personne. A l'approche de son trépas, il dit à ses enfants: "Quand je serai mort, brûlez ma dépouille, broyez-moi, puis répandez mes cendres au vent... Par Dieu! si Dieu a le pouvoir sur moi, Il m'infligera sûrement un châtiment qu'Il n'a jamais infligé à quiconque." Après sa mort, ses enfants lui réalisèrent ce qu'il voulait... [Mais] Dieu donna l'ordre à la terre en lui disant: "Rassemble ce qu'il y a en toi de son corps!" La terre s'exécuta et l'homme de se trouver, tout à coup, dressé. "Quelle est la chose qui t'a poussé à faire ce que tu as fait? — C'est la crainte de Toi, répondit l'homme, qui m'a poussé à faire cela." Alors Dieu lui pardonna.»

3482 - Selon 'Abd Allâh ben 'Umar, le Messager de Dieu dit: «Une femme fut châtiée à cause d'une chatte; elle l'avait attachée et laissé mourir; elle entra au Feu à cause d'elle... Elle ne lui avait pas donné à manger et boire, ni laissé manger des bestioles de la terre.»

3483 - D'après Abu Mas'ûd 'Uqba, le Prophète (ç) dit: «Des paroles que les gens connaissent encore et qui font partie des paroles des prophètes, il y a cette parole: *Fais ce que tu veux si tu n'as aucune pudeur!*»

(1) Dans le texte, on trouve *ḥâr* (chaleureux) et *râ'ih* (venteux).

٣٤٧٩ ـ **حَدَّثَنَا** مُسَدَّدٌ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عَبْدِ المَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ رِبْعِيِّ بْنِ حِرَاشٍ قَالَ: قَالَ عُقْبَةُ لِحُذَيْفَةَ: أَلَا تُحَدِّثُنَا مَا سَمِعْتَ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ؟ قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «إِنَّ رَجُلًا حَضَرَهُ المَوْتُ، لَمَّا أَيِسَ مِنَ الحَيَاةِ أَوْصَى أَهْلَهُ: إِذَا مُتُّ فَاجْمَعُوا لِي حَطَباً كَثِيراً، ثُمَّ أَوْرُوا نَاراً، حَتَّى إِذَا أَكَلَتْ لَحْمِي، وَخَلَصَتْ إِلَى عَظْمِي، فَخُذُوهَا فَاطْحَنُوهَا فَذُرُّونِي فِي الْيَمِّ فِي يَوْمٍ حَارٍّ ـ أَوْ رَاحٍ ـ فَجَمَعَهُ اللهُ فَقَالَ؟ لِمَ فَعَلْتَ؟ قَالَ: مِنْ خَشْيَتِكَ، فَغَفَرَ لَهُ». قَالَ عُقْبَةُ: وَأَنَا سَمِعْتُهُ يَقُولُ.

حدّثنا مُوسَى: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ المَلِكِ وَقَالَ: «فِي يَوْمٍ رَاحٍ».

٣٤٨٠ ـ **حَدَّثَنَا** عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللهِ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللهِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُتْبَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «كَانَ رَجُلٌ يُدَايِنُ النَّاسَ، فَكَانَ يَقُولُ لِفَتَاهُ: إِذَا أَتَيْتَ مُعْسِراً فَتَجَاوَزْ عَنْهُ، لَعَلَّ اللهَ أَنْ يَتَجَاوَزَ عَنَّا، قَالَ: فَلَقِيَ اللهَ فَتَجَاوَزَ عَنْهُ».

٣٤٨١ ـ **حدّثني** عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدٍ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «كَانَ رَجُلٌ يُسْرِفُ عَلَى نَفْسِهِ، فَلَمَّا حَضَرَهُ المَوْتُ قَالَ لِبَنِيهِ: إِذَا أَنَا مِتُّ فَأَحْرِقُونِي، ثُمَّ اطْحَنُونِي، ثُمَّ ذَرُّونِي فِي الرِّيحِ، فَوَاللهِ لَئِنْ قَدَرَ عَلَيَّ لَيُعَذِّبَنِّي عَذَاباً مَا عَذَّبَهُ أَحَداً، فَلَمَّا مَاتَ فُعِلَ بِهِ ذٰلِكَ، فَأَمَرَ اللهُ الأَرْضَ فَقَالَ: اجْمَعِي مَا فِيكِ مِنْهُ، فَفَعَلَتْ، فَإِذَا هُوَ قَائِمٌ، فَقَالَ: مَا حَمَلَكَ عَلَى مَا صَنَعْتَ؟ قَالَ: يَا رَبِّ خَشْيَتُكَ، فَغَفَرَ لَهُ». وَقَالَ غَيْرُهُ: «مَخَافَتُكَ يَا رَبِّ».

٣٤٨٢ ـ **حدّثني** عَبْدُ اللهِ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ أَسْمَاءَ: حَدَّثَنَا جُوَيْرِيَةُ بْنُ أَسْمَاءَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «عُذِّبَتِ امْرَأَةٌ فِي هِرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ، فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارَ، لَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَلَا سَقَتْهَا إِذْ حَبَسَتْهَا، وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الأَرْضِ».

٣٤٨٣ ـ **حَدَّثَنَا** أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، عَنْ زُهَيْرٍ: حَدَّثَنَا مَنْصُورٌ، عَنْ رِبْعِيِّ بْنِ حِرَاشٍ: حَدَّثَنَا أَبُو مَسْعُودٍ عُقْبَةُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النُّبُوَّةِ: إِذَا لَمْ تَسْتَحِي فَافْعَلْ مَا شِئْتَ».

3484 - D'après Abu Mas'ûd 'Uqba, le Prophète (ç) dit: «Des paroles que les gens connaissent encore et qui font partie des paroles des prophètes, il y a cette parole: *Fais ce que tu veux si tu n'as aucune pudeur!*»

3485 - D'après ibn 'Umar, le Prophète (ç) dit: «Pendant qu'un homme traînait son manteau avec un air hautain, il fut englouti [dans la terre]. Il y restera à s'enfoncer jusqu'au Jour de la Résurrection.»

* Rapporté aussi par 'Abd-ar-Rahmân ben Khâlid, et ce d'az-Zuhry.

3486 - Abu Hurayra dit «Le Messager de Dieu dit: "Nous serons les derniers et nous serons les premiers le Jour de la Résurrection. Les autres ont reçu l'Ecriture avant nous et nous l'avons reçue après eux. C'est ce jour sur lequel ils ont divergé. Demain est pour les Juifs et le lendemain est pour les Chrétiens."

3487 - «"Tout musulman doit un jour tous les sept jours laver sa tête et son corps."»

3488 - 'Amrû ben Murra: J'ai entendu Sa'îd ben al-Musayyab dire: «A son arrivée à Médine pour la dernière fois, Mu'âwiya ben Abu Sufyân nous fit un discours. Il sortit une pelote de cheveux et dit: "Je ne croyais pas que personne fit usage de ceci a l'exception des Juifs; le Prophète (ç) a appelé cela mensonge." Il faisait allusion aux cheveux rapportés.»

* Rapporté aussi par Ghundur, et ce de Chu'ba.

٣٤٨٤ ـ **حَدَّثَنَا** آدَمُ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مَنْصُورٍ قَالَ: سَمِعْتُ رِبْعِيَّ بْنَ حِرَاشٍ يُحَدِّثُ، أبِي مَسْعُودٍ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النُّبُوَّةِ: إِذَا لَمْ تَسْتَحْيِ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ».

٣٤٨٥ ـ **حَدَّثَنَا** بِشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ: أَخْبَرَنَا عُبَيْدُ اللهِ: أَخْبَرَنَا يُونُسُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ: أَخْبَرَنِي سَالِمٌ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَجُرُّ إِزَارَهُ مِنَ الْخُيَلَاءِ خُسِفَ بِهِ، فَهْوَ يَتَجَلْجَلُ فِي الأَرْضِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ».

تَابَعَهُ عَبْدُ الرَّحْمٰنِ بْنُ خَالِدٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ.

٣٤٨٦ ـ **حَدَّثَنَا** مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدَّثَنَا وُهَيْبٌ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ طَاوُسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «نَحْنُ الآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، بَيْدَ كُلُّ أُمَّةٍ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِنَا، وَأُوتِينَا مِنْ بَعْدِهِمْ، فَهٰذَا الْيَوْمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ، فَغَداً لِلْيَهُودِ وَبَعْدَ غَدٍ لِلنَّصَارَى».

٣٤٨٧ ـ «عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ يَوْمٌ يَغْسِلُ رَأْسَهُ وَجَسَدَهُ».

٣٤٨٨ ـ **حَدَّثَنَا** آدَمُ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ: حَدَثَنا عَمْرُو بْنُ مُرَّةَ: سَمِعْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ قَالَ: قَدِمَ مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ الْمَدِينَةَ آخِرَ قَدْمَةٍ قَدِمَهَا، فَخَطَبَنَا فَأَخْرَجَ كُبَّةً مِنْ شَعَرٍ، فَقَالَ: مَا كُنْتُ أُرَى أَنَّ أَحَداً يَفْعَلُ هٰذَا غَيْرَ الْيَهُودِ، وَإِنَّ النَّبِيَّ ﷺ سَمَّاهُ الزُّورَ. يَعْنِي الْوِصَالَ فِي الشَّعَرِ.

تَابَعَهُ غُنْدَرٌ، عَنْ شُعْبَةَ.

Table des Matières

LIV - LES CLAUSES.

LV - LES TESTAMENTS

الفهرس

٥٤ ـ كتاب الشروط

٥٥ ـ كتاب الوصايا

LVI - LE COMBAT [POUR LA CAUSE DE DIEU].

٥٦ ـ كتاب الجهاد والسير

LVII- L'OBLIGATION DU KHUMS

LVIII. LE TRIBUT ET L'ARRÊT [TEMPORAIRE] DES HOSTILITES.

٥٧ ـ كتاب فرض الخمس

LIX. LE DÉBUT DE LA CRÉATION

٥٥ ـ كتاب الجزية والموادعة

LX. LES ḤADITH CONCERNANT LES PROPHÈTES

٥٩ ـ كتاب بدء الخلق

٦٠ ـ كتاب أحاديث الأنبياء